ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 26 (1343) | Събота, 2 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОСВОБОЖДЕНИЕТО

Словото съдържа празника в себе си. В една само дума се разкрива смисълът и вълнението на този ден. Защото не всеки народ има такъв празник. Не всяка нация познава робството, за да се прекланя с такова трогателно опиянение пред свободата...

Седем от тринадесетте века на съществуването си България е прекарала в робство. Казват, че всеки народ има такава съдба, каквато заслужава. Ако бях историк, щях да потърся в биографията на човечеството нация с такава съдба. Може би има, а може би и няма! Може би наистина няма друг народ, който след петвековно робство да излезе от пепелището обладан от неугасима жажда за бъдеще, да свърже духовните нишки на традицията си, не изтлели в мрака на робията, и да тръгне напред все едно, че нищо не е било...

Защото наистина е страшен, неповторим подвиг в продължение на петстотин години да останеш народ, без да имаш държава. Нещо повече — в противодействие на една от най-войнствените и враждебни на демокрацията и веротърпимостта държави, каквито някога е имало в Европа. В една държава, в която настроението на всеки феодал не — а на всеки въоръжен кърсердар е било закон! Нали през тези петстотин години народът е измислил тъжната и безпрекословна пословица: „Бог високо, цар далеко!“

На този ден при нас идва онзи Стоян, който бил варден на два, а хванат на третия път. И който има само едно желание — ризата да му се белее и косата да му се ветрее, когато ще умира! Не във фолклора, в литературата на човечеството трудно ще се намери такава страшна и красива естетика на смъртта!...

Идва онзи, за когото у всякое сърце има свой образ, който извика с изсъхнал от бдение и пост глас „О, неразумни и юроде!“ и тръгна да разнесе сам на ръка онова, което се изтръгна от бездните на необятния му дух.

Идва Стойко Владиславов, владиката, чието житие е най-трогателният и вълнуващ приключенски роман в световната литература. Идва рошавата глава на Иларион Макариополски и постническото лице на Неофит Бозвели. Идва дрипавият отец Матей Миткалото, понесъл в дисагите си книжки и барут да събори османската империя в лицето на такъв умен и образован враг като Митхад...

Идва Дяконът, нарекъл себе си Левски... Идват всички ония, които нямаха тридесет години и останаха в аналите на историята като най-мъдрите и най-зрелите хора! Защото още през 1875-та година Ботев, духовната връхна точка на нацията, извика във вестник „Знаме“:

„Тия, които дадоха четите на 1867 г. и които напоиха караисенските полета с кръвта си в 1876 година — само те не измениха своите убеждения и тяхното знаме само не избеля от дъждовете и ветровете!...“

На този ден ние всички обръщаме очи към един връх, където се изкова златният и обсипан с най-скъпоценните камъни венец на нашата свобода. Към един връх, който е и жертвеник, и факел и който излъчва сиянието на едно братство и на една дружба, които също така, струва ми се — нямат равни в историята на човечеството. Нямат равни, защото: какво значи един малък народ да вярва пет века, че ще го освободи не някой друг, а единствено неговият по-голям брат и тази вяра да получи блестящото си потвърждение на Шипка!

Какво още си припомняме на този ден?

Това, че сме млад народ и млада държава, въпреки всичко! Толкова млади, че първият български карикатурист Александър Божинов — роден в годината на Освобождението — е още жив и можем да го срещнем понякога по софийските улици. Че у нас все още е трудно да срещнеш трето поколение интелигент, че дядовците на ония, които направиха електронната машинка „Елка“, сигурно са селяни, носили аби и овчи калпаци. И все пак ние сме ония, които дадоха на света „нивелина“ и първата жена-пилот на лондонското летище. Че в този свят, наситен с литература и изкуство, ние бяхме ония, които дадохме на човечеството певеца и революционера Вапцаров. И художника Владимир Димитров, наречен Майстора. И първия бас на всички сцени Николай Гяуров. И че дори презимето на този бас говори за нашето близко и незавидно минало!...

Словото съдържа празника в себе си. Не всеки народ има такъв празник!

ИВАН ВАЗОВ

Здравствуйте, братушки!

— Мамо, мамо, я ги виж!
— Що е? — Идат, погледни ги.
С пушки, с саби... — Що стоиш?
Скоро, чедо, поздрави ги!
Тях ги бог прати насам,
да помагат, чедо, нам.
И детето дава крушки
на солдатите без страх
и крещи на тях:
здравствуйте, братушки!

Генералът кат орел
ескадроните повежда,
а орачът се запрел
и омаян ги изглежда:
чини му се, че е сън...
Изведнъж с туптенье, с звън
приближават кат вихрушки.
Той си шапката свали
и ги поздрави:
здравствуйте, братушки!

Шипка! Шипка! Гръм се чуй.
Гурко мина планините!
Радост, чудо беше туй!
И на Тракия момите
срещат храбрите борци
и покриват със венци
техни глави, коне, пушки...
И кат стискат им ръце,
викат от сърце:
здравствуйте, братушки!

Как са горди тез момци!
Един казак варди, гони
хиляди злодеи, крадци —
цели турски легиони.
И народа с лик засмен,
като гледа вече в плен
тия полкове хайдушки,
на казаците добри
тъй благодари:
здравствуйте, братушки!
Русе, 1878 г.

Д-р Кирил Игнатов гост на окръга ни

Вчера в гр. Силистра се състоя съвместно заседание на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и Изпълнителния комитет на ОНС. В неговата работа взе участие и членът на ЦК на БКП и министър на народното здраве и социалните грижи д-р Кирил Игнатов.

На заседанието присъствува и ръководството на Окръжното здравно обединение. Обсъден бе докладът на група специалисти от Министерството на народното здраве и социалните грижи за състоянието на някои раздели от здравеопазната дейност в Силистренски окръг.

Както в доклада, така и в изказванията с особена острота бяха поставени въпросите за детското и майчинското здравеопазване, за борбата с туберкулозата и инфекциозните заболявания. Те бяха и в основата на изказването на др. Кирил Игнатов.

Приети бяха решения за подобряване на работата в областта на здравеопазването и за изпълнение на 61-то постановление на ЦК на БКП и МС от 28 декември миналата година.

Руски военачалници за Българското опълчение

След боя при Стара Загора генерал Гурко издал следната заповед:

„...Това беше първият бой, когато вие влязохте в борба с враговете. И тук се показахте такива герои, с които цялата руска войска може да се гордее и да каже, че не се е излъгала, като е пратила във вашите редове най-добрите си офицери. Вие сте ядката на бъдещата българска войска. Ще минат години и тая бъдеща българска войска ще каже: „Ние сме потомци на славните защитници на Стара Загора“.

* * *

Когато генерал Столетов поверявал на опълченците защитата на Шипченския проход, той се обърнал към тях със следните думи:

„Юнаци! Ако при Стара Загора вие можахте да нанесете на противника небивало поражение, то тука няма да допуснете и кракът му да стъпи, като му дадете още веднъж да изпита вашето юначество и вашата мощ.

Подир Старозагорската битка императорът и цяла Русия гледат на вас, като на юначни, неустрашими и самоотвержени войници. Помнете, юнаци, че и царят и цяла Русия вам възлагат отбраната на Шипченската позиция, а България чака вашата помощ за Освобождението си. А вие за това ще добиете чест и слава, име на герои и право на заслужили люде. За това ваше юначество ще ви хвали цял свят, а България ще ви бъде благодарна и ще се гордее с вас“.

* * *

След боя при Шейново генерал Скобелев се обръща към дружините:

„Юнаци! Благодаря ви за добрата служба и геройство, що показахте във вчерашния бой. Вие се бихте не по-лошо от вашите другари по оръжие — войниците от руската войска, която съществува повече от 200 години...“

Опълченецът Симеон Каваев от Силистра се е сражавал в състава на първа рота от четвърта опълченска дружина край село Шейново. Награден е с ордени и медали.

ЖИВА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРО-РУСКАТА ДРУЖБА

Константин Викентиевич видях за пръв път в Москва на 8 май 1964 година, когато говореше пред събралите се български и съветски граждани в Дома за дружба с народите. Тогава едва ли имаше човек, който да не се възхищава на този белобрад старец, с все още запазена войнишка осанка. Присъствуващите в залата със завист гледаха бодрия, жизнерадостен човек, два пъти по-възрастен от тях. Ето, минава повече от час, а той, застанал пред слушателите, продължава да разказва. Пред него нямаше бележник — за такъв му служеше ясната памет. И пред слушателите оживяваха картините на Дунава, на непристъпния Балкан, на българското гостоприемство. Разказваше той за героичните сражения на Шипченския проход, за съвместното разузнаване на вражеския лагер с българин-опълченец, за получаването на Георгиевския кръст, който потрепваше на гърдите му заедно с ордените „Ленин“ и „Димитров“.

Случи се така, че ние, студентите, успяхме да издирим Константин Викентиевич в осеммилионната Москва и да го доведем в нашите общежития. Той устрои цяла пресконференция. До късна нощ слушахме неговите разкази.

Някой от студентите попита героя какво е правил през време на Първата световна война и през време на революцията. На този въпрос К. В. Хруцки отговори, че е бил пенсионер. Но Октомврийската революция го заварва в една от станциите на транссибирската железопътна линия в Омска губерния и я е запомнил добре. Колчаковци арестували всички „съмнителни“, арестували и него, тогава 63-годишен, и го хвърлили в една от мазите, набързо приспособени за затвор. Там го измъчвали до загубване на съзнание. Там и посрещнал победата на революцията.

С победата на Октомврийската революция започнала и втората младост на героя. След очистването на страната от колчаковци, деникинци, врангеловци и всички други интервенти, той се установява в родния си край — град Новоросийск, където живее и сега.

Завършвайки тези бегли щрихи за нашия славен освободител Константин Викентиевич Хруцки, бих искал да му пожелая още дълги години да носи опълченския калпак, а ордените за храброст все така да украсяват старческата му гръд.

Михаил ТОМОВ

При посещението си в Москва през лятото на миналата година Константин Викентиевич Хруцки заедно със съпругата си Вера Никитина гостува на народния артист на РСФСР Орлов.

ТАКА Е ЗАПИСАНО...

СЪГЛАСНО условията на Одринското примирие крепостта Силистра трябвало да бъде освободена от турските войски в срок до 10 февруари 1878 година. По нареждане на генерал Цимерман, командуващ Долнодунавския отряд, на 3 февруари в Силистра били изпратени като представители на руското командуване полковник Шурупов и капитан Краевски, които да уговорят условията за изтеглянето на турския гарнизон. Първоначалните трудности, създадени от Селями паша, командуващ войските в крепостта, били преодолени и на 7 февруари в осем часа сутринта започнало изтеглянето на турците. На 6 февруари руските части от отряда, изпратен да превземе Силистра, се настанили в село Срацимир. Отрядът се е състоял от втора бригада на XIV армейски корпус и първа донска казашка дивизия. Командир на отряда е бил генерал-майор Адрианов.

Към края на войната в крепостта на Силистра е имало 7 000 души редовна турска войска, 6 000 башибозуци и голямо количество оръдия и боеприпаси. Висшият команден състав се е състоял от пет паши и един вицеадмирал, командуващ петте бойни кораба и няколко по-малки плавателни съда, затворени в пристанището на Силистра. Съгласно примирието на турците било разрешено да се оттеглят с цялото въоръжение и хранителни припаси, които могли да вземат със себе си. Пехотата, кавалерията и леката полска артилерия се отправили през Карапелит за Варна. По-голямата част от модерните оръдия били натоварени на корабите и заедно с корабите, пристигнали от Русе, турският флот се отправил към устието на Дунав, а оттам за Цариград. За да ги преведат безпрепятствено през минните заграждения, на турските кораби били изпратени руски офицери за водачи. Въпреки че корабите били препълнени с оръдия, в крепостта останали още 94 тежки оръдия, от които 5 крупповски, 71 мортири и 45 руски оръдия, останали от предишните войни. Освен това в крепостта били оставени огромно количество боеприпаси, снаряжение и храни. На 10 февруари до обед последният турски войник напуснал Силистра.

Ето какво се казва в официалния рапорт на командира на силистренския отряд руски войски генерал-майор Адрианов, адресиран до командира на XIV армейски корпус генерал-адютант Цимерман: „Имам щастието да ви доложа Ваше Превъзходителство, че крепостта Силистра покорно падна в краката на Негово Императорско Величество днес, 10 февруари 1878 година. Два батальона от каширския полк и 17 конен казашки полк влязоха в крепостта в 8 часа вечерта. Утре ще дойдат и останалите части и ще бъде отслужен благодарствен молебен. След влизането ни в града аз незабавно се отправих към конака, където бяха събрани всички представители на града. Днес отплува по Дунав и турският флот от Силистра под командуването на Ферик паша. Тъй като маларията и тук действува пагубно, считам за целесъобразно в града да бъдат оставени само частите, необходими за караулна служба, а останалите да бъдат настанени в близките села, за което ви изпращам подробна дислокация“.

От личното писмо на генерал Адрианов научаваме повече подробности за влизането на руските войски в Силистра. „Милостивий Господар Аполон Ернестович, влизането ни в града беше много картинно. Полусотнята заптиета, изпратени да ни съпровождат, придаваше на челото на колоната ярък колорит. Валът и площадът бяха изпълнени с народ — хора, облечени празнично. При влизането в града турската стража взе за почест. Из града по чардаците се тълпяха жени, а улиците бяха пълни с християнско население. Турците мрачно ни гледаха около джамията. Макар и камбаните да звъняха, християнското духовенство не ни посрещна с кръстове и хоругви, както на други места. И така, гледайки отдалеч, можеше да се помисли, че в града влиза мюсюлманска войска...“

За комендант на силистренската крепост бил назначен полковник Наумов, командир на каширския полк. След два дни в Силистра е бил тържествено посрещнат и командуващият XIV армейски корпус генерал-адютант Цимерман.

(Из архива на Националния музей на народната армия — София).

ГЛАСОВЕ ОТ ВЕКОВЕТЕ

Така са озаглавили своя патриотичен рецитал-спектакъл рецитаторите от кръжока и школата по художествено слово при читалище „Доростол“ в Силистра. В четвъртък вечерта те го представиха пред силистренската публика в салона на театъра.

Рециталът е посветен на 90-годишнината от Освобождението.

ЧЕТЕТЕ В БРОЯ:

Лудогорието — II стр.

Млади мъдреци — III стр.

Родолюбие — IV стр.

ТРЕТИ РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

С РИТЪМА НА МЛАДОСТТА

Колкото и с понижено настроение да си, колкото и да си изморен, прекрачиш ли прага на стаята, в която репетира танцовият колектив на село Попина, изведнъж забравящ всички грижи на деня, заживяваш с радосттта и вълненията на този колектив. Иска ти се да се впуснеш в ритъма на кръшните хора и танци. Минутите, прекарани сред тези ентусиазирани младежи, са минути на приятна отмора и възхищение от гениалното хореографско творчество на нашия народ, предавало се от поколение на поколение. За неговото възприемане, разбира се, допринасят и танцьорите, които влагат много от огъня на сърцата си.

...В момента те почиват. По зачервените им от умората лица бавно се стичат струйки пот. Танцът, който досега упражняваха, изисква много напрежение. А този път репетицията бе по-продължителна и натоварването по-голямо.

Колективът е в почти същия състав, както през миналата година. Но разликата в изпълнението е доловима още от пръв поглед. Достатъчно е да постоиш само няколко минути сред танцьорите и ще се убедиш, че ги свързват много мигове от двегодишната им съвместна работа върху танците. Сплотява ги общата радост, която донесоха на кооператорите с изпълнението си, сплотиха ги турнетата из околните села и екскурзията — награда от стопанството за доброто им представяне на прегледите през миналата година в Силистра.

През тази година обществеността в Попина очаква от колектива още по-добро изпълнение. Самодейците чувствуват това и се стремят да заучат колкото се може по-добре отделните танци да ги обогатят фигурно, да постигнат по-голяма ансамбловост. В колектива има изпълнители, които участвуват в него вече десетина години. За тях репетициите не са свързани с много напрежение. Но има и нови, които се стремят да настигнат другарите си по изпълнение. Някои от тях сега са се събрали в ъгъла на стаята и се опитват да си припомнят фигурите на следващия танц, упражняват отделните стъпки.

— Музика! Започваме — дочува се гласът на ръководителя на танцовия колектив Димитър Напруев.

В стаята се разнася позната мелодия на добруджански танц. Гъдуларите се надпреварват с кавалджиите, а отпред се люшва добруджанският танц. Отначало по-бавно, а после — поритмично и бързо. Ръководителят излиза пред всички и проследява индивидуалното изпълнение. Погледите на танцьорите са отправени към него. Само един жест е достатъчен, за да се наблегне на определено движение.

— Стига толкова — обажда се един от танцьорите. — Изморихме се — и поглежда музикантите. А те от своя страна започват да свирят още по-динамично.

— Внимавай! Финала!... — предупреждава Димитър и с ръка подканя музикантите.

Постройката се тресе от ритъма на кръшния добруджански танц. Далече навън се дочува познатата мелодия...

— Иху, иху, иху!... — подвикват девойките.

— Хоп! — подканя ръководителят и младежите започват нова фигура.

След малко музиката секва. Репетицията е завършила. Заедно с танцьорите тръгваме към домовете им...

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Из бележника на художника Георги Куртев

Познавате ли родния край

ЛУДОГОРИЕТО

Лудогорието, от което известна част попада и в Силистренски окръг, е част от Дунавската хълмиста равнина. То заема средищно положение между същинска Добруджа, Шуменското плоскогорие, от което го отделят вододелните височини на реките Провадийска и Бели Лом, и Побрежието на север. Тази граница не е строго фиксирана и минава 15-20 километра от Дунава, южно от селата Сяново, Царевдол, Зафирово, Нова Попина, Слатина, Ишерково, Казимир, Алфатар, Алеково, Честименско, Тервел, Силистренското Лудогорие. Както и останала част на тази икономико-географска област, представлява вълнообразна хълмиста платовидна равнина, изградена в основата си от долнокредни окарстени варовици, в които изрвиват коритата си дълбоки безводни долини.

Повърхността на равнината е покрита с дебел пласт черноземни, льосовидни и сиви горски почви, а под варовика лежи дебел глинест пласт, който събира просмукващите се води в подземни потоци. От просмукването са се оформили на редица места пещери: Межденско, Чернолишко, Окоршко, от които най-голяма е „Аязмото". В миналото Лудогорието е било обрасло с вековни девствени гори от дъб, ясен, липа, откъдето е получило и наименованието си. В условията на господството на османските феодали тези гори са били масово унищожавани, като в нашия район от тях по-значителни остатъци днес са „Каракуз" и „Боблата".

Изсичането на горите се е отразило много отрицателно върху природата и климата на тази безводна местност със сухо горещо лято и студена зима. Малкото, намираща се на повърхността вода, била погълната дълбоко от карстовите терени и населението било принудено да прави малки изкуствени водохранилища за добитъка, а за свои нужди да копае кладенци до 160 метра дълбочина.

Лудогорието е било заселено от най-дълбока древност. За това свидетелствуват много поселищни могили, като тези в Цар Асен, Межден, Дулово, Раздел, Сокол и др. Намираните масово плочки с тракийски конник и с образите на бога Дионис и най-вече множеството запазени и до днес тракийски надгробни могили говорят за наличието някога на тракийски поселища. През Лудогорието са минавали важни пътища, свързващи столиците на Първата българска държава Плиска и Преслав с големите дунавски крепости Дръстър и Преславец. В нашия Силистренски лудогорски район е имало значителни средновековни български селища и крепости, каквито са били тези при Цар Асен, със запазени останки от крепостта, градището и средновековната църква, градищата при Скала, Руйно и на други места. Защитени зад здрави крепостни стени, лудогорци са оказвали решителен отпор на варварските нашествия на печенези, узи, татари, кумани, османци.

Завоювайки Лудогорието, османските феодали се постарали с безпощадно унищожение и жестока асимилация на местното българско население, от една страна, и масова колонизация на мюсюлмани, от друга, да превърнат този изключително важен военно-стратегически район между двете крепости Варна и Силистра в непробиваем щит за възпиране на нашествията на поляци и руси. Известният османски пътешественик от средата на XVII век Евлия Челеби съобщава, че още Баязъд Илдаръм заселва тук татари и други военизирани части, които се снабдили с жени от местното население, с това са били поставени основите на планомерна колонизация. Заселвани били татари, черкези, цигани и други приобщени към исляма етнически елементи, но най-вече еничери. Само султан Мурад III (1574-1595) заселил в Лудогорието няколко десетки хиляди души от разпуснатите еничери, които също се снабдили с жени за своите хареми от местното българско население. Говорейки за това добило мюсюлманска религия население, Евлия Челеби пише, че то е една сбирщина, говори на особен, труднозразбираем език и за разлика от османците той нарича читаци.

Османските власти се постарали да унищожат не само старото българско население, но и българската топонимия. В това отношение те били улеснени от непрекъсната миграция на населението, породена от чумните епидемии и военните стълкновения. Имената на старите селища също се забравяли, а за новите изрично се упоменавало, че са новоосновани: Синур ени кьой, Акаданлар ени кьой. Балтаджи ени кьой и т. н. Някои от тях получили имената си от произхода на заселниците: Босна, Татар атмаджа; други — от имената на първите си заселници като Кара Иса, Хасан Факъ, Усул шах Вели, Рахман Акишлар и пр. Сегашните селища обаче в бившата Дуловска околия и Паисиевски район в голямата си част са нови селища — от 100-150 години. Населението в Силистренското лудогорие е доста разнообразно в етническо отношение. То се състои от добили тюрска народностна принадлежност групи: езити, казълбаши, турски цигани, а също така татари, българомохамедани. Последните дойдоха от Родопите и са заселени в Листец, Поройно, Окорш и др. селища, където поради окръжаващата ги среда бързо биват асимилирани от останалото турско население. Решителната дума обаче в политическия, икономическия и културния живот на Силистренското лудогорие имат българите. Внуците на старите гребенци от Алмалий, Алфатар, Калипетра, Сребърна и други побрежни селища отново станаха законни собственици на отнетите насила от бейовете дядови и бащини къщи, гори, ниви. Завърнаха се много и от потомците на прогонените някога и съхранените в непристъпните пазви на Гордия Балкан „боткаджии", за да стопанисват бащините си земи. С прословутото си трудолюбие, с широката си култура, с високите си морални добродетели предприемчивият лудогорски българин преобрази из основи етнографията, бита и културата на района. Чрез упорита целенасочена дейност в годините на народната власт, превръщайки в живо дело идеите на 263-то Постановление за преобразяване на Добруджа, лудогорското население създаде от станалия пословичен със своята изостаналост някога край една обетована земя. Израснаха големи и благоустроени селища като Дулово, селата Добротица, Главиница, Паисиево, Секулово, Межден, Чернолик, Окорш и др. Водоснабдени, електрифицирани, радиофицирани, озеленени, свързани с хубави асфалтови пътища, те придават на родното Лудогорие един неповторим пейзаж — ярка илюстрация на неговия икономически и културен възход.

Лука ВАЙСИЛОВ

В кратките междучасия таблото за нови книги в коридора на Техникума по механотехника — Силистра привлича погледите на курсистите. Коя нова книга ще си купим?

В памет на героя

Отрядът на пионерите от шести „б" клас в с. Зафирово носи името на един от младогвардейците — Олег Кошевой. Наскоро учениците проведоха пионерски сбор в памет на своя патрон.

За целта пионерите се готвиха дълго. Прочетоха и обсъдиха книгата „Повест за моя син", откъс от романа „Млада гвардия" и др. С материали, получени от Съветския съюз, направиха две табла за Олег Кошевой и неговите другари — младогвардейци. Подредиха витрина с книги за съветски герои — младежи.

В определения ден всички празнично облечени се събраха в пионерската стая. Имаше и гости от общинския комитет на ДКМС и дружинния съвет. Сборът премина много активно. Пионерите разказваха за живота на Олег, за неговите другари. Цоньо Маринов рецитира стихотворение на Олег Кошевой.

Пионерският сбор завърши със забавни игри.

Кина ДАЧЕВА

Човекът с гумените ботуши

(Миниатюр)

Половинките ми са лъснати много старателно, затова избирам място къде да стъпвам. Озовавам се пред една локва. От снощния дъжд. Да я прескоча — голяма. През нея да мина — в никакъв случай. Ще я избиколя. И тъкмо я избикалям, гледам — едър мъж с ватенка и с гумени ботуши гази направо през локвата. Човекът, очевидно, бърза и няма време да заобикаля каквото и да било. И не се бои, че ще се окаля. Гумените ботуши се мият лесно...

При нас, хората с половинките, работата е по-сложна. Половинките се нуждаят от боядисване, от излъскване, от здрави връзки... Те се боят от калта. Те чакат тия, с гумените ботуши, да отъпчат калта, т. е. да им направят пътечка и тогава да минат по нея.

Половинките вървят само по утъпкани пътища.

Не става въпрос за обущата. А за сърцата-половинки, за мечтите — половинки, за любовта — половинка...

Дори когато сме високи, ние с половинките, не сме така големи, както човекът с гумените ботуши. А той дори когато е нисък, изглежда голям. Той, човекът, който побеждава калта, където и да я намери — на улицата, в душата... В твоята или в моята, или в собствената си душа.

Хора с гумени ботуши живеят във всеки град и село.

Докато все още някъде има кал, надеждата ми е в човека с гумените ботуши...

Симеон МАНОЛОВ

Вълнения пред празника

Преподаватели и ученици от СПУ „Йордан Йовков" в град Тутракан с радостно вълнение се готвят да посрещнат 90-годишнината от освобождението на България от турско робство.

В деня на големия празник ученическия хор ще се представи с няколко песни. Под ръководството на учителката Лазаринка Боевска ученици от горния курс подготвят оперетата „Шибил". Преподавателят по история Георги Цачев състави монтаж за робските години и за борбите за освобождение. Освен учениците, в монтажа вземат участие и някои от учителите. Ученическият комитет организира подготвянето на агиттабла и стенвестници. Свои вълнения си има и комисията по украсата. Добре е замислена и викторината — конкурс „Кой знае най-много за героичната борба на българи и руси за освобождение от турско иго".

Очевидно програмата за общоучилищното тържество в чест на празника ще бъде богата и интересна. С част от програмата учениците от СПУ „Йордан Йовков" ще участвуват в общоградското тържество, посветено на светлата годишнина.

Викентий ДУКАНОВ

ТЕЛЕВИЗИОННА „БЪРЗА ПОМОЩ"

(Писмо от клиент на Радиотелевизионен сервиз — Силистра)

Телевизиоманията заля света през последните години. Нейна жертва станах и аз, като си купих един хубавец-телевизор „Топаз—23". Заобиколих го с голяма обич и внимание. В резултат на вятъра, който му правих в продължение на десет дни, взе, че кихна, премига на парцали и затихна. Пристигналият техник се произнесе: „Съпротивление" и ме накара да се разпиша върху документ за 6.80 лева. Веднага, още след като си замина техникът, телевизорът пак започна да киха и премига. Отнесох го, където трябва, и пак — съпротвиление. И се разписах срещу сумата 7,20 лева. Може би защото този път сумата беше по-голяма, телевизорът работи без повреда цяла година.

Но ето че настъпиха новогодишните нощи. Богата новогодишна телевизионна програма. Голямото напрежение, с което натоварих телевизора, си каза думата. Въпреки че още на 3 януари му платих целогодишната такса, той се разсърди за нещо, запремига, запремига и зарида с глас. Плаче той и не спира, а мен душата ми се къса. Хеле, приспах го. На 4 януари отново го отнесох в сервиза и направих заявка за домашна визитация. Обещаха ми да дойдат след седми, защото имали да обикалят още миналогодишни „пациенти". Въпреки това дойдоха още на следващия ден. За жеста — моята сърдечна благодарност! Прислушаха го, произнесоха се: „Хирургическа намеса" и го отнесоха. Повредена била част, която или трябвало да бъде изолирана, или подменена. Впоследствие се оказа, че само с изолиране няма да стане и се налага „операция" за смяна на частта „ТХО". Същата обаче била дефицитна. Предложиха ми да отнеса телевизора в Русе. Помолих ги да не разхождам по зимните пътища тоя крехък организъм, за да не се получат допълнителни усложнения. Уважиха молбата ми. Успокоиха ме, като ми казаха, че са под софийско ведомство, откъдето ще изискват необходимата част.

Зачаках. Приятно е да чакаш неточна любовна среща, печалба от тотото или от държавната лотария, но не и услугите на Радиотелевизионния ни сервиз. Чаках ден, два, три, чаках три недели и чашата на търпението ми преля. Обадих се по телефона до София и направих заявка за нужната част като частно лице — клиент. След два-три дни само получих колет — препоръчано писмо с въпросната част. Като поразгледах частта, останах изненадан от компетентността на специалиста, който беше се произнесъл, че е възможно изолирането й, защото това „ТХО" се оказа много необходима част към копчетата на телевизора за: смяна на каналите, яркост, контраст и пр. И на моята улица изгря слънце. С частта в ръка отивам при човека, който да ме избави от скуката в къщи. Дежурните специалисти бяха много изненадани.

Това беше четвъртък. В петък телевизорът си беше в къщи. Веднага го пускам, но той пак премигва сегиз-тогиз заплашително. Викам си, това ще е от някакво късо съединение. Пак го отнасям на консулт. Всички са единодушни — антената. Изключвам я, но картината е същата. Пак го занесох на ремонт, отстраниха късото съединение и работата се оправи.

Мисля си, че не е зле някой да запознае нашите специалисти с устройството на телевизора и с всичките му капризи. В противен случай тази фирма: „Радиотелевизионен сервиз" е безсмислена.

Николай РУСЕВ,
ул. „Шар планина", №47
Силистра

Стъбълца, към слънцето устремени

(Фоторепортаж)

Цяла зима не стихва работата в кооперативната градина на Старо село. Тук идват мъжете и жените от бригадата, за да се борят с виелиците и студа, да запазят нежните стъбълца в парниците.

И сега градинарите копаят нови лехи и ги зареждат с пресен оборски тор. Сред топлата мъгла на парата преминават техните дни. (сн. 1)

Работата на жените е по-приятна. Истинско удоволствие е да разсаждаш в рохката пръст растенията, на които си дал живот. С привични пъргави движения градинарките от звеното на Нико Маринов чертаят зелените редички. Ще минат няколко седмици и пикираните чушки ще се разсадят по-нашироко. Ще се разклонят и отрупат с цветчета и плод. И на пазара ще се появи първият зеленчук, произведен от градинарите на Старо село. Впрочем преди това ще бъдат продадени салатите, зеленият лук, но чушлетата са нещо друго. И по-скъпи, и по-търсени от домакините. (сн. 2)

Напрегнати са дните и на звеновода Димитър Ганев. Хората да разпредели, за всички да осигури материали. Но най-голямата му грижа е разсадът. С какво внимание повдига той рамка след рамка, за да провери състоянието на стъбълцата, устремени към слънцето! И после, нали той трябва от всички най-добре да разбира кога да се проветрят парниците. Колко време да стоят повдигнати попотените стъкла, кога отново да покрият с рогозки смъкнатите рамки. А подхранването? Пикирането? Всички все до него се допитват. Неговите съвети да чуят. Нещо ново от звеновода да научат. (сн. 3)

. . .Напрегнати са дните на градинарите. Пълни с много усилия, с една обща цел към победа над природата, към постигането на по-голямо изобилие. През тези трудни часове те намират толкова общи теми. Веселите случки намаляват несгодите, правят ги незабележими. Заразителният смях на жените смекчава бръчките по лицата, влива нови сили в отрудените десници.

Общата цел на хората. Към нея те са устремени, като стъбълцата, протегнали листенца към топлите лъчи на слънцето.

Текст: Стефанка СТАНЕВА
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

За повече доходи

В ТКЗС — Голеш съществуват добри условия за развитие на овцевъдството. В района на стопанството има обширни пасища. Това съдейства за получаване на продукция с ниска себестойност, за превръщане на този отрасъл в рентабилен.

През последните години тук се практикува ранно отбиване на агнетата и ранно заплождане на стадата. Тази практика дава добри резултати. От средата на февруари във фермите на цялото стопанство започна доенето на 660 овце.

Най-добри резултати имат овцевъдите от с. Голеш. До 1. I. г. г. в кошарите на бригадата припкаха 200 малки животни. Сега първите агнета имат вече 18-20 кг средно живо тегло. Отбитите животни се хранят със стартерни смески и люцерново сено. Помещенията, в които те се отглеждат, са топли. Винаги застлани със суха слама. Добрите грижи дават резултати. Смъртността при агнетата е минимална — 0,2 на сто. В овцефермата на с. Добруджанка не е допусната никаква смъртност.

Дял за доброто състояние на стадата в целия кооператив имат и специалистите. Зоотехниците и ветеринарните лекари не отминават нито една нередност, нито едно заболяване.

Най-добри резултати по отношение броя на агнетата имат овчарите Жеко Костов, Дичо Василев, Милан Петров и др. Те преизпълниха плана за приплодите, полагат необходимите грижи за агнетата и стадата. Заедно със своите другари от цялото стопанство допринасят за увеличаване на доходите от овцевъдството, за превръщането му в рентабилен отрасъл.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ПРЕЦЕНКАТА ПО ПОТОМСТВО В СВИНЕВЪДСТВОТО

През последните десетилетия изискванията, които се поставят пред свиневъдството, се измениха твърде много. Докато по-рано се ценяха животните от месомасния и масен тип, угоени до по-високо живо тегло (150—200 кг), то сега консуматорът има други предпочитания. На пазара се търси крехко месо, с малко тлъстини. Интересът е насочен не към калоричната стойност на свинското месо, а към неговите вкусови качества, към външния му вид. Свинската мазнина, която преди се използуваше много повече, сега отстъпи място на растителните масла, които са по-леки като храна и имат по-приятен вкус. Освен това диетичното хранене изключва употребата на животински мазнини.

Новите изисквания наложиха изменения в целите на развъдно-подобрителната работа почти при всички породи. Стремежът е да се получават животни от тип за месо и бекон. От голямо значение за получаване на желания вид месо е фуражът, с който се хранят животните. Той трябва да бъде такъв, че да способствува отслояването на повече месна тъкан и по-малко тлъстини. Клането на животните в по-ранна възраст също представлява интерес за получаване на качествено свинско месо.

Началото на контролното угояване се поставя в Дания. През XIX век главният външен пазар за продукцията от свиневъдството на тази страна е била Германия. Тя закупвала свине от месомасния и масен тип с живо тегло около 150 кг. Този пазар обаче през 1895 г. бил прекратен. Неограничена продукция във вид на бекон се търсела в Англия. За да се завоюва новият пазар, датското свиневъдство трябвало бързо да се преустрои в месно и беконно направление. Било е ясно, че селекция въз основа на екстериора не води до бързо подобряване на месодайните качества на свинете. Започнатото контролно угояване в самите ферми за много кратко време дало добри резултати. През 1907 год. била образувана първата контролна станция, а през следващата година още две. Оттогава селекцията в датското свиневъдство се води изключително по угоителните и кланичните качества на животните. Благодарение на това в тези страни се създаде изключително по беконните си качества свиня — датски ландрас. Тя се характеризира с висок среднодневен прираст, малък разход на фураж, тънка сланина и голямо количество висококачествено месо. Сега във всички страни с развито свиневъдство действуват станции за контролно угояване на свинете. Принципът на тази дейност е един и същ. От свинете за разплод се поставят на контролно угояване по 4 приплода (обикновено 2 мъжки кастрирани и 2 женски некастрирани) при едни и същи условия. След като стигнат определеното живо тегло, животните се заколват. Тогава се прави преценка на месните им качества. Въз основа на получените резултати се оценяват и техните родители. Естествено за разплод се оставят онези животни, чиито потомци притежават най-подходящи качества. Останалите се бракуват.

В нас до преди няколко години племенната работа със свинете се водеше главно по плодовитост, млечност и екстериор. На кланичните качества не се обръщаше внимание. Това е и главната причина за незадоволителните резултати. Не бива да се отминават в случая и недостатъчното хранене и лошото гледане на животните.

От 1958 год. и в нашата страна се сложи началото на контролното угояване на свинете. Сега работят 4 станции за индивидуална контрола (Шумен, Ямбол, Кнежа и Толбухин) и една станция за групова контрола в гр. Плевен. В тях за година могат да бъдат преценявани по 230—240 нерези и около 1 000—1 200 свине за разплод. Следователно при добра организация на работата ние имаме възможност за 2-3 години да проверим разплодния материал в заводските, племенните и дори кандидат-племенните свиневъдни ферми.

Целесъобразно ще бъде в скоро време да се забрани продажбата и използуването на непроверени чрез контролно угояване нерези и разплодни свине. Цената на животните трябва да се определя изключително от получените резултати в това отношение. Така ще се повиши интересът към контролното угояване. Ще се създаде мощен материален стимул за подобряване на нашето свиневъдство в месно направление.

Бенко БЕНКОВ,
старши научен сътрудник
при НИЖ — Шумен

ЗА ПО-ВИСОКА ЕФЕКТИВНОСТ НА ПРОИЗВОДСТВЕНАТА ДЕЙНОСТ

През миналата година Партията и Правителството приеха важни документи за подобряване икономиката на страната и по-конкретно — повишаване рентабилността на производствените предприятия. Един от тези важни документи е 44-то постановление на ЦК на БКП и МС.

Колективът на ДСП „Винпром“ — Силистра своевременно бе запознат с него и направи съответните изводи. В предприятието се проведоха комплексни изследвания и направи критичен анализ на работата за няколкогодишен минал период. При извършване на икономическия анализ се стигна до изводите, че да се върви в крак с времето и изискванията, трябва да се проведат мероприятия за постигане на целта — висока рентабилност.

Набелязаните мероприятия за годината по усъвършенствуване на технологията на производството и по подобрение организационната работа бяха изпълнени. И макар планът по изкупуването да не бе доизпълнен с 14 на сто, поради това, че от неблагоприятните климатически условия много от гроздето изгни, то по основните характерни икономически показатели дейността на предприятието за миналата година приключи с положителни показатели.

При планова печалба 289 000 лева отчетохме 386 000 лв. Рентабилността на производствената дейност значително се увеличи. В началото на петата петилетка тя е 8,27 пункта, за 1967 година по плана се предвиждаше да бъде 10,06 пункта, а фактически достигна 14 пункта. Този голям ръст на рентабилността дойде като резултат от правилното преустройство на работата така, както подсказваха изводите от икономическия анализ. При нас се налагаше да се измени старият метод на ръководство. Въпросите, които по-рано се решаваха периодично, вече се проучваха предварително и където трябваше да се решават комплексно, се правеше икономически анализ на всички възможни варианти. Във връзка с настъпилите изменения на условията и изискванията на работата се измени и организацията на производството, труда, управлението и заплащането.

Чрез прилагането на вътрешностопанската сметка в отделните звена създадохме материална заинтересованост и материална отговорност на хората. Този фактор даде добри резултати. Производителността на труда от началото на петилетката до края на м. г. се увеличи с 9,6 на сто, а това е значително наше завоевание.

Освен повишение на рентабилността нашият колектив преследваше и друга важна задача — снижението себестойността на продукцията. По предвидената програма за годината бе набелязано снижение на 100 лева продукция 0,06 лева. При направения икономически анализ се изясни, че за постигане на тази цел е необходимо да се въведе строг режим на икономии в областта на суровината и на фонд „Работна заплата“, заемащи 75 на сто от себестойността на продукцията. Следователно, за да се повиши рентабилността, трябваше да се повиши и коефициентът на използуването на материалните ресурси. Повишаването на икономическата ефективност на суровините решаваше и въпроса за увеличение на обема на продукцията. Така можем да си обясним, че с изкупеното 84 на сто от заплануваното грозде за 1967 год. постигнахме изпълнение на готовата продукция 98 на сто, а вместо плановото снижение 0,06 постигнахме 2,22 лева на сто. Или в абсолютни цифри бе направена икономия на 62 000 лева.

Друг важен фактор, който също изигра положителна роля в дейността на предприятието, това е увеличението на рандемана. Използувайки наличното грозде, ние произведохме само висококачествени вина от специалните сортове, с което достигнахме рандеман 55 на сто, вместо 50 на сто.

Правилната дейност на ръководството и целият колектив на ДСП „Винпром“ — Силистра допринесоха за преизпълнение на предвидените вноски по бюджета. При планови вноски от данъка върху оборота 1 120 000 лева внесохме 1 392 000 лева. Нарасна и средната работна заплата, която по плана за 1967 година се предвиждаше да бъде 1 178 лева, а фактически стана 1 228 лева. От преизпълнение дохода на предприятието бе разпределено като допълнително възнаграждение 9 000 лева.

Отчитайки достиженията за миналата година, колективът на предприятието набеляза нови мероприятия за изпълнение предсрочно на увеличената тазгодишна програма. Прието бе също обещание в чест на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България колективът на предприятието да завоюва още по-големи успехи в икономиката и борбата за комунистически труд.

Д. ПАСКУЛОВ,
главен счетоводител на ДСП
„Винпром“ — Силистра

С нуждите на времето

С всяка измината година механизацията навлиза все по-широко в селскостопанската дейност. Този постоянен прогрес налага да се повишава непрестанно и техническата култура на механизаторите и кооператорите.

Отчитайки тази необходимост, ръководството на кооперативното стопанство в с. Белица реши да организира и проведе с механизаторите едноседмичен курс с откъсване от производството. Заедно с тях повишиха техническата си култура и бригадирите и звеноводите от стопанството.

За да може да протича работата по-правилно, курсистите бяха разделени на пет групи с по 25 човека. Всеки ден те се занимаваха по шест часа.

За лектор бе използуван председателят на стопанството Христо Недев, който говори по въпросите за икономиката. Главният агроном Илия Танев запозна присъствуващите с агротехниката на културите. Агрономът Тодор Пенчев говори за химическата защита на растенията и употребата на хербициди, Иван Пенчев за химическите торове и някои въпроси от лозарството, инженерът Андрей Лазаров, началникът на работилницата Тодор Райчев и началник-експлоатацията на селскостопанските машини Иван Асенов изясниха въпросите по поддържането и експлоатацията на техниката. Повечето от лекциите бяха онагледени с таблици и схеми. Беше прожектиран и филм за развитието на лозарството и бубарството.

Марин ПОПОВ
с. Варненци

Красиви са изделията, които работниците на промкомбинат „Текстил“ — Силистра предлагат на търговските организации. Колективът обаче не е доволен от постигнатото и чрез ефикасен контрол се стреми да повиши качеството.

На снимката: Група работнички под ръководството на отговорничката Елена Дерелиева проверява качеството на килимите, преди да бъдат предадени в склада за готова продукция.

МЛАДИ МЪДРЕЦИ

НАУКАТА стана непосредствена производителна сила на нашето общество. В целия свят се наблюдава бързо увеличаване броя на учените. Но ако броят на научните работници в Западна Европа се удвоява средно за 15 години, в САЩ — за 10, то в Съветския съюз това става за 7 години. Както показва статистиката, сега всеки четвърти учен на земното кълбо е гражданин на СССР.

Науката не само става все по-могъща, но тя и младее. Този процес е особено забележим в съветската страна. Младежта завоюва все по-здрави позиции в науката. От 700 000 научни сътрудници на изследователските институти и висшите учебни заведения около половината са млади хора до тридесет години. Средната възраст на научните сътрудници при Сибирското отделение на Академията на науките е 33 години, а средната възраст в института по кибернетика при Украинската академия на науките е 26 години. Много от тези млади хора, довчерашни студенти, станаха уважавани учени, известни на цял свят.

Сред лауреатите на Ленинска награда през миналата година по физико-математическите науки са имената на Юрий Манин и на Сергей Новиков — млади хора, едва тридесетгодишни. Изследванията на Манин са свързани с основната задача на теорията за числата — т. е. с решението на неопределените уравнения. За нейното разгадаване са работили видни математици — от гръцкия учен Диафант до Ейлър и Гаус. За разрешаването ѝ допринесоха и руските учени Чебишев и Золотарев, но да се справи с тази задача успя Юрий.

60 години не можаха да решат проблема, преодолян от Новиков. Според мнението на авторитети резултатите, получени от Манин и Новиков, ще създадат „верижна реакция“ при разрешаването на нови проблеми в редица раздели на съвременната математическа наука.

Още като студенти трудовете на Манин и Новиков получиха отзвук в цял свят. Две години след свършването на института Юрий защити кандидатската дисертация и на 26 години стана доктор на физико-математическите науки. А продължителят на забележителния род математици Сергей Новиков (бащата е академик, а майката — професор) на 28 години стана член-кореспондент на Академията на науките на СССР.

Младостта — 18, 20, 30 години — това е разцветът на човешкия интелект. В науката това е възрастта на дръзновенията и делата. Еварист Галуа е бил на 18 години, когато със своето откритие е обогатил математическия анализ (на 20 години великият френски математик е загинал на гилотината). На 25 години Пол Дирак е разработил своята световно известна теория на електроните. Но има още по-ярки примери: съветският академик Лев Ландау на 14 години завършва Бакинския университет, а на 18 става световно известен физик. И все пак случаите на ранно проявяване на научния гений са сравнително редки. В наше време наистина космическите темпове на развитие на знанията и на техниката диктуват необходимостта от най-бързо въвличане на човека в активното научно творчество. Може смело да се твърди, че в Съветския съюз за младежите, готвещи се да се посветят на науката, са създадени най-благоприятни условия.

Младият човек, избрал пътя на търсенето, бива въвлечен в научна дейност. Още в училищата момчетата и момичетата участвуват в олимпиади по онези раздели на знанията, които особено ги привличат. Победителите на тези олимпиади биват включвани в научни кръжоци при университетите или институтите, където с надарените младежи се занимават големи учени. Създадени са много специализирани училища. Само в Москва например съществуват около 60 специални математически училища. В Москва е основаното от акад. Алексей Колмогоров математическо училище-интернат.

В институтите младежите и девойките работят в научни студентски съюзи или студентски съвети за научноизследователски работи. Всъщност тук за тях започват активните научни изследвания.

Нека се обърнем отново към цифрите. Половин милион съветски студенти участвуват в научни изследвания. Тяхната дейност не само разширява границите на знанията, но и дава голям икономически ефект. Така например, студентското конструкторско бюро (СКБ) при политехническия институт в Томск — стар университетски сибирски град — обединява физици, електромеханици, радиотехници. СКБ е получило 14 авторски свидетелства, 15 души със собствените си ръце са изработили лабораторни уреди, публикувани са 10 научни труда. А в Ленинград студенти и преподаватели само в една от лабораториите на Инженерно-строителния институт са създали апаратура за пречистване на отгичащите се води на градския месокомбинат, чието внедрение ще даде 300 000 рубли икономия.

На международния конгрес на математиците в Москва знаменити учени развълнувано обсъждаха доклада на студента от 3-ти курс на Ленинградския университет Матиясевич, получил неочаквани резултати в трудната област на алгоритмическите проблеми на алгебрата чрез съвършено нов, разработен от него метод.

Младите мъдреци все по-активно настъпват срещу неизвестното. И никакъв оттенък на снизходителност, никакво позоваване на „рангове“ няма в отношенията между старите и младите поколения съветски учени. Техният смисъл е взаимообогатяване, взаимопомощ, взискателност, никакво снизхождение към възрастта.

Може да се говори за успехите на биолози, медици, химици, астрономи. Принос в световната вирусология са трудовете на младия учен Алберт Биковски. В световната литература е описано проникването в клетката само на 12 вируса, като половината от описанията са направени от Биковски.

Днешните жреци на науката, младите хора, посветили се на служба на прогреса в името на човешкото благо и процъфтяване, с нищо не напомнят отреклите се от „светска суета“ алхимици и звездобройци на древността. Но със своята решимост вярно да служат на науката те по нищо не им отстъпват.

Н. БАБОЧКИНА
Агенция „Новости“

СВОБОДАТА НАВЪРШИ 90 ГОДИНИ

ТЕ СЕ СРАЖАВАХА ВЕДНО С РУСКИТЕ БОГАТИРИ

Вече са известни над четиридесет опълченци от нашия окръг, сражавали се за свободата на България ведно с прославените руски богатири през 1877—1878 година. Имената на една част от тях бяха поместени в бр. 17 на в. „Силистренска трибуна" от 10 февруари т. г. Сега поместваме имената на останалите издирени опълченци.

1. ИЛИЯ БОЯНОВ от село Смилец. Опълченец от втора рота на първа опълченска дружина.
2. РУСИ ХРИСТОВ от село Айдемир. Участвувал във втора и четвърта рота на първа опълченска дружина.
3. ТРИФОН ИВАНОВ от гр. Тутракан. Бил включен в състава на втора рота на първа опълченска дружина.
4. РУСАН (ХРУСАН) КАЛЧЕВ КОМИТАТА от село Калипетрово. Сражавал се в състава на четвърта рота към пета опълченска дружина. След Освобождението живял в Сливен.
5. МИНЧО МАРИНОВ БЪЧВАРОВ от село Айдемир. Бил включен първоначално в трета рота на шеста опълченска дружина, а после прехвърлен в първа дружина. Живял в Силистра.
6. ВАСИЛ ДРАГАНОВ от село Алмалий. Участвувал в трета рота на дванадесета опълченска дружина. Живял в Силистра.
7. ЯНИ ДИОНИСОВ от село Киречкьой. Постъпил на 23 април 1877 година в трета рота на първа опълченска дружина. Уволнен на 27 април 1878 година.
8. ГЕНЧО МИРЧЕВ от Силистра.
9. ГЕОРГИ ПЕТКОВ от Силистра.
10. ДИМИТЪР БОЖКОВ от Силистра.
11. АНГЕЛ ДИМИТРОВ от с. Ангелово. Сега заличено. Живял и в Тутракан.
12. ДАЧО ПЕЙНЕВ от Тутракан.
13. ДИМИТЪР СТАНЕВ от Тутракан.
14. ДРАГНИ ДЕМИРОВ от Силистра.
15. ДЕНЬО МАНЕВ от Тутракан.
16. ИВАН АЛЕКСАНДРОВ от Силистра.
17. ИВАН ВАСИЛЕВ от Силистра. Участвувал и в четата на Филип Тотю.
18. НЕСТОР ДОНЧЕВ КАПАНОВ от Силистра.
19. ВАСИЛ АТАНАСОВ САРАНОВ от Силистра.
20. МАРКО Н. КУЛИНСКИ от Тутракан.

РОДОЛЮБИЕ

БЕШЕ ФЕВРУАРИ 1878 ГОДИНА.

И над Силистра изгря свободата.

Първенците на града, празнично облечени, се събраха в дома на Бояджи Яни. И там с хляб и сол посрещнаха своите освободители. Тук беше поканен да гостува и командуващият руските войски.

Домът на Бояджи Яни бил най-хубавият в Силистра. Пред входа му бслели два мраморни лъва — отломки от славата на старата българска държава. В стаите наредбата била по терка на виенските и букурещки търговци. Бояджи Яни бил търговец от първа ръка. Магазинът му бил баш в центъра на чаршията. Той въртял търговия с Цариград и по Дунава. Две гемии всяка пролет потегляли натоварени с храни и дървен материал и се завръщали пълни с манифактура и колониал. Всяка есен той лично се грижел моряците да стегнат и поправят гемиите, за да бъдат готови за пролетта.

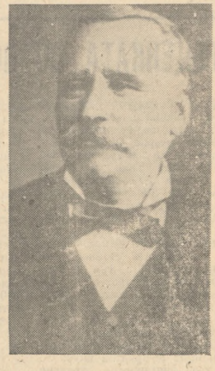

Тежък търговец бил Бояджи Яни. И работите му вървели в добър ред. Но той никога не забравял първото си идване в Силистра.

Било по времето, когато градът стоял седем години в руски ръце след похода на генерал Дибич. Времето, когато стените на крепостта били тесни да поберат многото стекли се заселници. Та се застроил в полето новият квартал „Волната". Петнадесетгодишният Иван дошъл също да търси закрила от своеволията на поробителите. Поради сбиването му с едно турче го грозяла смъртна опасност и той трябвало да напусне родното си село Върбица, разположено между Котел и Преслав. Стоял известно време при леля си в Пловдив. Там се учил. След като приел гръцкото име Яни, той се отправил за свободния град Силистра.

Тук станал чирак и започнал да учи бояджийския занаят. После се сдружил с арменеца Минас и само с едно казанче, подарено им от чорбаджията, и с едно магаренце тръгнали да обикалят селата из Силистренско. Боядисвали платове. Провървяло им в занаята, защото българките обичали да приготвят облеклото и чеизите с красиви багри.

От бояджилъка спечелили много пари. Спечелили и име. Иван от Върбица станал Бояджи Яни с най-големия магазин в центъра на чаршията и с две собствени гемии, които ходели чак до Цариград. Богат и ихтибарлия бил Бояджи Яни. Тачен от българи, турци и гърци. С последните го родеело името му. Но той бил голям патриот и мразел фанариотите. Обичал учението и вярвал в силата и бъдещето на българската нация. Постоянно бил избиран в училищното настоятелство. На едно от заседанията на настоятелството някой предложил да се търси учител по турски език.

— Преди всичко е необходимо да се намери добър учител по български език! — възразил Бояджи Яни.

Много се сърдил и противопоставял той на женитбата на сина си Георги с дъщерята на гръцкия търговец — баш гърка Лефтер чорбаджи. И ако между младите не се разиграла романтична история, която ги направила силистренски Ромео и Жулиета, той не би разрешил сватбата. Така и не се сближил със сватовете си и останал в конфликт в тях до края на живота си. Затова пък много обичал зетя си — млад лекар, брат на учителя Димитър Енчев от село Енина, Казанлъшко, който бил патриот като брат си.

Бояджи Яни вземал дейно участие в ръководенето на училищните и църковните работи и щедро им отделял материална помощ. Когато започнало изграждането на новата българска църква, той бил касиер на комитета и един от най-големите дарители, но искал да остане анонимен, за да не навреди на търговията си с турците.

Бояджи Яни имал най-представителният дом в града и се носел облечен „ала франга", по европейски. А това още повече увеличило авторитета му. Той отгледал една дъщеря и четирима сина. И на всички осигурил материални средства и солидно образование. След Освобождението се заловил и с индустрия. Край старите казарми до Дунава построил парна мелница. През 1885 година котелът експлодирал и загинали 7 души, между които и един от синовете му.

Бояжи Яни починал на 80-годишна възраст през 1896 година. В знак на особена почит бил погребан в двора на църквата.

Борис ИЛИЕВ

Цветана ДРУМЕВА

Турските зверства по време на Освободителната война

В. И. НЕМИРОВИЧ—ДАНЧЕНКО, ВИДЕН РУСКИ ДРАМАТУРГ И ПИСАТЕЛ

Току-що получихме новини за положението в Подбалканските окръзи на България. Навсякъде се лее кръв. Всяка вечер в Горна Студена пристигат тълпи от спасяващи се християни. Разказите са потресаващи. Това е някаква вакханалия от престъпления. Убиват за удоволствие. Българското население е изтребвано не само от черкези и башибозуци, на кървавата арена излизат и редовни войски, низами, редифи.

Ще цитирам тревожни съобщения, които съм проверил щателно. Предавам не разказите на едно лице, а цяла редица данни, потвърдени от много бежанци от Казанлъшката долина. Те всички идват тук изморени и гладни; да разказват няма кога, а понякога и сили не им достигат. Разбира се, те не се спират на дребни неща, а предават само най-главното. В двора на къщата, където съм настанен, в тази минута спряха около 12 такива нещастници. Те даже са изгубили надежда, че руските някога ще ги избавят. Ето фактите, които ми съобщиха те и техните другари по участ.

В Караадай, Чирпанска околия, дошъл един паша с войска и башибозуци. Разбира се, българското население избягало в планините и горите. Пашата заповядал да го поканят да се върне по къщите си, като обещавал пълна защита срещу насилия и обиди. Българите повярвали и се върнали. След това пашата обградил с войници селото и като обвинил българите в бунт, заповядал да ги изтребват безпощадно. Започнало неописуемо клане. С викове, с които обвинявали българите в измяна на властта, и преданост към русите, с ругатни „москов — гяур" войниците се хвърлили срещу беззащитните. В същото време пашата донесъл в Цариград, че българите от Чирпанска околия се разбунтували и са усмирени от храбрата армия на султана, при което за наказание 200 души са били убити. Ето какви „победи" жънат турските генерали в мирните български села. . .

От всичките тези нещастни жертви на турското военно варварство едва могъл да се избави един българин без жена си и децата си, които загинали. Всички села в Старозагорски окръг са опожарени и българското население почти поголовно изтребено от турците. Казват, че в българското село Искандер не останал нито един жив човек; всички загинали под нож или в огъня. В Карнобатска околия башибозуците поголовно колят и избиват мирното българско население. Оттатък Балкана горяха Нова Загора, Стара Загора, Чирпан, Казанлък, Карнобат, а Карлово и Калофер с околиите си са опожарени и опустошени, и жителите им най-варварски избити. Спасили се съвсем малко семейства, които намерили убежище в Шипка, Габрово и Търново. Мнозина с деца на ръце се движат пешком по шосето към Свищов. Всяка минута се срещат бежанци по пътищата и под сянката на дърветата; родителите водят по 4-5 деца, привързани с въжета към седлото на коня. Децата плачат от глад, жажда и жега, но няма кой да им помогне. Поголемите деца от умора едва се влачат по пътя към Дунава.

Някои отреди от зайбеци (азиатски и африкански орди) се командуват от английски офицери. Между Стара река и Сливен има около 800 от тези азиатски хищници, 200 от тях с две оръдия се укрепили при село Детерици. В селцето Кител има около 700 кутарааби, а в Ставрекац около 300 башибозуци. Всички турци, избягали от България, образуват в Шумен башибозушки отреди, към които се придават добро въоръжение, топове и командири. Благодарение на участието на англичаните, башибозуците опустошават България и безмилостно колят жителите.

ЗЕМЕН РАЙ — НЕЩАСТЕН НАРОД

(Из едно от писмата на Всеволод Гаршин—руски писател, участвувал като доброволец в Освободителната война)

Българите в Свищов посрещнаха нашите пехотинци с възторг, със сълзи. Малки деца се хвърляха на шиите им.

Каква страна! Каква природа! Грозде, кайсии, праскови, бадеми, лешници. От всичко по много. Тук би могъл да се устрои земен рай.

Бих желал да прочета нещо във вестниците за Свищовската операция.

Видях Драгомиров (руски пълководец), веднага след като императорът му окачил Георгиевски кръст на шията. Войниците от неговата дивизия го обожават. Видях и императора, и всички останали. Те заминаваха за Свищов, а ние стояхме в шпалир. . .

Нашите, участвували в бой, казват, че само нашето „ура" помогнало. Позицията — непристъпна: турците открили такъв огън, че отделни изстрели не се чували. И ако нашите не атакуваха на щик, то всички биха били избити.

Българите са неописуемо радостни. Минавахме през едно село. Всички мъже се събираха да ни поздравят. Дори ръцете ни стискаха и ни прегръщаха. . .

Сега се върнах от село Обща могила, наречено така в памет на избитите през 1832 година българи. Тук е имало около 70 къщи черкези, татари, абхазци. Всички те избягали, като предварително напълно разорили българите. Онова, което те разказват, е просто ужас.

Почти всяка вечер се виждат отблясъци на далечни пожари. Турците палят българските села. При това те колят българите безпощадно. Нещастен народ! Скъпо ще заплати той свободата си. Безкрайни ниви, простиращи се от хълм до хълм, стоят неожънати и ве са полегнали. . .

ВЕЧЕН СИМВОЛ НА ПРИЗНАТЕЛНОСТТА

*** НАЙ-ВЕЛИЧЕСТВЕНИЯТ ПАМЕТНИК**

*** И СИЛИСТРЕНЦИ ДАДОХА СВОЯ ПРИНОС**

Безкрайна е благодарността и признателността на българския народ към освободителите от турско робство. Тя е намерила реален израз в стихове, разкази, песни и във величествени архитектурни паметници, с които е осеяна нашата Родина.

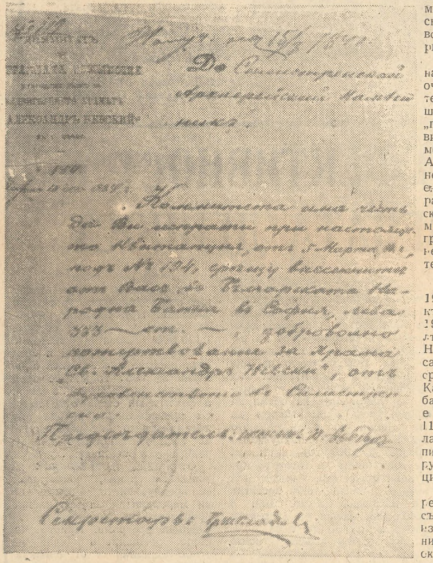

Факсимиле на писмото на Комитета по издигането на храм-паметника „Александър Невски" в София, изпратено до Силистренския архиерейски наместник, за внесени суми от духовенството в Силистренско.

Един от най-грандиозните архитектурни паметници не само в нашата столица и България, но и на Балканския полуостров, е храм-паметникът „Александър Невски". В него е въплътеча всенародната обич на българите към братята руси.

Още на следващата година след идването на дълго-очакваната свобода. Учредителното събрание взема решение за изграждането на „паметник на светия подвиг на Освобождението". Паметникът е посветен на Александър Невски и носи неговото име. Той е построен по проекта на А. Н. Померанцев, професор в Императорската художествена академия в Петербург, и е изграден със съдействието на неговия сънародник архитект А. Н. Смирнов.

Строежът започва през 1904 година и с малки прекъсвания продължава до 1912 година. Храмът е дълъг 70 метра и широк 55. Неговите най-високи точки са камбанарията — 52 м и средният купол — 24 м. Камбанарията има 12 камбани, от които най-голямата е с отвор 3 м и тежи 11 758 кг. Кубетата са позлатени. Вътрешната живопис е изпълнена от видни руски и български художници.

Населението на Силистренски окръг е допринесло със своя скромен принос за изграждането на храм-паметника. По села и градове в окръга били създадени комитети за събиране на волна помощ за построяването на паметника. Народът улеснил комитетите в тяхната високоблагородна мисия. Той с радост е давал пари и храни за строителството на този внушителен паметник, който ще напомня вечно на поколенията за голямата признателност на българите към нашите освободители от турските поробители.

В подкрепа на безмерната любов на силистренци към братята-освободители, пролели кръвта си за скъпата ни свобода, свидетелствуват квитанции за внесени пари, изпратени от Комитета по въздигане на храм-паметника „Александър Невски" в София. А също и множеството рапорти на свещениците от селата за постъпили пари, списъци и други документи.

В архивния фонд на Силистренското архиерейско наместничество, съхраняван в Окръжния държавен архив, е запазена квитанция №194 от 5 март 1884 година за внесени 383 лева доброволно пожертвувание за построяването на паметника. От същата година е загазен, пожълтял от времето лист—препис с имената на свещениците от енориите, направили доброволни дарявания, възлизащи на 493 лева. Оригиналът на споменатия препис е бил изпратен до Светия синод за отпечатването му в държавния вестник. От 1884 до 1911 година включително свещениците известяват в рапортите си до архиерейското наместничество за постъпилите суми в храма.

В храм-паметника „Александър Невски" е вградена и любовта на силистренци към братята-освободители

Йордан МАРИНОВ,
началник на Окръжния държавен архив

НЕИЗТЛЯЛА ОБИЧ

В героичния летопис на Опълчението са записали имената си и много българи от нашия край. Преди известно време в „Силистренска трибуна" бяха поместени имената на опълченци и поборници от Силистра и окръга. Това ни направи голямо впечатление и ние се заехме да изучим живота на някои от тях, тъй като смятаме, че малко се знае за тези храбри българи, а някои са забравени и не са споменати никъде.

Срещата ни със стария деец на социалистическото движение в Силистра Атанас Саранов ни направи откриватели. Неговият баща Васил Атанасов Саранов бил опълченец. Като доказателство за това той ни показа четирите ордена, дадени на баща му за проявена храброст през Освободителната руско-турска война.

Четирите ордена и медалът, с които е бил награден Васил Саранов за голямата храброст по време на Освободителната руско-турска война като опълченец.

Ето какво научихме от него.

Васил Атанасов Саранов е роден през 1851 година в село Селиолу (сега Холмское, Арцизски район, Одеска област). Баща му Атанас Саранов дошъл в Бесарабия от Сливен, а майка му от Одрин. Преселили се от България след руско-турската война от 1828-1829 година. Далеч от родината си, родителите на Васил Саранов не забравили теглото и мъките на своя народ. Обичта към България се предавала и на техните деца. Израснал, Васил служи в руската армия и достига до чин подофицер.

Научавайки, че се сформират доброволни дружини от българи в Румъния за борба срещу турците, Васил Саранов напуска бащиния си дом и се озовава в Плоещ, където се създава Българското опълчение. Там той се заклева пред самарското знаме, ако е необходимо, да отдаде своя живот за свободата и щастието на България.

След преминаването на Дунава опълченските дружини са включени в челния отряд на генерал Гурко. Те прекосяват гордия Балкан и водят тежки боеве с турците край Шейново, на Шипка и Стара Загора. Младите български доброволци се били храбро и смело. Васил Саранов взел активно участие във всички битки на опълченците. За проявена смелост е награден с Георгиевския кръст и три медала.

След освобождението на България от тираните той се завръща в своето родно село. Там се оженва. Жена му е била от село Задунаевка. Две години подир войната се връща в България и се установява да живее в гр. Силистра. Работил е в митницата и горското стопанство. Имал щастието да присъствува при освещаването на Шипченския манастир. Отново разгледал местата, където се е сражавал с турците. Той дълго разказвал на шестте си деца за борбите за извоюване на свободата.

Васил Саранов заедно с жена си и двете си деца

В чест на 30-годишнината от освобождението на България от турско робство руският император Николай II подарил сребърни чаши на проявилите се опълченци. Чаша получава и Васил Саранов. Това станало на 3 март 1908 година. Неговата чаша, на която е изписано името му, се съхранява от дъщеря му Иринка Саранова, живуща на улица „31 полк" в блок „Шумен—1" в Силистра.

Храбрият опълченец Васил Саранов умира през 1908 година — на 57-годишна възраст. Семейството му било многолюдно. Имал шест деца. Сега са живи само две от дъщерите му и единият му син. Най-малката дъщеря Недка Саранова живее на улица „Комсомолска" 96. Тя пази като скъп семеен спомен снимката на баща си. Останалите живи потомци понастоящем си кореспондират със своята братовчедка Мария Николаевна Сара, която живее в родното село на баща им. Връзката са установили чрез Червен кръст.

Васил Саранов е бил член на Силистренското поборническо и опълченско дружество.

Експедиционен отряд „Червените витязи" при училище „Отец Паисий" — Силистра

ДЕПО

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 27 (1344) | Вторник, 5 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С УДВОЕНИ МОЩНОСТИ

Такъв е стремежът на капитани, механици, моряци и работници от Дунавския драгажен флот — район Силистра, изразен неотдавна в отклика им на патриотичния призив на пловдивчани. Освен за предсрочното изпълнение на петилетния план с половин година този дружен колектив пое обещание и да завоюва званието „Район за комунистически труд". След обещанията последваха трудови дела, които говорят, че тук се държи на дадената дума. И днес, 2 март, този смел колектив излиза с удвоени мощности да дълбае коритото на голямата река за добиване на инертни материали.

През миналата година той изпълни плана си към 14 ноември, а до края на годината доби за нашето строителство над планово 25 000 кубически метра материали. С това завоюва първо място сред другите колективи по река Дунав от Видин до Силистра.

Работата им е трудна, още повече се затруднява, когато Дунав покачи нивото на своите води. Ето защо хората от този флот не чакат да свърши зимата, а започват работа още в началото на месец февруари. С ускорени темпове бе завършен зимният ремонт на дълбачката „Янтра" и от първите дни на месец февруари започна работа с нея. Персоналът на този агрегат с капитан — комсомолецът Георги Пенев и капитана от втора смяна Тодор Чешмеджиев вместо 10 000 куб. м материали за месеца добиха 12 000 куб. м. С това преизпълниха предвидения план в стойностно изражение с 4 500 лева.

Днес колективът на Драгажния флот започва работа с увеличени мощности. В началото на годината бе доставена от Видин още една дълбачка „Вулкан". Но за да влезе в действие, тя трябваше да бъде отново ремонтирана. С тази работа се зае екипаж под ръководството на Димитър Рашков и вчера ремонтът бе завършен с пет дни преди срока. Особено усърдие и самоотверженост проявиха при ремонта заварчикът Коста Алексиев и отговорният капитан Димитър Иванов.

Благодарение на проявения трудов ентусиазъм днес и този съд заедно с дълбачката „Янтра" излизат по река Дунав за добив на предвидените 20 000 кубически метра пясък и баластра за през месец март. Колективите от двете дълбачки увериха своето ръководство, че през този месец ще добият 4 000 кубически метра пясък и баластра над плана.

Драгажният флот от Силистренския район получи тази година и два подемни съда и влекач „Комсомолец". И силите на този колектив се значително увеличиха. Ще бъдат добити и повече материали за строителството. Ако през миналата година планът на драгажния флот бе 145 000 куб. м, то сега е 226 000.

Това е добра предпоставка за разширяване на строителството в района на Силистра и Дулово. Част от добитите материали ще бъдат и за нуждите на Толбухински и Шуменски окръзи.

Капитани, моряци и работници от Дунавския драгажен флот — Силистра, които следят разгара на социалистическото съревнование в нашата страна и вземат активно участие в него, ще изпълнят своето обещание, ще положат максимални усилия за завоюване на званието „Район за комунистически труд".

М. ГЕОРГИЕВ

ПОКЛОН ПРЕД ПОДВИГА НА ОСВОБОДИТЕЛИТЕ

Силистра

Една внушителна колона от запасни офицери, начело с духовия оркестър на Образцовото народно читалище „Доростол", се отправи на 2 т. м. преди обяд към паметника на Георги Мамарчев в Дунавския парк в Силистра. В колоната бяха и секретарите на Окръжния комитет на Партията Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров.

След като пред паметника бе положен венец от цветя, за живота и великото дело на капитан Мамарчев говори запасният офицер Борис Илиев. Той изтъкна, че през седемте години (1829-1836), когато Мамарчев е бил кмет на Силистра, свободният град станал притегателен център на революционните сили в поробена България.

След митинга колоната се отправи към кино „Москва", където запасните офицери разгледаха изложбата на картини и снимки за освобождението на България от османско иго, уредена по случай 3 март от Окръжния музей. Наред с репродукциите на картини от боевете на руските войски и българските опълченци при Шипка, Шейново, Стара Загора, Плевен и на други места присъствуващите с интерес разгледаха и снимки на опълченци от Силистра и окръга.

Димо ВАСИЛЕВ

Тутракан

Салонът на Образцовото народно читалище „Н. Й. Вапцаров" в Тутракан се оказа тесен да побере стотиците граждани, стекли се на 1 т. м. вечерта на тържественото събрание по случай 90-годишнината от освобождението на България от османско иго. Слово произнесе председателят на Градския народен съвет Спас Боевски. Със затаен дъх присъствуващите слушаха за безпримерния подвиг на руските богатири и българските опълченци през време на Освободителната война, за любовта и признателността на българския народ към братята-освободители.

След доклада бе изнесена богата литературно-музикална програма от учениците при средното политехническо училище „Йордан Йовков". Хорът изпълни възрожденски песни. На сцената се появиха и картини, отразяващи тежкото положение на българите през време на турското робство и самоотвержената борба за свобода. Спектакълът завърши с тържественото посрещане на руските войски.

Тутраканци дълго ще си спомнят за тази хубава вечер и ще пазят като зеницата на очите си животворната българо-съветска дружба.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Алфатар

На 2 март т. г. в с. Алфатар се състоя тържествено събрание, посветено на 90-годишнината от Освобождението. Пред дома-паметник на ТКЗС „Йордан Петров" пионерите проведоха тържествена проверка под звуците на училищната духова музика. Доклад за тежкото положение на българския народ под турско робство и неувяхващата слава на освободителите прочете учителят Михаил Гавазов.

Три часа продължи в салона разнообразната литературно-музикална програма. Пионерският хор, с ръководител В. Милева, изпълни хубави песни. Първенците от неотдавнашния конкурс за най-добър рецитатор Стефка Иванова и Марийка Иванова рецитираха стихотворения. Интересен беше и проведеният заключителен етап на конкурса по българска история „Пет века борба за свобода". За първенци бяха определени представителите на седми „б" клас. Като индивидуални първенци се наложиха Румяна Тодорова и Марияна Великова. Всички са наградени с безплатни екскурзии из страната.

Възхищение предизвика сред публиката и самодейният танцов колектив при читалището, който се представи за пръв път тази година.

Тодор ГЕОРГИЕВ

Неспокойни са сега дните и за градинарите от кооперативното стопанство на с. Иширково. Под ръководството на Парашкева Нейчева хората от зеленчуковата градина правят всичко възможно, за да подготвят навреме и качествен разсад от домати.

Най-интересният народен обичай

В неделя рано преди обед, та чак до смрачаване по главната улица на село Айдемир се тълпеше много народ. Мало и голямо беше излязло да види куковете, възвестили началото на „куковското шествие" със силния звън на звънците и траките.

На големия площад в центъра на селото се бяха събрали стотина кука. Те правеха разни имитации, а наобиколилите ги се смееха от сърце. Пък интересно бяха облечени и маскирани днес айдемирските кукове. Тази хубава народна традиция малко беше поизоставена през последните години. Но ето, че отново се възстановява. По-възрастните с охота разказват за „едновремешните" кукове и доволни поглеждат към маските на новодошлите. Маските са изображение на какви ли не животни. И какви ли не имитации и смехории правеха куковете?

...Днес е куковден. И на куковете всичко е разрешено. Те може с гегата да те ударят, да се пошегуват с тебе. Но и ти не им се сърдиш, не им забелязваш. На този ден така било някога, така е било от далечни времена. Българинът е чествувал този обичай, за да прогони „злите духове и тъмните сили". В миналото той е бил много тясно свързан с бита и културата на народа. Наситен е с много драматични и комични моменти.

Приближаваме към една група кукове. Наблюдаваме захласнато маските им. Искаме да узнаем имената им. А те се дърпат и нищо не искат да ни съобщят, за да не ги познаят съселяните им. Помолваме ги съвсем тихо да ни кажат на ухото имената си. Бай Цвятко Петров, един от „най-възрастните" кукове, ни доверява тайно на колко години е. Оказа се, че наближава петдесетте. И не за първи път става кук. Още от малък е обичал да надява маски на главата си. Само колко много звънци е окачил на колана си! Те са от звучни по-звучни. На десетина метра подир него върви едно малко кукче. Спираме го и го питаме как се казва. И то тихо ни шепне. Георги Тодоров е второкласник. И той като батковците е решил да участвува в празника на куковете. Маската му сега не е чак толкоз хубава. Но догодина Гошко ще я направи непременно по-хубава...

Сред множеството народ една маска грабва нашето любопитство и ние се мъчим да се доберем до кука. Същинска мечешка глава. Марин Киров е употребил много усилия, за да я направи от една кратуна. После срещнахме още много кукове. Харесаха ни маските и костюмите на Иван Ангелов, Марин Йорданов, Александър Атанасов, Ради Ангелов, Иван Иванов. Та могат ли да се изброят имената на всички? Трудно е. Лесно е само да ги наблюдаваш, да се наслаждаваш.

Питаме по-възрастните айдемирци защо празнуват куковден. А те не могат да ни кажат точно. „Ами тъй сме запомнили от нашите дядовци. Пък и хубаво е да си кук. Особено, когато никой не може да те познае" — казва ни един айдемирчанин. Сетне прихва да се смее.

Весело и смешно е на куковден...

Вълчо РАДЕВ

Петилетката за 4 години

Отзовавайки се на призива на пловдивчани за предсрочно изпълнение на петата петилетка, товаро-разтоварната бригада от агенция № 1 — Силистра, която обслужва обекта „Оргтехника", пое обещание да изпълни своя петгодишен план за 4 години.

С чувство на отговорност се отнасят към поетото високо обещание отговорникът на бригадата Шефкет Рамаданов, ударникът на комунистическия труд Реджеб Хасанов, Исмаил Кямилов и много други членове от бригадата.

Още от създаването си тази бригада не знае неизпълнение на плана или поетото обещание и всякога е на почит в първа агенция на ДП „Транспред" — Силистра.

Поетите обещания и сега се изпълняват от тези труженици. Фактът, че от 17 февруари т. г. вече работят по плана за месец март, достатъчно красноречиво потвърждава техните думи. И няма съмнение, че те ще изпълнят своето обещание преди срока.

Ахмед ЮМЕРОВ

Подхранват житните посеви

Една от важните задачи за кооператорите от с. Дунавец сега е подхранването на есенните посеви. Това е едно от звената в борбата за изпълнението на даденото обещание за получаване на висок добив от пшеницата. На всеки декар се разхвърлят по 20 килограма амониева селитра. За не повече от седмица бяха наторени 2 300 дка, засети с есенни посеви.

Найден ГЕОРГИЕВ

Те станаха чавдарчета

В село Калипетрово бе организиран в събота пионерски дружинен сбор за приемане на чавдарчетата. За този ден първокласниците се готвиха отдавна, още с прекрачването на училищния праг. Слушаха разкази за легендарния Чавдар войвода, научиха защо връзките са сини...

Най-после дълго очакваният ден дойде. Ето че чавдарчетата са заобиколени от техните батковци, които им връзват сините връзки. Нова струя от 50 чавдарчета! Те никога няма да забравят този тържествен, вълнуващ миг!

След обяд се състоя и общоучилищно тържество, посветено на 90-годишнината от Освобождението. То беше истински завършек на многобройните мероприятия, проведени в чест на славната годишнина. Доклад прочете директорът на училището Димитър Касабов. Пионерите изнесоха хубава литературно-музикална програма.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Незабравим ден за първокласниците

Този ден беше 1 март. В с. Стефан Караджа се състоя тържествен пионерски сбор. Пионерите от отряд „Митко Палаузов" приемаха първокласниците в четата „Чавдарче". Присъствуваха много гости. Петокласниците поднесоха на новите чавдарчета подаръци. Всички им пожелаха да пазят неопетнена синята връзка, която е къс от знамето на мира, да бъдат добри ученици.

Пионери и чавдарчета изнесоха хубава литературно-музикална програма.

Йорданка ИВАНОВА

Растат влоговете на населението

Ръстът на влоговете е един от важните показатели, които дават представа за материалното благосъстояние на трудещите се. Какво показват данните за нашия окръг в това отношение?

През първите два месеца от настоящата година сумите във влоговете на работниците, кооператорите и служащите са достигнали 3 863 970 лв., докато за същия период на миналата година те са били 3 725 829 лв. Отбелязан е ръст от близо 140 000 лв. В посочените цифри не влизат средствата, внесени във влоговете за жилищно строителство.

Големи вноски направиха в своите влогове кооператорите особено от тези стопанства, в които бе раздадено по-голямо възнаграждение за вложения през годината труд. След приключване на годишните сметки на ТКЗС—Ситово в района на стопанството бяха внесени 208 000 лв. В района на Тутракан само от кооператорите бяха внесени 202 000 лв., на Кайнарджа 192 000 лв., на Дулово 189 000 лв. и т. н.

Мартенска зима в Дуловския парк.

Снимка: Георги БЪРНЕВ

На международни теми

ИЗБОРНАТА ПОБЕДА НА МАКАРИОС

С огромно мнозинство — 96,47 на сто, или над 200 хиляди гласа, архиепископ Макариос отново бе избран за президент на Кипърската република на президентските избори, състояли се на 25 февруари. Неговият противник, кандидатът на крайната гръцка кипърска десница д-р Такис Евдокас, събра едва 8 900 гласа. Кипърските турци не произведоха избори за вицепрезидент. Следователно досегашният вицепрезидент д-р Кючюк остава на този пост и за следващия 4-годишен мандат. В този смисъл президентските избори в Кипър не донесоха промени.

Значението на изборите е много повече от едно признание и одобрение на следваната от Макариос политика. Те бяха всъщност референдум „за" или „против" независимостта и териториалната цялост на Кипърската република. Кипърските избиратели се произнесоха за независимост и териториална цялост и осъдиха империалистическите планове за ликвидиране на Кипър като самостоятелна държава. Президентските избори са голяма победа на прогресивните сили, групирани около патриотичния фронт и прогресивната партия на трудещите се в Кипър (Акел), поражение за еноситите от крайната националистическа десница и удар срещу плановете на империалистите.

Политиката на независимост и териториална цялост на Кипърската република винаги е била пречка за американските империалисти, които се стремят да превърнат Кипър в база на НАТО като важна стратегическа позиция в Източното Средиземноморие за натиск и заплахи срещу арабските страни. В тези свои стремежи американските империалисти се опират на кипърските гръцки еносисти, чийто кандидат бе Такис Евдокас, и на кипърските турци екстремисти. Позицията на кипърските еносисти е Еносис (присъединяване на Кипър към Гърция), а на турските екстремисти — подялба на острова. За американската политика е все едно — Еносис или подялба, защото и едното, и другото води до ликвидиране на Кипърската република и превръщането на острова в база на НАТО.

Резултатите от президентските избори не са благоприятни и за гръцката военна хунта, чието желание е колкото се може по-скоро да бъде осъществен еносисът. През време на предизборната кампания атинският печат възхваляваше кандидата на еносистите д-р Такис Евдокас като „грък с висок национален дух" и виждаше в него „изразител на вековните стремежи на всички гърци". Поражението, което Евдокас претърпя на изборите, като получи изненадващо (за гръцката хунта) малък процент гласове, прави още по-далечна и по-неосъществима идеята за Еносис.

На президентските избори кипърското население заяви, че не иска нито Еносис, нито подялба. Неговото желание е кипърските гърци и кипърските турци да живеят в мир и разбирателство в рамките на независимата и самостоятелна Кипърска република.

Г. КАЛОЯНОВ

Из
ГЕРОИЧНОТО
МИНАЛО
НА РОДНИЯ
КРАЙ

ПОКОРЯВАШЕ СЪС СМЕЛОСТТА СИ...

Младият революционер Йордан Петров от село Алфатар загина като истински воин. С него се запознах през 1929 година в Силистра. Тогава той беше предан и активен комсомолец. В 1931 година избягах в България и се установих да живея в град Русе, защото след залавянето на партийния функционер Димитър Дончев—Доктора от румънската полиция бях заподозрян.

През есента на 1933 или началото на 1934 година, с малки изключения, Данчо живя при мене около една година. По това време беше привлечен за член на Окръжния комитет на Партията в Русе. Бе му възложено да ръководи и укрепи Разградската околийска партийна организация. Намираше се в постоянно движение из селата на околията и Разград. В моята квартира идваше само когато имаше заседание на Окръжния комитет на Партията, за да отчита работата си.

В моята квартира през 1934 година се укриваше и известният партиен функционер Йордан Лютибродски (Евгени), член на ЦК на РМС. Веднъж дойде и Йордан Петров. Аз го представих на Лютибродски. Лютибродски привлече Данчо на работа в Окръжния комитет на РМС. Все по това време под прякото ръководство на члена на ЦК на Партията Андрей Юруков и на члена на ЦК на РМС Йордан Лютибродски Окръжният комитет на Партията в Русе се сдоби с печатница. Йордан Петров (Данчо) взе активно участие в набавянето, пренасянето и укриването на материали за печатницата, а по-късно и за самата печатница. Лютибродски печаташе материалите. Данчо помагаше с всичко — в снабдяването с хартия, мастило и т. н.

В 1934 година стана провал в Русе. Полицията хвана младеж, когато разпръсква позиви. При следствието в полицията той съобщава къде се намира печатницата, но не с точност. Започнаха обиски и претърсвания на цели квартали. Полицията наближаваше към скривалището на печатницата, която ние нарекохме Вела Пискова. Но печатницата не беше разкрита.

Един ден Лютибродски, Данчо и аз пренесохме печатницата от Рашковия хан (трети партиен район) във втори партиен район. От 1934 до 1936 година аз бях секретар на втори партиен район и укривах печатницата на ОК на Партията. Данчо, където и да работеше, когато дойдеше у нас, не забравяше да донесе и материали за печатницата — хартия, мастило, сведения за зулумите на реакцията. Пренасяше печатни материали и за Разградско.

По решение на Окръжния партиен комитет постъпих на работа във фабрика „Мюлхаупт" със задача да организирам партийна организация. След като организирахме партийна организация във фабриката, обявихме стачка. 450-те работника излязоха на протест на демонстрация пред инспекцията на труда. След това полицията разкри кой е организаторът. Бях изпратен в затвора. Но поради липса на самопризнание бях освободен.

Понеже бях под наблюдение на полицията, не можех вече да укривам нелегални. Но въпреки това аз им намирах квартири. През 1936 година изпратих Данчо на квартира при Илия Дочев, който живееше на улица „Сърнена гора" №7 в гр. Русе. На третия ден в тази квартира идва случайно съседа на Дочев, преселник от село Калипетрово, и му казва: „Този е търсен от полицията. Опасен комунист е. Иди го предай, за да не пострадаш, или аз ще го предам". Дочев се уплашва от заканата и отива в полицията и предава Данчо. Данчо не призна пред полицията, че аз съм го завел в тази квартира. Но въпреки това двамата престояхме в затвора 3 месеца. Мене ме освободиха, а Данчо осъдиха на 12,5 години затвор. Така връзките ни се прекъснаха.

През 1942 година като член на Русенския окръжен комитет на Партията известно време заместваx секретаря на комитета Петър Караминчев. По същото време в ОК на РМС стана провал. Беше организиран нов окръжен комитет на РМС. От ЦК на Партията на помощ ни изпратиха Йордан Петров. Той отиде в околиите, като привлече към ОК на РМС от всяка околия по един или двама члена. Само за 15 дни ОК на РМС беше попълнен. След това замина отново за София.

След около един месец в Русе отново стана провал в бойните групи. Осъдиха ме на 15 години строг тъмничен затвор. Повече с Данчо не се видях. В затвора научих, че е убит. Загина един предан и пламенен борец за делото на Партията.

Христо **ДРАГОЕВ**

Из дейността на комисиите за народен контрол

Полезни проверки

На отчетното събрание през месец януари на общинската комисия за народен контрол в Зафировски район бе акцентувано на помощта, която трябва да се окаже в селското стопанство и преди всичко на животновъдството. Затова секцията по селското стопанство при комисията извърши преди известно време проверки в говедовъдството и овцевъдството, като спря вниманието си на условията за работа, храненето и гледането на животните и как се изпълняват плановете в началото на годината.

При проверката се установи, че общо взето са създадени добри условия за отглеждане на животните през зимния период, като дажбите от концентриран фураж са увеличени. Това е създало предпоставки да се преизпълни планът за кравето мляко през месец януари. Преизпълнен е и планът за прираста. Подобрени са грижите към овцете — оагването е към своя край, а до края на месеца ще се продадат на държавата всички мъжки агнета.

Наред с това са допуснати и редица съществени слабости, на които комисията особено набегна. Така например в село Коларово не са намерени възможности концентрираният фураж, меласата и смлените калашки да се запарват, а се забъркват със студена вода. При това само на 20 метра от оборите има специална стая с казан за топла вода. Бригадирът не е потърсил разрешение на този въпрос, нито пък съдействието на управителния съвет и затова средният дневен прираст там е най-нисък в стопанството.

Комисията установи голяма влага в оборите за отглеждане на телетата в село Зафирово. Сламата за постеля е недостатъчна, което е станало причина няколко телета да заболеят. Главният зоотехник не е изработил дневни режими за хранене и гледане на животните във фермите.

В овцефермите и особено в зафировската се установи наличие на голяма влага в помещенията за агнетата. Повече от десет дни помещенията, където са настанени стадата на овчарите Илия Данаилов и Коста Георгиев, не бяха почистени. На младите животни се дава груб фураж, който не се слага в яслите, а се разпилява по земята. Всичко това се върши пред очите на бригадира Марин Станчев. По вина на главния зоотехник на стопанството Кънчо Христов женските агнета за разплод още не са маркирани. До момента на проверката животновъдите не бяха запознати с новите планове на фермите.

Въпросите за правилното отглеждане и хранене на животните са фактори, които заемат централно място в увеличаване на производителността на труда, и не бива да се подценяват. Комисията докладва за направените проверки на заседание на УС на ТКЗС, на което присъствуваха всички завеждащ ферми.

Управителният съвет прие решения, които ще помогнат да се отстранят в най-кратък срок недостатъците.

Стоян **СТОЯНОВ**

Работата на съвета в М. Преславец по жалбите на трудещите се

Общинският народен съвет в село Малък Преславец полага големи грижи за правилното и своевременно разрешаване на жалбите на трудещите се. Всички жалби се съхраняват в отделна папка и се завеждат в специална книга.

През изтеклата година преобладават устните жалби на трудещите се. ИК на ОНС — Силистра сигнализира за постъпило писмо, относно размера на личното ползване на някои кооператори, които притежават земя над определените норми. Направена бе проверка и бе установена разлика над 5 дка в дворните места, които са неправилно водени от УС на ТКЗС за по-малко. Разликата над 5 дка бе отнета.

В съвета са постъпили жалби в областта на търговията. Сигнализирано бе от Кульо Дапчев за продажбата на ламарината на листи, без да се теглят на кантара. От направената проверка се установи, че жалбата е основателна. Магазинерът Иван Спасов он ределил цената по бройки, защото от общо 560 кг ламарина, липсвали 81 кг. По-късно ОКС — клон Тутракан признало разликата в килограмите и приспаднало парите на магазинера.

За други нередности в търговията сигнализирал гражданинът Велико Стойков, който се оплаквал от отговорника на пивницата. При заплащането на две бири той не получил ресто, а конякът се продавал 50 грама за 21 ст. При направената проверка се установи, че отговорникът на пивницата няма вина, защото определената цена е правилна. Коняк от малки бутилки продавал само тогава, когато е нямало литрови бутилки.

Строителите от групата на съвета са подали жалба относно личното ползване, което не се отпускало от ТКЗС Жалбата е била основателна и на строителите е била отпусната необходимата земя за лично ползване.

За неправилно самооблагане е сигнализирал Кирил Нешев, на когото синът през 1967 година е бил в казармата. Съгласно закона за трудово участие в самооблагането се изключват лицата, които отбиват редовната си военна служба, и при това положение неправилно събраната сума трябва да се върне на тъжителя.

За хода на жалбите и за тяхното разрешаване редовно се изпращат сведения в ИК на ОНС. Дейността на съвета по жалбите на трудещите се бе разгледана на една от сесиите на общинския народен съвет.

Всичко това говори за правилно отношение към жалбите на трудещите се и за стремеж към справедливо и своевременно разрешаване на поставените въпроси.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Обучение на актива

По решение на общинския комитет на Партията в село Паисиево преди известно време се проведе семинар за обучението на актива. На този семинар присъствуваха партийни и стопански ръководители от района, секретарите на комсомолските дружества, председателите на низовите организации на Отечествения фронт и др. Другарят Кольо Върбев — лектор от окръжната лекторска група, изнесе две лекции. В първата той се спря на нарастващото недоволство от войната във Виетнам, на политическата криза в САЩ, на все повече активизиращото се движение против расовата дискриминация.

Във втората лекция — „Съдържание и форми на политическата просвета", лекторът изясни някои основни задачи на партийната учебна година и на учебната работа в другите масови организации. Той спря вниманието на присъствуващите на значението на лекционната пропаганда, просветните събрания използуването на радиото, телевизията и киното, издаването на бюлетини, листовки, мълнии и др. за нагледна агитация.

Накрая бяха зададени много въпроси, на които лекторът отговори изчерпателно.

Милко НИКОЛОВ

Среща на родители и учители

По инициатива на родителския комитет при СПУ „Йордан Йовков" в гр. Тутракан, в края на февруари т. г. в салона на гимназията се състоя среща между родители и учители. Присъствуваха повече от 350 души. Срещата се превърна във вълнуващо тържество. В непринудена обстановка родители и учители споделяха мислите си за успеха и възпитанието на учениците.

Постепенно деловитостта на разговорите премина във веселие, танци и песни. Група гимназистки изпълниха литературна програма. От организирания богат бюфет бяха събрани за нуждите на училището над 200 лева Разигра се томбола с предмети, изработени от учениците.

Живко ТРУШЕВ

Специално за в. „Силистренска трибуна"

Тази снимка ни изпрати сътрудникът на Одеския исторически музей Малях. Заедно с група преподаватели и ученици от Втора одеска гимназия през 1863 година се е снимал и великият български поет и революционер Христо Ботев (първият от дясно на ляво от седналите и посочен със стрелка).

Един научен експеримент, направен с Костадин Велков от село Подлес, Силистренско

ВЪЗМОЖНО ЛИ Е ДА СИ СЛУЖИШ С РЪЦЕ, КОГАТО ГИ НЯМАШ?

ПОМИСЛИХ, че д-р Иван Кюлджиев се шегува. това, дето го каза, приличаше на каламбур: хем да нямаш ръце, хем да си служиш с тях?!... Но той влезе изведнъж във форма, което означаваше в случая една поредна градушка от медицински термини, „обяснявайки" ми, че на последното заседание на софийския клон на научното дружество на невролози, психиатри и неврохирурзи е бил представен случай на „... успешна рехабилитация на пострадал с висока двустранна ампутация на горните крайници". И още, че това съобщение, направено от ст. асистента във ВИФ Борис Соколов, предизвикало изключителен интерес сред специалистите, които го оценили като рядък случай в световната рехабилитационна практика. Едва след този увод, който стана всъщност и причина за написването на поместения по-долу репортаж, той издаде самата тайна: „случаят" се казвал Костадин Велков, този Костадин Велков, или за по-кратко Коста, попаднал преди няколко години в ръцете на специалиста по лечебна физкултура Соколов и понеже нямал ръце, той го „научил" да се храни, облича, пише, бръсне с... крака!

НА ЕКРАНА — МЕДИЦИНСКИ КУРИОЗ

В затъмнения кабинет сме само двамата с д-р Кюлджиев. Соколов, когото поканихме на разговор в редакцията, е вече зад апарата. След малко на отсрещната стена, използувана вместо екран, ще оживее една почти неправдоподобна (поне за мене) картина, пресъздаваща този научен експеримент в най-любопитните му фази. Чува се само тихото бръмчене на прожекционния апарат, после бялото петно се „превръща" в спортна зала, камерата хваща в едър план една мъжка фигура и създаденият от Борис Соколов филм започва...

Главната роля е поверена на Коста!

Първи кадър: Коста отива на тепиха, сяда и започва да съблича анцуга си.

Втори: Коста се храни.

Трети: Коста пише писма...

Има още, има и други кадри, в които Коста се бръсне, прави на греда трудната „везна", бродира... И всички тия действия, които по силата на здравия разум са немислими без наличието поне на една здрава ръка, той върши с леката и без никакво напрежение на краката.

Един младеж, който години наред е живял безпомощен и в тежест на другите, един човек с депресирана психика, отчаян, погиснат и мрачен, отново гледа усмихнат света.... Финал в този смисъл няма — филмът е научно-документален, без никакви лирични отклонения в развитието — но всичко, което минава пред очите ни, е напоено, просмукано от тази неизказана истина!...

ИСТОРИЯ НА ЗЛОПОЛУКАТА

— Как е станала самата злополука? — питам Соколов след завършване на прожекцията.

— Коста е от село Подлес, Силистренско. Още от дете той се покатерва на един стълб с високо напрежение и попада във волтова дъга. Три-четири дни Коста е между живота и смъртта, в безсъзнание, с тежко мозъчно сътресение. Благодарение на активната лекарска намеса животът му е спасен, но изгорелите ръце трябва да се ампутират. До горе, само на два сантиметра под хирургическата шейка на раменната кост.

— Нямаше ли възможност да му направят протези?

— Всичко възможно бе направено. Младежът бе изпратен и в Съветския съюз, където му бяха поставени механични протези, но с тях той можеше да извършва само няколко найелементарни движения.

— И тогава се намесихте вие?

— Не, аз започнах рехабилитацията едновременно с хирургическата подготовка за протезиране

— Бяхте ли убеден, че ще успеете?

— Аз самият не виждах края на експеримента, но реших да опитам, да направя всичко, което е по силите ми, за да помогна да си служи поне отчасти с долните крайници.

— И започнахте?

— С една психологическа „диверсия". Заведох го на цирк, за да види, че това, което смятаме да правим, е в границите на възможното.

Но тъй като аз самият вече навлязох в границите на една непозната област, предпочетох да дам по-нататък думата на д-р Кюлджиев, който продължи интервюто с въпроси за самата

ИСТОРИЯ НА ЛЕЧЕНИЕТО

— Известен ли ви е такъв случай на рехабилитация от литературата?

— Прегледал съм около сто и петдесет заглавия, но никъде не срещнах подробно описа на методика за такъв случай на рехабилитация.

— А какво ще ни кажете за вашата методика?

— Започнахме с комплекс от физически упражнения, които дават възможност да се получи една изключителна подвижност в ставите на краката и гръбначния стълб.

— Колко време продължи това?

— Приблизително четири-пет месеца, след което Коста започна да прави под мое ръководство редица подготвителни упражнения, необходими за самообслужване.

— Какво включваше вашият план по самообслужване?

— На първо място усвояване на основните жизнени функции — хранене, обличане, събличане... Това ставаше, постепенно, като упражненията се степенуваха по трудност и сложност, с оглед да се изградят у него такива двигателни навици, които да заместват функцията на ръцете.

— Получиха ли се някакви промени в сетивността на долните крайници?

— Да, в края на деветия месец Коста имаше усещането, че си служи, че пипа с ръце.

* * *

Но преди да получи това усещане, е имало десетки, стотици упражнения, умножени стотици, хиляди пъти по таблицата на търпението, волята, упорството и желанието да стане пълноценен човек. Сега нещата изглеждат дори прости: той сяда на масата и започва поредната партия шах със своя постоянен партньор Соколов, готви с молив в „ръка" последните си изпити в Юридическия факултет, преписва записките си на пишуща машина и се усмихва непринудено срещу насочения към него фотообектив. Напразно търсех някакъв трагизъм, стаен в очите му, нещо, което да го отличава от другите, да го прави по-различен. Той е един обикновен младеж, жизнерадостен и пълен с планове за дните, които идват.

П. СТАНЧЕВ

(Материала препечатваме от в. „Земеделско знаме")

ОРДЕНОНОСЕЦЪТ

Научих, че Боню Петков от село Дунавец е свиневъд-първенец в Тутраканското кооперативно стопанство. Позаинтересувах се за него вата работа. Когато чу въпроса ми, главният зоотехник заговори с охота и с нескрито задоволство:

— Петнадесет години работи в свиневъдството бай Боню. Много хора е обучил в този занаят. По-добър производственик от него нямаме.

И продължи да разказва с чувство на уважение и възхищение за този скромен труженик-животновъд. Сериозен човек е бай Боню. И най-важното е, че много обича работата си. Когато настъпят напрегнатите моменти, най-вече по време на опрасването, той е постоянно във фермата. Грижи се за всяко новородено животно. И не случайно смъртността тук е толкова ниска. Прасенцата израстват бързо, жизнени и здрави, а прирастът се получава със сравнително най-малки разходи на фураж.

* * *

Реших да се срещна с Боню Петков и отидох в село Дунавец, в неговата ферма. Намерих първенеца в стаята на гледачите. Току-що беше седнал. Изглеждаше малко поуморен. Във фермата работата е винаги много. Но особено много е тя сега, когато наближава най-важният и труден момент — опрасването на животните. Добрият гледач искаше да го посрещне напълно подготвен. Затова използуваше всеки свободен час, за да попритегне инвентара, боксовете, да направи някои ремонти, които бяха по силите му.

Въпреки, че надхвърля 50 години, бай Боню е здрав и пъргав. Той е от онзи тип хора, които не обичат да бездействуват и винаги искат да запълнят свободното си време с полезни действия, с работа. А работа, когато човек я търси, винаги се намира.

От разговора, който имах с него, разбрах, че това е човек, който вижда своето бъдеще и своите перспективи в развитието на отрасъла, в който работи, и е готов тук да довърши своя трудов стаж. С много разбирания и вещина той ми говори за проблемите, които има да се решават, за да се осъществи прогрес в тази ферма, да бъде тя високодоходна.

Заедно с жена си Боню Петков отглежда свине за разплод. През последните три години той редовно получава от свиня по 20 прасета годишно. Това е такъв успех, с какъвто рядко може да се похвали някой свиневъд от окръга.

Кооперативното ръководство оцени високо заслугите и старанието на добрия свиневъд. Неотдавна го наградиха с екскурзия до Чехословакия. Но един от най-щастливите моменти в неговия живот бе през ноември миналата година. Тогава на едно събрание председателят на кооперативното стопанство Захари Захариев му връчи присъдения му от Президиума на Народното събрание сребърен орден на труда за постигнатите от него трудови успехи.

Добрите резултати на бай Боню се дължат в голяма степен на приложението на научните достижения в практиката. Макар и дългогодишен свиневъд, той поддържа най-тесни връзки с главния зоотехник на кооператива Васил Монов. Интересува се от новостите, от изискванията на науката. За разлика от някои други животновъди, той никога не чака да му наредят нещо, а винаги сам се интересува за това, което предстои да се върши във фермата. Новостите прилага редовно в работата и те именно му донасят най-големите успехи.

Сега в кооператива се изучава опитът на първенците, за да се приложи в широката практика и да доведе до нов подем на кооперативното животновъдство. Към дългогодишния опит на Боню Петков съществува напълно оправдано внимание. Специалистите го разясняват пред останалите кооператори от този отрасъл и те с интерес го изучават.

Не мисли добрият свиневъд да напусне скоро свинефермата. Тук той свикна с работата, тук се чувствува като у дома си. Ако случайно му се наложи да напусне работа, ръководството на кооператива ще се затрудни, докато намери подходящ човек на неговото място.

И ръководителите, и обикновените кооператори ценят и уважават Боню Петков за неговото трудолюбие, упоритост и всеотдайност. А това е за него най-голямата награда.

Викентий ДУКАНОВ

ПОСТИГНАТОТО РАДВА, НО И ЗАДЪЛЖАВА

Тазгодишната отчетна конференция на потребителната кооперация в Айдемир отчете добри резултати. В препълнената зала на конференцията присъствуваха не само членовете на кооперацията и търговските работници, но и много представители на обществените организации в селото и гости, които проявиха своя интерес към работата на търговския колектив.

От изнесения отчетен доклад за едногодишната дейност на кооперацията слушателите се убедиха в достигнатите успехи.

— От 1964 година — изтъкна докладчикът, председателят на потребителната кооперация Стефан Караколев, — успехите нарастват непрекъснато. Но това най-чувствително е през миналата година, когато колективът на кооперацията преизпълнява своята програма по всички показатели.

И действително, изучаването на потребителското търсене и задоволяването му допринесе за завоюване на положителни резултати от колектива. Търговията на дребно при план за годината 770 000 лв. достигна 851 752 лв. или преизпълнение с 11 процента. В този раздел на кооперацията особено се прояви бригадата за комунистически труд, в която работят търговските работници Кръстина Недялкова и Николина Градинарова. Те работят с голям ентусиазъм, учтиво и културно посрещат и изпращат купувачите. Бригадната материална отговорност не им пречи за точност на сметките при финансовите ревизии. Те преизпълниха плана си със 7 процента и заеха първо място по качествените показатели в социалистическото съревнование.

В раздела „Обществено хранене" планът е изпълнен 109 на сто. В този раздел се отчита най-добра работа на обслужващия персонал в ресторанта. Обаче хигиенно-санитарното състояние както в кухнята, така и в самия ресторант не е било на необходимата висота.

Преизпълнен е и планът по изкупуването. При план 380 тона изкупени са 429 т селскостопански произведения. Независимо от голямото разстояние, по което е разположено селото (над 6 км), закупчиците на яйца преизпълниха плана си. За това има значение навременното доставяне на билета за личните стопанства на кооператорите. Още през февруари месец бяха раздадени 35 000 броя.

Резултатите от промишленото производство и транспорта на потребителната кооперация са също добри.

Отчитайки успехите за изминалата година, конференцията постави пред ръководството на кооперацията нови задачи за изпълнение през 1968 година. Ще бъде започнато строителството на нов магазин в квартал „Деленките"; ще бъде разширена разносната търговия през летните месеци. Предстои въвеждането в действие на ледогенератор, който ще допринася 1 000 лева икономии годишно. В квартал „Татарица" към пивницата ще бъде открита и кухня, а към ресторанта ще работи постоянно и закусвалня. Във фурната ще се въведат някои усъвършенствувания, които ще допринесат както за подобрение на качеството на хляба, така и за облекчение труда на работниците.

За успешния възход на тази потребителна кооперация много допринесе преминаването на работа по новата система, навременната отчетност и задружните усилия на всички търговски работници. Профкомитетът също изигра голяма роля. Той организира съревнованието между отделните бригади и звена. Тук е изградена специална комисия, която отчита съревнованието и присъжда всеки месец и за всяко тримесечие у кого да бъде преходният червен флаг, а също така определя парични награди. При определяне на наградите се отчита не само резултатът от изпълнението на плана, но и културното обслужване. Добре се справя със задачите и контролният съвет. За навременното зареждане на магазините с най-търсените стоки бе избора на женкомисия, която успешно се справя с поставените й задачи.

За високите успехи, постигнати в социалистическата търговия през 1967 година от колектива на потребителната кооперация в Айдемир, Централният кооперативен съюз и Министерството на вътрешната търговия наградиха колектива с Паспорта на дружбата. По изпълнение на плана за отчетната година този колектив зае и първо място сред потребителните кооперации в окръга.

Постигнатите високи успехи радват, но и задължават хората от тази кооперация да работят все така упорито за задоволяване на растящите нужди на своите купувачи и за повишаване културата на обслужването.

Георги СТАНЧЕВ

СПОРЕД ИЗИСКВАНИЯТА НА ЗАДАЧИТЕ

Новите задачи в растениевъдството на ТКЗС—Попина поставят и нови изисквания пред кооператорите. И тук, както и навсякъде в окръга, се пристъпи към въвеждане на нова организация на труда и на производството. Изградиха се две бригади за комплексна механизация, които поеха обработката на по-голямата част от полските култури. Сега, когато основните производствени операции ще се извършват изключително с машини, нужно е механизаторите и полевъдите значително да повишат своите знания, да придобият по-голям опит в обслужването на новата техника, в отглеждането на културите.

С внедряването на комплексната механизация се освобождава голяма част от работната ръка, заета досега в полевъдството. Тя ще премине на работа в лозарството и овощарството, които сега в стопанството бързо се разширяват. Обработката на тези култури е по-особена и по-сложна, отколкото при полските. Полевъдите нямат достатъчно опит и знания и трябва да ги придобият в един непродължителен срок, за да могат да бъдат пълноценни производственици.

Тези задачи наложиха специалистите от растениевъдството на ТКЗС — Попина да организират добре селскостопанската просвета през тази година. Помощ в това отношение им оказа общинският партиен комитет и стопанското ръководство. Бяха сформирани шест курса по отрасли. Наред с изучаване агротехниката на културите, които отглеждат кооператорите от определен курс, са застъпени и лекции, отнасящи се до най-важните решения на ЦК и ОК на Партията за развитието на икономиката и по-специално на селското стопанство. Изнасят се лекции и по важни икономически въпроси на развитието на стопанството. Те се посрещат с твърде голям интерес от всички кооператори. Самите занимания минават доста оживено, с изказвания и въпроси. В курсовете, в бригадите за комплексна механизация се изучава опитът на героите на социалистическия труд Живко Топалов, Петър Колев и Мирон Брезоев.

В програмите на курсовете е предвидено да се проведат теоретически лекции и практически занимания. Особено голямо внимание на практическите занимания е обърнато в курсовете по лозарство и овощарство, където голяма част от кооператорите ще работят за първи път и трябва да се запознаят с резитбите и някои други мероприятия. Практически занимания се предвиждат и в курсовете с механизаторите, където те ще бъдат запознати най-вече с работата на новите пневматични сеялки и други моменти от комплексната механизация.

Курсовете в растениевъдството вече привършват теоретическите лекции. Някои от тях има да провеждат най-много по едно занимание. През месец март ще се проведат практическите занимания. Предвидено е до 1 април да завършат и те и кооператорите да започнат полската работа с нови знания и опит.

За разлика от растениевъдството, в животновъдството селскостопанската просвета още не е започнала. Вярно е, че курсовете са определени — по говедовъдство и овцевъдство, но по вина на специалистите те още не са започнали да функционират. Зимата е вече към своя край. Има още малко време, което трябва да се използува най-разумно. Пред животновъдите трябва да бъдат изнесени лекции по най-важните въпроси и новостите в отраслите, в които те работят, да се запознаят с редица икономически въпроси, свързани с тяхната дейност. Нужно е и управителният съвет на стопанството да прояви малко по-голяма взискателност по отношение на специалистите и да изиска те да обърнат нужното внимание на селскостопанската просвета в животновъдството.

Емил ПРАХОВ

Подготовката и засяването на парниците със семена за ранното производство на домати сега е една от главните задачи на зеленчукопроизводителите от ТКЗС — Тутракан.

НА СНИМКАТА: Звеноводката Раданка Борисова посипва доматените семена, а кооператорката Мария Николова изравнява парника.

Сервизната работилница на ДАП — Силистра е важно звено в стопанската дейност на предприятието. От качествения и срочен ремонт зависи навременното обслужване на товари и пътници, затова и старанието на работниците тук е голямо.

НА СНИМКАТА: Вълчо Петров, един от добрите производственици, стругар и рационализатор, през време на работа.

ВЪПРОСИ, КОИТО ВЪЛНУВАТ ПЧЕЛАРИТЕ

Нашият окръг заема едно от добрите места в страната по отношение на пчеларството. Той осигурява ежегодно големи количества мед и други продукти от този отрасъл за страната. Въпреки това обаче има много нередности, които пречат на работата и трябва час по-скоро да се преодолеят, за да се постигнат още по-добри резултати.

В Силистра и в окръга има голям брой пчелари, които не са членове на пчеларското дружество. Те не спазват районирането на пашата. Носят кошерите, когато си искат и където си искат. Трудно се откриват от комисиите, които трябва да проверяват здравословното състояние на отделните семейства. Така тези недобросъвестни стопани често стават преносители на заразни болести по пчелите в различни райони на окръга.

В дружеството има изградени комисии, които ежегодно проверяват здравословното състояние на кошерите. В тях влизат съзнателни и добросъвестни членове, които вършат много добре работата си. На много места те са открили болести и са взели мерки за тяхното ликвидиране.

Но само пчеларите не са в състояние да изведат до край борбата с болестите. Необходима е активната намеса на ветеринарните служби. Дори нещо повече, именно ветеринарните служби трябва да бъдат инициатори и организатори на тази дейност, а пчеларите могат да бъдат само техни добри помощници.

По отношение на това свое задължение обаче Силистренската ветеринарна служба бездействува и борбата с болестите по пчелите тук е предоставена на самите пчелари. Това е крайно неправилно и може да има лоши последици. Необходимо е ръководството на дружество „Нектар" да предложи на изпълкома на Градския народен съвет да се занимае с работата на специалистите в това отношение и да вземе известни мерки за подобрението й.

Интересен за пчеларите е и въпросът за раздаването на пчеларската захар и восъчните пити. Съгласно новите указания за в бъдеще пити ще бъдат давани само на тези, които продадат на държавата восък. А по решение на дружеството захар ще се раздава само на членове на дружеството и то при положение, че са отчели членския си внос. По този начин ще се създаде известен стимул в неорганизираните пчелари да постъпят в дружеството, с което ще се преодолеят редица слабости в използуването на пчелната паша и в опазването на кошерите от болести.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Упоритостта на градинарите

В кооперативното стопанство на с. Бабук зеленчукопроизводството се очерта като доходен отрасъл. През изтеклата година бригадата на градинарите приключи с 16 000 лв. печалба.

През тази година задачите в този сектор са твърде сериозни. Зеленчукопроизводителите трябва да отгледат 200 дка домати, от които да получат по 3 500 кг от декар, 160 дка пипер, като получат 1 100 кг от декар, да засадят значителни площи със зеле, сини патладжани и други култури. Освен това градината трябва да донесе чист доход на кооператива.

За изпълнението на тази задача градинарите започнаха подготовка отрано. Още към края на януари те започнаха подготовката и засаждането на парниците с разсад, необходим за ранното полско производство.

Зимата беше твърде променлива. Краткотрайните затопляния се сменяха с резки застудявания. Това създаваше трудности на градинарите. Със своето умение и упоритост те ги преодоляваха и успяха да опазят нежния разсад от неблагоприятните условия. Сега под парниците се зеленеят нежните стръкчета на доматите, пипера, патладжаните.

Най-упорити в тези зимни дни са градинарите Лазар Димитров, Иван Петров, Никола Йорданов, Иван Кунев и други. Те не се плашат от студа, от вятъра, от трудностите. Ежедневно са в градината, край разсада и със своите грижи му помагат по-бързо да израсне здрав и закален.

Симеон КОЛЕВ

НОВОСТИ ★ ТЕХНИКА ★ НОВОСТИ

ЗАВАРЯВАНЕ ЧРЕЗ ДЕТОНАЦИЯ

В Новосибирск — СССР, е разработена нова технология за заваряване — чрез детонация. За целта двете металически части, които трябва да се свързват, се поставят една срещу друга, след което се посипват в геометричен ред със съответния експлозив. Това посипване е най-трудният момент, защото за отделните метални двойки то е различно. След детонацията металните части са така добре съързани, че трудно може да се забележи обичайният заварчен шев.

АВТОМАТ ЗА ИЗРАБОТВАНЕ НА ШАЙБИ

В Чехословашката социалистическа република е изработен автомат за производство на шайби, в който е използувана технологията за студено обработване под налягане, без получаване на отпадъци. Предназначен е да произвежда шайби с диаметър от 6,4 до 18 мм от фосфатиран тел.

Технологичният процес протича така: телът се изправя от специален апарат, след което се навива около дорник до получаване на няколко навивки. След това се отрязва една навивка, която се подава в пресуващата щампа, където става формообразуване на шайбата.

С приложението на автомата производителността на труда се повишава със 194 на сто. Годишната икономия на материал при двусменна работа е 200 тона.

ПРЕДПАЗВАНЕ НА КАРТОФИТЕ ОТ ПРОРАСТВАНЕ

Под въздействието на йонизиращи лъчи лагеруващите картофи набират нуклеинови киселини (стимулиращи покълването) и грудките не прорастват. В резултат на тези изследвания в Москва е създадена промишлена опитна инсталация, в която се облъчват и лагеруват картофи, поставени в съдове със съдържание 300 до 500 кг. Грудките са се задържали непрорасли до следващата реколта, т. е. около 10 месеца.

ИНСТАЛАЦИЯ С НЕОГРАНИЧЕН РАЙОН НА ДЕЙСТВИЕ

Централният институт по заваръчна техника в Хале — ГДР, е създал малка газозащитна заваръчна инсталация, която тежи само 800 г. Тя има неограничен радиус на действие и в своята област на приложение е мощна колкото другите инсталации, с тежина 10 и повече килограма. Удобна е за заваряване при всяко положение при дебелина на заваряваните ламарини до 3 мм.

Противно на обикновените заваръчни прибори, работещи със защитен газ, тук електродът — тел, не се тика през заваръчната дюза, а се тегли. Устройството за подаване на тела е поместено над дюзата, в дръжката на прибора. С това се постига сигурно водене на електрода и се избягва пречупването му.

КЪДЕ ВЪЗДУХЪТ Е НАЙ-ОТРОВЕН

Най-отровният въздух, както напоследък установиха електронните машини, се намира над Лос Анжелос. Причината за това до голяма степен са автомобилите. От тази година всички коли в Лос Анжелос са снабдени със специална апаратура за прочистване на ауспуховите тръби. Изгорелите газове се унищожават чрез специални облъчвания. Те се получават от малка кутийка, снабдена с реактивен елемент.

ТЕЛЕФОН БЕЗ ШАЙБА И СЛУШАЛКА

В Осло — Норвегия, е създаден особен тип телефон, наречен Трифон. Той няма нито шайба за набиране на номерата, нито слушалка. Новото устройство е снабдено с три микрофона. Набирането на цифри се извършва с помощта на клавиши. Разговорът може да се води по който и да е микрофон или на трите заедно, ако е предназначен за три отделни места, но с еднакво съдържание. Телефонът е свързан със самозаписващо устройство и с високоговорител. Не е нужно говорещият да се намира до самия апарат. Той може да говори от 6 метра.

МАШИНИ, КОИТО ОХЛАЖДАТ И ЗАТОПЛЯТ ВЪЗДУХА

От столицата на Татарската автономна република — град Казан, са изпратени за Таджикистан две оригинални машини с марка ТХТМ — 200, производство на Татарския компресорен завод. Те охлаждат водата до 6-7 градуса, а когато е нужно, я нагряват до 70 градуса.

И двете машини ще се използуват при жилищата на строителите на Нурекската ВЕЦ — най-голямата електроцентрала, която се строи в Таджикската република. През лятото с тяхна помощ въздухът в квартирите ще се охлажда, а през зимата ще се затопля. При това разходът на електроенергия е незначителен.

ИЗКУСТВЕНИ ЕЛМАЗИ

В Института по физика на високите налягания при Академията на науките на СССР са получени елмази, които по структура са близки до една рядко срещана форма природни елмази. Синтезираният продукт представлява топковидно сложно образование с диаметър 6-6,5 мм. Повърхността на елмаза се състои от извънредно дребни кристали с гладки стени. Плътността на централната част на образеца е дори по-висока, отколкото при естествения елмаз.

УРЕД ЗА ОТСТРАНЯВАНЕ НА ГАЗОВЕ

За пречистване на прегорелите газове, изхвърлени от двигателите с вътрешно горене, френската фирма „ОКСИ ФРАНС" произвежда каталитични уреди, които отстраняват въглеродния двуокис и други отровни и зловонни газове. Уредите могат да се поставят върху дизелкари и бензинокари.

Пред Осми март

ГРИЖИТЕ НА СЪВЕТСКАТА ДЪРЖАВА ЗА ЖЕНИТЕ

Всяка гражданка в съветската страна има право на труд. Ако през 1928 година сред работниците и служащите, заети в народното стопанство, жените възлизаха на 2,8 милиона или 24 процента, то сега те са половината от всички работници и служащи или 41 милиона души. 47 процента от заетите в промишлеността са жени, 28 процента в строителството, 24 процента в транспорта, 43 процента в държавния сектор на селското стопанство и 54 процента в колхозното производство.

В редица области преобладава женският труд. Така сред работещите в здравеопазването 85 процента са жени, в просветата — 72, а в търговията, общественото хранене, изкупвателно-снабдителните организации — 73, кредитни и застрахователни учреждения — 74 процента, в органите на управлението — 56 процента.

В дореволюционна Русия от всички жени, наемни работнички, 55 процента били домашни прислужници на капиталисти, помешчици и чиновници, 25 процента — ратайки на селските богаташи и само 13 процента били заети в промишлеността, главно в текстилната и шивашката. Всичко 4 процента жени работили в областта на просветата и здравеопазването.

Съветската държава оказва постоянна помощ на семейството за възпитанието на децата. В постоянните детски ясли, детски градини и градини-ясли се възпитават около 9 милиона деца, а в сезонните — над 4 милиона.

Държавните разходи за гледане на децата в детските домове, градини, ясли, пионерски лагери и в учрежденията за извънучилищна работа сега възлизат на повече от 3,5 милиарда рубли. Освен от държавния бюджет, разходи за тези цели се набират от средствата на кооперативните, профсъюзните и другите обществени организации и колхозите.

В предреволюционна Русия почти 3/4 от населението беше неграмотно, особено жените. Сега всички съветски жени са грамотни, равнището на тяхното образование почти се изравни с образованието на мъжете.

45 % от студентите във висшите учебни заведения и 51 % от учащите се в средните специални учебни заведения са девойки. Всички те имат право да избират специалност по свое желание, учат се по единна програма, наравно с юношите получават стипендии.

Всяка година расте броят на жените, на които народът доверява управлението на държавата. 425 депутатски места получиха жените във Върховния съвет на СССР. В състава на върховните съвети на съюзните и автономните републики влизат 2 903 жени или 34 %. 875 303 са избрани от народа в местните съвети на депутатите на трудещите се, а това е 43 % от техния състав.

Широко са представени жените в профсъюзните органи. В състава на членовете и кандидат-членовете на общосъюзния централен съвет на профсъюзите влизат 125 жени, в централните комитети — 1162 жени, в републиканските, краевите, областните съвети и комитети на профсъюзите — 60 757 са жени. В районните, градските, фабричните, заводските и местните комитети на профсъюзите броят на жените значително надхвърля броя на мъжете и възлиза на около 3 000 000.

Важен показател за равноправието на жените с мъжете в СССР е увеличаване броя на специалистите. В края на 1966 година в сравнение с 1928 година броят на жените-специалисти с висше и средно специално образование се увеличи 50 пъти и достигна 7,5 милиона души. В Съветския съюз около 600 000 жени са инженери.

За жените-колхознички стана нещо обикновено да бъдат председатели, членове на управителни съвети на колхозите, агрономи, зоотехници, бригадири, завеждащи ферми.

Между икономистите с висше образование жените са 63 %, сред педагозите и културно-просветните работници — 68 %, а сред всички медицински работници включително и зъболекари — 93 %.

Всяка година се увеличава броят на жените—научни работници. Само за 6 години (1960-1966 година) техният брой нарасна повече от два пъти — от 128,7 на 273,5 хиляди души. В Съветския съюз има повече от 2 000 жени—доктори на науките, 41 000 кандидати на науките. Звание академик, член-кореспондент и професор притежават повече от 1 200 жени.

Всички съветски жени имат равни права с мъжете при заплащане на труда, продължителност на отпуските, а при пенсиониране те се ползуват с редица привилегии. Жените получават пенсия за старост пет години по-рано — на 55 години при трудов стаж с пет години по-малко, отколкото мъжете — 20 вместо 25 години. За редица професии пенсионната възраст и трудовият стаж за жените е още по-нисък, по-точно в текстилно-промишлените предприятия жените, чиято работа изисква повишена интензивност на труда, се пенсионират на 50 години. Жените, родили пет и повече деца и отгледали ги до 8-годишна възраст, получават пенсия на 50 години при 15 години трудов стаж.

За трудови заслуги повече 1 милион жени са наградени с ордени и медали, а 3354 труженички са удостоени с високото звание „Герой на социалистическия труд“.

Активното участие на жените в производствения, обществения и политическия живот допринесе за тяхното издигане на високи държавни постове. У нас много жени са министри, заместник-министър-председатели на правителствата на съюзните републики, председатели и заместник-председатели на върховните съвети на републиките, на областните съвети на депутатите на трудещите се, ръководители на държавни комитети и различни дружества, включително и на международни.

Грижата на съветската държава за повишаване на материално-културното равнище на живота, за опазване и постоянно подобряване здравето на населението спомогна за рязкото намаляване смъртността и увеличаване продължителността на човешкия живот. Според данни от 1965 година, сега средната продължителност на живота в СССР е 70 години. Тя е 2,2 пъти по-голяма, отколкото беше в стара Русия. Продължителността на живота на днешното поколение жени в СССР е 74 години, а преди революцията тя беше 33 години.

П. ПОДЯЧИХ
кандидат на икономическите науки

Момент от танците от оперетата „Веселата вдовица“, поставена в Силистра с усилията на местните самодейци.

Ще се загрижи ли някой?

Едва ли има родители, учители, медицински работници, които да не могат да преценят какво означава за децата даването всяка сутрин на топли закуски.

Заслужава похвала в това отношение решението на управителния съвет на ТКЗС в Ситово. Всички ученици в съвета без изключение имат право всяка сутрин да получават закуски за сметка на стопанството. Но от две години насам не се намери някой, който да се загрижи закуските да се дават на децата топли, да бъдат разнообразни и питателни.

А условия за това има. В училищата на Ситово и Искра има ученически столове и щатни бройки. В другите села, където няма столове, има кухня и необходимия инвентар, който през летните месеци се ползува от летните детски градини. Те могат да се оползотворят за приготвяне на топла закуска за учениците.

Кооперативното стопанство ежедневно добива с тонове мляко и хиляди броя яйца. Получава захар от завода на заводски цени. За закуските на учениците могат да се заделят известни количества. През лятото могат да се осигурят липов цвят, лайка и др. По този начин закуската ще бъде по-полезна, по-евтина, ще се спестят известни средства.

Тахир МЕМИШЕВ

Дружбата между ученици и работници укрепва

Още в самото начало на учебната година отделните класове от прогимназията „Стефан Караджа“ — Тутракан посетиха предприятията, с които предварително се бяха уговорили да сключат шефство, изнесоха подходящи литературно-музикални програми и подписаха договори за съвместна работа.

Радостно е, че работата не се изчерпи само с поставянето на началото, както се случва понякога. Колективите на учениците и техните шефове почувствуваха задълженията си един към друг.

Колективът на V „б“ клас например откри с програма новогодишното празненство на своите шефове от една бригада в Завода за газови уреди „Терма“.

На своите малки приятели от VI „а“ клас бригадата за производство на бонбони при хлебарската кооперация подари букети цветя-бонбони.

Устройват се съвместни излети, представители на отделните предприятия присъствуват на родителски срещи.

Вече втора година учениците от VI „б“ клас дружат с работниците от Винпром. Предприятието помага на малките да съберат старо желязо и да го предадат на Вторични суровини.

Учениците от VIII „в“ клас имат шефство със стругарската бригада — комсомолци от Ремонтно-техническата станция в града. Хубава форма на съвместна работа при тях е взаимното обсъждане на успехите както на бригадата, така и на учениците. В това им помага и обстоятелството, че и едните и другите са комсомолци и по комсомолски разгръщат градивната критика и самокритика. На такова съвместно събрание в навечерието на първия учебен срок бяха изправени носителите на слаби оценки и сериозно бе разкритикуван един младеж производственик, затова че допуска брак, а като ученик във вечерното училище не е редовен с посещението и подготовката на уроците. VIII „в“ клас завърши първия учебен срок с малък процент на изоставащи и със среден успех за класа 4.18. Няма съмнение, че за това е помогнало и шефството с бригадата на стругарите, техни по-големи другари, пред които се срамуваха да се изправят като носители на двойки.

Новата година посрещнаха заедно, размениха си подаръци.

Бригадата завоюва званието „Бригада за комунистически труд“.

В. МАРИНОВ
(наш кореспондент)

Общински народен съвет с. Калипетрово, Силистренски окръг

ОБЯВЛЕНИЕ № 155 — Общински народен съвет с. Калипетрово, Силистренски окръг, на основание § 63 от ППЗПИНМ съобщава, че със заповед № 2722 от 31 декември 1967 год. на зам. министъра на Министерството на архитектурата и благоустройството е одобрен регулационният план и напречните профили на улиците на с. Калипетрово заедно с имотната ведомост, който е изложен в съвета за разглеждане. Заинтересованите могат да го прегледат всеки присъствен ден и недоволните от дворищната регулация на основание § 64 от ППЗПИНМ да я обжалват чрез съвета пред Окръжния съд в 14-дневен срок от публикуването в Държавен вестник.

ОТ СЪВЕТА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

И победата, и играта зарадваха

В напълно зимна обстановка футболистите на „Доростол“ и „Войвода“ (Враца) в първия си мач от пролетния полусезон за първенството на Северната „Б“ РФГ трябваше да преодоляват още един противник — тежкия, силно заснежен терен и непрекъснатия снеговалеж, които поставиха на сериозно изпитание умението, подготовката и волята на състезателите. Твърде неблагосклонна се показа Баба Марта към този изключително мъжки спорт, но не можа да попречи на зрителите да наблюдават един жив и динамичен мач, който ги възнагради за понесените несгоди с пет гола. И за наша радост четири от тях бяха отбелязани във вратата на гостите. Имаше за какво да съжаляват онези, които предпочетоха да си останат на топло в къщи.

Срещата беше от голямо значение за „Доростол“. Незавидното предпоследно място в таблицата тежеше като кошмар. Само една победа щеше да вдъхне вяра в силите на отбора, да го окрили в седемнадесететапната борба за заемане на по-благоприятни позиции, гарантиращи оставането в групата. Волята за победа бе проявена от всички наши играчи. Тя се очерта като основен елемент в играта на домакините, в техния остро нападателен стил, който не спря през всичките деветдесет минути на мача. Можем само да съжаляваме за пропуснатите стопроцентови възможности, които щяха да удвоят резултата. Особено ярко бе проявена тази воля в онези тежки минути в началото на мача, когато гостите успяха да отбележат първи гол. Не видяхме никакво смущение, никакво объркване в редиците на силистренци. Сякаш всички момчета вярваха, че крайният изход ще бъде благоприятен.

Отбелязали щастливо своя гол, врачани сметнаха, че са си оплели кошницата, и с груба и нечиста игра се стремяха само да отбиват безразборно топката. Но бяха наказани. Най-напред Кирилов се справи успешно с вратаря на гостите, с глава прехвърли на свободния Добрев, който без бавене насочи топката в мрежата — 1:1. Отново Кирилов беше съавтор на втория гол. С чудесен пас той изведе Пашов, който като изневиделица изскочи от дълбочина, откъсна се и покрай излезлия вратар покачи на 2:1.

След почивката играта не се промени. Отново „Доростол“ атакуваше непрекъснато и само от личният рефлекс на врачанския вратар спаси отбора му от катастрофа. И все пак при две положения той бе безпомощен.

В 53-та минута Добрев покачи на 3:1, а в 77-та минута видяхме отлично триково изпълнение на наказателен удар. С лек удар Кирилов прехвърли направената стена, Пашов се стрелна зад нея и хладнокръвно реализира — 4:1 за „Доростол“. Няколко минути след това Кирилов бе съборен в наказателното поле, но за всеобщо учудване съдията не отсъди най-тежкото наказание. И така — по два гола на Добрев и Пашов и първа победа в новия сезон.

Играта на „Доростол“ ни хареса. Свежа, напориста, агресивна и резултатна. Всички играха с пълно отдаване на силите, с добро разбиране, без много колебание. Видяхме един нов тактически ход на треньора. Той беше изтеглил Пашов в центъра на терена, откъдето полезно дирижираше ходовете на своите партньори, а също така си създаваше пространство за внезапни врязвания. Добрев този път беше поставил техниката си в услуга на колектива, не злоупотреби с излишни солови прояви. Густинов игра полезно, но отново прояви неумение да реализира. Кирилов направи голям мач, а в защитата всичко си беше на мястото.

Йордан СИМЕОНОВ

Волейбол

На 3 март в спортната зала се състоя окръжното първенство по волейбол за пионерки и пионери. Лошото време попречи на явяването на всички отбори, но въпреки това първенството бе наситено с интересни срещи.

При пионерите се явиха само два отбора — на Бабук и на училище „Макаренко“. Срещата между тях фактически стана и финал на първенството. Малките волейболисти на Бабук, с треньор Г. Стойчев, бяха по-добре подготвени и спечелиха убедителна победа с 2:0. С тази победа те станаха окръжен първенец за 1968 год.

Пионерките участвуваха с повече отбори и срещите при тях бяха значително по-интересни. Явиха се отборите на Межден, Окорш, училище „Макаренко“ и „Вапцаров“. Първи се срещнаха отборите на училище „Вапцаров“ и Окорш. Силистренки превъзхождаха значително своите противнички и спечелиха чиста победа с 2:0. Другият финалист бе излъчен в срещата между отборите на училище „Макаренко“ и Межден, в която пак силистренските пионерки се наложиха с 2:0.

Финалната среща между отборите на училищата „Макаренко“ и „Вапцаров“ премина при много оспорвана борба. Първия гейм спечелиха пионерките от „Вапцаров“ с 15:11. Втория взеха възпитаничките на „Макаренко“ с 15:8. В третия решителен гейм се случи нещо неочаквано. Представителките на училище „Макаренко“ водеха с 14:7 срещу състезателките на „Вапцаров“ и когато всички смятаха, че победата е тяхна, състезателките на „Вапцаров“ показаха завидна мобилизация на волята и вземайки точка след точка, успяха да изравнят — 14:14 и да спечелят още две точки, с което станаха и победители в срещата и окръжни първенци за 1968 година.

На победителите бяха раздадени купи и награди. Състезанията преминаха при добра организация и съдийство.

Георги РАЙЧЕВ

Пролетен лекоатлетически крос

Този път времето измени на младите лекоатлети — при непрекъснат снеговалеж и ниска температура се дадоха стартовете на окръжния пролетен лекоатлетически крос, организиран от ОК на ДКМС и ОС на БСФС. Въпреки това участието в кроса беше изключително масово — над 200 участници от окръга и града, а и за първи път в него участвуваха лекоатлети от специализираната спортна школа от град Варна.

Нашите представители водиха оспорвана борба по заснежените маршрути с представителите на Варна. Участвуващите състезатели от Окорш, Айдемир, Бабук, Попина, Сребърна, Дулово и др. проявиха голямо себеотрицание и мъжество по трудните трасета на кроса, показвайки, че в нашия окръг расте млада, надеждна лекоатлетическа смяна.

Интересно започна борбата още в първия старт — 600 метра за пионерки. Още в началото варненци напомниха за себе си и за своята класа, като тяхна състезателка първа пресече финалната лента, следвана в непосредствена близост от нашите състезателки Светла Георгиева и Луиза Михалева.

По 1 000-метровия маршрут за пионери отново наблюдавахме интересна борба. Нашите пионери Митхат Османов и Лъчезар Петров успяха да се наложат убедително и заеха първите две места.

При девойките младша възраст наша фаворитка беше Златка Димитрова. Тя не успя да разчете добре бягането си и след като води до последните сто метра, бе изпреварена от Събина Ботева от Варна.

С увеличаване на възрастта растеше и разстоянието. Юношите младша възраст застанаха на старт за трикилометровия маршрут. Тук изпъкна с издръжливостта си и хубавото си бягане нашият представител Митко Иванов, който води борбата сам срещу варненските състезатели и вятъра и успя да се класира първи, следван от Петър Николов от Варна.

При девойките старша възраст доминираха представителките на град Варна. Нашата представителка зае едва петото място.

Последният старт на юношите старша възраст на 5 000 метра бе очакван с изключителен интерес. Тук трябваше да се срещнат състезатели с почти изравнени възможности. Нашите национални състезатели Исмет Мехмедов, Велико Йорданов и Димитър Русев наложиха силно темпо, като за тях успя да се залепи само един варненски състезател — Лъчезар Желязков. Групата непрекъснато увеличаваше аванса си и до последните метри на борбата беше все така оспорвана. Исмет Мехмедов още един път доказа класата си на голям бегач и спечели първото място, следван от Лъчезар Желязков, Велико Йорданов, Димитър Русев и други.

Въпреки лошото време, кросът премина при отлична организация. На победителите в отделните дисциплини бяха раздадени награди.

Стоян ЦОНЕВ

Масова спортна проява в Кайнарджа

Преди няколко дни пионерите и чавдарчетата от дружина „Калинин“ при основното училище в Кайнарджа проведоха масов крос. Тази масова спортна проява бе открита с тържествени рапорти и поздравления от директора на училището. В масовия крос взеха участие над 260 пионери и чавдарчета. С отлично време се представиха чавдарчетата Галя Костадинова и Йордан Василев, които заеха първите места. От пионерите добри постижения имаха Божанка Недева, Румяна Николова, Валентин Иванов и Георги Стоянов.

При закриването на масовия крос, който бе посветен на 90-годишнината от Освобождението на България от турско робство, бяха раздадени награди на първенците в отделните дисциплини.

Стоил ДИМИТРОВ

Моржове играят шах на заснежения бряг на Дунава. Курсистите от Механотехникума в Силистра ще познаят своите съкурсисти Йордан Даков и Николай Радев.

СНИМКА: Благой НЕДЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 28 (1345) | Четвъртък, 7 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Равноправна, свободна, дръзновена!

Това не е просто празник, на който се поднасят цветя на жените, а скъп символ на столетия благородни стремежи и протести, на десетилетия организирана борба. В него са събрани мъките и радостите, разочарованията и победите на поколения жени. На този ден милионите жени по света отново ще се почувствуваме събрани сякаш заедно, през морета, океани и граници, за да заявим, че сме сестри, които се обичат, че желаят да живеят децата им в мир и дружба.

Искането за равноправие, за достойно място на жената, за правото ѝ на образование и достъп до най-различни професии е старо. То се е криело в митовете за всевластните богини на древността, в стихове на стари гръцки поети, в мислите на велики философи, учени и борци. Но на това справедливо искане обикновено се е гледало като на опасна мечта. Имало е моменти, когато е изглеждало, че жената е близо до нейното осъществяване — велики моменти на историята, когато съдбините на народите са се решавали с активното участие на жените, дали своите мъченици и героини. Християнките приемаха жестоката смърт да бъдат разкъсани от диви зверове, за да устоят новата си вяра, борбата за независимост на Америка бе спечелена с ума и героизма на жените, на барикадите на френската революция и всички други буржоазни революции в света имаше жени. Това бяха мощни вълни, издигнали на гребена си светли имена, но после, сякаш с оттеглянето си, тези вълни разбиваха илюзиите на борките.

Отминали революционни бури, настъпили по-продължителни периоди на спокойствие, жените ги отпращаха да раждат деца, да се занимават с кухненските си съдове, отново им повтаряха, че обществeният живот не е тяхна сфера, че те не са пригодени за политическа и научна дейност. Отстояваха единици, успели или поради особено щастливите си условия на живот, или поради големия си личен талант.

Но единиците започнаха да стават стотици, хиляди милиони... Самото обществено развитие изкара жените навън от тесния кръг на домашните стени и ги принуди да припечелват хляба си с наемен труд във фабрики и предприятия, да работят там, където преди работеха само мъже. И вместо отделни, макар и безумно смели и надарени бунтарки, борбата поведоха женските маси, които все повече се превръщаха в организирана сила и организирано поставяха и защищаваха своите искания. А великата революция на руските работници и селяни им показа верния път за истинско освобождение.

Международният ден на жената — 1968. Много от исканията на жените, смятани някога за налудничави мечти, днес са осъществени. И все пак... Вярно е, че една съветска жена летя в космоса, обиколи нашата планета и успешно се приземи, вярно е, че друга е подпредседателка на астрономическия съвет на Академията на науките на СССР, хиляди, стотици хиляди са вече инженерките, архитектките, учените с десетки научни трудове, лекарките, направили съдбоносни открития за човешкото здраве... Но в същото време има страни, в които почти цялото женско население е напълно неграмотно, в които малки момичета се продават за невести на стари, болни, но богати мъже, където майката няма никакви права над своите деца, и убийството на собствената жена може да се компенсира със заплащането на известна глоба.

На днешния международен ден на жената — 8 март, ние ще чествуваме тези жени, които пишат съвременната ни история. Пишат я с кръвта си героичните жени на Виетнам, пишат я със стачните си борби и демонстрации жените на Франция, Италия и навсякъде, където господствува капиталът, пишат я освободените жени с научните си трудове, технически открития, със смелите си полети, с творчеството си, с ежедневния труд. Пишат я всички майки, които грижовно и с любов отглеждат децата си, тези майки, които заедно с първите им стъпки им дават и първите познания за живота, учат ги да бъдат справедливи, да ненавиждат насилието и обичат живота.

И затова на този празник ни се иска най-хубавите цветя, заедно с нашата сестринска солидарност да бъдат за виетнамските жени, за жените във франкистките затвори, за гръцките антифашистки и страдащите от апартейда южноафрикански жени, за всички онези, които срещат нашия общ празник в борба.

Събор на активистки

Ръпете ти садят цветя красиви и рожби и любим ласкаят те, нареждат букви, разорават ниви, навред под твоите пръсти работливи живот извира и стъбло расте.

С тези прочувствени думи другарката Йорданка Абаджиева откри състоялия се през тези дни в Профсъюзния дом в Силистра събор на жените-активистки от Профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия. За значението на Осми март говори Радка Аврамова, завеждаща женската секция при Окръжния комитет на профсъюза. С чувство на признателност и национална гордост бяха прочетени в този тържествен миг имената на наши сънароднички-героини, боркини за свобода, равноправие и социализъм.

След доклада на най-активните общественички бяха поднесени подаръци.

Татяна ТИХЧЕВА

СРЕЩА СЪС СПЕЦИАЛИСТКИТЕ

По инициатива на нещатния отдел за работа сред жените при ОК на БКП и на Градския комитет на БКП — Силистра на 4 март т. г. се състоя среща на жените-специалистки с висше образование от промишлеността, строителството и търговията.

Секретарят на ГК на БКП Георги Кардашев поздрави жените с настъпващия празник — 8 март. Той ги запозна със задачите, които стоят пред колективите в града през тази производствена година и ролята на специалистите при тяхното решаване.

В изказванията си специалистките изразиха благодарността си за това, че могат да учат и работят наравно с мъжете. Някои обаче с болка говориха за пренебрежителното отношение, което имат някои ръководители към техния труд, за неоправдания страх да им се дават по-отговорни задачи, за недостатъчната помощ, която им се оказва.

С особена острота бяха поставени въпросите около комунално-битовите услуги. Липсата на широка мрежа за тези услуги затормозва жените, принуждава ги да вършат цялата домакинска работа в къщи и им отнема почти всичкото свободно време. Това е главният въпрос, от който трябва да се тръгне при създаване условия за пълно използуване творческите възможности на жените.

Изтъкната бе необходимостта и от по-активното участие на висшистките в обществения живот.

Това е първата среща от този род. Тя даде възможност на жените-специалистки от град Силистра да се срещнат и опознаят, да споделят въпросите, които ги вълнуват. Хубаво ще бъде да се изпълни пожеланието им тя да не остане последна.

ЖЕНИТЕ ПРЕД СВОЯ ПРАЗНИК

Веселина Димитрова от цех фтъкана бродерия на промкомбинат „Текстил“ е една от най-добрите работнички на комсомолската бригада. Тя всякога дава качествена бродерия и преизпълнява трудовите си норми.

ПОХВАЛНИ ДЕЛА

Подготовката за чествуването на 8 март съвпадна с 90-годишнината от освобождението на България от османско иго. Това вдъхнови жените от десети квартал в Силистра за още по-активна дейност. Те организираха по домовете близо 70 седенки. Но мерилото за работата не е в броя на седенките, а в масовото посещение, в смисленото им, съдържателно провеждане. За това много допринесоха д-р Петров, който изнесе редица здравни беседи, активната боркиня против фашизма и капитализма Мария Русева, която разказа спомени за антифашистката борба, а учителките Минчева, Попова, Аврамова и Желкова говориха за възпитанието на децата и героичното минало на българския народ.

За интересното и навременно провеждане на седенките положиха много труд женотговорничките на низовите организации. На първо място между тях е активната боркиня против фашизма и капитализма Руска Момчева. Похвална е дейността също така на Недялка Метеорова, Лучика Стоянова, Елена Матеева и др.

Най-голямата проява пред Международния ден на жената бе състоялата се на 5 т. м. общоквартална седянка в салона на читалището. Тя бе открита от женската вокална група на Окръжния народен съвет, имаше викторина и премина при голяма задушевност и веселие.

Веселина ДИМИТРОВА

В чест на празника

Работничките от цех „Ракита“ — Дулово посрещат 8 март — Международния ден на жената, с достойни трудови дела. За януари месец те изпълниха своя план 116 на сто, а за февруари 117 на сто. С голямо изпреварване се изпълняват и задачите за март месец. Благодарение на постоянното им трудово усърдие, те постигнаха най-ниска себестойност на произвежданата от тях продукция в промкомбината. Техните произведения са с високи качествени достойнства и разнасят марката на промкомбинат „Камъшит“ не само в нашата страна, но и далеч зад нейните предели.

За постоянното преизпълнение на ежедневните задачи от тези неуморни труженички има дял профкомитетът, който правилно организира и отчита благородната социалистическа надпревара както между самите бригади, така и между индивидуалните членове от бригадите. От всичко 14 бригади 3 са вече завоювали високото звание „Бригада за комунистически труд“. Трета бригада с отговорник Тодорка Райчева първа завоюва това високо звание, но за януари и февруари месец седма бригада с отговорник Исмегюл Сермезова зае първо място, като спечели съревнованието с десета бригада с отговорник Съдя Раймова.

С това те посрещат празника си 8 март — Международния ден на жената, и поднасят своя трудов дар на страната, способствувайки за предсрочното изпълнение на петилетката.

Петър ТОДОРОВ

СРЕЩА С МАРИЯ РУСЕВА

В чест на 8 март общинският комитет на Отечествения фронт в с. Голеш организира на 5 г. м. вечерта общоселска седянка. Показана бе уредба на стар и съвременен селски дом. Скъпи гости на седянката бяха активната боркиня против фашизма и капитализма Мария Русева и битова група от пети квартален комитет на Отечествения фронт в гр. Силистра.

Дългогодишната деятелка на женското движение в окръга Мария Русева разказа увлекателно на седянката за тежките борби, които са водили добруджанки против румънските чокои и българските фашисти. В заключение тя заяви, че свободата е извоювана с много жертви и трябва да се пази като зеницата на очите.

Битовата група от Силистра изпълни богата програма. Най-добре се проявиха сестри Георгиеви. След програмата се извиха кръшни добруджански хора и ръченици.

Председателката на женкомисията от с. Голеш Еленка Кудинова благодари от името на всички присъствуващи на другарката Мария Русева и битовата група за гостуването. От своя страна жените от пети квартален комитет в Силистра поканиха своите другарки от Голеш да им гостуват със своя програма.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Общоселска седянка

Клубът на читалището в с. Айдемир се оказа тесен, за да побере всички жени, дошли на организираната наскоро седянка в чест на 8 март. Прекрасната битова обстановка с изложба на изработените от женските карета и покривки с българска бродерия разнообрази седянката.

За значението на Осми март и по някои въпроси на международното положение говори секретарката на общинския партиен комитет Дянка Велева. Както му е ред, седянката продължи с рецитиране на стихове, изпълнение на песни, шеги и почерпка.

Недка ГАНЧЕВА

четете на II и III страница
„ПРИВЕТ, СЕСТРИ НА ТРУДА И КРАСОТАТА!“

С ЕНТУСИАЗМА НА МЛАДОСТТА

Птицевъдството на ТКЗС — Окорш е съсредоточено в с. Вокил. Тук се отглеждат 5 000 носачки от породата „Лекхорн“. По план във фермата трябва да се получат през годината 850 000 яйца. С изпълнението на тази отговорна задача са се заели сега младите птицевъдки Хайрие Исмаилова, Магбуле Мустафова и Асие Хамдиева.

Девойките дойдоха тук с комсомолско поръчение. И въпреки че за пръв път се занимават с отглеждането на птици, те завоюваха вече значителни успехи. Въпреки зимните условия, носливостта във фермата не е спаднала под 52-54 процента. Планът за януари е преизпълнен с 2 000 яйца.

Добрите резултати тук не са случайни. Гледачките спазват ветеринарните и зоотехнически изисквания. Навреме почистват и проветряват помещението. Точно в определеното време зареждат хранилките. Освен смески на птиците се дават и сочни фуражи. Сенното брашно също не липсва от дажбата им.

Една част от яйцата, получени във фермата, се продават на люпилнята в гр. Дулово. Тъй като цената им е по-висока, създават се условия за увеличаване доходите от птицевъдството на ТКЗС — Окорш.

Голяма помощ на девойките в усвояване на новата професия оказва птицевъдът Мехмед Хашимов, който вече няколко години работи във фермата. Опитен и сръчен, той е добър учител на младите си другарки.

Не трябва да се отминава и дейността на специалиста Георги Николов. Като завеждащ ферма той дава конкретни указания на птицевъдките. Заедно с главния зоотехник Александър Димитров те съдействуват за изпълнението на задачите. Би трябвало обаче да настояват и направят необходимото за подобрение на механизацията в помещението. Преди храната се е подавала с лента, но сега отново разнасянето ѝ става на ръка. Възобновяването на първия начин ще помогне за подобряване на работата и поевтиняване на продукцията.

По всичко личи, че във фермата работят комсомолки. И хубавият агитационен кът в стаята на гледачите, и лозунгите, които ги призовават да изпълняват решенията на XI конгрес на ДКМС. И девойките се трудят с оня ентусиазъм, присъщ на седемнадесетгодишните.

Ф. ЗЕКЕРИЕВ

По-големи доходи от овцевъдството

Голяма част от агнетата, които се родиха в началото на януари сред стадата на ТКЗС — Окорш, са вече продадени.

Те се угояваха със стартерни смески и достигнаха средно живо тегло 16 килограма. Всеки килограм бе продаден по 1,20 лв. — с 30 стотинки повече от миналата година. Така в касата на кооператива постъпиха много повече средства, като се има предвид, че продадените досега агнета наброяват 1 060.

От 10 февруари започна доенето на част от овцете. С всеки изминат ден броят на тези животни се увеличава. Наскоро ще бъдат отбити нова партида агнета, които също ще се угояват със стартерни смески. Така количеството на млякото, което се добива ежедневно, ще се увеличи още повече. Доскоро в стадата на кооператива бяха получени общо 2,5 т овче мляко.

Женските агнета за ремонт ще бъдат отделени от майките си, когато достигнат по 25 кг средно живо тегло.

Явно е, че се създава по-добра база за подобряване на овцевъдството в цялото стопанство, за увеличаване доходите от този отрасъл.

Мария ТРИФОНОВА

СЪОБЩЕНИЕ

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ гр. СИЛИСТРА СЪОБЩАВА, ЧЕ НА 14 МАРТ 1968 ГОДИНА В 8.30 ЧАСА В КИНОСАЛОНА НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ СВИКВА РЕДОВНА СЕСИЯ ПРИ

ДНЕВЕН РЕД:

ДОКЛАД ЗА РАБОТАТА ПО РЕШАВАНЕТО НА ФУРАЖНИЯ ПРОБЛЕМ — ОСНОВА ЗА РЕНТАБИЛНО ЖИВОТНОВЪДСТВО.

Докладва: Д. Михайлов — зам. председател
Съдоклад от ПК по животновъдство

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН КОМИТЕТ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ гр. СИЛИСТРА

МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ЖЕНАТА 8 март

Привет, сестри на труда

Навярно вие ги познавате: Анка Николова, член на бюрото на ГК на БКП и заместник-председател на Градския народен съвет в Силистра, Милка Гинева, народен представител и председател на ТПК „Дунав", Дянка Велева, кандидат-член на Бюрото на ОК на БКП и секретар на общинския комитет на Партията в Айдемир. В нашия живот те не са изключение! И има ли по-ярко потвърждение от това за откритите възможности жената да изяви себе си като общественик!...

МАМО!

Ти носиш светулки
в очите си, мамо,
искрици от обич,
от радост, мечти,
и всяка светулка
готова е зная
към всички дечица
в света да лети.

Как искам да стигне
светулка едничка
в далечната, смела,
страна Виетнам,
и с твоята обич,
и с твоите ласки
дечицата тъжни
да спрее тя там...

Ст. СТАНЕВА

ЕДНА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

Една хубава традиция стана в Мелден в навечерието на Осми март — Международния ден на жената, да се провеждат седенки с подходяща програма. Още в началото на месец февруари, по предложение на женкомисията, бе организирана първата седянка, на която присъствуваха около седемдесет жени. С голям интерес те изслушаха лекция от другарката Йовка Дашева. По-късно беше решено всяка сряда да се провеждат седенки в читалищния салон, като всеки път се избира домакин, който да посреща гостите.

На първата седянка домакини бяха жените-учителки. А след това дойде ред на работничките от стопанството, от селкоопа, от съвета. Седенките преминаваха весело, при много задушевна обстановка. Пеят се песни, играят се добруджански хора.

Наскоро в селото ни бе сформиран и народен оркестър. Прозвучаха игривите мелодии на акордеона, кавала, гъдулката и гайдата, екнаха игривите песни. Сега, в дните пред празника, всички се включват най-активно в подготовката на хубавата и разнообразна програма, която всяка година се провежда в навечерието на Осми март. И още по-хубаво е, че в нея участвуват само жени.

С интерес сега очакват осмомартенската вечер кооператорите от селото. Големият читалищен салон както винаги ще се окаже тесен, за да побере многобройните посетители.

Работа кипи и сред пионерските отряди. Всички деца разучават песни, стихотворения, монтажи за майката — тази, която се грижи за тях и прави живота им щастлив.

Керанка ВЪЛЧЕВА

НЕНАПИСАНОТО ЕСЕ

И така — аз сядам да пиша есе за защита на жената. Издирил съм всички цитати от знаменити и незнаменити мъже, но цитатите не могат да ми помогнат, защото са крайно противоречиви. Някой е казал: „Не удряй жената дори и с цвете", но друг навреме го е апострофирал: „Отиваш ли при жена, не забравяй бича!"

За всеки случай аз казвам да живее жената! В края на краищата и аз съм женен човек и защо да не издигна един такъв лозунг? Имам ли основание за това? Имам. Ето например днес е неделя. Жена ми стана с цели два часа по-рано от мен. Поправи котлона, изми съдовете, излъска паркета, прескочи до магазина за продукти, приготви ми закуската, свари ми кафе... Едва след което аз се измъкнах от леглото, хвърлих си две шепи вода на лицето, закусих и ето в момента пиша есе за защита на жената.

Но тъкмо дописвам горното изречение, чувам гласа ѝ от кухнята.

— Иларионе, ела ми помогни да поместя бюфета, че да измета отзад!

— Работя сега — викам, — тъкмо ми текна мисълта, тъкмо ми се отприщи фантазията и ти ме прекъсваш. Помъчи се да го поместиш сама.

След което продължавам.

„Жената е нежно цвете, което ние мъжете — ергени, съпрузи и прочие — трябва да пазим от сланата на обидите и грубите обноски". И в този момент:

— Иларионе, поместих бюфета. Довечера ще ходим ли на кино?

— Стига с този бюфет! — крещя. — Казах ти, че пиша есе за защита на жената, а ти ме пращаш на кино.

Запалвам цигара и се мъча да изровя от паметта си най-красивите думи — епитети, метафори, сравнения и прочие. Темата го изисква.

„Нежните слова, ласките и навременните жестове от страна на мъжете са онази утринна роза, под която жените ни затрептяват като момина сълза — свежи и жизнени. За съжаление обаче трябва да отбележим, че има мъже, които, изглежда, не обичат цветята. Впрочем, да не се учудваме — волът предпочита буйната, сочна трева пред нежното цвете. Мъжете-съпрузи, които визираме в тези редове, не помагат на жените си в домакинската..."

— Иларионе, би ли донесъл пералнята от банята?

— Ах, така повече не може да се живее! — излизам от кожата си. — Аз се занимавам тука с публицистика, с изкуство, а тя ми отклонява вниманието със съвсем делнични неща.

Прочее, до къде бях стигнал? Така — „...които не помагат на жените си в домакинската работа". Нататък, какъв беше замисълът ми? Ето изпуснах нишката на мисълта. Нищо не ми идва на ум. Тази жена ми пречи да работя. Запалвам нервно цигара, вдигам слушалката на телефона, набирам номера на редакцията и казвам:

— Другарю редактор, не можах да напиша обещания материал за жената. По семейни причини.

Симеон МАНОЛОВ

ЧОВЕКОЛЮБИЕ

В здравната служба на село Окорш в предобедните часове на 26 февруари е създадена голяма тревога — една родилка е в смъртна опасност. Тя е получила силен кръвоизлив. Налага се да ѝ се прелее кръв!...

Но кръв здравната служба няма. А състоянието на родилката Йорданка Славова Йорданова се влошава.

Какво да се прави? Именно тогава участъковият лекар Рашков твърдо решава:

— Ще дам от своята кръв...

Такова разрешение налагал критичният момент. И то е взето. То е осъществено. На родилката е прелята 350 грама кръв. След това в здравната служба идва и Стоян Ризов, председател на съвета. Той също предлага 300 грама от своята кръв.

Така беше спасен животът на родилката. Йорданка Славова сега се радва на първороденото си момиченце.

Много майки биха изказали с открито сърце своите благодарности за помощта, оказвана на тях и децата им от д-р Рашков. Един човек, който се раздава безрезервно в името на живота.

Владимир ПОПОВ

Красимира Орлоева

Читателю, ти познаваш нейните стихове, чел си ги и в „Силистренска трибуна", и в „Учителско дело", и в литературния сборник „Полъх" (издание на ОК на ДКМС), можеш сам да ги прецениш, затова няма да им правим анализ. Ще кажем само, а наляваме се, и ти ще потвърдиш, че те са топли и сърдечни, родени от прости човешки вълнения: че в тях говори жената и майката, гражданката на родината.

Ако попиташ за родното ѝ място, ще те помолим да погледнеш на картата дългата Дунавска равнина. Кажи, че е родена в Силистренско, кажи, че е родена в Плевенско — няма да сбъркаш, защото в косата ѝ има дунавски вятър и светлинка от голямата бяла светлина на Дунав. Ако настояваш за точност, тя е родена в с. Остров, Врачанско, но нейният поетичен поглед към света се оформи тук, в нашия хубав крайдунавски кът. Завършила е учителския институт в Шумен. Учителка е в с. Ситово, Силистренско.

Само толкова ще ти кажем, другото нека го кажат нейните сегашни и бъдещи стихове.

АПРИЛСКА ПЕСЕН

Ветре априлски,
шибай клонаци,
гнезда и птици
в глухи сокаци!
Та да заплаче
гора и шума,
та да заплаче
трева край друма!
Птици да литнат
в гори, баири
и там да питат,
и там да дирят —
Панайот Хитов
със триста мина
и хилядите, дето преминаха
Дунав, Балкана,
Пирин и Тракия,
дето останаха,
дето ги чакаха
и чакат още
във гроба майките!
За тях във нощите
плачат кавалите
и по седенки
моми припяват:
„Идат сеймени
с глава хайдушка..."
Ох, тия песни!
Така ги слушаш
и тъй унесен,
че ти се струва —
земята плаче,
орли пируват
с човешка плячка,
села се къпят
във кръв и огън,
във прах пристъпят
кервани роби...
Ох, тия песни! —
все за юнаци,
дето до есен
бродят в букаци,
все за теглата
и за робията,
все за отплата
на тиранията.
Пее народа...
А в нощи тъмни
сбира Оборище
сред бърда стръмни
сърца горещи
и става мрака
песен и изстрел,
и брат със брата
ръцете стисват...
Тръгва раята,
с гърди се втурва
срещу ламята —
и тътне бурята...
Ох, тая буря,
буря априлска,
дето от кърви
морета плисна,
дето прекърши
младите стръкове,
дето от къщите
пепел направи,
дето записа
делото право
сред летописите
с безсмъртна слава!

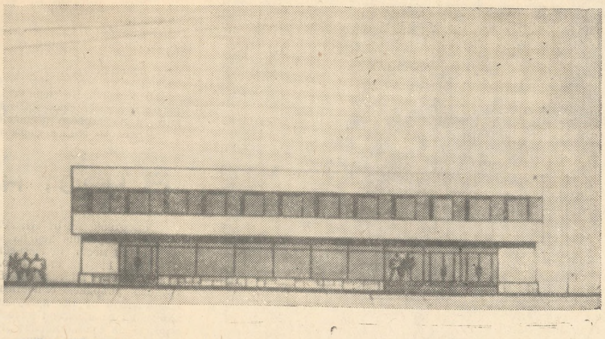

През 17-годишната си практика арх. Лилия Бошнакова, оглавяваща клона на Проектантската организация в Силистра, е направила не малко за новия облик на окръжния център. По нейни проекти са строени много жилищни блокове, между които „Кристал" и „Простор"; нейно виждане е читалищната сграда в Калипетрово, новата постройка за гимназия в Силистра.

Пред вас е още един проект на Лилия Бошнакова — този път за читалищна сграда в Попина. Навярно ще стане хубаво читалището на попинци, плод на творческата мисъл на една жена-архитект.

Тези работнички от ДИП „Добруджа", както и десетки други момичета и жени, намират свободни минути, извън работното време и прекомерната заетост в къщи, да облекат народните носии и да се понесат в ритъма на добруджанския танц. За да ги видим след това на сцената, за да изпитаме наслада от изпълнението им...

НА СНИМКАТА: Част от танцовия състав при ДИП „Добруджа" — Силистра.

МИМОЗА

Разказ

Владимир Петрович едва успя да скочи във вагона — влакът вече тръгваше. Кондукторката искаше да му каже нещо грубо, но като видя в ръката на запъхтелия се мъж разцъфтяла мимоза, веднага смекчи тона и се усмихна приветливо. И пътниците, поглеждайки клончето, обсипано със златисти цветове, се усмихнаха — изглежда, грижливият съпруг е решил да зарадва жена си с мили пролетни цветя.

Всъщност в града, в който отиваше Владимир Петрович, никой не го чакаше. И що за странен порив го поведе към продавачката на цветя в магазинчето на гарата? Като заметнат юноша той рискуваше да закъснее за влака, а косите му бяха вече прошарени. Сега в ръцете му е нежната мимоза, листенцата на която гордо потрепваха при невнимателно докосване. Те събудиха у него спомени...

Живееше някога девойка, която в института наричаха Мимоза. Не защото беше съвсем изнежена и капризна. Не, тя никога не се отказваше от трудните начинания и на студентските бригади не хленчеше, не се оплакваше от мазоли и умора. Но във вида ѝ имаше нещо крехко, нежно до безпомощност и в същото време гордо до непристъпност. Чувствителна към всяка грубост, бездушие, несправедливост, случваше се да повдигне тънките си вежди, да погледне косо със светлите си очи, така че на човек му става някак неудобно, след което се отдръпваше.

Така веднъж се отдръпна тя и от него. Завинаги.

Нежният аромат на мимозата изпълни вагона. Владимир Петрович се правеше, че дреме, облегнат на гърба на седалката. Под равномерното тракане на колелата в паметта му неочаквано изплуваха отдавна забравени картини.

...Есен. Горската пътека е засипана със златисти, остро миришещи листа. Хванали се за ръцете, те навлизаха все по-навътре и по-навътре в храсталака. Ето че затихнаха гласовете на другарите и останаха само безмълвната гора наоколо и бездънната синева над тях. Той я взе на ръце — тя беше удивително лека. Очите ѝ сияеха така, че му се искаше да зажуми от неизразимо щастие, да запее, да направи нещо голямо, невероятно. И изведнъж му стана страшно — струваше му се, че тя ей сега ще стане крилата и ще го напусне, ще се изгуби в тая хладна есенна синева.

— Няма ли да отлетиш, жар-птицо, моя?

— Ще отлетя. Но само с теб. Дръж ме здраво. Ето — така. А сега ще полетим...

Зима. Студът е изпъстрил стъклата на общежитието. А на него му е горещо. Той от няколко дни беше прикован в леглото от мъчителен пристъп на болест. И само една малка, хладна ръка го успокояваше. Кога девойката спеше, кога се подготвяше? Тя не излизаше от стаята, не обръщаше внимание на ехидните намеци зад гърба си. А той привикна с нейните грижи и вече започна да капризничи, да се възползува от правото на болен.

Тракат колелата. Все по-близо е градът, където живееше Мимоза и където сега я няма.

И отново паметта с удивителна яснота възкресява далечна вечер. Май тогава беше горещ. Той беше с бяла риза, с отворена яка, а спътницата му — в лека светла рокля. Той я прегърна през рамената и усети горещата ѝ гладка кожа. Връщаха се от забава, на която го убеди да отиде същата тази девойка — Люся. Как жадно отговаряше тя на всяко негово докосване! Приятно е, дявол да го вземе, да знаеш, че можеш така лесно да направиш един човек щастлив!...

На Мимоза той каза, че отива с приятели. Но нима тази малка лъжа е престъпление? В края на краищата той не е ангел небесен и тя още не му е жена.

Тя искаше да отиде тази вечер на последната прожекция на филма. Той знаеше това, нали сама му каза: „Щом си зает, аз ще отида с приятелки на кино, може, нали?" „Ще отидеш, разбира се!" — великодушно ѝ разреши.

Трак... трак... трак... Странно познато тракат токчетата. Леката фигурка е вече напред, после стъпките се забавят. Тя обръща глава. О, тези очи! Разширени зеници, безкрайно учудване. И постепенно очите потъмняват, пълнят се с мъка. Тя не казва нито дума, затова пък на него му хрумва, че е свободен да живее както му се иска, че тя винаги изисква от него прекалено много. Омръзна му да бъде идеал, който не може да се провали на изпитите, не може да изпие чаша повече в компания. Въобще той престана да хвърчи и падна на грешната земя...

Тя пак го погледна и той изтръпна. Със страх очакваше момичето да се разплаче или нещо по-лошо — да припадне. Не, нямаше нито сълзи, нито сцени, нито упреци. Тя го погледна, обърна се. И си замина.

...Защо му са тези цветя и защо едва настанил се в хотела, Владимир Петрович закрачи по познатата улица към

и красотата!

ОБИЧ, КОЯТО ВДЪХНОВЯВА

Две големи съсредоточени очи. Две ръце, които не трепват, а рисуват кръг след кръг върху въртящата се ваза. После бързо от цвят на цвят и удължените „капки“ пресичат гребените на укротените вълни. Върху предмета от глина разцъфтява красива троянска шарка. Росица я оглежда още веднъж. Една нескривана обич блика в черните очи. Одухотворява чертите на мургавото лице.

Когато преди 8 години Росица Стоянова дойде в „Камъшит“, тя не предполагаше, че ще усвои една толкова трудна, но тъй интересна и увлекателна професия. Беше още девойка, когато с бригадирката Мария Кабаиванова отидоха в Троян, а после в София, за да научат най-малкото, което беше необходимо за новата им работа. Когато се завърнаха, с няколцина още работнички станаха основатели на днешния цех за „Фина керамика“. Сега цехът се слави с такова интересно производство! Със своята своеобразна красота сервизите и сувенирите, изработени в него, надалече разказват за дивната хубост на отечеството ни. За народа ни, вплел в мотиви и шевици толкова обич към нежната синева на българското небе, към пъстроцветните поляни, към златото на зрелите жита.

Тази обич е пленила и сърцето на младата жена. Затова тъй нежни са думите й, тъй тих е смехът й. Тя й дава сила да се нарежда вече шест години между първенците. Да бъде винаги пряма и откровена с другарките си, да помага на новите работнички, да ги учи на трудолюбие и сръчност.

Трябва ли да усвоят нов модел в цеха, пак Росица е между първите. Тя лесно намира пътя към съревнованието, колкото и трудно да се постига то. Трябва ли да изпълнят някоя срочна поръчка, Росица непременно се включва в ударната група. И то без капризи, а с радост и готовност. Затова пък в бригадата всички я уважават и ценят.

Със същата готовност се отзовава младата жена и тогава, когато трябва да изпълни някое комсомолско поръчение. Макар че сама се грижи за малката Мариана, обществената работа не й тежи. Впрочем ще бъдем несправедливи, ако отминем помощта на съпруга. Росица никога не се чувствува само домакиня в своя дом. Защото Данчо — любимият другар, е винаги до нейното рамо, винаги готов да сподели радостите и трудностите, които ежедневието им сервира.

Отвела дъщеричката си в детската градина, със завидно душевно равновесие, Росица прекрачва всяка сутрин прага на своя цех, за да се отдаде изцяло на любимата си работа, пленила завинаги сърцето й.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ГАРВАНСКИТЕ ГРАДИНАРКИ

В низината, близо до блатото са подредени парниците на гарванските градинари.

Сега оттам се носи весела глъчка. Някой свири на уста кръшна ръченица, насърчаван от честите подвиквания на останалите.

Задружно работят градинарите, затова успехите им са радващи. Отдавна те изнесоха на пазара първите връзки зелен лук и салата, а в парниците зеленее разсадът за ранно производство на зеленчуци.

Преминаваме през портала в двора на зеленчуковата градина. Тук усмихнати ни посрещат бригадирът Йордан Петров и отчетничката Мария Димитрова.

Заедно се отправяме към парниците, където работят кооператорите.

В разговора, който водим, научаваме, че най-добри успехи през тази година е постигнало звеното на Георги Йорданов. Досега то е изнесло на пазара 1 975 връзки зелен лук, 453 връзки салата; грижи се за 448 рамки разсад домати, 16 рамки чушки и 45 рамки краставици. В това звено работят най-трудолюбивите кооператори от бригадата, като Димитра Иванова, Веска Димитрова, Гинка Тодорова, Стоянка Илиева и др.

— През най-студените зимни дни те наравно с мъжете започнаха работата на парниците, грижеха се майчински за нежните стебълца на разсада — споделя бригадирът.

Парниците са грижливо оградени с високи огради от камък. Влизаме в преградките. Мъжете с тарги в ръце пренасят оборски тор към парниците, в които в близките дни ще се пикира разсад от чушки.

Навели се ниско до земята, в една от преградките жените внимателно засаждат нежните, крехки стебла на доматения разсад. Пикировката изисква много внимание и опит. Не случайно тази работа е поверена на жените.

— За международния ден на жената Осми март се готвим отдавна. Ще го отпразнуваме общо с останалите жени от селото. Радваме се, че трапезите се обогатиха със зеленчук, който ние произвеждаме. Вярваме, че хората ще ни бъдат благодарни — споделя една от градинарките.

Някога се смяташе, че тази професия е отредена само за мъжете. Сега и жените умеят да произвеждат ран зеленчук, дори грижите им за разсада са по-големи от тия на мъжете.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

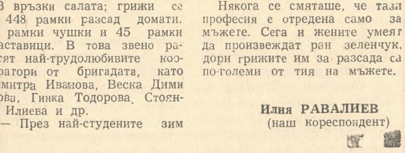

института?

Ето го и него — все същата строга бяла фасада, чугунена та ограда — сякаш не са изминали двадесет години. Все така тежко хлопат парадните врати и все така стремително тичат момчетата и девойките по стълбите, разговаряйки оживено за нещо свое. Ето оня, дългият, така много прилича на Игор Веселкин техния знаменит баскетболист. Така му се иска да изтича до него и да попита: „Е, как завършихте?“ А тази дебелана с очилата — не е ли техният профорг Тоня Велова?

Какво е това? Сърцето на Владимир Петрович болезнено се сви? Халюцинация? Мимоза!... Тя, разбира се. Крехката й фигурка, винаги учудените й вежди, замислеността в очите й. Тя върви бавно, неспокойно се оглежда и дори тази малка, тази тъжна гънка до устата й му е позната. Неговата Мимоза, неговата загубена любов. Да изтича да поиска прошка... „Ех, ти — опомни се Владимир Петрович. — Какво ми е? Нали тя навярно и деветнадесет години няма?“

И изведнъж очите на девойката просияват. Същата светлина на любовта, как няма да я позная? Владимир Петрович се огледа. Висок младеж с бързи крачки се приближи към девойката. Той й говореше нещо разпалено, а тя отговаряше тихо. Гласът му ставаше по-груб и до ушите на Владимир Петрович достигна: „Знаеш ли, това са красиви думи. Дълг, убеждения... Не всички трябва да бъдат герои...“

Владимир Петрович не чу какво отговори девойката. Но той видя как погледът й потъмнява и доверчивите й устни г о р д о п о т р ъ п н а х а. Тя б а в н о се обърна и тръгна, а момчето остана само сред заснежената алея. То се мъчеше безгрижно да подсвирква някаква мелодия...

Върви, бързай да я догониш, глупак! Научи се да пазиш любовта — скъпоценния дар на живота. Това е най-силното и най-крехко нещо на земята. Нали душата на жената е като това чудно цвете — издържа големи бури и се прекършва от едно грубо докосване.

Владимир Петрович се приближи до момчето и му подаде мимозата. Разбрал всичко без думи, младежът стремително се понесе след отдалечаващата се фигурка на девойката...

Елена КАРАПЕЛЦЕВА
(Превод от руски)

ЖЕНАТА ПО СВЕТА

За първи път

Жена-професор в Австралийския университет.

Д-р Енид Кемпбел неотдавна е била назначена за професор в Монашския университет (Австралия). Това е първата жена в страната, преподаваща юридически дисциплини в университет.

Два катера, чийто екипаж е съставен от девойки, браздят водите на Черната река, ДРВ. Това е една съвсем нова специалност за виетнамските девойки, но те със сигурна ръка овладяват техниката в най-сложните условия.
НА СНИМКАТА: Морячките от първия женски катер.

КОЛКО Е ТРУДНО ДА БЪДЕШ ЖЕНА!...

Под това заглавие италианският журналист Енце Рава пише: „Преди двадесет години италианката имаше щастието да получи доста демократични права и имаше нещастието двадесет години да търпи ограничаването на консервативните сили на нейните права“.

Италианката е принудена да търпи зад неотменните закони много унижения и обиди. От юридическа гледна точка жената в тази страна е роб на семейството, даже и когато тя нерядко със собствения си труд издържа семейството.

Над 700 000 жени са били уволнени през последните години в Италия. Само през 1965 година половин милион италианки бяха изхвърлени от работа. Главната причина е в това, че на жената се гледа като на неквалифициран резерв. Този процес на постепенно изтласкване на жените от полето на труда продължава.

В страната на древната култура...

Има ли човек, на когото сърцето да не се свива от болка при мисълта, че в страната на древната култура Гърция сега вилнее фашизмът?

Около 240 жени се намират на остров Юра. Между тях има бременни, болни, майки с деца. На произвола на съдбата са оставени стотици невинни деца. Много жени предпочетоха да останат в затвора, вместо да обещаят, че се отказват от политическа дейност, след като бъдат освободени.

„Гърция сега е страна на оковани във вериги роби, заяви известната гръцка актриса Мелина Меркури, дъщеря на покойния държавник Стаматис Меркури, която се намира в Ню Йорк, лишена от гръцко гражданство „за антинационална дейност в чужбина“. — Не са достатъчно слънцето, морето и луната, за да забрави човек, че там има диктатура“ — казва тя.

За активността на работничките

В съвременния свят трудно ще срещнете човек, който открито би се решил да говори за непълноценността на жената. Мъжете, както каза Луи Арагон, разбраха накрая „целия идиотизъм на убеждението за своето превъзходство“. Малко останаха в света и държавите, отказващи на своите гражданки право на глас.

Но в настоящия момент свободни могат да се считат само жените в социалистическите страни, което е свързано с пълното икономическо, социално и политическо разкрепостяване на всички трудещи се.

В другите страни картината е съвсем друга. Аз подробно не бих искала да говоря за младите държави. Да видим я положението в развитите капиталистически страни. Във Франция, например, в департамента Нор, техническите учебни заведения готвят работнички за трикотажната и шевната промишленост, а областите на металургията, електрониката и химията са закрити за тях.

За дискриминацията на жените при заплащането на труда им говорят красноречиво следните данни: при еднаква квалификация и равен труд жените получават от мъжете в Гърция по-малко 39 процента, в Нова Зеландия — над 40, в Япония — над 53 процента.

Не всички жени в света съзнават необходимостта от борба в защита на своите права. В Италия, Франция и ГФР има стотици предприятия, в които работят хиляди момичета, не влизащи нито в един профсъюз и следователно са беззащитни срещу какъвто и да е произвол.

Елен ДАЗИ,
член на Изпълкома на световната федерация на профсъюзите.

(Из сп. „Женщини мира“)

Осмомартенски усмивки

ДИСКУСИЯ

Група весели мъжаги
край бутилката на пост
тъй решават в хоремага
женско-мъжкия въпрос.
— Няма възгледи различни,
има си утъпкан път.
В къщи за командна личност
е определен мъжът.
На жената пък се пада
незначителния пай
да пере, да готви, глади
и на блока да копай.
— Аз пък да ви кажа, драги —
се намесва момък там —
мъж във къщи да помага
днес е чест и дълг голям.
Щом жената е на струга
или с трактора оре,
чудно ли е, че съпруга
дрехите ще изпере? —
Но от групата го сряза
мъж надменен и студен:
— Абе, младо, тъй приказваш,
щото още си ерген.

Димитър МЛАДЕНОВ

Реплика

Оплакват се често мъжете, че жените им били вързани в ръцете. Как няма да е така, кажете, щом избират ги по нозете?...

Т. Р.

Коста РАЙКОВ

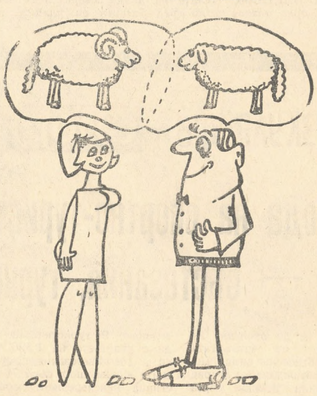

БЕЗ ДУМИ

Празнични закачки

Отнемането на едно ребро от Адам бе операция с най-тежки последствия.

Само Адам е разрешавал на Ева да му изневерява...

Никой мъж не може да се похвали, че жена му спада към нежния пол...

След женитбата започва или двубой, или бой.

Ожени се за продавачка.... на фасони.

По-добре да си под чехъл, отколкото под остър ток

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

ЧАЛМАЛИЯТА

Че обеда не му сервира
на Осми, той не се нервира.
Ала маслото й ще свети,
не стори ли това
и на девети.

Д. М.

Кръстьо НАДАРЛИЙСКИ

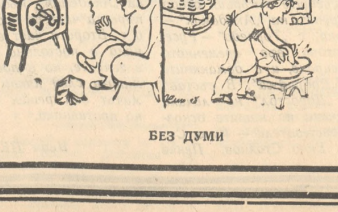

БЕЗ ДУМИ

епиграми

На Осми как ли ще изтрая
да не я ругая?

БЕЗ КОМЕНТАР

През цялото денонощие
тя има надмощие.

ПАРАДОКС

Има си съпруга —
бръснарка.
Бръсне го друга
другарка.

Турхан РАСИЕВ

ПОСВЕЩЕНИЕ

Моя, първа, ненагледна,
ах, дано не си последна!

Митко БРЪЗИЦОВ

* * *

Жени,
за да задоволяваме
различните ви нужди,
от вас се иска
толкоз малко:
само да сте чужди.

Кирил НАЗЪРОВ

МОДЕРНА СНАХА

—Ставай, Яно, ставай, снахо!
—Чао, свекре, не съм хахо...

СЕМЕЙНА ИДИЛИЯ

Тя чете доклади,
той пере и глади.
Лапай, жено, без подпръжка—
днеска кухнята е мъжка.

Георги БОЖИЛОВ

БЕЗИЗХОДИЦА

С нея
зле живея,
без нея
беснея
за нея.

Кирил НАЗЪРОВ

* * *

Не е събитие — в небето,
ако лети космическа ракета,
но е събитие — в полето,
ако се мярнат два каскета.

* * *

На Сузана с намек
Щърко шарен, дългокрак,
я затракай, Щърко драг,
и на Сузиния праг!

С.

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Още една „печална одисея"

Двадесетгодишната Систина отдавна стоеше на ъгъла на улицата под ръмящия дъжд. Треперещо от студ и измокрено до кости, момичето не напускаше своето място, макар надеждата, че днес нейните родители и четирите малки братя ще могат да вечерят, бързо се топеше, сякаш се разтваряше в гъстата сива мъгла на Милано.

Не, Систина не просеше. Тя е „агент по пласмента на домашната продукция", обувките, които шие нейният баща. Той е още млад, но е болен, прикован на легло. Не може да си намери работа. А и как ще намери, когато това е трудно дори за здрав мъж. До преди две години Бенедето Якобелис, дошъл да търси работа от юг, беше изпълнен със сили и здраве. Той дори има щастието да си намери работа на един строеж. Но щастието — а и щастие ли беше това? — не трая дълго. Страхът да не загуби работата и мизерната заплата принудиха Бенедето да работи извънредно денем и нощем. Една година изморителна работа го превърна всъщност в инвалид.

Бенедето остана без работа, без здраве и без средства за съществуване, с пет деца на ръце. Така той се превърна в обущар, работещ в къщи, а Систина — най-голямото от децата — в скитаща амбулантна търговка. Върху слабите рамене на момичето легна значителна част от грижите за изпадналото в беда семейство.

През деня Систина скиташе из града със своята стока, а вечер ходеше във вечерното училище (дневното, естествено трябваше да напусне).

Историята на малката Систина потресе италианците. Съдбата на семейство Якобелис сравняват с „печалната одисея".

Напоследък подобни „одисеи" са участ на стотици хиляди италиански семейства. Според официалните данни, в Италия повече от един милион души въобще са без работа. Броят на частично безработните достига 820 хиляди в селското стопанство и 180 хиляди в промишлеността. Засилва се преселването на трудовото население от юг в северните провинции на Италия.

И на север обаче малцина успяват да си намерят работа: тук си имат достатъчно свои безработни.

„Безработицата придобива все по-драматични форми", пише с тревога вестник „Унита". Съдбата на Систина и нейното семейство развълнува цялата страна. Ето защо напоследък борбата на италианските трудещи се за права взема все по-широк размах.

Е. ПАНОВ

ЮЖЕН ВИЕТНАМ. Телата на двама американски войници лежат пред техния джип сред битката по улиците на Сайгон.

ШВЕЦИЯ. Четиримата американски младежи, които дезертираха от частта си във Виетнам, пристигнаха от Москва в Стокхолм. Всички те са против войната на САЩ във Виетнам и заявиха, че не могат да вършат нещо, в което не вярват. Вероятно те ще потърсят политическо убежище в Швеция.

НА СНИМКАТА: От ляво на дясно Крейг Андерсън, Ричард Бейли, Джон Барила и Майкал Лендкър при пристигането си на Стокхолмското летище.

САЩ — покровители на бандити

През последните години престъпният свят във Великобритания извърши немалко дръзки „операции". И досега в Англия си спомнят за „голямото ограбване", когато банда от професионални крадци спря експреса, откачи пощенския вагон и ограби 2,5 милиона лири стерлинги. Друга банда едва ли не в центъра на Лондон открадна на известния финансист Ротшилд фургон със златни кюлчета.

През последните месеци крадците причиняват особено много неприятности на собствениците на големи извънградски домове и вили. Миналата година техни жертви станаха лордовете Котеслоу и Дадли, бившият министър Модлинг, членът на парламента Фрайзър, лорд Бат и много други. Крадците избират нощта, когато стопаните не са в къщи, и отмъкват произведения на изкуството, скъп порцелан, изделия от сребро, картини. След това те изпращат заграбеното в САЩ. Така например скъпоценната колекция от 3 212 сребърни монети, открадната преди един месец, вече я показват на една изложба в Съединените щати.

В края на краищата пострада един от ръководителите на Скотланд ярд, някой си Хатерил, собственик на интересна колекция от антично сребро. Получили от своите осведомители от престъпния свят предупреждение, че през нощта ще бъдат ограбени съкровищата на Хатерил, полицаите устроили засада в неговия дом, като се скрили в храстите и дори по дърветата. Въпреки това, когато сутринта Хатерил проверил богатствата си, открил, че липсват много ценни вещи.

Застрахователната фирма „Харт енд къмпани" предложи 500 000 лири възнаграждение за връщането на откраднатите през 1967 г. сребърни и порцеланови изделия. Ако се вземе предвид, че тази сума представлява 10 % от стойността на откраднатите вещи, не е трудно да се изчисли: за една година крадците са похитили произведения на изкуството за 5 милиона лири стерлинги.

Крадците на извънградските домове напоследък толкова са разширили своята „дейност", че сега представляват главното „сдружение" в престъпния свят на професионалните крадци, писа в. „Сънди Таймс". Увеличаването на грабежите, а също и признанията, които показват, че се краде още и „по специални поръчки", накара застрахователните фирми да излязат с предложение да се създаде специално полицейско бюро, което да се занимава изключително с борба против крадците, специализирали се в областта на среброто и порцелана. Застрахователните фирми се страхуват 1968 година да не стане рекордна... в тази област, защото крадците на порцелан и сребро имат особено много покровители в САЩ.

Н. ОЛЕХОВ
Агенция „Новости"

НАЙДЕН ГЕРОВ

(145 години от рождението му)

Днес се навършват 145 години от рождението на Найден Геров — един от титаните на нашето Възраждане. Този бележит българин е живял и работил през най-светлата епоха от историята ни — времето на борбите за духовна и политическа свобода и първите години след Освобождението.

Найден Геров е роден на 7 март (23 февруари стар стил) 1823 година в Копривщица и бил син на известния даскал Хаджи Геро Мушек (обезсмъртен от Любен Каравелов под името Хаджи Генчо в повестта „Българи от старо време"). Той е учил последователно при баща си в килийното училище в Копривщица, в гръцкото училище в Пловдив, в реорганизираното от Неофит Рилски копривщенско училище, в Одеса (Русия) — в Новоросийския университет (Ришельевския лицей). Получил едно солидно за времето си образование и енциклопедически познания.

През 1846 година Найден Геров приел руско поданство, но вместо да се възползува от него и да остане на спокойна работа в Русия, върнал се в поробеното си Отечество и започнал да учителствува. Геров бил учител в Копривщица (1847-1849) и в Пловдив (1849-1853). Макар да работил само около седем години на това поприще, той е оставил незаличими следи като учител. И копривщенското, и основаното от него пловдивско училище, станали известни в цяла България като даващи най-добра подготовка на своите ученици.

В Пловдив Найден Геров не се ограничил само да учителствува — там започнал усилена борба с гърцизма, активно участвувал в разгарящата се църковна борба против гръцките фанариоти. Заработил с всички сили за народностното свестяване на българите в Пловдив и Южна България.

През Кримската война Найден Геров се върнал в Русия и през това време се занимавал с книжовна дейност. След свършването на войната бил назначен за руски вицеконсул в Пловдив. И от 1857 до 1876 година заемал този пост.

През Освободителната война Найден Геров бил зачислен към щаба на княз Черказки, който имал за задача да подготви бъдещото административно устройство на свободната българска държава. При навлизането на руските войски в България бил назначен за пръв генерал-губернатор на Свищов.

След Освобождението Найден Геров се оттеглил от политическия живот и се отдал изключително на книжовна дейност.

На 22 октомври (9 стар стил) 1900 г. той починал в Пловдив.

Големи и неоценими са заслугите на Нейден Геров към нашия народ. Той е първият наш поет, който запя на говоримия български език. Неговата поема „Стоян и Рада" (1845 година) му отрежда това място. Но нека изброим само някои от заслугите на бележития възрожденец, книжовник и патриот, за да имаме представа за мащабите на дейността му.

Той пръв въвежда чествуването на празника на българските и славянските просветители — солунските братя Кирил и Методий. И този ден — 24 — стана един от най-хубавите ни празници.

Нему Пловдив дължи старото си българско име вместо турското.

Той пръв започна борбата за народностното осъзнаване на българите от Пловдив и околността му, против гърцизма и гръцкото влияние, гръцките училища и църкви.

Найден Геров оглави борбата в Пловдив за самостоятелна българска църква.

Той е бил тясно свързан и с българското революционно движение. Като руски вицеконсул неизменно защитавал българските интереси, подпомагал нашите революционери, с мнозина (между които и Васил Левски) бил лично познат. А през Априлското въстание от 1876 година турските власти направо го обвинили пред руското правителство, че е главният виновник за въстанието.

Той е бил първият български администратор.

На него дължим един капитален труд — големия „Български речник", плод на неуморната му работа, усилия и старание през целия му живот. А какво представлява този речник, ще припомня само, че той съдържа 78 620 думи, 32 000 примера на думи в изречения, 5 975 откъслеци от народни песни, 4 300 особености на българския език, 15 500 пословици, 2 200 кръстни (лични) имена! С това си крупно дело той заема първо място на лексикограф в България.

Архивата му, съдържаща повече от 10 000 писма и още много други документи, е едно съкровище за българския народ, без което е немислимо проучването на историята ни за времето от Кримската война до Освобождението.

В продължение на повече от половин век Найден Геров работи за свободата, прогреса и добруването на нашия народ. Той остави незаличими следи в нашия културен, обществен и книжовен живот и светъл пример за народа ни — как се служи всеотдайно на България.

Иван ШАБАНОВ

Училищен фестивал в Попина

Повече от два месеца училищната сграда в село Попина беше огласяна от звънливите детски гласове, подели мелодични народни песни. Подготвяше се вътрешният преглед на художествената самодейност в училището. Това бяха дни на упорита творческа работа и издирване на най-хубавото от местното певческо творчество, танци и хора. Помощ оказаха класните ръководители, отрядните ръководители и родителите. Всички издириха характерни за нашия край ритуали, обреди, етнография, спомняха си за най-популярните народни песни и танци.

Фестивалът, който се състоя наскоро, протече при добра организация. Тесен беше киносалонът да побере любителите на народното творчество. От началния курс най-добре се представи четвърти клас, а от средния курс — шести клас. Вълнуващи моменти от фестивала бяха драматизацията на поемата „Изворът на Белоногата", танцът „Боенец", свързан с лазаруването", и др. Успешно бе представена и „сватба". С голям интерес присъствуващите наблюдаваха драматизацията на „Тлака в Алтъново" из „Под игото".

От индивидуалните изпълнители на народни песни най-добре се представи Гинка Димитрова от пети клас, а в народните танци първото място зае Мальо Иванов от шести клас. Общата оценка е, че фестивалът изигра положителна роля. В него участвуваха почти всички ученици. Необходимо беше обаче при сватбените ритуали само да се загатне за даряването и почерпката, без те да стават основни моменти. Една от целите на фестивала е да се научат учениците да играят, да се развиват техните певчески способности. Най-много в това отношение е направено в четвърти клас, чийто двугласен хор се представи отлично.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ФИЗКУЛТУРА ★ СПОРТ ★ ТУРИЗЪМ

В хода на спортно-туристическата зима — състезания, турнири, походи

Достигна се до отчитане на първия етап от четвъртата спортно-туристическа зима. Повикът за провеждане на турнири, състезания походи през студените зимни дни и през тази година намери широк прием в нашите градове и села. Този повик стана основна задача в работата на физкултурните дружества. Разбирайки правилно значението от провеждането на физкултурни и спортни занимания на открито през зимните месеци, местните физкултурни дружества и бюрата на дружествените комитети на Комсомола положиха много усилия за правилното и навременно провеждане на мероприятията, застъпени в спортно-туристическата зима.

След предварителна подготовка и инструктаж на платените работници в системата на БСФС от окръга и бюрата на физкултурните дружества се постигна отличен старт в много селища на окръга. Не може да се отмине без похвала отличното тържествено откриване на спортно-туристическата зима в град Дулово. Съвместно с работниците от ГК на ДКМС физкултурните организатори проведоха едно прекрасно откриване. В деня на откриването бяха проведени състезания по футбол на малки вратички, волейбол и масов закалителен крос. А началният старт послужи като трамплин за бъдещите успехи на дружеството. Проведените 9 туристически похода с участието на 1 320 човека и 140 състезания по различните видове спорт със 7 764 участника красноречиво говорят за това. Другото градско дружество „П. Хитов" — Тутракан, въпреки че не откри тържествено туристическата зима, в първите дни на стадиона се събраха над 1 000 физкултурника и спортисти и се проведоха състезания по футбол на малки вратички, закалителен крос, спускане с шейни и ски. Най-добра дейност от физкултурните колективи в Тутракан развиват дружествата при Промкомбината и Текстилни влакна. До отчитането на първия етап дружеството бе провело 169 състезания с 2 836 участника, проведени са 43 похода с 1 199 участника.

Не така обаче стои въпросът с третото градско дружество — физ. дружество „Доростол" — Силистра. Това наше най-голямо дружество даде лош пример в работата през зимните месеци. Предварителната подготовка на спортно-туристическа зима се състоя само в това, че бяха спуснати указания по колективите в града. Не бе запознат активът, работниците от дружеството се задоволиха само със събеседване по задачите на туристическата зима. Походът, организиран до местността „Памук кулак", дойде да покаже, че ако се проявява по-голяма инициатива, могат да се постигнат за доголителни успехи. Въпреки допуснатите слабости, добра работа развиха физкултурните колективи при ТПК-тата и „Камъшит", и то благодарение на физкултурните организатори на тези предприятия.

Не закъсня и тържественото откриване на туристическата зима и в селата. Селата Кайнарджа, Средище, Калипетрово, Белица, Межден, Сребърна, Паисиево, Иширково и други бяха между първите. В тези села се проведоха и разширени съвещания на организационните комитети по провеждане на III-та републиканска спартакиада, съвместно със секретарите на дружествените комитети на Комсомола и бяха набелязани мерки за по-нататъшното подобряване на работата.

В крайна равносметка окръжната организация през първия етап е провела 102 похода с общо 9 763 участника, 2 266 състезания по отделните видове спорт с 65 555 участника и бяха излъчени 18 263 индивидуални участника. Резултатите биха били още по-добри, ако някои физкултурни дружества в селата Голеш, Чернолик, М. Преславец, Окорш и др. не бяха подценили това мероприятие. От друга страна, липсата на добра агитационни материали, на материална база — ски, шейни, са пречка за доброто организиране и провеждане на това мероприятие.

Направените изводи за постигнатите успехи и допуснатите слабости ще бъдат трамплин за по-нататъшните успехи. С провеждането на мероприятията от спортно-туристическата зима, които имат оздравителен и закалителен характер, се цели да се ангажира младежта за пряко участие във физкултурни занимания. Допуснатите слабости през първия етап — слабата пропагандна работа, недостатъчната помощ от физкултурните дружества към колективите, несработването с отдел „Народна просвета" по провеждане на спортно-туристическата зима в училищата, трябва да бъдат в основата на работата на дружествата по тяхното преодоляване. Опитът на ведущите дружества в окръга трябва да се обобщава и широко да се разпространява, да се изработят дейни планове за качествено провеждане на II-я етап на спортно-туристическата зима, който ще завърши на 31 март.

Ангел КАЛИНОВ

Загуба на нашите баскетболисти в Толбухин

Третият пореден турнир за първенство на Северна „Б" РБГ — мъже по баскетбол събра осемте мъжки отбора в град Толбухин, за да продължат есенния спор — кой е най-добрият мъжки отбор в Северна България?

Резултатите са вече известни. Нашите представители и в трите мача трябваше да преклонят глава пред своите противници. Съставът, с който замина треньорът Здравков, не ни вдъхваше оптимизъм, като се имаше предвид, че трябваше да играем три много силни мача. А това бяха срещите с първия отбор в групата на „Академик" — Варна, с „Торпедо" — Русе, — втори във временното класиране, и с домакините — „Добруджа". В състава на „Доростол" не личаха имената на нашите основни състезатели — Илия Стоев, Енчо Стоянов, Пенчо Ковачев и Стоян Цонев. Поради заетост и травми тези отлични състезатели не можаха да вземат участие в турнира. Здравков разчиташе повече на младите, но това не бе достатъчно, за да се излезе от трудната борба. Голямата борбеност и всеотдайност на Дечев, Калинов, Шенасиев не можаха да компенсират качествата на отсъствуващите състезатели. Съставът на отбора бе избиран между Неделчев, Сапунджиев, Станев, Гочев, Хаджийски, Стойчев. Най-добре нашите представители са играли срещу отбора на „Академик", където през първата част са водели с 6 т. Втората част е преминала в постоянна гонитба в точките, но в последните минути след някои грешки мачът бил решен в полза на противника.

Иван ПЕТРОВ

МЛАДЕЖИТЕ СЕ ГОТВЯТ

Към читалище „Н. Вапцаров" в Тутракан неотдавна беше изграден младежки самодеен театрален колектив. С втората си за сезона премиера „На кръстопът" от Сия Челебиева той гостува в село Дунавец. След известно време той ще гостува и в други села. В Тутракан премиерата на пиесата ще се състои на 12 март.

Така младежите изпълняват решенията на последния комсомолски конгрес, като се включват пряко в работата на читалището. Трудът на комсомолците не е малък. Те са намерили своето място както в хоровия, така и в театралния колектив. Сега гражданите от Тутракан с нетърпение очакват поредната изява на младите самодейци.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

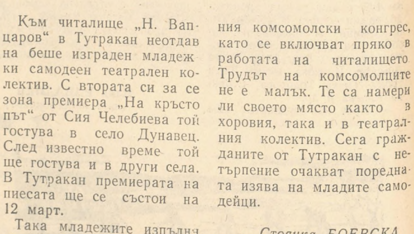

Кадър от новия съветски игрален филм „Бела".

ОБЯВА

Завод „Хром" — Силистра

търси

правоспособни огняри — 2.

Справки: Личен състав.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 29 (1346) | Събота, 9 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА РЕШИТЕЛЕН ПОВРАТ В ДЕЙНОСТТА НА КОМСОМОЛА

АТАНАС КИРОВ — ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОК НА ДКМС

Няколко месеца вече цялата наша общественост живее с мислите и вълненията на младото поколение на социалистическа България. И това е съвършено правилно, защото става дума за нещо от изключително важен характер, става дума за бъдещето на страната и нацията.

Сега, след като сме въоръжени с такива важни документи като тезисите на другаря Тодор Живков за работа с Комсомола и младежта, решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и на XI конгрес на Комсомола, не остава нищо друго освен да започнем тяхното претворяване в дела. Затова задача на комсомолския актив, на цялата ни младеж трябва да стане практическото осъществяване на ПОВРАТА в работата на Комсомола.

Какво означава извършването на поврат в дейността на Комсомола?

Поврат трябва да стане преди всичко в самите комсомолски дейци, в тяхното съзнание и мислене, чувство на отговорност, стил и метод на работа, за да се окажат те на равнището на големите задачи, които Партията и XI комсомолски конгрес издигат пред младежта. Повратът трябва да започне от комсомолското дружество — изпълване с богато съдържание ежедневната комсомолска дейност, активизиране в максимална степен на всеки член на Съюза, повишаване на чувството за отговорност и дисциплина, превръщането на дружеството в силен в политическо и организационно отношение колектив, способен да решава всяка задача, поставена от Партията и Комсомола.

Поврат трябва да настъпи в отношението на другите фактори — държавни и обществени, към Комсомола и младежта. Този поврат ще дойде както по линията на изискванията на Партията, така и в резултат на повишения авторитет на дружествата и организациите, на все по-нарастващата роля на Комсомола в цялостния икономически, политически и културен живот на страната.

С какво да започнем поврата?

Най-напред повратът трябва да започне с всестранен и задълбочен анализ на ОКРЪЖНИЯ и ГРАДСКИТЕ КОМИТЕТИ за истинското състояние на организациите и дружествата. Да се уточнят слабите места — кадри, инициативи, материална база, слаба дисциплина, организационна разпуснатост, обективни трудности и пр.

ДРУЖЕСТВЕНИТЕ КОМИТЕТИ на Комсомола трябва да анализират силните и слабите места в тяхната досегашна дейност, кое пречи на дружеството да води нормален организационен живот, какви промени да настъпят, кои ще бъдат първите мероприятия? Трябва добре да се прецени какви са наклонностите, интересите и стремежите на членовете на дружеството, с какво чувство на отговорност работят, кои въпроси могат да решат сами и кои ще поставят пред партийните ръководства и другите държавни и обществени органи.

ВСИЧКИ КОМСОМОЛСКИ КОМИТЕТИ трябва да си изработят план-програма, в която ясно да личат новите пътища, по които ще се тръгне. Тя трябва да бъде съобразена с интересите, желанията, идеите и специфичните особености на членовете на комитета и организацията, да обхваща един по-дълъг период от време — година, две, три — нейните решения трябва да насочват, да мобилизират членовете на Съюза.

В момента в окръжната организация се провеждат събрания за разясняване материалите и решенията на конгреса, секретарите на дружествата правят анализ на организационното и политическо състояние на дружеството. Именно сега трябва да се отдели изключително внимание, защото това е първият голям разговор с комсомолците след конгреса. За по-качественото им преминаване е необходима близката и компетентна помощ на първичните партийни организации, на общинските комитети на Партията.

Кои са факторите за осъществяването на поврата?

Преди всичко подготовката и преподготовката на комсомолските кадри. Сега повече от всеки друг път е необходимо окръжният, градските, заводските, общинските и ученическите комитети да организират обучението на комсомолския актив. В обучението на актива, което ще започне след 15 март, трябва да присъствуват абсолютно всички, избрани на ръководна работа в Комсомола. Заблуждават се ония комсомолски дейци, които мислят, че с провеждането на двуили тридневни семинари задачата ще бъде изпълнена.

Повратът в живота на Комсомола изисква да обръщаме внимание на някои от най-важните качества на младежкия ръководител, които той трябва да притежава и проявява в ежедневната си работа — взискателност, научен подход към комсомолските проблеми, деловитост и голяма инициативност.

Какви трудности ще се срещнат в процеса на поврата?

На първо място, обогатяването на комсомолския живот изисква и развиване на многообразна дейност в дружествата и организациите — развиване на техническото творчество и майсторство на спортната и туристическа дейност, на художествената самодейност, обучение на донаборната младеж и други. За всичко това са нужни специалисти — наистина някои от специалистите на ДОСО преминават на работа в Комсомола, но това е недостатъчно — нужни са специалисти и за другите дейности.

Въпросът с паричните средства е един не по-малко болен въпрос за комсомолските дружества. Единственият източник досега — трудови и културно-масови инициативи, се оказва крайно недостатъчен. Трябва да се потърсят други пътища за набавянето им, необходимо е и съдействието на партийните организации.

Бързо трябва да се реши и въпросът с МАТЕРИАЛНАТА БАЗА конкретно за всеки град, централно и съставно село. Комсомолските комитети трябва да проявят по-голяма инициативност и настойчивост пред партийните, административните и стопанските ръководства, за да се осигури подходяща материална база за разгръщането на комсомолските инициативи.

Сега съществува благоприятна обстановка, има всички условия за осъществяване на поврат в дейността на Комсомола. Но всичко зависи от нас, от нашата инициатива!

ОСМОМАРТЕНСКИ ТЪРЖЕСТВА

СИЛИСТРА. На 7 март т. г. вечерта в салона на кино „Москва" в Силистра се състоя тържествен поздравителен концерт, посветен на Международния ден на жената. Тесен се оказа салонът да побере всички жени, дошли да слушат песните и стихотворенията, изпълнени за тях. Между присъствуващите бе и председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров.

Концерта откри председателката на ГК на Отечествения фронт Анета Кънчева. В своето приветствено слово тя каза: „В този радостен празник получихме указ на Президиума на Народното събрание, с който се награждават с орден „Майчина слава" майки от Силистра, отгледали повече от 6 деца".

Изпълнени с радост и майчина гордост, наградените жени се качиха на сцената, за да получат ордените.

С „Песен на републиката" женският състав на хор „Седянка" поздрави жените от завод „Оргтехника", с песента „Звънмало медено звънче" — жените от телефонната и телеграфната служба, също и от часовникарския отдел, завоювали званието „Бригада за комунистически труд". С песни бяха поздравени и жените от Проектантска организация, Пътно управление и др.

Умиление предизвика стихотворението „Мама", рецитирано от петгодишното дете Артюн Доманян. Песни за майката изпълниха деца от детската градина „Роза Димитрова".

За жената, майка и труженичка, пяха и вокалните групи на Окръжния народен съвет и на учителките, а така също и битовият хор при Профсъюзния дом.

Присъствуващите бяха възхитени от танца на мартеничките.

Осми март идва заедно с пролетта, а жените са вечната пролет на живота.

Радка АНАСТАСОВА

ТУТРАКАН. И тази година салонът на читалището в Тутракан бе препълнен от граждани, повечето жени, дошли на 7 т. м. вечерта да чествуват Международния ден на жената. Наред с първия секретар на Градския комитет на БКП Димитър Даскалов, членки на женкомисията и други общественици, в президиума заеха места и стари активистки на женското движение. Доклад прочете секретарката на Градския народен съвет Стоянка Иванова. Събранието гласува протестна телеграма във връзка с американската агресия във Виетнам.

Активистки поднесоха на старите деятелки на женското движение и ръководителите на града саксии с цветя. Всички в салона подеха песента „Хей Балкан, ти роден наш". Самодейци от града изпълниха литературно-музикална програма.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

ДУЛОВО. На 7 т. м. вечерта дуловци се стекоха масово на общоградското тържествено събрание, посветено на Международния ден на жената 8 март. В президиума на битово украсената сцена заеха места майката на загиналия партизанин Никола Петров — Караджата от с. Брадвари баба Бяла, първият секретар на Градския комитет на Партията Тодорка Гроздева, членки на женкомисията и отличили се жени в производството. Слово произнесе председателката на женкомисията към Градския комитет на Отечествения фронт Драгица Цонева. При голямо въодушевление бяха изпратени поздравителни телеграми до ЦК на БКП и Комитета на българските жени в София.

Председателят на Градския народен съвет Стефан Симеонов връчи медали и награди на многодетни майки. От името на женкомисията другарката Тодорка Гроздева раздаде подаръци на жените-активистки. Възпитаниците на детската градина и основното училище изпълниха богата литературно-музикална програма.

Венета ГЮРОВА

ЗАФИРОВО. В салона на читалището в с. Зафирово се състоя на 7 март тържествено общоселско събрание, посветено на празника на жената. След доклада, изнесен от председателката на женкомисията Кина Дачева, вокалната група при читалището изпълни хубава програма. Пенка Попова от общинския народен съвет връчи медали на многодетни майки. Всички служителки от съвета и пощата получиха подаръци от своите учреждения. Тържеството завърши с общо веселие.

Йорданка СЪБЕВА

СРАЦИМИР. В празнична обстановка срацимирци чествуваха на 7 т. м. в салона на читалището Международния ден на жената. Пред близо 400 души битовият хор при училището изнесе богата програма. Тържеството завърши с томбола, организирана от женкомисията към училището.

В чест на 8 март вечерта в селото се състоя и общоселско тържествено събрание.

Христо ИЛИЕВ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ ЗА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА — ГР. СИЛИСТРА

СКЪПИ ДРУГАРИ,

Ленинградското отделение на дружеството за съветско-българска дружба ви изпраща своите най-горещи поздрави във връзка с 90-годишнината от Освободителната война 1877-1878 година.

В тази справедлива война рамо до рамо се сражаваха руските войни и българските опълченци. Техните бойни подвизи са обвеяни с вечна слава.

Никога не ще се забрави и съвместната борба на съветския и българския народ против хитлеристките завоеватели, увенчана със съвместна победа.

Ние победихме затова, защото вървяхме под знамената на нашите авангарди—братските комунистически партии — Българската комунистическа партия и Комунистическата партия на Съветския съюз.

Да крепне нашето единство!

Да крепне братството между нашите народи, крачещи към комунизма!

Нека процъфтява във вековете нашата дружба!

Вечна дружба!

Председател на ленинградското отделение на дружеството за съветско-българска дружба генерал-майор Г. Н. КАРАЕВ

С всеки изминат ден все по-осезателно се чувствува пролетта. С нейното приближаване все по-упорита става работата в зеленчуковата градина на кооперативното стопанство в с. Нова Черна. Заедно с многобройните градинари усърдно се трудят и хората от звеното на Марин Георгиев. Сега те полагат особени грижи за разсада на ранните домати от сорта „Триумф".

АКТИВНА ДЕЙНОСТ

Малцина знаят, че наред с мъжете преносвачи и каруцари в ДСП „Транспред" работят и жени. Освен в производството, все по-активно се намесват те и в обществено-политическия живот на предприятието. Вече две години организират много добри инициативи съвместно с бригадата „Вела Пискова" от „Камъшит", с която поддържат близки, приятелски отношения.

В чест на Осми март те организираха няколко седенки и срещи. На една от тях присъствува и др. Пена Арнаудова, активен борец против фашизма и капитализма. С голямо внимание бе изслушан нейният вълнуващ разказ за борбата против робството и фашизма в нашия край, за младостта и живота на видни добруджански революционни дейци.

Острият студ и навалелият сняг не попречиха на тези отрудени жени да осъществят и своя зимен поход до „Меджиди табия", посветен на Международния ден на жената.

Надя ДИМОВА

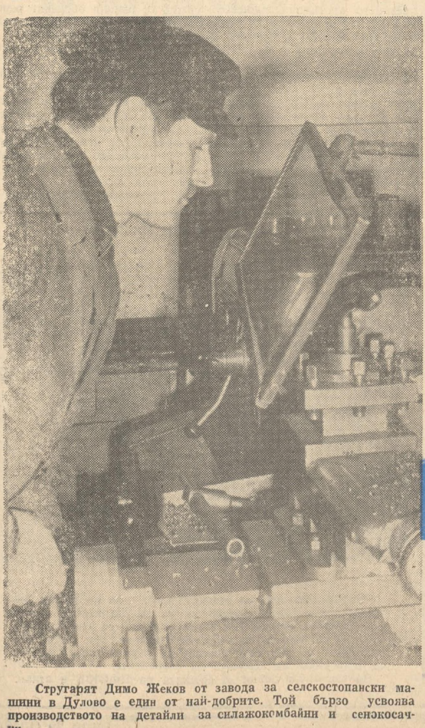

Стругарят Димо Жеков от завода за селскостопански машини в Дулово е един от най-добрите. Той бързо усвоява производството на детайли за силажокомбайни и сенокосачки.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Предсрочно изпълнен план

За изменение на традиционното зимно изоставане от страна на тухларите в Керамичната фабрика — Силистра бе направено през тази зима много. Ремонтът на конвейерните линии и пещите бе извършен за пределно кратък срок. Като се извършваше „топъл" ремонт на ринговете, не се прекъсваше и изпичането на приготвените сурови тухли от миналото лято. Макар с намален обслужващ персонал, работата не изоставаше.

За изменението на работата оказа въздействие и по-доброто организиране на социалистическото съревнование между бригадите, което се отчита ежедневно. Прави се всичко възможно за разширение на производството още от ранна пролет. И резултатите от упорития труд са налице. Вчера колективът на предприятието се поздрави с предсрочното изпълнение на плана за тримесечието. При същия числен състав на работници, какъвто бе и през този сезон на миналата година, предприятието изпълни значително по-разширена програма с 22 дни преди срока. Отправени са от ринговите пещи за строителството в окръга 1 500 000 броя тухли и до края на месеца ще бъдат готови свръх плана още 550-600 хиляди броя.

Това е първата решителна стъпка на този трудолюбив колектив в изпълнение на поетото обещание, изразено в отклика на патриотичния призив на пловдивчани за предсрочното изпълнение на петилетката. А тухларите от Керамична фабрика — Силистра поеха високо обещание: да изпълнят петилетния план за 4 години и 4 месеца; до края на петилетката производителността на труда да нарасне с 25 на сто; да намалят плановия брак за тази година с 10 на сто; да подобрят качеството на продукцията, като я издигнат над държавния стандарт; да повишат рентабилността на предприятието през текущата година с 16 пункта и до края на петилетката да изведат предприятието от състояние губещо на печелившо.

За постигане на тази цел се правят и някои разширения. През настоящата година ще увеличат банкетните площадки за 150 000 броя тухли. Ще бъде построен нов полски ринг и т. н.

Неуморните тухлари, от които много зависи непрестанната работа на нашите строители в окръга, в навечерието на 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и в чест на 25-годишнината от Социалистическата революция в България разгръщат още по-широко благородната социалистическа надпревара за предсрочното изпълнение на петилетката с 8 месеца. И ние сме уверени, че те ще изпълнят своето обещание преди обещания срок.

Михаил ТОМОВ

Самолет кръжи над полята

Добре се развиват тази година есенниците в блоковете на кооперативното стопанство в с. Главиница. Използувайки хубавите дни, кооператорите с помощта на механизаторите започнаха пролетното подхранване с амониева селитра.

В помощ на кооператива през тези дни е и селскостопанският самолет с пилот Янко Драгнев, който работи под ръководството на участъковия агроном Иван Цветков.

Упоритостта на младите механизатори и желанието им да съкратят колкото се може повече времето за подхранване ги прави сръчни и те осигуряват на ден по 30-50 полета и наторяване на 2 000-2 500 декара. Така стана възможно само за няколко дни да се подхранят над 9 000 декара земя.

Мехмед ДЕМИРОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Светлият международен ден на жената — Осми март бе отпразнуван най-тържествено в целия окръг. По градове и села се проведоха много седенки, рецитали, концерти, викторини, балове, вечеринки и др.

* * *

Снощи в салоните на ресторант „Златна Добруджа" се проведе голям бал на жените-активистки от град Силистра по случай Осми март. Балът премина много весело с подбрана музикално-художествена програма.

* * *

Вчера в Силистра пристигна заместник-министърът на народното здраве и социалните грижи Владимир Калайджиев, гост на Хигиенно-епидемологичния институт.

* * *

През изминалата седмица ОТП „Родинатурист" изпрати за Лайпцигския панаир (ГДР) група от 35 туристи предимно от нашия окръг.

* * *

Днес ще се проведат големи конни състезания в Алфатар, Дулово, Чернолик и на много други места в окръга. Особено добре са подготвени състезанията в Алфатар.

Любителите на конния спорт могат с интерес да наблюдават надбягванията.

* * *

Днес в София се провежда Републикански крос, в който участвуват пионери и пионерки и юноши и девойки от нашия окръг.

* * *

Утре в четири пункта на окръга — в Сребърна, Дулово, Средище и Нова Черна — ще се проведат състезания по баскетбол със селската младеж.

* * *

В неделя на старото игрище в Силистра в 16 часа ще се състои среща между футболистите на промкомбинат „Електрометал" и ДЗС „Янко Забунов" за първенството на „А" окръжна група.

* * *

Народният съд в Силистра през следващата седмица, на 14 т. м., ще разгледа интересно дело на корумпиран крадец от с. Айдемир, извършил 24 кражби.

* * *

Времето до половината на месеца ще се задържи топло, с превалявания на дъжд. През втората половина ще има слабо застудяване, също с превалявания. Очаква се към края на месеца значителни затопляния.

Река Дунав с всеки изминат ден повишава нивото си.

Едно мнение

И НАИМЕНОВАНИЯТА НА СЕЛИЩАТА ДЕЙСТВУВАТ ПАТРИОТИЧНО!

Селищата и местностите трябва да носят звучни и смислени имена

Въпросът за наименованията на географските обекти (топонимията) не стои настрана от решаването на големите проблеми на патриотичното възпитание на подрастващото поколение. Топонимията, когато отговаря на етническата принадлежност на населението и е тясно свързана с определена национална общност, действува патриотично. Но за съжаление това не винаги се осъзнава от нашата общественост и затова тук или там могат да се срещнат географски обекти, местности, селища и други подобни с неблагозвучни, некрасиви, аморални названия.

Добре известно е, че нашата родна добруджанска земя — люлка на българската държавност, е прекарала многовековно варварско робство под гнета на османските феодали и румънските чокои. Чуждият нашественик и окупатор с огън и меч е заличавал селищата, унищожавал и разселвал местното население. Изличавал следите на българската топонимия. И заедно с последователната и методично провежданата асимилация и денационализиране на българската народност се постарал да премахне българските названия на селищата и местностите.

Хубавите благозвучни български имена били заменяни с чужди или в най-лошия случай превеждани на езика на варварския завоевател. Турци, татари, цигани и румънци — всички според възможностите си — се постарали да изличат българските наименования. И трябва да се каже, че в това отношение те са постигнали известни успехи, особено там, гдето населението е било асимилирано и добило турска народностна принадлежност, както е станало в някои лудогорски селища. По-малобройното в тези села българско население, както и преселниците българомохамедани от Родопите, възприемат същата топонимия.

И ние, занимавайки се с много други въпроси на патриотичното възпитание, пропускаме проблема за топонимията, макар тя да не стои съвсем индеферентно към патриотичните чувства на подрастващите поколения. Когато нашите учители водят пионерите на поклонение пред паметника на Димитър Дончев — Доктора край Войково, те ги завеждат до местността „Кьоравия кулак“. Когато ги водят при паметника на загиналите в Отечествената война съветски летци край село Брадвари, те ги отвеждат до местността „Домуз кулак“. Добре се знае, че първата местност някога се е наричала „Сляпата долчинка“, а втората „Свинската долина“. Местните бейове независимо от своя произход — потурнашки, еничерски и прочие, са превели тези чисто български имена на турски, за да бъдат в съгласие с господствуващия тогава турски език. Така са били преведени много български имена. Вместо „Дъбовете“ турците възприели „Мешелък“, „Орловата ливада“ — „Картал чаир“, „Дяволският дол“ — „Шейтан долай“, „Средният нос“ — „Орта бурун“, „Голямата гора“ — „Коджа орман“ и т. н.

Човек слуша духовните разкази на ловците, чете дневниците на учителите — историци, ръководители на исторически кръжоци, на експедиционните пионерски отряди за историята на някои селища и се пита къде се намира — в заддунавска славянска България или старата волжка България. Но не само това. В нашите официални документи ние пишем, че сме открили музейна сбирка в Силистра, помещенията на която се намират в крепостта „Меджиди табия“, че сме организирали тържество в местността „Памук кулак“ и пр. Заслужава да се замислим дали още трябва да търпим името на тиранина като своего рода патрон на самия музей, имащ главна цел патриотичното възпитание. Крепостта „Меджиди табия“ е строена от българското население, което години наред със стотици и хиляди души участвува в робския и насилствен труд по височайшата воля на варварина. Та за това ли трябва още да търпим неговото име да се мъдри по табели, указатели и т. н. Нашата общественост няма защо повече да търпи. Време е да се изчисти всичко онова от местната топонимия, което не отговаря на изискванията на задачите в областта на възпитанието на подрастващото поколение.

Заслужава още един път да се огледат имената на някои селища, при които не е сполучил най-хубавият български превод. Достатъчно е да се посочи, че село Каракоч стана Овен. Но това име едва ли у някого предизвиква благоприятни чувства и емоции. Подобно е и селищното название Козяк, а така също и Зеоил. Неразбираеми си остават за населението и наименованията като Колобър, Търкан, Боил. Вместо тези непонятни имена на прабългарски титли, наложени в условията на една закъсняла романтика, просмукана от шовинистичното опиянение и омразата на фашистката върхушка към славянството, по-хубаво би било тези селища от нашия окръг да носят имената Княжево, Воивода, Болярско или други подобни.

Въпросите за имената на селищата са сложни и трябва добре да се обмислят, преди да се вземе едно или друго решение. Местната топонимия много по-лесно може да се прочисти. Това е важна задача не само на административните власти, а най-вече на обществените организации — Отечествения фронт, Комсомола, училищата, читалищата. Подрастващите възприемат родната земя с нейните гори, скали, езера не само сетивно, но и логически чрез понятията, наименованията на местностите и предметите. И затова тези наименования трябва да бъдат звучни, красиви и смислени.

Лука ВАЙСИЛОВ

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Редакцията е готова да даде място и на други мнения. Надяваме се, че нашите читатели ще направят ценни предложения по повдигнатия въпрос.

Просветната година в Отечествения фронт

Преди всичко интереса на слушателите

През тази година общинският комитет на Отечествения фронт в село Попина направи нова крачка по провеждането на просветната година. Миналата година към всяка низова отечественофронтовска организация имаше пропагандист, който изнасяше серия лекции под една обща тема. Това не всякога и навсякъде довеждаше до желания резултат.

За да се избегне това, беше приложен нов начин на работа в просветните звена. Лекторите се подготвят по една или две лекции, които изнасят последователно във всички низови организации. Така лекторът има възможност постоянно да обогатява своята лекция, а слушателите на всяко занимание слушат различна по тематика лекция. Засега този метод има по-добри резултати. И лекциите се посрещат с голям интерес от слушателите.

Един от най-желаните пропагандисти на Отечествения фронт е Костадин Хараламбиев. Нека да посетим една от седенките, на която тази вечер той ще изнесе лекция.

* * *

В дома на Георги Гицов приижда все нови и нови хора. След една от групичките влизаме и ние. Още отдалече се чуват радостните гласове на отечественофронтовците.

Още от прага на дома ни посреща усмихнат стопанинът.

— Добър вечер! — отговарят на поздрава ни присъствуващите в стаята и ни посочват място до топлата печка. Разговорите са весели, шеговити. Наскоро кооперативното стопанство е изплатило допълнителното възнаграждение. И затова всеки с радост споделя за направените покупки, за новите битови придобивки.

— А на каква тема е лекцията на бай Костадин? — пита един от слушателите на звеното.

Погледите на всички се отправят към стопанина, който е и председател на низовата отечественофронтовска организация.

— За характера на войната във Виетнам — отговори бай Георги и излезе да посрещне новите си гости.

Сетне разговорите преминаха на нова тема. Всеки се стремеше да сподели това, което е прочел и слушал за последните събития във Виетнам.

Подир краткото почукване вратата се отвори и в стаята влезе пропагандистът Костадин Хараламбиев.

Лекцията започна. Жените изоставиха ръкоделието си. Мъжете заеха по-удобни позиции. Пропагандистът внимателно показваше на картата географското разположение на Виетнам. После всички със затаен дъх слушаха за далечната героична страна. За събитията във Виетнам те знаят много. Но Хараламбиев им говори за съвсем нови неща. Този път те научават повече за историческото минало на страната, за нейните природни богатства и народното ѝ стопанство, за връзките ѝ с другите страни в света. Разказът на пропагандиста е увлекателен и богат на данни и примери. При подготовката си той е използувал много допълнителна литература, издирил е картини и снимки за бита и културата на виетнамския народ.

Постепенно разказът става познат. Лекторът вече говори за последните години от историята на Виетнам. Вълнението му, породено от симпатиите към виетнамския героичен народ, се предава и върху слушателите. Особено се засилва то, когато лекторът показва и обяснява снимките от албума, които сам е приготвил, където нагледно е разкрита жестокостта и последиците от войната.

По очите на всички той разбира, че в умовете им се е зародил въпросът: „Докога?“ и пропагандистът се стреми да даде отговор и на този въпрос.

По темата лекцията отдавна е свършила. Но той продължава да отговаря на многото въпроси по международната политика, които му задават присъствуващите.

Наближава полунощ. Заедно с всички и Костадин Хараламбиев напуска дома на бай Георги. Тази вечер той бързаше да предаде по-бързо лекцията си. В къщи го чакаха гости. Но ето, че не можа да откаже на слушателите. Те искаха да се осведомят колкото може попълно по основните въпроси на международните събития.

Тази вечер обичта на слушателите към изстрадал Виетнам порасна. И заслуга за това има пропагандистът Костадин Хараламбиев.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Още една скъпа реликва бе открита в деня на освобождението на Силистра от турско робство — паметна плоча — израз на вечната ни признателност към братята — освободители.

НА СНИМКАТА: Секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов и зам. председателят на ГНС Анка Николова поднасят венец пред паметната плоча.

НА МОРАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

Защо постъпи така Мюмюн?...

Известно време кооператорите и преди всичко медицинските работници от здравния пункт в село Зебил бяха разтревожени. След като свършваше работното време, се заключваха всички врати и въпреки това на няколко пъти вече парите от чекмеджето изчезваха. Това бяха пари от продадените лекарства — те се събираха, понеже не бяха в голямо количество, и се държаха в чекмеджето на бюрото.

И ето че на няколко пъти тези пари изчезват. Как е възможно — тук сигурно има пръст някой вътрешен човек, защото всяка сутрин намираха вратите заключени. Започнаха съмнения, проверки. Но те не дадоха резултат — парите продължаваха да изчезват. Тогава служителите потърсиха помощта на щатния служител от МВР при съвета. Оставиха отново пари в чекмеджето, поръсиха ги със специален прах, който залепва по ръцете. И една вечер парите бяха взети. Магазинерите, продавачът в пивницата, хлебарите бяха предупредени да следят всички, които правят покупки. И не чакаха много. Крадецът беше заловен в бръснарницата в момента, когато подаваше стотинките на бръснаря. Той се казва Мюмюн Сабриев Ибрямов.

Когато го заведоха в пълномощничеството, той се опита да извърта и да лъже, че се изцапал с мастилото на сестра си. Но когато го накараха да си обърне джобовете, по които също имаше следи от праха, той престана да лъже и призна, че е влизал в здравната служба и вземал пари. Оказа се, че това не е единственият „подвиг“ на осемнадесетгодишния Мюмюн. Той е откраднал високоговорител, а един път и портмоне на отговорен другар.

За извършените престъпления този младеж е подведен под отговорност и ще си получи заслуженото. Но той е едва на осемнадесет години, семеен е, не е отбил военната си служба.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Писма на читателите

Не е ли това подигравка с хората?

Преди една година в нашето село Главан не идваше рейс и пътниците излизаха на разклона, който е на два километра от селото, за да пътуват. Голяма бе радостта на хората, когато ръководители на ДАП — Силистра пристигнаха в Главан и съобщиха, че това изморително пътуване пеш до спирката на разклона се прекратява, редовно ще идва рейс до селото.

След това изявление обаче мъките на хората се удвоиха и утроиха. От къде идват те? По-рано главанци знаеха, че в селото не идва рейс и излизаха на шосето. Сега едни рейсове слизат в Главан, други спират при стопанския двор на ТКЗС, а трети продължават директно за Силистра, без да се отбиват в селото. Често хората се лутат и не знаят къде да чакат. Има и случаи да бягат от едно място на друго и накрая пак да не пътуват.

Примери могат да се посочат много.

Някои шофьори, като слязат с автобусите първия път в селото, предупреждават хората повече да не чакат друг рейс, а да излязат на шосето. Пътят бил лош, разписанието нарушавали и т. н. Всъщност пътят не е никак лош, дори е много хубав. Въпреки това на 25 февруари например около двадесет души, между които майки с деца, като Недка Филипова, натоварени с багаж пътуваха пеш до разклона на централното шосе и изпълниха прищявката на шофьорите. Тогава пътуваше кола номер 06-39.

Има и друга категория шофьори, които се отнасят грубо с хората, обиждат ги. Такъв е например Паун Христов. Отношението на някои шофьори и кондуктори към пътниците не само че не е културно, а повече прилича на подигравка с хората.

(Писмото е подписано от 14 души)

ОТ УСЛУГА — към вреда на пътниците

През октомври миналата година бе пусната рейсова кола да пътува три пъти дневно от Силистра до Голеш и Краново, като вози пътници и от селата Добруджанка, Зарник и Кайнарджа. По това разписание колата се движи близо пет месеца, докато на 1 март тази година разписанието претърпя изменение. Автобусът пътува само веднъж, като нощува в Краново и сутрин се завръща в Силистра.

Не знам чие е това хрумване и счетено ли е за справедливо, след като при тройния курс рейсът пак беше претъпкан от хора, често някои са оставали и по спирките. Вярно е, че при вечерното връщане на колата от селата към Силистра има по-малко пътници и редно е да пренощува в Краново и сутрин да се връща. Но защо се отмени обедният рейс? Съобщението за това разписание разочарова пътниците.

Това е въпрос, върху който ръководството на ДАП — Силистра трябва сериозно да помисли и при съгласуване със съветите на заинтересованите села да състави ново разписание. Пътническите автобуси трябва да се движат по тази линия поне два пъти, а в предпразнични и празнични дни и три пъти дневно.

Жеко КЕРАНОВ

С ПУЛСА НА ВРЕМЕТО

— Само един момент — извини се комсомолският секретар при цеха за плоскости към ДИП „Текстилни влакна“ в Тутракан Валентин Сулай. И запази при касиерката на предстоящия вечерта концерт места за комсомолците от цеха.

Оттук започна и разговорът ни.

— При нас е така. На кино, на театър, на концерт сме все заедно. По начало така трябва да бъде във всяко комсомолско дружество. Но при нас е особено необходимо. Сравнително нов колектив сме и колективността трябва да се почувствува.

И после все така уверено комсомолският секретар разказваше за делата на членовете на дружеството. Наистина, кратък е животът на тридесетте комсомолци от цеха за плоскости. Младежите работят по групи. Новият цех за плоскости се поверява изключително на младите работници. Той става комсомолски.

— И знаете ли, че отначало не ни вярваха. Най-вече се страхуваха френските специалисти да поверят в ръцете ни тази скъпа техника. Това е единствен младежки обект в страната в системата на леката промишленост. И най-напред самите френски специалисти изказаха своето възхищение от работата на нашите все още необучени младежи. Дори по-доволни са от нас, отколкото от работилата тук монтажна бригада от Русе...

Сега комсомолците от цеха извършват монтажната работа по подготовката на машините. Жадно поглъщат всички манипулации на френските специалисти. С чертежи в ръка изучават машините, следят операциите. Два-три месеца ще следят изпробването на машините. После ще поемат сами производството. Така израстват нови и млади кадри. Ранчо Ранчев, едва навършил 19 години, бе издигнат за майстор на смяна. Н. Антонов, Г. Нейчев, Д. Гвоздейков, Марин Филчев... са бъдещите специалисти в тази област. Комсомолският секретар е конструктор. И той ще стане добър специалист. За да се усъвършенствува производството, нужни са добре подготвени работници. И младите ще дадат пример с амбициите си.

Но нека се върнем на извънпроизводствената дейност.

Ето комсомолците са на събрание. Те се вълнуват от предстоящия фестивал, от участието си в прегледите на художествената самодейност със сатиричен спектакъл. Впрочем своя принос те дават и чрез 18-те комсомолци — участници в младежкия хор при читалището.

Към директора на предприятието се отправя искане за клуб на младия техник, за подпомагане на начинанията на младежите за по-богата спортна дейност. До края на март ще имат свой младежки салон. Наскоро ходиха на излет до „ханчето“ край Търновци.

Сега младежите от цеха задълбочено изучават решенията на Единадесетия комсомолски конгрес. Тяхната сдруженост и амбицията за отлична работа радват.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

По следите на нашата критика

„За отношението към хората“

Под горното заглавие в брой 25 на в. „Силистренска трибуна“ от 29 февруари тази година бе поместена критична бележка за работата на началника на пощенската станция в с. Калипетрово. Във връзка с това от Окръжното управление на съобщенията ни писаха следното:

„Изнесеният критичен материал отговаря на действителността с изключение на пункт трети, в смисъл че на нас ни е забранено служебно внасяне на суми от изплатените пенсии по спестовните книжки на пенсионерите.

Окръжното управление на съобщенията получи преди около един месец подобни сигнали, за които обърнахме най-сериозно внимание на началник птт станция в Калипетрово Иван Заечки. Впоследствие същият бе освободен от заеманата длъжност началник станция и се изпрати на шестмесечен курс в ПВИС за преквалификация в друга длъжност“.

ИЗ ГЕРОИЧЕН ВИЕТНАМ

Мощна офанзива на патриотичните сили на Южен Виетнам нанесе големи поражения на американските агресори и техните марионетки. Само за 6 дни са атакувани 43 града и стотици други населени пунктове, при което 169 гарнизона на укрепени постове на марионетните войски са преминали на страната на патриотите.

На снимката: Бойци от армията на НФОЮВ в атака.

Сплотен колектив — преизпълнени задачи

В ДИП „ЛИПА“, където организацията на труда и технологията на производствения процес са сравнително на високо равнище, едва ли може да се говори за голямо преизпълнение на годишната програма. Тук всичко е строго разчетено — и материали, и хора. Инженерите и работниците обаче доказаха, че всякога може да се доусъвършенствува производството и като се намират нови методи за подобрение на работата и за преизпълнение на плана.

В своя отчетен доклад, изнесен пред колектива, директорът на предприятието инж. Георги Маринов отчете добри постижения. За миналата година е произведена надпланова продукция за 42 000 лева. Ръстът на производителността на труда за годината е 6,2. Изработката на едно лице от промишлено-производствения персонал при план 5 020 лева е достигнала 5 332 лева. Увеличила се е и работната заплата с 3 на сто. Предвидената по план печалба е преизпълнена със 17 000 лева.

Добрите резултати са дошли не само от уплътняване на работното време, но и от по-пълното използуване на машините и от своевременното осигуряване на производството с необходимите материали. Добре са използувани и новодоставените високопроизводителни машини — швабелагрегат, буксирен компресор, вакуум масички, гилотина и многовретенна бормашина. Изпълнена е и програмата за организационно-техническите мероприятия, като при планов икономически ефект 14 500 лева е постигнат 15 900 лева.

В предприятието се работи не само за изпълнение задачата на деня, но се осъществяват и мероприятия за перспективното развитие и усъвършенствуване на производствения процес. Решен е въпросът с вътрешнозаводския транспорт — с въвеждането на палетизация. Внедрен е български полиестерен лак за мебелите, предназначени за вътрешния пазар. С него е подобрено тяхното качество и е увеличена производителността на труда.

Постоянното увеличаване на производствените мощности в ДИП „Липа“ се осъществява и за сметка на рационализаторското движение, което тук не затихва, а постоянно все повече се разгръща. По план са предвидени 10 предложения с общ икономически ефект 6 000 лева, а са внедрени 12 предложения с икономически ефект 9 921 лева. В доклада се четат имената както на инженери, така и на работници. Предложение на Васил Тончев е одобрено от ТИС на ДСО „Мебел“ и ще бъде внедрено във всички мебелни предприятия в страната.

Важен дял за изпълнението на мероприятията, запланувани в колективния трудов договор, имат както производственият комитет и профкомитетът, така и административното ръководство на предприятието. Работата по организиране на социалистическото съревнование е също на висота. Тук съревнованието е организирано между звената и между отделните бригади. За постигнати високи успехи в съревнованието профкомитетът удостои със званията „Ударник“, „Най-добър в професията“ и „Ударник на комунистическия труд“, както и с парични награди — 62 човека. С „Паспорта на петилетката“ за 1967 година са удостоени Димитър Трифонов и бригадата „Димитър Ганев“ с отговорник Атанас Рашков. Много дългогодишни работници в ДИП „Липа“ получиха парични награди.

За работата през текущата 1968 година колективът прие нов трудов договор и обещание. Според новото обещание средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал вместо 6 012 лева трябва да достигне 6 164 лева, а надплановата продукция — 25 000 лева. Приеха се и условията за съревнованието между отделните бригади и звена.

Постигнатите успехи през изтеклите години на петата петилетка вдъхновяват колектива на предприятието за още по-добри успехи през тази година, която е решаваща за предсрочното изпълнение на поетото обещание — петилетния план за 4 години и 5 месеца. Целият колектив на ДИП „Липа“ е уверен в реалността на своето обещание и се бори за неговото изпълнение.

Христо ПЕТКОВ

Равносметка, която задължава

През миналата година животновъдството в ТКЗС — Иширково приключи с 20 000 лева загуба. Не изпълниха предвидените планове свинефермите в с. Йорданово и с. Ишырково и кравефермата в с. Брадвари.

За да се отстранят недостатъците, партийното и стопанско ръководства на кооператива приеха съвместно решение да се провежда в началото на всеки месец съвещание с бригадирите на фермите, ветеринарните лекари, фелдшерите, зоотехниците, заместник-председателите по села и отрасловия счетоводител. На тях да се отчитат резултатите за месеца и се вземат конкретни мерки за отстраняването на всичко, което пречи в работата.

Наскоро бе проведена първата среща, на която главният зоотехник на стопанството Димитър Михайлов изнесе информация за получената животинска продукция.

Недостатъците от миналата година дават своето отражение и сега. Особено осезателни са яловостта и недостигът на фуражите. Това не може да не попречи на стремежа на животновъдите да получат през тази година по 3 000 литра мляко от крава, по 4 килограма вълна от овца и т. н.

От информацията стана ясно и това, че докато през зимата на миналата година са умрели няколко телета, то сега смъртността е отстранена. Родени са и 600 агнета повече, получен е един тон прираст над плана и др.

Колкото и хубави да са обаче първите резултати, те не могат да скрият онези проблеми, които застрашават говедовъдството и може да станат причина за още по-лоши резултати.

Докато кравефермата в с. Ишырково отчита преизпълнение за приплодите, то за същия период тя не можа да даде предвиденото мляко. С два тона по-малко е и прирастът в кравефермата на с. Брадвари.

Въпреки че засега овцефермите са в добро състояние, не без значение е фактът, че докато през зимата на миналата година бяха умрели само 6 овце, сега техният брой достигна 15. Още по-лоша е картината при свинефермите, където смъртността е сериозен проблем. От предвидените да се получат през първия месец на годината в свинефермата на с. Йорданово 700 прасета са получени едва 270.

На съвместното заседание присъствуващите специалисти и ръководители в животновъдството на стопанството, след направената равносметка, изказаха своите мнения и предложения. Бригадирът на кравефермата в с. Брадвари Р. Алиосманов посочи, че причината за ниския прираст е недостигът на фуражи и лошата обработка на грубите фуражи. Ветеринарният лекар на стопанството д-р Велизаров посочи, че вече се води упорита борба с яловостта по кравите и е необходимо да се обърне още по-сериозно внимание на лошото телесно състояние на овцете в селата Брадвари и Ишырково.

Създадената сега в стопанството организация на ръководство и контрол е мероприятие, от което може да се очаква положителен резултат и успехи в животновъдството.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

Вести от Дулово

Похвална е работата на дуловските овчари. Всяка година те са едни от първите както по изпълнение на плановете за мляко, вълна и повече агнета, така и по предаването на агнешко месо.

Тази година от 4 580 овце овцевъдите получиха 5 180 агнета. От тях повече от 1 200 броя са вече продадени на държавата. Останалите, с изключение на определените за разплод, се отделят и угояват със стартерни смески, за да достигнат 25 килограма. След това ще бъдат продадени на ДСП „Родопа“.

* * *

Хубавите слънчеви дни през м. февруари т. г. механизаторите от стопанството използуваха най-рационално за различна селскостопанска работа. Най-важна от тях бе подхранването на есенниците. Сега в кооператива, над 2 070 декара са наторени.

* * *

Слънчевите февруарски дни бяха благоприятни и за извозване на оборски тор. С различни превозни средства са извозени повече от 555 тона. Те са разхвърляни в зеленчуковата градина и лехите за подготовка на тютюнев разсад.

Венета ГЮРОВА

Неотдавна колективът на ЗММ — Силистра отчете резултатите от своята производствена дейност за миналата година и пое обещание да изпълни петилетката за 4 години и 8 месеца.

НА СНИМКАТА: Деловият президиум на събранието.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Завоювано доверие

Когато назначиха Тинка Щерева за продавачка в сладкарницата на село Искра, хората от ръководството на потребителната кооперация проявяваха известно съмнение. Тя постъпваше в търговската организация за първи път и направо от полето. „Нямала търговски опит“, „в магазина влизала само като купувачка“ и т. н. Дали ще свикне с работата, как ли ще обслужва купувачите? — тези и други въпроси вълнуваха ръководството.

Обаче всички съмнения и опасения скоро се разсеяха. Щерева пое новата си работа с желание и скоро спечели симпатиите на посетителите на сладкарницата. Резултатите от добрата работа не закъсняха. През първата година планът на сладкарницата бе успешно изпълнен, а през втората година другарката Щерева вместо 30 000 лева, изпълни стокооборот 37 000 лева и стана първенец на Ситовската потребителна кооперация. През тази година пое лично обещание да подобри още повече културното обслужване и да изпълни тримесечния си план за два месеца и половина. През месец януари тя преизпълни плана с 600 лева, а до 24 февруари изпълни плана и за втория месец от първото тримесечие. В навечерието на 8 март — Международния ден на жената, тя подобри още повече своята работа. И сега никой не се съмнява, че поетото обещание ще бъде изпълнено.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Основни принципи за формиране на кайсията

Кайсиевите дървета е възприето да се формират предимно с подобрено-етажна корона, с височина на стъблото 70 см. Броят на скелетните клони трябва да се ограничи на 4-6. Към избора им се пристъпва само в случаите, когато дървчето има добре развити и правилно разположени в пространството странични клончета.

От разсадниците през последните години се получават дръвчета с неоформена коронка. В повечето случаи израсналите странични клончета са с различна големина и трябва да се режат на една-две пъпки. В такъв случай изборът на скелетните клони трябва да се извършва през лятото. Ако новозасаденото дръвче е без разклонение след засаждането му, го съкращаваме на 90 см от почвената повърхност.

Първата резитба след засаждането се извършва рано през пролетта преди набъбването на пъпките. Тя е по-силна, тъй като дръвчетата са с намалена коренова система и за да се прихванат и дадат по-силен прираст, се нуждаят от намаляване на надземната част.

В началото на вегетацията (края на май и юни) подбираме 3-4 от най-силните и най-добре разположени летораслчета за скелетни клони. Останалите премахваме, а други превиваме. Летните резитби, особено филизенето, превиването и пензирането, спомагат за по-бързото и правилно формиране на короната. За съжаление тези мероприятия все още не са намерили приложение у нас.

През първите години овощарят трябва да направлява правилно израстването на водача и избраните скелетни клони. Водачът трябва да израства вертикално. Скелетните клони към основата си трябва да растат под наклон най-малко 45 градуса спрямо хоризонталата и постепенно да се изправят, а в горния си край да растат почти вертикално. Здравината на срастването на скелетните клони с водача зависи от раздалечеността им. При клони, израсналите от съседни пъпки, здравината е малка. За да се избегне отчесването, не трябва да са отдалечени един от друг на 15-20 см. Останалите скелетни клони трябва да израстват на разстояние 60-70 см от горния скелетен клон от първия етаж, като запълват празните пространства над първия етаж. Две-три години след формирането на последния скелетен клон водачът се съкращава, като се реже на около 50-60 см над него.

Първите скелетни разклонения се оставят на 50-60 см от основата на клоните от първия етаж, а следващите на 70-80 см. Обикновено на скелетните клони от първия етаж се формират по 3 скелетни разклонения, а на по-горните по едно-две скелетни разклонения. За образуване на скелетните разклонения в случай, че не са израснали подходящи предивременни клонки, се извършва съкращаване малко над мястото, откъдето е необходимо да израсне скелетното разклонение.

До встъпването на дърветата в плододаване съкращаването трябва да бъде сведено до минимум. Силната резитба при младите дървета води до по-голямо сгъстяване на короната. След встъпване на дърветата в плододаване, резитбата постепенно се засилва и в продължение на 2-3 години сгъстената корона се довежда до нормално положение.

При затихване на растежа наред с просветляването на короната трябва да се извършва съкращаване на застарелите клонки, а също така и на плододаващата дървесина. Резитбата за плододаване се извършва ежегодно. Когато дърветата показват годишен прираст под 30 см, е необходимо да им се прилага резитба за подмладяване. При тази резитба продължителите на скелетните клони и техните разклонения се съкращават на 3-4 годишна дървесина. При по-слаб растеж е необходима по-силна резитба, а при по-силен растеж — по-слаба резитба.

Ако резитбата за плододаване не се извършва правилно, удължаваме възрастта на дърветата и получаваме по-редовни и високи добиви. Добър ефект се получава, когато резитбата се съчетава с другите агротехнически мероприятия.

Никола СТЕФАНОВ
— директор на КОС — Силистра

Никола БОРИСОВ
— науч. сътрудник КОС — Силистра,

СИЛАТА НА ГОЛЯМАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

ВСЯКО начало е трудно, то винаги буди тревога и съмнение. Така беше и преди няколко години, когато трябваше да се измени организацията на труда в кооперативното стопанство на с. Малък Преславец. Нуждата от работна ръка ставаше все по-голяма, а хората не стигаха. Единственият изход бе да се създадат комплексни звена и това ръководството стори още през 1964 година. Така се постави началото на комплексната обработка на земята.

Отсъствието на опит у звената караше някои от ръководителите да се съмняват в техните възможности. Затова им бе предоставено да обработват само царевицата за зърно и за силаж. Колкото и плаха да бе първата крачка, получените резултати бяха сравнително добри.

На следващата година звената продължиха своята дейност. На тях бе зачислена и пшеницата. С повишаването на изискванията стана нужда да се подобри и техническата въоръженост. Освен зачисления преди по един трактор „Беларус“ те получиха по един трактор ДТ-54 и един комбайн.

С комплектуването на звената и все по-широкото внедряване на механизацията стана възможно да се преодолее едно от най-големите затруднения за стопанството — недостига на работна ръка. Докато преди се е налагало да търсят помощ от други кооперативи, сега вече малопреславци сами се справят с работата.

Заедно с успеха в организацията на труда дойдоха и другите положителни резултати. Средният добив от пшеницата достигна 350 килограма от декар, от отделни блокове по 600 килограма, а от царевицата и по 500 килограма. Икономията на труд спомогна да се снижи себестойността на отглежданите култури.

— През миналата година — разказва главният инженер на стопанството Георги Роев — решихме да минем към по-висока форма на организация на труда и създадохме в М. Преславец бригада за комплексна обработка на земята, а в Д. Ряхово останаха да съществуват трите комплексни звена.

Резултатите в края на годината отново потвърдиха правилността на избрания път. Звената в Долно Ряхово получиха по 400 килограма пшеница, 500 килограма царевица и 260 килограма слънчоглед от декар. Бригадата в Малък Преславец събра средно по 376 килограма пшеница, 320 килограма ечемик и за пръв път обработи напълно механизирано 1 200 декара грах.

След задълбочен анализ на всичко положително и отрицателно в работата, партийното и стопанското ръководства решиха да се създадат през настоящата година по една бригада за комплексна механизация и по една полевъдна бригада в двете села на стопанството.

Бригадата за комплексна механизация в Малък Преславец обединява 15 човека: бригадир, механик, счетоводител, отчетник, отговарящ за горивото, агроном и механизатори. На бригадата са зачислени три трактора ДТ—54, пет „Беларуса“, два ДТ-20, един зетор и достатъчно прикачен инвентар, в това число четири комбайна СК-4, силажокомбайн, два кукурузокомбайна и др.

Полевъдната бригада ще се ръководи от пет човека: бригадир, механик, отчетник и агроном. Разпределени в три овощаро-лозарски и четири полевъдни звена, хората от бригадата ще се грижат за всичко останало, освен за зачислените на бригадата за комплексна механизация 16 300 декара земя, от които 5 000 декара пшеница, 2 800 декара ечемик, 1 500 декара царевица, 2 000 декара слънчоглед, 1 000 декара грах за семе и силаж, 2 000 декара люцерна, 500 декара грах за сено и 1 500 декара фуражна царевица втора култура. С 6 900 декара по-малко са предвидените площи за бригадата в Долно Ряхово за същите култури. При това са намалени и с по една бройка почти всички основни машини. Полевъдната бригада и тук има същите задължения и организация на работата.

Един от основните показатели, който потвърждава необходимостта и ефективността от механизирано отглеждане на културите, е себестойността. За кооператива в с. Малък Преславец този показател е положителен. Произведената през миналата година 100 кг пшеница от бригадата за комплексна механизация струва 4,70 лева, ечемикът — 2,90 лева и слънчогледът — 6,80 лева. Това даде възможност да се осигури на стопанството не само изпълнение на плана от растениевъдството, но и да се реализира по-голям чист доход. Подобри се и възнаграждението на механизаторите от бригадата. Достатъчно е да посочим, че трактористът Тодор Иванов получи общо 2 337 лева за годината, а Иван Петров — 2 116 лева, комбайнерите Йордан Георгиев — 2 186, Антон Василев — 2 057 лева и т. н.

Пътят, по който върви сега кооперативът от с. Малък Преславец, не само че е правилен, а разкрива нови, още по-големи перспективи за превръщането на стопанството във високорентабилно предприятие.

Иван НИКОЛОВ

СРЕЩА НА ПЪРВЕНЦИ

Наскоро в с. Боил се състоя среща на младежи-първенци, които работят в бригадата като механизатори и полевъди. На срещата бяха поканени всички комсомолци от селото.

За постигнатите успехи на своите другари говори секретарят на II дружество Тахсин Салиев. Той не отмина имената на Емин Шефкиев, Джемал Лютфиев, Мехмед Шефкиев и Ахмед Юмеров, постигнали най-добри резултати в работата си.

Някои от производствениците споделиха с присъствуващите своя опит. Те обещаха да постигнат още по-добри резултати в бъдещата си дейност.

Младежите-първенци бяха приветствувани сърдечно от пионерите. Най-достойните получиха предметни награди. Зам. секретарят на общинския комитет на ДКМС — Тахсин Мухсинов в с. Паисиево пожела на всички още по-големи успехи.

Срещата завърши с увеселение. Тя бе очаквана с голям интерес от всички младежи и внесе разнообразие в живота на селото.

Н. МИЛКОВ

Две бригади за комплексна механизация

Стремежът на кооператорите от ТКЗС — Калипетрово е през тази година да получат още по-високи добиви от основните култури. За постигането на тази цел твърде много ще допринесе новата организация на труда в полевъдството. Сега в кооператива съществуват две бригади за комплексна механизация, които ще обработват 24 000 дка земя. Членовете им ще работят така, че да получат средно по 420 кг пшеница от декар, по 380 кг ечемик, по 460 кг царевица и др.

На новите бригади е определена необходимата техника. За нея ще се грижат добри и опитни механизатори. Това ще помогне по-лесно да се постигнат поставените задачи. Работата ще се ръководи от специалисти.

Кооператорите от двете бригади започнаха своята дейност. Те наториха всички площи, върху които ще бъде засят слънчоглед. Разтрошават амониева селитра за подхранване на есенниците. Готвят се да извършат срочна и качествена сеитба.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Зимата си отива. Скоро усилената полска работа ще погълне селскостопанските труженици. Шофьорът Матей Минков от с. Секулово използува последните зимни дни, за да подготви добре колата си за новия сезон. Негови добри помощници са колегите му Христо Петров и Иван Стефанов.

НЕПРИЯТНИ ВЕСТИ

МОТО: ХОРАТА ЗАТОВА СА ХОРА, ЗА ДА ПРИЕМАТ ВЕСТИТЕ ТАКИВА, КАКВИТО СА.

(Мъдрост, изказана при конкретен случай от малко известен мъдрец)

С. ПОРОЙНО.

ХАЗАРТНАТА слава на Монте Карло залязва. На хазартния небосклон изгрява звездата на с. Поройно. Монте Карло беше, Поройно — е!

В Поройно е разкрита група от комарджии, чиито име на не ще споменем по чисто наши съображения.

Монте Карло няма да го бъде! Да викнем с възхищение двойно и тройно: „Да живее Поройно!“

С. ДОБРОТИЦА.

SOS! Спасявайте Добротица от ямата на мандрата, която е на края на селото, и е на по-височко място, та тъкмо затова нечистата вода от препълнената яма тече надолу към селото. Поради тази същата нечиста вода крайуличните фиданки са повредени. Очаква се в близки дни мандраджийската вода да залее селото с всичките му къщи, градини, инициативи и ентусиазъм. Спасявайте го! Спасявайте го и от небръснатата брада и неизрязаните нокти на Кямил, работника в мандрата! Спасявайте го от хигиенична гледна точка, както вече навярно се досетихте. Още веднъж SOS!

С. ЧЕРНОЛИК.

В ЧЕРНОЛИК се правят експерименти (научни всъщност) как да гледаме филми на студено. Печката в салона, където се прожектират филмите, не се пали по време на прожекция. По време на събрания обаче се пали. Защо? Защото събранията се посещават масово, а филмите съвсем немасово. И не си струва заради някакви си десетина-петнайсет любители на киноизкуството да се хабят дърва и други горивни материали.

Любители на киното в Чернолик, треперете в името на експеримента! Станете доброволни жертви на експериментите, които, както се знае, придвижват науката напред! Дерзайте!

СИЛИСТРА.

ТАЗИ вест има вид на обявление.

Търси се дървена лъжица! Обикновена дървена лъжица. Притежателите на такава да се обадят в магазина „Плод-зеленчук“, който се намира до аптека № 1. Магазинерът на този „Плод-зеленчук“ засега слага фурмите в кесиите с шепи. Една дървена лъжица би била от полза както за него, така и за клиентите, които обичат фурми.

СИМИЧ

Шикалки

Много семейства са от вулканичен произход: често избухват...

* * *

Добре е да имаш душмани: те ти разнасят славата.

* * *

Сам пиян не е сам: винаги разговаря.

* * *

Алкохолът може да накара и праволинейните да вървят на зиг-заг.

Митко БРЪЗИЦОВ

Вижда „Трабанта“ в съседския двор, а не вижда „Мерцедеса“ в своя.

* * *

Прекален сатирик и на редактор не е драг.

Бор. КОНСТАНТИНОВ

АКО МОЖЕХА ДА ГОВОРЯТ

Фермите на срацимирското стопанство се намират горе на баира. В тях живеят живота си срацимирските крави, телета и свине. Те си гледат своите кравешки, телешки и свински работи, но са недоволни от някои хорски работи и щом видяха моя милост, всички започнаха да се жалват. Жалбите им бяха устни предимно.

Ще започнем с кравите, защото тяхното мажорно му-у-у беше просто потресаващо.

— Му-у—казаха те,—искаме да попитаме УС на ТКЗС, след като във фермата има добре обзаведена стая за лечение на нашите кравешки болести, снабдена с всички медикаменти, защо ни карат чак на другия край на селото да ни лекуват? Та ние се разболяваме още повече по пътя. Освен това искаме да попитаме и ОКС — Силистра имат ли сол на буци. Защото, ако там имат, на нас тука не ни стига!

Дотук те говореха почти хорово. Но ето, че извиси глас кравата Бонка:

— Виждате, че в оборите е мръсно, непочистено. Но виждате ли някъде вила?

Огледахме се добре — вила не видяхме. Тогава Бонка (кравата) продължи:

— Гледачите нямат вили. Всички обори ги чистят само с две вили, с по два рога. Другите са изпочупени или изчезнали. Е, как тогава ще живеем спокойно в нечисти обори?—Бонка бе прекъсната някъде от средата на обора от кравата Галунка:

— Питайте гледачите и бригадира, пък и главния зоотехник, къде им са плановете и по колко мляко трябва да им даваме? Ние сме принципни крави, всички работят и живеят по план и ние искаме планове.

В това време се обади една поизмършавяла кравица на име Дочка:

— Храната ни е слаба, нещо силажът не го бива и дали ще стигне, ние най добре си знаем.

И Дочка бе прекъсната от миньорния рев на телетата и ние отидохме в телешките им владения. Телетата още не бяха кръстени и не ще можем да говорим за изявени личности. Но ето какво ни питаха пък те:

— Толкова ли няма кой да накара бригадира да ни купи кофи — няма вода откъде да пием. Старите кофи са толкова мръсни и ръждясали, че нито едно добре възпитано теле не би се хранило от тях. Освен това ни е много тясно и малко хора се грижат за нас, но доколкото разбрахме, това се правело нарочно, за да вземат гледачите повече пари от нашия прираст. Само че как ще го отчитат, като нямат никакъв план за него? На всичко отгоре при нас е много влажно, някои наши другарчета се разболяха от ла шеи...

При свинете вече сами видяхме, че е влажно и мръсно. Но и свинете искаха чат-пат да виждат очите на ветеринарния лекар и ако може, и на главния зоотехник. Защото те са сериозно обезпокоени за живота си — над 120 техни другарки са закържавели, станали негодни за угояване, продадени и... нататък е ясно. И ако може там нещо да се уреди да не ги хранят от ръка — все пак и те искат малко хигиена...

ПАРАШКЕВОВ

В света на кучетата

СЛУЧКА С КОКАЛ

Героиня на тази случка
бе махленската млада кучка.

Зарад нея от три дена се биеха,
тоест хапеха се и виеха
пет левента, пет хубави песа —
кой знай що са, какви са, отде са.

А пък шестият мършав пес,
пес без физика и без чест,
настрана си стоеше от случката,
но при него отиде кучката
с грациозни два-три подскока,
че съзря тя у него кокал.

АНТИБЮРОКРАТИ

Борбата беше вътрешна и тиха.
Възпираше ги малък параграф.
Но сложиха му кръст и назначиха
сина на Пудела за вълкодав...

* * *

И да желаеш,
и да не желаеш,
щом нищо не знаеш,
ще лаеш.

ЕПИТАФИЯ НА ШАРО

Ценяха го, че бе удобен пес,
че знаеше кога да бъде злобен.
Умря, одраха го и ето днес
е трандафор удобен...

Симеон **МАНОЛОВ**

ПРЕЖИВЕНИ ФАКТИ

Преди две седмици бях в село Окорш. А беше един жарък февруарски ден. Просто невероятен ден! С прелели от кал ботуши (бях обиколил стопанския двор на кооператива) се отправих към ресторанта. Панираният кашкавал още повече разпали жаждата ми. Да пия вино — не върви. Имах още работа, а на винен акъл работата не се върши. И . . .:

— Другарю, моля те, една оранжада, но постуденичка да е!

— Нямаме оранжади. Такива в Окорш не произвеждаме.

— Че не произвеждате, това ми е известно, но не доставяте ли от Варна? Или вашите клиенти не обичат оранжада?

— Не обичат ли, не обичат ли! Все за тази пуста оранжада бълнуват, но нали трябва да се консумира лимонадата, която се произвежда в селото?

Примирих се с тази лимонадена истина и си останах жаден за цял ден.

* * *

Не мисли, друже, че все по ресторанти прекарвам времето си. Но така се случи. . .

Влизам наскоро в „Златна Добруджа“ и уж набърже, а ароматът на кебапчетата ме задържа цели два часа. Ха догде ги поръчам, ха догде се опекат, догде се сервират. . . Но не за това ми е думата.

Бях се загледал нанякъде и посегнах машинално за салфетката. Изтрих блажните си устни и изведнаж ми досоля. Погледнах измачканата хартийка, и върху нея — капка кръв! Откъде се взема тази капка кръв? Чак сега огледах по-добре салфетката. И какво мислите? Това не беше никаква салфетка, а парче амбалажна, твърда хартия. И не само то. Всички салфетки тази вечер (а може би много вечери подред) бяха нарязана амбалажна хартия. По-късно разбрах, че в града ни, в нашия окръжен град, няма салфетки. Кои са причините — не знам. Но фактът си е факт. И преживян на това отгоре.

САС

КОСТА РАЙКОВ

— И ВНИМАВАЙ ДА НЕ ТЕ УБИЕ ТОКА!

СТ. ДИМИТРОВ

— ПОЧАКАЙТЕ МАЛКО ДА ЧУЕМ ТОЯ ДРУГАР КАКВО ИСКА.

КР. НАДАРЛИЙСКИ

— ТОЗИ СЕ ВЪРТЕШЕ ОКОЛО ШЕФА. . .

Вендузи

Дълбока старост е тази, която се прекарва в сутерена, мазата или друго дълбоко помещение.

* * *

Възрастта, на която започваме да критикуваме помладите от нас, се нарича критична.

* * *

Пубертетна възраст е възрастта, когато младежите откриват себе си в огледалото.

* * *

Средна възраст е тази, на която човек избива в крайности.

* * *

Понякога е по-лесно да преодоляваме трудности, отколкото да му намерим лесното.

Ст. ПЕТКОВ

Често желязната воля няма нищо против никелирването.

* * *

Ако бяха достатъчни килимите, никой нямаше да дърпа черегата към себе си.

* * *

И ябълката на раздора е съдържала витамини...

Тодор БАКЪРДЖИЕВ

Диалог пред детската градина

Баба Иванка се обръща към децата, които играят до входа на детската градина:

— Как се казвате, бабините?

— Ромео.

— Марета.

— Глория.

— Аз, баби, съм се объркала.

— Търсех Иванчо от българската детска градина.

Д. КРЪСТЕВ

Семеен разговор

— Чу ли, Иванов се разболял?

— От какво?

— От преяждане.

— И сега?

— Нито ядял, нито пиел.

— Тогава да го поканим на вечеря...

Т. РАСИЕВ

— СЛЕДВАЩИЯ, МОЛЯ! („ДИКОБРАЗ“)

ЕПИГРАМИ

* * *

Самодейният ни колектив
работи,
само че на бавни обороти.

Дано И. ДАНОВ,
Зебил

ДИРЕКТОРСКИ КАПРИЗ

— Уволних го.
— Вината му?
— Не харесвам вината
му.

* * *

На строителството
в нашия век
са безкрай хоризонтите:
с пот завършваме всеки
обект
и започват ремонтите...

Кирил НАЗЪРОВ

ОТМЪЩЕНИЕТО НА АЛКОХОЛИКА

Той му се закани
на чашка да го кани.

Д. КРЪСТЕВ

Животът все на тази мисъл ме навежда:
не удрят този, който се
навежда.

* * *

Щом разбра,
че дяволът е шеф на рая,
праведникът се разкая...

Ст. ПЕТКОВ

Б. ЗЛАТАНОВ

— СТИГА СИ МЕ ГЪДЕЛИЧКАЛ, БЕ!

АНЕКДОТИ

— През целия си живот бях влюбен един-единствен път и тази любов завърши нещастно.

— Тя се омъжи за друг?

— Не, за мен.

* * *

Един мъж се хвали на друг:

— Знаеш ли колко е изкусна жена ми? От вечерната си рокля ми направи вратовръзка.

— Това е нищо — отговаря другият. — Моята жена си направи от вратовръзката ми вечерна рокля.

* * *

— Какво бихте си помислила за мен, ако ви изпратя въздушна целувка?

— Че сте голям лентяй...

* * *

— Съжалявам много, но този месец няма да мога да си платя наема — казва един студент на хазайката си.

— Вие ми казахте същото и миналия месец — язвително отговаря тя.

— А нима не удържах на думата си?

* * *

— Питате ме, докторе, защо пия толкова много — казва един пациент на лекаря. — Пия, защото имам много грижи.

— Готов съм да ви повярвам, но вие пиете толкова отдавна, че грижите ви можеха да се удавят във виното.

— Да, докторе, но те могат да плуват...

* * *

— Какво се е случило? Защо си толкова тъжен?

— Неприятна история.

— Какво има?

— Трябваше да посрещна жена си на гарата, а във влака я няма. Страхувам се, че тя си е в къщи още от вчера.

* * *

Шестгодишният Фернандо бил сурово наказан от баща си. Момчето го попитало:

— Татко, когато беше малък, баща ти биеше ли те?

— Да.

— А когато дядо е бил малък, наказвал ли го е баща му?

— Разбира се.

— А бащата на твоя дядо?...

— Сигурно.

— Искам да зная кой идиот е започнал пръв.

* * *

— Другарю директор, моят син не може да дойде на училище днес.

— Кой се обажда?

— Баща ми.

(Превод от руски)

БИБЛИОТЕКА
София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 30 (1347) | Вторник, 12 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДОСТОЙНО ДА ПОСРЕЩНЕМ СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ!

На 5 март тази година бе публикувано постановлението на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за разгръщане на социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Представител на редакцията се срещна с някои ръководители и разговаря с тях за участието на трудовите хора от окръга в съревнованието за спечелване на „Паспорта на побетата" и златната значка.

МИКО НИКОЛОВ,
член на Бюрото на ОК на Партията и председател на ОСПС

Профсъюзните членове от нашия окръг посрещнаха с голяма радост това постановление. Окръжният съвет и отделните окръжни комитети на профсъюзите приеха специални мероприятия за участието на трудещите се в съревнованието, посветено на 25-годишнината от победата на Девети септември. Около 30 000 профсъюзни членове ще се борят за завоюване на „Паспорта на победата", златната юбилейна значка. Определени са и специални награди за участниците в съревнованието по отрасли на материалното производство.

В чест на юбилея ще организираме изложба на рационализаторите и изобретателите. Голяма дейност ще развие и нашият профсъюзен дом на културата. Неговите състави ще подготвят програми, които ще изнесат пред трудовите колективи. Голямо внимание ще обърнем и на засилването на съвместната работа с Комсомола, на грижите за децата.

АТАНАС КИРОВ,
първи секретар на ОК на ДКМС

В отговор на постановлението на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите Окръжният комитет на ДКМС обяви всемладежко съревнование между организациите, комсомолските дружества и групи, младежките производствени колективи и всички младежи за достойно посрещане на 25-годишнината от 9 септември под девиза: „С паспорта на шестата петилетка".

На свои сбирки младежките производствени колективи поеха лични и колективни обещания да разгърнат творческите си възможности и инициативи. 33 младежки бригади за комплексна механизация обработват над 410 хиляди декара земя, участвувайки в съревноновани́ето „По-бързо, по-евтино, по-качествено" под шефството на в. „Народна младеж". За получаването на повече и по-евтина селскостопанска продукция, за повишаване производителността на труда ще работят младите животновъди, полевъди и овощари. Над 50 младежки производствени единици в промишлеността, транспорта, строителството и търговията ще вложат своя труд за постигане на повече и по-евтина продукция.

АНТОН АЛЕКСАНДРОВ,
партиен секретар при ДПП „Електрометал" — Силистра

Постановлението предизвика голяма активност сред специалистите и работниците от нашето предприятие. Трудовият колектив прие обещание за предсрочно изпълнение на петилетния план за 4 години и 10 месеца. По бригади бяха разяснени условията за воденето на съревнованието във връзка с 25-годишнината на Деветосептемврийската победа за спечелване „Паспорта на победата" и златната значка. Дадохме обещание да произведем надпланова продукция за 315 хиляди лева.

Съревнованието се води главно за повишаване производителността на труда, за високо качество на продукцията и рентабилността на икономиката. Заводският профкомитет развива усилена дейност за включването на всички работници от предприятието в съревнованието. То ще се отчита по точковата система.

Ние сме уверени, че ще посрещнем 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България с достойни трудови дела.

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

НАСКОРО ПРЕЗИДИУМЪТ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ИЗДАДЕ УКАЗ, С КОЙТО СА УДОСТОЕНИ С ПОЧЕТНОТО ЗВАНИЕ „МАЙКА-ГЕРОИНЯ" МНОГОДЕТНИ МАЙКИ, РОДИЛИ, ОТГЛЕДАЛИ И ВЪЗПИТАЛИ 10 И ПОВЕЧЕ ДЕЦА. ОТ НАШИЯ ОКРЪГ С ТОВА ВИСОКО ОТЛИЧИЕ Е УДОСТОЕНА РЕФИЕ РИЗОВА ХАСАНОВА ОТ СЕЛО ПАИСИЕВО, ОТГЛЕДАЛА 10 ДЕЦА.

ПЪЛНОЦЕННОТО ХРАНЕНЕ — ОСНОВА ЗА РЕНТАБИЛНО ЖИВОТНОВЪДСТВО

Едно от най-важните и решаващи условия за изпълнението на задачите в животновъдството е осигуряването на достатъчно фуражи.

При недостатъчно и непълноценно хранене животните не проявяват добре своите производителни възможности. Оттук идва и неефективното използване на основните средства, вложени в този отрасъл.

По-голямата част от общите разходи за селскостопанските животни отиват за фураж. За говедата, свинете и птиците се движат от 70-85 на сто. Следователно намаляването на тези разходи е един от главните резерви за поевтиняване на производството.

Въпреки постигнатите големи успехи от окръга в областта на селското стопанство, фуражното производство все още изостава от темповете на развитие на животновъдството. Това най-ясно се вижда от несъответствията във фуражния баланс, който е постоянно дефицитен. Като резултат от недостатъчното и непълноценно хранене се явява и големият преразход за производство на единица продукция. Например през 1967 година за 100 яйца са изразходвани 430 кръмни единици вместо 300, за 100 кг свинско месо 780 вместо 600, за 100 кг говеждо месо 930 вместо 750 и т. н. Главно от преразхода на фураж произтичат и загубите в животновъдството. Следователно, за да се превърне този отрасъл в рентабилен, преди всичко трябва да се реши фуражният проблем.

Кои са по-главните пътища за решаването му? Преди всичко трябва да се преодолее неговото подценяване от ръководствата на много кооперативни стопанства. Например през 1967 г. някои кооперативи не са засели определените им от плановия отдел площи с фуражни култури. Размерът на тези площи в ТКЗС — Кайнарджа възлиза на 2 500 дка, в Срацимир на 2 100 дка, в М. Преславец на 1 000 дка, в Средище, Окорш, Алеково и др. по няколкостотин декара и т. н.

Много стопанства използуват люцерната за семепроизводство вместо за сено. ТКЗС Алеково отделя 3 200 дка люцерна за семе, Межден 3 000 дка, Белица 2 800 дка, Секулово — 2 000 дка, Паисиево — 3 500 дка. Другн сеят фуражните култури на най-неподходящи площи и ги торят, ако остане излишен тор. Трябва да се има предвид, че доходите и печалбата, получени в повече от засяването на по-рентабилни култури за сметка на фуражните, не компенсират по-големите загуби от недостатъчното и непълноценно хранене в животновъдството.

Усилията за осигуряване на достатъчно фураж трябва да се насочат главно към увеличаване на добивите от единица площ. Генетическите възможности на отделните култури са много по-големи, отколкото продукцията, която получаваме. Необходимо е обаче да се прилагат предложените от Управление „Земеделие" при ОНС и ОКС мероприятия в отглеждането им.

С не по-малко значение за решаването на този въпрос е структурата на фуражните култури. При нейното определяне трябва да се има предвид това, че 30-35 на сто от необходимия протеин за преживните може да заместваме с карбамид. Протеинът за птиците и свините се осигурява чрез използуване на комбинирани смески. Следователно трябва да се увеличава делът на онези култури, които дават най-голямо и най-евтино производство, каквито са царевицата, пшеницата, люцерната. В по-незначителен процент ще трябва да се застъпват и някои тревни и сочни култури, като житно-бобова смес, суданка, цвекло и др., за обезпечаване на зелен конвейер през известен период от годината.

Много загуби се допускат от ненавременното прибиране на културите и неправилното съхранение на продукцията. Необходимо е по лабораторен път да се окачествяват всички фуражи и остойностяването им да се извършва по строго диференцирани цени за различните качества, въз основа на което да се заплаща трудът на полевъдите за тяхното производство. Само една година след прилагането на този начин на работа в Михайловградски окръг качеството на фуражите се е подобрило значително.

Важен е въпросът и за правилното оползотворяване на произведените за животните храни. В това отношение се правят много грешки. През известни периоди се дава в изобилие зелената люцерна. Това значително намалява възможностите за използуването и в продължение на цялата година и представлява разхищение на биологически пълноценен протеин. В това направление много положителен е опитът на ТКЗС ст. Караджа, в което през лятото животните се хранят с какалашки и други груби храни за сметка на известна част от люцерната.

Храненето с балансирани по отношение на различни хранителни вещества и особено на протеин дажби води до най-рационално използуване на фуражите и до получаване на единица продукция с по-малко разходи. В стопанствата не се прилага такова хранене, въпреки че през някои периоди, ако не през цялата година, има такава възможност. Например през 1967 година съдържанието на смилаем протеин в използуваните фуражи на Дуловската свинеферма е 75 грама на кръмна единица вместо 110. При това положение необходимият протеин се набавя от организма на животното с по-големи количества храни, отколкото необходимите по норми. Затова тук за килограм прираст са изразходвани по 8,01 кръмни единици вместо по 5,5.

Изчисленията за необходимите хранителни вещества във фуражите за в бъдеще ще трябва да се правят не по литературни данни, а по данни, установени за нашия окръг. Това още повече налага да се изгради лаборатория за изследване на фуражите. С нейна помощ ще може да се постави храненето на научна основа.

Решаването на всички тези въпроси е по силите на селскостопанските труженици от нашия окръг. Необходимо е обаче управителните съвети на ТКЗС незабавно да вземат мерки в това направление. Да осигурят правилна структура на фуражните култури, засяването на всички, определени за тях площи, и полагане на най-добри грижи за посевите. Наред с това да се използуват наличните възможности за най-разумно и пестеливо използуване на фуражите, за да се получи от тях най-голям икономически ефект.

С любов към своето дело се отнася всякога автомонтьорът Вълчо Вълчев от шкодова бригада при сервизната работилница на ДАП — Силистра.

Той извършва висококачествен ремонт на автомобилите и преизпълнява трудовите си норми.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ГРИЖОВНИ СТОПАНИ

Зимата беше в разгара си, когато в село Звенемир докараха 3 000 малки пилета. За посрещането им бе извършена добра предварителна подготовка. Най-голяма трудност за ръководството бе да определи на кои кооператори да ги предаде. Желание бе проявено от Шефкъ Исмянов — дългогодишен овчар, и от жена му Исми Шефкъева. Никога досега те не бяха отглеждали кооперативни пилета, но бяха известни в селото като сериозни и съзнателни хора. Желание прояви и Небает Мудинова, която няколко години беше работила в птицефермите на ДЗС „Янко Забунов".

Бригадното ръководство назначи и тримата. Тази комбинация му се струваше най-подходяща. Шефкъ и Исми нямаха опит, но за сметка на това имаха голямо желание за работа и стремеж да не се изложат. А Небает им помагаше, предаваше им придобитите от нея в държавното стопанство знания. Главният зоотехник и ветеринарните специалисти често идваха във фермата. Проверяваха как се извършва подготовката за посрещането на пилетата, а след това и грижите за тяхното отглеждане. Напътствуваха птицевъдите и същевременно проверяваха как те изпълняват своите задължения.

Както при всяка нова работа, първите дни бяха изпълнени с известни трудности, с привикване към новите условия и задължения. Но когато човек има желание за нещо и се е хванал с мерак в работата, бързо преодолява първите несгоди, бързо свиква с обстановката и разгръща творческите си сили. Тук само за няколко дни работата на птицевъдите придоби нормалния си ход.

Първото нещо, което прави впечатление сега на всеки посетител на птичарника, е изрядната чистота. Тук хигиената е на голяма почит. Още на входа са заредени коритца с дезинфекцираща течност, където всеки, преди да влезе в птичарника, трябва да обеззарази обувките си. Вътре подът е винаги покрит с пласт от чиста, суха и ситна слама. Няма разпиляна храна и вода. Преди да се настанят пилетата, помещенията бяха основно почистени, варосани и дезинфекцирани.

Високата хигиена е първото и най-важно условие за добрите резултати от дейността на тримата птицевъди. В тази ферма болести няма, а смъртността на пилетата е незначителна. За един месец са умрели около 20 пилета, което прави по-малко от едно на ден. Или смъртността тук все още е под един процент. С това свое постижение птичарите от Звенемир се нареждат между най-добрите в окръга. Няма съмнение, че от пилетата, които те отглеждат, ще израснат хубави и здрави ярки, способни да развият висока носливост през идущата година.

Шефкъ Исмянов и Исми Шефкъева по време на работа

Емил ПРАХОВ

Завършиха ремонта десет дни преди срока

Колективът от цеха за добиване на пясък и баластра при кооперация „Домостроител" — Тутракан от години наред заема челно място в борбата на социалистическото съревнование сред другите цехови колективи. Миналата година преизпълни своя план, като доби 9 000 кубически метра материал за строителството. Но с всяка година растат и изискванията към колектива, предизвикани от нарастващите нужди, от новите строежи. Ако през миналата година планът на този цех бе 50 000 куб. м баластра и пясък, то тази година той е 80 000 куб. м.

За увеличените задачи, моряците, механиците и работниците от този цех под ръководството на своя ръководител на цеха Стефан Върбанов, който е и партиен секретар в кооперацията, извършиха предсрочен и качествен ремонт на своите плавателни съдове и техниката. Зимният основен ремонт бе завършен 10 дни преди срока.

За изпълнението на разширения план през настоящата година ще спомогне и новата придобивка на моряците. През миналата година те разполагаха само с един стар дървен шалан за превоз на добитите строителни материали, а неотдавна получиха два железни 200-тонни шалана.

След завършване на зимния ремонт и изпробване на новите съдове, хората от този цех започнаха добив на строителни материали десет дни по-рано от предвидения срок. За първите 4 дни на брега на голямата река, на пристанището в Тутракан, доставиха 1 300 кубически метра баластра за строителството. Това е техният принос за предсрочното изпълнение на петилетката от колектива на ТПК „Домостроител".

В. ДИМИТРОВ

Подхранват есенниците

Кооператорите от с. Главан използуват благоприятните зимни дни, за да подхранят есенните посеви с минерални торове. В това мероприятие участвуват две тороразпръсквачки. Ръчно наторяване се прави само на стръмните места. На всеки декар се внасят по 30 кг амониева селитра, която предварително е добре натрошена и пресята.

Със своите навременни грижи за есенните посеви кооператорите от с. Главан създават добри условия за тяхното развитие, които ще гарантират изпълнението на даденото обещание — да получат по 400 кг зърно от декар.

Иван **МАРИНОВ**

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

УСПЕХ НА СРЕЩАТА В БУДАПЕЩА

Обнародвано е комюнике за консултативната среща на комунистическите и работническите партии, състояла се в Будапеща от 25 февруари до 5 март. Главната задача на това важно съвещание, в което взеха участие над 60 партии от всички континенти, беше обсъждане на въпроса за свикване на международно съвещание на партиите на работническата класа. И този въпрос бе успешно решен. Единодушно бе прието решение да се свика международно съвещание на комунистическите и работническите партии през ноември-декември 1968 година в Москва, което трябва да бъде добре подготвено. За тази цел е създадена комисия от представители на всички комунистически и работнически партии, които пожелаят да вземат участие в нея. Място на пребиваването на комисията ще бъде Будапеща. Първото нейно заседание ще се състои на 24 април.

Такъв е важният резултат за всички прогресивни хора в света. Международното съвещание ще се състои. Провалиха се предсказанията на някои недоброжелатели, че именно по този най-важен въпрос — необходимостта и желателността от международно съвещание, за неговото провеждане още през тази година — имало уж разногласия. Такива разногласия нямаше. И много от онези партии, които по една или друга причина не участвуваха в Будапещенската среща, могат да присъствуват на международното съвещание. Консултативната среща в своето комюнике призовава тези партии за съвместна подготовка на Московското съвещание на пълноправна основа.

В Будапеща бе обсъждан и дневният ред на предстоящия международен форум на комунистите. Приетото решение говори за пълно единодушие на участниците в срещата. В дневния ред е включен един въпрос: Задачите на борбата против империализма на съвременния етап и единодействието на комунистическите и работническите партии, на всички антиимпериалистически сили.

И самата среща в Будапеща бе демонстрация на единството на комунистите. Грижата за сплотеността и единството на комунистите, за която говори дневният ред на международното съвещание, няма нищо общо с твърдението на реакционната преса за разногласия в международното комунистическо движение. Това са само различни подходи на комунистите от различните страни към своите проблеми, размяна на мнение по основните въпроси на съвременното международно положение. Идейното единство на комунистите не само „допуска", но и предполага такова различие в мненията и становищата. Дружбата, сътрудничеството и единодействието на комунистическите и работническите партии се изграждат при зачитане самостоятелността и суверенитета на всички участници в движението и изключват всякакъв „диктат". на която и да било партия. И това е основата на единството.

Съвпадението на възгледите, становищата и изказаните мнения относно задачите за по-нататъшното укрепване на комунистическото движение и неговата сплотеност даде възможност на участниците в Будапещенската среща да определят главния и единствен въпрос в дневния ред на бъдещото международно съвещание.

Питър Кейнеман, генерален секретар на ЦК на Комунистическата партия на Цейлон, отбеляза, че партията, която той представлява, чувствува дълбоко необходимостта от единство.

Главният лозунг на предстоящото съвещние, каза в Будапеща Оскар Астудилио, заместник-генерален секретар на ЦК на Комунистическата партия на Чили, трябва да бъде укрепване единството на комунистическото движение, единодействието на това движение с всички други революционни сили в борбата против империализма.

Толкова ясно продемонстрираното единодушие на всички работнически и комунистически партии в Будапеща намери особено ярък израз в приетото от консултативната среща послание до виетнамския народ. В това послание на солидарност те изразиха общото за всички комунисти чувство на възхищение от героичната борба на виетнамския народ и увериха, че помощта, която оказват социалистическите страни и всички трудещи се в света на борещия се Виетнам, ще се увеличава — докато американският агресор не бъде изгонен от виетнамска земя.

В обстановка на демократизъм и равноправие за всички партии, големи и малки, премина срещата в Будапеща. Въз основа на тези демократични принципи ще работи и подготвителната комисия в Будапеща. На същата база ще се проведе в Москва в края на тази година международно съвещание на комунистическите и работническите партии. Това съвещание още повече ще сплоти комунистите от целия свят на принципиалната основа на марксизма-ленинизма, на пролетарския интернационализъм. То ще бъде голяма крачка за по-нататъшното обединяване на всички антиимпериалистически сили.

Б. ЛЕОНТЕВ

КЪМ НОВИ ЗАВОЕВАНИЯ

На 6 март тази година в гр. Силистра се състоя четвъртата отчетно-изборна конференция на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти. В нея освен делегатите взеха участие секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов и председателят на Централния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти Петър Панайотов. Отчетния доклад прочете председателят на ОКПС на работниците от полиграфията и културните институти Георги Михайлов. Конференцията премина при голяма активност.

В отчетния доклад беше разгледана обстойно многостранната дейност на работниците на културния фронт от окръга през изтеклата година. Отбелязано бе, че през 1967 година профсъюзните членове и профорганизациите са работили добре. Цялата работа както на отделните членове на Профсъюза, така и на профкомитетите и профорганизациите е преминала под знака н подготовката на Първия конгрес на българската култур и честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. 90 на сто от производствениците към ОКПС са били включени в благородното социалистическо съревнование.

Най-добре работиха работниците от ОТП „Печатни произведения“. Те се наредиха на второ място в страната в първия етап на съревнованието, организирано в чест на славния юбилей на Великия октомври. Затова бяха удостоени с „Паспорта на дружбата“, а така също и с парична награда от ЦКПС и Комитета за изкуство и култура.

Радват и постиженията на колектива на кино „Москва“ в Силистра. През първото тримесечие на миналата година киното стана национален първенец, а през второто тримесечие се нареди на второ място. Заради тези успехи получи юбилейния „Паспорт на дружбата“. Киното в село Окорш за постигнатите високи резултати в съревнованието е обявено за национален първенец и стана носител на преходното червено знаме на Комитета за изкуство и култура и на ЦКПС.

Безспорни са постигнатите резултати от ДП „Фотография“ и останалите културни институти. Добре работи колективът на Окръжната библиотека. Работниците от Окръжния исторически музей вложиха много труд и старание за откриването на новите музейни експозиции в Силистра.

Изпълнителното бюро на ОКПС е положило много грижи за обучението на профсъюзния актив. Членовете на комитета са оказвали постоянна помощ на председателите на профкомитетите. Повиши се броят на участниците в движението за комунистически труд. Членовете на бригадите, завоювали високото звание, постоянно повишават своята подготовка. Все повече укрепват отделните профорганизации. Подобрена е връзката на ОКПС с Окръжния съвет за изкуство и култура. Особено големи успехи са отбелязани в областта на масовата физкултура, спорта и туризма. Активна дейност развива и женкомисията при ОКПС. Профкомитетите се грижат за политическото обучение на профсъюзните членове — изнасят се редовно беседи и лекции от добре подготвени лектори.

Беше отделено значително място и на някои нерешени проблеми. Така например инспекцията по труда при ОКПС работи незадоволително. Не е проведен и предвиденият пленум по охраната на труда. Все още не всички работници се трудят при добри битови условия. Допуска се и полагането на извънреден труд.

Мнозина от присъстващите направиха ценни изказвания и предложения. Така например Сийка Петрова, председателка на профкомитета при Окръжната библиотека, говори за работата на тяхната профорганизация по патриотичното възпитание. Към библиотеката е изграден отдел, който изучава и събира материали, свързани с историческото минало на нашия окръг. Библиотеката постоянно урежда изложби на книги, посветени на забележителни дати от историята на нашия народ. Делегатът Ф. Филев от ОТП „Печатни произведения“ разказа за съвместната работа между профкомитета и административното ръководство на предприятието, за организирането на социалистическото съревнование между работниците.

В своето изказване кинооператорът Димитър Радев от село Иширково говори за недостатъчните грижи към селските кина. Все още в селата се изпращат стари и износени филмови копия. Слаба е и кинорекламата в селското кинообслужване. Заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура Добрин Кузманов спря вниманието на присъстващите върху някои въпроси от работата на читалищните библиотеки и кинообслужването на населението. Той говори за активното участие на профсъюзните членове в културно-масовите мероприятия и за помощта, която трябва да се оказва от ОКПС на съветите за изкуство и култура.

Председателят на ЦКПС на работниците от полиграфията и културните институти Петър Панайотов даде висока оценка за работата на окръжната профсъюзна организация. Др. Панайотов съобщи, че по постигнатите резултати в областта на физкултурата и туризма и работата на женкомисията Силистренският окръжен комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти се нарежда на едно от първите места в страната. Сега дейността на профорганизациите трябва да се обърне с лице към решаването на онези проблеми, залегнали в тезисите на др. Тодор Живков. Наред с това трябва да се засили работата по патриотичното и интернационалното възпитание.

Накрая беше избран нов Окръжен комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти. За председател на комитета бе преизбран Георги Михайлов.

Вълчо РАДЕВ

Да поговорим за новите граждански ритуали

НОВОСТ ПРИ ДАВАНЕ НА ИМЕТО НА НОВОРОДЕНОТО ДЕТЕ

В празнично украсената зала, предназначена за сключване на бракове и за утвърждаване на имената на новородените в с. Алфатар, пристигнаха председателят на Отечествения фронт Стоян Купринджийски, родителите на детето, служителите на съвета, секретарят на читалището, който ще направи снимки за албума на съвета. Дойдоха и кръстниците на детето.

В залата прозвучава тържествен валс. Председателят на селсъвета, с трицветна лента през рамо, произнася кратко слово, с което обявява причината за тържеството. „Днес сме се събрали, за да утвърдим името на новороденото дете в семейството на Иванка и Стефан Драганови“ — казва председателят. След това пред него застава кръстницата и му подава детето с думите: „Другарю председател, приемете новородената дъщеря и утвърдете избраното от нас име Павлинка.“

В залата прозвучава химнът на НРБ. Председателят на съвета утвърди името на детето и му пожела да расте здраво, хубаво и весело. Той връчи спестовна книжка на детето с 12 лева. Председателят на профгрупата при „Зърнени храни“ честити на младото семейство навороденото и от името на колектива, където работи бащата, връчи спестовна книжка с 10 лева. Пионери поздравиха родителите и новороденото, пяха песни за здраве. Накрая бяха направени снимки на бебето, родителите и кръстниците.

Стоянка МАРИНОВА

Вечер на родителя

С интерес очакваха тазгодишната вечер на родителя в с. Айдемир. И с основание, защото това е една изпитана форма за опознаване и сближаване на родители и учители при приятна, задушевна обстановка. Тук по-свободно може да се побеседва, да се дадат напътствия, да се разменят мнения.

Тази среща се състоя наскоро във физкултурния салон, подходящо украсен. Засвири радиограмофонът, а и музикантите настройваха инструментите си. Събраха се много родители и учители. Председателят на родителския комитет Овидиу Христов откри срещата и покани гостите на вечеря. Състоя се весела томбола с разнообразни предмети. Започнаха танците. Интересна за всички бе и викторината с въпроси из историята на селото. Всички напуснаха доволни тази хубава и полезна среща.

Георги СТАНЧЕВ

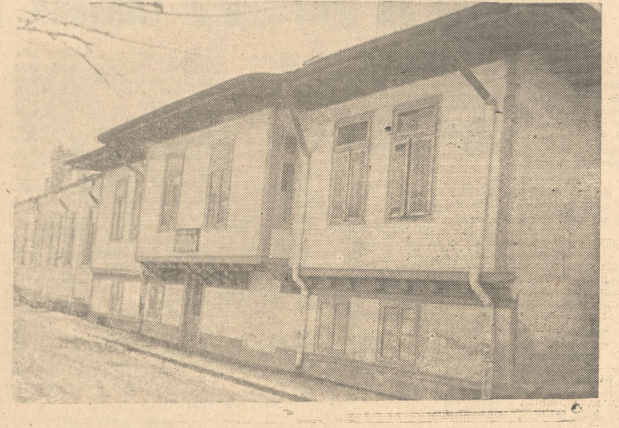

Това е стара възрожденска къща, строена в началото на миналия век. В нея е живял турският паша в Силистра. Сега тук е настанен дом „Дочо Михайлов“.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За хигиенизирани и благоустроени села

Неотдавна в село Ножарево се проведе сесия на Главинишкия общински народен съвет, която беше посветена на хигиенизирането и благоустрояването на селата от района. Доклад изнесе главният лекар на участъковата болница доктор Гешев. В многото изказвания бяха изтъкнати хубавите и лошите страни в областта на хигиенизирането и благоустрояването на селищата от общината.

Изтъкнато бе, че добри инициативи в това отношение имат селата Ножарево, Главиница, Калугерене и Падина, които са засадили хиляди зелени дръвчета покрай шосетата и парковете. Над 250 къщи в района носят званието „образцов дом“. Но наред с хубавото допускат се и някои слабости в хигиенизирането на селищата. Все още не е на нужната висота хигиената в магазините и пивниците. Стопанският двор на ТКЗС в Главиница не е добре почистен и подреден. В много лошо състояние са торищата край селата Главиница и Калугерене. Торът е разпръснат, нечистотии изтичат на шосето.

Все още не са довършени шосировките и тротоарите в селата Ножарево, Подлес, Калугерене и Главиница. Не се опазват добре и засадените фиданки.

По всички тези въпроси сесията прие конкретни мероприятия и обяви месеците март и април за месеци на хигиенизирането.

Ахмед ДЕМИРОБ

На морално-етични теми

ТРАГЕДИЯТА НА ЕДИН ДОМ

Излизах от училище, когато едно дребно момиченце от първите класове на прогимназията ме спря:

— Другарю учител, кака не може да дойде днес на училище, защото снощи татко ни изпъди от къщи и тя нямаше как да си вземе чантата.

Озадачи ме това дете. Повиках го настрана и момиченцето продължи:

— Той пие. Връща се пиян и ни бие. Гони ни от къщи. Снощи пак беше пиян.

Колко малко знаех за това семейство. Подочувах нещо, но ученичката — осмокласничка, на която съм класен ръководител, нямаше смелост да ми заговори откровено. А сигурно се и срамуваше.

На следващия ден я повиках. Започнахме да говорим. Тя не се сдържа, сълзите рукнаха като пороен дъжд. Слабичка, с жълтеникав тен на лицето, с измъчени очи.

— Той пиел още от ерген. После, след женитбата, не само че не се отказал, но се пропил съвсем, превърнал се е в алкохолик. Много, много пие. Обикновено нещо е да се върне в къщи пиян. Покаже ли се, ние затреперваме при мисълта, че пак ще ни бие и тормози. Бие ни често, бие и майка ни. Захвърля ни на улицата и не ни пуска да се приберем в къщи.

Сълзите на момичето не спираха. Напразно се мъчех да я успокоя. Как ще успокоиш едно изплашено от живота дете? Представяте ли си тези две момиченца, свити до някой ъгъл. Къде да отидат?

— Понякога ходим при леля. От нея вземаме и по някой лев за тетрадки и книги. Повече без книги караме — разказваше момичето. — Но и често прекарваме нощта на улицата.

Това не се побира в главата ми — зъзнещи малки деца на улицата, а в къщи бащата вилнее.

На властите в града този случай е известен. Какво ли не е правено само? Колко декларации е подписал, колко обещания е дал. И пак нищо — същата картина.

Нарочно не споменавам имена — страхувам се бащата да не стовари с нова сила пияната си ярост върху децата, страх ме е и заради срама на малките момичета пред другарчетата си.

Споделих всичко това с моята другарка. А тя ми разказа един друг случай.

Мъжът пиел много. Жената го напуснала, разделили и децата. Тя взела двете по-малки деца, а при мъжа останало по-голямото момиченце. На 8 март миналата година то издебнало майка си, когато отивала да се храни на обяд, и донесло саксийка с изкуствени цветя. „За мама — казало детето на двете жени, които намерило в цеха. — За осми март“. Оставило саксийката на работното място на майка си и си отишло.

Не мога, пък и не искам да си представям преживяното от майката, получила подаръка на дъщеря си. Но след това тя не могла да стои разделена от детето си и се прибрала при мъжа си.

Жените, майките понасят и най-големите мъки заради децата си. А бащите се наливат с пиене! Имат ли право те да отнемат детството на децата заради една своя слабост? Не виждат ли, че отварят в собствените си домове вратите на нещастието?

...Капчица обич не се чувстваше в разказите на двете деца. С презрение говореха те за баща си.

Какво ще се предприеме срещу този самозабравил се баща-алкохолик, е тема на друг разказ. Едно е ясно — тези деца не бива да се оставят прекършени още в детските им години!

Викентий МАРИНОВ
учител

ПРЕД 1800-ГОДИШНИНАТА ОТ ОБЯВЯВАНЕТО НА СИЛИСТРА ЗА ГРАД

Велизар Велков

ДУРОСТОРУМ — ДРЪСТЪР — СИЛИСТРА

Кратки исторически бележки

Античният Дуросторум, известният град от епохата на римското владичество в Добруджа, играе значителна роля под името Дръстър в средновековната българска държава. Този град, който е лежал по-долу и източно от днешна Силистра, има дълга, наситена със събития история. Досега предприетите незначителни археологически проучвания не позволяват да се докажат останките от предримското селище, което, както се вижда от името, несъмнено е съществувало. В изворите градът е споменат едва от II в. Около годината 105/106 XI Клавдиев легион бива преместен от Панония в Дуросторум, където остава до края на античността. Установяването на легиона довежда до развитието на оживен градски живот. Скоро при легиона се създава лагерно село, в което се установяват дребни търговци отвън, занаятчии и други граждани, също и ветерани след освобождаването им от военна служба. Името на това село от палатки при лагера на XI Клавдиев легион — Елиевото канабе на XI Клавдиев легион — е познато от надпис от времето на Антонин Пий (138-161). Името Елиево селото получава от император Адриан, който при своите пътувания посещава това място. Важен момент в историята на града е управлението на Марк Аврелий, през което на това място се установяват много ветерани от легиона и лагерното село получава муниципално право. Това допринася съществено за понататъшното развитие на един оживен градски живот. Сега мястото получава и друго име — муниципиум Аурелиум Дуросторум — под което градът е познат до късната античност.

В изворите до IV в. името се явява под формите Дуросторум, Дуростеро, Доросторус, Дуросторон. През V и VI век се прибавят формите Дуростолон, Доростоло, Дористона, Доростолос, Родостолос. Средновековното име Дръстър, Дристра е свързано тясно с по-старото име Дуросторум, а не със срещащата се в ранновизантийските автори форма Доростолос. През II и III век Дуросторум става център на романизацията на цялата тукашна територия, както показват намерените в Добруджа надписи в чест на военни и цивилни лица от Дуросторум. През това време градът е важна митническа станция на Дунава — доказателство за оживен търговски живот, износна търговия. Такива митнически станции са били също Рациария, Алмус и Екус. Областта на Дуросторум е сполетяна за пръв път от нападения на варварите — предимно костобоките. Един надпис, намерен при античния Тропеум Траяни, е поставен за възпоминание на убит от костобоките жител. В 234 година са предприети подобрения на шосетата от Дуросторум за Марцианопол и Тропеум Траяни и са поправени мостовете. В 238 година проникналите карпи причиняват сериозни повреди на града. Част от жителите са отвлечени в робство. В надпис от средата на III в. се споменава един гражданин, откупен и освободен от робство.

Във времето на Аврелиан (271 г.) в близост до града е победена голяма група карпи, но едва при Диоклетиан и Галерий са окончателно разбити и отхвърлени. След това сражение градът поставя възпоменателен надпис на Аврелиан Дуросторум се старае обаче, както показва един строителен надпис, издигнат скоро след 302 г., да възстанови крепостта на града и да се доукрепи. Сам Диоклетиан минава два пъти през Дуросторум при посещението на граничните укрепления: на 21 и 22. X. 294 г. и 8. VI. 303 г. Намерените милиарни стълбове от диоклетиановото време позволяват да се опознае също степента на поддържането в изправност на съседните пътища през това десетилетие.

С въвеждането на новата административна система от Диоклетиан Дуросторум става главен град на новооснованата провинция Скития. В Силистра досега не са провеждани разкопки. Най-важните свидетелства за старата история на Дуросторум са многото латински надписи и фрагментарните споменавания в изворите. Най-известният паметник в града е прочутата гробница от Силистра със своите чудесни стенописи от началото на IV век. Подобни гробници, разбира се, без стенописи са намерени около Силистра. Като военно средище Дуросторум привлича войници от най-различни области на държавата. Те донасят със себе си своите култове и това довежда във II и III век до голямо разнообразие в религиозния живот на Дуросторум.

В края на III век в града прониква християнството, което намира добра почва. От това място произхождат няколко известни християнски мъченици. Известна е историята на войника Дазий, обезглавен в 303 г., защото отказвал да вземе участие в празника на сатурналиите. В името на Юлиан (362 г.) тук е изгорен жив един друг мъченик — Емилиан. Измежду раннохристиянските епископи Авксентий (80-те години на IV в.), ученик на Вулфила и сам автор на няколко съчинения, заема особено място.

Късноантичната и средновековна история на града е богата със събития. Приема се, че вестготите преминават Дунава при Дуросторум. Около 390 г. тук е роден известният римски пълководец Аеций. В средата на V в. градът е пострадал много от хуните, скоро обаче се възстановява и в VI в. е укрепен от Юстиниан. В 578 г. тук преминават аварите като съюзници на византийците. По-късно обаче през 594 и 596 г. при Дуросторум се решава кървавата борба между византийците, аварите и славяните, от която градът пострадал тежко. Особено критично време за града е началото на VI в., време, в което всички сведения се вземат предвид. Някои жители вероятно са избягали на юг, за да спасят живота си. В църквата на град Анкона са съхранени останките на мъченика Дазий от Дуросторум, които, предполага се, са донесени тук от избягали от града жители в края на VI в.

„Сказанието на пророк Исаи“ съдържа данни за основаването на българската държава. В него се съобщава, че Испор (Исперих) е подпомогнал новия разцвет на града Дръстър на Дунава. Изглежда, че Дуросторум още в първите години на българската държава е укрепен отново. По-късните издирвания свидетелствуват, че през Първата българска държава Дръстър е бил значителен градски център, мощна крепост, почти втора столица на България. Тук са намерени няколко важни прабългарски надписи. В. Бешевлиев предполага, че споменатият дворец на Дунава в прочутия Омуртагов надпис от Търново се намирал в Дръстър. По времето на Симеон крепостта издържа силно нападение на маджарите и царят намира в нея убежище. Тук е било седалището на българските патриарси през X в.

От времето, когато България е покорена от Византия, е известен патриарх Дамян (972). Когато князът на русите Светослав нахлува в България в X в., в близост до града се разиграва твърде значителна борба. По време на неговия пръв поход в 967 година градът не е превзет. Когато Светослав в 969 г. отново напада града, той е трябвало да му се предаде, и руският княз е смятал да го направи своя столица. Скоро Йоан Цимисхий обсажда мощната крепост; след тримесечна напразна обсада накрая му се удава да принуди Светослав да отстъпи и да предаде Дръстър във владение на византийците. През втората половина на XI в. нахлуват печенегите и други племена, които покоряват дунавските градове за известно време.

Скоро Алексий Комнен възстановява византийската власт в Добруджа и Дръстър става административен център на дунавските градове. Идриси (XII в.) разказва, че през неговото време Дръстър е бил град, „чиито улици са широки, магазините богати и средствата — неизчерпаеми“.

За съдбата на Дръстър през Втората българска държава нямаме почти никакви сведения. За него чуваме отново във времето на Шишмановци. Когато в 1388 година Мурад I нахлува в Северна България, Иван Шишамн е принуден да отстъпи Дръстър, „който надминаваше всички други крепости и градове както по големина, така също и по великолепие“. За известно време Дръстър е подчинен на влашкия княз Мирча. След дълга, упорита съпротива в 1413 година пада окончателно под турско робство. Градът е превърнат в мощна турска крепост и под името Силистра доживява в 1878 година Освободителната война.

**Из сборника „Античност и средновековие в България“,
Берлин, 1960 г.
превод: Стефка АНГЕЛОВА**

МАЙКА

— Вчера изпратих колет на Мария. По-бързо да заякв а, че още 2 години има, докато завърши университета. Пък и дрешки за внучето сложих в него. Едни такива мънички, бе лички...

Веселка и Станка продължават шетнята около боксовете, в които се гушат мрени — прасенца. Друг път те биха отминали думите на другарката си, защото отдавна са свикнали с разговорите за децата ѝ. Но сега темата бе по-интересна:

— А какво име му сложиха, како Радо? Ще те подновят ли?

— Виж, за това не се меся на младите. Само да е такова, че да мога лесно да го изговарям.

— Кой е като тебе! Догодина, като се пенсионираш, все дъщерите и сина ще обикаляш.

— А как иначе? Я, на Вярка лесно ли е? Нали е заместник-директорка на училище в Разград. Все ще бъде хубаво да ѝ гостувам от време на време. Да ѝ помогна нещичко и аз. Пък и на внука да се порадвам. А за Лазаринка още е рано да се тревожа. Едва сега започна гимназия. И каква ми е силна ученичка — само шестици коси.

— Ще стигнат ли парите и нея да изучиш?

— Че нали затова съм дошла в свинефермата — да изкарвам повече, че и за Лазаринка да отделям. И по-тежка работа да има — и там бих отишла!

Слушах тази слабичка, 51-годишна дребна жена и се учудвах на голямата ѝ обич, на голямото ѝ желание, които цели девет години смекчават трудностите в нелеката ѝ професия. Девет години и още четири като звеноводка в полевъдството. И през всичките дълги месеци на знойното лято и суровата делиорманска зима тя работи с една едничка цел, подкрепяна от една голяма мечта: да изучи рожбите си, да ги направи добри, полезни за живота граждани.

...Девет години свиневъдка! Началото? То било трудно. Догде свикнеш с новите хора, с тежкия въздух в свинарника. А сега? И сега не е лесно. Броят на прасетата, които трябва да отгледаш, е много по-голям. Виж, организацията е подобрена. Къде беше по-рано: сам да отглеждаш животните, да чакаш, докато се опрасят, та тогава да се грижиш за малките. А сега в бригадата са четири жени. Грижат се само за свинете с прасенца до 2-месечна възраст. Миналата година те преизпълниха плана и отгледаха 3 812 животни с постигнат прираст 49 582 килограма. Сега цифрите са още по-големи. По-големи са и грижите, които специалистите полагат за фермата. Няма ден Борко — младият ветеринарен техник, да не ги споходи. Треперят всички над всяко прасенце. А случи ли се да умре някое, колко тревоги, колко неприятности.

— Како Радо, казва ми главният зоотехник — знам, че ти ще отгледаш добре и най-слабото прасенце.

Няма как да се откаже. С биберон и лъжичка ги храня слабичките. Като за малки бебета се грижа за тях. А то при всяко прасило все ще се роди някое недохранено. Те ми са най-голямата мъка...

Свиневъдката припряно започна да облича други дрехи. Трябваше да помага на другарките си.

— Не е лесно, но... средства трябват. Ами че децата заслужават това. Ако бяхте тук на Осми март, щяхте да видите, че на мое име в пощата на Окорш се получиха телеграми. Телеграми с пожелания за здраве, за дълъг живот. Не ме забравят никога децата...

Децата! За тях скромната животновъдка дарява всеки миг, всяка мечта, всеки трепет на майчиното сърце.

Стефанка СТАНЕВА

ПЕРСПЕКТИВНИ НАЧИНИ ЗА УГОЯВАНЕ НА ТЕЛЕТАТА

На интензивно угояване се подлагат телетата след 6-месечна възраст. Напоследък масова практика е до достигане на тази възраст същите да се хранят със стартерни смески и намалени количества пълноценно мляко, без участието на бито мляко. Този начин на отглеждане е ефективен — получава се нормален и по-евтин среднодневен прираст, икономисва се пълноценно мляко и се освобождават големи количества бито мляко за други производствени нужди. Един гледач без особена трудност отглежда 80-100 и повече телета.

Прилагането му обаче е възпрепятствувано от неритмичното снабдяване на стопанствата със стартерни смески поради честата липса на незаменими компоненти в заводите на „Фуражна промишленост". Така през миналата година, заради тази причина, кооперативните стопанства от окръга не можаха да изпълнят годишния си план за хранене на 7 500 телета по този начин. За настоящата година ръководството на „Фуражна промишленост" ни уверява, че снабдяването със стартерни смески ще бъде редовно.

В редица кооперативни стопанства на Софийски окръг, обаче, под ръководството на Института по животновъдство в Костинброд, се провежда в широката производствена практика друг начин на интензивно угояване на телетата над 6-месечна възраст. То се извършва с участието в дажбата на големи количества груби фуражи.

Група зоотехници от Софийски окръг при обмяна на опит по балиране на люцерновото сено в ТКЗС — Алфатар пренесоха опита си по угояване на телетата. Алфатарци започнаха веднага изхранване на животните със следната дажба: 3-5 кг царевица, 0,6 кг трици, 2 кг люцерново сенно брашно, 10 кг смлени царевични кокалашки. Всичко това се обработва добре в разтвор от меласа с прибавка на 80 грама карбамид в дневната дажба на едно теле.

Храненето с такава дажба започва постепенно, за да се приучат животните, докато се достигне до пълната дневна дажба от 10 кг меласирана храна. Разбъркването на фуража става на площадка в самия обор. В угоителната ферма при прилагането на този способ на хранене среднодневният прираст на телетата не пада под един килограм. В продължение на 6 месеца себестойността на 100 кг телешко месо се е движела около 83 лв.

Фуражният комбинат „С. М. Киров" в Долна Митрополия, изработи по рецепта на Института по животновъдство в Костинброд специална смеска за угояване на телета. В нея се включват 50 на сто царевични кокалашки, 24 на сто царевична ярма, 10 на сто ечмена ярма, 5 на сто шрот и 1 на сто дикалциев фосфат. С 4,5 кг от тази смеска, гранулирана във вид на тапи, се произвежда 1 кг прираст с разход на фураж за 0,55 лв. На телетата за угояване над 6 месеца се дава средно по 5-6 кг от тези „тапи", без какъвто и да било друг фураж, тъй като тапите съдържат всичко необходимо за интензивно угояване. Масови опити за хранене с такъв фураж са заложени в девет кооперативни стопанства на Плевенски, Ловешки и др. окръзи и резултатите са повече от добри. Този метод на угояване е твърде перспективен и рентабилен, като позволява един гледач да отглежда над 150-200 телета, защото трябва само да залага фураж и да се грижи за водопоя на телетата.

Подобна рецепта за смески за угояване на телета с участието на повече груби фуражи, включително и постелята от птици бройлери, посочва колектив от научни работници при Института в Костинброд — проф. Куманов и ст. научните сътрудници Палиев и Янков. Те използуват през целия период на угояването на телетата единствена дажба, съставена в теглово отношение от 40 на сто постеля, 49 на сто царевица, смляна с кочаните, 10 на сто люцерново брашно и едно на сто сол.

Въобще начините на угояването с участието на големи количества груби фуражи са много ефективни и перспективни. Необходимо е специалистите да ги изучат добре и да приложат в практиката онези от тях, за които има най-добри условия в съответните стопанства, като резерв за получаване на висок и евтин среднодневен прираст.

Георги КОТЕВ

ФОТОРЕПОРТАЖ

СИЛИСТРА СЕ ОБНОВЯВА

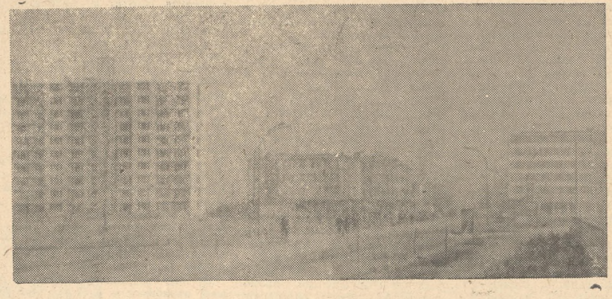

Един град, възникнал като крепост-бастион на южния бряг на река Дунав в състава на Римската империя и получил правото на самоуправление при императорството на Марк Аврелий в 169 година, се преобразява. Времето от вековете е заличило много от архитектурните му паметници. Останали са няколко саркофага, разрушената крепостна стена на брега на Дунава и римската гробница. Останали са следи и от петвековното османско иго, но истинският растеж и разцвет на този град започва едва преди десетина години. Сега в навечерието на 1800-годишнината от обявяването му за самоуправляващ се град, очертават вече своите контури входните артерии и неговият център.

През пролуките на един слънчев февруарски ден успяхме да заснемем няколко нови строежи, които разказват за нашия град и за постоянно изменящия се негов облик.

Навлиза ли човек в град Силистра откъм промишления квартал, вниманието му се привлича от изправящите снага високи железобетонни колони, очертаващи новите помещения на леярския цех в ДМЗ „Стомана". Снимка №1. Само за прозорците на този строеж, в Строително промишлено предприятие през миналата година, са изработени от железобетон 1 600 рамки.

Продължавайки към града, пред него се открива елипсовиден площад, зад който изниква панорамният изглед на част от града с бул. „Георги Димитров". Снимка №2. Ако само преди една година тук доминираше сградата на общежитие „Албена", то сега вниманието се привлича и от десететажния жилищен блок „Аврора". Нашият обектив е насочен към блока или по-точно към контраста, който се е създал в момента. Снимка №3. Ниска и мрачна изглежда едноетажната къщурка пред десететажния жилищен блок. Това като че ли изразява контраста между миналото и бъдещето на нашия град. Такива контрасти днес може да се срещнат на много места в града. Подобна е картината и при хотел „Златна Добруджа", където зад вехтите, с пропукани стени едноетажни къщи, извисява снага новият жилищен блок „Димитър Благоев". Но нашият обектив тук бе привлечен не от контрастите, а от милия и красив кът, погледнат от към магазина за мебели. Снимка №4. Такива нови и красиви архитектурни творения все повече и по-често израстват в Силистра. И за тяхното бързо и постоянно увеличение заслуга имат преди всичко проектанти и строители.

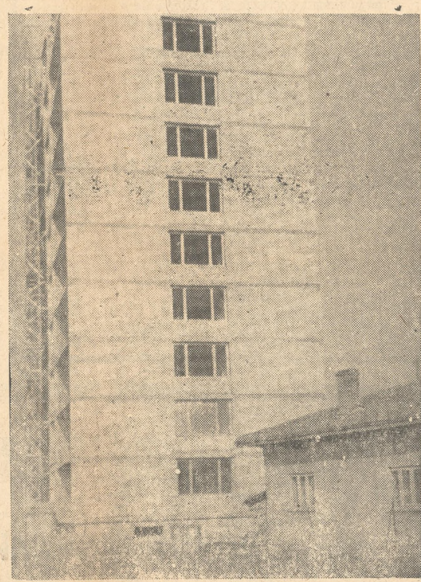

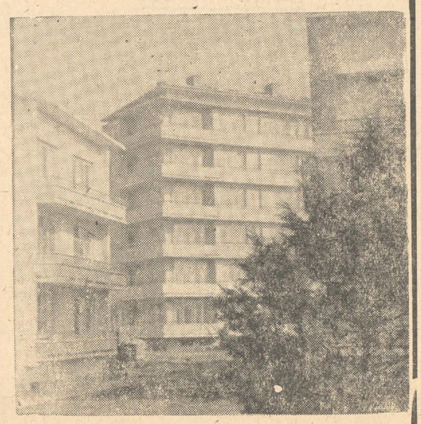

Нека да им пожелаем в навечерието на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град и 25-годишнината на Социалистическата революция в България да постигат все по-големи и по-големи успехи в благоустрояването на града.

Снимки и текст:
Михаил ТОМОВ

Текстилци отчетоха миналогодишната си дейност

Преди няколко дни в промкомбинат „Текстил" — Силистра се състоя общо събрание, на което бяха отчетени резултатите от миналогодишната дейност на колектива. А те са насърчаващи. Произведена е над плановата продукция за 42 000 лева и е постигнат 11,8 процента ръст в сравнение с 1966 година. Изработката на едно лице от промишлено-производствения персонал се е увеличила с 33 лева. Реализирани са 22 000 лева икономия от снижение себестойността на стоковата продукция, планът за печалбата е преизпълнен с 6 000 лева.

Профкомитетът отчете изпълнението на предвидените по колективния трудов договор мероприятия и бе приет нов за 1968 г. За добри постижения в производството бяха наградени с грамоти, с паспорти на петилетката и с парични суми колективите на предачния цех, заел първо място в съревнованието, на тъкачния цех и на цеха за ръчно художествено плетиво. Връчени бяха паспорти на петилетката и значки на отличилите се производственици — Янка Ченгова, Господин Иванов, Велка Кънчева, Христина Стоянова, Николина Минчева, Мария Войкова, Гинка Кулева и Исмет Шукриев. Наградени бяха и ударниците за четвъртото тримесечие на 1967 година.

Др. Максимов, първи секретар на ОК на БКП, поздрави колектива на промкомбината с достигнатите успехи и прочете указ на Президиума на Народното събрание за награждаване директора на предприятието др. Страшимир Тодоров с орден „9 септември 1944" — II степен по случай 60-годишнината му и за активното му участие в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма, като му връчи и наградата.

На същото събрание колективът на предприятието прие обещание-отговор на призива на пловдивчани. В обещанието е предвидено изпълнение на петилетката за 4 години и 10 месеца и производството на допълнителна продукция за 570 000 лева.

Подобрението на работата през миналата година в промкомбината и нарастващият трудов ентусиазъм в чест на 1 800-годишнината от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град и 25-годишнината на социалистическата революция в България ни вдъхва увереност, че обещанието ще бъде изпълнено преди набелязания срок.

Стойка БУХЧЕВА

Новости ★ техника ★ новости

ТЕЛЕВИЗОР-ЛЕКОВОДОЛАЗ с подвижно задвижване и дистанционно командуване влезе в редовна експлоатация в Съветския съюз. Това е специалният подводен телевизионен робот „Краб 2". С негова помощ съветските специалисти изследват морското дъно на пристанища, заливи и язовири, анализират състоянието на язовирните и кейови стени, контролират подводната част на кораби и подводни нефтови тръбопроводи. Всички технически неredности „Краб 2" отбелязва върху силно чувствителен екран. Апаратът може да работи на дълбочина до 40 м. При нужда в по-тъмни слоеве на водата автоматически се включва в подводен прожектор. Изображението може да бъде веднага филмирано.

* * *

НС—32 е най-големият струг, създаден напоследък в Съветския съюз. Той може да шлайфува, стругува, фрезова. Тежи 470 тона и обработва детайли, тежки до 10 тона. Площта за обработване на новата машина е 5 на 20 метра.

* * *

СЛЪНЧЕВА ПОМПА е едно от последните изобретения на съветските учени. Помпата превръща слънчевата енергия в механична и от дълбоките кладенци в Таджикистан, Туркменска ССР и други „горещи" републики на Съветския съюз вади по 12 куб. метра вода на час.

* * *

ПЛЕТАЧНА МАШИНА ЗА МРЕЖЕСТИ ТЪКАНИ е конструирана от група млади съветски инженери в гр. Жданов. Плете най-различни мрежи, облекла и отделни детайли както от памучна, така и от капронова нишка. Мрежестите тъкани могат да бъдат с различна големина на дупките. Всичко това се регулира от специално приспособление. Машината има не големи размери и може да бъде монтирана и в малки цехове.

ВОДОРОД-МЕТАЛ

В Москва е конструирана преса, която ще произвежда налягане като това във вътрешността на земното кълбо. Тя е колосална по размери. Побира се в десететажна сграда. При налягане от 170 000 атмосфери бил получен тежък кварц. При два милиона атмосфери, както предполагат учените, водородът би трябвало да се превърне в метал! Очаква се опитите да доведат до много интересни резултати.

ДВУМЕСТНИ „АЕРОГЛИСЕРИ"

Едно британско предприятие е изработило малки кораби върху въздушни възглавници, наречени „аероглисери". Те са двуместни, с двойно командуване и възможност за развиване на скорост до 70 км на час върху вода и до 80 км на час върху суша. Предназначени са за работа в селското стопанство като транспортни средства, за военни и строителни цели. Товароподемността им възлиза на 470 кг.

ВМЕСТО ГИПС

Нов изкуствен материал Х-414, отличен заместител на гипса за превръзки при костни счупвания, е изнамерен от канадски специалисти. Той се доставя нанесен върху навити на рола платнени ленти. Трябва само да бъде отрязан, потопен в топла вода и след това навит около счупеното място. Има качеството бързо да се втърдява, извънредно лек е и много стабилен. Притежава мека, леко поносима от кожата повърхност. Пропуска рентгеновите лъчи.

НОВА ЛЕЯРСКА МАШИНА

В СССР се изработват най-различни машини и съоръжения за леярското производство. Една нова леярска машина е универсалната кокилна машина модел 507, предназначена за кокилно леене на някои части за автомобили от алуминиеви и магнезиеви сплави. Всички механизми на машината са монтирани на неподвижно тяло, закрепено на фундамент. Машината е снабдена с хидравличен задвижващ механизъм, който работи с масло. Управлява се чрез командно табло.

МАЛОГАБАРИТНА АВТОМАТИЗИРАНА КИЛИМАРСКА МАШИНА ЗИНГЕР „КОБЛ III"

Най-после, след основателни изследвания и експлоатационни изпитания, се появи първата в света малогабаритна автоматизирана широка тъкачна килимарска машина — далеч изпреварваща всички други такива. Нейната забележителна перспективна конструкция осигурява леко настройване и пренастройване и отстранява необходимостта от висококвалифицирано обслужване като същевременно осигурява висока производителност.

Уникалността и експлоатационните показатели на машината Зингер „Кобл III" се обуславят със следващите характеристики: леко пускане в действие, бързо вдяване на нишките, обзор на килима и непосредствено на игленицата. Бърза замяна на възелния вал и възлите с помощта на отделен специален възел.

Малогабаритната конструкция облекчава обслужването и замяната на орнаментните приспособления. Лекото пренастройване хода на иглите, отстранява необходимостта да се заменя вала при изменяне дебелината на тъканта от 6,35 до 31,75 мм.

На машината могат да се използуват всички нейни сменни тъкачни и орнаментни приспособления „Кобл". Широчината на тъкания от нея килим може да достига до 518 см.

ПИЛОТ С ИЗКУСТВЕНИ РЪЦЕ

Карл Ерик Рундберк, 41-годишен, е първият човек с две изкуствени ръце, получил разрешително да кара самолет. Когато се учил да пилотира, той имал само една ръка и то изкуствена. Авиационният хирург ортопед Бенгт Тилберг му направил втора изкуствена ръка и той започнал да взема уроци по пилотиране от известния инструктор Хасе Телин, Швеция.

През миналото лято той е осъществил първия си самостоятелен полет.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ВДЪХНОВЕНА ДЕЙНОСТ

ЗА ДЕЙНОСТТА НА УЧИЛИЩЕ „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ В СИЛИСТРА ПО ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ

През тази година с редица документи на МНП въпросът за възпитаване на патриотични и интернационални чувства у подрастващото поколение беше изнесен на преден план. На юлското съвещание през миналата година др. Б. Аврамова в доклада си обърна особено внимание на формите и методите, които трябва да прилагат учителите за по-пълното осъществяване на целите по патриотичното възпитание.

В тази насока планът за едногодишната дейност на учителския колектив в училище „Кирил и Методий“ — Силистра е твърде богат. За теоретичното изясняване на поставения проблем бяха проведени три семинарни занятия, организирани по линията на партийната просвета. Задълбочено бяха изяснени понятията отечество, патриотизъм, интернационализъм. В подготовката си учителите използуваха научна българска и съветска литература.

При разглеждане доклада на др. Б. Аврамова внимание бе обърнато на раздела за патриотичното възпитание. Особено бе акцентувано върху трите непресъхващи извори за патриотизъм: славното ни минало, революционните борби на работническата класа и социалистическото строителство.

В ежедневната си работа учителите ползуват разнообразна литература, която обогатява и разширява познанията им.

Решаващо условие за осъществяване целите и задачите по патриотичното възпитание е правилното организиране и провеждане на урочната работа, използуването на учебното съдържание за възпитаване на патриотични чувства у учащите се. Във връзка с това по административна линия бе проведена тематична ревизия и се установи, че учителите правилно осъществяват възпитателните задачи в урока и умело използуват специфичните възможности на предмета си. Особено място заема задачата за възпитаване на чувство на национална гордост. За това дават прекрасна възможност уроците по литература, история, география, които учителите Македонова, Василев, Недкова умело използуват. На преден план при всички уроци се изнася онова, което поражда национална гордост, любов към родината, към родната природа, към всичко българско.

Ръководейки се от принципа пролетарският интернационализъм — неделима част от социалистическия патриотизъм, учителите работят за възпитаване любов у учениците към Съветския съюз и за изграждане на чувство на солидарност с народите от другите страни. Това добре се осъществява от учителките Русева и Иванова.

Само урочната работа, разбира се, не е в състояние да осигури една стройна система по патриотичното възпитание. В единство с нея и като нейно продължение е и работата на класния ръководител. Беседите в часа на класния са подчинени на основната задача. Особено положително е, че те се подготвят в тезисна форма, разясняват се пред всички от специално подготвен учител и след това съобразно с възрастовите възможности на учениците се изнасят в класовете. В пет теми, например, бяха разгледани моменти от нашето героично минало, като се акцентува върху моменти, израз на патриотизма на дедите ни.

В единство с урочната работа се осъществява и извънкласната дейност, която също е подчинена на целите и задачите по патриотичното възпитание. Голям дял за осъществяване на многобройните мероприятия има и пионерската организация. По отряди се провеждат литературни вечери за Хр. Ботев, отрядни сборове за Г. Димитров, Д. Благоев. Проведен бе и рецитал за Октомври. Положително е, че всичко се предшествува от упорита подготовка и всичко предвидено почти напълно постига целите си.

Много отряди участвуваха в операцията „Българска слава“ и изпратиха свои материали от проучвания, срещи с потомци на опълченци и др.

Участието на децата в IV Димитровска експедиция допринася за възпитаване на любов към родния пейзаж, към родния край, към другите страни и народи.

Още много инициативи на училище „Кирил и Методий“ биха могли да се посочат, които най-тясно са свързани с една високоблагородна цел — възпитаване на патриотично чувство у децата. Към тях бихме искали да прибавим и обсъждането на книги, преминало изключително резултатно.

Предстоят още задачи, които непременно ще бъдат изпълнени, защото колективът работи вдъхновено и с чувство на отговорност.

Гергана ГЕОРГИЕВА

Трети републикански фестивал

Постигнатите успехи задължават

ГОДИНИ наред самодейният художествен колектив от с. Паисиево заема първо място в окръга между турските колективи. Той винаги подготвя интересни програми и е желан гост в много села на нашия и съседните окръзи.

И тази година работата започна отрано. Като начало беше пиесата „Синиите пликове“. Не бе трудно да се намерят актьори-самодейци за определените роли. С майсторското си изпълнение Тахсин Бозаджиев винаги е възхищавал зрителите. И в тази пиеса той играе главната роля. Сполучливо се превъплъщават в ролите си и Биннас Джемалова, Сими Рафиев, Азис Чиллисизов, Айше Салимова и др.

...И ето тази вечер репетицията на първо действие отдавна е започнала. Дългогодишният режисьор-постановчик (самодеец) все още не е доволен — не всичко е довършено докрай.

Но само с пиесата програмата не е готова. Тя трае около час и двадесет минути. Започват упорити репетиции вокалната група, оркестровият състав и индивидуалните изпълнители на турски народни песни. Актьорът-самодеец Тахсин Бозаджиев е и ръководител на оркестровия състав. Инструменталистите тази година заучават нов репертоар. По-старите оркестранти Лютфи Махмудов, Мюмюн Ахмедов, Ниязи Мехмедов и Касим Мухсинов се стремят да издирват и подготвят млади музиканти.

Между индивидуалните изпълнители на песни не можем да не споменем и името на Биннас Джемалова, която през миналата година зае първо място на окръжните прегледи.

След около една седмица самодейният колектив трябва да излезе пред кооператорите от селото. Затова в тези мартенски вечери прозорците на читалището до късно светят. Не всичко има съвсем завършен вид. Художникът не е готов още с декорите. Изпратен е човек в София да купи театрални прожектори, усилвател и микрофон.

Благодарение на създадените самодейни традиции и незагасващия ентусиазъм, този художествен колектив постига сериозни успехи, които го задължават да не отстъпва от тях.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

НОВИ СТИХОВЕ

Истинската обич

на В.

Мъката, която плаче
сълзите си не брои.
Радостта, която ни спохожда
на гостоприемството ни
в любезността не се съмнява.
Птицата, която пее
най-хубавата песен,
не чака за нашите аплодисменти.
Истинската обич
обещание не иска...

ТЕЗИ ПТИЦИ

на Тереза

Гласът ти
е дърво зелено
с птици
в него спотаени.
Ах, тези птици,
тези пъстри птици,
дето в сънищата ми
прелитат
и с твоя глас ми пеят,
тези пъстри птици
в туй дърво зелено
спотаени.

Николай **ЙОРДАНОВ**

ПРЕД БАТАШКАТА ЦЪРКВА

Тревица между каменните плочи
пред църквата сред стария Батак расте.
А аз стоя замислена за Кочо,
за клетата жена, за тяхното дете...

Роден от българка, той българин остана.
И как умират българи показа пръв
Той, бедният чизмар, не пожела на ятагана
тирански да остави свойта честна кръв!

Здравка КРУМОВА

Желание

Не искам да остана сам,
когато си отидеш...
Аз трябва да дочакам пролетта
с онази шепа слънце,
която ще оставиш в мен.
А после...
Нека бъде все едно
дали си съществувала
във кратките ми дни,
в неумолимо
дългите ми нощи.

Тодор ВАРДЖИЕВ

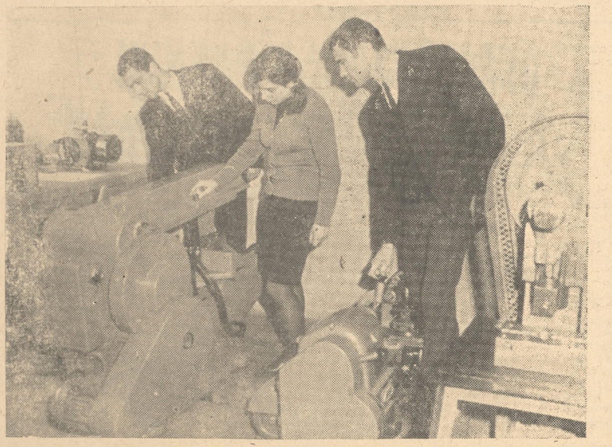

За този, който е решил да се отдаде на техниката, няма по-щастливи мигове от тези, прекарани сред машините.

НА СНИМКАТА: Четвъртокурсници от Механотехникума в Силистра разглеждат хидравлична ножовка, изработена от дипломанти.

Нови филми

ПЪРВИЯТ КУРИЕР

В основата на филма „Първият куриер“ са залегнали действителни факти. Неговите автори — съветският сценарист Константин Исаев и българският режисьор Владимир Янчев — ни връщат към събитията от началото на века, към съдбата на българина Иван Загубански, един от първите куриери на ленинската „Искра“. Не само твърде оскъдните сведения за живота на тази героична и трагична личност са накарали постановчиците да избегнат стриктното и фактологическо описание в творбата си. Техен основен стремеж е бил да се отстрани илюстративността и схемата в подхода към историята, да се доберат до онази душевна сложност, щедрост и красота, която е характерна за българския революционер, да разкрият частица от великото дело, което обединява в онова напрегнато време най-прогресивните хора у нас и в Русия в името на голямата идея.

Поради редица слабости „Първият куриер“ не надминава особено равнището на нашите средни филми. Но ако трябва да потърсим новото, което той внася в нашето кино, бихме могли да го определим по следния начин: „Първият куриер“ се стреми да разшири и разнообрази жанровите граници на историко-революционната тема. По композиционното си построение, по моментите на „неочакваност“ филмът е близък до приключенския жанр. Умелото раздвижване на границите между трагичното и комичното в по-голямата част от епизодите, убедително съчетаните историческа достоверност и подчертано положително авторско отношение в разкриването на образите — всичко това придава особена свежест и своеобразие на филма.

Интересно и сполучливо е изградена драматургията на образа на главния герой Иван Загубански. Една непрекъснато варираща ексцентричност съпътствува реалистично-романтичното пресъздаване на неговия характер. Нещо, с което той още повече се доближава до нашата съвременност. Впрочем, сполуката в случая идва преди всичко от режисьорската трактовка и талантливото актьорско изпълнение на Стефан Данаилов. Успешно пресъздават своите образи известните съветски актьори Евгений Леонов (полицейският полковник) и Николай Губанко (Яша).

Към слабостите на филма можем да причислим някои наивно замислени и лошо осъществени ситуации и перипетии, през които минават героите. Тук авторите се увличат от „ефектното“ и игнорират чувството за убедителност и жизнено правдоподобие. Зад еднопластовата видимост на отделните постъпки героите много често губят скрития акумулатор на вътрешните си импулси.

И все пак във филма „Първият куриер“ режисьорът Владимир Янчев разкрива един нов аспект в творческия си натюрел. Проличава умението му органически да съчетава смешното и сериозното, комичното и драматичното. А това вече е една от възможните предпоставки за създаването на оригинални, обхващащи многообразието на нашия съвременен живот произведения, които и ще очакваме от него на екрана.

Д. ДИМОВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

От републиканския крос — с добър атестат

Ранното пролетно слънце обилно обля Западния парк в град София в утрото на 10 март. Паркът стана фокусна точка на най-добрите лекоатлети — кросови бегачи от нашата страна, които се събраха, за да си оспорват републиканските титли за 1968 година.

След като при тържественото откриване на състезанието отговорният секретар на Българската федерация по атлетика Димитър Николов пожела успешен старт и бе вдигнат флагът на първенството от мс Михаил Желев, на всички нас ни стана ясно, че през тази година борбата ще бъде много оспорвана. Интересът особено много се засилваше от факта, че класирането важеше за участие в Балканския крос в Истанбул на 27 март т. г.

Над 400 атлети и атлетки трябваше да стартират по маршрутите на кроса. А за тези маршрути вече се чуваха думите — тежки, разнообразни, за пръв път толкова начупен профил, в който се редяха стръмните спускания със стръмните изкачвания. И тези предположения напълно се оправдаха. Победители излязоха ония, които проявиха най-голямо мъжество, ония, които изцедиха и последните сили от себе си. След старта на ветераните на 4 000 метра бе даден първият старт на 1 000 метра девойки мл. възраст. На старт застанаха 88 състезателки. Още в началните метри едно падане на нашата състезателка Златка Димитрова я лиши от възможността да застане в челото на групата, а след това вече беше трудно да се влезе в челото и това стана причина да се класира и по-назад. На състезателното разстояние от 3 000 метра се разви интересна и напрегната борба. След началния старт, в който се впуснаха 104 атлети, започна голяма борба по извънредно трудния маршрут. Преодоляването на водни препятствия, стръмните спускания, продължителните изкачвания, тясната пътека за разминаване — всичко това съпътствуваше младите атлети, които проявиха спортно геройство в тия минути. И ние не можехме да не изпитваме радост от нашите момчета, които показаха как трябва да се воюва на спортното поле. Тон за това даде русокосият Митко Иванов, ученик от училището по дървообработване. Само пет месеца са изминали, откакто Митко е дошъл в Силистра от с. Попина. Опитното око на специалиста Насуфов открива, че това момче е с бъдеще в атлетиката. Въпреки малкия стаж като състезател, Иванов прояви голямо спортно геройство и мъжество, като завърши състезателното разстояние четвърти, въпреки че на първите 1 000 метра му се обади една стара травма. От другите наши състезатели Тодор Стоянов се класира 19, а Никола Богданов — 25. А с това в отборното класиране от общо 27 отбора нашите момчета заеха второ място.

Предстоеше третият старт на нашите атлети — юноши ст. възраст. Тук ние вече виждаме нашите изпитани борци Исмет Мехмедов, Димитър Русев, Велико Димитров и Васил Веселинов. По 5 000-метровото разстояние предстоеше трудна борба. Още в първите хиляда метра усмивка озари лицата ни. Бягането на Исмет беше отлично, а останалите наши състезатели бягаха равномерно и бойко. Но когато за втори път се зададе пъстроцветната колона по дългия наклон, нашите очи започнаха с тревога да шарят и да търсят състезател с червен екип в челото. Но... уви. Изниза се цялата колона, а ние Исмет не видяхме. После научихме, че по стръмното спускане той е бил спънат и получил нервен шок, който му попречил и да продължи. Другите наши състезатели в тези тежки минути проявиха голяма воля, воюваха със сетни сили и успяха да се класират на шесто място от [illegible] отбора, а Велико Йорданов — 11. Доброто представяне на Исмет в кросовете в Сливен и В. Търново му спечели името на добър атлет и въпреки случилото се нещастие с него и регламента на първенството, той бе включен в националния отбор за кроса в Истанбул.

Представянето на нашите атлети ни радва, но същевременно много ги задължава. Завоюваните позиции трябва не само да се бранят, а да крачим уверено напред.

Ангел КАЛИНОВ

БАСКЕТБОЛ

В рамките на заключителния етап от третата републиканска спартакиада на 10 март в четири пункта в окръга се проведоха окръжни състезания по баскетбол за мъже и жени.

В първия пункт — Нова Черна, се събраха три мъжки и два женски отбора. Капризът на жребия противопостави още в началото най-силните отбори в този пункт — отборите на Главиница и Нова Черна. След оспорвана борба мъжете на Главиница се наложиха с резултат 33:23. Срещата между женските отбори на двете села също бе много интересна, но и тук баскетболистките на Главиница успяха да изтръгнат победата с 24:19. По този начин отборите на Главиница — мъже и жени, ще продължат борбата по-нататък.

В Сребърна се събраха пет мъжки и само един женски отбор. Между мъжките отбори се разви гореща борба, след която на първо място се класира отборът на Сребърна, следван от Иширково и Ситово. Женският отбор на Иширково беше без съперник и се класира направо.

В Дулово се явиха само два мъжки отбора и един женски. Мъжкият отбор на Межден победи отбора на Черник с 36:17 и зае първото място. Жените на Черник също се класират направо за окръжните състезания.

В четвъртия пункт — Средище, се събраха четири мъжки и три женски отбора. Мъжете и жените на Калипетрово бяха най-добри и след гореща борба успяха да заемат първите места. След тях се наредиха — при мъжете — Алфатар и Средище, а при жените — Средище и Голеш.

От показаното в четирите пункта може да се каже, че подготовката на отборите общо взето беше слаба. Правеха се наивни грешки в пасовете и стрелбата. До окръжните състезания, които ще се проведат на 23 и 24 март, класиралите се отбори трябва да положат повече усилия, за да можем достойно да представим силистренския баскетбол на зоновите състезания през април.

Георги РАЙЧЕВ

Празник на смелостта и бързината

На този ден всички бяха развълнувани — и състезателите, и съдиите, и стотиците „компетентни“ наблюдатели, и като че ли и самите коне, които са наредени зад стартовата линия. Телата им са опнати а копитата ядливо копаят твърдата пръст под себе си. Ето даден е последният сигнал и живописната състезателна група литва в пакет по определения маршрут.

Сега започват ентусиазирани, насърчителни подвиквания. Всеки си има любим кон. Едни с трепет следят летежа на сивия кон, други очакват победата да бъде извоювана от червения, който има чудесна стойка и добър бяг.

Всъщност оказа се, че кон „Боян“ от село Попово с ездач Иван Димитров има най-големи шансове. Той с лекота преодолява разстоянието от 2 000 метра и първи пресича финалната линия, насърчаван от подвикванията на публиката.

Във втората група щастливец е ездачът Стоян Тодоров със състезателен кон „Черкез“. На 1 500 метра разстояние той е абсолютен първенец и останалите състезатели с право могат да му завиждат.

Така нареченият в миналото „Тодоровден“ с неговите конни състезания стана за населението на с. Алфатар и Попово истински празник.

Р. РУСЕВ

О Б Я В А

Техникумът по механотехника — гр. Силистра ще приема курсисти—задочници за 1968-69 учебна година по следните специалности:

1. Автомобили и трактори — 40 курсиста със завършен VII клас — срок на обучение 5 години.
2. Технология на машиностроенето — 40 курсиста със завършен XI клас, срок на обучението 3 години.

Необходимите документи:

1. Молба.
2. Свидетелство за образование.
3. Удостоверение за работа по специалността.

Срок за подаване на документите — 20. IV. 1968 год.

От дирекцията

БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 31 (1348) | Четвъртък, 14 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПЕРСПЕКТИВИТЕ НА ОКРЪГА

ХРИСТОФОР ИВАНОВ,
секретар на ОК на БКП

Силистренски окръг е нов. И той е един от малките в страната и има селскостопански характер. През последните години настъпиха решителни изменения в неговата икономика. С бързи темпове се развива селското стопанство. Но още по-убедителни крачки прави промишлеността. Съотношението на промишлената към селскостопанската продукция към 1960 година бе 28,1 към 71,9 в полза на последната. Само след 5 години съотношението се измени на 40 към 60. Темповете за развитие на промишлеността и в бъдеще ще бъдат значително по-големи от тези на селското стопанство. Макар и с бурни темпове да се развива тя и относителният и дял да бъде по-голям, а окръгът да се превърне в промишлено аграрен, и занапред ще се обръща особено голямо внимание на интензифицирането на селското стопанство.

Повишаването на изискванията, поставени от Деветия конгрес към икономиката, преврыщането ѝ от екстензивна в интензивна, решаването на проблемите, поставени от 44-то постановление на ЦК на БКП, налагат конкретни задачи пред партийните, държавните, младежките и стопанските органи и организации за правилното професионално ориентиране на трудещите се и особено на младежите. В окръга се създадоха нови промишлени предприятия като завод Оргатехника, ЗММ, ЗГУ „Терма", нов машиностроителен завод в Дулово; повишават се изискванията към ДМЗ „Стомана", ДИП „Хром", ДП „Електрометал", ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан. Те трябва да произвеждат продукция на високо техническо ниво с оптимални показатели. Ето защо тези, а и другите промишлени предприятия, се нуждаят от висококвалифицирани кадрови работници, способни да се справят с изискванията. А относителният дял на квалифицираните работници в ДИП „Хром", ЗГУ „Терма", завод Оргатехника и други е значително малък. В много от предприятията преобладават работници с III, IV и V разряд. Недостатъчни са грижите на стопанските и профсъюзните ръководства за повишаване на квалификацията им.

Може да се счита, че създадената мрежа от средни общообразователни, специални и практически училища в окръга е правилно изградена. С изключение на някои специалности (тъкачество, стъкларство, овощарство) почти за всички предприятия кадри се подготвят в нашите практически и средно-специални училища. Сега в окръга съществуват: механотехникум, икономически техникум, ПТУ по машиностроене, което прераства в средно, училище по дървообработване, страдостроително училище. С предложенията, направени от ОК на БКП и ОНС, за незначителни изменения в профилите на обучение те ще могат да задоволяват нуждите ни от кадри. Необходимо е отдел „Народна просвета", дружествата на Комсомола, организациите на Отечествения фронт да осигурят правилно насочване и ориентиране на родителите и завършващите младежи и девойки с основно образование към съответните учебни заведения. В тези училища трябва да попаднат младежи и девойки, които с желание и любов ще се заловят да изучават професията и специалността, избрана от тях.

Ръководствата на техникумите и практическите училища, комсомолските дружества при тях трябва да проведат широка работа, за да обикнат младежите и девойките професията си, за да се включат след завършването на образованието на работа в подходящо предприятие. Партийните, стопанските, младежките и профсъюзните организации в предприятията, където се разпределят кадрите, трябва да положат големи усилия за приобщаването им към колектива, за укрепването и повишаването на квалификацията им. Много от младежите след завършване на училище и след кратък трудов период постъпват в казармата. Преди още да се уволнят, ръководствата на предприятията и строителната организация трябва да ги потърсят, да ги привлекат на работа.

Окръгът ни най-зле е наситен със средни специалисти. Належително е партийните, стопанските и държавните органи да се заемат по-грижливо за пълното изучаване и използуване на трудовите ресурси.

Управителните съвети на стопанствата трябва да вземат по-конкретни мерки за рационалното използуване на завършващите селскостопански техникуми, за да се устройват на подходяща работа. Правилно трябва да се насочват завършващите основно образование младежи и девойки за постъпване в МТУ и селскостопански техникуми.

През последните години окръгът ни постигна успехи в подготовката на кадри с висше образование.

Под ръководството на ОК на БКП и ОНС това ставаше организирано и планомерно. Сега в Силистренски окръг работи значителна армия от инженери, лекари, агрономи и други специалисти. Много от тях получаваха помощ при ученето си от предприятията и ТКЗС. Но все още на нас не ни достигат инженери поради бързото развитие на промишлеността. Много малко са икономистите, а в близко време трудно ще се задоволи и нуждата от зъболекари. Все още медицинските кадри не са разпределени правилно в селищата на окръга.

Като се има предвид състоянието на кадрите с висше образование, ще трябва да се положат по-големи усилия за правилната ориентировка на завършващите средни училища към инженеро-техническите, икономическите, медицинските висши учебни заведения. С помощта на отдел „Народна просвета" към ОНС в училищата и читалищата да се създадат групи за подготовка на кандидатстуденти по основните предмети.

Грижата за професионалното ориентиране на младежите и девойките, на трудещите се трябва да се счита за отговорна задача на партийните, стопанските, младежките организации, на училищата, за да могат да се осигурят в близко време необходимите кадри за перспективното развитие на окръга в съответствие с изискванията на Деветия конгрес на БКП.

В ГРАФИК

До преди няколко години в ТКЗС — Средище съществуваше лоша практика при изпълняване на договорираните към държавата количества месо. Обикновено планът започваше да се изпълнява към края на първото шестмесечие. Това довеждаше до невъзможност кооперативът да се издължи.

Сега картината е променена. Животновъдите от ТКЗС — Средище изпълниха плана за месото, определен за първото тримесечие. Продадени са 5 161 кг месо над предвиденото. Най-голям дял се пада на телешкото месо — 21 тона. Продадени са също 15 т агнешко, 5 т свинско, 8 т говеждо и 1,5 т птиче месо.

Доброто начало и авансът, постигнат досега, са предпоставка за навременното изпълнение и на годишния план.

Г. КИТАЕВ

Квалификацията — решаващо условие

През тази година животновъдите от кооперативните стопанства на окръга трябва да получат по 3 200 литра среден млеконадой от крава, по 49 литра мляко и по 4,6 килограма вълна от овца и по 180 яйца средно от косачка. Тези задължения изискват от зоотехниците, бригадирите и животновъдите, много знания и опит.

За да може да се отговори на съвременните изисквания в областта на животновъдството, по решение на ОК на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния кооперативен съюз на 11 март т. г. започна работа тридневен семинар с говедовъдните бригадири от ТКЗС и ДЗС в нашия окръг. На семинара те бяха запознати с основните изисквания при храненето и доенето на кравите, с факторите, влияещи върху млечната продуктивност, с хигиена на млекодобива, с контрола върху продуктивните качества на кравите, със себестойността на продукцията и със стопанската сметка. Освен това те бяха запознати практически с машинното и ръчно доене на кравите, а така също и с поддържането на доилните агрегати. В края на семинара на присъствуващите бяха показани редица филми с животновъдна тематика.

Тъй като в първия семинар присъствуваха само 45 бригадири, останалите ще повишат своите знания в следващата група, която започна работа веднага след приключването на занятията с първата група. Предвидено е да се проведе обучение и на заетите кооператори в свиневъдството. Този семинар ще се проведе в НИИ по животновъдството в гр. Шумен.

Грижата за повишаване на знанията и квалификацията на животновъдите е част от мероприятията, които ще превърнат животновъдството от нашия окръг в рентабилен отрасъл на народното стопанство.

Никола АЛЕКСАНДРОВ

При подобрена организация

Леярите с ръководител на цеха Петър Чобанов и групов майстор Асен Демжуров при промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан изпълниха тримесечния си план още на 10 март. При план 90 000 лева те отчетоха 90 600 лева.

За изминалото време на третата година от петилетката те направиха рязко съкращение на допускания брак. От 19-20 на сто допусканият брак през миналата година е сведен на 3 процента. А бригадата с отговорник Паун Македонски постигна още по-добри показатели. Сам бригадирът допуска 4 процента. Със своя пример на висококачествена работа увлича и цялата бригада.

За рязкото подобрение на работата в леярския цех играе положителна роля изменението на заплащането. Колективът на цеха от 1 януари т. г. премина на работа по новата система на ръководство и заплащане. А въвеждането на многофакторното заплащане доведе до минимум разхищение на материали и труд.

В. МАРИНОВ

ЕДИН ЗАВОД НАБИРА ТЕМП

За кратък срок колективът на ЗММ — Силистра успя да завоюва широка известност не само в пределите на нашата страна, но и далеч зад нейните граници. Сега, когато човек посети този нов съвременен завод за металорежещи машини, ще види често готови партиди от машини, добре опаковани, с латински надписи, чакащи приемчик от ГДР, Чехословакия или от други страни. Тези дни бе отправена една партида хидравлични ножовки за Чехословашката социалистическа република и сега се подготвя друга пратка за ГДР.

Големи бяха усилията на този млад, но сплотен колектив от инженери, техници и работници, през време на организационния период на завода, при неговото набиране на сили, за да започне работа в разгърнат фронт. Доставката на машини, тяхното монтиране, организиране на правилен технологичен процес, изпробване и доуточняване конструкциите на образците, подготовка на кадри бяха немаловажни задачи, които колективът изпълни с чест. Наред с тези подготвителни работи производственият план за миналата година бе изпълнен 113 на сто. През тази година се постави пред младите машиностроители по-голям план за изпълнение и за усвояване на нова металорежеща машина ОЛ 251.

За отчетените два месеца от третата година на петилетката, която е и решаваща за изпълнението на петилетния план, те постигнаха също високи успехи. Само през януари са произвели — 96 хидравлични ножовки ХН 25 М и 1 брой ОЛ 251, като с това са изпълнили плана 117 на сто. През февруари тези показатели са съответно — 100 бр. ХН 25 М, 2 броя ОЛ 251, което изпълнение в проценти е над 117. С неотслабващ темп се трудят и през този месец.

За постигане на добри резултати и предсрочното изпълнение на поставените задачи помага не само натрупаният опит, а и ентусиазмът на стругари, фрезисти, шлосери, които неотдавна откликнаха на патриотичния призив на пловдивчани за изпълнение на петилетния план в съкратен срок. Във връзка с това те обещаха да изпълнят петилетката за 4 години и 8 месеца, да постигнат предвидената производителност на труда по петилетния план една година по-рано. До края на 1970 година 83 на сто от прираста на общата промишлена продукция да е за сметка на увеличената производителност на труда. Да въведат пълен конвейерен монтаж на ХН 25М и други подобни подобрения за превръщане предприятието в напълно съвременно, с модерна технология, висока култура на работното място и поддържане качеството на произвежданите машини на световно ниво.

Взетият добър старт в началото на решаващата година от петата петилетка вдъхва увереност, че младите машиностроители ще удържат на своята дума.

М. ГЕОРГИЕВ

Засяха първите тютюневи семена

Кооператорите от специализираната бригада на Атанас Денев от ТКЗС — Тутракан тази година ще засадят 300 декара тютюн. За да могат да осигурят необходимия разсад, те подготвиха 2 600 квадратни метра топла парникова площ.

Сеитбата на семената ще се извърши на три етапа с разлика от 4-5 дни, с цел да не се развият едновременно. Наскоро те засяха първите 800 квадратни метра парници със семена от сорта „Трапезунд".

Производството на тютюнев разсад е възложено на опитните кооператори Мехмед Акифов, Сюлейман Фучеджиев, Коста Петров, Драган Велев и др. Цялата парникова площ е оградена с конопени стъбла, а самите парници са осигурени с полиетиленови платна.

Добрата подготовка и добрите грижи са сигурна гаранция, че и тази година ще бъде отгледан здрав и кален разсад.

Живко ТРУШЕВ

Голяма и сложна е машината, на която работи хобелистът Никола Райнов. Но нейното управление и настройване е леко и просто и той е спокоен за нейния нормален ход. Този хобел стърже по 6 кутии за хидравлични ножовки едновременно. Машината е с автоматично подаване и след като получи задачата, хобелистът само контролира нейната работа и превключва следващата стружка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Твоята партийна организация

Наближава 25-годишнината на социалистическата революция в България. Чествуването ѝ ще бъде преглед на нашите успехи в областта на икономиката, културата, просветата, в обществения живот. За да можем да посрещнем тази велика дата с още по-големи успехи, отдел „Организационен" на Окръжния комитет на БКП предлага в партийните групи да се проведе разговор на тема: „Приносът ми за 25-годишнината от социалистическата революция в България". Нека този разговор да съдействува за още по-активното участие на комунистите и всички трудещи се, в разгърнатото социалистическо съревнование в чест на тази славна годишнина.

На страниците на вестник „Силистренска трибуна" ще се даде широка възможност на партийни, стопански и други ръководители, на отделни комунисти и трудещи се да разкажат за приноса си в чест на великата годишнина.

Предложената преводна статия от в. „Правда" може да сложи началото на разговора.

Моя завод, колхоз, моя бригада... Така се говори при нас, за да се подчертае тясната връзка с работническия колектив, където трудът е общ, а общите цели и стремления обединяват хората. А в комуниста има още едно високо понятие, пълно с голям смисъл и значение. Той казва: моята партийна организация. Да размислим какво значение имат тези думи.

От този паметен ден, когато са ти връчили партийния билет, твоят живот е вече част от живота на партията. Сега ти отговаряш за тази организация. Тъй както и тя отговаря за тебе. Нейните грижи са твои грижи, нейните планове са и твои планове. И от това, доколко ти дълбоко ще бъдеш проникнат от личната отговорност за работата на партийния колектив, зависи най-много. Та нали работата в партийната организация е един от основните принципи за принадлежност към ленинската партия.

В края на миналата година „Правда" публикува писмото на Павел Абашкин, стоманоляр от завода „Електросталь" в Подмосковието. Какво го е накарало да пише? Член на партията не се отзовал на предложението на партийното бюро да сподели мисли за подобряване организацията на труда. И ето, друг комунист, който работи с него, забелязва това и се замисля, защо? И решил да се посъветва с другарите си по партия. Съгласете се, тук изпъкват две позиции. Един разсъждава: НОТ — това е хубаво нещо, нека да ми я осигурят. Друг мисли така: моята партийна организация започва да се бори за НОТ, а какво аз лично мога да направя за това, какво мога да предложа? И той не само мисли как да се подобри използуването на техниката, но и на хората. Той е обезпокоен от равнодушието на някои от неговите другари към общата грижа, тъй като това нанася вреда в работата на целия партиен колектив. А себе си от колектива не дели.

На XXIII конгрес на КПСС беше подчертана необходимостта от по-нататъшното повишаване боеспособността на първичните партийни организации. С обединените в тях цехови организации и партийни групи те играят решаваща роля за осъществяване на политиката на партията, за възпитанието на комунистите, свързват партията с масите, действуват там, където кипи живот. Сега по-широко се внедряват нови принципи в стопанския живот, разгръща се съревнование за достойно посрещане на стогодишнината от рождението на В. И. Ленин, за предсрочно изпълнение на петилетния план. И ролята на комунистите за това е извънредно голяма.

Успехите на всеки партиен колектив направо зависят от активността и отговорността на неговите членове. По-голямата част от комунистите са истински бойци, които показват пример на образцов труд, организираност и дисциплина. Но не всички проявяват такива качества. Какво трябва да се направи, щото всеки комунист да заработи плодотворно в своя колектив?

Този въпрос широко се обсъжда в първичните организации в стотици писма, които получава редакцията на в. „Правда".

Най-главното това е най-строгото съблюдаване на нормите на партиен живот, записани в Устава на КПСС. Комунистът се закалява и възмъжава като политически боец само в активно действуваща организация. Той се формира от окръжаващата го обстановка. Ако партийната организация винаги и във всички случаи строго съблюдава изискванията на партийния устав, ако на събранията се разгръща делова критика и самокритика, ако се вслушваме в мнението на всеки другар и правим всичко за задължителното изпълнение на взетите решения, може да не се съмняваме: инициативата на комунистите ще расте.

Развитието на вътрешно-партийната демокрация предполага едновременно всестранно укрепване на партийната дисциплина, засилване отговорността на комунистите за състоянието на работата в своята организация и партията в цяло. С грижата за това, всеки от комунистите да знае и осъществява своите права, партийните организации са призвани да увеличат изискванията за изпълнение на партийните задължения. Не би ва да се отминава без внимание всеки случай на нарушаване на партийната и държавната дисциплина. Дух на високи принципиални изисквания — това е задължителна норма на партиен живот. Всеки комунист, каквото и положение да заема, е длъжен да чувствува отговорност пред другарите си по партия.

Авангардната роля на комуниста преди всичко се проявява в отношението му към труда, към своя производствен участък. Днес има много отговорна работа и в заводските, и в селските партийни организации, за комунистите в научните учреждения, за всички бойци на партията. И по-нататъшното запазване на тяхната ведуща роля в производството, творческата самоинициатива и самодейност трябва да стоят в центъра на вниманието на партийните колективи.

Заедно с това голямо значение има и повишаване на обществената активност на кадрите. Авторите на писма в „Правда" говорят за важността на партийните поръчения, за по-строг контрол за тяхното изпълнение. Подчертава се необходимостта от последователна идейна закалка на комунистите. Поставят се въпроси за по-нататъшното подобряване работата с младите партийни членове, за повишаване изискванията при подбора и приемане на нови членове.

Въпросът за развитието на инициативата и активността на комунистите зае голямо място на районните, градските, областните и краевите партийни конференции. Направиха се конкретни предложения, определени практически мероприятия. Задачата сега е да се осъществи набелязаното, да се повиши дейността на всички звена на партията на нивото на новите задачи. А за това е необходимо ръководещите работници системно да посещават партийните организации, да им оказват конкретна помощ на място.

И все пак главното зависи от самите комунисти. Между писмата в „Правда" има такива: „Нашата партийна организация бездействува. Какво да се прави?"...

На това може да се отговори с думите на Николай Баторин, фрезист от Омския машиностроителен завод за кислородни станции:

„Преди всичко попитай себе си какво ти си предприел за подобряване работата в своя колектив, какво си предложил, какво си направил. Ако и ти, и твоите другари честно изпълнят своя патриотичен дълг, бъди уверен, твоята партийна организация ще стане действително боеспособна!"

Уводна статия на в. „Правда" от 4 март 1968 год., бр. 64 (статията поместваме със съкращения)

СМЕЛИ НАРОДНИ БОРЦИ ЗА СВОБОДА

ПРОСЛАВА НА ХАЙДУТСТВОТО

През тази година ще се състоят всенародни тържества в прослава на хайдутството. Целта е да се отдаде заслужена дан към тези народни борци, които проляха кръвта си за свободата на своята Родина. Народът е дал вярна и правилна оценка на хайдутството и в не една песен е възпял подвига на редица хайдути, жертвували живота си за освобождението на страната от поробителите.

След падането на България под турско робство народът не се помирил с тежката си участ и търсил начини да се освободи. Недоволството се проявило още в първите години на робството и въоръжената борба на народа ни започнала оттогава. Борбата се изразила в два начина — в действия на отделни личности и групи или пък в бунтове и въстания. Поради сложността си, въстанията били по-рядко явление. През петстотинте години на робството са известни около 25 въстания.

Хайдутството се зародило като спонтанен отпор срещу турските и чорбаджийските безчинства. Тежкият робски живот, грабежите, безчестията, убийствата, извършвани безнаказано от турските власти, а понякога желанията и копнежът за свобода, са били причина за появяването на хайдушкото движение.

Хайдутите образували обикновено малки чети — по 5, 10, 15, по рядко до 40-50 души. Малкият брой бил необходим за по-бързи действия на четата, за по-лесното ѝ изхранване и снабдяване с оръжие, укриване и пр. Четата се предвождала от предводител, наричан войвода. Негов заместник бил знаменосецът (байрактарят). Понякога дружината имала и писар. Всяка чета и всеки войвода са действували самостоятелно. Рядко две или повече чети действували общо и са координирали дейността си. Хайдутите се обличали в турски дрехи, за да не бъдат разпознавани. Към края на робството те носели и български дрехи.

Въоръжението на българските хайдути почти винаги е било добро. В народните песни се говори за „сабя френгия, що се дипли седем пъти и блести като ясно слънце", „пушка бойлия", „чифте пищови". Те се сдобивали с оръжие чрез изземване от богати турци, заптиета и войници. Предводителите на четите се стремели да си купят или набавят най-добро оръжие. Всяка чета имала свой район на действие. Но това е съвсем условно, защото хайдутите често преминавали от една планина в друга. Хайдушките чети излизали в планината, когато „закука кукувица", и се прибирали, щом окапе шумата в гората. Чудни песни са запазени за тези два момента в живота на хайдутите.

Животът на хайдутите не бил романтично приключение, а извънредно тежък. И затова хайдути са ставали не само здрави телесно, но и духовно твърди люде, не само храбри, а и коравосърдечни и жестоки хора. За върлуването на хайдушките чети и дружини в по-стари времена нямаме достатъчно исторически сведения. Но се знае, че от края на XVI век броят на хайдутите започнал да се увеличава и техните подвизи оставили дълбоки следи в народната памет, заради това по всички краища на България са създадени песни за тях. През 16 век в Тракия действувал с четата си Павел Бакич, а в планината Кожух — Чавдар войвода с байрактаря си Лалуш. Между 16-18 век се подвизавали Страхил (Страшил) войвода в Пирин, Стоян войвода, Мануш войвода, Семко и др.

От по-нови времена са стигнали до нас повече имена — Хайдут Велко (1731-1813), Христо войвода от Сливен, дядо Чоно от Калофер (1816), Кара Танас (1815-1820) и Алтън Стоян от Котел (1820), хайдут Бойчо от Разград, Кузман капитан, Добре войвода от Сливен (1821-1828), Гълъб войвода (1836), Димитър Калъчлията, Пейо Буюклията, Даглъ Стоян, Злате Кокарджиоглу от Сливен, Детелин войвода от Копривщица, Ангел войвода, Илю войвода. Георги Трънкин, Петко войвода, Панайот Хитов, Филип Тотю. От жените-войводи по-известни са Румяна войвода, Тодорка войвода, Бояна войвода, Боряна войвода, Добра мома, Янка войвода, Еленка войвода, Пена войвода, Сирма войвода.

Сведенията за живота на хайдутите обикновено черпим от хайдушките народни песни. Според Пенчо Славейков най-хубавото, което е създал нашият народ в епоса, това са неговите хайдушки песни. В тези песни са отразени мъжеството, героизмът и драматизмът на хайдутите. Те са най-ценният източник за живота на хайдутите при липсата на хроники, записки, дневници и др. писмени документи, останали от ония времена и писани от българи.

Много интересни са и турските източници за хайдутите. Според тях в края на 16 век в планината Кожух действувала четата на Чавдар войвода и байрактаря му Лалуш (това сведение се покрива с българското). Към 1615 г. в Софийско са действували „бунтовници-разбойници" и софийският шериятски съд е разглеждал дела против тях. По турски сведения по това време в Софийско и Златишко се е подвизавал Бързак войвода. И големият турски пътешественик Евлия Челеби споменава за действията на хайдутите. Той пише, че когато минал край Ниш през 1658 г., видял по стените на крепостта да стърчат хайдушки глави, набучени на маждраци. Други пътешественици отбелязват, че хайдутите са действували около 1698—1701 г. в Лозенградско, Бунархисарско и Бургаско. Към 1703 г. хайдути се появили в Леринско, а в 1707 г. и в Русенско. Тези сведения говорят, че почти навсякъде в края на 17 и началото на 18 век са се появили хайдушки чети в земите, населени с българи — Добруджа, Мизия, Тракия и Македония, които постоянно безпокоели турските власти и местните турци.

Задачите на хайдутите се свеждали до ограбване и убиване на турци и чорбаджии и други потисници, закрила на българското население. По-късно тези задачи били разширени. Те започнали да преследват и чисто политически цели. Хайдутството е първата организирана борба срещу турската власт. То било светъл лъч в непрогледната тъма.

Хайдушката борба била искрата, от която се разгоряла народната борба за свобода. Хайдутите са писали с кръвта си светли страници от нашата история. И с право те могат да се причислят към онези „луди глави", за които Захари Стоянов говори в „Четите в България", без които „...и до днешен ден на Черната джамия (в София) щеше да вика стамбулски ходжа, а на пловдивското Небет тепе да се развява полумесецът".

Иван ШАБАНОВ

Изучават решенията на XI конгрес на Комсомола

Младежите и девойките от района на Главинишка община посрещнаха с голям интерес решенията на Единадесетия комсомолски конгрес. По дружества се състояха събрания, на които делегатът на конгреса Расим Байрамов говори за работата и решенията на XI конгрес на ДКМС.

Сега коренно ще се преобрази работата на комсомолските дружества и общинската организация. Особено внимание се обръща на патриотичното възпитание на младото поколение. Членовете на общинския комсомолски комитет участвуват активно в разработването на плановете за осъществяването на поврата в работата на Комсомола.

Младежта от Главинишка община ще заработи още по-дейно в читалищата. Тя ще бъде привлечена да участвува във военизираните игри, състезанията и походите до различни исторически места. И всичко това се прави, за да се повиши отговорността на комсомолците и походите до различни ис... ческото минало на Родината.

Ахмед ДЕМИРОВ

Из Германската демократична република

Лайпцигският пролетен панаир — 1968 година бе проведен от 3 до 12 март.
На този панаир бяха представени експонати от 15 страни.
На снимката: Територията на техническото изложение на строителни машини от ГДР, на фона вдясно полската експозиция и павилионът за текстилно машиностроене.

Претворяване на тезисите в живота

Да изчезне равнодушието, да се премахне апатията...

Празничното оживление, настъпило сред цялата наша общественост след тезисите на др. Тодор Живков, Декемврийския пленум на БКП и работата на XI конгрес на ДКМС, вече отмина. Отмина и времето на пожеланията и съветите. Настъпи момент за действия — бързи, разумни, целенасочени и освежителни.

Най-верен помощник и вдъхновител на Комсомола е Партията. Партийните комитети трябва да окуражават, да импулсират комсомолските ръководства. Искрена помощ е необходима — от такава помощ Комсомолът се е нуждаел от години наред. Партийните комитети на много места трябва да подадат ръка, особено там, където все още ненапълно се осъзнава значението на големите промени. Трябва да се покаже, че на Комсомола се вярва.

Помня, преди може би година, с каква болка говореха комсомолците от едно голямо силистренско предприятие за своите несполуки в работата. Имаха комсомолско събрание, на което бяха поканили директора и партийния секретар. Колко остри бяха комсомолците в упреците си към тях. Как много искаха да се вслушат в желанията им. Излязох просто освежен от това събрание. Но когато след време попитах какво става в предприятието, разбрах, че всичко си върви постарому. На събранието имаше обещания, приказваха се големи приказки, а после всичко е продължило както преди. А е крайно време да се разбере, че комсомолската организация е сила, с която всеки трябва да се съобразява. От нея не само трябва да се иска, но и да ѝ се даде. Да ѝ се даде възможност за изява, за творчество, да ѝ се даде самостоятелност. И тогава тя ще излезе от положението си на бреме и ще се превърне в помощник, организатор и обновител на всичко старо. Животът недвусмислено налага това и то трябва да стане.

Сега във всички дружества и организации в града и окръга обстойно се разглеждат материалите на XI конгрес на Комсомола и се приемат конкретни планове за работа. Какво е необходимо да се направи, за да не се допуснат старите грешки? Преди всичко да се разбере, че основата на всяко дружество е отделният член, зад който се крие отделен човек. Интересите, мислите, желанията му трябва да бъдат най важното. Съобразно тях трябва да се изготвят и всички планове и програми. Така ще изчезне равнодушието, така ще се премахне апатията.

Трябва да се направи всичко възможно, за да може младежта да спортува активно, да се весели разумно, да пее и играе. Съвсем наскоро бях на една младежка вечер в ресторант „Албена". Дълга програма имаше там — хуморески, викторини, дърпане на конци, за да се спечели бутилка вино, томбола, даже състезание за най-точно ядене на... кисело мляко (!) с вързани очи. Само едно липсваше — танците и песента. А какво друго, освен танц и песен, ритъм и мелодия е младостта? Това често се забравя. И нима е приятно да се весели младежта в ресторант, събрал в единствения си салон повече от 160 души (а някои биха искали даже 200 да има), когато там, за да е уютно, не трябва да има повече от 80-100 души. Търговската сметка не води ли често пъти до обезличаване и опорочаване на такива срещи, до превръщането им във вечери на яко пийване и юнашко ядене? А противното впечатление, което често остава в душата на младия човек, изхабените нерви, липсата на каквато и да е била отмора и приятна забава?

Наред с ежедневните празници, които съпътствуват младежта в Силистра и окръга, предстоят редица забележителни събития, които дават истинска възможност за разгръщане на оживена и активна дейност в Комсомола, за започване и осъществяване на прелома в неговата работа. И това ще стане, защото младежта има сили и вяра в себе си, защото знае, че бъдещето на нашата нация е в нейни ръце.

Васил КРЪСТЕВ

ДОСТОЕН СИН НА ГЕРОИЧЕН ВИЕТНАМ

Всяка сутрин, когато прекрачвам прага на ВССИ „Г. Димитров" в София и срещам отново нашите студенти, си мисля, че за всеки от тях може да се разкаже по нещо.

Литнали на крилете на младостта, преизпълнени с мечти, събрани от села, градове и далечни страни, за петте години, прекарани при нас, те са ни станали близки, свои... Затова в минутите на раздялата оживяват случки с подробности, които времето не може да заличи.

Тази учебна година е поразлична от досегашните.

Завършва първият випуск на най-младия факултет при ВССИ — Аграрикономическия.

Ято от 30 млади специалисти е пред полет!

Неусетно изтекоха веселите студентски години, защита на дипломни работи (мнозина от тях вече успешно защитиха). А после... по стръмната пътека на живота.

На Нгуен Ха му предстои дълъг път. Знае ли той колко много го ценят, уважават и обичат студентите и преподавателите в института? Нгуен Ха се е отдал изцяло на подготовката си като икономист, на изпълнението на обществените задачи.

Нека да надникнем в биографията на този младеж, който е обичан от всички заради упоритостта, дисциплинираността и скромността му. Роден в Диен Тиен, провинция Куанг на Южен Виетнам, 20-годишен той участвува в съпротивата срещу френските колонизатори.

1956 година е тежка за него. След решителната победа на Виетнамската народна армия при Диен Биен Фу и подписването на Женевските споразумения, той остава в Северен Виетнам. Американските окупатори нахлуват в Южен Виетнам, дългоочакваните общи избори не се провеждат — родината страда...

Потиснал мъката си по родния край, където баща, сестра и брат с копнеж го очакват, упоритият младеж постъпва в училище за войници и работници в гр. Ханой и успешно завършва гимназия.

1962 г. Нгуен Ха търси на картата една малка страна, където е изпратен да учи. ВССИ „Г. Димитров" — София широко отваря вратите си за младежа с черни проницателни очи.

Редят се години, изпълнени с труд, стремеж за повече знания, нижат се отличните бележки в студентската книжка.

Поисках да чуя мнението на Нгуен Ха по някои въпроси. И отговорите последваха точни, откровени:

— От следването по специалността „Икономика и организация" съм много доволен. Оказана ми бе с готовност помощ да се запозная с всичко, което ме интересува.

— Той беше най-точният, най-изпълнителният в работата от чуждестранните студенти в нашия институт. Такъв го знам и в труда, и в учението — казва с нескривано възхищение за него старши преподавателят Цено Петров.

Колко правдиви са думите на заместник-декана на факултета доцент Иван Костов за Нгуен Ха:

— За нас той е достоен син на героичната си Родина. Отличник в учението, съзнава ясно своя дълг. И знае, че за утрешен свободен и обединен Виетнам ще са необходими способни специалисти, които ще трябва в кратък срок да излекуват раните от войната и да осигурят всестранния разцвет и подем на Родината си.

Ха Нгуен ще се завърне в Северен Виетнам и ще работи, където е най-полезен. Но неговото съкровено желание е да види близките си и в Южен Виетнам.

— Макар че ще бъда далеч на работа, аз ще държа близка връзка с моите преподаватели и колеги, ще следя развитието на ТКЗС и ДЗС, укрепването на икономиката в социалистическа България. Ще се радвам на всеки техен успех като на свой, ще внедрявам опита им при конкретните условия на моята Родина. С това обичта ми, дружбата към българския народ ще става с всеки изминат ден по-силна и крепка.

Тамара ГУНЧЕВА,
ст. асистент при ВССИ
„Г. Димитров" — София

СТРАННАТА НАИВНОСТ НА РАЛФ БОСТОН

(по повод на неговото интервю пред кореспондента на френския вестник „Екип" и пред един канадски журналист)

Името на американския спортист Ралф Бостон не се нуждае от коментарии. Олимпийски шампион, световен рекордьор на дълъг скок, със своите забележителни спортни постижения той спечели световна известност в лекоатлетическите кръгове на всички континенти.

Името Бостон винаги е било в спортния свят синоним на високо майсторство, воля, атлетизъм и шампионско дълголетие. Нищо не можеше да хвърли сянка на това прославено име, докато...

Пред нас е един от августовските неделни броеве на френския спортен вестник „Екип". Над поредната кореспонденция от Винипег (Канада), направена от кореспондента на вестника Ги Гарсоа, с ярък шрифт е набрано заглавие: „Говори Ралф Бостон".

За какво говори олимпийският шампион?

Най-напред той съобщава за своето окончателно намерение да напусне спорта след олимпийските игри в Мексико. „Аз съм на 28 години. Но не възрастта ме заставя да оставя спорта. Не, аз се чувствувам достатъчно силен — така както и на 22—25 години. Моето решение — това са парите. Работейки по специалността си (Бостон се готви да стане биохимик) и като треньор, аз ще получавам много повече пари".

В страната, където всичко е подчинено на „златния телец", където парите и само парите внушават уважение към човешката личност, цинизмът на подобно откровение е нещо обикновено. И наистина не си струва да се спираме на това изявление на Бостон, ако то не наподобява друго негово интервю, дадено пред канадския журналист Рон Майер. „Сега на американските негри се предоставя възможността да подобрят социалното си положение. Може само да се съжалява, че американският конгрес така бавно пристъпва към разширяване на техните граждански права. Това е съвършено ясно. Но е ясно и друго, че не е във властта на Конгреса на САЩ да прокара закон, задължаващ все повече да се работи, за да се получава повече. Това е индивидуален въпрос. Тази елементарна и вечна истина още не са разбрали всички американски негри".

И така, според Ралф Бостон, излиза, че масовите неотдавнашни вълнения на доведеното до отчаяние негърско население на Нюарк, Детройт, Милоуки и десетки други градове на Америка са предизвикани не от дълбоката криза в прехваленото американско общество, обрекло 20 милиона негри на глад, нищета и политическо безправие а от недоразбраната от самите негри „вечна" истина — за да получаваш повече, трябва повече да работиш.

Но Ралф Бостон очевидно е забравил първото условие, при което тази „вечна истина" няма да си противоречи със здравия смисъл — за да се работи (повече или по-малко), трябва да се получи работа.

Ние сме принудени да напомним на Бостон така добре познатото и ненавистно за неговия народ слово — безработица, за което той, кой знае защо, нищо не споменава в своето интервю. Няма да бъдем голословни и ще дадем примери от официалната статистика на безработицата в бедните негърски гета: в източен Харлем в Ню Йорк — 33,1 процента, бруклинското гето в Ню Йорк — 27,6 процента, новоорлеанското гето — 45,3 процента, филаделфийското гето — 34,2 процента и т. н. Най-активно участие в метежите вземат младите негри. И има защо — в цялата страна най много безработни негри има до 20 години. „Негърските деца, раждащи се сега в Америка, независимо от щата, в който са родени, имат в сравнение с белите деца, родени в същото място, например наполовината по-малко шансове да завършат средно образование, една трета шансове да завършат колеж, една трета шансове да овладеят някаква квалифицирана професия и... двойно повече шансове да станат безработни..." — така казваше сенаторът Роберт Кенеди, когато беше министър на правосъдието на САЩ.

На Ралф Бостон му провървя — неговият мал шанс не му позволи да се запознае с борсата на труда. Щастливият случай и спортът му помогнаха да се измъкне от бедните негърски гета. Но и сам Бостон заявява: „Аз никога не бих могъл да се оправя в многото проблеми, ако не бях се срещнал с хората в различни краища на света..." Неговата наивност е безкрайна, ако той заема позата на агитатор, носещ в негърските квартали призива да запазят спокойствие. „Миналата година Вилма Рудолф и аз бяхме изпратени в най-бедните квартали на Детройт, Хустон, Чикаго. Ние изпълнявахме „операцията с шампионите", предназначена да разведри натегнатата вече атмосфера. Тази операция се провали напълно".

Представяте ли си, че 70 процента от това негърско население никога не е слушало за Вилма Рудолф и Ралф Бостон. Тези, които биха могли да окажат влияние и да убедят негърското население да запази хладнокръвие, са професионалните играчи по бейзбол или футбол. Но два пъти по-наивен е Бостон, ако той мисли, че подобна операция въобще може да разчита на някакъв успех, който и да я провежда. Никакви увещания и репресии няма да потушат пожара на ненавистта, бушуващ в черните гета на американските градове. Защото негрите са се вдигнали на борба против расовия и социален гнет, за правото да се наричат равноправни хора.

Това очевидно не е разбрал Бостон.

Една неверна стъпка по лекоатлетическата писта може да лиши спортиста от званието шампион. Една неверна крачка в живота може да лиши човека от чест. От подобно социално и политическо късогледство до предателството спрямо собствения народ също има само една крачка.

(Из съветското списание „Спорт за рубежом")

ПЛОДОТВОРНИ УСИЛИЯ

През настоящата година кравефермата в село Зафирово има план за млеконадой 1 200 тона. От това количество през първото тримесечие трябва да бъдат надоени 289 тона мляко. Колективът от доячи и специалисти при изпълнението на тази задача работи с особено желание. Бригадата на Тодор Илиев Сараджиев обеща вместо по 2 900 литра на крава да надои по 3 150 литра мляко.

Благодарение на плодотворните усилия на зафировци, от 386 крави до края на февруари са получени 200 тона мляко или до окончателното изпълнение на тримесечния план остават само 89 тона.

Състоянието на млеконадоя радва повече от всякога зафировските доячи. Те се стремят работата им да бъде достойна отплата за грижите на кооперативното ръководство, което към края на настоящия месец ще облекчи труда им с въвеждането на инсталация за механизирано почистване на оборите.

Сега повече от всякога те държат и за най-разумното консумиране на наличните фуражи. За осемте племенни и трите стокови групи се спазва дажбена таблица, осигуряваща максимален млеконадой и добра охраненост на животните.

Дажбените таблици за племенните и стоковите групи са различни. Кравите от племенните групи получават ежедневно по 3 кг концентриран фураж, 4 кг сено, 20 кг силаж, 2 кг сухи рязанки, 5 кг какалашки и др., а животните от стоковите групи консумират по 0,5 кг концентриран фураж по-малко.

Разбира се, доброто желание за работа на този сговорен колектив се поощрява и от материалния стимул. Доячите продължават да са сред кооператорите, които получават сравнително най-добро средно заплащане. За пример може да бъде посочен случаят с извънредното заплащане във формата на допълнителни премии. То възлиза за годината около 300 лева за всеки човек, а основното заплащане на повечето доячи и телчари рядко е по-ниско от 2 000 лева. Има и говедовъди като Димитър Трифонов и жена му Янка Димитрова, които през 1967 година са си осигурили основно заплащане от 7 000 лева.

Изминалите два месеца от първото тримесечие на тази година красноречиво показват, че работата по изпълнението на плануваните количества мляко за годината е подета добре, че може да се разчита на сигурен успех в борбата за рентабилно говедовъдство.

Р. РУСЕВ

Пряка връзка със Силистра

В тутраканската ПТТ станция претрупаният трафик често водеше до закъсняване изпълнението на телефонните поръчки на абонатите. Освен Тутракан и Зафирово нито едно друго селище от този район нямаше пряка връзка със Силистра. За да се намали претрупаността на разговорите, водени чрез тутраканската станция, и се улеснят абонатите, бе взето решение някои села от този район да бъдат свързани с телефонни линии направо с окръжния център. Щастието се падна на селата Нова Черна, Белица и Сокол. Отскоро тези села имат вече пряка връзка със Силистра. Това стана благодарение на новата 12-канална телефонна уредба, която дойде в замяна на предишните едноканални. За непрекъснатата работа на този апарат вече е издействуван генератор, който ще захранва с електрическа енергия пощенската станция при спиране на тока в градската мрежа. Досега при липса на ток телефонната връзка се осигуряваше само по 2 физикални канала, а дванайсетте други не работеха. Тези дни агрегатът ще бъде готов да поддържа нормалната работа в пощата.

Викентий ДУКАНОВ

С какво да ги храним...

Този въпрос чака положително решение, но...

Времето е хубаво и всеки ден се излюпват хиляди пилета в люпилнята на наркооп Дулово, пък не липсва и желание у дуловчани. Но възниква въпросът с какво да се хранят закупените пилета?

Миналата година от наркооп Дулово раздадоха по малко смески, ала повече от тях бяха развалени, несъхранявани както трябва и измориха маса пилета. А ето настъпва вече новата пролет, а в наркоопа ни дума за смески не става. Какво ще правим с останалите от миналата година неизклани кокошки? И тях бихме ликвидирали досега, но ни избавя лошокачествения хляб, произвеждан също от наркоопа. Половината от него отива за изхранване на кокошките, но носливостта от такава храна е ниска.

Крайно време е ръководството на наркоопа да реши този въпрос, защото те продават пилетата, те изкупуват и яйцата, но гладни кокошки яйца не носят. Храна за птиците в Дулово не се предлага нито в лавките на наркоопа, нито в тези на кооперативното стопанство.

Венета ГЮРОВА

Голямото в обикновеното ежедневие

Много са хората, с които се срещаме всеки ден, разговаряме с тях, спорим, а понякога, унесени в мислите си, ги отминаваме незабелязано. В динамиката на нашето ежедневие рядко се мъчим да видим оня свят, който се крие под дрехите на стройната интелигентна фигура или скромната, с нищо незабележима, облечена с ватенка личност...

Хора, колко много са те и всички си имат свои светове, в които живеят, трудят се, стремят се към бъдещето. Свой път има и Иван, но не е лесно да го видиш. Той е в спомените и мечтите му. Достатъчно е само да заговори и върху крилата на разказа човек полита назад във времето и заедно с него се връща, за да продължи в мечтите му.

По свой път е вървял Иван от деня, откогато се помни. Отначало пътят му е водел само до класната стая, където сред изкривените букви за пръв път надникна в света на чудесата. Годините го правят зрял и Иван тръгва да продължи своя път натам, където го зове сърцето.

— Мисълта за машините не ме напускаше — разказва Иван. — Мислех си, че ако ми разрешат, ще яхна веднага трактора, а той покорен ще върви натам, където пожелая. Но...

В недоизказаното „по" Иван събра всичко, което е трябвало да изпита по трудния път до майсторството. Отначало като прикачник, след това в МТС—Тутракан, в МТС — Бабово, докато по зова на Родината застава в редовете на смелите войни. И в армията съдбата свързва Иван.—Мислех си, че ако шва шестмесечна школа, а след това заминава за с. Звездец—Бургаско, като командир на танк. С пулса на голямото стоманено сърце бие и сърцето на Иван. Бие, за да се кали и стане неуморимо в стремежите му.

Когато Иван напуска казармата, тръгва за родния край с нова мечта. Стремителният ход на танка поражда у него желанието да замени трактора с бързоходна кола. Верен на целите си, Иван постъпва в Държавната автомобилна школа — Русе. Осъществил мечтата си, като правоспособен шофьор той се връща в родното село.

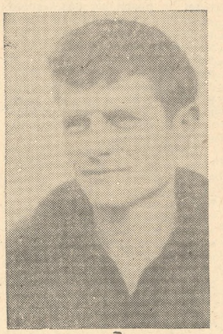

Опитен тракторист, смел танкист, правоспособен шофьор—качества, с които малко хора биха могли да се похвалят, но за Иван те са само постигнати желания. В кооператива имаше нужда за човек, който да яхне новополученото шаси и Иван не се колебае. За своя макар и не така дълъг път в живота добре бе разбрал, че славата не идва сама Тя идва със сръчността и голямата любов към труда.

От стопанския двор новото шаси потегля по дългите друми. Водено от Иван, то кръстосва с тороразпръсквачката безсинорни ниви, коси люцерна, носи зърно и тор за градините, то е там, където го повикат животновъдите. И така всеки ден безспир от 1965 година.

Съгласно техническите норми, през миналата година е трябвало да извърши среден ремонт, а досега и основен, но Иван все още не мисли за тях. Опитността каза своята дума. Шасито работи безупречно, макар че сроковете отдавна са минали. Какво по-хубаво от това. На стопанството са направени икономии от разходи за ремонт, а само през миналата година и два тона гориво са спестени. Напрегнати и пълни с дела делници — такива са те за Иван. А желанието му е да мине поне и втория срок за текущ ремонт, без да спре.

Успехите са неща, които човек не може да скрие. На тях той се радва. Те носят достойна слава и признателност. Признателно е и ръководството на кооператива в с. Старо село към Иван Петков. За хубавите дела Иван е получил не една награда. Ходи до Будапеща, а наскоро с най-добрите трактористи от стопанството сподели радостта на срещата на механизаторите от окръга.

Иван НИКОЛОВ

Паспортизацията — основа за технико-икономическите проучвания в градоустройството

Плановото ръководство на градоустройството изисква задълбочено проучване на икономическите и социалните процеси в населените места. Анализът на настъпващите и бъдещи изменения позволява обосновано да се проектират населените места и създава база за реални планове. Еднократните проучвания на селищата приключват със завършването и одобрението на общите градоустройствени планове. Това обаче не дава възможност да се следи динамиката на тяхното развитие и своевременно да се отразяват съществените изменения в изграждането им. Съществуващата статистическа отчетност обобщава отрасловите показатели в окръжен мащаб в отраслов разрез, но не може да служи за изводи относно развитието на отделните места, за текущото и перспективно планиране и проектно дело. За решаването на тези проблеми е необходимо да се приведе в известност състоянието на всички селища. Нуждата от анализ и отчитане състоянието на населените места в градоустройствен аспект наложи към ГНС на окръжните градове и някои градове с по-интензивно икономическо развитие да се създадат „Технико-икономически групи". В Силистра такава група работи от средата на 1967 г., а през настоящата година такива ще бъдат създадени в Дулово и Тутракан.

Подчинени административно на ГНС и ръководени методично от отдел „Технико-икономическо проучване на населените места при МАБ", групите изпълняват проучвателна дейност относно икономическото и техническото развитие на градовете, обвързани със задачите на градоустройствената икономика, анализират ефективността на провежданите градоустройствени решения, извършват анализи по състоянието на задоволеност на градовете относно жилищния фонд, търговското, културно-битовото и комуналното задоволяване в общоградски мащаб и в границите на микрорайоните. Съгласуват текущите и перспективни планове за изграждане на градовете със задачите на генералния план и неговата перспективна програма. Разработват конкретни разчети и доклади на база на анализите относно икономическото и техническо развитие на градовете. Проучват крайградската зона на градовете с оглед нейното третиране с градското стопанство като единен градоустройствен комплекс и т. н.

Като първи етап от работата на технико-икономическите групи е въвеждането на паспортите— подходяща форма за привеждане в известност основните технико-икономически показатели на градовете, както и на развитието им.

При изработването на паспортите е проучена първичната документация на отрасловата статистическа отчетност у нас, която е приета за основна при изграждането на икономическите показатели. За пръв път у нас, без да се създава нова отчетност, се използва като основа официалната отчетност за нуждите на градоустройството. При разработването на показателите са включени основни данни, необходими за анализите, третирани в проучената литература на градоустройствени и социологически проучвания. Паспортът включва данните за развитието на динамиката на градовете за периода на петата петилетка 1966-1970 г. Отчитането измененията по години както в икономиката, така и в техническите показатели ще служи за научното ръководство на градското стопанство от изпълкомите на ГНС; за последователното научно ръководство на дейността на МАБ; за осигуряване на основните изходни данни на проектантските институти и организации за проектното дело и въвеждането на единство в наблюдаваните показатели. На базата на паспорта на градовете, при желание от страна на предприятията в окръга, технико-икономическата група е в състояние да окаже методическа помощ в съставянето и изработването на форма образец „Паспорт на предприятието". Един такъв паспорт, без особени материални разходи, би бил от голямо значение за промишленото предприятие. Особено за по-големите, които търгуват на международния пазар. Такъв паспорт-огледало за състоянието на предприятието в даден момент ще улесни администрацията при събирането и даването на разнообразни сведения, ще служи за изходен материал за научни разработки и съпоставки и ще остане като важен рекламен и архивен документ, съхраняващ историята на развитието и традициите на предприятието.

М. АТАНАСОВ,

Редовното предаване на царевица за фуражни смески е едно от постоянните задължения на ТКЗС. С тази задача в кооперативното стопанство в с. Нова Черна се занимават хората от звеното на Георги Йорданов. С помощта на машина те ронят струпаната в кооперативния двор царевица.

През Месеца на трайните насаждения

Състояние и перспективи на трайните насаждения в окръга

Обнародваните напоследък партийни и правителствени документи за повишаване ефективността във всички отрасли на материалното производство ни задължават да подложим на основна преценка досегашната наша работа и в областта на трайните насаждения.

По отношение на почвено-климатичните условия Силистренски окръг, и особено неговата крайдунавска ивица, е особено подходящ за развитие на всички видове трайни култури. Благоприятни условия за развитие на някои видове има и във вътрешността на окръга. Въпреки това обаче, доходите от трайните насаждения са много непостоянни и незадоволителни.

Големи са различията между отделните години и отделни стопанства. Въпреки увеличаване относителния дял на ценните винени сортове лози, варирането на средната изкупна цена е голямо. От 0,09 лв/кг през 1959 година тя достигна на 0,103 лв. през 1966 г., докато в 1961 година е била 0,185 лв/кг, а през 1963 г. 0,188 лв/кг. Аналогичен е случаят с десертните сортове.

Кайсията, която е основен овощен вид за окръга, показва също така големи различия в добивите. Наистина тя се влияе много от повратните студове през пролетта, но докато разликите в отделните години в градините на КОС—Силистра са не повече от 53 на сто, то в ТКЗС достигат до 80 на сто. Най-ниският добив в КОС е отбелязан през 1962 година — 293 кг/дка, докато в ТКЗС той е 111 кг/дка. Още по-очебийни са финансовите резултати. През 1966 година средно от един декар кайсиево насаждение стопанството в Полина получи по 114 лв., Зафирово — 104 лв., Тутракан — 64 лв., Ситово — 45 лв., КОС — 146 лв.

Големи различия се наблюдават в добивите и доходите и при маточниците, вкоренилищата, ягодите, ракитата и другите овощни видове. ТКЗС с. Калипетрово, Айдемир, Попина, Ст. село редовно получават над 8 000 резника от декар маточник, докато Алфатар и Ст. Караджа се движат между 4 000 и 5 000. ТКЗС Старо село и Калипетрово получават по 40-45 на сто първокласен лозов материал, докато Тутракан, Попина и Айдемир едва достигат 30 процента.

В светлината на казаното дотук се налага да се направи основна преоценка на работата в трайните насаждения. Един бегъл преглед на агротехниката в този отрасъл показва, че на много места не се спазват основните изисквания за тези култури. Не може по друг начин да се обясни лошото състояние на насажденията, ниските добиви, ниската реализирана цена и недостатъчната ефективност от капиталните вложения.

Във връзка с повишаване ефективността на трайните насаждения необходимо е през 1968 година да настъпи прелом в отношенията ни към тях. Във всяко стопанство трябва да се разгледат задълбочено финансовите резултати от трайните насаждения за периода 1960—1967 година, да се анализира дейността на производствените единици за всяка година и се разкрият слабите места в производството. Полезно ще бъде да се направи основен анализ на използването на механизацията, натовареността на хората, работещи в този отрасъл, сроковете за провеждане на растително-защитните мероприятия и резултатите от тях, начините на отглеждане на отделните видове и сортове и тяхната доходност. На базата на тези анализи да се изготвят мероприятия, гарантиращи повишаването на ефективността от всеки човекоден и лев, вложени в трайните насаждения.

Кои фактически са слабите места в технологията на трайните насаждения, от решаването на които зависи изпълнението на плановете.

На първо място, трябва да се ликвидира с пренебрежителното отношение, което имаме към почвообработките. През последните години междуредията в овощните градини масово се заемат от подкултури, които пречат на редовните обработки. Това създаде предпоставки за силното размножаване на многогодишни коренищни плевели троскот и балур. Особено характерно е това за Срацимир, Кайнарджа, Средище, Ситово и др. Голяма част от хранителните вещества в почвата се изразходват от плевелите. Внасянето на торове в овощните градини, без да е настъпил прелом в отношението ни към почвообработките, само ще оскъпи производството, защото по-голямата част от активното вещество ще се използува от плевелите.

На второ място, налага се да поставим на основна преоценка нашето отношение към резитбите. Един бегъл поглед на овощните градини и лозята ще ни убеди, че по този въпрос съществува голям консерватизъм и формализъм. При резитбите на плододаващите овощни дървета правим главно прореждане, а при лозята дългата резитба се схваща като дължина на плодната пръчка в сантиметри, а не брой на плодните очи. Естествено е, че при това положение дърветата остаряват преждевременно, както в Ситово, Бабук, Кайнарджа, а част от лозите се претоварват, докато други остават непълно натоварени (в Алфатар, Тутракан, Средище).

Следва правилно да се отчете моментът на отслабване едногодишния прираст на овощното дърво и веднага да се реагира със засилена резитба. Това е възможно, ако навреме и качествено се извършват летните резитби. В такъв случай пластичните вещества биха отишли за създаване на плододаваща дървесина на овощното дърво и лозата, а не за ненужни части.

Друго слабо място в трайните насаждения е работата по опазване реколтата от болести и неприятели. Растителната защита не е лечение, а профилактика. Това обаче не се разбира навсякъде. В повечето случаи водената след констатиране на заболяването борба е безпредметна. Затова следва да се даде предимство на механичното унищожаване на източниците на зараза. Преминаването към малообемно пръскане ще съкрати разхода на разтвор, ще снижи себестойността на растително-защитните мероприятия.

Открито трябва да признаем, че все още не използваме напълно наличната техника. В повечето стопанства приетите норми не стимулират механизаторите за работа в трайните насаждения. Напротив, стимулира се разходът на ръчен труд.

Не се прави необходимото за внедряване на техника при засаждането на лозята и овощните градини и при набиване на коловете за телени конструкции, както се прави в Окорш и Калипетрово. Максималното използуване на машините ще даде възможност да се освободи достатъчно работна ръка за срочното и качествено извършване на ония работи, които не могат да се механизират.

Не на последно място стоят въпросите около правилната организация на труда. Крайно време е да се замислим върху даването на по-голяма оперативна свобода на производствените единици. Към това обаче може да се пристъпи след съответната разяснителна работа. На бригадирите да се спускат седмични задачи, а извършената работа да се приеме с акт. Така ще се създадат условия за по-голям самоконтрол сред кооператорите, а агрономите ще имат достатъчно време да оказват квалифицирана помощ в хода на самата работа.

Петър КОВАЧЕВ

Професионалното ориентиране — актуален проблем

ЖЕЛАНИЯ, ЖЕЛАНИЯ...

(Мисли по повод на една анкета)

Тутраканската прогимназия „Стефан Караджа“ има установени традиции по въпросите на професионалното ориентиране. И тази година навреме бе приет план, навреме започна конкретна дейност.

Наред с другите мероприятия напоследък бе проведена и анкета в писмена форма с всички осмокласници по следните въпроси: „Кой предмет обичам най-много и защо?“, „Какъв искам да стана?“, „Къде желая да се уча след завършване на VIII клас?“, „Къде настояват родителите ви да се учите?“, „Как би се решил спорът между теб и родителите ти?“. Стотина на брой са осмокласниците. Толкова са и отговорите — така различни са те. Всеки изразява едно желание, един стремеж.

Много са насоките, в които търсят своята бъдеща професия осмокласниците. Учениците от VIII-в клас, съобразно желанията им, биха могли да се разделят на 16 групи. Прави впечатление, че четири момчета съвсем реално са преценили своите възможности и открито заявяват, че ги влече обработката на дървото и мислят да постъпят на работа в промкомбината. Полезно е, разбира се, тези момчета преди това да се запишат в техникума по дървообработване в Силистра. Един по-конкретен подход към тях и родителите им би помогнал въпросът да се реши в такава насока.

„Обичам математиката — пише едно момиче. — Обичам я, защото при нея има главоблъскане, загадки, защото увлича...“ А двама от учениците искат да станат техници. Само че едва ли бихме могли да приемем за правилно обяснението на единия от тях: „Искам да стана техник в някой завод, защото работата е лесна и заплатата е висока.“ Може би ако се уредят срещи със специалистите от заводите и предприятията, на този осмокласник ще му стане пределно ясно, че неговите представи са малко погрешни...

Възниква и въпросът за мястото, за ролята на родителите в този момент, когато децата си избират професия, която трябва да им стане съдба за цял живот. Само една ученичка отговаря, че ако се явят спорове между нея и родителите й, ще настоява на своето. А другите? — Ще постъпят така, както настояват родителите им. Естествено е, че в тази възраст учениците имат нужда и от голямата помощ на родителите. Но тя не бива да бъде свързана само с материалните въпроси, не бива да пренебрегва желанието на подрастващите.

А какво ще стане с гимназията? Този въпрос логично си задаваме, след като само на пръсти се броят онези осмокласници, които възнамеряват да се учат в нея. Странно наистина! През последните години техникумите станаха мода в окръга, но нали все пак гимназията дава най-добрата подготовка на учениците, които по-късно биха искали да се ориентират към много висши учебни заведения — особено с хуманитарен характер.

От анкетата се вижда, че децата обичат родния си град. Почти всички искат да се завърнат в него на работа. Разбира се, няколкото отговора „Навсякъде другаде, но не и в Тутракан“ изненадват. Интересно какви са причините за тях?

„Не ме привлича нищо. Никъде не искам да уча. Нищо не искам да работя!“ Такъв е отговорът на едно момче. Може би неговият класен ръководител вече е разбрал „тайната“ на този отговор. Защото той е тревожен по много причини.

Желания, желания... По тях заслужава съвсем конкретно, съобразно нуждите на града, да помислят и учителите, и родителите, и учениците, и ръководителите.

Еикентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Взискателна и строга е в работата си учителката по физика Елеонора Мирчанова в I СПУ — Силистра. Но учениците я обичат заради разбирането и уважението, с което се отнася към тях.

НА СНИМКАТА: Десетокласници проверяват законите за последователно и успоредно свързване на проводници в кабинета по физика. Ако направят някаква грешка, другарката Мирчанова ще я поправи...

В знак на благодарност

Учениците от IX „а“ клас при Политехническа гимназия „Георги Кирков“ в град Дулово, изучаващи машинознание, работиха няколко дни при механизаторите от ремонтната работилница на ТКЗС. Под ръководството на учителя-специалист Христо Петров те приложиха своите теоретични знания в практиката.

Механизаторите обкръжиха учениците с голямо внимание, благодарение на което те усвоиха много полезни практически навици.

В знак на благодарност към механизаторите в последния ден на практиката учениците изнесоха пред механизаторите богата литературно-музикална програма, съставена от песни и хумор.

Учениците Павлинка Илиева, Сабрия Хюсеинова, Георги Братанов, Ахмед Ахмедов и др. изпълниха български и турски народни песни.

Ахмед ХАСАНОВ

Нови книги

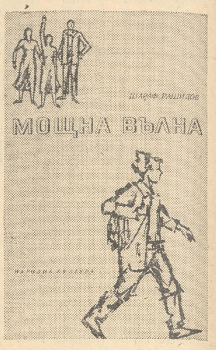

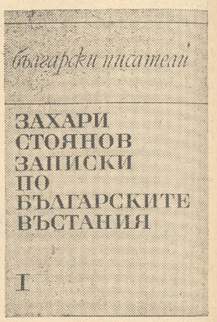

НИКОЛА КОВАЧЕВ „ИЗ САРАЕВО“

Училищно тържество

Преди няколко дни в училище „Кирил и Методий“ в Силистра стана вълнуващо тържество в чест на 90-годишнината от Освобождението. Докладът, прочетен от др. Василев, грабна вниманието на всички. Прозвучаха легендите за падането на Българското царство и на Силистра; с патриотични тръпки бяха пронизани народните песни, разказващи за тежката участ на поробените българи. Сърцата на учениците бяха изпълнени с гордост от смелите подвизи на знаменити българи и от най-искрена признателност към руския народ-освободител.

Хорът при училището изпълни възрожденски песни.

Филмът „Хайдушка клетва“, прожектиран накрая, допълни емоционалната атмосфера.

Гергана ГЕОРГИЕВА

МИНИАТЮРИ

Нетърпеливият

22 март. Тази сутрин слънцето се събуди рано. Всъщност то цяла нощ не можа да заспи. Едно, че южнякът топеше снега и в гората запяха ручеи, и друго — цяла нощ слънцето мислеше какво да каже сутринта на дърветата.

— Пускайте вече сок по клоните, да напъпят — каза то. И продължи все така усмихнато: — А когато пъпките ви станат готови за разлистване, по даден от мене знак всички ще пуснете листа. Изведнъж! Представяте ли си — вечерта гората е гола, а на сутринта — в разкошни зелени дрехи! Птиците ще запеят от удивление. Зверовете ще се засрамят от греховете си. А дърварите ще се влюбят. Само че никой да не бърза с разлистването! Чакайте моя сигнал!

Всички дървета зачакаха. Само глупавият, самонадеян дрян не издържа. Цъфна няколко дни преди другите дървета и провали идеята на слънцето. За което слънцето го наказа да узрее най-късно от всички други плодни дървета.

Възхищението на скептика

Ах, каква прелестна роза!

Е, прелестна — силно казано, но е хубава. И не толкова хубава, колкото ухаеща. Но ако говорим откровено, срещали сме и по-ухаещи. И по-разкошни. Тази е някак неосъществена като цвете. А защо да не употребим точната дума — тая роза не е цвете за мирисане.

СРЕДНИЯТ ЧОВЕК

Приятно ми е — Среден Син на среден селянин. Като ученик — среден. В живота — също среден.

Нашето положение на средни е най-сигурно. Горните често ги снемат. А долните не претендират за нашето място — те направо искат да станат горни ...

Човекът, който си свирка

Човекът беше млад, начетен и надежден. Но какво беше учудването на всички, когато той започна да си свирка. Край него имаше несправедливости, подлост и лъжа, а той си свиркаше.

Но един ден свирката му се счупи. И младият човек започна да освирква с пръсти... Освиркваше подлостта, простащината, несправедливостите. И какво беше учудването му, че засегнатите не го взеха на мушка. Напротив — усмихнаха му се най-любезно и го изпратиха в чужбина да си купи нова свирка, както и някои други вещи.

И сега човекът си свирка с вносна свирка...

Симеон МАНОЛОВ

На здравни теми

Храната на болните от туберкулоза

В цялостния план за лечение на туберкулозата съществена роля играе лечебното хранене. Трябва да се разбира не усилено хранене, не увеличаване на храната изобщо, а да се постига правилно съотношение на основните хранителни вещества — белтъци, въглехидрати и мазнини, а също така на витамините и минералните соли.

Какво трябва да съдържа храната на болния от туберкулоза?

Преди всичко трябва да споменем, че това зависи от степента на увреждане на организма, от това в каква фаза се намира болестта, дали тя е в разгар или в стихване, дали болният е сравнително укрепнал, или все още се нуждае от активно лечение.

Затова в медицината се разглеждат три основни хранителни режима при туберкулозно болните:

За болни от белодробна туберкулоза, при които здравословното състояние не е много увредено и няма усложнения от страна на други органи.

За болни от активна туберкулоза на белия дроб във фаза на остро протичане на процеса.

За болни от туберкулоза във фаза на стихване.

Тъй като лечебното хранене на болните от активна белодробна туберкулоза, заедно с медикаментозното им лечение, се извършва в тубдиспансерите или в санаториумите, ние на него няма да се спрем.

Няколко думи за основните хранителни съставки и основния хранителен режим при белодробната туберкулоза.

Белтъците представляват основен градивен материал за организма на човека. А организмът на туберкулозно болния се нуждае от повече белтъци поради разпадането на заболялата тъкан и по-лошото усвояване на внесените с храната белтъчни вещества. При това храната на болните трябва да има повече животински белтъци — те се усвояват по-лесно, а и съдържат крайно необходими за човека аминокиселини. Съотношението на животинските белтъчини към растителните в храната трябва да бъде 2:1. Медицинската наука показва, че количеството белтъчини, необходими за здравия човек, е 90-110 грама дневно, внасяни главно с месото. За туберкулозно болния това количество е по-голямо — от 120 до 160 грама дневно.

Мазнините са източник на енергия в организма и се доставят предимно с животинските и растителни масла. Най-пълноценни се явяват кравето масло, сметаната, рибето масло, сланината, яйцата, мозъкът, черният дроб и др. Мазнините съдържат редица биологически активни вещества и витамините А, Д, Е и К, имащи голямо значение за нормалното протичане на жизнените процеси. Дневната нужда от мазнини при здравия човек е 50-70 грама. Организмът на туберкулозно болния се нуждае от по-голямо количество — от 100 до 160 грама дневно.

Основен източник на енергия в организма обаче са въглехидратите. Тяхното количество при оздравяващите болни трябва да бъде около 500-600 грама дневно. Човек доставя тези количества не само с хляб, но и с картофи, захар и други.

Болните от туберкулоза се нуждаят от по-големи количества витамини, поради непълното им всмукване и непълноценното им използуване. При това колкото по-тежък е туберкулозният процес, толкова е по-голяма витаминната недостатъчност. Особено ценни са витамините С, В1, А, Д2 и К.

Витамин С спомага за всмукване на възпалителните явления около туберкулозните огнища. Богати източници на витамин С се явяват шипките, доматите, лимоните, портокалите, зелето, чушките; през зимата — картофите.

Витамин В1 подпомага обмяната на водата и въглехидратите. Съдържа се в бирените и хлебните дрожди, свинското месо, черния дроб, яйцата, киселото мляко, граха и др.

Витамин А има особено голямо значение за противоинфекциозната устойчивост на слизестите ципи. Намира се в рибеното масло, яйчния жълтък, в млякото, доматите и морковите.

Витамин Д2 улеснява задържането на калций и фосфор в организма и подпомага оздравителните процеси.

Витамин К намалява пропускливостта на капилярите и оказва кръвоспиращ ефект.

МИНЕРАЛНИ СОЛИ са абсолютно необходими на организма, било за изграждане на скелета (калций, фосфор), било за обмяната на веществата (желязо, йод и др.), било за задържане на вода в човешкото тяло (натрий). Средната дневна нужда от минерални соли е 20 г. Те се доставят с месото, рибата, млякото, варивата; има ги малко и в зеленчуците. Туберкулозно болният организъм се нуждае от малко повече минерални вещества, отколкото здравият.

Кулинарната обработка на ястията може да бъде най-различна, според вкусовите потребности на болния. Трябва да се избягват много солените и консервирани храни. За подобряване на апетита да се употребяват салати, сосове, кафе или чай — без да се прекалява с тях. Храната да се приема в определени часове, в приятна и спокойна обстановка. Болният да се храни 4-5 пъти дневно, но по малко. Да се яде бавно, да се сдъвква добре храната. Промеждутъците между храненето не трябва да превишават 4-5 часа, а между последното приемане на храна (вечер) до следващото на сутринта да има не повече от 11 часа.

Общото количество на храната (включително и течностите) не трябва да надвишава 2-2,5 кг дневно.

Лечебното хранене е част от комплекса лечебни мероприятия, насочени да подпомогнат по-скорошното оздравяване на туберкулозно болния и връщането му в трудовата и битовата среда.

Д-р Вл. СТЕФАНОВ

СЪОБЩЕНИЕ

ДСП „БУЛГАРПЛОД“ — СИЛИСТРА ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ИНВЕСТИТОРСКИ КОНТРОЛ IV КАТЕГОРИЯ С ОСНОВНА МЕСЕЧНА ЗАПЛАТА

ЗА СТР. ИНЖЕНЕР ИЛИ АРХИТЕКТ с 3 год. трудов стаж 125 лв.

ЗА СТРОИТЕЛЕН ТЕХНИК с 5 год. трудов стаж 115 лв.

СПРАВКИ: ЛИЧЕН СЪСТАВ—тел. 22—96

ОБЯВЛЕНИЕ

СПЕЦИАЛНАТА ШКОЛА ЗА МОНТАЖНИ КАДРИ при ТЕЦ — РУСЕ

ОТКРИВА КУРСОВЕ

по следните специалности:

1. Машинни монтьори — от 1. IV. до 1. VIII. 1968 год. — 4 мес.
2. Ел. монтьори по мрежи и далекопроводи — от 1. IV. до 1. VII. 1968 год. — 3 мес.
3. Електрожениcти — от 1. IV. до 1. IX. 1968 год. — 5 мес.
4. Монтьори по изолация и ламаринени покрития — от 1. IV. до 1. VII. 1968 год. — 3 мес.

Ще се приемат мъже, отбили военната служба, до 40-годишна възраст.

Съгласно 10 ПМС от 16. II. 1967 г. на всеки курсист ще се заплаща ежемесечно:

а) женени с деца — 50 лв. и семейни добавки
б) женени без деца — 40 лв.
в) ергени — 25 лв.

Школата осигурява през време на обучението храна, квартира, работно облекло и учебни пособия безплатно.

Курсистите сключват договор при постъпването си да работят в системата на ДО „Монтажи“, в срок от 3 год., през което време ще работят на обекти в Русенски, Разградски, Силистренски, Ловешки окръзи, Плевен — нефтокомбината, Свищов — химкомбината и други такива.

След едногодишна практика, добиват право да продължат образованието си в задочен техникум към ДО „Монтажи“ и след завършването му могат да следват висше учебно заведение.

Необходими документи при постъпването: молба, автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение и медицинско свидетелство.

За справки: Специална школа за монтажни кадри ТЕЦ — Русе, телефон 59-98.

От дирекцията

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 32 (1349) | Събота, 16 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Важни проблеми за животновъдството

(Сесия на Окръжния народен съвет)

Въпросът за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл отдавна занимава ръководителите, специалистите и кооператорите от нашия окръг. Въпреки предприетите мерки обаче, този отрасъл продължава да носи значителни загуби на кооперативните стопанства. Само през изтеклата година те възлизат на 4 600 000 лева. Причините за това са разнообразни. Една от най-важните е недобре решеният фуражен проблем.

Фуражното производство е един от най-изосталите сектори на селското стопанство в окръга. Тук химизацията, механизацията и въобще културата на земеделието са все още на твърде ниско ниво.

За да се вземат мерки за преодоляване на съществуващите слабости в тази насока, Окръжният народен съвет проведе сесия, на която се занима с фуражния проблем. Тя се състоя в четвъртък в салона на ОНС в Силистра. Освен съветниците, на нея присъствуваха председателите на ТКЗС, директорите на ДЗС, гл. агрономи и гл. зоотехници.

Доклад за състоянието на фуражното производство и пътищата за подобрението му изнесе заместник-председателят на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов. Той посочи, че възможностите за решаването на този въпрос чрез увеличение на площите са ограничени. Трябва да се разчита главно на получаване на високи добиви от засетите площи.

Важна роля за задоволяване на нуждите на животните от пълноценни храни ще играят царевицата и ечемичено-пшеничената смеска от зърнените култури и люцерната от тревните. На агротехниката на люцерната трябва да се обърне най-голямо внимание, защото тази култура все още дава много по-ниски добиви, отколкото са нейните потенциални възможности.

Др. Михайлов се спря подробно на въпроса за осигуряването на зелен конвейер и посочи примерна схема за тази цел. Само по този начин ще може да се въведе ред в използването на фуражите и да се съхранят по-големи количества за през есенно-зимния период.

За интереса към разглеждания въпрос говорят многото изказвания, които станаха след доклада. Ръководители и специалисти разказаха за своя опит, дадоха предложения за подобрение на работата. Председателят на ТКЗС — Добротица Атанас Николов сподели опита на тяхното стопанство по осигуряването на високи добиви от люцерната.

По осигуряването на зелен конвейер в ТКЗС — Нова Черна говори главният зоотехник на стопанството Марин Маринов. За резултатите от отглеждането на новата култура „Сордан" в ДЗС — Нова Черна разказа директорът на стопанството Велико Добрев.

Другарят Никола Николов — секретар на ОК на Партията, подчерта в своето изказване, че не е достатъчно само да произвеждаме голяма продукция, но и добре да я съхраняваме. Въпреки че през 1966 година бяха произведени най-много фуражи в сравнение с другите години, много от тях се похабиха. Затова през миналата година и загубите от животновъдството са най-големи. Др. Николов се спря на необходимостта от абсолютното спазване на посевния план за фуражните култури.

Изказване направи другарят Захари Георгиев — научен сътрудник в Института по фуражите в Плевен. Той се спря главно на въпросите по отглеждането на люцерната. Изтъкна значението на торенето при тази култура и разясни начините и сроковете за извършване на това мероприятие, съобразно резултатите от опитите, проведени в техния институт.

След разискванията сесията прие решения за подобрение на фуражното производство в окръга през близките години.

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП ПО ЕФЕКТИВНОТО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ОСНОВНИТЕ СРЕДСТВА В ТКЗС

НЕОПРАВДАНИ РАЗХОДИ

КООПЕРАТИВНОТО стопанство на с. Попина се оформя като многоотраслово и интензивно стопанство. Наред с полевъдството тук се развиват овощарството, лозарството и зеленчукопроизводството. Стопанството разполага със солидна материално-техническа база, която в последните години се разширява с бързи темпове. Докато през 1962 г. кооперативът е разполагал с основни средства на стойност 1 858 000 лв., през 1967 г. те се увеличават на 2 557 000 лв. Още по-хубаво е това, че нараства относителният дял на машините, докато делът на сградите намалява. Чувствителен ръст бележи и употребата на минерални торове. Докато през 1962 г. са закупени 659 т, през 1967 г. те се увеличават на 2 054 т.

Успехите на стопанството в много голяма степен зависят от степента на използуване на основните средства. В това отношение тук е постигнат известен напредък. За него най-добре говори ръстът на произведената продукция на единица площ. Докато през 1962 г. на един декар е била получена продукция за 52 лв., през 1967 г. тя достига 87,48 лв.

Въпреки това в използуването на основните средства в ТКЗС—Попина съществуват и някои пропуски. Ако не бяха те, успехите биха били значително по-големи.

В кооператива има например известен брой машини, които напълно бездействуват. А за тях са вложени средства и те отежняват икономиката на кооператива. Преди година и половина е бил закупен един дълбобазисен подравнител — голяма и скъпа машина. Досега тя не е използувана поради това, че не е имало с какво да се влачи. Наскоро е бил доставен трактор С-100. Но механизаторите не са наясно как да окомплектоват агрегата, поради което тази машина все още не се използува.

През пролетта на миналата година били фактурирани и заплатени 3 ремаркета. Поради много умуване те са доставени в стопанството едва през декември. А от тогава до сега, вече три месеца, продължават да бездействуват. През есента е била закупена вносна шлайф-машина, необходима за ремонтната работилница. И с нея все още не се работи. От години в стопанския двор стоят захвърлени кутии за растениехранител, които не са използувани нито веднъж.

Дотук посочихме някои машини, които въобще не работят. Останалите работят, но повечето от тях не се натоварват добре. Средно за окръга натоварването на един условен трактор е 5 784 дка мека оран, а за Попинското стопанство той е 4 847 дка. Въпреки че ТКЗС —Попина има на всеки 1 000 дка земя 0,47 условни трактора повече от средното за окръга, на всеки физически декар тук е извършена механизирана работа за 9,1 дка мека оран, докато средното за окръга е 9,5. Поради неефективното използуване на техниката себестойността на тракторните работи в това стопанство е висока — 0,75 лв. на декар мека оран, докато за окръга е 0,69 лв.

И в използуването на минералните торове се допускат някои слабости. Съхраняването, особено на амониевата селитра, е под всякаква критика. То става под навеси, където част от тора е изложен на валежите и се похабява. Но най-лошото е това, че тук има амониева селитра, доставена от преди 3-4 години, която стои неизползувана. Количеството ѝ надхвърля 100 т. Изложена на атмосферните условия, тя е силно вкаменена и постоянно губи от хранителните си вещества. В момента се извършва подхранване на посевите. Кооператорите предпочитат да използват доставената през последната година амониева селитра, защото се троши по-лесно, а старата продължава да си стои под навесите и вложените за нея средства се губят.

По отношение най-разумното използване на земята стопанството е постигнало известни успехи. Структурата на посевната площ постоянно се изменя в полза на по-високо доходните култури. Благодарение на това на всеки декар обработваема земя се получава обща продукция за 52 лв. По този показател стопанството се нарежда на едно от добрите места в окръга. Но в това отношение все още има много да се желае. ТКЗС — Калипетрово получава на един декар продукция за 65 лв., ТКЗС — Айдемир за 67 лв. и ТКЗС — Нова Черна за 73 лв.

Условията позволяват в ТКЗС — Попина да се разширяват интензивните отрасли и да се получават високи добиви от засетите култури. По получени доходи от декар това стопанство не трябва да отстъпва на посочените три стопанства.

Какви задачи стоят за изпълнение във връзка с разглеждания въпрос? Най-напред ръководството на стопанството със съдействието на общинския партиен комитет трябва да направи анализ на използуването на основните средства. Да се провери как се експлоатира всяка машина. По-особено внимание да се обърне на тази техника, която досега е бездействувала. Да се разкрият причините за това и да се отстранят. Ако условията не позволяват някои машини да работят в стопанството, същите да се продадат на други стопанства или в краен случай да се бракуват.

Същевременно трябва да се вземат мерки за по-пълното използуване на останалата техника. Да се изяснят причините за непълното натоварване на тракторите и да се отстранят. От това ползата ще бъде голяма, защото агротехническите мероприятия ще се извършват своевременно и обработката на културите ще се подобри.

Наличието на неизползувани от няколко години минерални торове не бива повече да се търпи. Нуждата от амониева селитра е голяма, особено сега през пролетните месеци. Макар и с малко по-големи трудности, специалистите могат да организират разтрошаването и разхвърлянето в посевите на всички налични торове, залежали тук от години.

Управителният съвет на стопанството да обърне по-голямо внимание на ефективното използуване на земята. Чрез повишаване културата на земеделието да се осигури получаването на високи добиви с най-малко материални и трудови разходи.

Емил ПРАХОВ

КОНЦЕРТ ЗА ШОФЬОРИТЕ

СТОТИЦИ шофьори и техните семейства изпълниха на 13 т. м. вечерта салона на Окръжния народен съвет. За тях предприятие „Културен отдих" и Профсъюзният дом на културата организираха концерт. Между присъствуващите бе и секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Николов.

Концертът бе открит от началника на Окръжно управление на МВР полковник Димитър Петров, който произнесе кратко слово за необходимостта от спазване на правилника за движението и закона за моторните превозни средства. Пръв се представи битовият оркестър при Окръжно управление на МВР. Майсторското изпълнение на хора и ръченици от кавалджиите, гъдуларите, хармониста, акордеониста и особено на гайдарджията предизвика бурни овации сред публиката. Следваха народни песни, изпълнени от самодейци.

Шофьорите слушаха и модерни мелодии, изпълнени от естрадния оркестър при Профсъюзния дом на културата и певицата Йорданка Георгиева. Концертната програма завърши с прожектиране на филм.

Във фоайето присъствуващите на концерта разгледаха богата изложба от снимки на катастрофирали моторни превозни средства от Силистренски окръг с конкретни обяснения какви нарушения са предизвикали тези катастрофи.

Димитър ВЪЛЕВ

---

20 ГОДИНИ ДРУЖБА, СЪТРУДНИЧЕСТВО И ВЗАИМОПОМОЩ СЪС СССР

ПЪРВИЯТ

ДОГОВОРЪТ за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между България и СССР се роди от вековната дружба, за да утвърди една ярка животворна градивна ескалация на взаимопомощта и сътрудничеството. За нея говорят: активните съвместни действия за защита на мира и колективната сигурност; пълното единомислие и неуморните общи усилия за по-здраво политическо, икономическо и военно сплотяване на силите на световната социалистическа система и за провалянето на плановете на империализма и оръдията му; международният престиж и всестранният разцвет на нашата социалистическа родина. Макар неговите клаузи да носеха дихание то на историческия момент, в който бе подписан, договорът не остаря до подписването на новия договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ на 12 май 1967 г., когато едно двадесетилетие, започнало на 18 март 1948 година, само преля в друго двадесетилетие на ново всестранно сътрудничество в общия път към общата цел...

Историческото значение на първия българо-съветски съюзен договор има няколко ярки измерения.

Преди всичко той е първият договор в отечествената ни история, когато малка България се договаря на равна нога с велика сила. Тук е неговият морален заряд, който даде криле на националното ни самочувствие. Той бе практическо приложение на ленинското схващане за равноправието и равнодостойнството на малките и великите нации, инструмент за борба за осигуряването на общия мир и безопасността в Европа и в света.

Тук са корените и на второто измерение на договора: интернационалното му значение като инструмент на мира. През изтеклите двадесет години двете договорили се страни твърдо стояха на думата си: неуморно — чрез дипломатическа дейност, на международните форуми и с отбранителните си военни мерки — те всячески съдействуваха и съдействуват за отстраняването на заплахата от война. България и СССР активно участвуваха и участвуват във всички международни действия за запазването на мира, консултират се помежду си по всички важни международни въпроси. Та за какво друго, ако не за вярност на жизнените интереси на двата народа, на цялото социалистическо семейство, на делото на социализма, демокрацията и прогреса говорят най-пресните примери за единомислието и активността на България и Съветския съюз при изработването на договора за неразпространяване на ядреното оръжие; при още по-здравото укрепване на Варшавския договор като щит на мира; при колективните мерки за защита на каузата на борещия се против американската агресия виетнамски народ.

Третото ярко измерение са резултатите от пълното взаимно съдействие при икономическото развитие на двете страни през изминалия двадесетгодишен период. В нашата страна това съдействие има забележителен материален израз — то е въплътено в многобройните и внушителни за нашите мащаби промишлени обекти, то диша в грохота на машините в заводите и полята. Официалните данни говорят, че 50 на сто от външнотърговския оборот на България става със Съветския съюз, а сред съветските външнотърговски партньори България е на четвърто място. 30 на сто от изнасяните от нас стоки за Съветския съюз са произведения на създадената и бурно развилата се със съветска помощ българска машиностроителна промишленост.

Сега икономическото ни сътрудничество се намира в по-висок етап на развитие — икономиките на България и СССР се сближиха върху основата на коопериранeто и специализирането на производството, разшири се взаимният обем в областта на науката и културата.

Новият съюзен договор „наследи" яката основа на своя предшественик и без съмнение ще доведе българо-съветското икономическо и научно-техническо сътрудничество до още по-висок етап и до по-нови, по-съвършени, по-действени форми.

От върха на забележителните завоевания през периода на първия българо-съветски съюзен договор още по-ясно виждаме, колко прав бе Георги Димитров, който, подписвайки договора, заяви, че този документ „ще вдъхне още по-голяма увереност у нашия народ в справедливостта на неговото дело и ще удвои неговите творчески усилия за делото на строителството на НР България като здрав елемент на демокрацията и мира на Балканите и на нейното всестранно развитие по пътя на социализма".

Прозряното преди двадесет години днес е вече исторически раздел в нашата най-нова история и светла страница от летописа на братската дружба, сътрудничество и взаимопомощ между българския и съветския народ.

Христо ТОТЕВ

ДО ДР. ВЕЛЬО МАКСИМОВ,
ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ДО ДР. САВА ШИВАРОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

ДО ДР. БОЯН МИХНЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Драги другари,

Хмелницкият областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, Областният съвет на депутатите на трудещите се и всички трудещи се от областта сърдечно ви поздравяват и във ваше лице всички трудещи се от окръга по случай 20-годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между СССР и Народна република България. Договорът между нашите страни още повече укрепи братските връзки на дружба между съветския и българския народ. Този забележителен документ на нашето време отговаря на коренните интереси на народите на нашите държави и на цялата социалистическа общност, служи на благородните задачи на строителството на социализма и комунизма в нашите страни, на укрепването на мира и безопасността в целия свят.

Искрено ви желаем, скъпи български братя и сестри, нови победи в успешното завършване строителството на социалистическото общество, в борбата за мир и дружба между народите.

Н. БУБНОВСКИЙ,
секретар на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна
И. ЛЕВЧЕНКО,
председател на Изпълкома на Хмелницкия областен съвет на депутатите на трудещите се

Поздравителна телеграма получи и Окръжният съвет на профсъюзите от Хмелницкия областен съвет на професионалните съюзи.

ТЪРЖЕСТВО НА ДРУЖБАТА

Изминаха две десетилетия от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между България и Съветския съюз. В чест на тази славна годишнина в салона на Окръжния народен съвет се състоя снощи тържествено събрание. В президиума заеха места секретарят на съветското консулство във Варна Владимир Дементиев, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията Сава Шиваров, Христофор Иванов, Шакир Шакиров, Георги Кардашев и Мико Николов, общественици.

Доклад за братското сътрудничество и безкористната помощ от страна на великия Съветски съюз прочете другарят Мико Николов. Силистренци бяха приветствувани и от другаря Владимир Дементиев. Те гласуваха поздравителни телеграми до съветското посолство в София и Хмелницка област — Украйна. Тържеството завърши с прожектиране на филм.

Много грижи създава променливото време на градинарите. Те трябва да бдят за правилното развитие на разсада, за неговото закаляване.

НА СНИМКАТА: Градинари от звеното на Иван Тодоров от с. Добротица завиват парниците, засети с ранни зеленчуци.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

В присъствието на секретарите на общинските комитети на Комсомола и платените читалищни работници вчера преди обяд в един от салоните на Образцовото народно читалище „Доростол" се проведе заседание на пленума на Окръжния съвет за култура и изкуство. На разглеждане бяха поставени въпроси, свързани с понататъшния подем на работата в народните читалища.

* * *

Вчера преди обяд в салона на ОНС Окръжният комитет на Комсомола свика съвещание с участието на ръководителите на комплексни бригади от кооперативите в селата.

* * *

Групата на силистренските художници отбеляза с хубава проява 90-годишнината от освобождението на България от османско иго в Тутракан, като уреди изложба от подходящи в тематично отношение картини.

След известно време с тази изложба групата на силистренските художници ще гостува и на гражданите от Дулово.

Една интересна културна проява за окръга, която, вярваме, ще получи заслужена оценка от населението.

* * *

През следващата седмица преподавателите от Музикалната школа в Силистра ще станат инициатори на концерт, който ще изнесат пред силистренското гражданство със собственото си участие.

* * *

От 18 март на почитателите на народната музика в окръга ще гостува голям бигов състав. В него са включени известните изпълнители на народни песни Стайка Гъокова и Йовчо Караиванов, а също така и групата „Сунгурларска тройка".

* * *

На 19 март в салона на Окръжния народен съвет Образцовото народно читалище „Доростол" ще проведе своето отчетно-годишно събрание.

* * *

На 14 март ГК на БКП в Силистра проведе семинар с председателите и секретарите на производствените комитети. Пред тях бе изнесена поредната лекция: „Разширяване на демокрацията в управлението на предприятията".

* * *

На 19 март в училище „Н. Вапцаров" — Силистра ще бъде обсъдена дейността на училищното ръководство и учителската организация по въпросите на професионалното ориентиране на учащите се.

* * *

През идната седмица силистренци ще могат да видят българския игрален филм „Последният войвода" („Москва") и съветския игрален филм „Зигмунд Колосовски" („Доростол").

* * *

Довечера за столицата заминават делегатите от окръга за Националната читателска конференция „Младият герой в съвременната българска литература", която ще се проведе в Народния театър за младежта на 18 и 19 март.

партиен живот

НАШАТА ДУМА Е ТВЪРДА

(Беседа с Недко ХРИСТОВ, партиен секретар на ДИП „Липа")

Колективът на нашето предприятие първи в окръга се отзова на високопатриотичната инициатива на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно изпълнение на петата петилетка. Работниците, инженерите и техниците дадоха дума да изпълнят петилетния план за 4 години и 5 месеца. Това ще бъде най-големият ни принос за достойното посрещане на славната 25-годишнина от победата на социалистическата революция в България.

Сега няма производственик, който да не е запознат добре с даденото обещание. Всеки знае, че дадохме голяма дума пред Партията и трябва да устоим с чест. Получените резултати през първите два месеца на тази година ярко подчертават, че ще преизпълним голямото обещание. Няма бригада, която да не преизпълнява плана по обема и да е допуснала лошокачествена продукция. Почти цялото ни производство е предназначено за износ и затова старанието на всички е голямо. В работните помещения на бригадите сме поставили диаграми, на които се отразява изпълнението на трудовите норми. Стремежът ни е постоянно да повишаваме производителността на труда и рентабилността от производствената дейност.

С особена сила понастоящем се разгаря благородното социалистическо съревнование. По колективния трудов договор са предвидени шест хиляди лева за награди на първенците в съревнованието и във въвеждането на техническия прогрес. При нас резултатите от съревнованието се отчитат след изтичането на тримесечието. Наскоро подновихме и договора за съревнование и производствена дружба с колектива на ДИП „Добруджанска мебел" в град Толбухин. Това сътрудничество ни помага твърде много. И ние сме доволни, че имаме възможността да обменяме по-често положителното в нашата работа.

Представители на предприятието ни посещават предприятия от страната, сродни на нашето, и се запознават с постиженията им. Това позволява на партийното и административното ръководство да внедрява по-бързо някои новости в производството. Вече няколко групи специалисти посетиха някои такива предприятия и са доволни от видяното и наученото. Тъй като нашето предприятие ще бъде първото в окръга, в което ще се въведе петдневната работна седмица, то ние се запознаваме задълбочено с дейността на някои предприятия от Стара Загора и другаде във връзка с това.

По инициатива на партийното бюро, заводския профкомитет, заводския комитет на Комсомола във всяка бригада се създаде кът на първенците. В тези кътове поставихме снимките на най-добрите качественици, старите майстори и ударниците на комунистическия труд. Често награждаваме първенците. За техните високи трудови постижения разказваме и по заводската радиоуредба. Колективните награди бригадите използват за организиране на екскурзии из страната, за да се запознаят с важни исторически забележителности. Разглеждат музеи и паметници на културата и изкуството. А това съдействува за патриотичното възпитание и за засилването на националната гордост.

И ние посрещнахме с голямо задоволство новото постановление на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за разгръщането на социалистическото съревнование, посветено на 25-годишния юбилей на Деветосептемврийската победа. Моралните и материалните стимули, които са предвидени в постановлението, ще допринесат за още по-голямото засилване на съревнованието. Вярваме, че много наши производственици ще завоюват златната значка, юбилейната грамота и „Паспорта на победата". Уверени сме, че цялото предприятие ще изпълни дадената дума и ще се нареди на челно място в окръга.

Разкази за фронта

Хълмовете край село Войново се белееха от прясно посипания сняг, духаше студен вятър, но вътре в читалищния салон бе топло и приятно. Тук се състоя наскоро среща на участници в Отечествената война от Войново.

Историческата карта, поставена на видно място, приковаваше погледите на посетителите. Председателят на читалищния съвет Христо Тодоров откри срещата с кратко слово и даде думата на присъствуващите. Заредиха се спомени за войната с фашистка Германия. Оживяха като на филмова лента първите срещи с врага, първите победи, раните, които още личат... Разказите на фронтоваците пренасяха хората ту в албанските планини, ту в унгарската Пуста и австрийските Алпи.

Накрая бе поднесен на читалището албум със снимките на участниците в Отечествената война.

Еленка **КАРАМОЧЕВА**

СРЕЩА НА АКТИВИСТИ ОТ ДВА ОКРЪГА

Хижата на ДМЗ „Стомана" гостоприемно разтвори врати за средношколските активисти от Шуменски и Силистренски окръг. На тази среща присъствуваха и секретарите на ученическите комитети на ДКМС, членовете на окръжните средношколски щабове и щатни работници на окръжните съвети за работа с учащите се.

По време на деловата среща активистите, разделени на групи по видове училища, разговаряха за предстоящите преобразования на комсомолските организации в училищата. Особено важно бе разискването по въпросите за същността на поврата в Младежкия съюз. Обсъдиха се и някои въпроси от организационен характер — за работата на средношколските щабове и на ученическите комитети.

Гостите споделиха една хубава инициатива, която би могла да се осъществи и в нашия окръг — обзавеждането на Димитровски стаи във всички училища на окръга. След това те бяха поканени да разгледат експозициите на археологическия музей в крепостта „Меджиди табия". На всички гости бяха раздадени значки с изображението на град Силистра.

Тази среща ще укрепи още повече дружбата между комсомолските активисти от двата окръга.

Костадинка **МИХАЙЛОВА**

Писмо до редакцията

Трябва ли да бъдем равнодушни?

Когато отново и отново си мисля за поврата в работата с младежта, в съзнанието ми изпъква един въпрос, който според мен заслужава много голямо внимание. Това е равнодушието, което се проявява към нарушенията на някои от принципите на комунистическия морал.

Имам предвид много случаи, на които съм бил свидетел. Ще посоча само един. Често явление е около ученическия стол до общежитието за средношколци и в Дунавския парк на град Силистра да срещна някои ученици от горния курс на училищата със запалена цигара в уста. Те, необезпокоявани от никого, денем и нощем пушат. При това често в компания със свои съученици и съученички, гологлави, с ученически шапки в ръце. Държат се най-невъзмутимо. И като че ли се гордеят с това.

На светло и на тъмно, на обществени места те си разрешават да правят каквото си искат. В случая нарушават правилника за учащите се, показват неуважението си към установените обществени порядки, вредят на здравето на собствения си организъм.

Много пъти аз, пък и други граждани, сме правили бележки на такива ученици-пушачи. Но единици са случаите, когато реакцията от тяхна страна е била положителна. Често явление е цигарата да си стои в устата на ученика или да бъде скрита за момента в ръка. А ухото ни долавя понякога и някоя некрасива реплика — от благодарност за съвета. Не говори ли това за лошо възпитание?

Струва ми се, че много рядко граждани и другарите на такива съученици се заемат да направят нещо съществено. Малко правят в тази насока и Комсомолът, и училището. Затова и тютюнопушенето сред учащите се е взело големи размери. В такива случаи във взаимоотношенията между хората на мира място нашият голям враг — равнодушието, безкритичността към поведението на другаря, търпимостта към нетърпими слабости и нарушения на общоприети правила и норми. В резултат на това се създават лоши условия за възпитание на подрастващото поколение.

Новите документи на Партията и Комсомола поставят с голяма острота въпроса за поврат в работата по комунистическото възпитание на подрастващите, за решителна борба срещу проявите, несъвместими с морала на социалистическия строй, за успешно водене на борбата за трезвеност. Редно е да поставим въпроса: помага ли ни нашето равнодушие? И след като предварително знаем отговора, не е ли крайно време да се освободим от него? Това трябва да сторим, за да бъде пътят ни напред по-лек и резултатите по-големи. В поврата в работата с младежта следва да участвуваме всички със свой дял, със свой принос!

Йордан **ПАРУШЕВ**

Творци на техническия прогрес

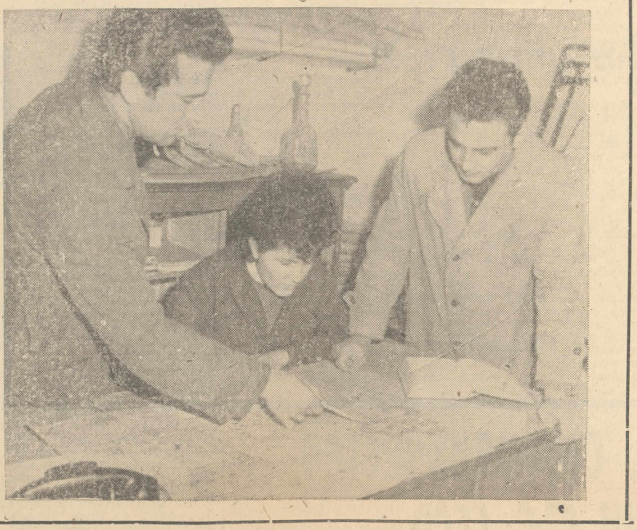

В конструкторското бюро на Завода за металорежещи машини в Силистра работят шестима инженери и техници. Те са истински творци на техническия прогрес в завода.

Неотдавна ги посетихме. Край чертожната маса заварихме тримата члена на този малък колектив. Това бяха инженерите Петър Обретенов, Величка Петрова и Курти Куртев. Те обсъждаха някои неща върху приспособлението, което конструираха за бормашина БК—20. Много труд и воля вложиха тримата комсомолци за окончателното му завършване. И напрегнатите минути, часове и дни не отидоха напразно.

Инженер Петър Обретенов е от по-„старите" членове на бюрото. Останалите са от скоро тук. Инженер Обретенов е председател на съвета на младите специалисти в завода и е член на заводския комитет на Комсомола. През миналата година той направи ведно с инженер Цветан Нанчев рационализаторско предложение, чийто икономически ефект възлезе на 1 100 лева.

Скоро направеното от тримата конструктори ще влезе в действие. Неговата безупречна работа ще им достави истинска радост и приятна наслада. Още много други приспособления и изобретения ще бъдат дело на тяхната будна творческа мисъл.

Трима творци на техническия прогрес. Трима вдъхновени машиностроители...

Текст: В. ПЕТРИНЧЕВ
Снимка: Ст. ТОДОРОВ

С лице към новите изисквания

С постановлението, публикувано в „Държавен вестник" от 21 януари 1966 година, бе сложено началото на една хубава проява — обществени занимални за учащите се. В град Силистра това начинание намери много доброжелатели в лицето на ръководители на промишлени предприятия, които започнаха да отпускат средства за заплащане труда на възпитателите в тези занимални, както и разходите за гориво, пособия и др.

В обществените занимални намериха топъл прием деца без родителски надзор. Квалифицираната педагогическа помощ, която получават там децата, направи коренен прелом в усвояването на преподавания материал.

Понастоящем в Силистра функционират девет занимални, в които са приютени 225 деца. Някои предприятия, като промкомбинат „Камъшит", ДП „Транспред", ДАП, ДМЗ „Стомана", ДСП „Булгарплод", разполагат със самостоятелни занимални, в които са събрани деца на работници от тези предприятия.

По отношение на успеваемостта на учащите се в заналните, най-компетентно е мнението на инспекторката от Градския народен съвет Нешка Димитрова. Тя отговаря за работата им, а така също и директорите и учителите от началните и основните училища в града.

— Никой не предполагаше такива добри резултати в началото, когато създавахме заналните. Тревожно беше обстоятелството, че тогава не разполагахме с опит — споделя честo инспекторката Нешка Димитрова. — Изминалите две години обаче показаха колко неоснователни са били безпокойствата ни. Ето един пример — учениците, които подготвят своите уроци в занималнята на промкомбинат „Камъшит", а те са общо 25, завършиха първия учебен срок само с три слаби бележки. Подобен на този е и успехът на учениците в заналните на останалите предприятия.

Директорът на основното училище „А. С. Макаренко" е на същото мнение:

— Добър ефект постигнахме през миналата и настоящата година в обществените занимални. Сега обаче стигнахме до извода, че работата с децата може да бъде още по-резултатна, когато те са комплектувани по класове. Към занималнята на ДП „Транспред" например сме включили само ученици от първи клас. Това положение създава благоприятни условия за работата на възпитателката. Тя разполага с повече време за разясняване на трудно усвоимия учебен материал. Един факт обаче ни тревожи. Мисълта ми е за това, че всички възпитателки в обществените занимални са начални учителки и не всякога са в състояние да окажат ефикасна помощ на учениците от средния курс. Класните ръководители от нашето училище посещават редовно заналните. Създават пряк контакт със самите възпитатели и ученици. Със задоволство мога да посоча добрата работа на учителките Вяра Тодорова и Радка Димитрова...

Двегодишната дейност на обществените занимални, наред с положителните си качества, показа и редица слабости. Разбира се, второстепенни. Преди всичко те се отнасят до битовото им уреждане. Засега заналните се помещават в отечественофронтовските квартални клубове, които не винаги отговарят на някои битови изисквания. Поради липса на средства за наемане на специална жена, която да се грижи за отоплението на стаите и за хигиената им, се налага тази работа да бъде извършвана от децата и възпитателките. А това отнема доста от драгоценното време за подготовката на учебния материал за следващия ден.

Друго недоглеждане е и това, че възпитателките са до известна степен изолирани от училищния живот, като не се смятат посещенията на самите класни ръководители. Добре би било в бъдеще те да участвуват наравно с учителите от съответното училище в различните дейности за повишаване на педагогическата си опитност.

Известно ни е, че всяко начало е съпътствувано с подобни слабости. Затова на обществените занимални, които са нов израз на желанието на обществеността да облекчи родителите, заети в производството, при обучението на децата им, трябва да се гледа с насърчение и вяра.

Руси **ШИМАБЕЕВ**

Когато целта е обща

Към тракторно-полевъдната бригада в село Средище, чийто бригадир е Нестор Димов, е създадена бригада за комунистически труд. Отговорникът на бригадата Андрей Димов полага много усилия и старание за разнообразяване на дейността. Партийната организация оказва близка и конкретна помощ. Неотдавна беше проверена готовността на машините и инвентара, който ще вземе участие в пролетната сеитба.

Наскоро членовете на бригадата чествуваха колективно рождения ден на комбайнера Нягол Митев. Бригадирът пожела на упоритиия механизатор от името на бригадата и първичната партийна организация много радост и щастие в живота. После бе поднесен скромен подарък. Тържеството продължи до късно. Акордеонистът Закир Аптулов с песните си веселеше всички.

Членовете на бригадата вече обявиха помежду си съревнование. И дадоха дума да устоят на даденото обещание.

Стоян **ЛЮБЕНОВ**

ЧОВЕКОПОДОБЕН

Милан ХАМИЛТОН

Есенният ден беше навъсен и студен. Дълбоко замислен, Хенри вървеше бавно към къщи. Вървеше и мислеше за жена си Алис, която напоследък беше направила техния съвместен живот просто непоносим. Дори от известно време мислеше да убие Алис.

Ето вече седмица, откакто се реши твърдо на тази крачка. Цялата трудност се заключаваше само в едно: как? Един подходящ вариант му дойде в главата, но трябваше да се откаже от него, тъй като детективският филм, показан неотдавна от телевизията, беше построен на същия принцип. Следователно трябваше да измисли нещо друго.

Въздъхвайки тежко, Хенри отвори вратата, влезе в къщи и веднага чу резкия глас на Алис, донасящ се от кухнята:

— Ти ли си, Хенри? Или може би ми се е усмихнало щастието да ме посети Рок Хадсон?

Подобен род остроти Хенри слушаше всеки ден и недоволството му нарастваше.

— Само аз съм! — извика той по посока на кухнята, а в себе си добави: „Много жалко, че не е дяволът, който трябваше отдавна да дойде за тебе".

— Защо стоиш в коридора? — отново заврещя гласът от кухнята. — Защо не влезеш в стаята и не пуснеш телевизора? Омръзна ми тази всекидневна скука, искам най-сетне нещо друго....

Той пропусна край ушите си нейните глупави подигравки, сне мушамата, смени обувките с домашни чехли и влезе в стаята.

— В колко часа искаш да вечеряш? — прозвуча гласът от кухнята.

Хенри се отпусна мълчаливо в дълбокото кресло и затвори очи.

— Питам в колко часа ще вечеряш? — повтори гласът.

— А какво си приготвила за вечеря?

— Това няма значение. —Сега гласът звучеше малко по-рязко. — Искам да зная в колко часа ще вечеряш.

— Все ми е едно — сърдито отговори Хенри.

Неочаквано в кухнята се разнесе страшен грохот: Алис със злоба бе запратила тавата върху печката. Веднага след това вратата се отвори с шум и на прага в целия си блясък се показа Алис, заплашвайки го с решетъчната лъжица.

— Какво означава това пак? — извика тя. — Все едно ли ти е? Аз с часове стоя в задушната кухня, за да ти приготвя вкусна храна, а ти ми казваш: „Все ми е едно!"

Хенри изстена, промърмори нещо неразбрано и посегна за вестника. Обръщайки страница след страница, той неочаквано намери решението на измъчващия го проблем. Вниманието му привлече едно обявление. То имаше малък формат, но говореше много:

„Нужна ли ви е помощ в къщи, а сами не сте в състояние да изпълнявате ролята на прислуга? Елате при нас и ние ще ви помогнем.

За три хиляди долара ще ви доставим прислуга, която ще ви обслужва в течение на целия ви живот.

Чудесно творение на електрониката. Робот, който изглежда, постъпва и говори като човешко същество. Снабден е с превъзходни транзистори. Абсолютно неповреждащ се. Само дребни части от време на време подлежат на замяна. До животна гаранция. По желание срещу неголямо доплащане фирмата изготвя модели в точно съответствие с указанията на клиента и по исканата мярка.

Обръщайте се с пълно доверие към нашата фирма.

Акционерно дружество „Човекоподобен".

Пайк-стрит, 117, Лос Анжелос. Калифорния".

Сутринта Хенри заяви на шефа си, че трябва да отиде при зъболекар и побегна към Пайк-стрит. Бавно отброи номерата на къщите: 111, 113, 115 и ето, накрая 117.

Това беше малко помещение, като че ли притиснато между италиански магазин за плодове и китайско шивашко ателие. Трябваше добре да се вгледа, за да види на стъклото на витрината буквите, известяващи, че тук се намира фирмата „Човекоподобен".

Затаил дъха си, Хенри влезе в помещението.

...Оттогава настроението на Хенри се подобри забележимо. Постоянното мърморене на Алис вече малко го вълнуваше. Сега мислеше само за своето прекрасно бъдеще.

За всичко това Хенри беше задължен на представителя на фирмата „Човекоподобен". Наричаше се Карлсон и беше изключително вежлив и внимателен. Хенри, както уверяваше Карлсон, можеше да поръча всякакъв модел. Наистина, за изпълнението на точна прилика с жив човек се полага ще доплащане от петстотин долара, но това не смути Хенри и той потвърди съгласието си.

В продължение на цял месец Хенри прекара всичките обедни почивки във фирмата „Човекоподобен". Там подбраха цвета и отенъка на неговите очи, кожа и коси, скицираха формата на неговите рамена, ръце, крака и пръсти. Преброиха бръчките на лицето, измериха двойната му брадичка. След това записаха гласа му и всички любими и най-често употребявани от него изрази. При записите бе обърнато внимание на незначителната грапавина на неговия разговорен речник. Изобщо нищо не остана забравено, незаписано, неизмерено.

Накрая всички подобни записи бяха прекопирани върху перфорационна лента, с помощта на която електронният мозък можеше да предава на робота всички отличителни черти на истинския Хенри.

Вечерта, в навечерието на окончателната готовност на

ЗА ОЩЕ ПО-РЕНТАБИЛНО ПРОИЗВОДСТВО

Преди известно време общинската партийна организация в с. Паисиево се занима с въпроса за повишаване рентабилността на тяхното кооперативно стопанство. Стана ясно, че през последните години полевъдите бележат все по-големи успехи. Увеличават се доходите. Нараства общата и чиста продукция. Докато през 1962 год. средният добив от пшеницата бе едва 172 кг от декар, то миналата година той достигна 313 килограма. При царевицата съответно от 332 достигна 545 кг, а при слънчогледа — от 156 нарасна на 200 килограма. Общата продукция за този период се увеличи два пъти.

Добрите резултати се дължат на качественото прилагане на цял комплекс от агротехнически мероприятия. Не на последно място между тях е торенето на почвата. Количеството на торовете прогресивно расте. Докато през 1962 год. в стопанството са употребени 213 т амониева селитра, то миналата година тя достига 845 тона. Суперфосфатът се увеличи съответно от 436 на 972 тона. Докато през 1962 год. по блоковете не бе разхвърлян нито един тон оборски тор, то през миналата година 5 200 тона тор до голяма степен увеличиха плодородието на почвата. С нужното внимание се отнасят специалистите и по въпроса за борбата с плевелите и болестите по растителните култури.

Не бива да се отминава и един нов момент в развитието на растениевъдството в ТКЗС — Паисиево. Тук се обръща все по-голямо внимание на трайните насаждения. Увеличават се декарите, засадени с лозя и овощни дървета. С много любов стопаните обграждат младите фиданки, които се развиват добре.

Много грижи и тревоги създава на ръководителите и специалистите въпросът за подобряване на животновъдството. Въпреки че броят на животните и получаваната от тях продукция се увеличава, то кооперативът е все още между последните в окръга по тези показатели.

За да се подобри състоянието на животновъдството, трябва преди всичко да се обърне необходимото внимание на племенната работа. Само от подобрените стада ще може да се получи по-висока продуктивност. Необходимо е в най-скоро време да се построят нови, напълно механизирани ферми. Старите, нископродуктивни овце да се бракуват, а стадата да се попълнят с млади животни. С необходимата сериозност специалистите да погледнат на подобряване условията в свиневъдството. Само така ще може да се снижи себестойността на свинското месо, която в ТКЗС—Паисиево е много висока. Необходимо е да се концентрира птицевъдството. Стадата да се настанят в подходящи помещения, чрез което ще се намали смъртността при птиците.

За да се постигнат още по-добри резултати в полевъдството, ръководителите на стопанството трябва да решат успешно редица задачи. На първо място е задачата за подобряване културата на земеделието. Все още има блокове в отделните бригади, които не се обработват според изискванията на агротехниката. И което е най-лошо—допуска се некачествена сеитба. Малко е направено и за съхраняването на изкуствените торове. Необходимо е да се построят складове, и то в най-близко време. Стопанството не разполага и със склад за съхраняване на препаратите, с които се води борба с болестите и неприятелите по растенията. С право органите на МВР запечатаха „склада“, в който досега се поставяха тези препарати. Те забраниха закупуването на нови, докато не се създадат подходящи условия.

Съвсем неоправдано паисиевското стопанство се нарежда между най-лошите кооперативи по отношение използването на наличната техника. Докато в страната средният процент на използваемост на машините е 61,8, то тук той достига едва 48,5. Причините? Лошата организация, недостатъчното снабдяване с резервни части и др. За да се избегне този недостатък, през тази година се организира бригада за комплексна механизация. В нея са включени 12 900 дка земя. Само по този път ще намалее до голяма степен разходът на труд, който при окопните култури сочи повишение през последните години.

Тревожна е констатацията, че специалистите в ТКЗС — Паисиево са далеч недостатъчни. Докато в животновъдството въпросът е полурешен, то в растениевъдството работят само 6 специалисти, от които един с висше образование. Необходими са 3 инженери. Без подходящо образование са и 8-те ръководители на тракторно-полевъдните бригади.

Крайно необходимо е в ТКЗС — Паисиево да се заработи така, че да се намали разходът на труд. Дейността във всички сектори да се ръководи от подготвени хора. Да се увеличи производителността на техниката. Само така ще може да се намали себестойността на продукцията, да се превърнат всички отрасли в рентабилни.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПРЕД НОВИ ЗАДАЧИ

В последно време проблемът за внедряване на промишлени методи в селското стопанство придоби особено значение. Възприетата от Партията и правителството линия за интензивно развитие на народното стопанство налага да се обърне поглед към този въпрос.

По пътя на внедряването на индустриалните методи на производство определена роля има да играе и комплексната механизация. В това отношение едно от ведущите стопанства на окръга е ТКЗС — Ситово.

През 1965 година стопанството започна с едно комплексно звено. То се състоеше от двама механизатора и обработи 4 000 дка, от които 2 500 дка, засети със слънчоглед, и 1 500 дка с царевица за зърно и силаж. Макар и да имаше слаби места в неговата работа, резултатите бяха насърчителни. Те дадоха възможност на ръководството на стопанството да направи втората крачка — да създаде бригада за комплексна механизация и да й зачисли повече култури. на площ от 12 000 дка.

1966 година беше първата година на тази бригада. Бригадир бе Васил Къров. Постигнатите резултати бяха още по-насърчителни. Средният добив от пшеницата достигна 300,5 кг на декар, а от царевицата — 483 кг на декар. Себестойността на 100 кг продукция за пшеницата бе 4,01 лв., за царевицата — 4,24 лв.

През 1967 година организацията в бригадата се подобри. Увеличиха се тракторите и селскостопанските машини, внедриха се хербецидите в борбата с плевелите, сеитбата на окопните култури се осъществи с пневматичните сеялки, разшириха се площите, които се обработваха механизирано. Бригадата се раздели на три звена. Към всяко звено се зачислиха по два трактора „Беларус“ и един „ДТ—54“, по един зърнокомбайн и необходимия инвентар за осъществяване на производствените процеси. Целият състав на механизаторите достигна 18 човека. Към бригадата бяха прикрепени 20 кооператора — 10 мъже и 10 жени. През годината обаче имаше моменти, когато се налагаше да се търсят кооператори за извършване на някои видове работа.

За осъществяване на пълна механизация при отглеждането на зърнено-житните култури беше построена механизирана площадка за обработка на продукцията. С това се реши един важен въпрос. Докато по-рано тази работа се извършваше от 20-30 кооператора, сега се извършва само от 2 механизатора и 3-4 кооператора.

Много труд, умение и майсторство вложиха механизаторите и кооператорите начело с бригадира Васил Къров за постигане на тези хубави резултати. Особено добре работиха Йордан Кръстилев, Велико Денев, Иван Павлов и Христаки Орлоев. С изтичането на годината стана възможно да се видят постигнатите резултати в бригадата. Така например от пшеницата се получи среден добив 384 кг от декар, от ечемика 403 кг, от слънчогледа 207 кг, от фуражния грах 255 кг и т. н.

От пшеницата, ечемика и царевицата добивите са значително над средния за стопанството. При останалите култури също са добри, но не задоволяват. На един кооператор от бригадата се падат 19 015 лв. обща продукция, 12 872 лв. чиста продукция и 10 930 лв. чист доход. По тези показатели ситовските механизатори се равняват с бригадата на Живко Топалов от ТКЗС — с. Ниболово, Русенско.

Заплащането на механизаторите беше твърдо месечно според присъствените дни. Накрая на годината в зависимост от изпълнението на плана за чистата продукция се начисли допълнително възнаграждение. За 1967 година то възлезе на 23 на сто от основното.

Неудачите и пропуските в работата през 1967 година се взеха предвид при планирането за 1968 год. Много по-голямо внимание се отделя сега на ефективното използуване на хербецидите за борба с плевелите, на механизираното прибиране на царевицата, на въпроса за сушенето на прибраното с по-висока влага зърно и на механизираното прибиране на граха. Тези въпроси с цялата си сериозност стоят на вниманието на стопанското и бригадно ръководство. С тяхното решаване значително ще се снижи и себестойността на продукцията.

Площите и машините на бригадата се увеличиха. Ще се отгледат 9 300 дка пшеница, 2 340 дка ечемик, 3 145 дка царевица за зърно, 4 100 дка слънчоглед и др.

Нарасна броят на тракторите и прикачните машини. Към бригадата са прикрепени 10 трактора „Беларус“, пет ДТ—54 , един „Зетор“, шест зърнокомбайна, три кукурузокомбайна и други. Бригадата се състои от 38 механизатора, 2 бригадни механици и 10 кооператора. В ръководството влизат бригадир, счетоводител и агроном. Заплащането на механизаторите ще бъде твърдо в зависимост от получения клас по квалификация. На кооператорите, обслужващи бригадата, ще се заплаща според изпълнението на трудовите норми. В края на годината, в зависимост от преизпълнението на плана за чистата продукция, на механизатори и полевъди ще се доначислява до 30 на сто допълнително възнаграждение. А при неизпълнение на плана за чистата продукция ще се отчислява до 5 на сто от заплащането за вложения труд.

За изпълнение на големите задачи сега са се заели здраво за работа полевъдите и механизаторите начело с опитния бригадир Васил Къров. Механизаторите преминаха курс за преквалификация. На довършване е разширяването на пневматичните сеялки и култиваторите с още две секции. С това ще се увеличи производителността на тракторите при сеитбата и окопаването. Ръководството на бригадата завърши с производствената задача и технологичните карти на културите. Извършено е подхранване на есенниците с необходимите минерални торове. Целият колектив е в очакване да започнат пролетните полски работи.

Вълкан ВЪЛКАНОВ

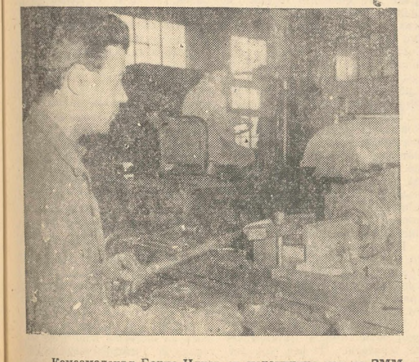

Комсомолецът Борис Илиев от механичния цех на ЗММ — Силистра усвои бързо работата с фрезмашината. Сега той ежесменно изпълнява нормата си около 150 на сто.

Положителна практика

Както в много стопанства на Силистренски окръг, така и в ТКЗС — Добротица овощарството е нов отрасъл. Тук е застъпена най-много кайсиевата култура. Предстои разширяване на насажденията. В новите градини ще бъдат отглеждани кайсии от ценните сортове Унгарска и Луизетова.

Състоянието на овощните дръвчета е добро. Това говори за големите грижи, които кооператорите полагат за тях. Тук трябва да отбележим факта, че агрономът по трайните насаждения Ставри Тонев ръководи много правилно работата в градината. През тези дни той е между кооператорите, които извършват резитба на овощните дръвчета. А тази задача е много трудна, защото се отстраняват пропуските при формирането им. Затова С. Тонев търси помощта и на научните сътрудници — овощари от Комплексната опитна станция в Силистра. Те на място правят оценка на извършената работа и показват на овощарите как да постигнат най-правилно формиране на кайсиевите дървета.

Сега резитбата на плододаващите насаждения е завършена. Овощарите от Добротица проявяват особено старание при отглеждането на младите дръвчета. Това ще помогне за тяхното правилно развитие и богато плододаване.

Практиката на овощарите от ТКЗС — Добротица, да търсят пряката помощ на КОС — Силистра, трябва да се внедри и в другите кооперативи. Така ще се постигнат по-добри резултати от овощарството в нашия окръг, ще се увеличат доходите от трайните насаждения.

Н. НИКОЛОВ

Началото обещава

Все повече се подобрява организацията на труда в свиневъдната бригада на с. Дунавец. Повишава се дисциплината. Животновъдите се борят за преизпълнение на поставените задачи. Бригадирът Петър Вълчев осъществява много добро ръководство на хората от колектива, които са единни в решението да постигат все по-големи успехи.

Най-очебийният факт, сочещ напредъка на свиневъдите, е надплановата печалба, с която те завършиха миналата година. Вместо планираните 4 000 лева, получиха 8 000 лева чист доход и допълнително възнаграждение 1 640 лева. Средният брой на прасетата от разплодно животно бе 18, а не 16, както бе планирано.

В сравнение с миналата година сега опрасванията на заплодените животни започнаха с 15 дни по-рано. Това е още една предпоставка за постигане на по-добри резултати. Във фермата са получени вече над 1 000 малки животни. При план 8 и обещание 9 прасенца, средно от разплодна свиня се получават по 10-11 прасенца. В някои случаи този брой достига до 12-13, което е рекорд за ТКЗС — Тутракан.

Най-много животни са родени в групата на Никола Василев. След нея се нареждат групите на Стояна Вълчева и Стефана Николова.

Свиневъдите обграждат с много грижи малките прасенца. Те бдят големите животни да не ги притискат. През нощта във всяка група има дежурни. Свинете се хранят пълноценно. В дажбите им са включени фуражни смески, царевично брашно, смляно люцерново сено. На малките след десетдневна възраст се дава бито мляко, печен грах и др.

Свиневъдите от Дунавец с право очакват по-големи успехи през настоящата година.

Живко ТРУШЕВ

За да могат животните да оползотворят по-добре грубите фуражи, необходимо е те да бъдат обработени. С тази задача в кооперативното стопанство на с. Паисиево се занимава кооператорът Ахмед Мехмедов.

робота, Алис беше особено непоносима. И само мисълта, че скоро ще се избави от жена си, поддържаше в Хенри бодрост на духа.

Цели два часа Алис хлепчеше, цупеше се, гавреше се и се заяждаше с него, докато най-после не затвори вратата след себе си и не легна в леглото. Това напълно допадаше на Хенри, тъй като беше необходимо да направи нещо. Нещо, което жена му не трябваше да знае...

Той се спусна в мазето и там почна да прибира нещата, които бе купил през последните дни тайно от жена си. Те бяха малко и всичко влезе в един малък куфар. Сега оставаше само да докара робота, най-добре когато Алис отиде да играе бридж при приятелките си. Тогава ще вземе куфара, ще се отбие в банката, ще изтегли всичките пари от текущата сметка, ще седне в самолета и ще отлети завинаги.

Когато си представи колко време ще бъде нужно на Алис, докато разбере, че живее с робот, а не със своя истински Хенри, на устните му се появи злорадна усмивка.

„Любопитно е кога ще хрумне това на Алис? — помисли той. — Може би когато изгори някой транзистор?“ И гръмко се разсмя. Представи си изражението на Алисиното лице, когато от очите на мъжа й ще започне да излиза дим, а самият той ще замирише на изгорял кабел.

На следващия ден Хенри получи от шефа си разрешение да излезе, както правеше обикновено, когато жена му се готвеше да отиде на бридж. Той се сдържаше трудно да не се издаде и в същото време беше принуден да действува внимателно, за да не предизвика никакви подозрения у Алис. Потискайки нетърпението си, Хенри се разхождаше около къщи, поглеждайки от време на време часовника. „Така, сега Алис трябва вече да бърза“ — помисли си той.

— Скоро Мергерит ще пристигне тук да ме вземе с колата си — каза Алис, излизайки от къщи. — Помни, в шест часа трябва да поставиш месото на печката. Би могъл също така да изчистиш картофи и да ги сложиш да враг, за да бъдат готови, когато се върна. Само не забравяй да ги посолиш.

— Добре, скъпа — добродушно каза Хенри, предполагайки, че неговата престорена отстъпчивост този път му се удаде напълно. Сега беше уверен, че много, много скоро ще напусне жена си завинаги.

Приближи се автомобил. Вратичката се отвори и Алис седна в колата. Хенри помаха приветливо с ръка на Алис и на пълната жена, с която замина.

Когато автомобилът зави зад ъгъла, той влезе в къщи. Облече новия си костюм, извади от мазето куфара, постави го в багажника на колата и вън от себе си от радост потегли за Пайк-стрит.

Роботът беше готов. Хенри го разгледа от всички страни в нямо изумление. Като че ли виждаше самия себе си в огледало. А когато роботът заговори, стори му се, че самият той говори. Накрая, когато роботът се раздвижи, дори тръпки полазиха по гърба на Хенри. Поразителна прилика.

Мистер Карлсон бе също така удовлетворен от резултатите. Той беше твърде доволен, когато Хенри му връчи чек за 3 500 долара и в същото време, когато Хенри стоеше мечтателно пред своя двойник, го предаде на секретарката.

— Моля ви, мис Пилчер, заемете се с тази работа.

— Добре — отговори девойката и изчезна зад вратата, водеща в кантората.

— Е, как е, мистер Бенет — обърна се той към Хенри, — нима ви обещах нещо повече?

— О не!... Не! — възторжено се отзова Хенри. — Дори прилича повече, отколкото предполагах. Просто не ми се вярва!...

— Знаех си, че ще ви хареса — каза Карлсон, усмихвайки се доброжелателно.

— Мога ли да го взема? — попита Хенри.

— Разбира се — засия Карлсон. — Сега ще дойде мис Пилчер с квитанцията и с гаранционното писмо.

В този момент влезе мис Пилчер. Тя се приближи към Карлсон и го отведе на страни. Хенри стоеше малко по-далече и не можеше да разбере за какво говореха, само обърна внимание, че девойката е недоволна от нещо. Когато разговорът свърши, мис Пилчер се върна обратно в кантората, хлопвайки силно вратата.

Карлсон погледна многозначително Хенри.

— Мистер Бенет... — започна той, а след това се изкашля, като че ли търсейки нужните думи.

— Нима нещо не е в ред — учудено попита Хенри.

— Хм — каза Карлсон,— виждате ли, ще повдигна въпрос за величината на сумата, поставена от вас на чека. Написали сте чек за три и половина хиляди долара.

— Да, и каква е работата? — смути се Хенри. — Нима чекът е написан неправилно?

Карлсон се усмихна.

— Не е напълно така — бавеше се той, — но чекът трябва да бъде написан за пет и половина хиляди долара. Молим ви да вземете под внимание, че в тази сума влиза...

Хенри възнегодува.

— Това е възмутително! — прекъсна той Карлсон. — Вие ми казахте, че вещта ще струва три и петстотин. Няма да заплатя нито цент повече.

— Не ме разбирате, мистер Бенет.

— Разбирам ви по-добре, отколкото мислите — продължи да се възмущава Хенри, — искате да ме изиграете. Искате да получите от мен още две хиляди долара, които не ви се падат.

— Които, уви, ни се падат — меко възрази Карлсон и добави: — В края на краищата мъжът отговаря ли за дълговете на жена си, или не?

Смаян, Хенри погледна Карлсон.

—Как така? Не разбирам... Какво искате да кажете с това?

— Ето това се опитвам и да ви разясня — недоволно произнесе Карлсон, — а вие не ме слушате. Когато жена ви на времето си взе своя модел, ни плати само хиляда и петстотин долара. От нея ни се полагат още две хиляди.

Превод от руски

Готови за периодичните технически прегледи

Всяка година в нашата страна се извършва технически преглед на моторните превозни средства. Тогава именно се проверява тяхната техническа готовност.

Годишните прегледи през 1968 година ще бъдат в периода от 1 февруари до 30 ноември. Според планграфика на Държавната автомобилна инспекция — Силистра моторните превозни средства ще се преглеждат в три пункта: Силистра, Дулово и Тутракан. За целта до всички предприятия, учреждения, ТКЗС и ДЗС в окръга са изпратени известия за датите на прегледа. За собствениците, регистрирали моторни превозни средства през 1967 година, техническият преглед ще се проведе същата дата и месец през тази година. Отлагането на прегледа може да се извърши само ако собственикът подаде мотивирана молба, и то поне 5 дни по-рано. Това се отнася и за ония собственици, които желаят да спрат моторните превозни средства от движение.

През тази година изискванията към моторните превозни средства ще бъдат чувствително повишени. Ще се обръща по-сериозно внимание не само на механизмите и системите, от които зависи сигурността на движението, но и на агрегатите, възлите, свързани със стопанската рентабилност и експлоатация.

По отношение на осветителната система на МПС ще се изисква фаровете да бъдат правилно регулирани, светлините на габаритните фарчета, пътепоказателите и стоп-лампите да имат цвета, определен в Правилника, регистрацията и допускането до движение. Предните габаритни фарчета трябва да бъдат с бяла светлина, задните— с червена светлина, стоп-лампите — с червена или оранжева светлина; задните пътепоказатели — с червена или оранжева светлина, предните пътепоказатели — с оранжева или бяла светлина.

Спирачната система трябва да бъде регулирана така, че да може да спре моторното превозно средство при движението му на равен сух път с бетонна или асфалтова настилка, при нормални атмосферни условия, след употребени усилия върху спирачния педал, без то да промени правата посока на движение.

Хлабината във връзката на кормилната система, мерена в свободен ход, не може да превишава 36 градуса.

Гумите трябва да бъдат монтирани в изправни джанти, които да бъдат добре прикрепени с всички гайки. Освен това на предните колела се допускат гуми само със запазени шарки.

Необходимо е автомобилите да имат поне една изправна стъклочистачка, поставена пред шофьора, и най-малко едно огледало за обратно гледане — поставено вътре в кабината или на левия калник.

Запалителната система на двигателя трябва да бъде осигурена със средства против радио- и телевизионни смущения. Всеки автомобил и мотоциклет трябва да бъде снабден с клаксон и напълно изправен шумозаглушител.

Двигателят, скоростната кутия, главното предаване и диференциалът трябва да работят без шумове, да бъдат добре закрепени, да са чисти и да не пропускат масло.

Външният вид на моторните превозни средства също трябва да бъдат в добро състояние: колите не бива да имат небоядисани места, деформации по каросерията.

Моторните превозни средства, представяни на периодически технически преглед, трябва да имат пожарогасители, аптечка, светлоотражателен триъгълник (не се изисква само за мотоциклети без кош) инструменти, резервни крушки за осветителната система.

Не по-малко внимание при техническите прегледи ще се обръща и върху състоянието на табелите с регистрационни номера. На периодическите технически прегледи ще се сверяват номерата на двигателя, на рамата и цвета на моторните превозни средства. Затова още отсега собствениците, които са направили промени, трябва да извършат пререгистрация, преди да са представили автомобилите на периодически технически прегледи.

Р. АДЕМОВ,
началник ДАИ

ТЕ РАСНАТ УМНИ И ДОБРИ

(фоторепортаж)

Един светъл, просторен дом събра усмивките на 104 деца от нашия град. Един дом на слънцето, който заслужено ще носи името „Щастливо детство“.

Вечер майките идват да приберат рожбите си. Но 27 деца остават да нощуват тук. Те сами подреждат креватчетата си и в определения час заспиват сладък сън.

А сутрин?
Слънчо ги буди
с пролетен звън:
— Ставайте всички,
утро е вън!
Валя премигва
с гъсти ресници,
скача и бързо,
с бързи ръчици
сгъва, подрежда
бели постели.
(сн. 1)

Край Валя цари сутрешна суетня. Другарчетата ѝ от сборната нощуваща група сами прибират креватчетата си, които след няколко минути се превръщат в шкафчета, стройно подредени около стените на широката стая.

Едно по едно пристигат и другите деца. Събличат се. Окачват дрешките си на определеното място. Когато наближи време за закуска, сините редички застават пред удобните чешми в бялата умивалня.

Ето сапунчето,
ето водицата,
мият се хубаво
днеска дечицата.
(сн. 2)

А на ниските, квадратни маси вече дими разсипаното в чиниите мляко. Повечето деца от II и III група умеят сами да се хранят, но най-мъничките? За тях са грижите на възпитателките:

— Лъжицата
във дясната ръчичка,
със лявата бисквитата вземи,
пази се чисто и самичко,
детенце, днеска се храни.
(сн. 3)

Закуска след закуска, обяд след обяд — и най-малките свикват да се хранят прилично, самостоятелно. А в къщи майките не могат да ги познаят. Колко умни и добри са станали вече техните деца! И колко стихове, игри и песни са научили! Та как иначе, когато в заниманията другарката Райкова с много любов и умение ги повежда в света на музиката, на веселите, игриви песни?

...Няма месец, откакто се разкри седмата детска градина в гр. Силистра. Но тя вече се превръща в един истински дом на слънцето, на волните игри, на щастливото детство.

Текст: Ст. СТАНЕВА
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

Снимка 1

Снимка 2

Снимка 3

Ран Босилек

Чичо-пей

Топъл вятър щом повей
и кокиче занадница,
глас извива малко птиче:
Чичо-пей! Чичо-пей!

Мътни вадички текат,
воловарче насред път
се запира и се смей:
Чичо-пей! Чичо-пей!

Слуша радостен орача,
от чело му пот се лей,
но оре и бодро крачи.
Чичо-пей! Чичо-пей!

Утре щом зора изгрей,
златно семе ще засей —
да поникне и узрей.
Чичо-пей! Чичо-пей!

Радост

Вече зная да пея
песни като всички
и дори си имам
блокче и боички.
Мога да рисувам
къщи и врабчета
и пързалка бяла
с весели момчета.
А това, че смятам
всякакви задачи,
а това, че пиша,
нищо ли не значи?
Ученик съм вече
с чантичка прекрасна.
Мама все се чуди:
Виж го как порасна!

Иван МИЛЧЕВ

Професионалното ориентиране — актуален проблем

Кой е най-верният път?...

Трите години на гимназиалния курс неусетно минават. Довчерашните деветокласници сега са абитуриенти и пред тях стои един сложен въпрос — как да постъпят, че от многото ги привличащи професии да изберат единствено тази, която ще ги въведе в живота, която ще ги направи най-полезни на обществото и на себе си. Много от тях отдавна са решили този въпрос, но още колко има, които ще се лутат до последния училищен звънец, до момента дори когато и дипломата ще бъде в ръцете им.

Такива и още много подобни въпроси вълнуват учениците-зрелостници и учителите в Първа гимназия — Силистра. Тука въпросът за професионалното ориентиране е поставен още в началото на учебната година. Още тогава от учениците се изискват молби за извънкласна работа. Оттам се виждат интересите на зрелостниците, техните желания и на тази основа се организират кандидат-студентските курсове в гимназията, както и всички останали извънкласни форми за работа. В кандидат-студентските курсове са записани повече от сто души.

Още в началото на учебната година в гимназията се проведе и среща с родителите, на която се постави и въпросът за професионалното ориентиране. От миналите години се вижда, че така трябва да се постъпи, защото загубата на време струва много скъпо на учениците. Те дълго се двоумят, пилеят сили на различни страни, а понякога се стига и до провал. С родителите в гимназията през април ще се проведе още една среща, на която отново ще се разгледа този въпрос. Радостно е, че те проявяват разбиране и почти не се срещат случаи на груба намеса, на насилие от тяхна страна към децата. Все по-добре те разбират, че най-важният фактор за успех в живота е влечението, интересът, желанието.

Голяма роля за окончателното ориентиране на мнозина зрелостници към любимата им професия ще изиграе и общоградската среща със специалисти.

Миналата година в единадесети клас имаше математическа паралелка. От нея сега петнадесет души следват в различни вузове — най-вече с физико-математически дисциплини. Това е само един пример, който добре показва ролята на профилирането за професионалната ориентация. Когато няма профилиране, нуждата от поменатите по-горе групи е повече от ясна. Ето защо всичко трябва да започне още от девети клас...

Във връзка с професионалното ориентиране тази година в Първа гимназия зрелостниците са много по-загрижени, макар че нямат възможностите на миналогодишния випуск. Те сами си уреждат консултации, интересуват се, тревожат се. Това е факт, който не може да не радва и да не донесе успех.

Използувам едно междучасие, за да се срещна в комсомолската стая с няколко зрелостника, които отдавна са избрали бъдещата си професия.

Стоян Цонев: „Ще кандидатствувам медицина. Това е мое желание още от пети клас. Същото желаят и родителите ми. Интересува ме тази специалност — най-вече с новите си постижения. Имам си литература и се готвя сам“.

Пенчо Ковачев: „Ще следвам физика. Привлича ме радиотехниката и електротехниката, както и въпросите на съвременната телевизия. Курсовете в училище много ми помагат“.

Нора Габрашева: „Ще запиша в ХТИ микробиология и биохимия. Това е моя отдавнашна мечта, но е много трудна. Интересна ми е работата в лабораторията. Бъдещето е на биохимията. Работя самостоятелно. В училище ми помагат учителите. Родителите ми желаят онова, което и аз желая“.

Виолета Борисова: „Докато другите са насочени към науките на бъдещето, аз обикнах археологията. Обичам я истински от девети клас. Историята е наука, която ни показва старите грешки, за да не ги повтаряме. А археологията е все пак история. В България има още много неща, които трябва да се открият. Особено много ме привлича животът на траките, живели и по нашия край. Повечето смятат, че обичам археологията заради романтиката, а аз я обичам и заради трудностите. Ще завърша и ще дойда да работя в нашия край“.

Кина Йорданова: „Мисля да кандидатствувам биология и медицина. Мечтата ми е друга, но възможностите ми не позволяват. Исках да следвам химия и математика, но мисля, че няма да издържа изпита по математика. Работя самостоятелно. Родителите ми не ми пречат“.

Петима млади хора, пет различни желания, пет различни съдби. Като тях са стотици. Да им пожелаем сбъдване на мечтите им. Вярваме, че те ще се осъществят.

Васил ДОБРЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

БОРЕЦ ПРОТИВ „МАЛКИЯ“ СВЯТ

(140 години от рождението на Ибсен)

Ехото от бурната 1848 г. стига и в далечното норвежко градче Шиен, където е роден Хенрик-Йохан Ибсен, класикът на норвежката драматургия. Национално-освободителното движение в страната, която се намира под шведско иго, се разраства. Подем се наблюдава не само в политико-обществения живот, а и в литературата. В едно свое писмо Енгелс пише: „В течение на последните 20 години Норвегия преживя такъв подем в областта на литературата, с какъвто през същия период не може да се похвали нито една страна, освен Русия“. Не малък дял за този подем, за който говори Енгелс, има драматургията на великия норвежки драматург.

Драматургът Ибсен се отличава от своите предшественици и от съвременниците си по оная сурова правдивост на творчеството си, която минава могъщо дори през неговите грешки и заблуди. Ибсеновото творчество е наситено със самостоятелни, настойчиви и повелителни мисли — на фона на обедняването и упадъка на западната драма през средата и втората половина на миналия век.

Страстен рушител на установените прости морални и социални „истини“, Ибсен стана новатор в драматургическото изкуство и е един от малцината западни автори от края на миналия век, който стигна до самостоятелно тълкуване естеството на драматическото действие и начина на развитие на драматическите конфликти. Ибсен е силен там, където пресъздава реалистично живота. А дето жизнената правда е подменена с поетичната измислица, изневерява на усета си и пада от достигнатите висини в низините на измислиците и идейните компромиси.

Подчертано национален в своите драматически творби, Ибсен е и писател, в чието творчество националният колорит, норвежкият бит и нрави са явления, типични за западноевропейската буржоазия изобщо.

Ибсен е ценял повече от всичко на света последователността, но самият той се е измъчвал от противоречия. Положителните идеали на Ибсен са твърде мъгливи, а протестът му срещу буржоазната действителност — индивидуалистичен. Той стига до извода за безплодността и обречеността на борбата.

Първите пиеси на Ибсен са с тематика от историческото минало — скандинавски национални предания: „Борба за престола“, „Пир със Солкауг“. Те имат подчертан романтичен характер — велики и силни прадеди със смел дух и волна душа, които с високия си морал и човешки душевен полет се противопоставят на издребнелите и душевно затлъстели сърца на съвременниците.

Крупно завоевание на Ибсен е драматичната му поема „Бранд“, където бунтът срещу сивия прах на ежедневието, срещу половинчатостта у хората е стремеж да пробуди възвишени чувства, високи идеали. Пасторът Бранд се възмущава от безобразията в живота. Той не познава компромиса. Девизът му е „всичко или нищо“. Но „бунтът на човешкия дух“, на самотната личност против съществуващия ред е лишен от перспектива. Не без причина хората напускат Бранд, повел ги из планините, и той загива, затрупан от снежна лавина.

Важно място в творчеството на Ибсен заема проблемата за брака, за семейството в буржоазното общество. На нея са посветени и две от най-хубавите му драми „Куклен дом“ („Нора“) и „Призраци“.

Щастливо е на пръв поглед семейството на адвоката Хелмер, в чийто дом цари благополучие и любов. Но този дом е „куклен“, както е озаглавена и драмата. Нора, куклата, обичаната и разглезена жена, дълго е щастлива тук при своя мъж, но ето че тя е подправила полица, за да спаси живота на болния Хелмер. Постъпка, продиктувана от любовта ѝ към съпруга. Но фактът с полицата застрашава репутацията на адвоката — и конците на куклената къща се скъсват. Страхливият еснаф Хелмер изменя отношението си към куклата. Нора и тя разбира, че бракът им е фалш, че за мъжа си тя е само играчка, украшение на дома. Нора напуска дома и поема незнайни пътища.

Драмата на Ибсен „Призраци“ предизвиква на времето си широка дискусия, повдигнала смело въпроса за еманципацията на жената. Тази драма отстоява правото на жената на свобода и човешко достойнство. В нея е показана трагедията на един женски живот, погубен от лъжливия семеен морал и от условностите.

Независимо от идейно-художествените противоречия в творчеството на Ибсен, той си остава един от най-великите драматурзи на XIX в., който е повдигнал в творбите си важни социални и морални проблеми.

Славчо ИВАНОВ

ОБЯВА

Завод „Жити“ — Русе търси работници за производството:

1. Изтеглячи на тел 30 души
2. Поцинковачи на тел 10 души
3. Пресьори на гвоздеи и болтове 15 души
4. Шлосер монтьори 4-7 р-д 4 души

Заводът осигурява бекярско общежитие и добре уреден стол. Кандидатите могат да бъдат и не русенски жители, желателно е да са завършили военната си служба.

ОБЯВА

Окръжна болница — Силистра търси да назначи:

1. Механик на пароцентрала със заплата от 70-90 лв., според придобития разряд.
2. Електротехник за флуорографа със средно техническо образование — квалификация електротехника, или ползващ права на заварен за длъжност „електротехник“. Заплата от 75 до 115 лв. според трудовия стаж по специалността. Допълнително възнаграждение от 12,75 лв. за вредности и 6-часов работен ден.
3. Инспектор икономист с висше икономическо образование. Заплата от 90 до 145 лв. според трудовия стаж по специалността.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Естраден състав в Калипетрово

От няколко месеца при читалището в с. Калипетрово работи естрадно-сатиричен състав. През ноември 1967 година, когато беше създаден, имаше много съмнения, дали ще може да се утвърди като добър художествен колектив. Това съмнение у някои хора обаче, като че ли амбицира още повече ръководителя на състава Георги Стоянов. Той се стремеше да вдъхне увереност и в участниците-самодейци.

На 7 март т. г. съставът се представи добре пред зрителите с част от своята програма. На 24 март съставът ще изнесе цялата си програма. Самодейците се вълнуват от тази предстояща среща с публиката.

Иван ГАДЖЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

НЕОБХОДИМ Е ПОРЯДЪК НА СТАДИОНИТЕ

Със започване на пролетния кръг за футболното първенство от 3. III. отново се оживиха нашите стадиони. Футболните мачове са най-популярното спортно състезание и в дните на тяхното провеждане се събират най-много зрители.

Привързаността и разпалеността на някои зрители често се изразява в непристойни действия, подвиквания, закани, хвърляне на предмети по състезателите, сбивания и др. Особено сложна обстановка се създава, когато се появят на стадионите пияни запалянковци. Не бива да се забравя, че от най-малкия инцидент може да се получат много лоши последствия. А такива инциденти имаше много в края на есенния и началото на пролетния полусезони. Но нека не бъдем голословни.

През месец април миналата година по време на футболната среща между отборите на Алфатар и Калипетрово алфатарци масово (над 100 човека) нарушиха реда и нанесоха побой на футболния съдия Димитър Данков. За голямо съжаление на тази срамна сцена са били председателят на общинския народен съвет и общинският партиен секретар, които стояли безучастни настрана. Само благодарение на активната намеса на служител от МВР съдията е бил измъкнат от ръцете на разярените запалянковци. А алфатарци вместо да направят правилни изводи се опитват да омаловажат случая.

През декември в Чернолик на футболната среща между Кайнарджа и Чернолик Риза Хасанов — състезател и капитанът на футболния отбор на Чернолик нанасят побой на ръководителя на срещата, защото не дал продължение на срещата, което въобще не се налагало. А зрителите от Чернолик няколко пъти отивали зад вратата на кайнарджанци и с камъни замеряли техните играчи. Бил е наранен и изваден от игра централният защитник на гостите.

В Искра през ноември при срещата с отбора на Сокол само заради това, че състезател от Сокол е ритнал неправилно топката, зрителите се нахвърлили върху него и започнали да му нанасят побой. Това попречило на играта и съдията прекратил мача. Тогава Тодор Йорданов — капитан на отбора на Искра, и другите състезатели от отбора се нахвърлили върху съдията Тодор Костов и му скъсали дрехите от бой.

Подобни нарушения се допуснаха и в Богданци по време на срещата с Косара, и в Межден при срещата с Паисиево.

Тези нарушения са най-напред заради това, че доброволните отряди и народните съвети по места не вземат сериозни и ефикасни мерки за осигуряване на ред при провеждането на футболните срещи. Освен това любителите на футболната игра не се съобразяват със силите и възможностите на своя отбор и искат на всяка цена победа, и щом не се постига това на стадиона, те се саморазправят със съдиите и състезателите. Органите на МВР също не полагат достатъчно усилия за своевременно сигнализиране на нарушенията и документиране, след това веднага да бъдат налагани наказания.

За успешното водене на борбата против тези прояви е необходима активната намеса на цялата общественост, за да премахнем запалянковщината по нашите стадиони. Народните съвети и щабовете на доброволните отряди трябва да активизират своята дейност и своевременно да търсят отговорност от нарушителите, за да не се превръщат стадионите от места за отдих и развлечение в места за саморазправа със състезатели и съдии.

майор Руси СЛАВОВ

Спортуват силистренските кооператори

Интересен и разнообразен е спортният живот на силистренските кооператори. Всяка година през пролетта и есента те провеждат състезания по осем вида спорт — лека атлетика, футбол, волейбол, баскетбол, плуване, тенис на маса, колоездене и шах. Борбата по тези видове спорт се води за купата на Окръжния съюз на ТПК.

През миналата година за комплексен първенец бе излъчен отборът на ТПК „Метал“. В това предприятие има изграден добър футболен отбор, който е съставен от млади и надеждни състезатели, участвува успешно в елитната окръжна група по футбол и в момента заема първото място.

Добри колективи има в ТПК „9-ти септември“, „Дунав“ и „Добруджанка“. Секторът, изграден към дружеството „Доростол“, се нарича „Септември“ и ръководи цялата работа в тези предприятия. През изтеклата година мъжкият градски отбор по лека атлетика при ТПК „Метал“ стана градски първенец по лека атлетика, стана и окръжен първенец в окръжния крос за мъже. Женският волейболен отбор при „Септември“ е градски първенец, а отборът по тенис на маса спечели първото място в миналогодишното градско първенство.

Отборите се представят добре в състезанията на ЦС на ТПК. През тази година те ще участвуват в пет вида спорт — лека атлетика, футбол, волейбол, тенис на маса и колоездене. Предстоят сериозни битки в зоналните състезания за излъчване на участници в заключителния етап в град Пловдив. Започна се провеждането и на първите състезания от спартакиадата по тенис на маса за мъже, в които тенисистите на „9-ти септември“ доминираха над всички.

Масовизирането на спорта е една от основните задачи на физкултурните колективи. В първия етап на III-та републиканска спартакиада бяха излъчени над 220 участника. Организират се и състезания между отделните бригади и цехове. Но въпреки тези успехи все още има какво да се направи за по-нататъшното масовизиране на физкултурта в силистренските кооперации и особено в кооперациите „Дунав“ и „Добруджанка“, където все още се подценява значението на спортните занимания.

Тодор ДЕЧЕВ

Отлично подготвени съдии

Наскоро в Силистра бе проведен изпит със съдиите-задочници по футбол. Явиха се от селата и окръга общо 43 участника. В първия ден се състоя семинар, на който подготвени лектори запознаха задочниците с новите изменения в правилника. На другия ден се проведе самият изпит, на който пролича сериозната и задълбочена подготовка на бъдещите съдии. Това говори, че в средата на съдиите от Силистра и окръга се влива една нова млада и надеждна смяна, която ще съдейства със своята намеса за правилното развитие на футбола в окръга ни и за качественото провеждане на футболните срещи в окръга.

Георги ПЕТРОВ

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 33 (1350) | Вторник, 19 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Борба за първенство

Между седемте бригади на ТКЗС — Средище, попрусановци прибраха през лятото най-богата житна реколта. Тяхната цел сега е да надминат планирания среден добив на окръга — 400 кг зърно от декар.

Една от крачките, водеща до тази цел, е подхранването на посевите. То бе поверено на механизаторите Димо Димитров и Данчо Михалев. Те използваха часовете, когато почвата е замразена, и натopиха по-голяма част от есенниците с по 40 кг амониева селитра на декар.

Стоян АНГЕЛОВ

Увеличават се засетите площи

Механизаторите от ДЗС — „Янко Забунов", филиал — Ножарево използуват благоприятните за сеитба дни.

Наскоро трактористите от III бригада навлязоха за втори път в местността „Мерията". Наил Хамдиев и Васил Митанов работиха със съветските редосеялки „СУБ—48". Рохкавата земя, предварително дискувана, брануванa и наторена средно с по 20-30 кг суперфосфат, покри чистите ечемичени семена.

Сеячите, все опитни и добри стопани, следят за правилния ход на тази толкова важна задача. Тяхната работа се контролира от специалистите.

При подходящи условия във филиала Ножарево сеитбата на пивоварния ечемик, който по план заема 1 400 дка земя, ще завърши за няколко дни. Досега са засети близо 1000 декара.

Механизаторите са готови веднага след това да започнат засяването и на другите ранни пролетни култури.

Ахмед ДЕМИРОВ

За още по-активна рационализаторска дейност

В края на миналата седмица в гр. Силистра се състоя съвещание по въпросите на рационализаторската и изобретателска дейност в нашия окръг. Другарят Мико Николов, член на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите, изнесе информация. Той подчерта, че въпреки постигнатите успехи на рационализаторското движение в отделни предприятия, общият брой на постъпилите рационализаторски предложения в сравнение с изминалите години е намален. Някои профкомитети са допуснали формализъм при обявяването и воденето на съревнованието в тази област. Не навсякъде се създават благоприятни условия за широк размах на творческите инициативи на най-добрите в производството.

Др. Николов предложи конкретни мероприятия. Той заяви, че в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България и второто национално съвещание на рационализаторите и изобретателите ОС на профсъюзите, ОНС, ОС на научно техническия съюз, ОК на Комсомола, ОКС и ОС на трудово-производителните кооперации организират масово социалистическо съревнование за увеличаване броя на рационализаторските и изобретателските предложения и техния икономически ефект. Отчитането на съревнованието ще стане на два етапа: първия през месец юни, а втория в края на годината. На заелите предни места ще бъдат раздадени колективни и лични награди.

Проведеното съвещание ще даде своя принос за разгръщане на творческите търсения сред трудовите колективи от нашия окръг, за ускоряване на техническия прогрес, за повишаване производителността на труда и рентабилността на икономиката.

ЗА ОТДИХ И НАСЛАДА

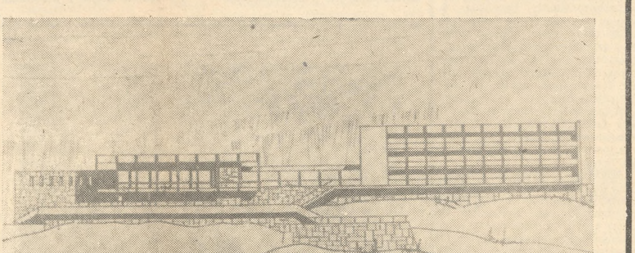

През 1969 година Силистра ще празнува 1 800 години от обявяването й за самостоятелен град. Малко са градовете, които могат да се похвалят с такава хилядолетна история. В чест на тази славна годишнина още много нови сгради ще извисят ръст в нашия град.

Една от тях е новият хотел-ресторант в местността „Меджиди табия". Първите копки на строежа са направени. Сградата се разполага под крепостта. Тя е кацнала на хълма, който доминира над града и от който човек остава прехласнат пред чудната гледка към Силистра, река Дунав, а в далечината — румънския бряг и равнината. Съществуващият черен път ще се асфалтира и благоустрои. Той ще минава зад сградата и ще завършва с площадка за паркиране на превозни средства. Посетителите-пешеходци могат да идват по тържествената алея-стълбище, която свързва града и кръстопътя и завършва с проектирания за строителство през 1969 година нов паметник.

Сградата се решава в два отделни обема — хотел и ресторант с кухня, които се свързват с лека пергола. Хотелът е проектиран на три етажа, по 10 стаи на етаж. Влизането ще става чрез входен вестибюл, където са разположени регистратурата и кътът за чакащи. Към всяка стая ще има баня, гардеробно антре и лоджия, обърната към града.

Ресторантът е разчетен за 120 души. Залата е богато остъклена по трите страни и силно изтеглена напред, за да даде възможност за изглед в три посоки. Същата се заобикаля околовръст от тераса. В ресторанта се влиза през входен вестибюл с гардероб. Откритите тераси, които са две, са разположени стъпалообразно и побират 250 души. Идването до тях става чрез стълбище, създадено пред перголата между хотела и ресторанта. Външният образ на сградата се изгражда в нови, съвременни форми, комбинирани с елементи от старата крепостна архитектура. Идейният проект е изработен в София, в проектантската организация на Министерството на вътрешната търговия, а работният проект — от колектив на Проектантската организация — Силистра.

Новият хотел-ресторант ще бъде една прекрасна, нова придобивка и чудесно място за отдих и наслада на силистренци и на гостите— туристи, посещаващи нашия град.

Текст и скица:
арх. Л. БОШНАКОВА

Ран и закален тютюнев разсад

Добри тютюнопроизводители са кооператорите от с. Бащино. Те се славят с богатия си опит при отглеждането на закален, хубав разсад.

И сега те завършиха в най-благоприятен срок засяването на лехите, заемащи 900 кв. метра земя. Парниците бяха готови още в средата на февруари. Само за два дни хората от трите звена ги засяха и покриха с полиетилен.

Главният бригадир Мухсин Халимов наблюдаваше отблизо работата на тютюнопроизводителите. Целта на всички е разсаждането да започне в края на април.

Азизе ЧАУШЕВА

Повече продукция

Овцевъдите от ТКЗС — Средище продадоха първите агнета още в началото на м февруари. При това средното тегло на малките животни при продажбата достигна 18—19 килограма.

Досега стопанството е отчело 12 т от договорираното количество месо. Надоени са и 13 т мляко. Наскоро ще бъдат отбити и животните, които ще се отгледат за ремонт. Така млеконадоят ще се увеличи още повече. Ще се увеличат и доходите от овцевъдството.

Георги КИТАЕВ

Сеитба в ТКЗС Ишурково

Десет хиляди декара трябва да засеят ишурковци с пролетни култури. Във всички бригади на стопанството съществува добра готовност за настоящата кампания. Това позволи през последните слънчеви дни да бъдат засети стотици декари в селата Брадвари, Ишурково и Йорданово.

Първият сеитбен ден в Брадвари бе 14 март. Механизаторът Али Мустафов зася 60 дка овес и навлезе в блока, където върху 250 дка площ ще избуява конопът.

Със своя Беларус Али Чаушев тори земята със суперфосфат. След него Ниязи Салиев култивира площите, върху които през следващите дни ще се засеят люцерната, кръмното цвекло и другите ранни култури.

Механизаторите от Брадвари са дали дума да извършат срочно и качествено тази важна задача. Обстоятелството, че две трети от земята е зачислена на бригадата за комплексна механизация, дава основание да се вярва, че те ще изпълнят своето обещание.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

След добра подготовка

Кооператорите от с. Правда отрано се подготвиха за сеитба. Машините и прикачният инвентар бяха много добре ремонтирани, а семената навреме доставени. Това им позволи още в първия хубав ден да излязат на полето и да започнат работа. Най-напред бе засят пивоварният ечемик на площ от 270 дка. След него ще бъдат засети другите ранни култури. Общо в землището на бригадата ще се отгледат през тази година пролетни култури на площ от 7 850 дка.

Най-активно участие в подготовката и извършването на сеитбата вземат механизаторите Мехмед Хаджиев, Ахмед Исов, Ахмед Голеш и др.

Ибрахим ГОЛЕШ

В ПЪРВИТЕ ХУБАВИ ДНИ

Не беше много сурова тази зима, но все пак ред за работа в полето не идваше. Ту ще е кално, ту земята ще е замръзнала. Само торораспръскваачките кръстосваха блоковете в студените дни. А колко много други мероприятия имаше да се вършат.

Но ето че небето се избистри. Студеният вятър продължаваше да духа, но топлите лъчи на слънцето погалиха земята, за да я събудят за нов живот. Раздвижиха се и секуловци. Бригадирът Керан Петров обиколи хората си. Подкани ги на работа. Време за чакане нямаше. Тютюневият разсад трябваше бързо да се засее.

Напуснали полето преди няколко месеца, кооператорите жадуваха за работа. Едва дочакаха поканата. Още на другата сутрин хората от осемте звена с кофи и тарги, с прави и криви лопати се отправиха към стопанския двор, където започнаха подготовката на лехите. Сръчните им ръце бързо оформяха парниковите трапове, напълваха ги с пресен тор, засипваха ги с тънък пласт от пръст.

Трудно бе да се определи кое звено най-добре се справя с работата. Защото и хората на Йорданка Христова, и на Колю Георгиев, и на Шефкет Рюстямов, пък и на всички останали звена, се ръководеха само от една мисъл — да засеят колкото се може по-бързо определените им площи. Март винаги крие изненади. Затова те се стремяха да използуват най-пълно всеки час.

Така в напрегнат труд минаха няколко дни. Сега до входа на стопанския двор, там, където беше гола поляна, отдалече блестят сребърните ивици на засетите лехи. Под полиетилена, с който са покрити, е истинска пролет. Влажна и топла. Тя дава животворна сила на дребните семенца, които скоро ще поникнат и ще превърнат парниците в зелени килими.

След секуловци започнаха засяването на тютюневия разсад и полевъдите от останалите села на кооператива. Сега на половината от определената площ вече покълват дребните семенца. Останалата част от лехите ще бъде засята на два етапа — единия преди края на март, а другия в първите дни на април. По този начин трудовото напрежение по време на разсаждането ще бъде по-малко, а освен това и стопанството ще бъде гарантирано с достатъчно разсад за някои нежелателни случаи.

Емил ПРАХОВ

Напрегнати са мартенските дни в кооперативната градина на гр. Тутракан. На помощ на зеленчукопроизводителите дойдоха и механизатори от комплексната бригада на Петър Йорданов. Те пренесоха много оборски тор за зареждане на парниците, в които ще се пикират ранните зеленчуци.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

На международни теми

Златната треска в западния свят

„Златната треска", която през последните две седмици обхвана за трети път златните пазари в капиталистическия свят, бързо прерасна в борсова паника и в петък преди разсъмване от Лондон пристигна новината, че всички банки, златни и фондови борси, се затварят.

Лондонският златен пазар е най-големият в капиталистическия свят, на него ежедневно се продават по 4-5 тона злато. Но откакто започна кризата на американския долар, собствениците на долари започнаха да се стичат в банките и да ги обменят срещу злато. Долари срещу злато обменят национални банки на страните, които имат активен търговски баланс със САЩ и поради това разполагат с доларови резерви; капиталисти, притежаващи долари, и хиляди едри и дребни спекуланти очакват, че курсът на долара ще падне, а на златото ще се повиши и те ще спечелят. На парижкия златен пазар настъпи паника. От цял свят започнаха да се получават телефонни и телексни поръчки за купуване на злато с долари. Положението стана неудържимо.

За да поддържат неизменен курса на долара, САЩ действуват вече години наред чрез златния пул — организация, в която участвуват националните банки на 8 развити капиталистически страни: САЩ, Англия, Западна Германия, Франция, Белгия, Холандия, Италия и Швейцария. Задачата на златния пул е да купува и продава злато и долари по твърдо установена цена: 35 долара за една унция (28 грама) злато. Това съотношение, наречено „Голд ексчейндж стандарт", САЩ досега успяваха да поддържат непроменено, въпреки че с годините инфлацията на долара непрекъснато намаляваше покупателната му способност. Цената на долара по отношение на златото не можеше да спадне, защото златният пул винаги беше готов да даде неизменното количество злато — една унция за всеки 35 долара

Недоверието в американския долар и замеянето му със злато предизвика сериозни загуби на златния пул, поради което Франция престана да участвува в операциите му и нейният дял на участие бе поет от САЩ.

Златният резерв, съхраняван в подземията на Форт Нокс в САЩ, непрекъснато се топи; за няколко години той се преполови и сега възлиза на злато с обща стойност 11,6 милиарда долара. Според гласуван от американския конгрес закон, златният резерв във Форт Нокс не трябва да намалява под равнището 10,5 милиарда, които осигуряват 25 на сто златно покритие на доларите в обръщение.

Но на лондонския пазар, където при нормално положение ежедневно се продават по 4-5 тона злато, на 14 март бяха разграбени 225 тона. На парижкия златен пазар, където нормалният обем на операциите възлиза на 5 милиона франка, в ония дни беше продадено злато за 263,2 милиона. Президентът Джонсън се видя принуден да поиска от американския конгрес да гласува за деблокирането на неприкосновения резерв, с който се осигурява 25-процентното златно покритие на американската валута. При липсата на друго налично злато, златното покритие на долара ще се използува, за да не се допусне обезценяване на долара. Събитията се развиха бързо: в петък, 15 март, президентът Джонсън се обърна към Лондон с искане да се прекратят операциите на лондонския златен пазар, което означаваше ембарго върху златото за три дни (в събота и неделя борсите и банките и без това не работят); американският сенат одобри законопроекта за деблокиране на златния резерв; американският министър на финансите Хенри Фаулър уведоми конгреса, че ще трябва да гласува законопроект за допълнително увеличение на данък-дохода с 10 на сто. След това европейските финансисти узнаха, че САЩ са решили да си послужат с още едно оръжие — дисконтовата политика. Съветът на федералните банки даде право на финансовите учреждения, влизащи в тази система, да повишат сконтовия процент от 4,4 на 5 на сто. Това е най-високият процент от 39 години насам — лихвеният процент в САЩ е достигнал за последен път това равнище през 1929 година, когато капиталистическият свят бе разтърсен от голямата икономическа криза, а американските борси стигнаха до крах. При пасивен баланс (сегашният американски дефицит възлиза на 3 милиарда годишно и е една от главните причини за отслабените позиции на долара) лихвеният процент се повишава и в страната се стичат чужди капитали, които търсят по-изгодно влагане. Притокът на чужди капитали намалява пасива в платежния баланс (в някои случаи го прави дори активен): увеличава търсенето на националната валута и предлагането на чужда валута, което повишава курса на националната към чуждата. Въпреки това притокът на капитали към САЩ се очаква да бъде ограничен, тъй като във финансово силните капиталистически страни сконтовият процент е по-нисък от американския, само в Швейцария, Западна Германия, Франция, Италия, Норвегия, Австрия, Белгия и Холандия. В Швеция, Япония, Канада, Дания и Англия той се движи между 6 и 8 на сто.

Междувременно процесът на изчерпване на златния резерв на САЩ продължава — през последните 12 месеца изтече злато на стойност 1,7 милиарда долара. Кризата на долара разтърсва капиталистическия свят.

Причините трябва да се търсят в огромните разходи на САЩ в чужбина и по специално разходите за финансиране на американската агресия във Виетнам. Водена на хиляди километри от бреговете на САЩ, виетнамската война струва на Вашингтон 30 милиарда годишно. Както посочи лондонският „Таймс", „само мирът във Виетнам би могъл да оправи финансите на САЩ и да стабилизира дефицитния им платежен баланс".

Димитри ИВАНОВ

партиен живот

НОВО ОТНОШЕНИЕ КЪМ КОМСОМОЛА

Общинският партиен комитет и първичните партийни организации в района на село Алфатар са работили винаги за комунистическото възпитание на комсомолците и повишаване на марксистко-ленинската им подготовка. Независимо от това обаче този въпрос не е бил поставян така, както след публикуването на тезисите на др. Тодор Живков и особено след Декемврийския пленум на ЦК на БКП по работата с Комсомола и младежта.

Не бяха достатъчни по-рано грижите за тази масова политическа организация, която е пръв помощник и резерв на Партията. Малко внимание се обръщаше на материалната база на Комсомола, работата по патриотичното възпитание не бе на висота, не се зачиташе винаги мнението на комсомолските комитети и организации при решаването на кадрови въпроси, свързани с младежи. Дори в момента в Алфатар е разрешен съвсем неправилно един такъв въпрос. Служителят в общинския народен съвет Стоян Купринджийски, който е секретар на учрежденското комсомолско дружество, е преместен на работа в промишления комбинат в селото като плановик, без да се вземе предвид мнението на дружествения комитет. Че се оставя една организация без ръководител — за това никой не е помислил. Дори да е наложително преместването на Стоян Купринджийски, трябваше да се вземе решение заедно с комсомолското ръководство.

И все пак отношението към Комсомола от страна на комунистите и отговорните ръководители е вече ново, коренно променено. За това допринесе много съвещанието с партийния, комсомолския и стопанския актив от района, което се състоя на 21 февруари тази година и на което присъствуваха повече от двеста души. В работата на съвещанието взеха участие също така Тодорка Хаджийска от ЦК на Комсомола и Атанас Киров, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС. Другарката Хаджийска информира подробно присъствуващите за поврата, който трябва да настъпи в комсомолските организации, и помощта на партийните комитети и организации. Изказаха се много партийни и стопански дейци, направиха се ценни предложения за ново отношение към комсомолската дейност.

Редица факти показват, че това не са само приказки, признаване на тази необходимост „по принцип", след което работата може да тръгне пак по старому. През септември миналата година например започна в кооперативния дом изграждането и обзавеждането на младежки клуб на естетиката. Той ще представлява комплекс от от две зали и бюфет за чай, кафе и безалкохолни напитки. Мебелите, които са вече доставени, са тапицирани. Само те струват около 3 000 лева. Сега се прави мозайката в бюфета, ще се гипсират таваните. Изобщо обстановката ще бъде комфортна. Средствата се осигуряват от кооперативното стопанство. Председателят на стопанството Кольо Георгиев се грижи за този обект като за свое лично дело, защото клубът на естетиката наистина ще бъде чудесен дар за комсомолците от страна на кооператорите. През април, когато се очаква откриването на клуба, комсомолците ще започнат да канят дейци на културата и изкуството от Силистра и други градове, за да слушат различни беседи.

Алфатар е известен със своя Дом на отбраната. Тъй като повечето от дейностите на ДОСО преминават към Комсомола, голяма част и от тази сграда е на негово разположение. Там се помещава общинският комитет на ДКМС. А що се отнася до помещенията за младежки увеселения, комсомолците винаги разполагат с новия салон в кооперативния дом.

За да се окаже по-непосредствена и ефикасна помощ на комсомолските организации, общинският партиен комитет взе и други мерки. По негово предложение комсомолците избраха в дружествените комитети млади комунисти. С партийно поръчение бяха изпратени комунисти и в общинския комитет на ДКМС, избрани на общинската конференция на Комсомола. В кооперативното стопанство има две младежки бригади за комплексна механизация. През тази година тяхната дейност ще се ръководи отблизо от комсомолската организация.

В момента общинският партиен комитет подготвя мероприятия за работата с младежта, които ще представляват перспективен план за няколко години. Предвижда се изучаване на историята на селото във връзка с патриотичното възпитание. Интересен е въпросът например защо в Алфатар никога не са живели турци, дори и през време на турското робство. Особено внимание ще се обърне за осъществяване на по-голяма самостоятелност на комсомолските организации, с цел да се премахне грубото вмешателство в дейността им.

Поврата в работата с Комсомола и младежта настъпва в Алфатар с бързи темпове.

Димо ИВАНОВ

Пред юбилея на свободата

ЗАДАЛ СЕ Е ГОЛЯМ ПРАЗНИК...

През идущата година нашата страна ще чествува най-тържествено 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. За този голям празник се готви целият народ. Подготвят се и трудещите се от района на Секуловската община.

Те решиха, че най-големият им дар в чест на славния юбилей ще бъде предсрочното изпълнение на петата петилетка. За тази цел бюрата на първичните партийни организации и бригадните съвети обсъдиха обстойно възможностите за поемане на обещания за по-бързото осъществяване на петилетния план. После на специално заседание на общинския партиен комитет и управителния съвет на кооперативното стопанство беше прието цялостното обещание на всички кооператори, механизатори и животновъди. Стопаните от Секуловска община дадоха дума да изпълнят петата петилетка за 4 години. Заедно с това те ще произведат надпланова продукция за 239 000 лева.

След това започна разяснителната работа по обещанията. Под ръководството на общинския партиен комитет и първичните партийни организации всеки производствен колектив беше запознат подробно с обещанието, за което ще води борба. Във фермите се поставиха табла, на които е отразен ръстът на животновъдството в кооперативното стопанство и новите задължения на животновъдите във връзка с посрещането на юбилейния празник. В близките дни на видни места в селата ще се поставят големи табла, художествено изработени, в които са отразени обещанията.

Централно място в обещанията заема борбата за повишаването на обществената производителност на труда. В сравнение с четвъртата петилетка производителността на труда в стопанството трябва да нарасне с 62 процента. Ще се поведе борба за превръщането на говедовъдството и овцевъдството в рентабилни отрасли на животновъдството. Ще се въведе по-голяма механизация на производствените процеси.

Голямо внимание ще се обърне на социалистическото съревнование. Трудовите колективи ще се борят за спечелването на специалните флагчета и знамена. В края на август 1969 година ще се състои „общински събор на свободата". В него ще участвуват първенците от кооперативното стопанство и търговията. По ферми резултатите от съревнованието се отчитат ежемесечно, а за останалите колективи ще се установят други срокове на отчитане.

Общинският партиен комитет е помислил и за изнасянето на доклади, беседи и лекции за икономическото, политическото и културното развитие на общината и окръга през годините на народната власт. Населението ще бъде подробно запознато с постиженията на нашата Родина в социалистическото строителство, с благотворната роля на българо-съветската дружба.

Комсомолците и пионерите от общината също ще дадат своя принос за достойното посрещане на 25-годишнината от Девети септември. Комсомолците ще се стремят да завоюват високи производствени успехи. Ще бъде организиран общински пионерски сбор на първенците в учението, овладяването на научно-техническите знания, в труда и спорта. Младите самодейци подготвят десетки програми, които ще изнесат пред трудещите се, ще вземат участие в заключителния етап на общинския преглед за Третия републикански фестивал.

Трудовите колективи и производствениците от района на общината в Секулово ще се борят за спечелване на юбилейната грамота, златната значка и „Паспорта на свободата", които ще се връчват за големите успехи, постигнати в съревнованието по случай 25-годишнината от установяването на народната власт в нашата страна. Няма съмнение, че мнозина ще получат правото да станат носители на тези високи юбилейни отличия.

Стоян ВЕНКОВ

Младите работнички в цех „Фина керамика" при промкомбинат „Камъшит" се славят със своето майсторство. Сувенирите, които изработват, задоволяват и най-изтънчените вкусове. Край грънчарското колело сега е застанала комсомолката-декораторка Теодора Великова. Тя декорира пепелници, предназначени за износ.

Снимка: Стоян **ТОДОРОВ**

Интересна проява в Сребърна

Трета низова организация на Отечествения фронт в с. Сребърна организира неотдавна среща с членовете на организацията. Присъствуваха и ръководителите на общината. Децата от района на организацията изпълниха литературно-музикална програма. За ролята на Отечествения фронт в миналото и днес говори председателката на организацията Мария Калинова. На най-активните отечественофронтовци бяха раздадени подаръци.

Срещата продължи с другарска трапеза. Извиха се кръшни хора и ръченици. По-възрастните жени играха стари хора. Всички си отидоха доволни от хубавата вечер.

В. КАЛИНОВ

Претворяване на тезисите в живота

В ТЪРСЕНЕ НА НОВИ ПЪТИЩА

В едно от големите силистренски предприятия — промкомбинат „Камъшит" — комсомолците са почти една трета от целия състав на предприятието. И от тях само 50 души са мъже — останалите жени. Ясно е каква голяма полза ще има не само предприятието, но и самите комсомолци от една активизирана и разнообразна младежка дейност.

Но нека да започнем поред. Тезисите за работата с Комсомола и младежта са разгледани пред целия комсомолски актив. Това е добре. Почти във всички дружества са проведени събранията, на които са разяснени решенията на XI конгрес на ДКМС. На тези събрания е говорено доста за решителните мерки за прелома в комсомолската работа и всяко дружество си е направило необходимите изводи. Изработени са планове, в които са залегнали новите изисквания, набелязани са мероприятия и инициативи, които ще съживят и активизират работата на ДКМС. На много от дружествените събрания се е почувствувало новото отношение и отговорността в редовите комсомолски членове.

Заводският комитет на Комсомола е разработил план-програма за 25-годишнината на социалистическата революция в България и за другите чествувания. Ако всичко това се изпълни така, както е предвидено, наистина ще може да се говори за един осъществен първоначален прелом в младежката дейност. Хубави са 25-те инициативи, посветени на тази славна годишнина. В тях са намерили място и участието на комсомолците в социалистическото съревнование, и техният принос в надплановата продукция на предприятието, конкурсите за най-красиви и качествени изделия, мероприятия по идейно-възпитателната работа, по патриотичното възпитание на младежта, по културно-масовите и спортни мероприятия. И още един път повтарям — ако всички тези двадесет и пет начинания бъдат осъществени, разбира се, не половинчато, животът на тази голяма организация значително ще се съживи.

Но ето че пред комсомолците и по-точно пред заводския и дружествените комитети на Комсомола в „Камъшит" стоят някои проблеми, чието решаване е от жизнено значение за тях. На първо място стои преодоляването на инерцията в досегашната работа и скъсването с рецидивите на една вредна практика на „спускане" на мероприятията. Комсомолските дружества там са над петнайсет. Заводският комитет не е слънце да огрее всички. И щом тези мероприятия се претупат набързо в отделните дружества, то можем да бъдем сигурни, че напредък няма да има. Затова новите дружествени комитети трябва да се формират от инициативни младежи, способни да увлекат в работата и останалите комсомолци. А ето че именно такива младежи се оказва, че не достигат в това предприятие. В някои цехове продължава да съществува старата апатия — комсомолците се чувствуват свързани с предприятието и с комсомолските проблеми само през работното време.

Все още някои разбират под комсомолска дейност само събранията и на тях отиват с ярко изявено отегчение. Какви пътища ще се търсят и как тези хора ще се приобщят към новите изисквания, как ще скъсат с отегчението си от „неприятните" комсомолски задължения, е един от най-болните проблеми на комсомолската организация в „Камъшит".

Но има неща, които трябва да се решават, и то без протакане. Става дума за доверието и авторитета, които би трябвало да се гласуват в по-голяма степен на комсомолците. Не е ли очебиещ фактът, че в административното ръководство няма нито един комсомолец, в профсъюзното — също. В технико-икономическия съвет на предприятието, който се занимава с рационализаторските предложения, също не е дадена думата на комсомолците. По-голямата част от цеховите майстори, от груповите майстори са вече отдавна прехвърлили комсомолската възраст. Не малък проблем за цялото предприятие е липсата на кадри с висше образование. Парадоксален е просто фактът, че само художникът на предприятието има висше образование. Излишно е да се обяснява, че за големите изисквания в икономиката и производството са нужни извънредно много висшисти.

Още един въпрос очаква своето бързо разрешение — някакво помещение, в което този голям брой младежи да могат да живеят своя разнообразен живот. Не един път събранията, пък и другите мероприятия, са се провеждали в цеховете, където на единия край комсомолците провеждат събрание, а на другия останалите работници работят. Това ненормално положение едва ли ще се реши с превръщането на едно от помещенията в клуб, но за кого по-напред ще бъде той — там всички останали масови организации ще си провеждат мероприятията.

Поврата е сложен и продължителен процес — той няма да стане с един замах, но първите стъпки в неговото осъществяване не са особено важни — от тях зависи всичко по-нататък. Какви ще бъдат първите стъпки, по какви пътища ще се извършва този сложен процес в това голямо предприятие, как ще мобилизират младежите и активизират дейността им, са все още въпроси, които чакат своя отговор.

Николай РОМАНОВ

И друг път съм присъствувал на тържества. Но в тях често пъти съм забелязвал неща шаблонни, използувани вече до втръсване. Поради това някои от тях не са ми доставяли приятни размисли. Тържеството, което стана неотдавна в цех „Папурени чанти" на промкомбинат „Камъшит" беше интересно и хубаво. Организаторите му — заводският профкомитет и първичната партийна организация при цеха — поставиха началото на една нова инициатива, която нарекоха „Вечер портрет". Тая вечер тук бяха дошли не само другарките на юбилярката Радка Добрева, в чиято чест беше устроено чествуването, а и членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов, нейният съпруг, синовете, дъщерята, снахите.

ИНТЕРЕСНО, ХУБАВО!

Първата „Вечер портрет" беше посветена на една от дългогодишните работнички в цеха. Радка Добрева или леля Радка, както всички тук я наричат, работи вече десет години като плетачка на папурени чанти. Десет години тя се труди в един и същи цех, в едно и също предприятие. Десет години е обичана и уважавана от всички. Тази голяма обич към нея почувствувахме и ние, гостите.

От „портрета", направен от председателката на заводския профкомитет Еленка Тодорова, научихме низ от похвални дела, запознахме се по-подробно с трудовата биография на юбилярката. Вълнуващ бе разказът за голямото трудолюбие на Радка Добрева, за нейната обич към хората и семейството, за любовта към професията. На тази професия, на която е посветила един голям къс от живота си. Комунисткатата Радка Добрева, тази петдесетгодишна жена, не жали никога сили. Все така се труди отлично и всеотдайно. Намира достатъчно време и за работа в обществените организации. И никога няма да каже, че няма време за обществена работа, че е заета, че всичко това вече трябва да се върши от младите. . .

Само с каква упоритост обучава току-що постъпилите работнички! И ги учи на голямото майсторство, и ги съветва.

В специалната диплянка беше разказано доста обширно за живота и работата на Радка Добрева. Диплянката беше раздаденна на присъствуващите непосредствено преди тържеството. Те прочетоха всичко внимателно. И стигнаха до извода, че с още нещо трябва да се допълни „портрета". Затова пожелаха да разкажат за някои пропуснати неща, за нейното обаяние.

И те разказаха. Просто и вълнуващо. Така както познават юбилярката. За първите си срещи с нея, за дългите разговори по един или друг повод. Ръководителят на цеха Велико Недков, който преди осем години постъпил на работа тук, получил първата другарска подкрепа от нея. Тя го въвела в тънкостите на новата професия. Окачествителката Цветанка Георгиева говори с вълнение за помощта, която получила от леля Радка. Отначало не знаела изобщо как се изработват кошнички от папур. И първата, която я научила на сръчност и умение, била Радка Добрева.

Хубави думи каза и Пенка Тодорова. „Че какво да крия? Леля Радка ме научи добре да изплитам кошничките. Към всички е еднакво взискателна и щедра". Величка Петкова, ръководителка на цех „Фина керамика", сподели мисли за участието на Радка Добрева в обществената дейност. Няколко години е била членка на партийното бюро в цеха, членка на заводския партиен комитет. И няма случай тя да е закъснявала за дадено обществено мероприятие, да не е присъствувала. И макар че се е грижела за три деца, за възрастните родители на съпруга си, тя намирала време за всичко. Просто е неуморна.

...Слушам похвалните слова и наблюдавам юбилярката. Тя слуша внимателно и някак си неудобно ѝ става от големите хвалебствия. Че е работила, работила е. Но защо е нужно чак толкоз да я хвалят? Направила е това, което биха направили и всички. Нито аз, нито някой друг от присъствуващите би се съгласил с нейното мнение. Тя наистина заслужава такава почит и уважение.

Все в нейна чест бяха и поздравленията. Пионерите от шести „а" клас при училище „Кирил и Методий" изнесоха богата литературно-музикална програма. Сетне ѝ поднесоха хубав подарък. Пожелаха ѝ дълъг живот и много щастие.

Скромни подаръци бяха поднесени от заводския партиен комитет и заводския профкомитет. Секретарят на заводския комитет на Партията Оник Ширванян връчи подаръците и благодари на Радка Добрева за всеотдайния ѝ труд. Пожела и други работнички да следват нейния безукорен път в живота.

В. РАДЕВ

СИЛАТА НА ДРУГАРСКИЯ СЪД

Между съпрузите Димитър Рачев и Катина Рачева от село Главан избухна кавга, съпругът ѝ нанесъл побой и дори се заканвал да направи убийство. За да му помогне да се осъзнае, общинският народен съвет чрез МВР го изпрати 15 дни на поправителна работа. След завръщането си обаче той пак продължи със същото отношение към съпругата си и с двамата си сина, които са женени.

Насрочен бе другарски съд, на който да се разгледа поведението на Димитър Рачев. На него присъствуваха над 100 човека. Отначало той се оправдаваше, че бил заблуден, но след изказванията на съпругата му и двамата му сина той сам призна своята вина и обеща, че повече няма да тормози жена си и синовете.

Съдът му наложи последно предупреждение, като ще бъде наблюдаван от местната общественост отблизо и при втори подобен случай ще бъде изпратен да отговаря пред по-строгите закони на нашата държава. По всяка вероятност другарският съд е оказал своето влияние, защото след него той е нормализирал отношенията със семейството си.

Иван МАРИНОВ

Преди да станат комсомолци

Пионерите-седмокласници от народното основно училище „Димитър Благоев" в село Ножарево се подготвят активно за встъпването си в редовете на Комсомола. Те изучават с голям интерес устава на ДКМС. Заедно с това разглеждат и материалите на Единадесетия комсомолски конгрес.

Всички очакват с нетърпение деня, в който ще бъдат тържествено приети в прославения Младежки съюз. Затова всяка сбирка на кръжока преминава при голяма активност.

Ахмед ДЕМИРОВ

Неотдавна двамата близнаци Михаил и Илия Тодорови, автобагеристи при Строй района в Силистра, сключиха граждански брак едновременно с Кръстинка Радева и Денка Петрова. Нека е честито, младоженци!

Снимка: Енчо **НИКОЛОВ**

В Силистра се изпробват машини за бутилиране на олио

БУТИЛИРАНЕТО на рафинирано слънчогледово масло в ДИП „Дунав“ — Силистра започна от втората половина на 1966 година. Построиха се за тази цел специални помещения и се достави машина от гр. Пловдив. Но тя не бе монтирана, защото бе стара, с ниска производителност. Тъй като предприятието е известно с високото качество на продукцията и добрата организация на труда, за което получи и почетното звание „Предприятие за комунистически труд“, Базата за техническо развитие при ДСО „Зърнени храни“ в София изработи за пръв път у нас прототип на пълначна машина и я монтира пробно в Силистра. Макар че миналата година тя само се експериментираше, до края на годината успешно се справи с поставената задача.

Оказа се обаче, че производителността на инсталацията не е по-висока от досегашните — за осем часа се пълнят с олио около 3 000 бутилки. Миячната машина подготвя дневно 540 бутилки, а останалото олио се пълни в нови, неизползвани още бутилки.

През тази година планът на предприятието по този показател е увеличен от шестстотин хиляди на един и половина милиона бутилки, или близо три пъти повече. За целта производственият период ще нарасне от десет на единадесет месеца. Но осъществяването на утроената производствена програма ще стане главно с техническата реконструкция, която се предвижда тази година. Базата за техническо развитие при Обединението работи сега върху създаването на по-усъвършенствувана пълначна машина, като се отстраняват недостатъците на прототипа, установени при експериментирането му в Силистра. Новата инсталация ще бъде монтирана през месец август и се очаква да осигури измиването на повече от хиляда бутилки на час, а пълначната машина ще успява да ги пълни с олио. Това голямо увеличение на производителността на труда ще стане, без да расте броят на работниците. А те и сега не са много — само осем души с бригадир Кольо Киров. Двете жени, които сега лепят етикетите на бутилките ръчно, ще преминат към миячната машина, защото и този процес ще се механизира. Това ще бъде цялата промяна в обслужващия персонал. Осем души ще бутилират годишно с помощта на съвременната техника вместо шестстотин хиляди — милион и половина бутилки!

С досегашната си работа петте жени и тримата мъже са доказали, че са способни да издържат на такова изпитание. Въпреки капризите на машината, те изпълниха годишния си план и получиха заслужена на града при отчитането на съревнованието. През тази година са напълнили вече 155 000 бутилки с олио при план за тримесечието 180 000. Явно е, че задачата ще бъде преизпълнена.

Бутилки олио с марката на ДИП „Дунав“ могат да се видят не само в нашия окръг, а и в Толбухинско, Разградско, Русенско, дори в Плевенско. Оттам имаше и писмо-заявка за доставка на нови количества силистренско олио, но производствените възможности на предприятието все още не са толкова големи. Досега няма нито една рекламация за лошо качество. За това допринася повторното рафиниране на олиото на филтър-преса. То е без миризма и киселинен градус, бистро като сълза. Няма никакво съмнение, че след монтирането на новата инсталация силистренци ще станат още по-известни производители не само на наливно, а и на бутилирано олио.

Петър СТОЯНОВ

ДА НЕ ОТСТЪПВАМЕ ОТ ПОСТИГНАТОТО

Ако проследим развитието на птицевъдството в кооперативното стопанство на с. Чернолик през последните няколко години, ще видим, че данните сочат постоянен растеж. За основа на успеха винаги са се сочили добрите условия, при които живеят птиците, и грижите към тях.

Хубавото име обаче в началото на тази година стопанството не можа да запази. Още с първите дни на новата година яйценосът рязко спадна. Сега от десетте хиляди кокошки, отглеждани в птицефермата на с. Чернолик, се получават дневно едва по 3 300-3 400 яйца. Те са почти половината от произвежданите за същия период на миналата година. За изтеклите два месеца стопанството е получило 202 000 яйца, а за да се постигне миналогодишният резултат за тримесечието, само през м. март трябва да се произведат още най-малко 200 000. Общо за годината кооперативът трябва да продаде на държавата 1 310 000 яйца.

Задължението за годината не е лека задача. Тя изисква максимално напрежение на силите и неотслабващо внимание към птиците.

За да разберем кои са причините за ниската носливост, заедно с главния зоотехник на стопанството Петко Обрешков посетихме птицефермата. В първи птичарник, където гледачките Атче Искендерова, Фикрия Шефкет и Расим Юсуфов се грижат за 5 000 птици, бяхме посрещнати любезно. Птицевъдките с вълнение разказаха за работата си и безпокойствието от досегашните резултати.

— Имаме всичко — поясни опитната птицевъдка Атче Искендерова. — Разнообразна храна, покълнал ечемик, топла вода и др. Нямаме само необходимите бройки яйца.

За Атче и другарката ѝ, разбира се, е трудно да обяснят или потърсят онези причини, които са разбираеми за специалистите. Що се отнася до тях, те изпълняват задълженията си и с готовност отдават силите си.

Разговорът ни продължи и в птичарника. Обстановката тук обаче съвсем не радва. Макар и въздържано, птицевъдките не можаха да скрият тревогата си от факта, че големите помещения, построени преди няколко години и покрити с панели, сега почти навсякъде текат. Към това се прибавя и влагата от поилките, разставени из помещението. Просмуканата вода в напластилата се постеля отделя амониеви изпарения, които поради липса на вентилатори си остават в помещението.

Във втория птичарник се срещнахме с гледачките Айшегюл Халимова, Селвие Сюлейманова и Иван Рачев. Тук се отглежда същият брой птици и грижите са същите, а резултатът е незначително по-добър.

Обстановката в птичарниците е почти същата. Разликата е в това, че те са построени по-рано и примитивно. Високият и замазан с глина покрив се е размил от дъждовната и снежна вода и на много места сега прозира. От това лъха на влага и студ.

Почти под секрет, с голяма тревога птицевъдките споделиха възмущението си от факта, че отговорните другари под предлог, че птичарниците ще се почистват, не осигуряват постеля, макар че все още е зима. Недостатъчно е и горивото за топлене на вода. Малко са и сандъците за залагане на храна и др.

С всички тези впечатления ние се отбихме при ветеринарния лекар на стопанството Неждет Адемов. Целта ни бе да чуем неговото мнение като специалист. От личните си впечатления и онова, което ние му разказахме, Адемов бе категоричен в извода си.

— Отсъствието на вентилация — посочи той — задържа влагата и азотните изпарения. Това стана причина да избухне заразна хрема, която и сега не е напълно ликвидирана. Фактът, че покривите постоянно текат, прави помещенията студени и неподходящи за птиците. Тези и други фактори, които птицевъдите не са в състояние да отстранят, лежат в основата на ниската носливост.

С извода на ветеринарния лекар ние, разбира се, не можем да не се съгласим, защото той напълно се покрива с нашия. Това поставя въпроса, какво ще стане по-нататък?

Отговорът тук може да бъде само един. За да се изпълни с успех голямата задача, необходима е рязка промяна на отношението към птицефермата от страна на отговарящите за нея другари и специалисти. Не по-малка в този случай е и ролята на управителния съвет. Без неговата намеса за бързото отстраняване на съществуващите недостатъци досегашните резултати не могат да се изменят. Всякакво бавене крие в себе си опасност да се изостане още повече и в крайна сметка поставената задача да не бъде изпълнена.

Иван ПЕЙЧЕВ

Рентабилност — ето кое липсва

През последно време борбата за рентабилността на говедовъдството стана актуален въпрос. Търсят се всякакви средства за превръщането на този отрасъл от губещ в печеливш. Някои кооперативни стопанства постигнаха в тази насока известни успехи. Не е такова обаче положението в кооперативното стопанство на с. Алеково. Тук за рентабилност е трудно да се говори, защото преди всичко млеконадоят е нисък, а при ниска продукция себестойността се увеличава. Тук 1 л мляко струва на стопанството 0,26 лв.

Всъщност, ако се направи една бърза сметка, може да се добие илюзия, че положението с изпълнението на плана не е съвсем лошо. И наистина, при годишен план 734 тона и план за тримесечието 150 тона мляко, за два месеца са надоени 100 тона. При тази сметка обаче се изпуска една подробност. Началото на зимата е все пак сезон на изобилие на фуражите. Но не такова е положението към края на зимата и началото на пролетта, когато количеството им намалява, а до зелените храни е още рано. Това красноречиво се потвърждава от следния пример: за да попълни нуждите си, кооперативното стопанство е закупило през месец февруари концентриран фураж по пазарни цени (за царевицата по 0,26 лева на килограм).

Ясно е, че при липса на достатъчно храна млеконадоят трудно ще се задържи на сегашното ниво. А закупуването на фуражи с по-високи пазарни цени ще повиши още повече себестойността на продукцията.

Такова е и мнението на главния зоотехник на кооператива:

— С наличната фуражна база трудно ще можем да изпълним предначертания план за годината и да получим по 2 525 литра мляко от крава. В бъдеще ще трябва да се вземат мерки от страна на кооперативното ръководство за решаването на фуражния проблем, за да не се стига до такова нежелателно положение.

Скъпо закупуваните сега фуражи не са обаче единствената причина за бедата в говедовъдството. В това стопанство племенната работа е все още на твърде ниско ниво. Поддържат се животни, които показват ниска млечност. Въобще тук преобладават нискомлечни те крави. В бъдеще за правилното водене на племенната работа кооперативното ръководство би трябвало да назначи зоотехник, които да не се ангажира с други задачи.

Разбира се, много нови инициативи са вече подети и въпреки късното си появяване, все пак ще се отразят благоприятно върху общото състояние на говедовъдството в с. Алеково. Така например някои групи вече получават храна съобразно млечността на кравите. Наред с това започнат е и строежът на нов краварник за 250 животни, който ще бъде обзаведен така, че да бъде намален до минимум ръчният труд на доячите. Съвременната механизация освен това ще се отрази благоприятно върху ежедневната работа на кооператорите от говедовъдството. Те ще имат повече свободно време за самообразование и повишаване квалификацията си, за следене на новостите в съвременната зоотехника.

Естествено това е още перспектива и колкото по-бързо тя се превърне в действителност, толкова по-скоро ще се избегнат съществуващите неудачи по отношение на рентабилността.

Р. МИХАЙЛОВ

Резултатен труд

Отрано започна подготовката за агнилната кампания във тутраканската овцеферма.

Малките животни се захранват с люцерново сено и стартерни смески. От общо 864 агнета досега са продадени 260. Във фермата започна и доенето на овцете. Състоянието на осталите малки животни е много добро. Фермата разполага с достатъчно фуражи за угояване на агнетата. Овцевъдите ще работят така, че да продадат скоро и следващите партиди.

Викентий ДУКАНОВ

Бригадата на Петър Василев от сладкарския цех на ТПК „Дунав“ изпълнява всяка поставена задача. В предпразничните дни тяхната работа се увеличава, но те се справят успешно.

На снимката: Звено от бригадата.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НОВОСТИ — ТЕХНИКА — НОВОСТИ

ЦВЕТЕН АСФАЛТ ЗА ПЪТНИ ЗНАЦИ

За безопасност на уличното движение се използуват различни пътни знаци: ивици за преминаване на пешеходците, ограничителни линии, стрелки и др. В повечето страни те се нанасят на пътното платно със скъпи бои, които бързо се изтриват. За подобни цели в Унгария се прилага цветният асфалт. Способът е патент на Будапещенския научноизследователски институт за пътищата. Свързващото вещество на цветния асфалт е смес от синтетични смоли. По свойства прилича на битума. Преимуществото се състои в маслоустойчивостта му. Цветният асфалт не се поддава на размекване под въздействието на изтичащите от автомобилите масла.

ИМПУЛСЕН ДЪЖДОВАЛЕН АПАРАТ „АИДА“

Той е създаден в катедрата „Хидравлика“ на Московския хидромелиоративен институт. С него културите се дъждуват ежедневно през часовете с най-висока температура. Пределните стойности на променливото налягане в напорния резервоар са 6-2 атмосфери. Диаметърът на дюзата—13 мм, радиусът на действие — 24 м, обемът на напорния резервоар — 20 л, а средният дебит на апарата 0,5-0,7 л в секунда.

Изследванията, направени в института по физиология на растенията при Академията на науките на СССР, са показали, че добивите от зелето при импулсното дъждуване са 1,9 пъти по-високи, отколкото при обикновеното с машина ДД—45, благодарение на създаващия се микроклимат, който оказва благоприятно влияние върху развитието на растенията. Опитите са извършени при триъгълна схема и разстояния между апаратите в реда 42 метра и между разпределителните тръбопроводи — 36 метра.

С КОНВЕЙЕР ПРЕЗ ДУНАВА

Румънски инженери предлагат оригинално изобретение — огромен конвейер, състоящ се от стоманена еластична лента, която да се прехвърли през Дунава до България и до Югославия. С лентата ще могат да се изпращат от една страна в друга стоки, колетни пратки, части от машини и пр. Превозът не само ще се извършва бързо, но и ще струва 5-6 пъти по-евтино, отколкото с автомобили и влакове.

ЗЛАТОТО В РАСТЕНИЯТА

Върху почвите, които покриват златоносните жили, се срещат храстчетата на растението нокът, в листата на което се открива злато. Съдържанието на злато в растенията не е еднакво: в смърчовата дървесина съдържанието на златото е 1,27 милиграма на тон, трепетликата е по-богата от смърча — съдържа 2 мг на тон, а брезата е по-бедна — само 0,6 мг на тон.

В 1779 година Русел д,Арсе открил злато във вино от грозде.

СИНИТЕ КИТОВЕ ПРЕД ГИБЕЛ

Интензивният лов на сини китове е довел до почти пълното изтребване на това рядко морско животно. За да бъде спасено то от окончателна гибел, наскоро е било сключено международно споразумение, с което се забранява ловът на сини китове по всички морета и океани на земното кълбо.

Синият кит е най-големият бозайник, съществувал някога на нашата планета. Някои негови разновидности стигат до 30 метра дължина и тежат 125 до 150 тона. Според специалисти днес са оцелели не повече от 600 екземпляра от тези морски исполини.

НАЙ-НЕОБИКНОВЕНИЯТ ОБИЧАЙ

На един остров близо до западните брегове на Борнео дълго време се смятало за престъпление спасяването на давеща се жена. Островитяните нямали нищо срещу жените, но се гордеели с това, че техните жени са най-добрите плувкини в света. И за да останат винаги в прекрасна форма, старейшините на острова въвели смъртно наказание за спасяване на давещи се жени.

Това било единственото престъпление, което на този остров се наказвало със смърт. Трябва да се подчертае, че в продължение на вековете, когато действувал този закон, нито една жена от племето не се е удавила.

НАЙ-НЕОБИКНОВЕНИЯТ ДЪЖД

През 1856 година в един американски град се изсипал дъжд от игли за плетене. Това станало, след като силен циклон разрушил близката фабрика за игли за плетене и издигнал във въздуха съдържанието на складовете.

С нови сили

В кравефермата на с. Поп Русаново се отглеждат само млади животни-юници за разплод и телета за угояване. Въпреки че миналата година фермата успя да изпълни плана си за месото, в работата ѝ съществуваха някои нередности. Гледачите например често пъти в края на месеца държаха животните гладни, а след това ги прехранваха, за да им се отчете по-голям прираст. От това се създаваха смущения в тяхното развитие и се лъжеше стопанството.

За да се преодолеят тези слабости, стопанското ръководство реши да подмени старите гледачи. Партийната организация изпрати с поръчение на работа във фермата своите членове Кръстьо Милионов, Илчо Киров и Станко Димитров. Те се заловиха с изключително старание за работа. Много голямо внимание обръщат за спазване хигиената в помещението. Храненето се извършва съгласно указанията на зоотехниците. Това спомогна здравословното състояние на животните да бъде на високо ниво, а заразни болести въобще да не бъдат констатирани.

За успехите на новите доячи най-добре говори изпълнението на техния план. Те получиха прираст с 10 на сто повече от предвиденото. Това е добра предпоставка за постигане на още по-добри резултати през пролетта и лятото, когато условията на хранене и отглеждане на животните се подобрят значително.

Димо МИЛУШЕВ

Добри овчари

Овчарите Еюб Тефиков, Исмаил Тефиков и Мехмед Байрактаров от с. Правда се грижат за 1 100 овце. От началото на агнилната кампания досега те са получили вече 1 090 агнета. Грижите им за малките животни са много добри. Голямо е вниманието, което те отделят на хигиената в агнилките помещения, както и на храненето с доброкачествени фуражи.

Благодарение на добрите грижи, досега няма допуснат нито един смъртен случай при агнетата. Това е условие за постигане на нови успехи в изпълнението на годишния план.

Ферхат БОНЖУКОВ

За културното обслужване в търговията — гр. Тутракан

В много правителствени документи се говори за културното обслужване на гражданите. Говори се и в нашия град за това на сесии, съвещания и събрания. Но обслужването от страна на някои магазинери е лошо и грубо.

Неведнъж посетителите на големия магазин в центъра на града са бивали свидетели на „културното“ обслужване от страна на продавачката Любка Айдемирска. Същата се държи надменно към хората и със своя остър език и обноски става нетърпима за магазинерка. Тя е продавачка на памучните платове и при нея се трупат много клиенти, когато пристигне нова стока, защото хубавите български и вносни басми се търсят от населението. Според общоприетия ред тя е длъжна да предлага стоката на клиентите, а не да я държи на разстояние от тях. Длъжна е вежливо да обясни и отговори на всеки посетител. Но рядко прави това. А случи ли се някоя клиентка да поиска няколко вида платове, за да си избере, тя кипва и крещи пред всички присъствуващи. Тежко на тази, която е разсърдила продавачката. Тя е така обидена и наругана, че ако е по-чувствителна, отива си разплакана. Пресен е случаят на 29 февруари, когато пред много граждани в магазина Айдемирска се развика: „Най-мразя такива клиенти, които не знаят какво искат — смъкни ми този плат, онзи топ. Или да купуват, или да не идват в магазина“. При нея шега не бива. Или трябва още от вратата да посочиш какво искаш, или по-добре се откажи да избираш желания плат. Забележка на нея не може да се направи.

Нина Маринова от магазина на „децфонд“ за разлика от Люба Айдемирска е много тиха, скромна и приятна на пръв поглед жена. При нея няма много посетители, защото има още един такъв магазин, където клиентите се посрещат по-учтиво и любезно. При Нина Маринова рядко се отбиваме и сигурно това е помогнало тя да стане така спокойна. Влезе човек в магазина, а тя, седнала, бродира и не става дори да те попита какво желаеш или какво ти трябва. Гледаш си по подредените рафтове (виж тук е прецизна в подреждането), а тя си седи и мълчи. Като ѝ кажеш за какво си дошъл, тя най-често отговаря „няма“. А и да има, не предлага. Дори понякога сякаш по инерция отговаря „няма“ и не я тревожи това „няма“, макар че често ходи за доставяне на стоки от склада. Друг път пък говори с някоя жена-приятелка и на другите не обръща внимание. Хората се отегчават, губят време и си излизат без покупки.

В Тутракан има и други подобни магазинери, при които културното обслужване е на заден план. Да вземем например магазинера Георги Керемидчиев и съпругата му. Той често мърмори на клиентите си. Все от нещо е недоволен. Било студено в магазина, гражданите оставяли вратите отворени и те без печка мръзнели. В склада на ОКС нямало нищо, нямало стока, работел след работно време, не ползувал полагащия му се отпуск и още много неща. Тези недостатъци трябва да ги каже на своите началници от управлението на Наркооп и ОКС — Тутракан. И Георги Керемидчиев често се кара с клиентите. Магазинът е за самообслужване на някои пакетирани стоки. На едни се кара защо си вземат сами, а на други защо пък чакат него — той не можел да обслужи всички. Да не ти се случи да влезеш в този магазин, когато е развалено настроението на съпругата му. Намръщена, тя мърмори с часове пред влизащите и излизащи купувачи за някой си клиент, който я засегнал или пък искал обяснение за нещо. Обикновено Керемидчиева така му се скарва, та после мърмори, докато за това научат всички граждани, дошли след него.

Разказахме само за някои магазинери на Наркооп — Тутракан, обслужващи магазините, разположени по главните улици на града, пък да не говорим за „културното“ обслужване на тези от крайните квартали. Явно е, че ръководството на Наркооп не изисква от своите търговски работници да повишават своята култура на обслужване и не води необходимата възпитателна работа сред тях.

Татяна СТОИНЕВА

БЪЛГАРИЯ СТРОИ В ЕТИОПИЯ

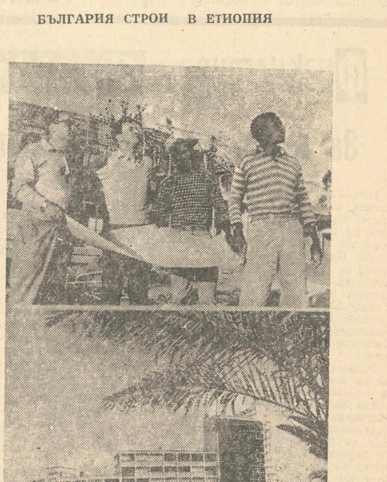

Горе: Български и етиопски строители работят по изграждането на музикалното училище — дар от българското правителство.

Долу: В центъра на Адис Абеба завършва строежът на модерно кино и хотел, които са дело на българските архитекти-проектанти.

100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА МАКСИМ ГОРКИ

С ПОЛЕТА НА БУРЕВЕСТНИК

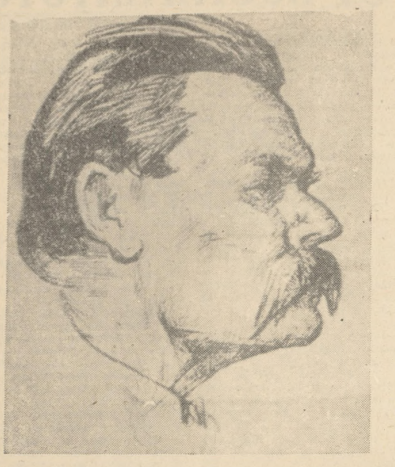

МАКСИМ ГОРКИ принадлежи към онези майстори на културата, чийто живот отразява епохата. Тяхното значение надхвърля границите на дадена област на творчеството. Те отговарят на всички изисквания на времето. Такива майстори народът издига в най-решаващите етапи на своето историческо развитие, на границите на епохите, където миналото се среща с бъдещето.

И винаги, когато мисля кой в руската култура е пряк предшественик на Максим Горки, колкото и да е странно на пръв поглед това, си спомням за Михаил Ломоносов.

Горки и Ломоносов са близки, защото и двамата се изкачиха до върховете на световната култура от самите дълбочини на народния живот. На Горки са присъщи и ломоносовската вяра в силата на човешкия разум, и ненаситната жажда за знания, и непрекъснатият стремеж да превръщат думите в дела.

Вече не помня кога за първи път чух името на Горки. Зная само, че това беше на село, преди да тръгна на училище и да се науча да чета. Славата на Горки беше стигнала до нашето отдалечено планинско селце, по всяка вероятност върху вълните на първата руска революция от 1905 г. По онова време нашите селски философи започваха разговор за него едва ли не на всяко събиране. Те говореха не за книгите на Горки, които тогава може би още никой от тях не беше чел, а за самия него, като за някакъв чуден народен герой, издигнал се от дъното на живота, за да покаже на какво е способен руският човек. От уста на уста се предаваха легенди, че от този човек се страхува дори царят и неговите министри, които биха искали да го хвърлят в затвора, но не смеели, защото на Горки била известна онази дума, която отключвала всички врати.

Тази легенда от детските си години за Горки запомних за цял живот.

Запознаването ми с неговите книги, с неговата реална биография не разпръсна легендата и дори не я разколеба. Напротив, потвърди и я укрепи, изпълни я с конкретно съдържание, приближи я до живота.

Авторът на „Макар Чудра" и на „Старицата Изергил", на „Майка" и автобиографичната трилогия, на „Приказки за Италия" и очерците „Из Русия" завинаги остана за мене повече от голям писател.

Знаменитите думи „Човек — това звучи гордо" можеше да ги каже и който и да било друг, но у никого те не биха прозвучали с такава завладяваща сила на вътрешно убеждение, както у Горки.

Вярата му в човека не е почерпена от книгите, а е родена от собствения опит на непрекъснат възход към висините на културата, от неуморната борба за правото на възход за всеки. Не мога да си представя руската революция и строителството на новата култура без Горки.

В моята младежка представа Горки беше навсякъде и всеможещ, като съвест на времето. Някъде в дълбочината на душата си вярвах, че той успява да прочете всичко, което има макар и малко отношение към литературата. И че е възможно някога да стигнат до него написаните от мене редове. А това беше и радостно, и страшно.

„Животът е дело" — казваше Горки и го доказваше със собствената си съдба. Целият негов живот беше не просто действие, а творчество в най-широкия смисъл на думата. Именно и поради това стана легенда на XX век. Истинска и дълбока народна легенда, утвърждаваща всемогъществото на труда и творческата воля на човека, радостта от делото. С нея започна и нашата съветска литература.

Известно е, че Горки благослови много талантливи писатели от първото следоктомврийско поколение. Но с особено внимание той се отнасяше към онези, кото навлизаха в литературата из дълбочините на нова Русия — към писателите от провинцията.

Не зная как попадна в ръцете на Горки книгата на Михаил Исаковски „Жица в сламата", жестоко критикувана от столичния печат. Спомням си обаче, че неговата „рецензия", появила се в началото на 1928 година във вестник „Известия", изигра огромна роля не само за съдбата на самия Исаковски, но и за съдбата на други млади поети. Тя даде ход на цяло поетическо течение.

Минаха десетилетия. Пред очите ми се променяха литературните вкусове, репутации, появяваха се и веднага се забравяха моди. Самият аз преживях преходни увлечения. Но с течение на годините все по-често си спомням златните думи на Горки от неговата „рецензия" за книгата на Исаковски:

„Страдам от пристрастие към стихове, чиято проста форма е наситена с ценно съдържание".

Сега тези думи мога да потвърдя и с опита на целия си живот.

Николай РИЛЕНКОВ
— поет

Народните читалища — наистина културни огнища

(Пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура)

> *„Целта на преустройството е да се осъществи решителен прелом в живота на народните читалища, да се обогати съдържанието на тяхната работа, да се осигури още по-компетентно ръководство, да се въвлече Комсомолът в дейността им, да се превърнат те в истински културни огнища за възпитание на младежта..."*
>
> *Из доклада*

На 15 март т. г. в Образцово народно читалище „Доростол" в Силистра се състоя пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура във връзка с понататъшния подем на народните читалища.

В работата на пленума взеха участие и секретарите на общинските комитети на ДКМС и платените читалищни работници от окръга.

Докладчикът — др. Огнян Модев, инспектор при Окръжния съвет за изкуство и култура — разясни във встъпителната част на доклада необходимостта от преустройство в ръководствата на народните читалища след изграждането на съветите за изкуство и култура като обществено-държавни органи. По-нататък той направи кратък преглед на читалищното дело в окръга, спря се на положителните и отрицателни страни в досегашната работа и очерта перспективите за бъдещата творческа дейност.

След почивката станаха оживени изказвания върху доклада и проекторешенията.

Александър Николов от Айдемир, Кирил Янакиев от Сребърна и Траян Георгиев от Срацимир поставиха някои практически въпроси.

Интересен проблем засегна др. Иван Лазаров от Алфатар. „С навлизането на киното и телевизията в селото — каза той — пораснаха културните изисквания на кооператорите. На тях вече не може да им се поднася какво да е. Художествената самодейност е изправена пред един по-висок критерий. Ние нямаме право да възпитаваме лош естетически вкус. А за да бъдат изпълненията на нашите самодейци на задоволително равнище, нужна е методическа помощ, нужни са квалифицирани ръководители на самодейните художествени състави. А в нашия окръг се чувствува недостиг на кадри по изкуствата".

Др. Иван Лазаров говоря за музикалното възпитание на подрастващите, спря се и върху някои проблеми на културния живот в Алфатар.

Др. Огнян Модев отговори на някои от възникналите въпроси. А заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура др. Добрин Кузманов даде разяснения по редица въпроси, които очевидно не се разбират добре от някои читалищни дейци.

С пълно единодушие проекторешенията бяха утвърдени като решения на пленума на Окръжния съвет за изкуство и култура.

С. ПЕТРОВ

СЛЕДИ

очерк

СЕЛО АЙДЕМИР е близо до Силистра и ако това, което прочетете, ви изненада, вземете рейса и след десет минути ще слезете на големия слънчев площад, където ще ви посрещнат добродушните усмивки на айдемирчани, спретнатите нови къщи, модерният магазин, просторното читалище, а малко встрани от него — голямата сграда на училище „Христо Ботев".

Директорът на училището Димитър Енев ме посрещна любезно още от двора, заобиколен от група деца, които с нетърпение очакваха да влязат в просторния физкултурен салон. Влизаме в училището. Коридорите, прозорците, стълбите грееха от чистота. По стените висяха грижливо подредени табла, политическа карта, портретите на наши възрожденци. В една класна стая пееха хубава народна песен.

Дирекцията е малка скромна стая. Добре подредена и приветлива.

— Та значи вие се интересувате от работата на учителката Янка Жекова — попита директорът.

— Да, интересува ме как работи с децата, какъв е нейният педагогически подход и на какво се дължат успехите ѝ като добра преподавателка.

Директорът заговори със спокоен, бавен глас, че Янка Жекова е като втора майка на своите ученици. И всичко се дължи на нейната всеотдайна любов към професията. Правени са доста ревизии в нейния клас и винаги работата ѝ била определяна като безупречна. Първият ѝ випуск е завършил успешно и сега е гордостта на училището. В момента децата, които учи, са третокласници и вече имат много познания и умения. Тя непрекъснато следи всички новости в педагогическата практика. Нейните ученици имат правилно изградени навици в самостоятелното усвояване на знанията. Служи си винаги със собственоръчно красиво изработени нагледни помагала: таблици, схеми, диаграми, диафилми. В нейната работа практическото усвояване на знанията е неделимо от цялостния възпитателен процес.

В коридора звънтяха веселите звънчета на децата. Беше междучасие...

Разговорът ни продължаваше:

— В контролните на Янка Жекова досега не е имало слаба бележка. Тя работи неуморно и с родителите на децата. Изградила е педагогически кръжок с родители, посветен на патриотичното и комунистическото възпитание на децата. Организира екскурзии до близката гора, урежда физкултурни срещи, двубои по различни учебни предмети с клас от училище „Петър Берон". Като общественичка участвува в различни форми на пропагандата и агитацията. Разбира се, целият този всеотдаен труд не е останал незабелязан. Ревизиите от отдел „Народна просвета" при ОНС също отчетоха нейните постижения. Жекова беше наградена с десетдневна екскурзия в страната.

Замълчахме.

По очите на директора разбирах, че има още много, за което да се говори...

Унесен в мислите си, не обърнах внимание, когато някой влезе в стаята. Сепна ме гласът на директора:

— Запознайте се с Жекова.

Пред мен стоеше младо момиче с големи, прями очи, хубаво очертани вежди, високо благородно чело, късо подстригана почти по момчешки коса. Обясних за какво съм дошъл и последва неизбежната пауза на смущение и мълчание от двете страни. Директорът се извини, че е зает и ни остави сами. После разговорът потръгна леко и непринудено.

— Учителка съм от осем години. Какво да ви кажа за моя малък педагогически опит. Обичам професията си. Имам две деца. Съпругът ми е също учител. Според мен най-важна е индивидуалната работа с всяко дете. Стремя се да разбера неговия характер, паметливост, жизненост, неговите битови условия и здравословно състояние.

От думите ѝ аз вече си представях как тя се стреми да улови най-малката подробност от характера на детето, всеки каприз. Тя опознава децата още в детската градина, където се отбива през свободното си време. Играе с тях, рисува с тях. И когато дойдат в училище, тя вече ги познава. Жекова търси помощта на родителите, които играят много важна роля в правилното възпитание на децата.

Наблюдавах я, докато говореше. Очите ѝ излъчваха такава мека светлина, че изпитах смешното желание да съм отново третокласник — и то в нейния клас. Могат ли тези очи да не те заставят да учиш, може ли такова одухотворено лице да не те накара да слушаш с притаен дъх.

— Още през миналото лято — говореше тя — аз проведох с моите второкласници наблюдения на дизеловата електроцентрала, пристанището, „Меджиди-табия" и др. През следващата година ще изучаваме три нови предмета — история, география и естествознание. За тази цел организирам с помощта на родителите екскурзия до старите престолни градове Търново и Плиска.

В момента имам пет деца изоставащи. Към тях проявявам специални грижи — давам им по-леки домашни упражнения, по-леки задачи в клас.

Дълго след като свърши разговора аз продължавах да си мисля за живота и работата на тази учителка, за следите, които оставя човек след себе си, за следите, които тя е оставила и ще остави в детските души, в сърцата на днешните деца, които някой ден ще ѝ благодарят.

Александър ПЕТРОВ

За да има повече зрители

Обществеността в Айдемир се отнася с разбиране към дейността на местното кино. Преди няколко дни, на съвещание на изпълкома на общинския народен съвет, колективът на киното изнесе информация за постиженията му през миналата година и първите месеци на тази година.

Преизпълнението на плана е станало традиция за малкия колектив. През 1967 г. вместо предвидените 51 000 зрители, прожектираните филми са посетили 55 425. Наред с това са проведени много колективни посещения и обсъждания на филми — особено по класове и училища: проведена е тържествена вечер на филми за народното творчество.

Най-голяма заслуга за тези успехи има малкият колектив с оператор Недка Атанасова. Всички изпълняват добросъвестно задълженията си, снабдяват кооператорите редовно с абонаментни карти.

През тази година са предвидени и някои нови мероприятия: прожектиране на научно-популярни филми за учениците, ще се прожектират и повече детски филми, отделни прожекции ще има за учениците от ССТ.

Но наред с това ОП „Кинефикация" трябва да извърши и някои промени, свързани със средства: ремонт, подмяна на столовете, измазване на стените. След тях могат да се очакват още повече зрители.

Георги СТАНЧЕВ

Кръстьо **НАДАРЛИЙСКИ**

Критици

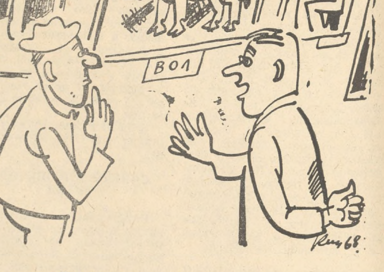

— Добре, ама да имаше поне едно теле отдолу...

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

За миналите и предстоящите спортни битки

Големите спортни битки, големите спорове на републиканските терени чукат вече на вратите на представителните ни отбори по различните видове спорт. Идва месец април, осезателно се чувствува полъхът на пролетта, а със затопляне на времето започна да се покачва и градусът на предстоящите състезания. Подготовката на представителните отбори на град Силистра върви по възходяща линия.

Отшумяха окръжните финали по баскетбол. При пионерите представителите на у-ще „Отец Паисий" — Силистра ще защищават честта на силистренския баскетбол от 1 до 4 април т. г. на републиканското зонално първенство в Разград, а отборът на пионерките все още не е определен. Но очаква се на 24 март горещата борба между двата стари съперника — отборите на у-ще „Отец Паисий" — Силистра и основно у-ще с. Калипетрово. При юношите Първа гимназия бе над всички, а при девойките Втора гимназия. В Търговище от 6 до 10 април също ще бъде решен спорът — кой отбор ще представи Северна България на ученическата спартакиада в град Плевен. Треньорите от специализираната спортна школа по баскетбол заедно с окръжната секция вече са набелязали съставите за първенствата и гледат с оптимизъм на тяхното представяне.

При селската младеж първенците също са известни — това са отборите на Калипетрово и Главиница. В ръцете на тези отбори е поверена съдбата на селския баскетбол. А като се има предвид, че отборът на Калипетрово — жени е шампион за 1967 година, то се разбира, че борбата ще бъде много оспорвана през настоящата.

Представителните отбори на Специализираната спортна школа по баскетбол — девойките във Варна, а юношите в Силистра, ще се впуснат в тридневна борба за определяне на републиканските зонални първенци, за да се получи виза з финалите по школи в Плевен от 1 до 7 септември. Дните 7, 8 и 9 април в Силистра ще се превърнат в дни на оспорвани битки.

Стартът на лекоатлетите на републиканските терени бе даден най-рано. След като участвуваха в градския и окръжен крос през месец февруари и март в Силистра, то вратата за нашите състезатели се оказа твърде тясна на републиканския крос. В тройката се класира само отборът на юноши мл. възраст.

Волейболистите също излъчиха шампионите си на спортния терен в окръга. Пионерите на Бабук, пионерките на у-ще „Вапцаров" — Силистра, юношите на ТМТ и девойките на Икономически техникум са новите окръжни шампиони. От 1 до 4 април любителите на волейбола ще бъдат свидетели на проявите на най-малките. В Силистра ще се проведе зоналното първенство с участието на отборите на Варна, Толбухин, Шумен, Търговище, Разград, Русе и Силистра, а в същото време в Толбухин ще се състезават представителите на същите градове с юноши и девойки, а от 6 до 9 април в Русе представителният отбор на школата ще се бори за класиране във финалите.

Особено се е засилила подготовката на младите гимнастички. Тренировки по три часа съпровождат тяхното ежедневие. Трудно се печели престиж на републиканските терени, а още по-трудно се защитава. А именно това е важно сега за гимнастичките.

В дългия маратон на спортните битки встъпиха и футболистите от д-во „Доростол". След плодотворни три кръга им предстоят още много отговорни и сериозни изпитания. Дадени са вече и първите сигнали на отборите, участвуващи в окръжните групи.

Предстоят състезания и на борците, плувците и другите спортисти. Предстоят сериозни и трудни изпитания за младите и надеждни наши състезатели. Пред всички с особена яркост стои отговорността за добро представяне, за увеличаване на престижа на силистренския спорт, за спечелване на повече призови места в Републиката.

Ангел КАЛИНОВ

ТРАДИЦИЯТА НЕ БЕ НАРУШЕНА

И в неделната среща с „Бенковски" (Видин) силистренци не нарушиха традицията да побеждават видинчани. Спечелена бе чиста победа с 2:0, която, ако изхождаме от играта и създадените положения, можеше да бъде далеч по-убедителна. И все пак до тези два гола се стигна много трудно, след едно първо полувреме, в което пред вратата на гостите вреше и кипеше.

Още в 3 минута Каталиев изпълни наказателен удар, диагонално от вратата. Топката прелетя над ръцете на видинския вратар, но срещна напречната греда. Това послужи като сигнал за щурм, който не секна до края на полувремето. За подчертаното надмощие на домакините говори и съотношението на ъгловите удари — 9:2 за „Доростол". Видинчани изглежда не очакваха такъв масиран натиск и бяха принудени да върнат пред вратата почти всички свои играчи. Затова като изключим само един удар, срещнал гредата, те не можаха да създадат нито едно опасно положение пред вратата на Стойчев.

Разбрали, че противникът е безпомощен, силистренци изнесоха много хора напред, атакуваха неспирно, печелеха ъглови удари, опитваха флангови атаки, пробиваха през центъра, но в края на краищата всичко се сбиваше пред вратарското поле, което беше наситено с противникови играчи. Бяха създадени много мелета, но за жалост нашите нападатели се суетяха и решителният удар не идваше. Златни положения пропуснаха и Густинов, и Младенов, и Кирилов, и Добрев. А и вратарят на гостите прояви добър рефлекс.

В 14 минута Пашов проби по десния фланг, центрира пред вратата, но Добрев стреля в аут. В 26 минута от изгодно положение Густинов шутира остро, но вратарят изби в ъглов удар. Отлична проява имаше той, когато парира светкавичен удар на Кирилов от няколко метра.

Може би в тези минути нашият отбор трябваше да прояви по-голяма тактическа зрелост, да изтегли противника напред, да разреди защитната му формация, да създаде по-голям простор на нападателите си.

Началото на второто полувреме не се различаваше много от това, което наблюдавахме през първата част. Отново „Доростол" атакуваше, а „Бенковски" се отбраняваше, пазейки с всички сили нулевия резултат. Остър удар на Добрев в 47 минута срещна напречната греда. В 54 минута Густинов изпрати висока топка пред вратата, Кирилов спечели въздушния двубой с вратаря, свали топката в краката на Добрев и 1:0 за „Доростол". Три минути по-късно Добрев изскочи пред вратаря, но беше съборен от него и съдията посочи бялата точка. Пашов реализира единадесетметровия удар — 2:0 за „Доростол".

Едва сега, видели, че няма какво повече да губят, гостите разгърнаха играта си и до края на срещата успяха да създадат няколко опасни момента пред нашата врата. За това им помогна и умората, настъпила у нашите състезатели. Но в стремежа си да отбележат поне почетен гол видинчани не подбираха средства и жалко, че на тяхната уловка се хванаха някои наши играчи.

Йордан СИМЕОНОВ

ПРОДАВАМ ЛЕКА КОЛА ШКОДА-КОМБИ
ТУЙКОВ — ШЕЙНОВО 16, ВАРНА.

ОБЯВА
ЗАВОД „ЖИТИ" — РУСЕ
ТЪРСИ
работници за производството:

1. Изтеглячи на тел	30 души
2. Поцинковачи на тел	10 души
3. Пресьори на гвоздеи и болтове	15 души
4. Шлосер монтьори 4-7 р-д	4 души

Заводът осигурява бекярско общежитие и добре уреден стол. Кандидатите могат да бъдат и не русенски жители, желателно е да са завършили военната си служба.

ОБЯВЛЕНИЕ

СП „Комунални услуги" — Силистра има открити постоянни едномесечни курсове по машинна бродерия и шивачество-кроячество.

В курса се изучават: дамско, детско, мъжко, горно и долно облекло.

Курса могат да посещават работнички, домакини, служащи, учителки, ученички и други.

Занимания се провеждат на две смени, с всички видове крачни машини, без откъсване от производството.

Таксата е 15 лева, платима на два пъти.

На завършилите курса се издават удостоверения.

Записвания и сведения „Всестранни услуги". Тел. 21-27.

Краен срок за записване в курса е 30 число на всеки предшествуващ месец.

Заниманията на курса започват на всяко първо число.

От управлението.

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 34 (1351) | Четвъртък, 21 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Мартенски дни

Все повече се чувствува пролетният лъх в полята на ТКЗС — Главиница. Земята изпръхва. Сред много от блоковете отново работят трактористи. Едни започнаха сеитбата на най-ранните култури. Други култивираха повече от 1 000 дка земя.

За да бъде плодородието по-голямо, кооператорите торят земята със суперфосфат. Върху нея ще бъдат засети царевица, фасул, слънчоглед, коноп и други култури. Досега са наторени повече от 5 000 декара.

Навреме започна и подхранването на есенниците. На помощ на хората дойдоха самолети от селскостопанската авиация. Те разпръснаха амониева селитра върху 7 000 декара пшеница и 1 500 дка ечемик. В случая се подходи според нуждата на посевите. Всеки декар получи средно от 10 — 40 кг изкуствен тор.

За обогатяване на почвата ще допринесе и изовозеният оборски тор. Повече от 600 т са изнесли каруцарите от различните бригади.

Хубавите дни използуват и овощарите. Те напръскаха 280 дка градини с бордолезов разтвор и ДДТ.

Оживлението, което цари сред полето на ТКЗС — Главиница, подсказва, че кооператорите са се готвили през зимата, за да постигнат по-добри резултати от растениевъдството през настоящата година.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ИЗПЪЛНИХА ТРИМЕСЕЧНИЯ ПЛАН

Колективът на ДИП „Липа“ пръв от нашия окръг се отзова на патриотичния призив на пловдивчани. През месец февруари тази година той пое обещание да изпълни петилетната си програма за 4 години и 5 месеца. След думите последваха дела. Те потвърждават готовността на производствениците и инженеро-техническите работници да устоят на твърдата дума — петилетката преди срока с 8 месеца. На 19 март този дружен колектив се поздрави с предсрочното изпълнение на плана за първото тримесечие. Произведена е предвидената по плана продукция от мебели за международния и вътрешен пазар на обща стойност 609 000 лева при спазване на асортимента и изискванията на държавния стандарт. До края на месец март ще бъде произведена допълнително продукция за 67 000 лева. Това е първата решаваща крачка по пътя на изпълнение на поетото високо обещание — петилетката за 4 години и 5 месеца.

Значителни успехи ще бъдат отбелязани и при крайната равносметка за първото тримесечие в производителността на труда. Предприятието изпълнява благодарение на подобрената организация на труда и палетизацията при вътрешно заводския транспорт и с въвеждането на някои нови мощности своята производствена програма с 30 работника по-малко от предвидените в щата. Тук се правят и първите решители стъпки за въвеждане на научната организация на труда. От 26 март т. г. започва първият етап от наблюденията за критичния анализ на производствения цикъл.

За успеха на колектива на предприятието много допринася повишеният дух на работниците, че те от първи юли тази година първи в окръга преминават на петдневна работна седмица. Разгръща се широко социалистическата надпревара в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България и осемнайсетото столетие от обявяването на гр. Силистра за самоуправляващ се град.

Във връзка с отпразнуването на тези забележителни дати особен ентусиазъм в труда проявяват хората от бригадата на машиноподготвителния участък с ръководител Райчо Георгиев, на монтажния участък с началник участък Коста Тодоров, на Димитър Трифонов и Никола Илиев, тружениците от полировачния участък и всички други.

Марин ПЕТРОВ

РАБОТЯТ БЕЗ РЕКЛАМАЦИЯ

Такъв е краткият отзив за работата на трите бригади от цеха за плоскости при ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, изразен от ръководителя на цеха Михаил Савельов. Пък и нали работниците от неговия цех две години подред държат преходното червено знаме на предприятието. В тях е надмощието в борбата за спечелване на съревнованието и през първото тримесечие на тази година. За да не бъдем голословни, ето и някои цифри, а цифрите са неоспорим факт. При план да произведат 4 300 кубически метра за миналата година те произведоха 5 632 куб. метра плоскости. От разумното изразходване на карбамидното лепило, без ущърб на качеството, реализираха икономия 6 500 килограма. Подобриха също така качеството на плоскостите.

Работниците от този цех се трудят с високо съзнание и ентусиазъм и през първото тримесечие на третата година от петилетката. Предвидените по програмата 1 000 кубически метра пъздерови плоскости за тримесечието са изработени още към 12 март и до края на месеца ще бъдат произведени допълнително 250 куб. метра.

За постигнатите високи успехи от колектива на този цех голямо значение има единството на колектива, неговото постоянство, осигуреност с материали и нестихващият висок дух на социалистическата надпревара.

На челно място в съревнованието е втора бригада „Дочо Михайлов“, която не отстъпва първото място вече втора година. В борбата за първенство постигат добри резултати и другите две бригади, благодарение на което цехът е постоянен първенец на предприятието.

Михаил ТОМОВ

Още в първите хубави дни кооператорите от с. Межден излязоха масово на работа и започнаха да зареждат парниците за производство на тютюнев разсад.

На снимката: Група кооператорки под ръководството на звеноводката Гана Станкова подготвят парниците.

Нова автобусна линия

Пътуването от с. Долно Ряхово до гр. Тутракан беше досега много трудно, макар че разстоянието е само 18 километра. За дребна работа човек трябваше да става в 4 часа сутринта и вечер да се върне чак в 19,30 часа. Губеше се целият ден.

Това неудобство е вече премахнато. От 14 т. м. градските автобуси от Тутракан минават през Долно Ряхово три пъти дневно. Хората са много доволни от тази придобивка.

Радка ДИМИТРОВА

Извор на бодрост, здраве, красота

Незабравим ще остане денят 17 март за работниците на ДП „Транспред“ и ДАП — Силистра, които участвуваха в уредения от профкомитетите на двете предприятия неделен излет.

Още рано сутринта участниците в излета се явиха при автобусите с целите си семейства. Хубавото им празнично настроение рязко се повиши с пристигането в гората „Кара куз“.

Тук сред природата нито за минута не секваха безобидните весели закачки, песните и игрите. А по обратния път радостта и бодростта на окичените със свежи горски цветя излетници нямаше граници. Голямо възхищение събуди у всички оригиналната уредба на ресторанта „Механата“ и намиращият се в съседство с нея къмпинг.

Излетите и екскурзиите, като извор на бодрост и здраве, трябва да се превърнат в една от първите грижи на профкомитетите, Комсомола и туристическите секции.

Надя ГЕОРГИЕВА

Подготовка на млади строители

Въз основа на 10-то постановление на Министерския съвет Стройрайон — Силистра организира през миналата година постоянно действуващ курс за обучение на млади строителни работници. Обучените вече 119 младежи навлязоха в производството.

През настоящата година трябва да се обучат около 250 млади работника. Една група от 58 души започна обучението от 1 февруари. Ръководството на Стройрайона полага грижи за тези млади бъдещи строители. Настанени в добре обзаведено общежитие, облечени и нахранени, курсистите усвояват много добре преподадения учебен материал. Голям интерес се проявява към специалната технология, преподавана от др. Киряков. Усвоената теория се прилага на практика по строителните обекти. Разпределени по групи с ръководителите по практика и с близката помощ на бригадирите и майсторите от бригадите, те овладяват добре строителната професия. Особено усърдие в обучението проявяват курсистите Ангел Ангелов, Симеон Симеонов и Хюсеин Кючуков от групата на Русан Ангелов; Ешереф Алиев, Васил Якимов и Дюнями Халилов от групата на Георги Иванов; Джелил Гюбелов и Кирил Василев от групата на Кръстьо Неделчев и други.

С голямо внимание по практическото обучение на курсистите се отнасят както техническите ръководители, така и бригадирите на обектите. С топлота и внимание се отнасят към бъдещите строители техническите ръководители Кудин Петров, Мара Трайкова, Димитър Кръстев, а от бригадирите Али Мюстеджебов, Атанас Аджемов, Костадин Петров, Иван Липков, Борис Караиванов и др.

На всички проявени грижи курсистите се отплащат, като усвояват добре строителната професия.

Г. ДИМИТРОВ

Пролетно оживление

Още с първите пролетни дни лозята и овощните градини на ТКЗС — Калипетрово се оживиха. Кооператорите подготвиха необходимите за телената конструкция колове. Те са подострени, обгорени и превозени в лозята.

Предстояща задача е облагородяването на 500 000 лозови пръчки. Сега калипетренци подготвят необходимите калеми и подложки. На първо място в това отношение е звеното на С. Фучиджиев.

През зимата всички лозари посещаваха специален курс и обогатиха познанията си в областта на пипиниерството. Това ще им помогне да се справят по-добре с производството на посадъчен материал. Освен това стопанството се снабди и с машина за облагородяване, която до голяма степен ще улесни труда на хората, ще скъси срока за изпълнение на това важно мероприятие.

Калипетренци не изостават и с текущата работа в овощните градини. Пролетната резитба е извършена. Трактористите Добри Енгьозов,. Пеню Узунов и Васил Камбуров пръскаха дърветата против болестта „Съчмянка“.

В ТКЗС — Калипетрово съществува готовност за срочно изпълнение и на останалите пролетни задачи в трайните насаждения.

Иван ГАДЖЕВ

За тракториста Юмер Мехмедов от с. Черковна и помощника му Димитър Димитров най-важната в момента задача е подхранването на есенните посеви. Всеки ден те разхвърлят амониева селитра на няколкостотин декара.

На снимката: Двамата механизатори зареждат тор採разпръсквачката.

На залесителните обекти

Стопи се мартенският сняг. Тук-там в дълбоките коловози на горския път се е събрала вода, в която се оглеждат голите върхари на самотните дървета. Утринната тишина се прорязва от цвъртене на птици. Далече като изпод земята се долавя пъркането на моторните триони, пукотът от падащите дървета и веселият глъч на работниците-секачи. Но скоро тук се оживява. В гората идват много кооператори, младежи и девойки. Нарамили инструменти, кофи и кошници, пълни с горски семена и фиданки, те ще засадят хиляди нови дръвчета, за да възновят неповторимата ѝ красота. . .

Всяка пролет в района на Дуловското горско стопанство много хора дават доброволен труд за подмладяването на гората. И тази година неговото ръководство е изготвило план. В него се предвижда да бъдат залесени с фиданки и жълъд 3 883 декара. От тях 40 дка са с изредели култури. Те ще бъдат попълнени. В горите на стопанството се извършва постепенна реконструкция на малоценните закелявели насаждения. Върху реконструирана горска площ ще бъдат създадени 50 дка орехова култура с високодобивни дръвчета и 13 дка млада черборова култура.

За отбелязване е, че през последните години в района на стопанството се полагат много грижи и се отделят значителни площи за орехови и лескови насаждения. Разбира се, най-голямата част от плана за залесяване се пада на зрелите невъзобновени насаждения. Така 500 дка ще се засадят с дъбови фиданки, а останалите — с дъбов жълъд. Материалът е осигурен и разпределен по обекти. Всеки подходящ ден се използува за залесяване. През тази година ще се засадят и значителен брой линови фиданки, шестил акация и червен дъб.

Напрегнато е ежедневието в горския разсадник. Работничките вадят и сортират хиляди дръвчета, произведени през 1967 година. В разсадника има общо над 4 609 000 фиданки от главни, съпътствуващи и храстови видове.

Още през миналата есен почвата в определените за залесяване площи бе подготвена. С трактори—риголвачи са обработени над 1 700 дка. Направени са дупки. Подготовката на почвата се извършва така, че да е достатъчна за изпълнението на пролетния план по залесяването.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ТУРНЕ НА АЛФАТАРСКИТЕ САМОДЕЙЦИ

Самодейният театрален колектив в с. Алфатар подготви тази година пиесата „Мене ме, мамо, змей либи“ и я представи с голям успех в селото. Три представления едва задоволиха публиката. На първото присъствуваха около 500 зрители, а общо пиесата бе наблюдавана от 1 200 души. Реалистични и вълнуващи образи създадоха самодейците Марин Русев, Златка Тодорова, Петър Славов и други. За тяхната игра хората говореха след представленията по магазините, в стопанството, в учрежденията.

Сега колективът представя с голям успех пиесата в други села на окръга. Много доволни останаха от играта на алфатарските самодейци и жителите на с. Голеш. С интерес ги очакват също така в Добротица и Алеково, където е предвидено да гостуват.

Стоянка МАРИНОВА

На международни теми

КОМУНИСТИТЕ И ЕДИНСТВОТО НА АНТИИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СИЛИ

На консултативната среща на комунистическите и работническите партии в Будапеща ярко се откроиха два важни момента. Повечето от братските партии са убедени, че укрепването на единството не бива да се отлага. Оттук и постигнатото съгласие по централния въпрос — необходимостта от свикване на международно съвещание на комунистическите и работническите партии през ноември-декември 1963 година. Широкият отзвук, който Будапещенската среща предизвика сред световната общественост, още един път нагледно демонстрира огромната роля, която комунистическото и работническото движение играе за разрешаване съдбата на мира и прогреса, за сплотяване на антиимпериалистическия фронт.

Иска ми се да се спра на значението, което Будапещенската среща има за целия световен освободителен поток. Комунистическото и работническото движение се влива като могъща струя в този поток, който включва в себе си и национално-освободителното движение и движението на демократичната общественост за мир против империалистическата агресия.

Срещата в Будапеща и отзивите за нея в целия свят показаха, че успехите на правото дело на борбата на народите против империалистическото посегателство върху тяхната независимост в значителна степен зависят от това, доколко са единни комунистическите и работническите партии в своя подход към актуалните проблеми на съвременността и задачите на общата борба. Комунистическите и работническите партии трябваше първи да започнат революционната борба, да водят след себе си демократичните сили, да правят пробиви в империалистическия фронт още преди десетилетия, когато национално-освободителното движение набираше сили и народите от Африка и Азия започнаха да получават независимост.

Обобщаването на единния опит на комунистическите и работническите партии е толкова по-необходимо за всеки крупен поврат на световните събития, защото то задълбочава разбирането на стоящите пред освободителните сили проблеми и им дава допълнително оръжие в борбата против империализма.

Страните, където победиха революциите, ръководени от комунистическите и работническите партии, където се извършва строителството на основата на новото общество, представляват от само себе си, взети заедно, могъщ политически и военен фактор, с който трябва да се съобразява империализмът, и източник на морална и материална подкрепа за цялото освободително движение.

Колкото е по-голямо единството и сплотеността в този могъщ източник на революционна сила, колкото по-ясно са очертани неговите задачи, толкова несравнимо по-леко е да се води борбата и с другите потоци на световното освободително движение. И поради това една от главните черти на Будапещенската среща, отбелязана от много наблюдатели, беше стремежът на нейните участници да формулират задачата за укрепване на единството на своите редове именно като отчетат назрялата необходимост да се засили общият отпор срещу империалистическите интриги във Виетнам, в Близкия изток, Латинска Америка, Южна Европа, в Африка и в други райони на земята, където силите на реакцията направиха в последно време не един зловещ опит да преминат в контранастъпление.

От единните действия ще спечели и антиимпериалистическото движение като цяло. Виетнамският народ, който води героична борба против американската аргесия, и арабските народи, върху които империализмът нанесе своя удар, използувайки като инструмент израелските екстремистки кръгове, получават голяма и растяща морална и материална подкрепа от социалистическите страни и по-специално на Съветския съюз.

Участниците в Будапещенската среща отправиха послание за солидарност до борещия се виетнамски народ, в което увериха героичните борци против агресията на империализма, че помощта, която им оказват социалистическите страни, всички трудещи се в света, ще нараства. Участничките в срещата в Будапеща единодушно осъдиха израелската агресия против арабските страни, демонстрираха пълната подкрепа на справедливото дело на арабските народи в тяхната антиимпериалистическа борба.

Думите и делата на комунистическите и работническите партии, срещнали се в Будапеща, за да направят нова важна крачка към сплотяване, са още едно неопровержимо доказателство, че волята за единство на антиимпериалистическите сили е непреодолима.

Спартак БЕГЛОВ

Партиен живот

ПОВЕЛЯ НА ВРЕМЕТО

Макар и да среща трудности, общинският партиен комитет в село Межден съдействува за осъществяване на прелома в работата с младежта и Комсомола. На първо място е обърнал внимание на материалната база. В читалищата на селата Межден, Цар Асен и Върбино се обзавеждат комсомолски клубове. Само за клуба на младежите в село Межден кооперативното стопанство е отпуснало 1 500 лева. По-трудно е изграждането на младежки клубове в селата Чуковец, Колобър и Таслаково. Там читалищата не разполагат с нови сгради, а само с по една стая. Но и те са предоставени сега на младежите.

Общинският партиен комитет набелязва една хубава идея, която се стреми да осъществи до 1970 година. За тази цел ще се създаде фонд за младежко строителство, средствата за който ще се набират от младежки инициативи и от самооблагането. С тях е предвидено да се построи дом за младежите в централното село на общината. С помощта на Окръжния народен съвет и с местни средства ще започне строителство на читалища и в тези села, където още няма нови сгради. В тях ще се предвидят и помещения за комсомолски клубове.

На младежта е гласувано голямо доверие. Всички животновъдни бригадири в стопанството са все млади хора. От седемте специалиста с висше образование четирима са местни кадри. По решение на общинския партиен комитет в скоро време ще се състои среща с младежите, които завършват тази година средното си образование, за да бъдат насочени да следват по тези специалности и професии, от които кооперативното стопанство има голяма нужда. Повечето от тях ще бъдат насочени да следват във висшите икономически институти, тъй като стопанството не разполага с нито един икономист—висшист. В момента в счетоводството на кооператива работи само един специалист със средно икономическо образование. Засега местни кадри има само в селата Межден и Цар Асен. В останалите съставни села кадрите не са местни. И трудно ще бъде да се разреши бързо този толкова важен въпрос.

Помислено е и по спортната база. Предвижда се в двора на училището да се направи малък спортен комплекс за младежта. В него ще бъдат построени игрища за волейбол и хандбал, а така също и лекоатлетическа писта. Сегашните налични игрища, площадки и съоръжения за спортуване не са достатъчни.

Наскоро ще се състои съвещание на партийния и стопанския актив от общината, за да бъде по-подробно той запознат с решенията на Единадесетия конгрес на Комсомола. На това съвещание ще се набележат и мероприятия за подобряване на работата в общинската комсомолска организация.

Но все още по думите на секретаря на общинския партиен комитет в комсомолските дружества не се чувствува това раздвижване, което трябва да способствува за прелома в работата с младежта. По решение на партийния комитет за секретари на комсомолските дружества са избрани и комунисти. Но не навсякъде това е могло да стане. В много дружества на Комсомола още се умува, изчаква се. Секретарката на общинския комитет на Комсомола е нова и бавно навлиза в работата. Партийните секретари се стремят да ѝ оказват необходимата помощ. Но е нужна и по-голяма самоинициатива от страна на комсомолските активисти.

Повратът в комсомолската дейност е сложен и обновителен процес. Той не може да стане изведнъж и с „магическа пръчка“. Налага се да се обединят усилията на всички, да се предприемат по-решителни мерки. Комсомолските дружества и общинският комитет на ДКМС да се захванат от сърце за осъществяване на тъй желания поврат. Във всяко свое начинание те могат винаги да намират подкрепата и съдействието на Партията.

Вълчо РАДЕВ

III РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

ПРЕД ИЗПИТАНИЕ

ПРЕЗ идната година нашият народ ще отбележи най-тържествено 25-годишнината от своето развитие по пътя на социализма. Честването на тази славна годишнина ще се превърне в ярка манифестация на постигнатото.

За ознаменуване на славния юбилей на свободата през тази и идната години се провежда Третият републикански фестивал на художествената самодейност. Сега пред художествените колективи от окръга се поставя високоблагородната задача още по-активно да съдействуват за идейното, патриотичното и естетическото възпитание на трудещите се и младежта.

На предстоящите общински, пунктови и окръжни прегледи художествените колективи са призвани да покажат своите постижения. От особено голямо значение за успеха на прегледите е репертоарът, в който трябва да бъдат включени произведения с несъмнени художествени достойнства, свързани с героичното минало на народа ни и със славното социалистическо съвремие.

Пред общинските съвети за изкуство и култура и общинските организационни комитети се га стои за разрешение една важна задача — осигуряване на нормални условия за системни и творчески репетиции на самодейните колективи, при максималното присъствие на всички самодейци. Задоволително е решена тази задача в Айдемир, Попина, Ситово, Цар Самуил, Добротица, дял за което имат ръководителите на хоровете Живко Василев, Веска Кюшелиева, Красимира Орлоева, Атанаска Карапетрова и Христо Тотев.

Прави впечатление обаче, че повечето от колективите за народно пеене са включили в репертоара си необработени и нехармонизирани песни, които не отговарят на изискванията за участие в III републикански фестивал. Прибягва се и към хумористични песни, често пъти не носещи никакво съдържание. Малко са песните, отразяващи успехите в съвременното село, в социалистическото строителство.

Театралните колективи също имат немалко въпроси, свързани с по-доброто им представяне на прегледите. По-взискателни трябва да бъдат към своя труд ръководителите-постановчици, за да не се допуска преиграване и фалшив патос. Да се помни винаги, че жизнената убедителност на сценичния герой създава неговото възпитаващо въздействие. Театралните колективи трябва да положат много усилия за изнасянето на вълнуващи спектакли. За пример в това отношение могат да се посочат съставите при промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан, с ръководител Величко Ангелов, при читалището в Тутракан, с ръководител Т. Драганов, в Цар Самуил, с ръководител Георги Карапетров. Но все още има колективи, които са включили в репертоара си пиеси с ниски художествени качества, без съвременни, вълнуващи проблеми, с неподходяща тематика за III републикански фестивал.

В окръга все повече се утвърждава и самодейното естрадно-сатирично изкуство. За съжаление броят на тези колективи е все още малък. Освен това те имат за задача да постигат още по-голяма специфичност на програмата, а режисьорите да се стремят към едно цялостно режисьорско решение. Литературният материал трябва да се характеризира с лаконичност, с оригиналност на хрумванията. Като утвърден вече и с традиции може да се посочи естрадно-сатиричният състав при промкомбинат „Камъшит“, с ръководител Минчо Димитров.

През месец април ще се проведат общинските прегледи на певческата и танцовата самодейност. Едно по-добро представяне можем да очакваме от съставите в Попина, Калипетрово, М. Преславец и Тутракан, които се готвят отрано и системно.

Обща слабост за танцовите колективи е че години наред подготвят един и същ репертоар, който вече не създава интерес нито у зрителя, нито у самодейците. Това е пречка за развитието на колективите. Ето защо пред предстоящите прегледи обогатяването на репертоара с нови танци трябва да стане основна цел. Необходимо е да се отбележи, че ръководителите на танцовите състави не полагат достатъчно грижи за своята квалификация, не търсят помощта на окръжната секция по танцова самодейност.

Обща слабост на всички самодейни колективи е че не развиват добра обществена дейност, работят стихийно понякога, само да се явят на прегледите. За преодоляването на тази и редица други слабости трябва да съдействуват най-много общинските съвети за култура и изкуство, комитетите на Комсомола.

Момчо МОМЧЕВ
Марин НИКОЛОВ

По следите на нашата критика

Мерки за подобряване на обслужването в автотранспорта

На 20 февруари тази година във в. „Силистренска трибуна“ бяха поместени критични материали за некултурно обслужване на гражданите в пътническите автобуси на ДАП и други нередности. Във връзка с това ръководството на ДАП — Силистра изпрати до редакцията следния писмен отговор:

„Изнесените материали в брой 21 на вестника и другите критични дописки бяха разгледани пред целия колектив на пътническа автостанция — Силистра. Набелязаха се конкретни мерки за подобряване културата на обслужването. Искаме да уточним някои от поместените във вестника факти. В писмото си др. Иванка Георгиева Петрова не посочва правилно някои неща. Тя се качва погрешно в автобуса за с. Правда, вместо за с. Сърпово. Вина има и в кондуктора Димо Александров Черкичев, който е трябвало при проверката на билетите да даде необходимото упътване на другарката.

В бр. 71, стр. 38 от тарифното ръководство се казва: „Деца под 7 навършени години, както и деца от 5 до 7 години, пътуващи без възрастен придружител, заплащат редовна цена на билета“, в случая 0,08 лв. Наредено е на нашите кондуктори да спазват стриктно тарифата. Др. Георги Станчев — учител от с. Айдемир, прави предложение таксуването на учениците да става по 0,03 лева. Това е в противоречие с тарифата. Учениците ползват 50 на сто намаление само при снабдяването им с ученически абонаментни карти.

Др. Найден Стоилов прави предложение рейсът да спира и в Д. Ряхово. Искането е основателно и ръководството на ДАП обмисля как ще стане осъществяването му.

Др. Сали Мустафов, пълномощник в с. Зарник, правилно се възмущава от това, че автобусите не се отбиват в селото им. Наредено е на всички автобусни шофьори да пътуват точно по маршрута, определен в разписанията — градски и извънградски. Същите се предупреждават, че ще бъдат наказани строго при своеволно отклоняване на маршрутите.

Ръководството на ДАП взема енергични мерки за отстраняване на допуснатите нередности в пътническия автотранспорт.“

Писма на читателите

Цигара в хляба?

Не е леко и хлебар да си. Преди всичко трябва да се спазват редица хигиенни изисквания. Защото всеки ще се съгласи, че хлябът е основна храна на народа и той трябва да достига до консуматорите в най-добър вид и високо качество. За подобряване качеството на хляба са издадени немалко нормативни правителствени актове и тяхното спазване е строго задължително.

В гр. Дулово работят вече две фурни — една на Наркооп и друга на ТКЗС. Ръководствата направиха немалко за осигуряване на най-добри условия при производството на хляба. Но по всичко изглежда, че работниците от фурната на кооперативното стопанство не оценяват както трябва този въпрос. Все още сред тях има хора с ниско съзнание и притъпено чувство за отговорност. За това говори фактът, че наскоро кооператор взема от тази фурна хляб и намира в него... цигара. Неизбежен е изводът, че независимо от взетите досега мерки контролът от страна на ръководството на ТКЗС е все още слаб.

Да се надяваме, че съответните органи и производителите на хляб в ТКЗС ще си направят изводи и ще вземат мерки да не се допускат в бъдеще такива нарушения.

Янко ПАНАЙОТОВ

Претворяване на тезисите в живота

Младежките проблеми — на дневен ред

Решенията на Единадесетия конгрес на ДКМС за поврат в работата на Комсомола продължават да са на дневен ред на събранията на дружествата. За да запознае своите членове с конгресните решения, първо дружество на Комсомола при ДИП „Липа“ свика специално събрание. Секретарят на дружествения комитет Петко Токушев се спря в своята информация на новите моменти в дейността на комсомолските дружества.

Изказалите се комсомолци говориха по много въпроси от работата на Комсомола. За да бъде животът в дружеството по-интензивен и по-интересен, необходимо е ДК да набележи такива мерки, които ще допринесат за подобряване на работата. Наложително е час по-скоро заводската комсомолска организация да има свой клуб. Комсомолците решиха да проведат трудов ден за набиране на средства, с които да се обзаведе клубът на дружеството и се закупят пособия за спортуване.

Пред комсомолците говори и секретарят на първичната партийна организация Недко Христов. Той изтъкна, че все още в дружеството има комсомолци, които проявяват пасивност, не правят предложения за подобряване на работата, не съдействуват да се повишава авторитетът на Комсомола. Наред с това младежите трябва да повишават своите икономически знания, да се запознаят подробно с 44-то постановление за повишаването на рентабилността на икономиката.

Дружеството прие и мероприятия за достойно посрещане на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в нашата страна.

Христо ПЕТКОВ

Из Демократична република Виетнам

Възрастния член на милиционерските отряди Тхен Хоа е свалил два американски самолета със своето оръжие (вляво).

Учебно-възпитателната работа с децата в село Тан Тиен е на много високо равнище. Тук са създадени 22 детски групи, които обхващат 90 на сто от всички на предучилищна възраст (вдясно).

Историческото ни минало — наша национална гордост

Миналото на Отечеството е един от вечните и непресъхващи извори на патриотизма и чувството за национална гордост. В героичните военно-революционни и културни традиции на миналото ние виждаме като в огледало хилядолетния образ на нашия народ, мястото му всред останалите народи и приноса му в световната съкровищница. Наследник и продължител на древната тракийска култура, запазена и до наше време в хилядите надгробни могили, в стотиците географски имена и десетките традиционни обичаи, българският народ е носител на една от най-древните цивилизации, играла световно историческа роля в развитието на човечеството.

Безспорна е заслугата на славянските ни прадеди в ликвидирането на отживелия времето си робовладелчески строй на Балканския полуостров и формирането на нови, по-прогресивни производствени отношения, намерили своя политически израз в основаната от хан Аспарух славянобългарска държава. Неговото дело продължиха наследникът му Тервел, героичният Крум, пречупил вековната византийска агресия, създател на първото българско държавно законодателство, мъдрият и миролюбив Омуртаг, строител на градове и крепости и най-вече на една обширна и могъща централизирана държава. Импозантните развалини от Плиска и Преслав, многото епиграфски надписи, Мадарският конник и Нагисен миклошкото съкровище са красноречиви паметници на значителната култура в дохристиянска България.

Ние сме изпълнени с чувство на дълбока национална гордост, че братята Кирил и Методий — създатели на славянската азбука, написаха първите славянски книги на говорим български език (солунско-родопско наречие). Тяхното световно историческо дело намери радушен прием в България при мъдрите държавници Борис и Симеон, където прогонените от Моравия Кирило-Методиеви ученици Наум и Константин организираха прочутата Преславска книжовна школа, а Климент — Охридската. От столицата на България — Преслав, се разпространи славянската писменост между другите народи, в Преслав Черноризец Храбър бляскаво защити правото ѝ на съществуване; там К. Преславски написа първата славянска лирика, а Йоан Екзарх — първите славянски теоретични философско-богословски съчинения. Разпространявайки се в съседните страни, славянската писменост носеше в себе си бунта против догмите, мечтите на онеправданите за по-добър живот, намерили своя завършен идеологически израз в учението на българския поп Богомил. Неговият последовател — лекарят монах Василий, загина на кладата в цариградския хиподрум, за да остави името си в светлата плеада на най-изтъкнатите борци против средновековната схоластика и мракобесие. Много от учениците и последователите на поп Богомил преминаха през Босна в Италия, Франция и други западноевропейски страни под името бугари, бабуни, патарени, албигойци и др., полагайки началото на европейската реформация. Българи, израснали от недрата на нашия народ, са и такива забележителни личности на тогавашната епоха, като реформатора на средновековното църковно пеене и създател на една възвишена музика Йоан Кукузел и талантливия философ и пламенен борец против попщината и метафизиката Георги Акиндин.

Българският народ излъчи от своите редове талантливия дипломат и войн цар Калоян, който срази в победоносна битка цвета на латинското рицарство и спаси Източна Европа от робството на тези „богопомазани“ разбойници. В лицето на бележития държавник Иван Асен II България даде пример на света за хуманистично отношение към обикновените войници, които нарушилият договорните отношения византийски деспот беше повел срещу България. Намушил на копието си мирния договор, Иван Асен II наказа неговия нарушител, но пусна хилядите войници на свобода, с което си създаде образ на един от най-хуманните владетели в световната история.

Безпримерен е подвигът на смелия селски водач Ивайло. Унищожавайки нахлуващите у нас варварски татарски орди, той пресече пътя им за движение на югозапад и спаси полуострова и Средна Европа от страшната участ, която те ѝ готвеха.

С голямото си книжовно дело дейците на Търновската школа: Теодосий, Евтимий, Цамблак, К. Костенечки създадоха втория „златен век“ на българската книжнина и с идеите си за духовно и морално преобразуване подпомогнаха културния подем в съседните страни и Киевска Русия. Запазените и до днес одушевени образи в живописните картини на Боянската църква, Земенския манастир и Хрельовата кула с неповторимото народно хоро, изваяни от ръцете на безименни народни майстори, са всъщност първите кълнове на ренесансовото изкуство. Тези кълнове бяха стъпкани от краката на варварската османска сган. Но вярно е и това, че нейните удари вълни загубиха до голяма степен своята сила в твърдата вековна съпротива на българския народ, а това спаси Западна Европа от едно жестоко поробване.

Дори и в годините на най-мрачно иго нашата история не е лишена от примери и образи на патриоти и дейци, чиито имена излизат извън рамките на една национална ограниченост. Това са имената на книжовника Владислав Граматик, пълководеца Баба Новак, забележителния дипломат и патриот Петър Парчевич, книжовника Христофор Джефарович, автор на „Стематографията“, носител на идеята за южнославянска общност, силистренеца Партений Павлов, създател на светското житиеописание, певец на българо-руската дружба, произхождащия от Силистра Иларион Арджешки, идейния вдъхновител на въстанието на Тудор Владимиреску, и много други. Не малко от тях дадоха силите си, а някои и героичния си живот в борбата за освобождението на сърби, гърци, румънци и италианци — от легендарния участник в гръцката завера Марко Бочар до прославения войвода Стоян Индже.

Във величавата епоха на Възраждането си българският народ излъчи от редиците си цяла редица пламенни патриоти и титани на мисълта и революционното дело като Паисий Хилендарски, поставен от американския професор Джеймс Кларк между учителите на световната историография, енциклопедиста Петър Берон, увенчания с лавров венец в Гърция поет Гр. Пърличев, големия елинист Н. Пиколо, дейния общественик и пръв български материалист Ив. Селимински, създателите и ръководителите на национално-освободителното революционно движение Раковски, Каравелов, Левски и възторжения поет и комунист-утопист Христо Ботев.

Нашата страна даде изтъкнати дейци на международното комунистическо движение. Това са създателят на марксическата група „Рабочий“ в Русия и основателят на БКП, непримиримият борец против опортюнизма Д. Благоев, вождът на българския народ Г. Димитров, който беше близо десет години генерален секретар на Коминтерна. Най-смелите, най-самоотвержените синове на България, пропити от чувството на гореща любов към световния пролетариат и вярност към идеите на марксизма-ленинизма, се бориха против фашизма и в интернационалните бригади в Испания, участвуваха в антифашистката съпротива на Чехословакия, Франция, Белгия и др. страни.

Нашият народ, носител на богати революционни традиции, колоритни и здрави обичаи, висока нравственост, широка демократичност, творческа мисъл, дала на света такава самодейна организация като читалището, идеята за използуването на самолета като бойно средство, организацията на трудовата повинност и прочие, заема своето достойно място в световното семейство на народите. Той е част от него, особено чрез духовната самобитност на един Елин Пелин, чрез огнените стихове на Смирненски, пленяващия глас на оперния певец Гяуров. Чрез богатата си инженерно-техническа мисъл наши архитекти спечелиха световни архитектурни конкурси за преустройството на градовете Тунис, Сан Франциско и др. Не са малко талантите и в другите области на живота като науката, спорта, живописта и пр., прославили далеч името на родината ни и националната ни самобитност.

Съзнанието, че принадлежим към такъв народ, който има хилядолетна цивилизация, давал и даващ и сега своя принос в развитието на световната култура и човешкия прогрес, ни изпълва с истинска, национална гордост и изисква винаги да пазим нашето национално достойнство и в същото време да ценим достойнството и на другите народи.

Лука ВАЙСИЛОВ

ОБЩАТА ЦЕЛ ЗАДЪЛЖАВА

(Беседа с др. Илия Коцев — директор на ДСО „Сортови семена")

Превръщането на селското стопанство във високоефективно е и наша цел. Получаването на високи добиви от всички култури до голяма степен зависи от качеството на семената. А производството на висококачествен посевен материал — това е задачата, за решаване на която ние залагаме сили и организаторско умение. Ние работим така, че да се постигне бързо размножаване и внедряване както на новите селекционирани сортове в нашите институти, така и на внесените перспективни сортове пшеница, хибрид на царевица и др. Стремим се напълно да задоволяваме кооперативите с всички необходими семена.

За наша радост трябва да съобщим, че успяхме да преизпълним плана за 1967 година. Постигнахме 10 000 лв. повече чист доход. Закупихме 1 000 т повече семена от планираните. Тъй като годината бе неблагоприятна за производство на люцерново семе, планът за тази култура е неизпълнен. Но между другите окръзи ние сме на първо място. За да се задоволят техните нужди от люцерново семе, част от нашето производство, планирано за износ, е оставено за вътрешна консумация. Тази е и причината планът за реализацията на предприятието да е изпълнен 97 на сто.

Както казах вече, сега нашата цел е да получим не само повече семена, но те да отговарят на изискванията за постигане на високи добиви. Стремейки се към това, все повече разширяваме връзките си с научните институти. Те се изразяват най-главно в уточняване агротехниката на семепроизводствените култури. От там са и указанията за райониранeто на новите перспективни сортове. От институтите в Генерал Тошево и Русе получаваме елитни и суперелитни семена от слънчоглед, полски грах, овес, ечемик и др. Миналата година успяхме да доставим за нуждите на окръга от института край Ген. Тошево 500 т надпланови количества елитни семена (I и II размножение) от съветския сорт „Безостая—1", с които бяха засети хиляди декари от площите, определени за пшеница. С това ще допринесем до голяма степен за получаване на 400 кг хлебно зърно средно от декар.

Нашите усилия през последните месеци са насочени към пълното задоволяване на стопанствата от Силистренски окръг с качествени семена за пролетната сеитба. И трябва да отбележим, че усилията ни са резултатни. Почти всички семена от слънчоглед, овес, фасул, кръмно цвекло, коноп и др. са вече раздадени. До 31 март трябва да се вземат от кооперативите и семената от различните царевични хибриди. От планираните 438 т „Висконзин" 350 сме вече доставили. Останалите количества получаваме от Толбухин, Лом и Исперих, където те се калибрират. През тези дни доставяме и семената от сортовете „Канзас" и „Охайо—С-92". Управлението взема енергични мерки за навременното снабдяване с планираните 50 т семена от „Инра-420" и „Инра-270". За пръв път ще доставим за производствено изпитване и простолинейни хибриди царевица, които са високодобивни. Тези семена са получени в нашата страна и навреме ще успеем да ги разпределим в отделните кооперативи на окръга.

Готовността на стопанствата за сортообмяна е задоволителна. Почти всички се отзовават и спазват графиците за изземане на планираните количества семена.

В нашата бъдеща дейност още повече ще упражним контрол при обработката на семенните участъци. Той се осъществява от 8 висококвалифицирани специалисти. По време на вегетацията те следят отблизо развитието на културите, дават конкретни указания за правилна агротехника.

Много важен въпрос в нашата дейност е заготовката на семената. В това отношение имаме известни успехи. Продадените през миналата година материали в чужбина са добре оценени. Не сме получили никакви рекламации. За да подобрим още повече работата си в това отношение, сега започваме строеж на модерна декускутурна станция. Всички процеси в нея ще бъдат механизирани. Качеството на заготовката ще бъде много по-високо. Като се има предвид, че производството и пласментът на люцерново семе както за вътрешния, така и за външния пазар заемат един значителен дял от нашите годишни планове, можем смело да кажем, че построяването на станцията ще се отрази много благоприятно за бъдещата ни дейност. Обектът ще бъде завършен до есента на 1969 година. По този начин ще се реши и един наболял въпрос при нас — въпросът за складовите помещения. Ще можем да механизираме и други процеси, които ще поевтинят значително производството ни.

Впрочем и през миналата година постигнахме известни успехи в това отношение. С въведения поточен метод при заготовката в база — Силистра можахме да намалим броя на обслужващия машините персонал. Вместо 6 души на смяна, сега работят само двама. Постигнахме не само икономия на труд, но и можахме да увеличим производителността на машините, с което за по-кратък срок успяваме да подготвим семената. А това е от голямо значение за навременното снабдяване на кооперативите с необходимия посевен материал. Целта ни е да внедрим този метод на работа и в базите, които действуват в гр. Дулово и гр. Тутракан.

Както подчертах и в началото, цялата ни бъдеща дейност е насочена към подобряване производството и заготовката на семената. Затова нашите връзки със стопанствата ще станат още по-здрави. Още по-голямо ще бъде и сътрудничеството ни с институтите и научните работници. Още по-настойчиви ще бъдат изискванията към нашите специалисти, за да можем да постигнем голямата цел — получаване на високи добиви от селскостопанските култури.

НЯКОИ ОСОБЕНОСТИ ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА НОВАТА ТАРИФА ЗА НАЕМИТЕ

ЦК на БКП и Министерският съвет с 63-то постановление относно новата тарифа за наемите поставят нови задачи пред народните съвети.

Приложението на Инструкцията изисква да се създаде известна организация по изпълнение на тази задача. За преизчисляване на наемите се изграждат работни групи от специалисти, техници, икономисти за точно измерване на помещенията, установяване на жилищната и полезна площ и точно изчисляване на размера на наема по новата тарифа.

Основната наемна цена на един кв. метър полезна площ е 0,19 лева. В зависимост от вида на жилището, местонахождението, етажа, изложението, вл. точината, отоплението се извършват известни корекции на наемната цена.

Полезна площ на жилищата представлява площта на всички помещения в същото: стаи, холове, кухни, спални, бани, антрета, коридори, тоалетни, дрешници, ниши, килери, тераси и други. В жилищната площ се включват преди всичко помещенията за постоянно обитаване: дневни, холове, спални, вестибюли, ниши, детски стаи, трапезарии и всички видове кухни над 4 кв. м.

Корекция на основната наемна цена се извършва и в зависимост от местонахождението на сградата в населеното място. Окръжните градове се разделят на три основни зони, а останалите градове и селища от градски тип на две зони, като наемните цени съответствуват на втора и трета зона. Селата не се разделят на зони.

Град Силистра се разделя на три зони, а Тутракан, Дулово и Алфатар на две зони със съответствуващите за тях цени. Определянето на зоните се извършва от ИК на ОНС по предложение на съответните народни съвети, в зависимост от благоустройството, канализацията, асфалтирането, състоянието на транспорта, хигиенните условия, озеленяването и др.

За жилища в първа зона на населеното място се извършва увеличение на наема с 5 на сто от основния, за жилища в трета зона се установява намаление на основната цена с 5 на сто, за жилища с паянтови сгради се намалява с 20 на сто, за сутеренни жилища до 0,50 м в земята — с 20 на сто. За жилища без асансьор се предвижда увеличение на II етаж 8 на сто, за III — 10 на сто, за IV етаж 3 на сто, а за V етаж 5 на сто намаление, от VI нагоре — 10 на сто намаление. Извършват се също и корекции на наемите, като намаление и увеличение за жилища с асансьор увеличение с 10,12 на сто за втори и трети етаж, респективно на четвърти и пети етаж, и за шести и за седми етаж, а намаление с 10 % за жилища над 11-тия етаж. Извършва се намаляване на основната цена с 10 процента за жилища без канализация, без водопровод, без електрическа инсталация с преобладаващо северно изложение и т. н.

Новата тарифа за наемите при най-благоприятни условия за жилище — в центъра на града 1-ва зона на III етаж с източно изложение с всички удобства ще достигне до 0,24 лв. на кв. м полезна площ, а за жилище от III зона с неблагоприятни условия, липса на канализация, висока влажност, северно изложение ще достигне до 0,11 лева на кв. м.

Във връзка с новата тарифа на наемите ще се извърши измерване на всички жилища от държавния жилищен фонд и ще се опишат членовете на домакинствата. Това изисква да се създадат нормални условия на работа на комисиите, тъй като само в гр. Силистра подлежат на преоценка над 1 000 жилища.

За всички жилища от държавния жилищен фонд ще се извърши преоценка на наемите от службите „жилищно настаняване" при народните съвети. Преоценката на наемите за ведомствените жилища ще се извърши от ведомствата. Има предприятия в гр. Силистра и окръга, които разполагат със собствен жилищен фонд. Ръководствата на същите трябва да вземат мерки за преоценка на наемите.

При новата тарифа на член от домакинствата се полага 12 кв. м жилищна площ по 0,19 лева основна цена, площта над 12 кв. м ще се заплаща в двоен размер.

При новата тарифа наемната цена действително се свързва с паричния израз на стойността на съответните жилища и разходите за тяхното поддържане. Това ще спомогне да се натрупат известни парични средства, предназначени за по-нататъшното жилищно строителство. С новата тарифа за наемите се постига по-голяма справедливост, създава се по-голяма заинтересованост в гражданите, ползващи квартирите на държавния жилищен фонд при наличие на средства да ги изкупят.

Новата тарифа за наемите влиза в сила от 1 януари 1968 година, като съществуващата наемна цена се завишава със 70 на сто до преоценката, която трябва да се извърши до 30. VI. 1968 година. Доплащанията или надплатените суми ще се уреждат в продължение на пет месеца след преоценка на наемите.

Необходимо е последователност и точност в работата на комисиите по преоценка на наемите, точно прилагане на инструкцията. Всякакво нарушение, било от незнание или прибързаност, води до допълнителни трудности. Народните съвети по места, трябва да отделят голямо внимание на този въпрос. Комуналните предприятия трябва да вземат активно участие в преоценката заедно с народните съвети. Последните обаче трябва да осигурят достатъчен брой технически лица за нормално протичане на работата.

Илия СПИРИДОНОВ,

началник отдел „Местна промишленост и комунална дейност"

Сортообменът е един от важните моменти в подготовката на пролетната сеитба. Кооператорите от Старо село го извършиха навреме. Сега в складовете на стопанството са съхранени висококачествени семена от различни царевични хибриди, които през топлите дни на април ще бъдат засети.

НА СНИМКАТА: Група кооператори от Старо село товарят царевица за сортообмен.

Между първите

Това беше преди повече от две години. Звеноводът напусна и всеки от звеното си мислеше кого да изберат на негово място.

— Ще изберем теб, Иванке — подхвърляха жените по време на работа.

— Какво пък. Защо да не стана — уверена в себе си, отговаряше им Иванка.

Избраха я. И още на другия ден още по-дружно стана звеното на Иванка Куманова от втора лозарска бригада на ТКЗС — Тутракан.

Упоритостта им всякога ги даряваше с радост. Винаги те са начело, а завършат ли си работата, бързат да помогнат на изоставащите. Внимателни и винаги отзивчиви са те помежду си.

От 30-те човека в звеното повечето са жени, и то млади, трудолюбиви. Тази пролет те орязаха маточника и подхраниха пръчките. В курса по облагородяването, който сега се провежда в стопанството, изпратиха 7 жени. Само след няколко дни ще започне облагородяването на нови пръчки. Но не само това, те почистиха овощната градина, подготвиха колове за 60 декара нови кайсиеви насаждения и др.

Шест години се труди в звеното Иванка и неведнъж бе награждавана, а през октомври на миналата година бе изпратена на екскурзия в Съветския съюз.

С всеки изминат ден все по-близки стават продължителните топли дни и тогава хората от звеното ще започнат да опъват телените конструкции в лозята и да засаждат нови овощни градини.

Викентий ДУКАНОВ

Разряди за механизаторите

Наскоро в с. Паисиево се състоя изпит за преквалификация на щатните механици от ремонтната работилница към ТКЗС и бригадните механици от района. Неговата цел беше да се определят разряди на механизаторите, да се проверят знанията им. Сега всеки ще получава заплата, която отговаря на подготовката му. Това ще стимулира хората, ще ги насочва към още по-добро овладяване на професията.

Началникът на ремонтната работилница Симеон Мокрински бе председател на изпитната комисия. Той изслуша внимателно всеки един и даде обективна оценка на показаните теоретически и практически познания.

Много добре се представиха Ахмед Шабанов, Адил Мехмедов, Ибрям Кадиров и др.

Милко НИКОЛОВ

(наш кореспондент)

Задачата не е изпълнена до край

През годините на народната власт здравеопазването в окръга отбеляза големи успехи. Едни от заразните и паразитни болести са вече ликвидирани, а други значително намалени. За това спомогна разширяването на санитарната и ветеринарна мрежа и насаждането на по-висока здравна култура сред населението.

За затвърдяване на постигнатите и постигане на нови успехи в борбата със заболяванията, общи за хората и животните, така наречените зоонози, допринесоха главно план-мероприятията на Окръжния народен съвет

Една от паразитните болести, на която се даде особена тежест за борба, бе ехинококозата — кучешката тения. И това е съвсем оправдано, защото тя е болест, широко разпространена сред животните, от които се пренася по хората, на насяйки огромни щети на народното стопанство и особено на човешкото здраве. От нея годишно се оперираха само в Окръжната болница в Силистра около 10-15 души. А това е твърде тежка и рискована операция, която не винаги завършва с оздравяване.

Сред селскостопанските животни в някои районни на окръга болестта обхващаше от 30—95 на сто от овцете, 30—60 на сто от говедата и над 14 на сто от свинете. Опаразитеността се отразяваше зле върху прираста и угоителната им способност, а вътрешните органи на болните животни се унищожаваха.

Причинителят на ехинококозата е панделкообразен глист, дълъг 5-6 мм, който живее в тънките черва на кучето. Там снася малки яйчица, които се изхвърлят навън и попадат по тревата, зеленчуците и водата. Човек и животните се заразяват от кучешка тения, като погълнат тези яйца. При животните това става с фуража и водата, а при човека, като яде неизмити плодове и зеленчуци, милва заразени кучета, яде с неизмити ръце и пр. От погълнатите яйца в червата на човека и животните се излюпват малки ларви, които пробиват стената на червата и по кръвен път се отнасят в различните им органи. Тук от всяка ларва се развива по един ехинококов мехур, достигащ големина до детска глава. Тези мехури упражняват постоянен и непрекъснато увеличаващ се натиск и тровят организма с веществата, които отделят.

Заразяването на кучето става, като му се даде за храна заразени с ехинококови мехури органи при клане на добитък. От един погълнат мехур в червата на кучето се образуват голям брой тении.

Като най-правилен път за борба с ехинококозата се избра унищожаването на източника на болестта — заразените и излишни кучета.

Благодарение на мерките, които взеха повечето от ветеринарните и медицински работници в борбата с ехинококозата, чрез намаляване на броя на кучетата, се постигнаха чувствителни успехи. Намаля броят на идващите за операция заболели от тения хора.

Но през последните години ентусиазмът, с който беше подета борбата с ехинококозата, намаля. В резултат на това броят на излишните кучета започна отново и то твърде чувствително да расте. Някои от съветите, по вина на председателите и специалистите, не организират цялостни мероприятия за ограничаване и ликвидиране на кучетата. Като такива могат да се посочат съветите в Бабук. Паисиево, Мал. Преславец, Калипетрово и др. При това положение съществува явна опасност да се повиши отново заболеваемостта сред хората и животните и да отстъпим от постигнатите успехи.

Ето защо крайно наложително е да се подобри борбата за унищожаване на излишните кучета. Това ще спомогне за опазването здравето на хората и животните не само от тения, но и от редица други опасни болести, чийто причинител е кучето (бесът, бруцелозата, туберкулозата, шапът и много други).

Необходимо е изградените комисии по места от представител на съвета, ветеринарната и здравни служби за борба със зоонозите незабавно да започнат активна работа. Да се разгърне на широк фронт здравната просвета на събрания, по радиоуредби и пр. Народните съвети да унищожават редовно и целогодишно ненужните кучета, като разрешават само минимален брой за стопански, служебни и ловни цели. Да се поеме и доведе до край починът за създаване на селища без кучета.

д-р Георги СТЕФАНОВ

ДА НЕ ДОПУСНЕМ ПОЖАРИ ПРИ ПРОЛЕТНОТО ПОЧИСТВАНЕ

За изхранване на добитъка през зимата в стопанските дворове на ТКЗС, ДЗС и личните стопанства се съхраняват големи количества сено, слама, царевичак и др. Замърсените отпадъци от този фураж напролет се изгарят. Това налага както противопожарните органи, така също и доброволните противопожарни охрани и народните съвети да организират безопасно почистване на отпадъците. В никакъв случай те не бива да се изгарят в стопанските дворове. Още повече, че през пролетта духат ветрове, които могат да пренесат огъня от едно място на друго и да опожарят сградите, животните и други материали.

През пролетта на 1967 година по време на хигиенизирането на населените места в окръга възникнаха 26 пожара, които нанесоха значителни щети. Така например през м. март на Наим Салимов Расимов от с. Вълкан изгоря оборът и животните. Пожарът бе причинен от съпругата на Расимов. Тя запалила фуражни отпадъци в близост до сградата и ги оставила без наблюдение. Вятърът пренесъл огъня от отпадъците до обора и го възпламенил. Подобни пожари възникнаха и в селата Чуковец, Черногор, Златоклас, Поройно, Скала, Смилец, Искра и др. Не е изключено и през този пролетен сезон да възникнат пожари, като се има предвид, че и сега много кооператори, почиствайки личните си дворове, безогледно палят огън в близост до сгради и други съоръжения.

Пролетното почистване е преди всичко задача на народните съвети. Необходимо е навсякъде председателите да създадат такава организация при хигиенизирането, която да ограничи пожарите. Със заповед те трябва да забранят паленето на огън на открито, да следят за изпълнението ѝ, както и да налагат санкции на нарушителите. Членовете на доброволните противопожарни охрани в селата трябва да бъдат първите им помощници. Необходимо е да се проведе широка разяснителна работа сред населението, като се използват радиоуредбите, киното, събранията и др.

Не е малък и броят на пожарите през миналата пролет, възникнали от детска игра. Янка Маринова Станкова — 9-годишна, и Стоян Маринов Станков — 5-годишен от с. Айдемир, предизвикаха пожар, от който изгоря част от къщата на семейството им. Сюлейман Исмаилов Сюлейманов — 6-годишен и Синан Исмаилов Сюлейманов от с. Ишírково запалиха дома си, който бе опожарен. Нуридин Мустафов и Зия Реджебова от с. Овен, играейки с кибрит, запалиха плевнята на Галиб Видялов и едвам се спасиха. Салъв Алиибрямов Алиев — 4-годишно от с. Преславци, на 31. IV. м. г. запали струпаните до овчарника на ТКЗС фуражни отпадъци, овчарникът изгоря напълно, а овцете едва бяха спасени. Тези и много други пожари, причинени от деца при игра с огън, трябва да накарат родителите, учителите, пионерските организации и цялата общественост да се заеме по-сериозно с противопожарното възпитание на децата.

В много лошо състояние сега са стопанските дворове на ТКЗС Зафирово, Паисиево, Калипетрово и др. В Коларово оборите се пълнят със слама, а гледачите пушат в тях. Това рано или късно ще доведе до пожар. Да не говорим за кооперативните овцеферми, които буквално са затрупани от фуражни отпадъци, а някъде гледачите си позволяват да ги палят, без да си дават сметка, че ще изгорят не само отпадъците, а и сградите и намиращите се в тях овце.

За да бъдат предотвратени евентуални пожари в стопанските дворове и овчарниците на ТКЗС и ДЗС, необходимо е да се създаде подходяща организация за почистване на отпадъците, които да се горят най-малко на 200 метра от сградите.

майор Найден НАЙДЕНОВ

НА СТРОИТЕЛНИТЕ ОБЕКТИ

За тях зимата не е време за почивка. Всяка заран, облечени в топли дрехи и ватенки, те се отправят по звена към обектите. Ту ще довършат някоя постройка, ту ще ремонтират или ще издигат нова сграда.

Още през есента строителите знаеха на какви обекти им предстои да се трудят. Така звеното на Тодор Господинов работи усилено и до края на януари изгради основите на голям навес за манипулация на грозде към първа лозарска бригада. Въпреки големите трудности при пренасянето на материалите, строителите успяха и вече издигат тухлената зидария. До края на месец март навесът ще бъде завършен.

Хората на звеновода Стоян Карамичев бяха първенци за миналата година. Те постигнаха най-високо преизпълнение на плановете и дадоха най-качествена работа. Сега звеното завършва ремонта на комсомолския клуб в селото.

Добре се справят със задачите и строителите от звеното на Стоян Киров. За кратък срок те завършиха боксовете за животните в свинефермата, които са оборудвани според изискванията на зоотехниката.

През зимните дни бяха набавени и подготвени необходимите материали, с които ще започне строежът на административна сграда за кооператива. Монтирана бе и бетонобъркачка, която ще бъде необходима при строежа.

Пред строителите от бригадата към ТКЗС — Айдемир предстои за разрешаване важна задача — да използуват пълния капацитет на наличната техника. Така те ще изпълняват по-бързо плановете и ще постигнат по-евтино строителство

Георги СТАНЧЕВ

ЗАД ФАСАДАТА НА ЦИФРИТЕ

Сегашните проблеми на читалищата като утвърдени центрове на културния живот свързват в тясно единство богатите им традиции, вековния им опит с многото нови дейности, продиктувани от развитието на живота, от нарастващите интереси на хората. На 19 април в салона на Окръжния народен съвет бе проведено отчетно-годишното събрание на Образцовото народно читалище „Доростол" — Силистра. В такава светлина до голяма степен бе изнесеният от секретаря му Георги Димитров отчетен доклад.

Макар и построен по един традиционен начин, докладът информира не лошо присъстващите, далече повече от друга година, за разностранната дейност на читалището в развитието на самодейността, работата му с книгата, за укрепването на някои форми на работа с хората — учащи и възрастни. Много бяха изнесените цифри, с които се целеше да се даде вярна представа за извършеното.

С цифри бе осветена и дейността на библиотеката: толкова читатели, от които толкова възрастни и деца и така нататък... Цифрите за работата на библиотеката са неизбежни, но те не дадоха представа за нейното развитие в сравнение с предидущите години: как се е движил броят на читателите, на раздадените книги. А това е съвсем необходимо и би могло лесно да се извърши. Радва фактът, че през 1967 година книжният фонд на библиотеката е нараснал с 13 416 тома. Да, по-богата, по-търсена става библиотеката на Силистра. И това е хубаво. Но със същите думи не бихме могли да окачествим културно-масовата ѝ работа, която засега е твърде бедна. Както бе посочено и в доклада, управителният съвет през годината нито веднъж не е надникнал по-обстойно в дейността на библиотеката.

Много място в отчетния доклад, заслужено, разбира се, бе отделено на самодейността. През годината на децата и възрастните тя донесе не една радост. С право на първо място трябва да наредим постановката на оперетата „Веселата вдовица". Хубава културна придобивка за града, постигната с усилията на много хора, с преодоляването на много трудности. Една възстановена за града традиция! Още веднъж ще изразим общоприетото мнение — тя не бива да загасва. Оперетният състав трябва да се утвърди като постоянен, за да го виждаме по-често на сцената. Когато говорим за певческата самодейност през миналата година, не можем да не отчетем и постигнатото от представителния хор „Седянка". Колективът изпрати изтеклата година по-укрепен, с добро участие в надпяването във Варна и София. Но и пред него стоят още доста проблеми: попълването му с млади хористи, за което толкова много се възлага на Комсомола, по-редовното посещение на репетициите.

Сякаш вече стана традиция в отчетните доклади на читалището дейността на куклення самодеен театър и кръжока по художествено слово да се охарактеризирва като положителна, като добра и противоположно — дейността на киноклуба и литературния кръжок — за незадоволителна, за слаба. Така беше миналата година. През тази година постановките не са се изменили. Разбира се, хубаво е, че се полагат системни грижи за укрепването на самодейния състав. Радват неговите постановки, радват рециталите на кръжока по художествено слово. Ръководителите на тези два състава имат признателността на гражданството — и заслужено. Но въпросът е кога в положителна светлина ще се отчете дейността на последните две не по-малко важни форми? Струва ни се, че в ръководството им от страна на управителния съвет на читалището трябва да се проявява повече разбиране, повече компетентност.

Новите постановки, новите изисквания вече свързват най-тясно читалищната дейност с Комсомола. Младежта на Силистра е длъжник на читалище „Доростол". Много са съставите, които тя може да оживи и попълни.

В изказванията с острота бе поставен въпросът за увеличаване членовете на читалището, за достойното отпразнуване на неговата 100-годишнина, за спазване на още по-голяма финансова дисциплина.

Събранието избра нов управителен съвет от 11 члена.

От самодейци към читалището бе изпълнена художествена програма.

Сава ХРИСТОВ

Пролет китна е дошла...

От далечни времена българинът посрещал с голяма радост и надежда пролетта. Защото тя е била най-важният и решаващият сезон за стопанското благополучие на животновъда и земеделеца. Тогава природата възкръсвала за нов живот и започвала полската работа. Нивата избуявали. Стадата тръгвали на паша. Отново долитали лястовиците, щъркелите и кукувиците. В горите се завръщали самодивите и самовилите.

Стопанинът вярвал, че големият берекет зависел изключително от капризната природа. И за да закриля съществуването му, той я омилостивявал. Желаел нейната жизнена сила да се прехвърли върху хората и добитъка, нейният буен кипеж да се смеси с бликналите чувства на младостта за либе и дом...

На първия пролетен ден момите и домакините засаждали в градините пред къщите цветята. В някои краища на страната девойките отивали в планината за съчки. Всяка от тях донасяла по 40 съчки. Когато се връщали от гората, момите пеели:

Развидрила се планината,
видя се горе и долу.
Видя се лозе Лалино,
Лала по лозе ходеше,
бял ѝ косатник белееше.
Никой не я съгледа.
Съгледали я овчари,
между себе си думаха:
— Дали е яре сугаре
или е шиле раниче?
Сама се Лала обади:
— Нити е яре сугаре,
нити е шиле раниче,
нами е Лала хубава.

В по-старата епоха българинът тържествено празнувал първия ден на пролетта. Празникът се наричал „Младенци". Дори и названието на тоя празник напомня за младостта не само на природата, а и на човека. С честването му са свързани и редица обреди. В някои села на Западна България рано сутринта на Младенци жените месели и изпичали по 40 хлебчета, които имали особени изображения — с глави и крака. Раздавали ги на пастирите. Населението ядяло червено цвекло, за да е червено през цялата година, т. е. да е здраво.

В пролетните обреди и песни е отразен култът на българина към земята и растителността. Песента, която е съпровождала всеки обредно-магически акт, не е била създадена за празнична забава или естетическа наслада. В нея е изразена съкровената вяра и упованието за богат берекет, плодовитост, здраве и любов. Песните, които са се пеели на различните пролетни календарни празници, са затрогващи, наситени са с много поетичност. И всеки, който е слушал или пял песните, в които се възхвалява природата и трудът на селянина, не може да не почувствува народния поетичен гений, стремежа на народа за благоденствие и щастие!

Затрогващи песни се пеели за семейното огнище. Вълнуващи са и песните за малкото дете, възседнало на „златен стожер вран кон със синьо седло, а юздата — ясна звезда". В ръката си то държи „златна чаша с росна китка", на калпака му „зелен здравец — да е дете заман здраво, заман здраво като здравец".

С пролетта у народната памет са свързани старинни вярвания и представи — говори се и се пее за различни митични същества: за самовили, които грабят моми, за змейове, които се влюбват в девойки. Извършвани са и множество обреди и ритуали с цел да се осигури добра реколта от земеделието и по-голямо богатство от животновъдството.

Днес тези обредни действия са загубили своето първоначално звучение. Те са свидетелство за голямата обич на народа към земята, към природата. Свидетелство за богато културно наследство.

В. ЙОРДАНОВ

Равенство с много събирателни

На 18 март бюрото на Окръжния комитет на съюза на учителите и отдел „Народна просвета" на съвместно заседание изслушаха информация за работата в училище „Никола Вапцаров" — Силистра по професионалното ориентиране. Тя беше изнесена от Гоци Гоцев, заместник-директор, и имаше за цел да осветли периметрите по този проблем в дейността на комисията по професионалното ориентиране, на административното ръководство и на учителската организация. Веднага трябва да посочим, че инициативата е замислена добре и може да се очаква, че ще даде известни резултати както в работата на училище „Н. Вапцаров", така и на Окръжния комитет на съюза на учителите.

В информацията много факти говореха, че колективът на училището полага с последователност похвални усилия, за да доведе до по-добра резултатност търсенията си конкретно по проблемите на професионалното ориентиране. Още в началото на тази учебна година е изградена шестчленна комисия, която е станала инициатор на редица мероприятия — на първо място запознаване на целия учителски колектив с теоретическата постановка на въпроса за професионалното ориентиране. Творческата работа на учителите още в началния курс, поредицата утвърдени извънкласни форми — математически двубои, олимпиади, викторини, вечери на различните предметни кръжоци — всичко това съдействува за изграждане на трайни интереси у децата към даден предмет, към дадена наука, към определена професия.

Особено място е отделено също така на индивидуалните беседи на класните ръководители с осмокласниците, на анкетите с тях. Именно чрез тях е установено какви са желанията на децата, предпочитанията им към едно или друго училище.

Много труд и сили са били необходими, за да се издири успехът на осмокласниците от миналогодишния випуск, постъпили в най-различни училища. Макар че само трима не са продължили образованието си, трябва да се изтъкне, че на много от останалите успехът е нисък. Това също така дава пълни основания да се помисли какво още липсва в правилната ориентация на възпитаниците на училището.

Училището е инициатор на срещи с родителите, с директорите на различни училища: на Механотехникума, на ПТУ по дървообработване.

Дейността на училище „Н. Вапцаров" по разглеждания проблем бе оценена като добра. Наред с това бяха направени някои ценни препоръки, които на всяка цена трябва да се имат предвид. Най-напред става дума за контакта с родителите. Той, за да бъде резултатен трябва да се установи още в долните класове и децата да се ориентират към училища съобразно и интересите, и възможностите им. Иначе може да се достигне до нежелателни резултати. Когато се говори за определена професия, трябва да се посочват не само положителните ѝ страни.

Работата за ориентацията на децата към бъдещата им професия е равенство с много събирателни, всяко от които не е за подценяване. Утре в живота ще имаме кадри-творци, ако се га за бъдещето им мислят повече хора, с повече разбиране.

П. ПЕТРОВ

ПРЕД ГОЛЯМАТА ПРОВЕРКА НА СИЛИТЕ

(Беседа с ръководителя на хоровия и оркестровия състав на Ансамбъла за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС Станьо Бенев)

В залата за репетициите в часовете на това пролетно утро е тихо. Сякаш тук никога не са екгали хороводни подвиквания, не са изтропвали в крак пъргавите крака на танцьорите. Но тази тишина е измамна. Последната репетиция на Ансамбъла за добруджански песни и танци при Окръжния народен съвет и ОСПС е продължила до късно през последната нощ и ръководителят на двата състава — хоровия и оркестровия — Станьо Бенев е още под властта на последните си впечатления от самодейците. Той живее всецяло с трескавата подготовка на Ансамбъла за предстоящата му голяма проява — участието в IX световен младежки фестивал през това лято в София. Всъщност и въпросите ни бяха адресирани преди всичко в тази насока.

— Участието ни в IX световен младежки фестивал е колкото радостна, толкова и отговорна задача. Като се изключи участието на четирима танцьори на фестивала в Москва преди няколко години, ние като цяло за първи път ще трябва да мерим сили с много и различни по майсторство противници. Вече знаем как беше оценена нашата подготовка от журито, което оглавяваше контролните прегледи във Варна. От цялата зона бяха още стливени само три музикални и пет танцови състава и един народен оркестър.

— Как се подготвя за това събитие нашият Ансамбъл?

— Подготовката се извършва интензивно. Репетиции има почти всяка вечер както на моите два състава, така и танцьорите, които ръководи Стоил Енчев. За нас се полагат максимум грижи както от страна на ОНС и ОСПС така и от страна на Окръжния и Градския комитети на Партията и Комсомола. Поради това че в тази зала има лоша акустика и е трудно да се направи пълноценна преценка на качеството на репетициите на хоровия състав и оркестъра, сега се строи нова репетиционна зала, която ще можем да ползуваме още през месец май.

— А какъв ще бъде репертоарът на Ансамбъла? Какви теми са залегнали в него?

— Темите са предимно с патриотичен и лиричен отсъпк и като цяло репертоарът е наситен с добруджански фолклор.

— А как вие и Стоил Енчев, като ръководители на Ансамбъла, преценявате подготовката на самодейците?

— Ако бяхме от хората, които обичат да се самоуспокояват, вече бихме казали: „Достатъчно". Но нашата дългогодишна практика в самодейното дело ни кара да бъдем доста самокритични. Всъщност това се налага и от едно друго обстоятелство — нашият репертоар вече е излязъл от рамките на програмата за самодейните колективи и ние гоним постиженията на профсионалистите, положение, което ни ангажира твърде много.

Подготовката на трите състава вече наистина е много добра, но има какво да се каже в границите на пожеланията и амбициите ни. На първо място — танцовият и оркестровият състави все още имат неизявени възможности. До голяма степен това може да се каже и за хористите. Фактът, че ние трябва да представим на Фестивала фолклора на родния добруджански край, въодушевлява твърде много самодейците и може би именно затова репетициите засега са нещо най-съществено след работното време.

— А как се отзовават ръководствата на предприятията и учрежденията, от които са самодейците? Има ли разбиране от тяхна страна за отговорността на това голямо начинание?

— Повечето ръководители проявяват разбиране. Но трябва да кажа, че съществуват ръководства на предприятия и учреждения, които често стават причина за закъснението на самодейците за репетиции. А това нарушава ритъма на подготовката ни. За тази цел ние сме изготвили писма до всички предприятия — дано да свършат полезна работа.

— Другарю Бенев, гражданството на Силистра ще има ли възможност да види на сцената своите пратеници преди дните на Фестивала?

— Ние наистина ще се представим с един премиерен концерт, който ще бъде последна проверка на Ансамбъла преди отпътуването му в София за голямата проверка на силите...

Хоровият състав

За учениците часовете по химия винаги са били интересни с лабораторните занятия.

На снимката: Лабораторни занятия в XI-в клас на тутраканската гимназия, ръководени от преподавателя В. Митев.

НА ГОСТИ В ДРАГОВО

(ФЕЙЛЕТОН)

ЕДНА непредвидена случайност ме доведе в Драгово. Какво да ви река — то тук всичко за драгост да го гледаш, а душата ти, дето има една дума, се топи от сладост като шекерена пръчка. Приятният мирис на топъл хляб раздразни обонянието ми и засили апетита ми, зер бях изгладнял. И закрачих към фурната.

— Дай — казвам — един хляб. — Ама хем топъл, хем препечен да бъде.

Но като се запъна оня ми ти продавач, не може, та не може. „Хляб — казва — даваме само с купони". Абе, джанъм, отде купони у меня, нали ти плащам. А оня не иска и да чуе. „Ако в канцеларията ти дадат купони, и аз хляб ще ти дам".

Няма що. Тръгнах нагоре, накъдето той ми посочи. Отдалече още чувам една дандания. Ще речеш, че стотина цигани джамбазлък правят.

— Ти мене, Стойко, не ме смятай за балама — боботеше онзи, дето беше прекрачил стола като кон.

— Ти ли, бе, ти ли — крещеше друг — устата му миришат на мляко, а той с мене на карти ще играе.

— Абе, другари, не може ли малко по-тихо — обади се една служителка, която пресмяташе колони от цифри.

— Главата ми се наду от тази гюрултия — махаше друга с ръка.

Като гледах всичко това, рекох си да се измъкна колкото се може по-скоро от тази мишеница, зер може и припадък да ме удари. Както незабелязано влязох, така си и излязох.

Реших да се отбия до кръчмата, белким там ще намеря нещо да се подкрепя. Прекрачих прага и гледам в дъното неколцина бият ли, бият ли юмруци по масата. Карти играят хората... Постоях, постоях пред тез гяха, защото и тук никой не ме забеляза, и попитах:

— Абе, другари, има ли тук продавач?

Един от играчите извърна глава. Казва:

— Има, има, какво искаш?

Изреждам аз това—онова, а той отсича:

— А хляб носиш ли си? — пита ме оня...

И тогава се сетих, че имах един аскер аркадаш, по прякор Топуза. Попитах за него, а те ми отговарят:

— Абе той в канцеларията се не свърта много. Доскоро беше при нас, но го потърси в читалището, там има по-здраво каре. Ако го няма там, виж в училището.

И тръгнах по дирите на отколешния си приятел, Топуза. Най-първо се отбих в читалището. Гледам в една от стаите неколцина млади хора въртят белота и нехаят.

— Докторе, я виж какво за па тоя на вратата — обърна се един от играчите към съседа си. Питам го за моя приятел, а той стиснал здраво картите, задавен от тютюнев дим, се изсмя и ми рече:

— Беше тука. Потърси го в училището...

Тръгнах надолу към училището. По двора дечурлига търчат и викат колкото им глас държи. Почуках леко на вратата. Дочух припрян шепот: „Скрийте картите". След това една чернокоса учителка открехна вратата. Влязох в учителската стая и като разбраха за какво съм дошел, успокоиха се ония ти даскали и пак зацакаха картите.

Ето ме най-после при него. Здраво стискане на ръцете, запознанство с домакинята, след което започна разговор за казармата.

— Е, тази вечер си ни гост, нали? — тупна ме по рамото Топуза и хвърли няколко намигвания към жена си.

Чукнахме се вечерта наздравица, хапнахме и все се ровехме в спомените. Изведнъж телефонът иззвъня. Грабна го Топуза с маниери на началник и поведе разговор:

— Охо, ти ли си, баджанак? Така ли? За второ каре... Добре, добре. Разгеле гост имам, ще запълни дупката.

Той остави слушалката, приближи ме и додаде:

— Баджанакът ме вика у тях, ще идем двамата. Щяло да има нещо като кьор софра. Някоя сърничка трябва да са ударили, я някое прасенце са изписали. Ти ще попълниш карето.

— Но аз, такова, не играя...

Какво беше у баджанака на моя приятел, няма да ви разказвам. Но ви съветвам добре да усвоите изкуството на белота, зер иначе ще се червите като мене, че сте изостанали от времето, че преждевременно сте остарели...

Добромир СТРЕМСКИ

с. Цар Асен

БАСКЕТБОЛ

Рутината си каза думата

НОВИЯТ спортен комплекс в село Сребърна стана център на проявите на баскетболистите от селата в съботния и неделен ден. На отлично подготвените площадки се срещнаха шестте отбора — финалисти в окръжното първенство — Главиница, Сребърна, Межден, Калипетрово, Нова Черна и Ситово.

Дирижираният жребий постави в група „А" отборите на Калипетрово, Нова Черна и Сребърна, а в група „Б" отборите на Главиница, Межден и Ситово. Докато отборът на Главиница успя още в събота да сломи съпротивата на своите съперници по категоричен начин, то в група „А" се разви остра и напрегната борба. След като домакините загубиха с 16 точки от Калипетрово, те само след два часа успяха да се поздравят с победа над реномирания отбор на Нова Черна в един напрегнат и интересен двубой. В неделя заранта дойде времето да се реши окончателно въпроса за първото място в групата между отборите на Калипетрово и Нова Черна. На Н. Черна им трябваше победа с 10 т., за да бъдат първи. И те се спуснаха да гонят тази победа, но не им достигнаха силите и те трябваше да преклонят глава победени.

В мач за трето и четвърто място отборите на Сребърна и Межден изнесоха един мач, който задоволи зрителите. За първо място последни в борбата встъпиха Калипетрово и Главиница. Тук си дадоха среща младостта на калипетровските момчета срещу голямата рутина и състезателен опит на баскетболистите на Главиница. В началото на нас ни се вярваше, че ще победи младостта, но в край на сметка рутината си каза тежката дума. Крайно класиране — Главиница, Калипетрово, Сребърна, Межден, Нова Черна и Ситово.

* * *

ИШИРКОВО. Баскетболните състезания при жените в Ишириково започнаха с един отбор по-малко. Състезателките от Черник, които бяха победителки от баскетболните състезания в Дулово, не се явиха. То ва затрудни до известна степен организаторите и най-вече отборът на Главиница, който трябваше да играе и двете си срещи в събота. Отборът загуби и двете си срещи — най-напред от Ишириково, а след това от Калипетрово, с което зае третото място.

В неделя отборът на Калипетрово се наложи убедително над баскетболистките от Ишириково с резултат 38:26 и зае първото място в крайното класиране. Те превъзхождаха както с подготовката си, така и с тактиката на игратта. Нека се надяваме, че на републиканското първенство този отбор ще повтори успеха си от миналата година.

Георги РАЙЧЕВ
Ангел КАЛИНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 35 (1352) | Събота, 23 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ОТКРИВАНЕТО НА ВЪЗДУШНАТА ЛИНИЯ СИЛИСТРА — ВАРНА — СОФИЯ

ПРИВЕЧЕР на 20 т. м. над Силистра кръжеше самолет. Това бе АН—14 (Пчелка) на предприятие „Хемус—Ер" при ДСО Българска гражданска авиация, с който жителите на града и окръга ще пътуват за Варна — София. Със самолета пристигна директорът на авиационното обединение Христо Михов, който уточни много въпроси с ръководителите на окръга и бе сключен договор с Окръжния народен съвет.

Официалното откриване на новата въздушна линия Силистра — Варна — София ще стане на 31 март т. г. на летището край Калипетрово, а първият редовен полет ще бъде на 1 април. По предварителни уточнявания е прието следното разписание за месец април:

Сутрин самолетът ще отлита от Калипетрово в 6,30 часа. За 35 минути ще пристига във Варна, откъдето в 7,25 часа пътниците ще отлитат с големия самолет и ще бъдат на Софийското летище в 8 часа. Обратно от София ще вземат самолета към 17 и в 19 часа ще пристигат в Силистра.

Билетът за самолета до Варна ще струва 4 лева, а общо Силистра — София — 17,70 лева по лятното разписание. Тъй като трябва да се запазват места във Варна, билетите ще се вземат до седемнадесет часа предния ден. Силистренският самолет ще вози осем пътника. Ако се установи, че кандидатите за пътуване са повече, ще се пусне по линията по-голям самолет, като се разшири летището край Калипетрово.

Със самолета, който пристигна на 20 март, заминаха за София първите пътници по новата въздушна линия — Цветка Нанчева от промкомбинат „Текстил" и Стоян Лечев от Окръжния народен съвет.

Димо **ИВАНОВ**

СЕИТБЕНИ ДНИ В ОКРЪГА

Срочно и качествено

С подготвен инвентар, с почистени семена посрещнаха алфатарци пролетната кампания. Първият сеитбен ден в стопанството бе 11 март. Едновременно в различни блокове започна сеитба на овес — 250 дка и пивоварен ечемик — 700 дка. След тези култури кооператорите се справиха успешно с фия, който зае 150 дка.

Сега отделните бригади сеят грах. Половината от предвидените 800 дка са вече засети.

Най-добре е организирана пролетната кампания в III участък. Ръководителят му Коста Георгиев и неговите помощници влагат много умение и настойчивост в изпълнението на всяка задача.

Не отстъпват в работата и кооператорите от бригадата за комплексна механизация, която се ръководи от Георги Великов. Те се стремят към една единичка цел — да засеят срочно и качествено.

В цялото стопанство са подготвени площите, които ще бъдат засети със слънчоглед. Планираните 7 800 дка са наторени средно с по 40-50 кг суперфосфат и дискувани. Сега механизаторите култивират земята и за другите средноранни култури.

През напрегнатите пролетни дни най-резултатен е трудът на трактористите Йордан Великов, Петър Динев и Кирил Гецов. След тях земята, приютила всички семена, е навсякъде изравнена.

Впрочем за това имат дял и сеячите — все опитни, дългогодишни стопани.

Темпът и добрата организация, с които алфатарци започнаха пролетната кампания, ще помогнат до голяма степен за постигане на по-високи добиви от пролетните култури.

М. **ТРИФОНОВА**

В УСИЛЕН ТРУД

Отдавна очакваха полевъдците и механизаторите от с. Дичево оправянето на времето. Много усилия бяха положили те през зимните месеци в подготовка на пролетната сеитба. Ето че дългоочакваният ден дойде. Машините оживиха полето. Механизаторът Халми Адилов за кратко време засял 200 дка грах за сено и 300 дка коноп. Но зимата е капризна. Времето се развали и сняг покри земята. Сеитбата бе прекъсната.

Едва на 20 март стана възможно отново да се работи в полето. Механизаторите не чакаха покана. Тракторите запяха в различни части от землището на селото. Едни подготвяха почвата, други торяха, трети сееха. Механизаторът Карол Илиев започна сеитбата на захарното цвекло. Блокът, определен за тази култура, бе 300 дка. Още преди да мръкне добрият тракторист бе преминал половината му. А на другия ден до обяд го засял целия.

В другия край на землището кръстосваше полето беларусът на Халми Адилов. Той засяваше грах за зърно. И неговата работа спореше.

Скоро ще дойде ред и на слънчогледа. В землището на с. Дичево тази култура ще заеме 1 100 дка. Времето е все още студено и това е единствената пречка, за да не започне нейната сеитба. Сега механизаторите подготвят площите, определени за слънчоглед. Наторяват ги и ги култивират. За последен път оглеждат и пневматичните сеялки.

Полевъдният бригадир Тахир Алишев е неспокоен. По цял ден не се прибира от полето. Обикаля тракторите. Проверява как се извършва сеитбата и останалите мероприятия. Настоява всичко да се извърши така, както изисква агрономическата наука. Доволен е той от работата на механизаторите. Съществени пропуски не може да открие. А това ще осигури получаването на богата реколта през тази година.

Зия **ИСМАИЛОВ**

Семена в лехите

През тази година кооператорите от полевъдната бригада на Джевдет Назифов от с. Брадвари ще отгледат 600 декара тютюн от сорта „Остролист".

По план бригадата има да засее 9 000 квадратни метра лехи. От тях 3 000 квадратни метра са топли парници. За тази цел кооператорите отрано започнаха да складират оборски тор, който извозваха в първите дни на месец март за зареждането на парниците, предвидени за производство на тютюнев разсад. Хубавото време в началото на м. март позволи на кооператорите да изкопаят предвидените по плана парници.

Студеното време към средата на месеца задържа за малко работата, но сега тя отново е в своя разгар. Заедно с подготовката се прави подхранване и третиране на почвата против болести.

Само за два дни хората от бригадата засяха предвидените 2 000 квадратни метра топли лехи от първия етап. След няколко дни ще бъдат засети и останалите парници. Целта е да не се развие едновременно тютюневият разсад и да се затрудни разсаждането му.

Рамис **ДЕМИРДЖИЕВ**

Стругарят Петър Хорозов от механичния цех на ЗММ—Сигадир, но и отличен стругар гадир, но и отличен стругар Той ежедневно преизпълнява трудовите си норми.

Снимка: Стоян **ТОДОРОВ**

В лозята е оживено

Кооператорите от лозаро-овощарската бригада на с. Йорданово с ръководител Ганчо Ганев използуват хубавите мартенски дни за работа в поверените им отрасли. Наскоро те завършиха окопаването на овощните дръвчета, след което се прехвърлиха в лозята.

През тази година бригадата ще обработи 380 дка лозя. Първата грижа на кооператорите сега, когато е все още студено, е да ремонтират телената конструкция. След това ще пристъпят към отгрибване, окопаване и преораване на лозовите насаждения.

Николинка **ВЪЛЕВА**

Нова придобивка в Алеково

От десетина дни пивница „Зарезан" в центъра на село Алеково има много повече клиенти. По-рано хората я посещаваха, за да се почерпят или да си купят цигари. Сега те идват тук, за да закусят, обядват или вечерят. Пивницата е вече едновременно и стол. Ръководството на потребителната кооперация взе мерки за преустройството на помещенията за тази цел. Изградени бяха необходимите кухненски съоръжения. Готвачът Иван Петров приготвя топла храна на постоянните столуващи и на приходящите. Вечер се предлага и скара.

Много са доволни механизаторите, които имат възможност сутрин да закусят тук и навреме да потеглят с машините си към кооперативните блокове. Вече са се записали като постоянни столуващи десетина семейства — учители, служители от болницата, съвета, ТКЗС и др. Хранят се всеки ден и по 30-40 приходящи.

Досега някои служители се хранеха в стола към ученическото общежитие, което беше неправилно, а останалите търсеха други възможности. Сега този въпрос е вече разрешен. Режийните разноски се поемат от съответните учреждения. Тенденцията е към услугите на обществения стол да прибягнат и много кооператори, което ще ги облекчи при напрегнатата полска работа през лятото. В началото има известни трудности в снабдяването с продукти. Няма съмнение, че те ще бъдат преодолени и столът ще се превърне в чудесна придобивка за трудещите се от Алеково.

Димитър **ВЪЛЕВ**

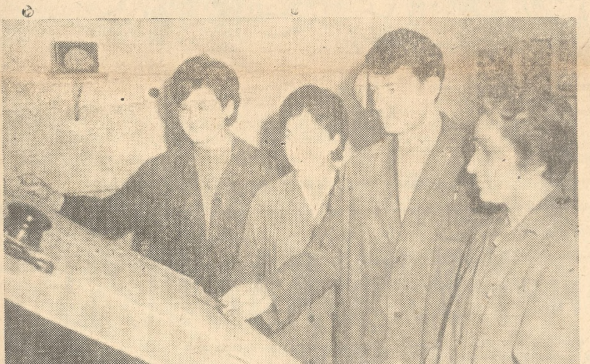

Младите конструктори от групата на инженер Стефка Цекова при ДМЗ „Стомана" разработиха конструктивна документация за колерганг „КЛ-2" и стационарно точило. В този колектив участвуват още инженер Мария Дворникова и конструкторите Петър Петров и Пенка Николова.

НА СНИМКАТА: Четиримата млади конструктори са застанали пред работния чертеж и обсъждат, доуточняват и коригират някои подробности.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОТНОВО ПЪРВЕНЦИ

Неведнъж животновъдите от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево се нареждат на първо място в стопанството. Първите месеци от годината донесоха нови успехи на хората от III животновъдна бригада. Тук се отглеждат 2 212 свине за угояване, 102 говеда и 2 групи прасета от 2 до 4-месечна възраст. До края на февруари свиневъдите постигнаха 70 423 кг прираст, вместо очакваните 52 749 килограма. Най-резултатен е трудът на Мюджеллит Мюслюмов. Той изпълни плана си 175 процента. След него са другарите му Христо Лазаров, Лазар Радев и Мюсат Харунов.

Гледачите на малки прасета Петър и Маринка Владови се нареждат на едно от първите места в бригадата. Вместо 230 г среднодневен прираст те получиха по 507 грама.

Говедовъдите Мехмед Билялов и Тахсин Шюкриев също не изостават. До началото на март те постигнаха по 1144 г среден прираст дневно от животно.

По предварителни данни може да се каже, че и третият месец от годината е успешен за животновъдите от Ножарево. Те ще продължат да бъдат първи между другарите си.

Ахмед ДЕМИРОВ

ДОВЕЧЕРА — ПРЕМИЕРА В СИЛИСТРА

След постановката на „Бялата смърт" и „Вампир" довечера силистренският театър към Окръжния народен съвет ще се представи пред гражданството с третата си за сезона премиера — комедията „Близнаците" от българския автор Панчо Панчев. Панчо Панчев вече е познат на зрителите с няколко свои пиеси. А комедията му „Близнаците" може би през настоящия театрален сезон е най-модната пиеса — реализирана е от няколко наши големи театри: варненския, старозагорския, кюстендилския и др.

Комедията „Близнаците" не блести с особено големи художествени качества, но тя е твърде различна в трактуването на идеята и затова често привлича погледа на режисьорите. Освен това в нея има нещо много хубаво и неподправено от българската атмосфера, от българщината изобщо. Макар че е изградена като приказка, съвременното звучание на комедията е съвсем лесно доловимо. На прицел в нея са поставени някои недостатъци, пряко свързани с облика на нашата съвременна младеж. Тя ревностно защищава чистотата в отношенията на младите — проблем, за който не можем да кажем, че не ни вълнува сега; тя още веднъж ни убеждава, че трудът усъвършенствува и изгражда човека. Без да има силен социален заряд, комедията „Близнаците" поставя много етични въпроси, свързани с възпитанието на хората в духа на родните традиции.

С постановката на „Близнаците" силистренските зрители ще се срещнат с едно ново име — гост-режисьора от Българската телевизия Атанас Ранков. Те ще имат възможността да преценят усилията му за изграждането на спектакъл, потопен в атмосферата на българската земя, огрян от лъчите на българското слънце, и едновременно с това насочен към един по-тесен контакт със зрителите.

Главните роли се изпълняват от актьори, които вече са ни познати добре: Елена Манчева, Александър Петров, Тимофей Луков, Иванка Кръстева, Веса Чапкънова.

Художник на постановката е Тодор Чапкънов.

В поредната среща на колектива на театъра, на гост-режисьора Атанас Ранков със зрителите желаем сполука.

С. ХРИСТОВ

КЪМ ПО-ВИСОКИ ХОРИЗОНТИ

Влезе ли посетител на територията на цеха за мебели при завод „Оргтехника", не може да не му направи впечатление гладкият асфалтов път, спортната площадка, акуратността на подредените материали и чистотата на района. А само преди година този двор с нищо не се отличаваше от изровените пътища и разхвърляността на материалите на съседните му цехове от „Електрометал".

На една територия от декар и половина е разположено помещението, където се обработват детайлите за библиотеки, бюра и някои други канцеларски мебели. Поточността на производството тук се съблюдава и макар да не е още въведен конвейер за вътрешно-цеховия транспорт, детайлите са в строги кубични форми, в палети, те преминават от обработката на един възел към друг.

— Макар да имаме още много задачи за осъществяване в технологията и усъвършенствуване на производството — с известна гордост казва ръководителят на цеха Петър Желев, — то ние твърдо може да кажем, че в тази насока сме на по-висок стадий от ТПК „9-ти септември".

За преминаване на по-високо стъпало в производството много спомага тясната специализация. Тук се произвеждат серийно ограничен брой мебели — бюра и библиотеки — за обзавеждане на обществени учреждения. Цех — единствен по рода си в страната. Сега е изработен и рулетъчен шкаф, който скоро ще бъде също пуснат в серийно производство.

Този цех с разрастването си и с укрепването на завода за електронни калкулатори видимо ще се строи в самостоятелно предприятие и с това ще му се предостави възможността като единствено по рода си в страната предприятие да се развива с по-големи перспективи. Още повече, че на път по Дунава Силистра е първият речен пункт на страната. Някой би възразил, че е нецелесъобразно да се превозва готова мебел от Силистра за Свиленград, Петрич или Видин. За по-удобното превозване тук са помислили отдавна. Всички мебели, изработвани в този цех, се правят леко сглобяеми. А разглобката облекчава много превоза им. Ако в една товарна кола, да речем, се вместват сглобени 5-6 бюра, то в разглобен вид в същата се превозват 50-60 броя от тях.

Темпът, с който нарастват мощностите на този цех, са обнадеждаващи. Ако през миналата година обемът на продукцията тук бе за 240 000 лева, то през настоящата ще бъде 340 000 лева, а през идната година тази цифра ще бъде удвоена. За разширението на производствената дейност цехът набира сили. Доставени са съвременни дървообработващи машини от ГДР, Полша и другаде. Налице е и главният залог за успеха — трудолюбивите и опитни дърводелци, които постоянно повишават своята квалификация. При цеха действуват непрекъснато два кръжока за повишаване на професионалната квалификация. Поддържа се бодър духът и на социалистическата надпревара, макар че тук заплащането е още повременно и според разряда, не страда ни качеството, ни количеството. Цеховият колектив завърши производствената си програма за миналата година успешно.

За добрата работа играе положителна роля не само материалният стимул, който е безспорен факт при системното преизпълнение на нормите от всички, но и добрата организация и високото съзнание от страна на работниците към своите задължения, благородната социалистическа надпревара и т. н. При отчитането на съревнованието често биват излъчвани за индивидуални първенци мебелистът Александър Павлов, добър производственик и качественик, машинистът Добри Русев, полировачката Стефка Светозарова, Марийка Христова от кратонажния участък и др.

Участието на целия колектив в борбата за привеждане на цеховото помещение, както и асфалтирането на двора и пътя, водещ към цеха, на доброволни бригадни начала, говори за този дружен колектив, че той е поел борбата за комунистически труд присърце и осъществявайки важния комунистически принцип „Да се трудим и живеем по комунистически!", крачи към по-високи хоризонти не само с успеха в производството, но и с възпитанието на човека.

Михаил ТОМОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 20 март в Силистра се състоя пленум на ОК на Съюза на учителите, на който бе обсъден въпросът за организационното състояние на учителските организации.

* * *

От 20 март между Силистра и Русе пътува моторен кораб на подводни криле „Ракета". Сутрин пристига от Русе в 8 часа и 15 минути, а в 8 часа и 30 минути тръгва от Силистра за Русе.

* * *

Тези, които се интересуват от лекарствата елениум (хапчета за нервно болни) и носкапин (сироп за кашлица), могат да си ги купят от аптека № 1 в Силистра. Тези лекарства липсваха в аптеката няколко месеца.

* * *

„Пролетна вечер — 68". Така нарекоха комсомолците от Силистра инициативата на ГК на Комсомола, СП „Културен отдих и художествена украса" и Дома на културата при Профсъюзите да организират една хубава, пълна с настроение вечер по случай първата пролет. На 21 март вечерта ресторант „Албена" пак беше „превзет" от млади хора. В паузите между изпълненията на оркестъра прозвучаха монологът на Пролетта (девойка в бяла рокля), естрадни песни в изпълнения на Георги Недялков, изпълнения на китарен състав и др. Бяха организирани забавни игри, викторина, конкурс за мис Пролет и др.

* * *

През следващата седмица кино „Москва" в Силистра ще прожектира английския цветен филм „Траперът", а кино „Доростол" — филмите „Четири жени за един герой" (френски) и „Сватба с препятствия" (чехословашки).

* * *

В книжарница „Георги Димитров" — Силистра са пристигнали десетки нови книги, между които „Приключенията на Лукчо" от големия италиански писател Джани Родари, романът „Ориноко" на Аркади Фидлер и повестта „Островът с двата кладенеца" от Стефан Поптонев.

* * *

Дуловският самодеен естрадно-сатиричен състав „Спектър — 68" (на турски език) посети със своята програма с. Каолиново, Шуменско. В близките дни ще посети и редица други селища на нашия и съседните окръзи. А битовият състав „Добруджанска мозайка" на 21 март гостува в с. Цар Асен. Той също ще посети и други села на окръга.

* * *

Гост на децата от с. Айдемир на 21 март вечерта е бил кукленият театър от Русе.

Довечера самодейци от селото ще представят пиесата „Хан Татар".

* * *

Битов състав с известния народен певец Йовчо Караиванов е посетил няколко села на окръга. Довечера съставът ще гостува в с. Малък Преславец.

ВЕЛИК ТРИБУН НА РЕВОЛЮЦИЯТА

(По случай 100 годин от рождението на М. Горки)

Биографията на Горки като велик гражданин и писател е неделима от биографията на руския и на световния пролетариат. Него го ражда и издига първият тласък на руската пролетарска революция, неговото творчество е първата и най-висока трибуна на световната пролетарска художествена мисъл.

Своята поява на литературното поприще Горки сравнява с вик на протест. Той не може да се помири със страшната социална действителност, която го заобикаля, той не може да приеме тежките „оловни мерзости“, които са легнали като кошмар над трудова Русия. И с неугасим младежки жар той започва своята неуморна борба срещу жестокия строй на собствениците, който неумолимо разваля естествената красота на живота.

„...Във всички тежки моменти на живота — изповядва Горки, — във всички трудни минути моето сърце е пяло винаги един химн: „Да живее Човекът!“. И този светъл химн за човека звучи с тържествена сила в цялото творчество на великия писател.

Горки отхвърля всички теории, които разоръжават човека, които го примиряват със социалните неправди и го обричат на вечно робство. Според него страданието е най-голямото унижение на човека, затова то трябва да бъде изкоренено от човешкия живот и да бъде забравено завинаги от бъдещите свободни и щастливи хора. Страданието на хората според Горки трябва да се трансформира в революционна енергия, човекът трябва да разкъса оковите на всяко робство и да вложи своите сили във великата епопея на съзиданието.

За Горки съществуват две форми на живот — „живот горение“ и „живот гниене“. Животът горение е присъщ на борците за общо щастие, на строителите, на хуманистите, устремени към велик идеал. Животът гниене — това е съществуването на пошлите и егоистични еснафи, които не познават никакви идеали, които се чувствуват добре в гнаната черупка на своето „подличко лично щастие“.

В цялото си творчество Горки утвърждава смели и доблестни герои, герои с щедри сърца, устремени напред и все по-нагоре. В същото време писателят отрицава, съди и заклеймява с печата на позора мракобесиите, потисниците, експлоататорите, които според него са въплъщение на „зоологическия морал“.

Най-голяма красота вижда Горки у човека, който върши подвизи в името на общото човешко щастие. С несравним блясък се проявява тази красота в лицето на онзи чуден Данко, който в драматичен момент, от любов към хората, разкъсва гърдите си, изважда своето сърце, което пламти по-ярко от слънце, и с този факел на великата човешка любов повежда своето племе към спасение. За Горки „безумството на храбрите — това е мъдростта на живота!“

На големия хуманист и велик писател е ясно кой разваля живота, кой разрушава красотата на човека. Един негов герой, обръщайки се към хищните капиталисти, говори със страшна ненавист: „Вие не живот сте устроили — помийна яма сте направили! Мръсотия и воня сте разнесли вие с вашите дела... С чужда сила живеете... С чужди ръце работите! Колко народ с кървави сълзи плаче от големите ваши дела! И в ада за вас, гадове, няма място според заслугите ви. Не в огън, а в кипяща кал ще ви варят!“

Капиталистите са превърнали живота в помийна яма. Това е ясно. Но кой ще изчисти тази помийна яма, кой ще преобрази живота? Тези смели и доблестни герои Горки вижда в работниците И по-точно в руската работническа класа, призвана да донесе революционното преустройство на Русия и на целия свят. Дружбата на Горки с Ленин му дава много. И най-голямата заслуга на Горки като писател се състои в това, че той пръв в световната литература показва революционния пролетариат като герой на започващата се нова епоха. В класическия си роман „Майка“ авторът показва как работническата класа, водена от партията, започва своите класови битки в името на социализма. Героят на този роман, работникът Павел Власов, говори на своите жалки съдии: „Ние сме социалисти. Това значи, че ние сме врагове на частната собственост, която разединява хората, въоръжава ги един срещу друг... Вие откъснахте човека от живота и го разрушихте; социализмът съединява разрушения от вас свят в едно цяло и това — ще бъде!“ С романа си „Майка“ Горки става основоположник на социалистическия реализъм в руската и в световната литература.

В цяла редица бележити свои произведения, като „Тома Гордеев“, „Тримата“, „Градчето Окуров“, „Животът на Матвей Кожемякин“, „Последните“, „Животът на излишния човек“, „Васа Железнова“, „Делото на Артамонови“, „Егор Буличов и другите“, „Животът на Клим Самгин“ и др., Горки изправя буржоазното общество пред съда на историята. От позицията на своя висок хуманизъм той осъжда това общество, показвайки неговата античовешка природа, неговото разложение и неизбежна гибел.

В произведения от типа на „Детство“, „Сред хората“, „Моите университети“, „Приказки за Италия“, „Разкази за героите“, „По Съветския съюз“ великият писател показва чрез ярки образи и картини, че народът е носител на най-високи човешки добродетели, на най-светли пориви и мечти, че той е създател на всички материални блага и духовни ценности. Голям мислител и художник, Горки утвърждава народа като безсмъртен творец на историята, като неуморен носител на прогреса. Той дълбоко вярва, че човечеството ще си завоюва светло бъдеще и най-сигурен залог за това е победата на Октомврийската революция, великото дело на социализма в Съветския съюз.

Отразявайки по художествен път закономерностите на историята, освободителната борба на трудовите хора, Горки страстно утвърждава делото на комунистите. Особено ярък феномен вижда Горки в лицето на руските комунисти-революционери. А най-светлият образ сред тях е Ленин. Според писателя Ленин изпълва понятието човек с най-голямо, с най-благородно, с най-красиво съдържание.

Епохалното творческо дело на Максим Горки е заключило в себе си живия дух на революцията, нейното настъпателно движение, нейните светли перспективи! Родено от революцията, това дело служи на революцията. То учи всички поробени хора как да се борят до пълна победа, как да построят своя нов свят на правдата и свободата!

Проф. д-р Симеон РУСАКИЕВ

Писма на ЧИТАТЕЛИТЕ

Занемарено кино

Кината са предназначени за културен отдих на посетителите. Там хората отиват не само да видят нещо интересно и поучително, а и да прекарат два часа в приятна обстановка, да отпочинат нервите им от напрегнатия трудов ден.

Не може да се каже същото обаче за киното в гр. Дулово. То повече служи да обтяга нервите на гражданите. Столовете са стари, похабени и постоянно скърцат по време на прожекцията. Освен това са отрупани с прах и човек не смее да седне. Хигиената е под всякаква критика. Откакто е построена сградата, едва ли са мазани стените в салона. Летящите врати на входа са толкова надпали, че се удрят една в друга при всяко затваряне и трещят, като че ли се събаря киното.

Питаме ние, зрителите, длъжни ли сме да понасяме тези нередици и мисли ли Окръжното управление на кинефикацията да ремонтира салона? Засега това е една от пречките за слабото посещение на киното, което води до неизпълнение на плана. Няма да е чудно, ако посетителите престанат въобще да посещават този мръсен салон и вместо него предпочитат в къщи малкия екран на телевизора.

Липсват туршии и зеленчуци

Снабдяването на населението от гр. Дулово с туршии и зеленчуци и през тази зима бе под всякаква критика. Базата на „Булгарплод“ достави само няколко бъчви зеле и много от хората не можаха да си купят, защото бързо се свърши. През есента на м. г. пазарът беше заринат със зеле и можеше да се приготви такава туршия в изобилие. Същото е положението и с туршиите от пипер, моркови и зелени домати.

Необходимо е отговорните другари от това предприятие да направят всичко възможно за снабдяване на населението с картофи, зеленчуци и туршии. Отсега трябва да се помисли също така и за подготовката на следващия есенно-зимен сезон.

Венета ГЮРОВА

Причина е нехайството

Селкоопът в с. Средище разполага със собствена содолимонадена работилница. Въпреки това не са редки случаите в сладкарницата, кафенето и други заведения да липсват по три-четири дни лимонада и плодов сок. Особено неприятно е, когато това се случи на някой голям празник.

Във фабриката се произвеждаше и сода, която се консумираше много както в пивниците, така и в домовете на хората. Повече от седем месеца обаче кооператорите са лишени от сода. Не се произвежда поради това, че на машината е повредена една малка част, която струва няколко лева. Ръководството на кооперацията трябва да вземе мерки за доставяне на тази част и на консуматорите да се предлага сода.

Георги КИТАЕВ

ЙОРДАН МАРИНОВ

„Капитан Георги Мамарчев при обсадата на Силистра“

ОЛИМПИАДА ПО ХИМИЯ

Тя се състоя на 16 т. м. в училище „Й. Йовков“ в гр. Тутракан. Организира я кръжокът по химия. Подготовката трая два месеца. Изработено беше табло с подходящи въпроси, което се постави на видно място.

В „химическата“ олимпиада взеха участие двадесет ученика. Победител излезе девети „б“ клас, който набра най-много точки — средно по 5 точки на ученик. По масовост на първо място се наредиха учениците от десети „в“ клас. Индивидуални първенци са Денка Дечева, Тони Неделчев и др. Те бяха наградени с книгата „Химията и религиозните предразсъдъци“.

На олимпиадата присъствуваха много учители и ученици. Тя завърши с литературно-музикална програма. След това мероприятие учениците обикнаха повече химията.

Веселин ИЛИЕВ

НОВИ КНИГИ

„ЖЕНИТЕ НА ВАРШАВА“

Така се казва току-що излязлата от печат книга на Георги Марков — сборник от разкази и новели. Мина времето, когато за него можеше да се пише, че търси себе си. Романът „Мъже“, сборниците „Портретът на моя двойник“ и „Жените на Варшава“ очертаха напълно творческата физиономия на писателя. Той наистина си изгради собствен стил, с който лесно може да се разграничи между няколкото ярко талантливи млади творци (Й. Радичков, Дико Фучеджиев, В. Попов и др.).

Главната особеност в белетристиката на Г. Марков е нейният идеен заряд. Заради него авторът отбягва обичайното портретизиране и продължителното „влизане“ в душата на героите. Неговото перо е нетърпеливо. Затова често героите му правят впечатление на щрихирани, оголени, предварително замислени тези. Това е лъжливо впечатление, породено от своеобразния стил на автора. Всъщност героите на Георги Марков са съвсем живи и конкретни и въздействуват много по-продължително и трайно, отколкото редица други, създадени по образец на класическата литература.

В сборника „Жените на Варшава“ има нещо ново, което се носи най-вече от новелата, дала заглавието на сборника. Колко много красота има в нея! Та това е просто една възторжена песен, изпята на един дъх, вълнуваща, силна... Едва ли на друго място в творчеството на Г. Марков ще намерите по-добре изразен естетическият му идеал, внушен чрез използването на всички възможности, които новелата като художествена форма предлага.

Централни герои в нея са 28-годишният инженер-геолог Павел и старият овчар Йордо — силни, волеви натури, които авторът събира заедно сред почти фантастичните условия на местността Джендем баир. Осем геоложки експедиции достигат до нея, но само след ден-два изчезват, отнасяйки със себе си и присмехулния поглед на овчаря. Няколко дни остават и хората от експедицията на Павел. Но той не избягва, а остава сам. Присмива му се дядо Йордо и му предвещава, че ще се обеси на долния клон на единствения дъб в местността. Но не познава този път старецът, макар че целия си живот е прекарал сред тази истинска пустиня.

Защото Павел е от онези хора, които „остават забити като колове всред природата, все едно къде, все едно как и докога, сигурни в своето пролетно разлистване. Бездействието е неговата гибел, истинският му страх — мисълта, че може да престане да търси. Затова той непрекъснато търси, любопитен като дете, искрен като дете, но носещ в себе си волята и твърдостта на непокорните. При това в неговото търсене има такова спокойствие, такава вътрешна убеденост!

Царят на пустинята, господарят на Джендем баир е пленен от младия геолог. А когато изцяло поглъща с впечатлителната си душа и неговия интимен свят, напълно разбира, че годините му безсмислено са излетели. Най-бистрата и най-студената вода не може вече да утоли жаждата на стареца по загубеното завинаги щастие. Колелото на живота напразно е извъртяло годините. Не остава нищо друго освен да се умре, защото „колкото по-бърже човек умре, толкова по-бърже ще се роди“, мисли си наивно старецът. И той наистина се обесва — на същото това клонче, предварително определено от него за Павел.

Много простота, много искреност, истинска жажда за живот и копнеж по неизживяното има в тази новела. Зад привидно приказното, фантастичното се крие идеалът на автора за дълбоко смислен човешки живот, за простота в човешките отношения, за непрекъснато търсене, което е заложено в същността на човека, което е смисълът на неговото съществувание. Такъв е идеалът на Г. Марков.

Още в „Мъже“ у Г. Марков имаше един женски образ, който подсказваше, че писателят гледа по своеобразен начин на жената. В отношението му към нея у него има много Йовковски интонации. Но Марков, като истински наш съвременник, отива и много по-далеч. За него жената е не само култ, пред който той се прекланя, който носи красотата, нежността и страстта на живота. Сама по себе си тя е странен свят — богат, пълен с превратности, грабещ ненаситно, но красиво всеки миг от невъзвратимото време: „аз съм тази, която се опитва да задържи всичко, чувствуваш ли как съм протегнала ръцете си, за да задържа това което не може да се задържи...“ Навсякъде в сборника ще почувствуваме тази жена (освен в новелата „Голямото подземно бучене“). Дали тя се казва Стефка, Барбара, Ева или Мария — няма никакво значение. Защото всички те са различни страни на една и съща жена — търсеща, непримирима, горда, свободна в любовта си, носеща тайния копнеж по щастие, просмукана изцяло от волността на кръвта и на земята. Отук идва и непрекъснатото чувство за лирически полъх в сборника, непрекъснатото усещане на истинските жизнени сокове на живота...

Васил ДОБРЕВ

УМНИЯТ ШУТ

Острият език, както е известно, е единственото оръжие, което не се притъпява от честа употреба. Затова придворните по цяла Европа в известна степен са се бояли от шутовете, опасявайки се да не бъдат поставени в смешно положение и затова са любезничали с тях. Но заедно с това някой неизбежно е ненавиждал шута. Най-често шутовете са живеели зле и комическата им маска е скривала лицата на трагици.

Да се разпознае умът под обвивката на глупостта, да приближи до себе си човек от прост произход и да му отдаде полагащото му се е трябвало да бъде такъв, какъвто е бил Петър I, който ценял хората винаги само по делата им, а не по родословието им. Още от малък руският император обичал да се шегува, затова когато в един от своите полкове — Преображенския — той открил И. А. Балакирев, разбрал способностите на този човек и го приближил до личността си. Когато Балакирев се уволнил от армията, Петър I го направил придворен шут. Императорът обичал своя шут за проницателността му, за разсъдливостта и откровеността му, за доброто му сърце и веселия нрав. Балакирев бил не само шут на Петър I, а негов пръв съветник, предано, доверено лице, с мнението на което царят винаги се е съобразявал. Балакирев станал причина да се разкрият болярските и чиновнически скрити замисли и лъжи, посочвал на императора изменниците, безкористно се застъпвал за невинно осъдените. Той до съвършенство изучил нрава на Петър I, умеел е да го развесели, да го застави да смени гнева си с милост. Балакирев си е позволявал много неща, за които други бивали заточавани в Сибир. За някои негови приумици Петър I го е биел, но после винаги му прощавал.

Славата на Балакирев, както най-често става, се разрасла след смъртта му, когато били издадени неговите анекдоти, а той самият се превърнал в събирателен образ на руския шут от XVII век.

ШУБА СПОРЕД ЦЕНАТА СИ

Веднъж императрицата се оплакала на Петър от Балакирев, че шутът ѝ бил сложил хлебарки в гъбите. Царят набил шута с пръчка, но след това в знак на примирие му подарил една шуба. Когато Балакирев излизал от двореца, един от придворните го помолил да му продаде шубата.

— Моля, ще ти я дам за същата цена, за каквато съм я получил сам.

— Съгласен съм! — възкликнал радостно придворният.

— Съгласен си, ама ще се уговорим най-добре утре — иска ми се да покажа шубата на жена си.

На другата сутрин Балакирев се явява в двореца с шубата, среща придворния и започва да го бие. Той надал отчаян вик. Появил се царят:

— Как смееш ти, мошенико, да се биеш в двореца?

— Аз не се бия, ами си оправям сметките с него. Обещах да му продам шубата за същата цена, за която съм я купил.

Петър се разсмял, а придворният никога вече не поставил въпрос за шубата.

„ЕЛА УТРЕ“

Бедна вдовица на чиновник дълго ходила в сената с молба да ѝ дадат пенсия, но през цялото време все ѝ казвали:

— Ела утре!...

Балакирев, като узнал за това, прикачил на черното облекло на вдовицата хартиени лентички с надпис: „Ела утре“ и в такъв вид я поставил в коридора, през който трябвало да мине царят.

Петър забелязал жената и попитал какво означава това.

— Утре, ваше величество, утре ще можете да узнаете — отвърнал появилият се като изпод земята Балакирев.

— Не утре, а сега искам да узная — казал Петър.

— Малко ли работи ни се искат, но не винаги става така, както си искаме. Върви в сената, царю, и попитай за това секретаря. Ако той не ти каже да отидеш утре, значи днес ще узнаеш в какво се състои работата.

Царят отишел и попитал секретаря каква е тази жена в черно облекло. Секретарят побледнял и си признал, че вдовицата отдавна вече идва, но той все нямал време да доложи за нейната работа. Петър заповядъл да дадат на вдовицата годишната заплата на секретаря и след това произшествие в сената никога вече не се чувало: „Ела утре!“

ДВЕ ГЛУХИ

Царицата пожелала да види жената на Балакирев.

— Майчице царице — възразил шутът, — не смея да ти я покажа.

— Защо?

— Тя ми е малко глуховата, трудно ще ви бъде да разговаряте с нея.

— Нищо, нищо. Представи ми я.

Балакирев скоро довел жена си, но предварително я предупредил, че царицата чува тежко.

Царицата започнала високо да разговаря с жената на шута, а тя от своя страна не говорела, а викала, съобразявайки се с това.

Балакирев извикал Петър и двамата донасита се забавлявали от тази сцена.

СЪВЕТ КЪМ ЕДИН ХУДОЖНИК

Доста посредствен художник споделил намеренията си с Балакирев:

— Аз ще наредя тези покои най-напред да се варосат и тогава ще ги изрисувам. Как намираш тази работа?

— По-добре ще бъде, ако най-напред ги изрисуваш, а после да ги варосаш.

(Превод от руски)

ПРОЛЕТНА РАЗХОДКА

Чие сърце и чия душа не изпитва вълнение при похлопване на първия пролетен вятър, кой не желае да излезе през пролетния слънчев ден на разходка! А вълненията на стари и млади за по-подходяща и удобна дреха или обувки, които да не досаждат и да не отегчават през време на разходката, а да правят човека по-приятен и да му е по-леко. Но преди да се впуснем в пролетната разходка, ние решихме, както правят много други хора, да извършим разходка по магазините в окръжния център и да видим какво ни предлагат те за пролетния сезон.

В магазин № 5 ни посреща любезно бригадирката Атанаска Маринова. Но... — да си признаем — любезността веднага се помрачава от думите „няма", „няма" и пак „няма".

— Костюмчета от тривира за жени и деца скоро не сме получавали. Мъжки ризи-вълнени, подходящи номера, не сме получавали. Големи и средни номера няма, а малките ги купуват жените за себе си.

В универсалния магазин ни посрещат със следните отговори:

— Тънък вълнен трикотаж не са ни доставяли. Получихме няколко блузки от ДИП „Саня" Плевен. Найлонови изделия нямаме от 6-7месеца. Кетен-памучен дамски и мъжки трикотаж нямаме.

Спираме се пред щанда за продажба на басми. Някои селянки от турското население си избират цветни басми за шалвари. Плащат и си заминават. Вкусовете на хората са различни. И ние няма да спорим на тази тема. Но нас не ни се искат шалвари, нито дядовските потури, а търсим нещо по-удобно и красиво за през пролетния сезон.

Тук в същия магазин се спираме още пред един щанд, пред продавачка с посребрели вече коси. Чуваме нейния отговор: „Трикотажи липсват, шевиоти няма, капрон също, с коприните сме зле. Постъпват, но в малки количества, а пък да не говорим за разцветки, гами, тонове и т. н. Все отчитаме грешките в търговската работа все си вадим поуки от дългогодишната дейност — говори тя, продавачката Янка Костадинова — и все не можем ги оправи".

Пред щанда за дамски шушлеци и шлифери е по-оживено. Да, но тук купувачите, макар и да намират повечето от търсените стоки, продавачката често изговаря протяжното „но"... Не всички номера имаме.

В магазина за конфекция много от детските роклички липсват. А виж тези модели, които се изработват в ТПК „Добруджанка", са всякога в изобилие. В магазин № 32 малки номера за децата няма. А така често напоследък говорим за подмладяване на нацията, за десетмилионна България и т. н.

Малко по-добро е положението с басмите и платовете в магазина на слепите, но тук доставчик е не ДТП — Силистра, а ОКС и това е единственият им магазин от този род в града.

Пред двата щанда за продажба на **о б у в к и** ни посрещат с подобни отговори: „За жени към пролетния сезон получихме съвсем незначително количество обувки, и то ограничено по модели и номера, а за мъже нямаме хич".

Ясно е — мъжете са по-нечувствителни към промените на сезоните и капризите на модата. И може би поради това нашите търговски организации, модни ателиета и производствени предприятия, от които забиси удобността, лекотата и естетичността на мъжкото облекло и обувки, съвсем пропускат в своите пролетни планове.

Със завършване на пролетната разходка по магазините на нашия окръжен център ние се отправяме към високата сграда, където е разположено управлението на ДТП — Силистра да чуем и неговата авторитетна дума за пролетно-лятното облекло. От търсените отговорни лица малко срещаме. Но заместник-директорът на предприятието Григор Печев е тук и той любезно отговаря на зададените въпроси.

— Закупчиците са кой в Сливен, кой в Габрово, други в Казанлък, в Плевен или в Пловдив все за търсене на стоки.

Ако техните търсения се увенчаят с успехи и се върнат с богато натоварени кервани от разнообразни стоки с всякакви номера и желани разцветки, то ние ще знаем че поне през лятото ще снабдим купувачите с това, което търсят.

Другарят Печев изразява безпомощност пред „страшно нарасналите нужди и вкусове, които все още няма да бъдат най-пълно удовлетворени по простата причина, че трудно се доставят в по-големи количества хубави стоки". А виж за абитуриентите тропикали ще бъдат доставени. Абитуриенти, абитуриенти — те са определена група хора и търсят почти еднообразна стока в определен сезон. А какво да правим ние останалите, които сме забравили за абитуриентските си тържества? И всички други, които са много повече и им са необходими, ако не тропикали, то нещо близко към тези по-леки и удобни за през пролетта платове? На нашите вкусове и желания — да има в магазините ластикотини, габардини, подходящи басми или трикотаж, както и подходящи обувки за всички с най-различни номера и фасони — не обещават да угодят. Да се угажда на всекиго е почти невъзможно, но да има повече и по-разнообразни стоки не би било лошо.

В управлението на търговската организация ни разказаха за един ценен почин — да участвуват в подбирането и закупуването на стоки от страна на търговските организации не само стоковеди и склададжии, но и хора, работещи зад щанда, които постоянно имат непосредствена връзка с купувачите и ежедневно са в течението на търсенето. Това може да ни успокои, че ако тази ценна инициатива се поддържа в търговията, може да настъпи известно подобрение.

Излизайки от високата сграда на търговските организации, нас ни преследва отскочилото вече високо пролетно слънце и ни напича през зимното одеяние до изпотяване, нагряват се тежките зимни обувки и разходката става все по-неприятна без пролетно облекло и обувки. Но: нищо, нищо — успокояваме се ние. Керваните със стоки са нейде на път за Силистра и скоро ще можем да си подберем обувки по размера, с пролетна гама и нещо по-леко и красиво за обличане. Тогава ще можем да правим не само пролетни разходки, но и екскурзии. Ако надеждите не са сън.

Мирон МИРОВ

За масово участие в ловно-рибарските състезания

Много и разнообразни са задачите на ловно-рибарските дружества и дружинки. Една от тях е провеждането на стрелкови и риболовни състезания. По този начин се поддържа формата на стрелците и рибарите, за да имат успехи по време на активното спортуване.

Трябва да отбележим обаче, че не всички дружинки имат правилно отношение към изпълнение на това мероприятие. През 1967 година например в Бабук, Кайнарджа, Голеш, Алеково, Иширково и др. не се направи нищо в това отношение. Вярно е, че навсякъде няма добри условия за спортуване, но е необходимо да се създават нови и млади стрелци.

Има дружинки, като тези от селата Попина, Сребърна, Срацимир, Айдемир и най-вече в Калипетрово, които развиват добра спортна дейност. Те участвуваха и в състезанията в гр. Силистра, където е изградено модерно стрелбище.

За да се поддържа този вид спорт, са необходими парични средства за патрони, но не бива да се забравя, че едно от задълженията на членовете на БЛРС е да отделят ежегодно поне по 50 патрона, с които да се явяват на състезания.

Установено е, че по време на състезанията на стрелбището в Силистра се явяват много членове на БЛРС. В тях обаче се включват малцина под предлог, че задължението им е да се явят, но не и да участвуват в състезанията. Това се дължи на слабата разяснителна работа, която се провежда сред дружинките.

Състезанията по ловна стрелба тази година започват от първи април. Отборът окръжен първенец ще участвува в зоналните състезания, които ще се проведат в чест на 70-годишнината от създаване на Съюза. Затова е необходимо ръководствата на дружинките да вземат навреме необходимите мерки, за да се осигури масовото участие на ловците.

Ще се проведат състезания и по риболов с жива стръв. В този увлекателен спорт трябва да се привлекат много младежи и девойки — членове на дружествата от крайбрежието на р. Дунав.

Енчо ДАНАИЛОВ

Комсомолецът Марин Недев от механичния цех на ЗММ — Силистра бързо и добре усвои работата със струга. Сега той ежедневно изпълнява трудовите норми около 200 на сто с високо качество на продукцията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРИЛОЖЕНИЕ НА СИНТЕТИЧНИТЕ АЗОТНИ СЪЕДИНЕНИЯ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

С развитието на науката и техниката все по-широко навлиза и химията в селското стопанство. В животновъдството голямо значение придобиват азотните синтетични съединения като заместители на протеина в дажбата на преживните животни. От тях най-много се използува карбамидът, амониевият сулфат, амониевият бикарбонат, амонячната вода и др.

Още преди повече от 80 години е установено, че под действието на ферментите и бактериалната флора в търбуха азотът на тези съединения се превръща в пълноценни белтъчини, които се оползотворяват от организма на животните. С такива азотни съединения може да се замести от 30 до 40 на сто от необходимия протеин на говедата, овцете и биволите.

Карбамидът има засега най-голямо приложение. Един килограм от него с 43 на сто азот може да замести по своето действие 6-7 килограма слънчогледов шрот. Като се има предвид и обстоятелството, че у нас все още дълго време не може да се покрият напълно растящите нужди от белтъчни фуражи, трябва правилно да преценим стопанския ефект от приложението му като заместител на протеина в храната на животните.

Кои са условията, от които зависи правилното използване на синтетичните азотни съединения?

Важно обстоятелство, което трябва да се има предвид, е, че те се употребяват само при преживните животни със сложен стомах — говеда, овце, биволи и др., а са неизползваеми от птиците и свинете. Освен това дажбата трябва да не е балансирана по отношение на белтъчините, но същевременно да бъде богата по съдържание на въглехидратни храни, каквито са царевицата, кореноплодните, силажите, меласата и др. Необходимо е също така животните да привикнат към тези съединения в продължение на 10-15 дни, започвайки отначало с малки дози. Поради това, че микрофлората в търбуха на животните претърпява промени при всяко прекъсване, трябва да се започне отново с малки количества.

Карбамидът може да се включи в дажбата на дойните крави в зависимост от млечността им от 80 до 150 грама дневно на животно, като се дава на два или три пъти. В дажбата на телетата над 6-месечна възраст карбамидът трябва да бъде 40-50 грама всеки ден.

За овце и шилета подходящи дози карбамид, които установихме в наши опити, са 15-16 грама дневно за овца и по 10-13 грама за шиле. С тези количества се заместват до 30 на сто от нуждите на протеина, без да се намалява прирастът и добивът на вълна. Отравяния с карбамид настъпват само при твърде високи дози, давани еднократно на непривикнали животни, или чрез водата за пиене. Това налага да се спазват най-точно споменатите по-горе правила при храненето на животните.

Амониевият бикарбонат съдържа около 18 на сто азот, затова дозите могат да бъдат по високи, отколкото на карбамида. За крави се препоръчва даването на 250-350 грама дневно на животно, за юници 150-200 грама, за телета 100-120 грама и за овце 20-30 грама.

Амониевият сулфат се използува като източник на азот и сяра. Включва се в дажбите на говеда и овце в по високи дози от карбамида. Той обаче е сравнително по-малко проучен. Съдържа 21 на сто азот и 42 на сто сяра. В опити с телета е давано по 100-150 грама при угояване. На крави може да се дава до 300 грама, а на овце 25-30 грама.

Амонячната вода съдържа 18-25 на сто амоняк и може да се включи в дажбата на крави по 200-400 куб. см, на телета по 100-250 и на овце по 24-40 куб. см дневно.

Споменатите дотук синтетични азотни съединения се дават предимно с комбинираните смески, меласата, грубите фуражи, силажите и др. Карбамидът се прибавя в комбинираните фуражи до 3 на сто в смеските за говедата и до 4 на сто за овцете. При наши наблюдения установихме, че ако се разтвори дневната доза карбамид във вода и с нея се навлажни смеската, овцете не приемат концентрирания фураж поради отделянето на амоняк. При употребяването на меласа се прави разтвор от 5 кг карбамид и 10 литра топла вода и се прибавя 50 килограма меласа. С този разтвор се напръсква грубият фураж или силажът и се дава на животните. За 100 килограма царевичак или слама са необходими 60-70 литра вода, 8-10 килограма меласа, 1-1.2 килограма карбамид и 1-1,5 килограма готварска сол. С опити е установено, че с прибавката на карбамида се повишава значително смилаемостта на грубите фуражи.

Друга форма за приложение на карбамида е приготвянето на брикети от груби фуражи или цвеклови сухи рязанки с включването на съответния процент меласа и карбамид. Така приготвените фуражи са удобни за транспорт и съхранение и особено подходящи за уедрените ферми за угояване на голям брой животни при напълно механизирани процеси.

Синтетичните азотни съединения могат да се прибавят към зелената маса в момента на силажирането или при поднасянето на приготвения силаж на животните.

Амонячната вода се използува при обработката на грубите и сочни фуражи. Докато оползотворяването ѝ при обработката на грубите фуражи е твърде малко, то използуването ѝ като амонизиращо вещество на силажа дава голям стопански ефект. Третираният с амонячна вода царевичен силаж се изяжда с голяма охота от животните. Поради това, че е сравнително по-евтина от карбамида, ефектът от употребата ѝ е значително по-висок.

Амонизирането на силажа се извършва много просто и без особени специални условия. Масата се разстила на тънък пласт и се полива с разредена амонячна вода, размесва се старателно и се покрива с полиетиленово платно. След 1-1,5 часа е готова за хранене.

Правилното използване на синтетичните азотни съединения като заместители на протеина при селскостопанските животни има голямо значение за повишаване на ефективността от животновъдството, особено на сегашния етап на развитието на нашето селскостопанско производство. Ето защо е наложително да бъдат взети решителни мерки и да се внедри то във всички стопанства.

П. ПАНАЙОТОВ,
научен сътрудник в НИИЖ
— гр. Шумен

СГОВОРНО СЕМЕЙСТВО

Слънцето хапливо се усмихваше от сутринта и обещаваше ясно, но студено време. Духаше пронизващ вятър, който още поосезателно се чувствуваше на десетия етаж на жилищния блок „Аврора". Оттук като на длан се вижда целият град, опасан от едната страна от величествения Дунав.

Но строителите тук ги нямаше. Те работеха едновременно на два обекта — блок „Аврора" и на разширението на леярния цех на „Стомана"...

На новостроящия се цех при ДМЗ „Стомана" ни посрещат приветливите усмивки на 24-те строители. Те обещаваха един разговор от сърце. Разговаряме с двамата бригадири Никола Атанасов и Ради Пенчев.

През месец август 1967 година, когато работата на блок „Аврора" застрашително изостанала, двете бригади започват да работят заедно, с дружни усилия работата поспорява. Поемат обещание да усвоят до края на годината всички предвидени средства за строежа, макар че настъпвал най-трудният строителен сезон — зимният. Обещанието е не само изпълнено, но и преизпълнено. Изпълнението на трудовите норми на двете бригади за 1967 година е средно 140 на сто. След упоритият труд и награда.

— Задружно работят хората ни — казва бригадирът бай Колю. — Материали ни се доставят навреме и достатъчно, а за нас това е от много голямо значение. Нямаме текучество на хора. Имаме и много млади, енергични строители. Гордост за нашата бригада е комсомолецът Димитър Великов, майстор зидар и мазач, който ни е постоянният участник в професионалните състезания. На окръжните състезания по строително майсторство той взе първа награда, а в Русе се класира на 3-то място и бе удостоен със значката „За трудово отличие" на Министерството на строежите. Добър майстор ни е и Велико Рачев, пък и всички останали.

— А и бригадирът им си го бива — добавя с приятелска усмивка другият бригадир, Ради, — за добрата му работа на годишното събрание бе му връчен „Паспорт на 5-та петилетка". Член е и на профкомитета. Умее да защищава интересите на работниците. И в нашата бригада момчетата са добри—продължава той.— Работят така, че да не посрамят званието „Бригада за комунистически труд". Стараем се да подпомогнем и другарите си от бай Кольовата бригада, която все още е бореща се за завоюване на това високо звание. На един измежду най-добрите, майстор-зидаря Руси Русев, бе връчен „Паспорт на дружбата". Добър е и Слави Димитров, и другите.

В такъв разговор научаваме много за хората и работата им. Двамата бригадири, профгруповият отговорник Виктор Лефтеров и Руси Жечев наскоро са издържали изпита за майсторство. През януари планът е изпълнен 104 на сто, а през февруари — 120 на сто. През март пак са обещали преизпълнение и ще го постигнат.

Тези дни предстои да се сключи договор за съревнование с други бригади, поемането на нови обещания, редица нови задачи. Скромното клубче, в което се илюстрират обещанията, където се излагат грамотите и където стават съвещанията на крак, е подвижно и ги съпътствува от обект на обект.

Тези трудови хора от двете бригади умеят да работят и живеят задружно. Няма моя и твоя работа, моята и твоята бригада! Тук говорят „нашата работа", „нашите хора", „нашите бригади!" За това и работата им спори. А как е хубаво, когато дойде празник, когато чукнат чаша с някой рожденик и поднесат скромен подарък и той каже: „Приятели как е хубаво, че и тази година от моя живот проживях в нашето сговорно работническо семейство!".

Ана ВАСИЛЕВА

И занапред ще печелим

(Беседа с председателя на ТКЗС — Добротица др. Атанас Петков)

Зеленчукопроизводството заема достойно място в производството на нашия кооператив. Въпреки все още неподходящите условия и възможност за механизирана обработка на зеленчуковите градини, ние правим всичко възможно, за да осигуряваме навреме и качествена продукция.

Само през миналата година нашите градинари осигуриха производство за над 271 000 лева. След като бяха приспаднати материалните и трудови разходи, в касата на стопанството останаха като чист доход 25 620 лева. Такава крайна равносметка не може да не ни радва и вдъхновява за нови още по-добри дела.

Ще ми се да отбележа, че основният доход дойде от ранните домати. Въпреки че те заемат едва 5 на сто от общата площ на зеленчуковите градини, през миналата година донесоха 29 на сто от общата продукция или 78 300 лева. Така стана възможно да се осигури от всеки декар продукция за 1 017 лева и чист доход за 367 лева.

Общият резултат от зеленчуковото ни производство щеше да бъде още по-добър, ако бяхме осигурили предвидените количества от късни домати. Този недостатък в работата тази година няма да допуснем. Сега, след като създадохме бригада за комплексна механизирана обработка на земята, имаме доста точно работна ръка и спокойно ще можем да осигурим предвиденото производство.

Тази година зеленчуковите градини ще заемат 1 218 декара площ. Както преди и сега основното производство ще бъдат доматите. Само за ранните са предвидени 90 декара. От тях и от средноранните, както и от късните, трябва да осигурим само за износ над 300 тона.

Що се отнася до себестойността на произвежданите от нас домати, тя не е по-висока от продажната цена, но може да бъде още по-ниска, ако бъдат механизирани някои от производствените операции. Все още обаче нашите зеленчукови градини се намират върху такива терени, където трудно можем да използваме машините.

За да успеем да произведем предвидените за тази година зеленчуци, досега сме заредили над 2 070 квадратни метра парници. От тях 864 квадратни метра са предназначени за производство на разсад от ранни домати и 612 квадратни метра за ранно зеле. Разсадът и от двете култури е готов. От 15 март започнахме пикирането на доматите, а при подходящо време ще започнем изнасянето на зелето в полето. Въпреки че засаждаме доматите с десет дни по-късно в сравнение с крайдунавските стопанства, условията ни дават възможност да ги догоним и заедно с тях да предоставяме за нуждите на нашата търговия ранни зеленчуци.

Исмаил Ахмедов от с. Пансиево е един от най-добрите животновъди. Затова кооперативното ръководство го назначи за гледач на кравите от сухостойната група. С добрите си грижи, които полага за животните, той осигурява бъдещите успехи на говедовъдната ферма.

НА СНИМКАТА: Исмаил Ахмедов в момент на работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗА ПОВЕЧЕ ЗНАНИЯ

Грижата за повишаване квалификацията на служителите и работниците от горите е ежегодно задължение в работата на ръководството на Дуловското горско стопанство. И през тази година бяха уредени двудневни курсове с ръководителите на различните обекти по дърводобива и надзирателите. Пред тях специалисти от инженеро-техническия персонал и счетоводството изнесоха лекции за безопасните методи на работа по дърводобива, за прилагането на трудовите норми и разценки, за икономичното използване на транспортните средства, отчетността при различните работи при лесокултурните мероприятия, залесяването, добива на горски семена и фиданки и др.

С особен интерес бяха изслушани лекциите на заместник-директора на стопанството инженер Сашо Георгиев, главния счетоводител Кирил Николов и директора на стопанството инженер Тони Стоянов. Споделените от тях знания ще помогнат в бъдещата работа.

Янко ПАНАЙОТОВ

(наш кореспондент)

Условията могат да бъдат по-добри

Между овцевъдите от ТКЗС — Кайнарджа светославци са най-добрите. Те преизпълняват винаги годишните си планове, получават най-високо възнаграждение.

Сега във фермата отглеждат 715 овце и 141 шилета. Планът за агнетата е преизпълнен. Една част от тях са продадени, други отделени за угояване. Надоени са първите хиляда литра мляко. Неговото количество ежедневно се увеличава. Най-много мляко са получили овчарите Иван Йорданов, Пенчо Борисов и др.

Условията, при които работят 12-те животновъда, са добри. Необходимо е обаче по-голяма настойчивост от страна на бригадира Х. Павлов за водоснабдяване на фермата. Така трудът на хората би се облекчил многократно. Те ще могат още по-добре да работят за постигане на предвидената продукция. Да надоят от стадата над 41 000 л мляко, да настригат от овца по 5,300 кг вълна.

Георги МАРИНОВ

Множат успехите си

През последните години овцефермата в с. Черполик се нарежда на едно от първите места в обединеното стопанство. Тя носи добри доходи на бригадата и кооператива.

Хубавите резултати са плод на трудолюбието на овчарите и бригадира Джевдет Османов, който вече 17 години е посветил на овцевъдството.

Само през миналата година надоеното над плана мляко достигна близо две хиляди литра. Желанието на овцевъдите тази година не е по малко. В това ни убеждават и досегашните резултати Овчарят Хълми Бекиров от 1 овце е получил вече над 140 агнета, а има да се агнят още 10 овце. А Расим Исмаилов от 109 овце е получил вече над 120 агнета.

— Планът за агнешкото месо тази година ще преизпълним — ни убеждава бригадирът и той е прав. С такъв брой надпланови агнета всеки може да бъде уверен.

Във фермата настъпват решителните месеци. Започна доенето на овцете. Макар и малко, на държавата се продават всеки ден по над 50 литра мляко. Скоро млеконадоят ще се повиши и с всеки изминат ден предаденото количество ще расте.

Ехлиман АХМЕДОВ

БЪЛГАРСКИ СВЕТИНИ

Величествен символ на националното ни достойнство

Този, който поне веднъж е посетил Военно-историческия музей в София, никога няма да забрави обгореното и овехтяло от времето трицветно знаме. Трите цвята — бял, зелен и червен — се срещат навсякъде в България и те са националните цветове на българския народ. Но музейният експонат предизвиква особено, тържествено чувство. И то е понятно — знамето, съхранявано в старата сграда на булевард „Скобелев", е най-старото от запазените до наши дни знамена.

А редом със скъпата реликва стои и портретът на тъмноокия девойка Стиляна Параскевова. Нейните ръце през април 1877 година ушиха българския трибагреник.

...Руско-турската освободителна война. Руската армия неудържимо настъпвала. Българският народ вече живеел с мечтата за близкото избавление от омразното турско робство.

„Братя! — се обърнал към народа създаденият в Букурещ Български централен комитет, който възглавявал освободителното движение в страната. — Скоро победоносното руско знаме ще се развее в нашето отечество и под неговата защита ще се заложат основите на по-добър живот..."

Разбира се, българите не останали безучастни. Хиляди доброволци се стичали отвсякъде, обединявали се в опълченски дружини и с нетърпение чакали да дадат своя принос в победата. Но едно оръжие все още липсвало за тази победа — бойното знаме.

По това време българските знамена не са се правили по поръчка в специализирани предприятия. Всяко от тях се е ушивало на ръка и е било свое образно произведение на изкуството. Освен това за него е била необходима и безпримерна смелост, защото предчувствувайки своя край, турците наказвали жестоко и най-малката патриотична проява.

Не една безсънна нощ е прекарала шестнадесетгодишната Стиляна Параскевова, дъщеря на български преселници от Ямбол. Надвесена над трицветното знаме, тя везала разярения лъв и заветната дума „България".

Девойката успяла навреме да завърши знамето. През май 1877 г. жителите на дунавския град Браила подарили знамето на Българското опълчение. Примерът на Стиляна заразил и други жени. Скоро всяка доброволческа чета влизала в бой със собствено знаме.

Не малко поверия и легенди се носят в България за това какво означават трите цвята на знамето ни. Но като се отхвърли най-съмнителното от тях, може да се приеме следното обяснение.

Трицветното знаме станало особено популярно след буржоазните революции в Европа. Младият капитализъм издигал известния девиз: „Свобода, равенство, братство". На всяка от тези думи се приписвал този или онзи цвят. И много народи, борещи се за национално освобождение, използували в един или друг вариант идеята за такова знаме.

Българското трицветно знаме е възникнало също под влиянието на идеите на Френската буржоазна революция в годините на българското Възраждане. То станало символ на героичната борба на народа за свобода и национална независимост, символ против кървавото и мрачно турско владичество.

Точно е установено, че когато през 1862 година под стените на Белград Георги Раковски повел своята чета срещу турските редици, над главите на четниците вече се е веело трицветното знаме. По такъв начин историческата традиция е била налице. На това обърнал внимание и членът на БРЦК Димитър Ценович, който по поръчение на комитета се занимавал с въпроса за националното знаме.

Юридически знамето било утвърдено от Търновската конституция. След 9 септември 1944 година трицветното знаме се допълнило с изображението на националния герб.

Съществува традиция българското знаме в мирно време да се поставя с бялата ивица отгоре, а по време на война отгоре да бъде червената ивица. Това напълно съответствува и на обяснението, което се дава сега за цветовете на знамето — белият цвят означава мир, зеленият — плодородието на нашата земя, и червеният символизира бойния дух на народа.

Христофор ВЪЛЧАНОВ

В цеха за фина керамика на промкомбинат „Камъшит" работи и комсомолката Здравка Василева. Нейната задача е да ретушира чинийки. И тя се справя отлично.

КОГАТО ЧОВЕК ОБИЧА ПРОФЕСИЯТА СИ...

В стопанския двор е оживено и шумно. Около сградата на ремонтната работилница на ТКЗС в с. Попина непрекъснато сноват механизатори. Времето е слънчево и топло. Извършват се последните приготовления за пролетната сеитба, проверява се всеки болт, всяка гайка.

Като че ли най-загрижен от всички е Руси Иванов. През тази година той беше избран за бригаден механик. Отначало сън не го хващаше, като си помислеше, че ще трябва да отговаря за изправността на поверените му машини и инвентара. Та нали до миналата година само с един трактор се занимаваше и пак срещаше трудности, а сега...

Но ето че с помощта на останалите механизатори ремонтът бе извършен навреме и качествено.

— Сега съм спокоен — сподели Руси. — Можем всеки момент да започнем сеитбата. А през кампанията без неприятности не може — машина е това.

Около нас непрекъснато минават механизатори и всеки го пита за нещо във връзка с работата, а той уверено, приятелски отговаря на всеки въпрос. Гледам загрубялото му от пролетния вятър лице, неспокойно и загрижено, и си спомням за детските и ученическите ни години, прекарани заедно. Оттогава са минали повече от единадесет години. И колко неща са се променили в характера му...

След завършване на основното си образование Руси нямаше възможност да продължи учението. Родителите му са все още частни стопани по онова време и трябва работна ръка за нивите. Но един ден вместо да се отправи с родителите си за нивата, той отива със зидарите от махалата към едно от съседните села. Тежък е зидарският занаят, но след една година Руси е вече калфа, а на другата вече сам зида. Така минават години... Родителите му са вече членове на ТКЗС. Руси с вълнение гледа минаващите покрай него трактори. В сърцето му се надига вълна и една вечер той взема решението си:

— Татко, майко, искам да завърша курсовете за тракторист...

Но доводите на родителите му са по-убедителни — ще бъдеш винаги омазан, кален, опушен и т. н. И Руси ги послушва. И така минават един подир друг дните до отиването му в казармата. Тука той възмъжава и взема окончателното си решение — вече твърдо, по мъжки. И когато се завръща в родното си село, незабавно се записва в курса за трактористи.

След завършването на курса кооперативното стопанство му поверява трактор „ДТ-14". На следващата година вече е старши тракторист. През миналата година изора около 13 500 дка, направи най-големи икономии на гориво. На едно от събранията на комсомолското дружество бе избран за групов отговорник. Постепенно всички го обикнаха. А когато мине през селото с трактора, то в кабината му винаги се събират по няколко деца. Тях той нарича бъдещите трактористи. Кой знае? Може би и ще станат.

— Бати Русе, свърших работата си. На кого да помогна — пита един от прикачвачите.

— Работният ден е свършил. Привършвайте! — каза Руси, след като поглежда часовника си.

След малко тръгнахме заедно към селото. Руси се отби в магазина да купи играчка на малкия си син.

— Ще му купя тракторче — каза на сбогуване човекът, който обичаше толкова много професията си.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ГОСТИ ОТ ГЕРОИЧЕН ВИЕТНАМ

Преди няколко дни скъпи гости на пионерите и средношколците от град Силистра бяха виетнамските студенти Нгуен Фук Циен и Фан Данг Виен. Те са само по на двадесет години, но са вече трета година студенти във ВИМЕСС — Русе. Нгуен е от Ханой, а Фан от южната част на Северен Виетнам.

Най-напред гостите се срещнаха в Окръжния комитет на ДКМС с работниците на комитета. След това приеха с голяма охота предложението да се срещнат с пионерите от училище „10 февруари". Още с отиването им при тях те бяха посрещнати с бурно „ура". Нгуен излезе пред тях и с развълнуван глас завладя вниманието с разказите си за трудния и измъчен живот на виетнамските деца.

След това виетнамските студенти се срещнаха в салона на кино „Москва" със средношколците от Първа и Втора гимназия. Там те говориха за решимостта на виетнамския народ да победи, за смелите подвизи на виетнамската младеж.

Много приятели спечелиха скъпите гости и при гостуванията си в училище „Кирил и Методий" от Силистра и в село Срацимир. Винаги ще си спомнят с вълнение младежите от Срацимир за героичния живот на своите виетнамски събратя.

Иван МИХАЙЛОВ

Комсомолски устрем

Претворяване на тезисите в живота

Истинска подкрепа

На едно от последните си заседания общинският партиен комитет в Калипетрово прие редица мероприятия във връзка с новите постановки за работата с Комсомола и младежта. На първо място сполучливо бе разрешен въпросът с материалната база на комсомолците — обзаведени са вече четири комсомолски клуба, два от които в центъра на селото и два в стопанския двор. Сега предстои обзавеждането на нов комсомолски клуб и в дома на животновъдите. В клубовете е създадена уютна обстановка за отмора и за различна творческа дейност.

Наред с това материалната база на ДОСО премина към общинския комитет на ДКМС. В това отношение се набелязаха редица решения за патриотичното възпитание на младежите — ще се проведат наскоро стрелби и мотокрос. Един от досегашните клубове ще бъде превърнат в младежка кафе-сладкарница, в която ще се сервират безалкохолни напитки. Но е необходимо да се ускори и задълбочи работата на клубните съвети.

Изпълнителният комитет на общинския народен съвет съвместно с Комсомола подготвят стая за сключване на браковете. Дообмислят се и някои подробности по новия ритуал при даването на име на новороденото.

Подобрена е значително работата по патриотичното възпитание на пионерите. Под ръководството на дружинния ръководител бе проведен общоучилищен рецитал „Българийо, ти си земен рай!" През лятото част от пионерите ще посетят военното поделение в Бургас и граничната застава „Слава".

Всички тези неща говорят за едно правилно разбиране на новите изисквания и голямото доверие, което се гласува на подрастващото поколение.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

РОДОЛЮБЦИ ЛИ СМЕ?

Отшумя едно голямо събитие за българската младеж — XI конгрес на ДКМС. Наред с многото нови неща съвсем по новому бе разгледан и въпросът за патриотичното възпитание на подрастващото поколение. Да се изучи героичната история на народа ни от всеки български младеж, да се повиши националното ни самочувствие като че ли беше една от основните постановки на конгреса. И наистина, какво по-хубаво от това да знаеш миналото на Родината си, на родния край? Нашата прекрасна земя винаги е посрещала гостоприемно доброжелателите. Но враговете ѝ не един път са изпитвали нейната сила и гняв, не един завоевател е намерил смъртта си в нея.

Нашият край е наситен с много героични събития от миналите дни. Един от фактите обаче е най-красноречив. В средновековието не другаде, а у нас за пръв път в света избухва антифеодалното селско въстание, предвождано от Ивайло. Народните маси, сплотени около селския вожд Ивайло, прогонват татарските орди. Свидетел на тези ожесточени битки е и нашият роден край. Но колко малко все още е направено за увековечаването на подвизите на нашите прадеди? Един пиедестал на народния вожд може би ще сложи началото на изучаване богатата история на добруджанския край. А колко много походи биха могли да организират младежите до предполагаемите места на сраженията!

В средните училища в окръга функционират клубове, кръжоци, семинари, които разглеждат по време на сбирките си въпроси, свързани с патриотичното възпитание. В Техникума по механотехника има клуб „Бележити личности", в Икономическия техникум работи кръжок, в ПТУ по машиностроене има клуб „Млад родолюбец" и т. н. Ако запитате ръководителите на всички тия форми за извънкласна работа с какво се занимават, те ще започнат да ви уверяват, че в клуба или в кръжока се разглеждат различни въпроси от нашата история, животът на дейци на ДРО и пр. Всичко това е така. Но в тези кръжоци и клубове участвуват по 30, най-много по 40 човека. Значи един малък процент от учащите се получава минимум знания, свързани с патриотичното възпитание.

Днес, когато повече от всякога се говори за подготовката на добри специалисти и преди всичко на пламенни родолюбци — един такъв въпрос все още остава неразрешен. Да се изучава богатата история на народа, историята на родния край, да се организират музейни сбирки, кътове в училищата, кабинети по патриотичното възпитание е част от задачите, които стоят за разрешение пред учащата се, работническата и селската младеж. ДКМС трябва да стане истинска школа, в която да членуват хиляди млади патриоти.

Преди век Любен Каравелов възкликна: „Обичам те, мой мили крайо!" Колко много обич е имало наистина в сърцето на нашия писател, за да се обърне така прочувствено към отечеството ни.

Неделима част от социалистическия патриотизъм е нашата национална гордост и достойнство. Макар и рядко, но все още се срещат младежи с неправилна политическа ориентировка, хора, които не виждат родното и незабравимото, сляпо вярват и се подчиняват на версията за „рая" на Запад. Те са и поклонниците и проводниците на чуждото, което обезличава човека. За такива още в 18 век Паисий писа: „О, неразумний и юроде..."

Така че възпитаването на чувството за национална гордост е възможно само с изучаването на нашата родна история, с възкресяването на нашето героично минало. Защото народът ни има много политически и културни достижения, много светли и героични дела, с които трябва да се гордеем.

Веселин ВЕЛИКОВ

КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ В РЪЦЕТЕ НА МЛАДИТЕ

На 15 март тази година в заседателната зала на Окръжния народен съвет се състоя среща на Бюрото на Окръжния комитет на Комсомола с ръководителите на младежките бригади за комплексна механизация. Бяха поканени да присъствуват и някои млади специалисти от кооперативите — главни инженери, агрономи. Гости на срещата бяха секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, завеждащият отдел „Селска младеж" на ЦК на Комсомола Атанас Ивановски, старши научният сътрудник от Института по пшеницата и слънчогледа в град Генерал Тошево Благой Манов, заместник-председателят на Окръжния кооперативен съюз Нешо Нешев и др.

ПО ДУМИТЕ на организаторите и участниците в тази среща се разбира, че тя наистина бе необходима и крайно полезна. И съвсем прав бе първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров, който заяви при откриването, че очаква срещата да бъде един навременен и резултатен разговор. Младежта от кооперативите и по-специално младите механизатори поеха отговорно и много благородно задължение: да отгледат по комплексния начин 410 000 декара, засети със селскостопански култури.

Естествено най-ценното в срещата беше хубавата и крайно интересната беседа на старши научния сътрудник от Института по пшеницата и слънчогледа в град Генерал Тошево Благой Манов. С убедителните слова на науката и експериментите той доказа голямата полза от комплексното обработване на селскостопанските култури. Повсеместното внедряване на комплексната механизация ще доведе и до по-бързата интензификация на селскостопанското производство. Постиженията на най-добрите комплексни бригади в страната красноречиво потвърждават това. Механизаторите, които работят в бригадите за комплексна механизация, трябва да бъдат най-предприемчивите на новото, на онова, което науката препоръчва. Те следва да овладеят по няколко професии — да се научат да управляват няколко машини. Назрял е моментът професията комбайнер да не се признава. Комбайнерът трябва да умее да работи и като тракторист. И обратното.

Въвеждането на комплексната механизация не би се осъществило бързо и пълно, ако не се държи сметка за използването на работното време. Младите механизатори трябва да овладеят наред с техническите знания и икономически. Не на последно място стои и въпросът за заплащането на труда на членовете на комплексните бригади. Най-прогресивният начин засега е многофакторното заплащане. Заедно с това трябва да се държи сметка и за квалификацията на механизатора. Приложението на разрядната система ще съдействува за правилното оценяване на труда на всеки механизатор.

Изказалите се участници в срещата споделиха и някои тревожни факти, отнасящи се преди всичко до организацията на работата в бригадите за комплексна механизация. Много от въпросите са оставени да се решават в последните моменти, което не говори добре. Напротив! Дава основание да се мисли, че ще се повторят миналогодишните слабости и грешки. От няколко години в окръга се работи по комплексната механизация, а още със сигурност не може да се говори за положителните резултати от нейното въвеждане. Не че работата е толкова лоша. Липсва отчетността. Липсва икономическият анализ.

В своите изказвания секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, заместник-председателят на Окръжния кооперативен съюз Нешо Нешев и представителят на ЦК на ДКМС Атанас Ивановски поздравиха комсомолците за хубавата им инициатива. Те обещаха голяма подкрепа на младежките комплексни бригади.

Накрая бяха приети условията на съревнованието между младежките бригади за комплексна механизация в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България под девиза: „По-бързо, по-качествено, по-евтино". Обявиха се и наградите. Бригадата, която се класира на първо място, ще бъде наградена с екскурзия до Хмелницка област. Предвидени са и други отличия.

Вълчо РАДЕВ

Част от участниците в срещата. Пред тях говори Благой Манов, старши научният сътрудник в Института по пшеницата и слънчогледа в гр. Генерал Тошево, Толбухински окръг.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 36 (1353) | Вторник, 26 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЕИТБАТА — ПАРОЛА НА ПРОЛЕТТА

РЕПОРТАЖ

И в местността „Осми пост" в землището на кооперативното стопанство в с. Калипетрово пролетта се загнезди тези дни съвсем неусетно. Всъщност нейните предвестници кокичетата и минзухарите отдавна украсиха овразите между блоковете. Тези дни и пъпките на крайпътните кайсиеви дървчета, наредени като шпалир край асфалтената лента на шосето, подадоха розовите си връхчета. Така неусетно новата гостенка — пролетта като добър художник обагри равнилото на местността, а отсрещната лъка опна на раменете си зелен дипленик.

Не, не можеше повече да се стои. Зимата додея на кооператорите с еднообразието и белотата си. Пролетта се оказа по-съблазнителна. Една дума обходи като парола от уста на уста селските улици, задимената кръчма, ремонтната работилница и кооперативните канцеларии — сеитба, започнала е сеитбата...

Треската обхвана най-много механизаторите. Нали те вършеха основната работа с машините си. Те не една година бяха кръстосвали блоковете с редосеялките и знаеха от опит, че тази работа изисква изправна техника. Затова и последната минута от всеки работен ден използваха, за да проверят, за кой ли път вече, годността на тракторите и прикачния инвентар.

И агрономите минаха по краищата на блоковете; проверяваха влагата на почвата и температурата ѝ. Те бяха сега последните, които трябваше да дадат знак. Тях гледаха през тези дни стопаните. Нали са се доверявали неведнъж на думата им и не са сбърквали.

В ленените чували тежнеха семената на овеса, фия, люцерната, граха. И когато решаващият час настъпи, сеячите от бригадата започнаха да товарят настървено ремаркетата.

В кооперативните блокове край „Осми пост" вече „шетат" механизаторите от тракторно-полевъдната бригада на Йордан Гебешев. Както и през предните години и сега „бойният" ред е: най-напред ДТ-тата с култиваторите, а след тях машините със сеялките.

Тук блоковете имат необичайно големи размери.

— Машината уж е от желязо, а и тя се задъхва, докато прегази оранта от единия край до другия — подмятат често механизаторите на Гебешев.

Но независимо от мащабите, работата трябва да се върши. Ето никой не пропилява даром драгоценното пролетно време. В цялото кооперативно стопанство досега са вече засети повече от 900 дка с грах за фураж, 50 дка фий и 100 дка с овес. И това само за няколко дена. Сеитбата тепърва набира темп. Тук в „Осми пост" бързината е най-съзрима. Тракторите сякаш подтичват като неуморими вихрогони, а ботушите на сеялките бродират ситния черноземна прави симетрични следи, в които се спотайват засетите вече семена на люцерната и граха.

Тази година калипетренци ще се борят за максимални добиви от ранните и средно ранните пролетни култури, които представляват основен дял във фуражния баланс на кооперативното стопанство. Сега сеитба, а после торене, валиране...

...Мартенското слънце бързо, бързо мести златната си огърлица във висинето. Пролетният ден е все още късичък. Иначе топлинката си я бива вече. Рамената под ватенката са затоплени приятно и ръцете по-окуражаващо започват да движат командните лостове на тракторите. Сеитбата на ранните култури трябва да привърши част по-скоро, за това никой не скъпи сили. Пък и в бригадата на Йордан Гебешев не са свикнали да се огъват пред трудностите и умората. Техните амбиции през тази година са в „Осми пост" пролетните култури да се развият най-добре, затова и сеячи, и механизатори вършат сеитбената работа като добри, кадърни стопани.

Р. ШИМАБЕЕВ

Висока награда за ТКЗС Нова Черна

Министърът на земеделието Никола Палагачев вчера подписа заповед, с която се определят и награждават националните първенци — ТКЗС, ДЗС, МТС, РТС и други селскостопански предприятия и бригади, постигнали най-високи успехи в социалистическото съревнование през 1967 год.

ТРЕТА НАГРАДА — 2 000 лв., сметачна машина и четири екскурзии в чужбина се определя на: ТКЗС с. Нова Черна, Силистренско. Общата селскостопанска продукция на 1 дка обработваема земя през 1967 г. е с 30 на сто по-голяма в сравнение със средното годишно производство през 1964-1966 г. На 1 000 дка стопанисвана земя е получена животинска продукция за 23 731 лева. Разходът на труд и материални средства за 100 лв. селскостопанска продукция е 79,70 лева.

За по-голям подем

(Пленум на ГК на БКП — Силистра)

В събота в салона на ОНС се състоя разширен пленум на градския комитет на Партията. Той се занима с въпроса за използването на основните производствени фондове в предприятията от различните отрасли, с приемане на обещание за предсрочно изпълнение на петгодишния план и с някои проблеми на културния живот.

Информация за използването на основните производствени фондове изнесе секретарят на ГК на Партията др. Станчо Николов. В резултат на подобрение работата в това отношение градската промишленост произведе продукция за 2 милиона лева повече от планираната. Най-голям успех е постигнала ТПК „Метал".

Ръст отбелязва и производителността на труда. 27 на сто от общата промишлена продукция се получава в резултат на повишената производителност на труда. В някои предприятия обаче, като ДСП „Млекопреработване", ДСП „Булгарплод", промкомбинат „Електрометал" и др., работната заплата нараства с по-бързи темпове, отколкото производителността на труда, което е крайно неправилно.

По отношение снижението на себестойността на продукцията успехите са значително по-малки. Най-лошо работят по този показател колективите в ДСП „Булгарплод", ДМЗ „Стомана", ДИП „Добруджа" и др.

ГК на Партията оцени правилно ролята, която играе ефективното използване на основните фондове за повишаване производителността на труда и рентабилността на икономиката. Затова през изтеклата година организира обществен преглед по този въпрос. В резултат на това бяха постигнати известни успехи. Използването на основните фондове нарасна от 40,1 на сто на 55 на сто.

Пленумът обсъди обещанието на трудещите се от Силистра за предсрочно изпълнение на петгодишния план. Съгласно обещанията на трудовите колективи, в промишлеността и транспорта планът ще бъде изпълнен до 31 октомври, в търговията до 31 юли и в строителството до 31 януари 1970 година.

Изказаха се партийни и стопански ръководители. Те изразиха волята и стремежите на трудещите се от техните предприятия да изпълнят предсрочно петгодишния план.

Другарят Вельо Максимов — първи секретар на ОК на Партията, в своето изказване посочи успехите, които е постигнала промишлеността, и засегна въпроси за необходимостта от по-нататъшното ѝ развитие.

Информация по някои културни проблеми на гр. Силистра изнесе др. Танка Андреева — секретар на ГК на Партията. През последните години работата в този сектор се подобри значително. Но има още много да се желае.

По този въпрос бяха приети решения, с което пленумът бе закрит.

Към трайните насаждения — нов подход

Трайните насаждения намират благоприятни условия за развитие в Силистренски окръг. Засега обаче те все още заемат малка част от обработваемата земя на кооперативните и държавни стопанства. Освен това от тях се получават незадоволителни доходи.

На 22 март в Силистра се състоя окръжно съвещание, което имаше за цел да анализира съществуващите слабости в отглеждането на трайните насаждения и да набележи мерки за тяхното отстраняване. На него присъствуваха председателите на кооперативните стопанства, селскостопански специалисти и лозаро-овощарски бригадири.

Доклад за състоянието на трайните насаждения в кооперативните стопанства изнесе др. Нешо Нешев—заместник-председател на ОКС. Той изтъкна, че за в бъдеще лозята и овощните градини ще се разширят значително. В тях ще намери място работната ръка, която се освобождава в резултат на внедряването на комплексната механизация. Необходимо е обаче да се вземат мерки, за да се получават от тях високи добиви и качествена продукция.

В момента съществуват много празни места сред трайните насаждения. Почвообработките се извършват шаблонно. Не се прилагат както трябва резитбите, особено летните. Неправилно се извежда борбата с болестите и неприятелите. Всичко това са причини, които водят до намаляване на добивите и влошаване качеството на произвежданата продукция.

Пречка за разширението на лозята в момента е липсата на достатъчно посадъчен материал. Това налага окръгът да увеличи производството на лозови пръчки, за да може със собствени сили да задоволява нуждите си. Освен това пипиниерството е високорентабилен сектор на селското стопанство, който може да осигури значителни постъпления.

След доклада се изказаха някои от председателите на кооперативните стопанства и специалисти. Те засегнаха главно въпросите за борбата с болестите по трайните насаждения, необходимостта от попълване на празните места, както и осигуряването на висококвалифицирани кадри.

В своето изказване другарят Никола Николов—секретар на Окръжния комитет на Партията, посочи, че лозята са основни фондове, които много добре се рентират. При правилен подход окръгът може да получи от тях най-малко 2-3 милиона лева повече доходи. Нужно е да се провежда по-добре борбата с болестите и плевелите, както и другите агротехнически мероприятия.

Накрая съвещанието прие решения за подобряване работата в трайните насаждения, които задължително ще се изпълняват от всички стопанства.

Емил ПРАХОВ

ПТИЦЕФЕРМАТА И ХОРАТА В НЕЯ

Недалеч от стопанския двор се намира едната от птицефермите на кооператива в с. Попина. Примамващото слънце е извело от птичарниците птиците и те изпълват с глъчката си простора, сякаш споделят радостта си от настъпилата пролет.

Обичайната гледка да виждаме в птицефермите жени тук има своето противоречие. Сред белите лекхорни с неприсъщата за мъжете грижливост дават своя труд двамата гледачи Минчо Ганчев и Костадин Станков.

— През миналата година — сподели с нас главният зоотехник на стопанството Марин Манев — попинската птицеферма преизпълни предвидения план за годината и донесе на стопанството 7 000 лева печалба.

Това да изпълняват плановете си и да носят на стопанството доходи за хората от фермата са явления, които съпътствуват тяхната работа вече много години. За това говорят и резултатите от изминалите дни. При план за тримесечието да предадат 240 000 яйца само до 21 март т. г. те имаха вече добити над 270 000 яйца. А това ще рече, че всеки ден те събират от петте хиляди кокошки средно по 3 740 яйца. Такъв резултат не може да не радва. ръководителите на стопанството. Но най-доволен е Минчо Ганчев. Човекът, който е посветил на птицевъдството повече от десет години.

Въпреки преклонната му възраст, любовта към птиците е направила бай Минчо неразделна част от фермата. Сега с него е Костадин и двамата работят задружно.

Когато хората успяват в работата си, всеки иска да узнае тайната. Но не всякога тя разкрива нещо небивало. Така е и в попинската птицеферма. В ежедневието на пръв поглед няма нищо особено. То е такова, каквото можеш да видиш в много ферми. Тук непознато то остава в хората. Тяхното трудолюбие и с нищо не променящото се отношение към поетото задължение.

— Не мога без фермата — усмихнато добавя бай Минчо,— може би това е от годините, не е като да си млад. Но и да бях млад, мисля, че щях да си бъда същият. Приятно е да си сред птиците. Но това можеш да почувствуваш, когато ги опознаеш. Когато изучиш техните нужди и всякога навреме отговаряш на исканията им.

— Има и нещо друго — бърза да добави главният зоотехник. — За бай Минчо нуждите на фермата не са чужди задължения. Свърши ли храната или постелята, той бърза да предупреди и понякога, докато не се сдобие с тях, не напуска канцеларията на стопанството.

Може би някой ще каже, че това е нахалство — не! Неговите искания винаги са били справедливи и никой не може да му откаже. Дългогодишният опит е направил от бай Минчо недипломиран специалист. И най-малката проява на заболяване той винаги е долавял и без да чака, търси помощта на специалистите. И затова заразите са станали чужди на фермата.

Слушаш разговора, възхищаваш се от успеха и неволно от сърце пожелаваш на бай Минчо и другаря му здраве и нови успехи в работата им.

Иван НИКОЛОВ

Повишават непрекъснато рентабилността

Това бе главната тема на разговора между делегатите на състоялата се в края на миналата седмица окръжна отчетно-изборна конференция на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията.

Доклад за двегодишната дейност на организацията изнесе председателят на окръжния комитет Тефик Кеязимов. Както докладчикът, така и изказалите се делегати изтъкнаха редицата положителни резултати от двегодишната дейност. За преизпълнение на производствените си програми Окръжната станция на съобщенията, ДП „Транспред" и ДАП — Силистра неколкократно завоюваха национално първенство.

Със задоволство бе отчетено, че предсрочното изпълнение на задачите като правило е идвало преди всичко от добре организираното социалистическо съревнование и от по-високата производителност на труда. На тутраканското пристанище вече цяла година върти хобот петтонен портален кран, а силистренското е снабдено с втори такъв. В ДП „Транспред" над 50 на сто от товарите се обработват механизирано. Сега се обсъжда доставката и на други машини внедряване на нови механизми, и приспособления с оглед техниката да замени тежкия ръчен труд.

Правилните изводи на конференцията за по-широко внедряване на механизацията и по-широко разгръщане на благородната социалистическа надпревара за повишаване на рентабилността бяха потвърдени и от другарите Мико Николов, председател на Окръжния съвет на професионалните съюзи, и представителя на ЦК на профсъюза Георги Торлаков. Те обърнаха особено внимание на присъствуващите, че социалистическото съревнование е един от основните решаващи фактори за предсрочното изпълнение на петилетката и то трябва да получи нов размах в навечерието на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Надя ГЕОРГИЕВА

Много са кубическите метри, които добива Горското стопанство — гр. Дулово в местността „Зли дол". Внимателно ръководителят на обекта Петър Николов приема готовата продукция.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 22. III. 1968 год.

ТКЗС	Надоено мляко спрямо дневния график в %	Подхранени есенници в %	Засято кръмно цвекло в %	Засято захарно цвекло в %
Айдемир	90	91,2	0	100
Калипетрово	102,7	80	0	0
Бабук	96,1	66,6	0	50
Алфатар	87,4	75,1	0	0
Алеково	100,7	90	52,6	x
Ишпрково	90,5	79,3	100	x
Смилец	111,1	100	100	x
Попина	88,1	105	x	0
Сребърна	77,6	99.1	0	x
Ситово	81	75,1	35,7	55
Срацимир	102	101,8	0	0
Кайнарджа	85	86,6	35,7	x
Голеш	90,3	70	0	x
Средище	96,7	90,5	20,5	0
Тутракан	89,6	92	48,8	x
Нова Черна	96,5	107,2	0	100
Старо село	99	89,1	79,4	0
Белица	78,5	53,2	26,6	17
Главиница	83,2	103	84,7	45
Ст. Караджа	107,6	46	38	70
Сокол	103,5	87,3	0	52
Зафирово	93,9	106,5	0	33,3
М. Преславец	113,8	42,4	0	0
Дулово	90	81,8	0	27
Межден	98,8	76	0	0
Окорш	83,1	97,4	62,5	40
Секулово	99,5	85,2	30,3	45
Добротица	88,3	54,3	56,2	87
Чернолик	98,7	72,3	48.4	26,3
Паисиево	97,1	80	100	100
Всичко ТКЗС	93,3	82,8	30,9	41,7

Да не затихва пламъкът на движението за комунистически труд

На 22 този месец по инициатива на Окръжния комитет на Партията Окръжният съвет на профсъюзите проведе теоретична конференция за движението за комунистически труд.

В залата на Окръжния съвет бяха дошли партийни секретари, ръководители на бригадите за комунистически труд и профсъюзни дейци. На трибуната в деловия президиум заеха места членовете на Бюрото на ОК на БКП. Председателствуващият — секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров, след обявяване на дневния ред предостави думата на научния сътрудник на БАН Димитър Траянов. Последният изнесе доклад пред присъствуващите „Същност и перспективи на движението за комунистически труд". Той се постара да обоснове научно-теоретически движението за комунистически труд, като изтъкна, че това движение ,макар и да носи отпечатъка на настоящия исторически етап на развитие, то е най-висш повик за разрастване на кълновете на комунизма. Др. Траянов изтъкна някои опасения. По силата на навика се допуска и масовизиране даже и там, където условията не са узрели. А изкуственото масовизиране волю-неволю тласка работата назад, обезличава част от добрите резултати. Но като по-висша форма на благородна социалистическа надпревара за повече продукция с по-добро качество, и за изграждането на нови черти у човека това движение намира все по-широк прием сред нашите трудещи се. Сега в страната борбата за комунистически труд обхваща над 46 на сто от заетите в производството, а това са над 1 милион хора.

След прочитането на този доклад бяха зададени много въпроси, на докладчика за конкретните форми относно дейността на бригадите за комунистически труд. На тях той даде изчерпателен отговор.

Доклад за състоянието на движението за комунистически труд в Силистренски окръг и задачите на неговото по-нататъшно развитие изнесе членът на Бюрото на ОК на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов. Той изтъкна, че в нашия окръг от 30 000 работници и служители, организирани в отрасловите профсъюзни организации, в движението за комунистически труд участвуват 13 500 души. Удостоени са 245 бригади с това високо звание, а други 680 се борят за неговото завоюване. От 2 300 работници и служители в системата на трудово-производителните кооперации в движението участвуват 790 души от 74 бригади. Четиридесет и пет от тях са удостоени. А ДИП „Дунав", Държавна сортоподдържаща станция — Силистра и Опитно диагностичната ветеринарна станция са удостоени със званието „Предприятие за комунистически труд".

Отчетоха се високите постижения на едни от най-добрите бригади за комунистически труд, като бригадите „Иван Стайков", „Фидел Кастро", „Васил Левски", „Юрий Гагарин" от ДМЗ „Стомана", двете бригади за фина керамика от промкомбинат „Камъшит", бригадите за комунистически труд от ТПК „Метал" и др.

Движението за комунистически труд успоредно с изпълнението на производствените задачи полага максимални усилия и за изграждане на новите комунистически черти у трудещите се и у подрастващото поколение. За двете последни отчетни години в окръга са внедрени 409 рационализаторски предложения с икономически ефект 351 600 лева.

Забележителни са успехите и на тружениците от селското стопанство. Кооперативните стопанства от окръга при план средно 280 кг пшеница на декар получиха по 320 кг. Решителни са крачките и в животновъдството.

Значителен е броят на обучените на висококачествен труд от бригадите за комунистически труд — 5 457, като 2 024 са постигнали успехите на първенците.

Наред с постиженията докладчикът отчете и редица слабости, каквито са: изкуственото масовизиране на движението за комунистически труд, преждевременното удостояване със званието „Бригада за комунистически труд" и когато 50 на сто от членовете на бригадата нямат звание „Ударник на комунистическия труд и др.

В изказванията взеха участие Елена Тодорова, председател на профкомитета при промкомбинат „Камъшит", Радка Данева, председател на профкомитета при ДИП „Добруджа" Иларион Иванов, бригадир на бригада „Юрий Гагарин" от ДМЗ „Стомана", Петър Трифонов, председател на профкомитета в ДИП „Липа", Йордан Милушев, сътрудник при Централния съвет на профсъюзите. Ценно изказване направи секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов, който изтъкна, че участниците в движението на комунистическия труд трябва да водят упорита борба не само в района на своето работно място и предприятие, а навсякъде, и на улицата, и в бита, и т. н.

Конференцията доизясни същността на движението за комунистически труд, обсъди положителните и отрицателни страни на съществуващите форми и уточни задачите по отношение по-нататъшното развитие и задълбочаване на работата.

Михаил ТОМОВ

партиен живот

ВЪВ ВЯРНА НАСОКА

- * БЛИЗКО РЪКОВОДСТВО НА КОМСОМОЛА
- * УВЕРЕНОСТ В СИЛИТЕ НА МЛАДИТЕ
- * БОГАТА МАТЕРИАЛНА БАЗА

Наскоро комунистите от района на Голешката община на свое общо събрание обсъдиха делово и задълбочено дейността на общинския партиен комитет и първичните партийни организации по осъществяването на тезисите на другаря Тодор Живков за поврат в работата с Комсомола и младежта и изпълнението решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията. В доклада, прочетен от секретаря на общинския партиен комитет Алекси Кудинов, бе направен точен анализ на ръководството на младежта и Комсомола, на приноса на партийните органи за издигане ролята и мястото на Комсомола в обществения живот, за комунистическото възпитание на подрастващото поколение.

Първите по-сполучливи опити за оказване на системна помощ на Комсомола в общината от страна на партийните организации бяха направени след Деветия партиен конгрес. Повишена бе взискателността към ръководствата на Комсомола, гласувано бе по-голямо доверие на младежта. И първото, от което започнаха общинският партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации, бе преодоляването на шаблона в партийното ръководство на ДКМС, внасяне на нещо ново в работата на Партията с Комсомола. В дружествените комитети, а така също и в общинския комитет на Комсомола бяха изпратени да работят повече комунисти. С партийни поръчения в общинския комсомолски комитет сега работят шест комунисти, в това число председателят на кооперативното стопанство, главният инженер, агрономи и други специалисти. Всичко това способствува за подобряването на работата на общинската комсомолска организация и дружествата, за осигуряване на смислен и съдържателен живот за младежта.

През миналата година на две свои заседания общинският партиен комитет разгледа въпросите по осъществяването на партийното ръководство по комунистическото възпитание на младото поколение и прие оценка за работата на комунистите, изпратени в Комсомола. Все в тая насока бе и посещението в селата Гурково и Росица, Толбухински окръг. Обменен бе опит с партийните комитети и организации от тези села по работата с Комсомола. После общинският партиен комитет набеляза конкретни мерки.

Тази настойчивост на партийния комитет се пренася и в партийните бюра. Териториалната първична партийна организация в село Голеш обсъди ведно с комсомолското дружество на общо събрание марксистко-ленинската подготовка на комсомолците и комунистите. Хубави инициативи с дружеството на Комсомола проведе и първичната партийна организация в Голеш със секретар Атанас Панайотов. Големи грижи за младежката работа полагат и партийните секретари Симеон Крумов от Голеш и Стефан Тодоров от Добруджанка. Не така е обаче положението в село Краново. Там партийните секретари не обръщат достатъчно внимание на младежките проблеми, не оказват нужната помощ на комсомолците.

В Голешка община има правилно разбиране към нуждите и интересите на младото поколение. Това ярко бе подчертано и на събранието. Ведно с комунистите в него участвуваха и секретарите на комсомолските дружества. Те почувстваха още един път голямата увереност, истинската подкрепа. И комунистите, които говориха, не търсиха вината за някои пропуски в работата с младежта само в Комсомола, а видяха своята отговорност, своя дял. Споделиха радостта си от активното участие на младежта в овладяването на селскостопанските машини. Понастоящем около 70-80 на сто от механизаторите са все млади. Със своя труд те оправдават доверието, което им е гласувано. Те са сега пионерите и във въвеждането на комплексната механизация.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството полагат много усилия за подготовката на местни кадри. За тази цел са отпуснати стипендии на ученици и студенти. Все повече млади хора биват издигани на отговорна работа в кооператива и в другите сектори на обществено-политическия живот. Партийният комитет се стреми да осигури повече млади комунисти във всички участъци, където се решават сложните въпроси на материалното производство.

Във всяко свое начинание и инициатива дружествените комитети на ДКМС намират подкрепата на първичните партийни организации. Всяко партийно бюро вече е скъсало с вредната практика да вика на отчет само комсомолския секретар. На събранията на дружествата на Комсомола присъствуват целите партийни бюра. Това спомага за повишаване на самочувствието на младежите в предприетото дело, вдъхва им сили и увереност. Същевременно партийните бюра засилват контрола и взискателността към дружествените комитети, към комсомолците. Обучението на комсомолските секретари става ведно с обучението на партийния актив.

Общинската партийна организация отделя голямо внимание и на осигуряването на добра материална база за работата на Комсомола. Още през 1967 година към читалищата в селата Голеш и Краново бяха обзаведени комсомолски клубове със средства, отпуснати от ТКЗС. До края на тази година в Голеш ще завърши строителството на младежкия стадион.

Към комсомолския клуб в Голеш отскоро е назначен и председател на клубния съвет. Все още само комсомолците от Добруджанка нямат свой клуб. Но с помощта и съдействието на ТКЗС и този проблем в скоро време ще бъде разрешен. Буди обаче тревога фактът, че в клубовете не цари онова оживление, което подобава на млади хора. И вината за това е преди всичко в слабата самоинициативност на комсомолските ръководства.

Оглеждайки още един път своята работа с младежта и Комсомола, комунистите от Голешка община набелязаха редица мероприятия, които ще допринесат за още по-голямо активизиране на комсомолската дейност. Намерена е вярната насока за провеждането на прелома в работата с Комсомола и младото поколение. И тя непременно ще доведе до тъй желаните резултати.

Вълчо РАДЕВ

Районен партиен семинар в Иширково

Преди няколко дена по инициатива на Окръжния комитет на Партията в село Иширково беше организиран районен семинар за обучение на партийния актив от общините в Силистра, Айдемир, Иширково, Смилец и ДЗС — Силистра. Чрез изнесените беседи бе обменен положителният опит в партийната работа.

В своята беседа първият секретар на ГК на Партията в Силистра Георги Кардашев запозна присъствуващите с някои нови моменти на работата в градската партийна организация. Особено място той отдели на перспективното планиране в по-големите партийни организации, на индивидуалната работа с ръководителите на предприятията, на основното запознаване на ГК на Партията с дейността на предприятието и правилното прилагане на контрола и проверката на поставените задачи. Той засегна и някои моменти от дейността на ГК на БКП с Комсомола.

Втората лекция пред активистите беше изнесена от първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Според него поврат в дейността на Комсомола ще настъпи тогава, когато на комсомолските дружества и организации се съдействува с пълни сили. В лекцията си др. Киров се спря и на въпросите по патриотичното и интернационалното възпитание на младото поколение, на борбата за създаване от младежта истински и пламенни родолюбци.

След това секретарят на общинския партиен комитет в село Иширково Йордан Христов разказа за опита на общинската партийна организация и бюрата на първичните партийни организации по осъществяването на поврата в Комсомола. Този поврат партийният комитет започна със свикването на съвещание на целия партиен, стопански и комсомолски актив. След това всяка първична партийна организация пое грижата за едно комсомолско дружество. Провеждат се съвместни събрания на комунистите и комсомолците. Откриха се комсомолски клубове, обзаведени много добре. Проведени са и много инициативи по патриотичното възпитание. С младите производственици от стопанството се изграждат самостоятелни младежки бригади, които ще се борят за завоюването на званието „Бригада за комунистически труд“.

Накрая участниците в семинара бяха запознати от инструктора на Окръжния комитет на Партията Йордан Нейков с най-важните международни събития, станали в последно време. Лекцията беше изслушана с голям интерес.

На лекторите бяха зададени много въпроси, на които отговориха подробно и изчерпателно.

Поради полезността от семинара, беше направено предложение неговото провеждане да стане традиция. Решено бе на всеки два месеца веднъж партийният актив от тези общини да се събира и се запознава с въпроси, които интересуват всички и ще допринесат за обменяне на положителния опит.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Претворяване на тезисите в живота

Обновление на комсомолската работа в ДМЗ „Стомана“

Сред стотиците машини и кранове, сред свистенето на разтопения метал в цеховете и над чертежите възмъжава най-ценното богатство на един от големите заводи в нашия град — ДМЗ „Стомана“ — младежта. А тази младеж в завода никак не е малко — повече от една трета от общия състав на работниците и като прибавим и това, че по-голямата част от производствения процес те изнасят на своите плещи, ще разберем решаващата роля на младежта за бъдещето на това предприятие. Впрочем, това е напълно естествено и в тази приемственост на поколенията се състои и общият прогрес.

С много разбиране посрещнаха младежите от завода тезисите и решенията на XI комсомолски конгрес. И трябва веднага да изтъкнем, че това разбиране се отрази незабавно както на цялата производствена работа, така и на промените, които настъпват в живота на комсомолската организация. Като начало бе извършено известно прегрупиране на цеховете, прегрупиране и на дружествата. В избраните нови цехови ръководства бе даден път на младежите. Те станаха и инициатори на идеята един от цеховете да бъде обявен за образцов по промишлена естетика. Известни промени настъпиха и в заводския комитет на ДКМС. Бяха привлечени инициативни младежи с влияние и авторитет сред комсомолците. Немалка роля изигра и съвещанието с партийния, профсъюзния и комсомолския актив, на което се разгледаха решенията на младежкия конгрес и се набелязаха много и решителни мерки за осмислянето на комсомолската дейност.

Вярно са се ориентирали комсомолците още от първите събрания. На тях секретарите направиха една обстойна преценка на досегашната работа и, което е най-важното, на тези събрания мълчанието бе нарушено и се проведоха откровени и твърде интересни разговори — комсомолците поставиха някои искания, споделиха какво им е пречило в работата и някак си всички мислеха за едно и също нещо — как всичко това да се промени. Характера на тези събрания-разговори заводският комитет възнамерява да запази и в по-нататъшната работа. Защото сложният процес на прелома в младежката дейност ще започне от дружествата, от редовите комсомолци.

Няколко интересни инициативи от общозаводски характер ще представляват интерес за всяка комсомолска организация. На първо място ,това е подетото съревнование за най-висока култура на работното място, което ще се отчита всяка седмица между комсомолските групи по точки, а в края на всяко тримесечие ще се раздават парични награди. За патрони на дружествата се избират ремсисти от окръга, изучава се техният живот, правят се срещи с родителите, съратниците им, посещават се родните им места. Издирват се и се изучават материали за знамето и герба на държавата.

Искрена подкрепа и помощ се оказва и от партийното ръководство на предприятието. Обзаведен е един отличен комсомолски клуб, има и технически кабинет, в който ще се прожектират филми. При сключването на колективния трудов договор ще се имат предвид и нуждите на комсомолската организация, ще се запланува известни средства, които ще им позволят да организират редица интересни инициативи, походи, другарски срещи и пр. В процес на обмисляне е още една хубава проява — при приемането на нови работници в предприятието ще се организира тържество, на което те ще бъдат тържествено приети за членове на работническата класа с връчване на паспорти. Това безспорно ще има определен ефект. Освен това се организират състезания за най-добър млад стругар — това повишава, от една страна, квалификацията на младите работници, а от друга, ги стимулира в по-бързото овладяване на тънкостите на професията.

В най-скоро време заводският комитет ще осъществи още една хубава проява. Пред главния вход на завода ще се направят комсомолски кът и витрина, в които ще се разкаже за комсомолските първенци, за живота на организацията в завода. От тази витрина новопостъпващите работници ще научават за успехите и завоеванията на различните дружества, за първенците и т. н.

Всичко това дава основание да мислим, че заводският комитет на Комсмола се е ориентирал правилно в новите изисквания за работата с младежта. И той осъществява мероприятия и инициативи, които, наистина, говорят за известно обновление в комсомолската дейност.

Николай РОМАНОВ

„ТРУДНИТЕ ДЕЦА“ И ПРОБЛЕМИТЕ ОКОЛО ТЯХ

☆ Главен виновник — разбитото семейство

☆ За компромиса около „случая Драган“

С инспектора на Детската педагогическа стая в Тутракан Калин Манолов разгръщаме папката с „черните досиета“, както шеговито се изрази той. От района на бившата Тутраканска околия са регистрирани противообществени прояви, извършени от момичета и момчета.

Четем едно по едно досиетата. Странни са делата на тия невръстни деца — сбиване, морално разложение, кражби. Преобладават момчетата. Някои от тях вече са изпратени в трудово-възпитателните училища. Но колкото и малко да са момичетата, те са „страшните“. С тях най-трудно се работи.

Задълбоченият анализ на причините, тласнали тия млади хора, ненавършили 18-годишна възраст, показва, че 75 на сто от тях са жертва на разстроените семейства: разведени родители, родители, тръгнали по лошия път на битовото разложение, родители, които пиянствуват. Няколко примера. Деца живеят само с майка си — бащата е починал. Майката се събира с мъже в къщи, пие, напива се. И на улицата излиза пияна. В резултат на това едното момче е изпратено в трудово-възпитателно училище, другото не вдъхва надежда с първите си прояви на буйство. Втори случай. Майката дружи с чужди мъже. В къщи има непрекъснато скандали, побоища, разправии—синът краде. Бихме могли да цитираме много конкретни случаи...

— Давам му всичко. От нищо не го лишавам — търси причините за лошия път на сина си в разговор с инспектора Манолов един баща.

— Е, добре. Нещо работи ли в къщи. Заангажираш ли го?

—Не. С какво да го заангажирам?

— Ето причината. Напълно задоволен, незаангажиран, той търси да се занимава с нещо. И както виждате... — Манолов замълчава. — Че дай му да свърши нещо в градината, постави му задача...

Диалогът няма нужда от коментар. Прекалената разглезеност не е по-малка злина от разбитото семейство.

Към ГОНС в Тутракан има изградена комисия за борба против противообществените прояви на малолетни и непълнолетни. Неин председател е заместник-председателят на Градския народен съвет Йордан Симеонов. За членове на комисията са привлечени учители, общественици. Тяхно задължение е периодично да се срещат с ръководителя на предприятието, където работи техен довереник, или пък с директора на училището и класния ръководител, ако младежът или девойката са ученици, както и да се срещат със самите тях и техните родители. Един път в месеца комисията задължително разглежда борбата с противообществените прояви на децата и отделно, в зависимост от случая, разглежда преписки. Задължение на комисията е да ги настанява на работа.

С голяма амбиция, с голяма страст и умел подход, с голямо търпение работи с „малките си пациенти“ инспекторът от детската педагогическа стая Калин Манолов. Неговата максима е: „Наказанието трябва да бъде преграда за лошото и да помага за растежа на доброто“. В тая насока е и поредният компромис с Драган, който, струва ми се, този път трябваше да отстъпи място на наказанието. Нито семейната, нито другарската среда биха помогнали на Драган. Едно празно обещание все още нищо не значи. Драган и друг път е обещавал. Миналата година се промъкна през прозорците в един дом и открадна транзисторен радиоприемник, малко по-късно намушка с нож свой другар. Драган Петров Енчев е сега ученик в осми клас в Тутракан. В училище класният му ръководител ежедневно се разправя с него — закъснява, бяга от час. Само преди десетина дена се сби. После бе заловен да отключва магазин. И ето обясненията му — да вземел катинара, за да заключи гълъбите си.

Пари? Не! Защо му са пари на Драган...

— Пари мога да взема от къщи, ако ми трябват — казва той.

— А защо тогава от къщи не взе 30 стотинки, за да си купиш катинар?

Драган мълчи. Не отговаря на въпроса Явно е, че не е откровен. Трудно бихме повярвали на обещанията му.

Може би отново трябва да се помисли върху „случая Драган“? А родителите първи трябва да помислят върху възпитанието на своите деца.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Държейки в своя контрол градове и села, частите на южовиетнамските народоосвободителни сили със смелите си акции нанасят тежки поражения на противника

СПЛОТЕНО И ЗАДРУЖНО

В промкомбината в Тутракан бяха изградени двадесет бригади, които поеха задължението да се борят за завоюването на званието „Бригада за комунистически труд“. Заводският профкомитет, партийното и административното ръководство имат правилно разбиране към движението за комунистически труд, работят добре за подобряване на живота и дейността в бригадите.

Всички бригади водят редовно дневници. В тях се вписват имената на участниците, колективните и лични обещания. Отразяват се редовно всички събития, станали в живота на бригадите — отчитането на плана, въпросите по трудовата и производствената дисциплина, културните и други прояви.

В бригадите за комунистически труд участвуват 242 души. Дванадесет бригади вече завоюваха званието. Отделно 46 индивидуални участници завоюваха това високо звание, от тях 12 са комунисти и 18 комсомолци.

Почти всички бригади се стремят към постигане на по-високи производствени резултати и културни завоевания. Има постоянен стремеж към създаване на по-добра организация на труда, по-добра дисциплина. Бригадите редовно изпълняват плановете по всички показатели. Опитните майстори и челниците в производството предават своя опит и знания на по-младите, на новопостъпилите работници.

В цех „Дограма“ са изградени пет бригади, от които три са спечелили вече званието. Най-добре работи бригадата „Първи май“ с ръководител Георги Неделчев. Тя постига високо изпълнение на плановете. Бригадирът е награден с „Народен орден на труда“ — бронзов. Четири души са носители на „Паспорта на трудовата слава“ и двама на „Паспорта на дружбата“. Тази бригада е първенец за 1967 година както в цех „Дограма“, така и в цялото предприятие.

Бригадата на Хюсеин Хърсалиев също може да служи за пример. И тя е завоювала званието. Състои се изключително от комсомолци. В дневника на бригадата най-редовно се отразяват осъществените инициативи. От него може да се научат много неща за задружния живот на бригадата — за младежките увеселения, колективните посещения на филми, чествуванията на рождени дни, четене и обсъждане на книги. Отразено е и изпълнението на производствения план. На видно място са поставени обещанията и договорите за съревнование. Води се борба за икономии на материали и труд, без да се влошава качеството на продукцията. Всеки квалифициран работник обучава младите и новопостъпили работници. Упражнява се самоконтрол между отделните членове на бригадата, с цел да не се допускат безпричинни отсъствия и закъснения. Пред членовете на тази бригада е изнесена интересна лекция на тема: „Красивото в живота и човешките отношения“ от Тодор Тодоров, учител по литература в гимназията. Добре са преминали и лекциите за новостите в техниката.

Бригада „Валентина Терешкова“ с ръководител Михаил Димов от цех „Дограма“ също има хубава дейност. Тя извоюва званието „Бригада за комунистически труд“. Членовете редовно изпълняват трудовите норми, работното място се поддържа в образцов вид. Произвежда се висококачествена продукция.

В цех „Мир“ шест бригади спечелиха званието „Бригада за комунистически труд“. Най-добре работи бригадата „Владимир Комаров“ с ръководител Георги Минков. Наградена е със значка за добро качество и „Паспорта на трудовата слава“. Проявява много добра дисциплинираност в работата. Бори се за високо качество на продукцията. Активно участвува в спортния живот на предприятието и града. При цеха има библиотека с художествена литература. Участниците в бригадата четат книги, колективно посещават спектакли, филми, събират се със семействата си по разни поводи, помагат си в личния живот, в построяването на жилища, грижат се за възпитанието на новите работници.

Профкомитетът съвместно с партийното и административното ръководство отблизо следи живота и дейността на отделните бригади и при необходимост им оказва помощ.

Стоянка БОЕВСКА

Пред пленума на ОК на БКП по ефективното използуване на основните средства в ТКЗС

По-големи доходи от всички отрасли

В директивите на IX конгрес на БКП въпросите за най-ефективното използуване на производствените фондове в ТКЗС заемат важно място. Те придобиха още по-голямо значение след публикуване на постановление № 44 на ЦК на БКП и МС за повишаване рентабилността на икономиката на цялото народно стопанство. Наскоро в с. Голеш се състоя сесия на общинския народен съвет, посветена именно на тези въпроси.

В своя доклад председателят на стопанството др. Паско Иванов направи анализ за използуването на производствените фондове за периода 1965-1967 година. На 1 000 дка обработваема земя те са нараснали с около 8 000 лева. Това се дължи на значителното увеличаване на техниката, сградите и транспортните средства.

Нараснали са чувствително и средствата за разпределение на един работоспособен кооператор. Докато през 1965 година те са били 751 лева, през 1966 година са вече 884, а през 1967 година — 980 лева.

Въпреки положителните резултати, в ТКЗС — Голеш материалните разходи при производството на селскостопанската продукция са все още големи. Това се отразява най-зле в животновъдството, което тук си остава нерентабилно.

Наличната техника в стопанството е сравнително голяма. На 1 000 декара обработваема земя се падат около 1,7 трактора, което е значително над средното ниво за окръга. Трябва да се каже обаче, че поради най-различни организационни причини техниката не се използува напълно. Непълноценно се използува и земята като основно средство за производство. Необходимо е да се води настойчива борба за намаляване на материалните разходи до минимум. Да се търси тяхната икономическа ефективност. За да може стопанството да укрепне икономически, то трябва да работи със собствени финансови средства. Наред с увеличаване средствата за разпределение трябва ежегодно да нарастват и производствените фондове, които са основата на икономиката на ТКЗС.

В станалите разисквания бе поставен въпросът за засаждане на 400 дка ракита, чрез което най-добре ще се използуват ниските земи в стопанството. Предложено бе до 1970 година площта, която заемат лозята, да достигне 1 000 декара. Решено бе в края на септември т. г. да се проведе техническа конференция на тема: „Икономическа ефективност на производствените фондове на ТКЗС". На нея ще участвуват всички специалисти и целият партиен и стопански актив на кооператива.

Гост на сесията беше другарят Сава Шиваров — председател на ОНС — гр. Силистра. В своето изказване той приветствува изпълкома на местния народен съвет за поставянето на този актуален въпрос. Др. Шиваров предложи след провеждане на пленума на ОК на БКП по ефективното използуване на основните средства изпълкомът на съвета заедно с ръководството на ТКЗС да набележат цялостна програма за използуването и разширяването на производствените фондове в Голешкия кооператив за един период от 3-4 години.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ЗА БЪДЕЩИ УСПЕХИ

Птицевъдството в кооперативното стопанство на с. Айдемир е перспективен отрасъл и има добри условия за развитие. През миналата година като цяло то изпълни своите задължения, но не можа да донесе на стопанството печалба поради задържането на голям брой угоени пилета. Те трябваше да бъдат изкупени от ОКС.

През тази година ръководството на стопанството взе необходимите мерки и за малките пилета бяха създадени отрано добри условия. Отоплението на помещенията започна няколко дни, преди те да бъдат внесени. Получаването на пилетата стана с 8-10 дни порано в сравнение с миналата година. Направени бяха и някои промени сред гледачите.

Отглежданите сега 8 000 пилета в Айдемир и 6 000 в съставното село Ламбриново са разпределени в четири помещения, за които се грижат седем гледачи. Грижовното отношение към малките пилета стана причина смъртността да стигне едва 2,5 на сто през решаващия първи месец, а сега тя напълно е премахната. Тези резултати са далеч по-добри от миналогодишните.

— Главната цел на гледачите — разказва бригадирката на птицефермати Маринка Димитрова — е да отрастат здрави и закалени пилета, за подмяна на стадата от кокошки носачки, с което ще се осигури преизпълнение на плана за яйценоса и птицефермата ще се превърне в рентабилна.

Георги СТАНЧЕВ

Културата на земеделието — и в овощните насаждения

През месеца на трайните насаждения пред овощарите от ТКЗС и ДЗС стоят важни задачи. Те трябва в най-благоприятни срокове да засадят предвидените по план градини, да приключат навреме с резитбите на дръвчетата, като приложат на практика наученото в курсовете и школите. Да внедрят новите постижения и принципи при резитбата на отделните видове и сортове, съобразени с биологичните им особености. Сега е най-подходящият момент да се попълнят празните места в младите насаждения, като за целта се използуват дръвчета от същите сортове.

В някои наши стопанства се закъснява с пролетната обработка на междуредията. Така се губи част от почвената влага. Изчаква се да израснат плевелите и след това се орат с плуг. Тази практика е погрешна. Първата обработка трябва да се извърши веднага, щом земната повърхност изпръхне. При нас валежите са недостатъчни. Овошките се отглеждат при неполивни условия. Затова се изискват особени грижи за най-добро оползотворяване на почвената влага.

В КОС — Силистра обработката на междуредията през вегетационния период се извършва 5-6 пъти с култиватор, след който се прикачват грапи. Първата пролетна обработка обаче става без култиватор, само с тежки брани, което позволява земята да се изравни. При притъпкани почви използуваме дискова брана. Ивиците по дължината на редовете се окопават с фреза или орат с лозарски плугчета. Понякога се окопават ръчно.

За да се осигури добър растеж и високи добиви от дърветата, през пролетта трябва да се извърши подхранване на градините с азотни торове. Но возасадените овошки се торят околостъблено с по 50-60 г амониева селитра на кв. м. Второто подхранване се извършва по време на силния растеж на летораслите — в края на май или началото на юни (по 20-30 г на кв. м от същия изкуствен тор). Всяко торене става при добре овлажнена почва, след което се извършва плитка обработка. Встъпилите в плододаване дървета се подхранват с 40 кг амониева селитра на декар, като торът равномерно се разпръсква върху целите междуредия и почвата се култивира.

За запазване и най-добро използване на почвената влага, особено в младите насаждения, спомага мулчирането със сламест тор или стара слама, като се покрие почвата под короната. То се прилага след подхранването.

За да се запазят дърветата от болести и вредители, трябва навреме и качествено да се пръскат с химикали по указания на специалистите — растителнозащитници. Провеждането на тези мероприятия ще осигури получаване на богата реколта от овощните градини.

Никола СТЕФАНОВ,
директор на КОС — Силистра

(ФОТОРЕПОРТАЖ)

НОВИ МЕЧТИ В НОВИЯ ДОМ

Спомняте ли си една доскорошна карикатура във в. „Стършел"? На нея бяха нарисувани две фасади — на селска и градска къща. Та ако трябва да разберем от първата снимка на нашия фоторепортаж каква е къщата, показана в него — селска или градска, за това ще ни подскаже само щедро украсената ѝ фасада. А с друго тя досущ прилича на хубава, съвременна градска къща. И с металната ограда, и с асфалтовата пътечка, разделила на две дворчето с витите лозници, и с чешмата, която е най-голямата радост на старата стопанка. (сн. 1).

— Къщата изградихме заедно със сина — разказва баба Гана. — А наредбата? Наредбата е работа на булката. Върне ли се от фермата, крак не подгъва. Драго ѝ е на Станка да чисти, да подрежда...(сн. 2)

И може ли да бъде иначе? Та в този дом отдавна са изчезнали „патищата" на баба Гана. Няма ги раклите, ниските трикраки столчета, нито небоядисаните, груби шкафове. Вдигнато е и остарялото корито. Всяка седмица пералнята изпълва спретнатата кухня с равното си бръмчене. Чуди ѝ се старата жена и сама понякога ѝ се дописква да поработи с нея.

— Улеснени са младите! А то кръстът ми се пречупваше, докато изпера, ръцете ми се претриваха. Пък и колко по-бързо става всичко? Има време булката и за хубост да помисли, и край този пусти телевизор да поседне! Какво ли не виждаме от него? Целият свят е пред очите ни.

Към този чуден свят се е устремила и внучката на баба Гана. Макар че е още в шести клас, тя се отнася сериозно към всички предмети. В бележника ѝ се редят само шестици и петици. (сн. 3).

— Какво ѝ остава на Ганка — само да учи! Първото нещо, което купихме от парите след приключването на годината, беше нейният часовник. А другите ще скътаме пак за нея. Нека отиде и по-нагоре!

Майчините думи не бяха новост за момичето. То отдавна е решило да завърши гимназия. А после? После може и студентка да стане. Пък след нея ще дойде ред и на малката сестричка...

Мечти... Нови мечти в новия дом на Станка Велева. И само той ли? Вървете в село Окорш. От двете страни на асфалтирания път са наредени къщи — от хубави, по-хубави. Големите стъкла на слънчевите им фасади се кипрят със скъпи дантелени пердета. Към небето протягат ръце телевизионни антени. А вътре? Стаите са подредени така, че по нищо не отстъпват на градските. В тези красиви, светли стаи живеят и израстват хора, устремени към един нов свят, свят на духовно издигане, на красота и щастие.

Текст: Ст. ГЕОРГИЕВА
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

(сн. 1)

(сн. 2)

(сн. 3)

Растат спестовните влогове

От година на година все повече укрепват нашите трудово-кооперативни земеделски стопанства, все по-богати стават кооператорите и оттам расте и влогонабирането, спестовността. На добри успехи се радва и клонът на ДСК в Тутракан. Докато през 1966 година влоговете нарастват с 830 000 лв., през 1967 година с 1 милион, то само за първите два месеца на 1968 година влоговете са нараснали с 1 226 000 лв. През януари и февруари се раздава възнаграждението на кооператорите и през тия два месеца най-големи са влоговете. През март започват и изплащания, но големият аванс на клона от 1 226 000 е осигурил вече изпълнението на плана за тримесечието. Заслужава да се спомене, че кооператори от ТКЗС — Белица, внесоха на влог през първото тримесечие 334 000 лева, от Нова Черна 232 000 лв., от Стефан Караджа 137 000 лв. За по-добрите резултати по влогонабирането помогна и разяснителната работа на представителствата по места, както и на работниците от ДСК — клон Тутракан.

В. МАРИНОВ

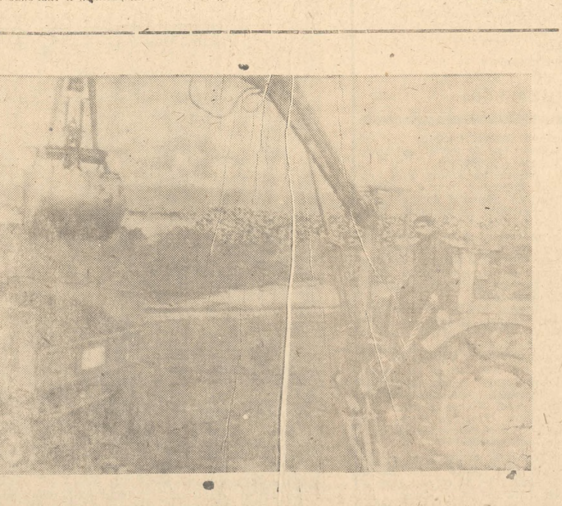

Кранистът Стоян Великов от ОТП „Топливо" — Силистра е постоянно на своя трудов пост. При сменна норма 120 тона, той товари или разтоварва по 140 тона въглища.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Новости ★ техника ★ новости

КОСМИЧЕСКО СТЪЛКНОВЕНИЕ

Учените са изчислили, че един от най-крупните спътници на планетата Нептун — Тритон — в бъдеще или ще падне на повърхността на Нептун, или ще се превърне в малки частици, които ще създадат пръстен, подобен на пръстена на Сатурн. Тритон принадлежи към най-крупните спътници в нашата слънчева система: той, както и спътникът на Юпитер Ханимед и спътникът на Сатурн Титан, е два пъти по-голям от нашата Луна. Смята се, че Тритон в по-голямата си част се състои от замразени газове. Неговото предполагаемо падане на повърхността на Нептун не би следвало да предизвика катастрофални последствия за тази планета, тъй като нейната маса е достатъчно велика — тя е 19 пъти по-голяма от масата на Земята. Това трябва да стане скоро: след 10 милиона, максимум след 1 милиард години.

ДЕЛО ЗА СЪЩЕСТВУВАНЕ НА ДУШАТА

На сесия на върховния съд на щата Аризона (САЩ) вече няколко пъти се гледа куриозно дело: „доказателство за съществуване на душата". През 1951 година един чудак на име Джеймс Кид завещал двеста хиляди долара на онзи, който строго докаже, че душата съществува и след смъртта на човека тя напуска неговото тяло. Желаещи да получат завещаната сума се намерили много, но научни доказателства за съществуването на душата естествено никой досега не е успял да представи. Съдът упорито отказва на всички претенденти.

МОГЪЩА РЕКЛАМА

Не всякога е възможно да се отгатнат вкусовете на потребителите... Една мебелна фирма в Италия пуснала в продажба нов тип кревати, така да се каже, последна дума на креватната техника. Очевидно конструкторите са се нещо престарали, защото новият модел не се харесал на купувачите. Фирмата се оказала в навечерието на финансов крах, но я спасил един изобретателен рекламен агент. Той поместил във вестниците следното обявление: „вашите гости не ще устоят и три дни, ако вие ги сложите да спят на креватите от новата конструкция".

След една неделя цялата партида била изкупена.

НАДУВАЕМ БЕТОНЕН КУПОЛ

Италианският архитект Д. Бини е разработил скоростен метод за строеж на бетонни куполи. По време на демонстрацията на този метод е бил издигнат купол с диаметър 15 метра за по-малко от два часа. Същността на новата технология се състои в следното: на плоча със специална настилка се полага тримилиметрово неупреново платно. Върху него се поставя разтегляща се арматура, която напомня пружина за кревати. Всичко това се залива с пластичен бетон, с дебелина 7 см. Върху бетона се разстила второ неупреново платно и също се закрепва. След това под долното платно се нагнетява въздух, като образува купол с дебелина на стената 2,5 см.

О Б Я В А

ЗАВОД „ЖИТИ" — РУСЕ

Т Ъ Р С И
работници за производството:

1. Изтеглячи на тел — 30 души
2. Поцинковачи на тел — 10 души
3. Пресьори на гвоздеи и болтове — 15 души
4. Шлосер монтьори 4-7 р-д — 4 души

Заводът осигурява бекярско общежитие и добре уреден стол. Кандидатите могат да бъдат и не русенски жители, желателно е да са завършили военната си служба.

О Б Я В А

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — гр. СИЛИСТРА

ОБЯВЯВА,

че има вакантни длъжности за финансови ревизори за ревизиране на:

ТКЗС — 3 броя
потребителни кооперации — 1 брой

Заплата по щатна таблица № 5. През време на командировка дневните се заплащат с 20 на сто увеличение.

Справка: телефон 23-55 — Личен състав.

О Б Я В А

БТР по оргтехника — гр. Силистра

т ъ р с и

Икономисти — с висше образование — 2
Началник склад — 1
Преводачи (английски, френски) — 2
Конструктори и технолози — 5
Патентен инженер — 1

Заплащане — по новите щатни таблици.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

Съветски писатели за Горки

(По случай 100 години от рождението на М. Горки)

ЛЕОНИД ЛЕОНОВ

Името на Горки е слято с нашата епоха, защото именно той в най-мрачните времена извика: „Човек — това звучи гордо"... Прекрасна човешка топлина се излъчваше от този представител на новия човешки род, но тя беше плод не на тиха, всеопрощаваща любов — тя беше плод на войнствуваща, очистваща любов, на която е предназначено да преобрази планетата. Тази любов беше онова вещество, от което на частици се отронваше нашата нова истина и във всяка нова книга беше тази истина. Горки е излязъл от дъното на народа, жадуващ правда, и затова той се слива с революционната епоха. За Горки, както и за неговия Буревестник, революцията е този огнен въздух, в който най-свободно плуват неговите криле.

КОРНЕЙ ЧУКОВСКИЙ

Когато велик човек извършва своето велико дело, в повечето случаи той смята себе си за главен герой или образ. Той по неволя е егоцентрик. Ние познаваме много мемоарни книги, авторите на които са се срещали с Пушкин, с декабристите, с Толстой или с Достоевски, но пишат до голяма степен и за себе си.

От всички забележителни люде в паметта ми са останали само двама, които в своите мемоари забравяха себе си и с всичките сили на своето дарование се стремяха колкото се може по-точно и по-пълно да изобразят своите знаменити съвременници. Това бяха Репин и Горки.

Когато редактирах мемоарите на Репин, по-късно събрани в книгата: „Далечно и близко" много труд ми трябваше, за да убедя Иля Ефимович, когато, говорейки за Крамски, Серов, Куинджи и другите художници, да каже няколко думи и за себе си.

В спомените си Горки се отнасяше с едно страстно внимание към съдбата на всеки заинтересувал го човек. По дълбочината на проникновението в чуждата душа неговите мемоари стоят по-високо от някои негови произведения. От хилядите мемоарни книги и статии за Лев Толстой, кратките бележки на Горки за него са несъмнено най-добрите — поетични, сурови, мъдри, самобитни, смели.

ОЛГА БЕРГХОЛЦ

Горки преди всичко обогати световната и руската литература със самия себе си със своята неповторима и небивала личност. Неговите соколи и буревестници, трудовите хора, волнолюбивите босяци, революционерите, хората от дъното на живота, бунтуващите се търговци и другите негови образи — това е той самият. Но той въведе в литературата цялата тази пъстра човешка тълпа, напълни я с народен дух в своето най-пълно изражение, а това беше в бурите около първата руска революция. Повтарям, във всичките произведения на Горки и особено в автобиографичната му трилогия за мен се изправя литературен гений, не приличащ на никого от предшествуващите го, тясно, неразривно свързан с всички нас, но все пак по своему, по горкиевски.

Аз имах щастието в продължение на години да общувам с Горки, да му гостувам, да си кореспондираме. За мен по-скъпа от всичко беше естествената човешка доброта и простота. Той обичаше самите хора, а не просто човечеството, което е много по-трудно и точно това му придаваше несравнимо обаяние.

Превод от в. „Правда"

Аз съм пролетта!

Наречете ме мах на птичи криле, наречете ме топъл южен полъх, назовете ме плахо кокиче, погледнало за първи път света; назовете ме тръпка, преминала през събудения чернозем; наречете ме глас на подземни ручеи или тихо събуждане на корени и пъпки, или усмивка на слънцето, или приииждане на реките и кръвта ме наречете — няма да сбъркате.

Аз съм пролетта!

Вие, които ме очаквахте през дългите зимни дни, готови ли сте за големия живот, за голямото цъфтене и раждане, които ви нося?

Дойдох при вас, за да ви накарам да се влюбите. В жена, в цвете, в тракторна песен — няма значение. Важното е да сте влюбени. Не обичам тези, които не могат да се влюбват. За тях трябва да има само един сезон и този сезон да бъде зимата. Те са студени като нея.

Съблечете балтоните, шубите, хвърлете калпаците. Никак не обичам хората с балтони, шуби и калпаци. Съблечете дрехите на недоверието! Не се страхувайте! Ненадейните ми ласки ще ви стоплят. Ще запалят кръвта ви. Доверете ми се. Доверете се на сърцето си. То няма да ви излъже, защото изпълнява моите повели. А аз самата съм отрицание на лъжата.

Наречете ме усмивка — това е точното ми име!

Наречете ме начало на живота — това е точното ми име!

Наречете ме любов — това е точното ми име!

Симеон МАНОЛОВ

И отново на път...

Много укрепнали са вече традициите на староселци в самодейността. С хубави постижения биха могли да се похвалят почти всички състави в селото.

През тази зима самодейците в Старо село оползотвориха много вечери в репетиции. Особено активни бяха танцьорите, които ръководеше Друми Маринов, а също така и участниците в естрадно-сатиричния състав.

Интересен е репертоарът на двата състава. Ето защо те са желани гости в съседните села. С успех изнесоха своя програма в Звънарци и Юпер, Разградски окръг и в с. Белица. Навсякъде зрителите посрещнаха радушно изпълнителите, харесваха носиите, танците им. Още по-вълнуваща е играта на самодейците от сатиричния състав. Трудно е да се определи кой от тях най-добре изпълнява ролята си.

На 23 март староселци гостуваха в село Ряхово, Русенски окръг. Не ще мине много време и те пак ще тръгнат на път — за да радват хората със своето свежо и жизнерадостно изкуство.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

* * *

Някъде на спомена от дъното
ти отново изплуваш нагоре...
Аз те мислех отдавна погънала
отдавна забравена история.

А ти си била още жива в сърцето ми
като корен, неизтръгнат напълно,
и тази зима сред снеговете
неочаквано пак покълна...

И пак часовете пресмятам,
и отново не вярвам в омразата,
и искам с дъха си от вятъра
новият кълн да запазя...

Валентин ЧЕРНЕВ

Резултати от конкурса

„90 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ"

На 21 март т. г. седемчленно жури определи наградите за участниците в конкурса „90 години от освобождението на България", организиран от ОС на професионалните съюзи, ОК на Съюза на учителите и отдел „Народна просвета" при ОНС по случай Седмицата на детската книга, песен и изкуствата за деца.

Присъдени бяха следните награди:

I. ЗА РАЗКАЗ: първа награда — Маргарита Кацъркова, VI-в клас, у-ще „Н. Вапцаров" — Силистра; втора награда — Кремена Михайлова, VI-в клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; трета награда — Росица Стоянова, VII клас с. Попина. И две поощрения на: Кудинка Тодорова, VIII клас, с. Срацимир, и Иван Димитров, VIII клас, с. Срацимир.

II. ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ: първа награда — Елза Пейчева, VI-а клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; втора награда — Милена Ангелова, VIII-б клас, у-ще „О. Паисий" — Силистра; трета награда — Павлина Павлова — VIII-а клас, у-ще „Н. Вапцаров" — Силистра. И две поощрения: на Евгения Иванова IV-б клас, у-ще „Гагарин" — Силистра, и Теменужка Цветкова, VIII-а клас, у-ще „О. Паисий" — Силистра.

III. ЗА РИСУНКА: първа награда — Стенко Стоянов, VII-в клас, у-ще „О. Паисий" — Силистра; втора награда — Петър Костов, VIII-в клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; трета награда — Марги Йорданова, VI-б клас, у-ще „Йордан Йовков" — Тутракан. И едно поощрение на Макуела Пенева, VII-б клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра.

IV. ЗА ФОТОСНИМКА: първа награда — Даниела Константинова, VI-а клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; втора награда — Снежана Иванова, VII-в клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; трета награда — Милена Хорозова, VI-а клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра. И едно поощрение на Добрин Милушев, VI-а клас, у-ще „Кирил и Методий" — Силистра.

Първи искрици на вдъхновение

На масата ми лежат първите литературни опити на ученици от началния и средния курс. Не може човек да не оцени онова най-искрено вълнение, което е движило ръцете на децата и юношите, което ги е задържало с часове над белия лист.

Дори за млади автори с по една или две книги е рисковано да се дават категорични оценки, камо ли за деца от IV или VI клас. Въпреки това най-добрите работи се откроиха веднага след прочитането на всички творби.

Журито се абстрахира от евентуални намеси на родителите, защото е трудно да се определи степента на намесата във всяка отделна творба. Очевидно родителите са могли да бъдат в „помощ" на децата си най-вече при написването на разказите. Безпомощни са се оказали онези родители, чиито деца правят стихотворни опити.

Общото впечатление от конкурса е, че участниците с малки изключения притежават задоволителна и дори изненадваща за възрастта си писмена култура. И тъй като е съвсем рано да се говори за художествени постижения, журито класира най-добрите стихове и разкази именно по степента на писмената и литературна култура на начеващите автори.

Темата на конкурса — 90 години от освобождението — е дала възможност на авторите да изразят своите родолюбиви чувства. Трогва чистата обич на децата към отечеството. Изненадва способността им да усетят атмосферата на далечното минало, което познават от учебника по история и от стиховете, разказите и романите — предимно тези, застъпени в учебната програма.

Прави добро впечатление, че в училищата е работено с децата, които се опитват да пишат. Лошото е, че са им били „подхвърлени" само две-три теми за разкази: отвличане на красива девойка-българка от турците, опит за потурчване, посрещането на русите в Силистра и пр.

В стиховете радва непосредствеността и искреността на чувствата, поднесени с неумел и тромав стих, което е естествено за възрастта.

Прочее, да припомним, че литературата е бягане на дълги разстояния. Ако в началото си пръв, на средата и накрая може да се окажеш последен. И обратното. Ще бъде хубаво, ако поне един или двама от участниците в конкурса достигнат финала.

Желаем творчески успехи на всички!

С. ПЕТРОВ,
председател на журито

ЕХОТО НА СВОБОДАТА

Кънтят горите, ехото повтаря,
шума на боя стига надалеч.
И слънцето в потоци кръв догаря —
не стихва страшната, свирепа сеч.

Борба за чест, за правда, за свобода,
борба против тиранина проклет.
След толкоз робство вдига се народа,
за да изпълни бащин си завет.

На Шипка братя — българи и руси —
с врага ведно се биха храбро там.
И удържаха ордите свирепи
със бой юнашки срещу турска сган.

Герои много падаха във боя.
Проля се скъпа кръв на таз земя.
Но зная, не умира нивга тоя,
живота дал за родната страна.

И векове горите ще повтарят
юнашка песен, викове „ура".
Потомците им няма да забравят
годините на славната борба!

Елза Николова Пейчева

Сега публикуваме стихотворението „Ехото на свободата", получило първа награда. В близките броеве ще поместим разказа, рисунката и фотоснимката, също удостоени с първи награди.

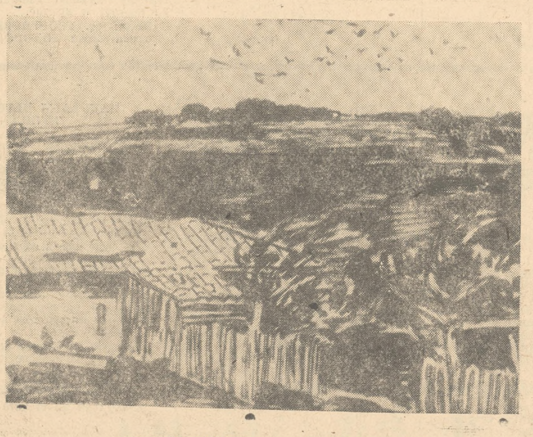

НИКОЛА КОВАЧЕВ „ПРОЛЕТЕН ВЯТЪР"

Дъжд

Небето чисто изведнъж се смръщи
и в бръчките му слънцето се скри.
Вихрушка се изви над бели къщи,
листа и покриви със прах покри.

И вятърът във клоните изхлипа
и пръсна бързо птичите ята,
но щом утихна в старата си дрипа,
дъждът затупа тежко в пепелта.

Под удара на капките, цветята
приведоха безпомощно глави,
увиснаха измокрени листата,
полегнаха крайпътните треви.

Но бръчките в небето се разсяха
и слънцето отново се засмя.
Окъпаните листи зашумяха,
въздъхна тихо влажната земя.

Здравка КРУМОВА

Сбогуване

Пак ще я видя тази земя,
пак ще я видя.
В някоя вечер тихо дошъл,
в някоя вечер...
Звън на сърдечна камбана зове,
звън на камбана.
Викаш ме, майко, безмълвно
в нощта,
викаш ме, мамо.
Луди лудеят в мене сега
сънища прашни.
И се опитват да ме тешат
с ласки на мащеха.
Като безсъница в моите очи
свята оставаш.
Люлчина моя земя на света
люлчина радост.

Енчо ЕНЧЕВ

УТРО В ГОРАТА

разказ от Живко Сотиров

В такова утро хората не могат да бъдат лоши. В гората мислите на човека са чисти като росата, бистри като изворна вода, светли като слънцето.

Пряката пътека, която започва от селото, ме води все по-навътре в гората.

По кората на близките дървета влюбени са изрязали инициалите на имената си. В нежността си влюбените понякога са жестоки. Ето тези „Л" и „Г" например. Те може отдавна да са се разделили, да са се забравили. Но дървото пази буквите. То ги е направило много по-големи. Ако те сега минат разделени, ще видят колко голямо е можело да стане всичко. Можело!..

Гората вече е будна. Кукувицата на всяко дърво казва колко е часът. И винаги различно. В различни часове живеят дърветата в гората.

Колко важна е работата на кукувицата — на всяко дърво да казва колко е часът. А я обвиняват, че снасяла яйцата си в чужди гнезда, че не отглеждала малките си!

Край потока, до сами пътеката има пера. Може би лисица е изяла птичка, може би ястреб. Но потокът продължава да пее прекъснатата песен. Отнася я към хората. Песента не може да умре.

Пътеката заобикаля почерняло от гръм дърво. За да се запази цялата гора, едно дърво трябва да стане гръмоотвод. И то най-високото, най-хубавото става гръмоотвод. И после дълги години се бори с чернотата — за да даде на гората поне един клон с много листа.

Дърветата не се крият от бурите. Те ги посрещат прави, прави изгарят, прави се борят, за да дадат на гората поне един клон с много листа.

А долу почернели листа с бели жилки се повдигат полека. Изпод тях се показва бледо връхче. На ново дърво, на цвете или — на тревичка.

Дъхът на млади листа — стипчив и весел — се смесва с мириса на изгнили листа. Онези листа, които дават живот на едно бъдещо дърво, цвете или тревичка.

Дъх на млади и почернели листа — гората диша.

Дървета, дървета, дървета. Те цял живот стоят на едно място. Може десет години да е този живот, може сто, хиляда. И все на едно място. Единственият начин да виждат по-надалече е да растат по-високо. И оттам да гледат пак едни и същи върхове, дървета.

Като изброим до четири — пролет, лято, есен, зима — една година минала. Още един пръстен слага земята на най-верните, най-издръжливите.

Горе, между младите листа, слънцето прави гнездо от златистите, тънки клонки на лъчите. Като че ли слънцето е решило да нощува тук, в гората.

Пътеката извежда до горския дом. Тук гората мъничко е отстъпила. Една полянка за бъдещи дървета. Горски разсадник. В прави редици — мънички дървета. Човекът се мъчи и дърветата да пореди в редици.

Мънички дървета, мили като деца. Прозрачни, тънки стъбълца и големи листа. Листа като на истински дървета.

Момичета с червени бузи и почернели от мократа земя ръце милват тези листа. Много момински ръце още не са милвали бузи на момче. И тези длани се учат на нежност тук, в гората!

Лесничей с избелели дрехи. Както годините на дърветата могат да се изброят по пръстените, така и неговите години могат да се изброят по бръчките на лицето. Разбира се, ако човек иска да научи на колко години е добротата.

Пътеката извива към извор. Грижлива ръка е сложила кора от дърво и водата тече от нея като от чучурче. Има дъх на дърво. Сякаш не вода, а вълшебен, дървесен сок пиеш. На камък до изворчето — канче. То не е вързано със синджир за близката бука, както ги връзват в селата, за да „не ги откраднат".

Някъде между клоните славей бъзпява малките си. Той не може да диша без малките си, без песента. Тук в гората няма кой да го слуша. Но той пее. Не, има кой да го слуша. Гората мълчи — тя го слуша.

Пътеката води през априлското утро. Шепне си нещо със стъпките. Пътеката помни стъпките. Всяка пътека е един спомен от стъпки.

Зелената светлина на априлското утро трепти между листата и вика — да се гмурнеш в нея като в извор. Извор, от който да излезеш млад и чист.

Трепти зеленият извор — вълшебният извор на априлското утро в гората.

Пролетта е влязла в тази стая...

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 37 (1354) | Четвъртък, 28 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НОВА НАПОИТЕЛНА СИСТЕМА

С помощта на мощния съветски багер Е — 652 механизаторът Димитър Иванов от „Водстрой" започна вчера след обяд край разклона от шосето Силистра — Русе за с. Пожарево изкопните работи на нова напоителна система. По този случай там се състоя малко тържество, на което присъствуваха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Николов, секретарят на Градския комитет на БКП в Тутракан Димитър Даскалов и други.

Другарят Вельо Максимов направи първата символична копка на строежа, счупи традиционната бутилка шампанско и пожела на строителите да завършат обекта в срок и качествено. От името на строителите началникът на „Водстрой" в Силистра Христо Вачков даде обещание за изпълнение на тази задача.

Новата напоителна система ще обхване площ от 30 000 дка, от които 25 000 дка в ТКЗС — Тутракан и 5 000 дка в ТКЗС — Белица. Подемна плаваща помпена станция край с. Пожарево ще изсмуква от Дунава по 1,5 куб. м вода в секунда. Водата ще се изтласква по стоманен напорен тръбопровод с диаметър 1 м и дължина 1 200 м, а след това по тръбопровод от препрегнат бетон със същия диаметър и дължина 2 080 м. На височината тя ще се събира в изравнител с вместимост 20 000 куб. м. Край него ще бъде втората подемна помпена станция, която ще изтласква живителната влага по цялата напоителна система. Интересно е да се отбележи, че водата ще се движи не по открити канали, а в подземни етернитови тръби, с обща дължина сто хиляди метра. Напояването ще става с дъждовални машини или гравитачно.

Новата напоителна система ще бъде първата в окръга, построена на висока тераса, досегашните системи в Попина и Айдемир са на ниски места край Дунава. Общата стойност на обекта е 2 700 000 лева, от които е предвидено 400 000 лева да се усвоят през тази година. Системата се строи със средства на ТКЗС чрез дългосрочни банкови кредити. Строителните работници от „Водстрой" ще започнат най-напред изграждането на втората помпена станция на височината, изравнителя, основния изпускател и напорния тръбопровод. Строителството ще завърши в края на 1970 година. По предварителни изчисления новата напоителна система ще увеличи чистия доход от всеки декар средно с 30 лева, или строителството ще се рентира само за три години.

Димо ИВАНОВ

ГОДИШНО ОТЧЕТНО СЪБРАНИЕ НА ОКРЪЖНИЯ КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ

Въпросите от едногодишната дейност на Окръжния кооперативен съюз и бъдещата му работа събраха на 26 март т. г. делегати и гости, за да присъствуват на годишното отчетно събрание на съюза. Тук бяха и първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, заместник-председателят на ЦКС др. Никола Мирчев, секретари на ОК на БКП, членове на Изпълкома на ОНС, партийни и стопански ръководители.

След откриването и приемането на дневния ред от седем точки думата бе дадена на председателя на Окръжния кооперативен съюз Ангел Стоянов, който изнесе доклад за дейността на съюза през изтеклата 1967 година.

След като разгледа историята и ролята на кооперативното движение от далечното минало до наши дни и задълженията, които има да изпълнява в по-нататъшното развитие на нашата социалистическа икономика на село, докладчикът се спря на задачите, които съюзът е решавал, решава и сега.

Изпълнението на плановите показатели по качество и обем —подчерта докладчикът — сега е главната цел на всички производствени предприятия, организации, кооперативни стопанства и други. Главната задача е да се получи повече чиста продукция и чист доход на единица вложени средства.

В резултат на положените усилия през изтеклата 1967 година в кооперативните стопанства значително нарасна производителността на труда, укрепна материално-техническата база, количествено и качествено се подобриха основните и производствените фондове. Заедно с личните стопанства земята достига 1 983 500 декара. От нея обработваема е 1 447 800 декара.

Значителен успех са постигнали кооперативните стопанства в техническия прогрес. Увеличиха се площите на трайните насаждения. Подобри се работата в животновъдството.

В резултат на постигнатите успехи в изпълнението на редица мероприятия планът за общата продукция от всички отрасли е изпълнен 105,5 на сто. Не такъв е обаче успехът при изпълнението на плана за чистата продукция и чистия доход.

По-големите материални разходи за 100 лева обща продукция станаха причина планът за чистия доход да се изпълни само с 94,3 на сто. В сравнение с миналите години той е значително по-голям и това показва, че рентабилността на стопанствата расте както общо, така и по отрасли, но темпът на прираста, с който се движим, е незадоволителен. За да се подобрят резултатите, необходимо е да се засили още повече внедряването и най-точното приложение на стопанската и вътрешностопанската сметка. Да се осъществи строг контрол на материалните и трудови разходи.

В областта на търговията бе отчетено, че планът по стокооборота на едро е изпълнен 111 на сто. Въпреки добрия резултат обаче, на събранието бе изтъкнато, че през годината в складовете са липсвали редица стоки от първа необходимост не само от централизования фонд, но и такива, каквито се произвеждат в много от предприятията на страната.

В търговията на дребно планът е изпълнен 102 на сто. Но въпреки това задоволяването на потребителското търсене е под всякаква критика.

Общественото хранене в потребителните кооперации на окръга се е развивало сравнително добре. Разкрити са много нови ресторанти и сладкарници. Така е станало възможно да се изпълни стокооборотът със 108 на сто, а планът за кухненската продукция със 110 на сто.

Кооперативната промишленост се е развивала нормално. Произвела е продукция за 5 720 000 лева и е осигурена свръхпланова печалба.

Не е изпълнен планът за капиталното строителство в селкоопите. Останали са неусвоени 42 000 лева. От предвидените 16 нови обекта в експлоатация са влезли само осем. Пет са останали преходни и 3 са замразени поради неосигуряване на средства. В селското стопанство планът за капиталното строителство е изпълнен 105 на сто. Най-голямата слабост в строителството на ТКЗС е честата промяна без съгласуване с ОНС и ОКС.

По поставените въпроси присъствуващите споделиха свои мисли и направиха редица предложения за по-нататъшната дейност на ОКС.

В изказването си заместник-председателят на ЦКС Никола Мирчев посочи, че макар и малко да е изминалото време от обединяването на ОКС, дейността му показа, че той можа да се справи със стопанския живот на окръга.

Пред ЦКС и ОКС — посочи др. Мирчев — стои задачата да направят нашето стопанство промишлено. Неприятно е — продължи той,—че окръгът за изтеклата година отчита загуби от почти всички отрасли с изключение на зърнопроизводството. Ненормално явление е и липсата на стоки за зареждането на магазините. Още миналата година бе уточнено да се открият районни магазини за консигнация, а това въпреки възможностите на ОКС не е сторено.

Не се говори достатъчно по въпроса за стоковите фондове. Налага се търговците да диктуват условията си на предприятията.

Това, че не се усвояват средствата за капитално строителство, крие опасност окръгът за в бъдеще да бъде лишен от финансиране, а с това и от възможността да строи.

Своето отношение по поставените въпроси и дейността на ОКС сподели и др. Вельо Максимов. Той посочи, че ОКС успешно се е справил с поставените пред него задачи, но не бива да бъдем доволни от постигнатото.

Големите загуби, които допусна нашият окръг — посочи др. Максимов,—са резултат на многото ръчен труд, въпреки, че наситеността с машини при нас е една от най-високите в страната. Големи са количествата и на внасяните в почвата торове, без да се държи сметка за тяхната ефективност.

За всеки стопански ръководител и кооператор е ясно каква е задачата ни за тази година. Но буди тревога неверието у някои специалисти и ръководители, че бъдещето на нашето земеделие е комплексната обработка на земята. Това се потвърждава от факта, че едва 15 на сто от обработваемата земя тази година е зачислена на бригадите за комплексна механизация. Не бива да се забравя, че тази нова форма на организация на работа изисква всестранно подготвени хора, за да се ползува колкото се може повече техниката и се отстранява живият труд.

Лошата организация и липсата на стоки в нашата търговия трябва да станат задача № 1 за търговските работници.

След разискванията и разглеждането на предвидените в дневния ред точки събранието прие проекторешения — програма за по-нататъшната дейност на Окръжния кооперативен съюз.

Подхранването на пшеницата е едно от решаващите мероприятия в работата на механизаторите от бригадата за комплексна механизация на Иван Върбанов от с. Сокол. Затова тракторист Хамид Амдиев използува всеки час от хубавото време.

Търговски дом в Искра

Жителите на село Искра се радват на нова придобивка. В тези пролетни дни влезе в експлоатация част от двуетажния търговски дом. На първия етаж се откри ресторантът и специализираният магазин за хранителни стоки. Опитният магазинер Хасан Мехмедов е подредил стоките красиво, с вкус. Купувачите имат възможност да ги разглеждат и да правят своя избор.

Засега не е открит още вторият етаж на търговския дом, където ще бъде конфекцията. И там се правят последни приготовления. Този магазин ще влезе в експлоатация за Първи май.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Петилетката в съкратени срокове

ИЗПРЕВАРВАТ ВРЕМЕТО

Миналата година колективът на промкомбинат „Текстил" срещаше редица трудности както в организацията на труда, така и в разгръщане силите на движението за комунистически труд. Старите и неудобни помещения не вдъхваха доверие и надежда у хората и те без достатъчно желание провеждаха организационно-техническите мероприятия. Но всеки разбираше, че това не можеше да продължи вечно. Сега вече се строи сграда за бояджийския цех. Ще се строят сгради и за другите цехове. А дотогава производството не може да спре. За преодоляване на трудностите и слабостите бяха мобилизирани силите на партийната, на профсъюзната, на комсомолската организация и целия трудов колектив. На помощ дойде и обстоятелството, че предприятието премина на работа по новата система на ръководство. Засили се значението на материалните стимули и на многофакторното заплащане на труда.

По подобие на отчетността в бригадите за комунистически труд се въведоха тетрадки за регистриране на положителните и отрицателните прояви по цехове, бригади и групи. Раздвижи се техническата мисъл и се вля в общите усилия на колектива. Това даде много добри резултати за първото тримесечие на годината. Говорим за тримесечие, защото за този колектив то приключи още преди няколко дни. При план за тримесечието 755 000 лева на 27 март отчетоха 785 000 лв. В сравнение със същия период на миналата година произведена е продукция за 80 000 лева повече.

До края на март т. г. свръхплановата продукция, заедно с произведената през изтеклите две години от петилетката, ще възлезе на 154 000 лева. Този аванс даде възможност за поемане на обещание петилетният план да бъде изпълнен за 4 години и 9 месеца. Сега пред колектива е наблелязана цифрата 600 000 лева свръхпланова продукция до края на петилетката. Това ще бъде достоен подарък за нашата страна, поднесен от този трудолюбив колектив.

Положителни са и другите крайни резултати — за януари и февруари бе предвидена планова печалба 44 700 лева, а фактически е отчетена 54 221 лева. Повишена е и изработката на едно лице от промишлено-производствения персонал. Снижена е и себестойността на продукцията. Значителна роля за снижението на себестойността се пада на материалното стимулиране.

Високи постижения за първото тримесечие отчитат работничките от тъкачния цех с ръководител Бацин Папазов. Те преизпълниха своята задача и произведоха надпланова продукция за 28 000 лева. При план 10 000 квадратни метра килими за износ до 26 т. м. те преизпълниха програмата си с 300 квадратни метра. Част от тяхната продукция е вече отправена в градовете Москва, Алма-Ата и др. градове на СССР, откъдето получават добри отзиви и поръчки за повече килими.

В благородната социалистическа надпревара активно участвуват и тружениците от предачния цех с ръководител Тончо Марков. Хората от този цех завършват първото тримесечие от решаващата година за изпълнението на петилетния план с 82 000 надпланова продукция.

Отстоявайки дадената дума за предсрочно изпълнение на петилетката, участвуват работничките и от другите цехове на промкомбината. Във всеки цех се издига високо знамето на социалистическата надпревара, провеждана в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа в нашата страна и в чест на 1 800-годишнината от обявяването на гр. Силистра за самоуправляващ се град.

Михаил ТОМОВ

Певец на революцията и възродения човек

На 28 март се навършват сто години от рождението на един от най-великите писатели на двадесетия век, на родоначалника на социалистическия реализъм в литературата и един от най-бележитите деятели на човешкия прогрес — Максим Горки.

В чест на тази славна годишнина в Силистра на 26 март се състоя тържествено събрание, на което присъствуваха първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на ОНС Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП — Георги Кардашев, председателят на окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков и други обществени и партийни ръководители в окръга. Събранието бе открито от другарката Анка Николова, зам. председател на ГНС, която даде думата на Иванка Милчева инструктор в ГК на БКП, да прочете доклад за епохалното значение на безсмъртното творчество на великия хуманист — Горки.

Максим Горки е едно изключително явление в историята на световната литература. Излязъл от дъното на живота, преминал през всякакви унижения и лишения, натрупал голям жизнен опит, Горки за пръв път заговори с езика на работническата класа и възпя нейните героични борби за човешка правда и свобода. Забележителните му произведения откриват нови страници в световната литература, неговите герои разрушават един отиващ си свят и като буревестници живеят с огнения дъх на революцията.

След доклада бе прочетена телеграма до Съюза на съветските писатели. Народната артистка и лауреат на Димитровска награда Славка Славова изнесе рецитал по Горкиеви произведения. За известно време салонът на театъра заживя с великото слово на писателя и благодарение на прекрасното изпълнение на Славка Славова, присъствуващите се докоснаха до един необикновен и изпълнен с много човещина и любов към хората свят.

Николай ЗЛАТЕВ

ЩЕ ИМА ПОВЕЧЕ ПЛОДОВЕ

С хубави трудови инициативи провеждат месеца на трайните насаждения и кооператорите от стопанството в гр. Тутракан. За три дни те засадиха нови 500 декара кайсиеви градини от сорта „Унгарска".

За успеха допринесе немалко добрата организация, създадена от главния агроном на стопанството Петър Пешев и бригадирите Зорка Костова и Васил Станев. Предварително площите бяха култивирани и маркирани.

С масовото си участие за небивало кратък срок кооператорите засадиха 11 000 дръвчета и общата площ на овощните градини достигна 1 600 декара. Засадените дръвчета веднага бяха варосани.

В близки дни ще започне засаждането и на други 200 декара нова орехова градина.

Живко ТРУШЕВ

Създават нови гори

Край гората на с. Подлес се създават нови насаждения. За лесяването се извършва от жители на Калугерене и Ножарево. Групите се организират от горския надзирател Никола Иванов и активиста на Отечествения фронт Мехмед Алиев.

Само за два дни е залесена 100 дка липова гора.

Много добре работиха Махмуд Халимов, Феим Салиев, Ниязи Исмаилов и др.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Скъпи гости от родната граница

Няколко дни наред желани гости в нашия окръг са група граничари от граничното поделение, с което окръгът има шефство. По-голямата част от състава на това поделение са служащи от нашия окръг и благодарение на тяхната доблестна служба то е на едно от първите места в системата на граничните войски.

Много бяха желаещите да се срещнат и разговарят с граничарите, да научат повече за техния интересен и напрегнат живот. Затова през дните на гостуванията си те посетиха много предприятия в града, които бяха поели шефство над различните застави, срещнаха се с работници, комсомолци. Но като че ли най-голямо беше вълнението на пионерите от училищата „Кирил и Методий" и „Никола Вапцаров". Разделени на групи, младите бойци бяха посрещнати радушно от пионерите на двете училища. Със затаен дъх и светнали очи слушаха пионерите за изпълнения с трудности и напрежение граничарски живот, за задържането на нарушители — врагове на народната ни власт.

Граничарите гостуваха и в селата Иширково, Старо село, Кайнарджа, Главиница, Калипетрово и Айдемир. Навсякъде те се радваха на внимание и сърдечност от страна на кооператорите и комсомолците. Особено интересно протекоха срещите в Дулово, Тутракан и в икономическия техникум в Силистра. Установиха се връзки, размениха се адреси между комсомолските дружества и заставите.

Н. ПЕТРОВ

ОТНОВО СРЕД ПОЛЕТО

Двадесет и пет кооператори участвуват в бригадата за комплексна механизация в ТКЗС — Старо село. Създадена през миналата година, тя набира сили за навременното и качествено изпълнение на текущите задачи.

Членовете на бригадата засяха вече ранните пролетни култури, които заемат 700 дка земя. Те подготвиха площта за люцерната, цвеклото и слънчогледа.

В първите дни на кампанията се проявиха най-добре сеячът Марин Ангелов и механизаторите Тодор Енев, Димитър Григоров и Гани Тодоров.

Работата се ръководи много добре от агрономката Йорданка Великова. Освен за сеитбата тя се грижи да не изостава и подхранването на есенниците, което е към своя край.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Първенци в Североизточна България

С всяка измината година се множат успехите на колектива от Окръжно пътно управление — Силистра. Особено през последните години пътната мрежа в окръга чувствително се подобри. Черната асфалтова настилка освен по главните магистрали се среща и по пътищата към най-отдалечените селища на окръга. И това се дължи на упоритиятруд на целия колектив, който в летен пек, в зимни бури, дъжд и кал е на своя пост.

През 1967 година колективът от Силистренското пътно управление сключи съревнование с колегите си от Варна, Шумен, Толбухин, Търговище и Пазарджик. Показателите бяха: изпълнение на плана по обем и стойност, висока производителност на труда, снижение на себестойността на строителните работи и др.

Преди няколко дни съревнованието беше отчетено. По всички показатели нашето Окръжно пътно управление печели съревнованието и е първенец в Североизточна България. Освен по тези показатели колективът е положил големи усилия и за качеството. От 7 обекта — 5 са оценени за отлично качество, а останалите 2 за много добро.

Особени заслуги имат техническите ръководители Димка Радоева на обект с. Стефан Караджа, Слави Георгиев на обект Дулово — Любен и Иван Цонев, Поляна — Попина. В съревнованието се проявиха машинистите на валяците Иван Янков, Кольо Недев и др.

Спечеленото съревнование е ярък показател за възможностите и ентусиазма на този колектив. Да му пожелаем все нови и нови успехи.

А. ДИМИТРОВ

Пред 25-годишнината на Девети септември

ВДЪХНОВЯВАЩА СИЛА

Красивите нови къщи на кооператорите, монументалният читалищен дом, многобройните сгради на кооперативното стопанство, болницата — всичко това говори за процъфтяването на кооперативния строй в село Алеково през годините на народната власт. Затова трудещите се от четирите села на общината се готвят да посрещнат по най-тържествен начин 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

Изразявайки мислите и въжделенията на хората, общинският партиен комитет е разработил специални мероприятия във връзка с този славен юбилей. На първо място се предвижда кооперативното стопанство да посрещне празника с големи производствени успехи. Още през тази година ще бъде приложена комплексна механизация на 78 на сто от обработваемата площ, или един човек с помощта на съвременната селскостопанска техника ще обработва средно по 311 декара. Според поетото обещание на съвещание с партийния и селскостопанския актив през месец февруари средният добив от пшеницата ще достигне 400 кг средно от декар, от ечемика — 410 кг, от царевицата — 390 кг, от слънчогледа — 220 кг и др. Стремежът на животновъдите е още през тази година овцефермата да стане рентабилна, като добивът на вълна достигне 4,500 кг средно на овца, а от птицефермата да се увеличи печалбата. В кравефермата ще се въведе двусменна работа и 75 на сто от доенето ще се механизира. Ако се осъществи напълно обещанието, чистият доход в кооперативното стопанство ще нарасне с 25 000 лева в сравнение с предвиденото по плана. За вдъхновения труд на първенците ще се връчват юбилейни паспорти, юбилейни знамена и други награди.

Но не само с производствени успехи ще посрещнат 25-годишния юбилей на Девети септември алековци. Предвидено е да се построи нов паметник на Георги Чаков, участник в Септемврийското въстание, в парка на Алеково. На паметника ще бъдат написани имената на загиналите в Отечествената война от района. Новата почетна книга за първенците в общинския партиен комитет, фестивалите, пионерските сборове, походите до лобни места на герои — всичко това ще изрази дълбоката признателност на трудещите се към делото на героите в антифашистката борба и радостта им от социалистическото преобразяване на Добруджа.

На основата на мероприятията, изработени от общинския партиен комитет, първичните партийни организации сега приемат свои мероприятия, съобразени с конкретните условия, при които се работи в съответната бригада, учреждение или предприятие.

Тези предначертания вече се изпълняват. Работата по изпълнението на обещанията е започнала. В кооперативното стопанство четирите бригади за комплексна механизация са в настъпление, извършват пролетната сеитба. Засети са грахът и фиятът, сее се люцерната. Подготовката на почвата за сеитба на царевица и други по-късни култури е много добра. Не отслабват грижите за есенните култури. През есента те бяха рано засети и подхранвани с по 20 кг амониева селитра на декар. Извърши се и пролетно наторяване на житата. Около 10 000 декара от тях ще бъдат почистени от плевели с помощта на хербициди.

Всъщност това е обикновено трудово ежедневие в кооперативното стопанство. Но ако човек се вгледа по-внимателно, ще забележи голямата роля на личния пример на комунистите в производството, вдъхновяващата сила на обещанията в чест на славната 25-годишнина.

Димо ВАСИЛЕВ

В авангарда ли е общинският партиен комитет?

МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПОМИСЛИХА * САМО СЕКРЕТАРЯТ ИЗЧАКВА * МОЖЕ ОЩЕ ДА Е РАНО?

Комунистите и трудещите се от цялата страна от няколко месеца насам се подготвят да посрещнат достойно славния 25-годишен юбилей на свободата. В чест на това голямо събитие те обещаха да изпълнят предсрочно петата петилетка, да завоюват забележителни успехи във всички области на обществено-политическия живот.

Но не е така в село Сребърна. От разговора, който водихме със секретаря на общинския партиен комитет Георги Симов, научихме доста нерадостни неща. Тук още не се говори за посрещането на юбилея. По неговите думи излиза, че засега за това са помислили общинският народен съвет, общинските комитети на Отечествения фронт и Комсомола. Въпреки голямото настояване да научим повече за работата на общинския партиен комитет, на първичните партийни организации от района на общината, не получихме задоволителен отговор.

Пожелахме все пак да се запознаем с подробния план на комитета за посрещането на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Но такъв не видяхме. Все още общинският партиен комитет и неговият секретар Георги Симов не са мислили за това. Секретарят се оправдава, че бил на курсове и скоро се завърнал. Но това „скоро" е в края на декември. А сега сме вече края на месец март. Отначало изтъкваше като сериозен довод, че не знаел и за решението на Окръжния комитет на Партията по този въпрос. Било получено от заместника* му, който не го бил осведомил за това. Дори и така да е, той трябваше сам да се заинтересува. Пък и от инструктора на Окръжния комитет на Партията също му е напомняно няколко пъти.

Първичните партийни организации още не са направили почти нищо в това отношение. Вероятно техните секретари очакват да им се нареди „отгоре", т. е. от общинския партиен комитет. Но за съжаление секретарят на комитета още изчаква. Пък и може да счита, че това, което са предвидили общинският народен съвет, общинският комитет на Отечествения фронт и Комсомолът е напълно достатъчно? Никой не оспорва, че и масово-политическите организации трябва да дадат своя принос. Но къде е тогава ръководната роля на общинския партиен комитет? Нали той е задължен не само да изисква от другите, но и да бъде за пример. Нима не звучи парадоксално фактът, че общинският партиен комитет се е оказал в опашката!

Общинският партиен комитет има извънредно голям дял в подготовката на обещанията на кооператорите за предсрочното изпълнение на петилетния план, че съдейства с всички сили за претворяването им в дела. Но комитетът трябва да бъде инициатор и на други начинания. Именно за тях ни е думата. На първо място следваше да се помисли за множеството беседи и лекции за големите успехи на окръга и общината в областта на икономическия и културния живот, за онези придобивки, които получи нашият народ в годините на народната власт. А нали комитетът трябваше да разясни постановлението на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за разгръщането на социалистическото съревнование във връзка с 25-годишнината от победата на Девети септември, за условията, при които ще се връчват „Паспорта на победата" и златната юбилейна значка?

Време ли е още да се изчаква? Този въпрос отправяме към общинския партиен комитет и очакваме в близките дни да го разреши. Нищо не е в състояние да оправдае общинския партиен комитет и неговия секретар Г. Симов за бездействието, което основателно ги поставя в опашката и ги дърпа назад.

Вълчо РАДЕВ

ВЕСТИ ОТ с. СТЕФАН КАРАДЖА

Поява на комсомолците

Под ръководството на своята учителка Станка Минева комсомолците от осми клас в с. Ст. Караджа подготвиха и изнесоха наскоро пред населението пиесата „Пристанала". На сцената оживяха образите на литературните герои, пресъздадени от малките артисти Георги Николов, Деспинка Георгиева, Руси Ангелов и др. Те бяха наградени с много ръкопляскания.

Курсът завърши успешно

В Ст. Караджа бе организиран неотдавна курс по шев и кройка, ръководен от Елисавета Полини от Силистра. Жените преодоляха всички трудности и го завършиха успешно. От изработените предмети уредиха богата изложба. По тяхна инициатива се състоя и другарска среща, на която пролича и талантът на добрите домакини.

Курсистките са доволни от грижите на общинския комитет на Отечествения фронт за повишаване на битовата им култура.

Йорданка ИВАНОВА

Литературна вечер

Във връзка с патриотичното възпитание в с. Дичево бе организирана наскоро вечер на българската литература под ръководството на учителите. Ученици от началния и средния курс рецитираха стихове от Ботев, Вазов, Пенчо Славейков, Яворов и творби на съвременни автори. Сполучливото изпълнение на учениците Мехмед Хюсеинов, Файк Хасанов, Назмие Хаккъева и други бе аплодирано от много родители, общественици и ученици в читалищния салон. Със затаен дъх присъствуващите гледаха драматизацията на поемата „Изворът на Белоногата" от П. Р. Славейков.

На най-добрите декламатори бяха дадени награди. Литературната вечер завърши с викторина.

Димитър СТЕФАНОВ

Разобличен е един крадец

Все още се намират несъзнателни граждани ,които, добрали се до общественото имущество, си позволяват да присвоят част от него, мислейки, че ще остане постъпката им незабелязана. Така е мислел и Мюрсел Алиосманов Шерифов от село Давидово, който бе натоварен да превозва кооперативното мляко от Давидово до мандрата в село Средище.

На тази служба Шерифов работи от 1960 година. Оттогава не един път са получавани сигнали, че той си позволява да задържа част от млякото, сиренето и сметаната и ги откарва у дома си. Не един път му е обръщано внимание, но въпреки обещанията, той не се отказва от навиците си.

Наскоро служителят от МВР в Средище др. Костадинов получава сигнали, че Мюрсел Шерифов продължавал да злоупотребява с кооперативното имущество. Той решил да провери всичко на място. И когато Мюрсел Шерифов се връщал от мандрата в Средище, отбил се отново у дома си и започнал да разтоварва някои гюмове. Тогава идва служителят от МВР и при проверката на гюмовете са намерени 18 килограма мляко, 1 кг сирене. Наложило се да се направи обиск в къщата му. Оказало се, че той е присвоил значително количество мляко, сирене, сметана, люцерново сено, смески и дори един гюм и т. н. Стойността на присвоеното възлиза на 225 лева.

Костадин ГЕОРГИЕВ

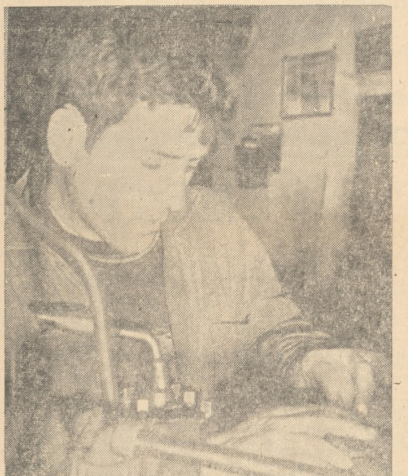

Младият комунист Доньо Ганев от село Межден е стругар в ремонтната работилница на кооперативното стопанство. От неговата работа най-доволни са механизаторите. Когато и да потърсят помощта му, той е готов да помогне при отстраняването на повредата. Пък и старателен е. Обича професията си.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРЕД 1800-ГОДИШНИНАТА ОТ ОБЯВЯВАНЕТО НА СИЛИСТРА ЗА ГРАД

МОЙ РОДЕН ГРАД!

„Заварих те, потънал
в прахуляци,
със остарели къщи
беше ти.

* * *

Красавец си сега
и помен няма
от онзи град, потънал
във прахта.
Аз любя те с любов
така голяма,
о, град любим,
о, сбъдната мечта!"

Там, където дунавските води напускат българския бряг, като че ли за поздрав извисява снага белокаменна Силистра.

Силистра! Градът, в който сме се родили. Градът, с чието славно име се гордеем...

Във връзка с чествуването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град ние, пионерите от отряд „Володя Дубинин" при III „в" клас на училище „Никола Вапцаров" проведохме сбор, посветен на нашата любима Силистра. Повече от два месеца с интерес изучавахме историята на града. Посетихме всички музеи и исторически паметници в града. Срещнахме се и разговаряхме със сътрудничката на Окръжния исторически музей, с племенника на добруджанския революционер Дочо Михайлов, с Ценка Арнаудова, най-старата хористка на хор „Седянка", със сина на герой-опълченец Тодор Костов, с инженер Пейчев. Направихме много снимки, подготвихме албум за Силистра.

Горди сме, че историята на нашия любим град започва далеч преди историческото развитие на нашата държава. Горди сме, че в легендарните боеве при Шипка и Стара Загора са участвували над 30 опълченци от нашия край. Радваме се, че сме потомци на такива борци и заслужили силистренци като Гено Чолаков, Тодор Пеев... Чувствуваме се щастливи, че сега градът ни е свободен. Няма ги вече остарелите къщи, няма ги сокаците. Извисяват се високо много нови и модерни сгради. А хората — ликуващи и весели. Работят за своето щастие, за вечната младост на своя роден град.

...22 март. Топлият полъх на първия пролетен ден галеше алените връзки, целуваше яркобелите ни блузи. С изпълнени от скръб сърца, че загиналите добруджански революционери не могат да се радват като нас на свободата, положихме венец пред паметника им и изразихме своята голяма почит към тях и великото им дело.

После дойде най-интересното. В салона на читалище „Доростол" проведохме сбора. Наши гости бяха заместник-директорът на училището, партийният секретар и пионери от дружината.

Много пионери от отряда разказваха с любов за историята, настоящето и бъдещето на Силистра. Пяхме песни, декламирахме стихове. Звената дадоха обещание да се грижат за гроба на убития от фашистите Саул Авербух, да посадят борчета край крепостта „Меджиди табия", да поемат шефство над дръвчетата по улица „Васил Априлов". Приятелят на отряда Борис Николов от ДМЗ „Стомана" ни подари герба на Силистра.

Сборът постави началото на по-системното изучаване историята на родния край от отряда.

Румяна РУСЕВА,

член на отрядния съвет

СЕКРЕТАРЯТ, БРИГАДИРЪТ И КАПИТАНЪТ

Двадесет и седем годишният Димитър Драганов Драганов е един среден на ръст, кестеняв мъж с живи, подвижни очи. Веднага прави впечатление извънредно бързият му темперамент, неспособността му да стои на едно място просто така, без работа. Докато разговаряхме, той седеше някак неудобно на стола, въртеше се, ставаше и все някак разкъсано говореше. Едва когато тръгнахме, той веднага „влезе във форма" и заговори бързо, отривисто, като човек, свикнал разговорите му да протичат все в движение.

Една поговорка казва да не се носят две дини под една мишница, защото ще се изтърват. Но ето че Димитър вече години наред носи не две, а три дини и поне досега не ги е изтървал.

...„Нещо необикновено за себе си не мога да кажа. Като всички други младежи на моята възраст е и моят живот. Завърших техникум в Образцов чифлик —Русенско. Служих. Завърнах се в нашето село. Бях една година участъков агроном и вече трета година съм бригадир на зеленчуковата бригада. Ожених се, имам си момиче — какво друго..."

Но зад това обикновено ежедневие се крият изпълнените с напрежение и усилия дни, а понякога и нощи през трите бригадирски години. Зеленчуковата бригада с всяка измината година подобрява работата си. Не защото Димитър е станал бригадир и изведнъж са заработили по-добре, но просто през тези години и отношението на хората се промени, пък и наистина погрижливо заработиха. Ето, за миналата година бригадата е изпълнила своя план сто и двадесет на сто. И макар че никой не говори за това, чувствува се и онзи дял на бригадира, за който и той предпочита да премълчава. Защото за себе си той каза само няколко изречения, а дълго разправяше за ранните разсади домати, които в момента са добре, за това, че сега предстои пикиране на доматите, за някои тревоги относно снабдяването с рогозки и отоплителни материали, за другите ранни разсади и т. н. и т. н.

Работа, в която той е намерил себе си. Но дали е само тя? Бригадирът на зеленчуковата бригада е и секретар на едно от комсомолските дружества в Попина. За комсомолска работа през деня време не му остава — вечерите са посветени на младежките проблеми.

„Всъщност аз съм секретар на едно от добрите дружества — дружеството на учителите и служителите. От тях няма човек, който да не се занимава, при това активно, с обществена работа. Учителите например направиха нещо много хубаво — помагат на изоставащите, без да искат заплащане за извънредния им труд. Правихме вечери на маските, на новобранеца, поход до Гарван — въобще не се е случвало да заплануваме нещо и да го провалим. И сега чакаме с нетърпение да се направи комсомолският клуб, защото сме замислили някои неща. Само че нещо се протака".

Да, едва ли само вечерите ще стигат за комсомолската работа. А и сега с новите изисквания ще трябва повече време да се отделя. Толкова проблеми стоят пред комсомолците.

А в неделя Димитър облича футболния екип, слага капитанската лента и защитава заедно с отбора си името и престижа на попинския футбол. Футболът е едно от любимите му занимания — като юноша е тренирал в „Академик", после в „Дунав" — Русе. На терена той е все така неуморим, подвижен и работлив. И пред футболния отбор стоят нерешени въпроси, които пак най-много лягат на неговите капитански плещи — трябва да организира по-добре отбора, да се стабилизира мястото му в групата, да се провеждат по-редовни тренировки, малко повече възпитателна работа със самите футболисти.

Бригадир, комсомолски секретар, капитан... Наистина нищо необикновено — просто един от хилядите наши съвременници живее и твори пълнокръвно в своето с нищо незабележимо на пръв поглед ежедневие. И не се страхува, че ще изпусне дините...

Николай РОМАНОВ

Из дейността на комисиите за народен контрол

С ПОРАСНАЛ АВТОРИТЕТ

Общинската комисия за народен контрол в село Иширково се ползува с голям авторитет и играе решаваща роля за отстраняване на недостатъците, пропуските и грешките в работата на кооперативното стопанство, търговията, здравеопазването и други. През изтеклата година вниманието на членовете на комисията беше насочено преди всичко към проблемите, които се решават от кооператорите, търговските работници.

Комисията за народен контрол работи по тримесечни и месечни планове. През изминалата година народните контрольори са извършили 51 проверки в трите села от района на общината. Те констатираха някои нередности, които по предложение на общинската комисия за народен контрол бяха отстранени, а нарушителите наказани.

По време на жътвената кампания народните контрольори бяха на своя пост и предотвратиха голямото разпиляване на зърното от комбайните. В село Йорданово комисията констатира, че поради недостиг на щайги и липсата на достатъчни превозни средства при брането и изкупуването на кайсиите, беше допуснато разваляне на плодовете. И вместо по осем стотинки, те бяха продадени по четири. Комисията оцени загубите от кайсиите и предложи на управителния съвет на стопанството да накаже виновните. Те възстановиха загубата.

Пак в село Йорданово поради късно очукване на конопа една част от семената бяха разпилени. И този пропуск бе забелязан от народните контрольори. И пак по тяхно предложение виновниците бяха наказани от управителния съвет на кооператива.

На 1 май миналата година служителят от потребителната кооперация от село Брадвари Сали Кушев намалил грамажа на кебапчетата с 20 грама. Друг служител на селкоопа от това село на същия ден пък увеличил по собствено усмотрение цените на типовия хляб, кебапчетата, лимонадата и бирите. Това нарушение беше забелязано от председателя на селската комисия за народен контрол, който докладва на управителния съвет на потребителната кооперация. Двамата нарушители получиха заслужено наказание от ръководството на кооперацията.

В областта на търговията проверки бяха направени и в селата Йорданово и Иширково. Беше установено, че хигиената в магазините и фурната в село Йорданово не е на необходимата висота. Грамажът на хляба бил намаляван. Допуснатите пропуски в работата на търговските работници от Йорданово бяха своевременно отстранени, благодарение на намесата на селската комисия за народен контрол. Народните контрольори от Иширково често проверяват културното обслужване в търговските магазини.

Добра дейност развиваше и секцията по селското стопанство към общинската комисия за народен контрол. По време на сеитбата секцията извърши няколко проверки за качеството на сеитбата. Наскоро тя провери как е извършен ремонтът на селскостопанските машини, които ще участвуват в пролетната сеитба.

За да се подобри още повече работата на общинската комисия за народен контрол, беше свикан семинар за обучението на народните контрольори. Лектор от Инспекцията за държавен контрол от Силистра запозна членовете на комисиите с предстоящите им задачи. Народните контрольори и тази година ще съдействуват за изпълнението на задачите, които стоят пред кооперативното стопанство и другите отрасли на икономиката в района на общината.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

СЕМЕНАТА НА ПЛОДОРОДИЕТО

Плодородна е земята на Новочерненското стопанство. А дваж по-плодородна я прави трудът на нейните работливи стопани. Нова Черна се слави с много високодобивници-първенци в производството.

Един от тях е и младият звеновод Осман Халилов от с. Цар Самуил. Случаят ме заведе в неговото родно село. Вървях по шосето и се любувах на новите тухлени къщи на кооператорите. Среща та ми с 38-годишния звеновод беше съвсем непринудена. Може би за това допринесе и неговата скромност. Бях предварително научил, че звеното на Осман е получило най-високия добив фасул в окръга. Пък и от останалите култури бяха получени много добри резултати. Запитах го къде е тайната на техния успех.

— Нищо особено не сме направили — сподели дребният на ръст звеновод. — Помогна ни трудолюбието на жените от звеното. В най-напрегнатите моменти от ранна утрин, та до здрач работеха те на полето. Не позволяваха тревата да надвие посевите.

По мургавото му лице затрептява усмивка, когато изговаря тези обикновени думи. Думи, които са безсилни да разкажат за усърдието на Неджмия Реджебова, Маджидя Шакирова, Разия Ахмедова, Бахтия Зейнулова и на всичките 30 жени от звеното на трудолюбивите, звеното на Осман...

— Та ме питаш за фасула... — продължава Осман. — Грижехме се всяко звено по за 100 дка от тази култура. Много ни помогна това, че наторихме земята с по 100 кг суперфосфат на декар.

А после пак обикновените, ежегодни грижи за културите. Засели с машините, култивирали го също с машините. И това най-много го помогнало на жените да го окопаят бързо, навреме. И станал един фасул — за чудо и приказ!

После фасулът бил обран и след като го овършали, оказало се, че със 100 кг повече от плануваното бил полученият добив — 220 кг от декар, не е шега работа! И другите звена получили над 200 кг, но фасулът на Османовото звено дал най-висок добив в цялото стопанство.

— И от останалите култури добивите не бяха ниски — добави Осман.—От царевицата не сме имали досега толкова богат плод — при план 540 кг добихме по 730 кг зърно от декар. Пък от захарното цвекло планувахме 4 000 кг, а получихме по 6 200.

Тук вече помогна и водата, животворната влага на напоителната система. Царевицата прекопали 2 пъти и 2 пъти я полели. А за захарното цвекло тези манипулации извършили по три пъти.

Доволни са жените от звеното на Осман от получените високи добиви, защото и трудът им беше високо заплатен.

— Тази година нашето звено ще се бори за получаването на още по-високи добиви от всички култури — каза ми на прощаване звеноводът Осман Халилов.

Това той говореше напълно искрен в желанието си за удвояване на кооперативното богатство. И отнесох със себе си благодарствените думи, отправени към агрономите Николай Лазаров и Ангел Станев, които с ежедневните си грижи са помогнали на звеното да получи такива високи резултати. Нека и през тази година те не забравят Осман и хората му. Нека и през есента на 1968 година всички пожънат богата реколта — резултат на тяхното трудолюбие.

Недю НЕДЕВ

ЗА ПОВЕЧЕ ЗЕЛЕНЧУЦИ

С ВСЯКА изминатата година площите, заети с овощни и зеленчукови градини, растат. Едновременно с това растат и добивите. Ако тези постоянно растящи показатели са дело и задължение на кооперативните и държавните стопанства, то тяхното изкупуване е задача на ДСП „Булгарплод". Огромна и разнообразна е дейността на това предприятие. Искам обаче да се спра само на онази страна от неговата работа, свързана с договорните задължения, засягащи изкупуването на зеленчуците и готовността на стопанствата от окръга да отговорят на тази задача.

Крайният миналогодишен резултат показва, че ДСП „Булгарплод" завърши производствената година с надпланова печалба от 193 000 лева. Много бяха преодолените трудности при изпълнението на плана за обема на общата продукция, която трябваше да се изкупи и предостави на промишлеността и консуматорите.

Новата година постави нови задължения. В сравнение с миналото те са значително по-големи. Сега предприятието трябва да изкупи договорирани плодове и зеленчуци в обем на 44 680 тона. Само зеленчуците са 28 016 тона.

Понеже сме в началото на пролетта и кооперативните стопанства сега решават въпроса за зеленчукопроизводството, нека се спрем на цифрите и фактите, които характеризират досегашната работа. Колкото и скучни да са те, без тях е трудно да се види или разкрие онова, което ние наричаме голямо в социалистическата ни икономика.

Тази година както за производителите, така и за изкупвателната организация показателите са непознати по своята големина. Стопанствата трябва да осигурят за нуждите на вътрешния пазар 3 897 тона зеленчуци, за промишлена преработка 17 419 тона и за износ в прясно състояние 6 700 тона.

Само доматите за трите направления ще достигнат 14 661 тона, пиперът—1 300 тона, сухият лук—2 667 тона, зеленият грах—1494 тона и т. н.

За да може да се отговори на съвременните изисквания и се премине на промишлено зеленчукопроизводство, тази година се премина към по-широка концентрация на този отрасъл. Така например в кооперативните стопанства на селата Добротица и Сокол ще се произвеждат 50 на сто от общата продукция — домати. Кооперативното стопанство в с. Ситово трябва да достави 80 на сто от граха. На него са предоставени от ДСП „Булгарплод" две вършачки за грах заедно с персонала. Другите видове зеленчуци са предоставени също на отделни стопанства. Новото тук е и това, че най-много търсената продукция от консуматорите ще се произвежда от стопанствата близо до градовете. Затова от степента на техните резултати зависи изключително задоволяването на вътрешния ни пазар.

За да се реши навреме и правилно въпросът за зеленчукопроизводството и се отговори на нарасналите изисквания, в края на миналата година и в началото на новата бяха изпълнени редица мероприятия. Главните от тях са осигуряването на стопанствата с всички необходими семена и подготовката на площите за зеленчукопроизводството. Заложен е и необходимият разсад.

Досегашният опит показва, че в процеса на подготовката и изпълнението на договорните задължения от страна на кооперативните стопанства се допускат все още много недостатъци. Но сред тях рязко се откроява отношението на някои ръководители към безразсадовото производство на домати. Не са редки случаите, когато за тях се предвиждат неподходящи площи и не се спазва срокът за засяването им до края на м. март. Поради късна сеитба през миналата година стопанствата в селата Алфатар и М. Преславец трябваше да преорат част от площта с безразсадови домати. В крайна сметка освен че стопанствата се ощетиха, ДСП „Булгарплод" не можа да изкупи близо 2 000 тона продукция. Добре трябва да запомнят стопанските ръководители, че безразсадовите домати заемат 50 на сто от производството на тази култура и всякакво безотговорно отношение тук нанася щети на народното стопанство.

За промишленото производство на белени домати, предназначени предимно за износ, се отглеждат специални сортове. До тази година зеленчукопроизводителите познаваха сорта „Мадара", а сега се внедрява още един сорт — „Огоста". За да не се повторят миналогодишните грешки, като тези в ТКЗС — Нова Черна, където за специалния сорт не бяха положени грижи и не се получи продукция, необходимо е още от сега да се прояви най-грижливо отношение за осигуряване промишлеността с нужната суровина.

С всеки изминат ден все по-силно се чувствува пролетта, а с това все по близки стават дните, през които ще започне изнасянето на разсада в полето. От това какво ще бъде отношението ни в първите дни от работата на открито, зависи до голяма степен успехът на зеленчукопроизводството.

Иван НИКОЛОВ

Йордан Атанасов, електромонтьор при сервизната работилница на ДАП — Силистра, е старателен и трудолюбив работник. Той всякога извършва висококачествен ремонт на електрическата мрежа на автобусите.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ТРАДИЦИЯ И ХУБАВИ ДЕЛА

ТРАДИЦИЯ стана за овцевъдите от бригадата на Атанас Николов от ТКЗС — Паисиево да чествуват деня, когато някой от тях навърши десет години работа в овцефермата. Тази вечер те посветиха на Георги Димитров и Мехмед Топчу.

На следващия ден посетих овцефермата, исках да науча от овцевъдите и най-вече от бригадира бай Атанас (та и той работи заедно с тях над десет години) по-подробно за тяхната работа и завоюваните успехи.

— Вече няколко години наред — разказва бригадирът — фермата ни е винаги на първо място в стопанството. Само през миналата година ние получихме 1 500 лева допълнително възнаграждение за преизпълнение на плановете. През новата година задълженията на фермата са още по-високи.

С изпълнението на плановите показатели обаче ние се заехме още през миналата година, когато започна осеменяването на овцете. Задачата беше да не се допусне нито една овца незаплодена навреме. Та нали първият показател е да получим повече агнета. Навреме подготвихме и агнилните помещения по указания на специалистите. През тази година фуражът е в достатъчно количество и добре съхранен. Със започването на агнилния период дажбата на всяка овца бе увеличена на 400 г концентриран фураж, 500 г люцерна, 2 кг силаж и неограничено количество царевичак. Засили се и контролът от страна на овчарите. Вече три месеца наред те са денонощно при своите стада. Дежурят за опазването на новородените животни. Резултати те не закъсняха. И през тази година задачата ще бъде далече преизпълнена. При план за фермата да получим 1 575 агнета, досега сме получили 1 627 агнета, а има да се агнят още над 100 овце. За смъртност не може и да се говори, тя е почти ликвидирана. Добри резултати получиха овцевъдите Вълю Панайотов — от 180 овце той доби 225 агнета, Мехмед Топчу от 185 овце има 220 и Георги Михайлов от 190 овце — 215 агнета.

Началото е радващо — първият показател е преизпълнен. Иначе не може и да бъде. Та малко ли години работят овчарите вече заедно. Винаги и за всичко си помагат един на друг.

Когато си тръгнах от фермата, те ме увериха, че и през тази година няма да се посрамят с плановете си. Колко приятно е на човек да беседва с такива хора, хора, които обичат своята професия, хора, които са се отдали изцяло с обич и любов на един ценен за народното стопанство занаят.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПО-ДОБРИ ГРИЖИ ЗА ОПАЗВАНЕТО НА ЖИЛИЩНИЯ ФОНД

Неотдавна Изпълнителният комитет на Окръжния народен съвет на свое заседание обстойно разгледа информация за състоянието на държавния жилищен фонд и неговото поддържане в окръга. Подчерта се, че в продължение на 19 години от създаването на жилищното стопанство у нас са издадени редица указания по поддържането на държавния жилищен фонд, извършени са и не малко прегледи за състоянието и стопанисването му.

Главна задача на тоя фонд е ликвидирането на недостига от жилища за трудещите се. За целта се изразходват значителни средства не само за поддържането му, но и за строежа на нови жилищни сгради.

В нашия окръг държавният жилищен фонд разполага с 468 апартамента и 249 броя жилищни сгради. Този фонд трябва да се поддържа и опазва. Голям дял от задачата по поддържането и използуването му се пада на стопанското предприятие „Комунални услуги", което се стреми да направи всичко възможно, зависещо от него. Обаче колкото и грижи да полага предприятието за удължаване живота на държавните жилища, усилията му ще останат напразни, ако наемателите от своя страна не полагат необходимите грижи на стопани по опазването на наетите от тях жилища. Вярно е, че повечето от наемателите имат правилно отношение по тези въпроси — поддържат образцова чистота в тях и сами своевременно извършват дребни ремонти. Биха могли да се цитират десетки наематели от градовете на окръга като: от Силистра — Иванка Тагарова по ул. „Д. Благоев" 27, Васил Балабанов и Цветан Цеков от бл. „Простор" 4, Стоян Петров по ул. „Хр. Михайлов" 1, Григор Печев от бл. 5, Денка Радева от бл. 10, Цоню Цонев и Цветан Нанчев от бл. „Кристал", а в гр. Тутракан—Филип Абаджиев от бл. „Дунав", д-р Силвестър Димитров, Стойчо Георгиев и др. Голяма е поредицата от имена на добросъвестни стопани спрямо държавния жилищен фонд, които съвестно поддържат и стопанисват предоставените им жилища.

Успоредно с добрите стопани в държавния жилищен фонд са настанени хора, които недостатъчно се грижат за отдадените им под наем жилища. Такива случаи се срещат в Силистра и окръга, лошо поддържат паркети, изпокъртени цокли, спукани тръби, замърсени жилища, повредени покриви и др.

Слабости от подобен характер са констатирани в жилищата на Димитър Романов, Фетия Назъмова от бл. 5, Станка Матева, Екатерина Дрокаш и Недю Недев по ул. „10 февруари" 11 и др.

Изброените по-горе нередности водят до значителни и с нищо неоправдани ремонти. Само през 1967 година са изразходвани за основен ремонт 18 034 лева, а за текущ ремонт—20144 лева, или общо за градовете са изразходвани 38 178 лева. Ето защо наемателите трябва да имат правилно отношение по опазване на социалистическата собственост и не само своевременно да апелират за ремонти от страна на СП „Комунални услуги", но и те самите не проявяват интерес и инициатива за извършването на по-дребни ремонти.

Членовете на ИК на Окръжния народен съвет изказаха мнение, че е необходимо по-широко да се използуват обществените форми на въздействие. Покрай провеждането на обществени прегледи за състоянието на държавния жилищен фонд да се подобри и масово-политическата работа от страна на отдел „Местна промишленост и комунална дейност", като се потърси помощта на масовите организации.

Жилищните конференции трябва да се свикват най-редовно. На кварталните отечественофронтовски събрания да се изнасят имената както на наемателите, поддържащи образцово жилищата си, така и имената на ония, които са нехайни към наетите от тях жилищни помещения, към социалистическата собственост.

След задълбочено обсъждане състоянието на държавния жилищен фонд, успоредно с решенията за подобряване на организаторската работа се прие и решение за онези наематели, които проявяват недобросъвестност спрямо поверените им жилища, след като не помагат формите на убеждение, ГНС да ги изселва от жилищата.

Поддържането на държавните жилища е въпрос на чест и култура за гражданите, живеещи в същите. А с доброто опазване се удължава животът на жилището, с което се създава възможност да се пестят капитални средства за разширяване на жилищния фонд.

Борис НЕДЕЛЧЕВ

ИКОНОМИЧЕСКИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ ТРУДОВИТЕ ЗЛОПОЛУКИ

Социализмът се строи за човека, да задоволи неговите материални и духовни потребности, да направи живота му посветъл и радостен. И да се цени и пази здравето на трудещите се е задължение на всички ни. Особено на сегашния етап на механизиране и автоматизиране на производството. В този смисъл охраната на труда и особено трудовите злополуки са важен социален проблем, който стои за разрешаване от предприятията. Проучванията и анализът на материалите на V международен конгрес за предотвратяване на трудовите злополуки и IV международен колоквиум по техническата безопасност при високото строителство показват, че това е и сериозен икономически проблем.

В нашия окръг през 1967 година има допуснати 916 злополуки срещу 803 за 1966 г. Ако за 1966 г. всеки 37-ми работник беше с трудова злополука, то в 1967 г. вече всеки 34-ти работник е допуснал такава. В Керамична фабрика всеки 8-ми работник е допуснал злополука — без приравнените, ЗГУ „Терма" — всеки 14-ти, Промкомбинат — Тутракан — 12-ти, в ЗММ — всеки 26-ти.

Когато говорим за икономическите резултати за загубите от трудовите злополуки, трябва да имаме предвид, че има преки и косвени загуби. Преките това са загуби, свързани със здравословното състояние на човека, това са обезщетения за временна нетрудоспособност или за смъртни случаи. За 1966 година бяха изплатени 14 873 лв. обезщетения за трудови злополуки, а за 1967 година тази сума порасна на 21 375 лв. Освен това през миналата година бяха допуснати и два смъртни случаи — в Стройрайона и ДАП. В тези предприятия трябва да се вземат най-строги мерки за ликвидиране на опасностите, водещи към нови нещастни случаи. Трябва да се видят ясно причините за злополуките, вината на административните ръководства и колективите за тези нещастия. Като правим анализ на злополуките, трябва да обърнем внимание и на косвените загуби, които носят значителни щети. В народното стопанство те влияят чрез допълнителните технико-икономически явления. Това са загуби от работното време, през което пострадалите не дават продукция. При тези условия се поражда нарушение на техническия и производствения процес, влошава се качеството на продукцията, увеличава се бракът. Всичко това забавя изпълнението на производствения план. За 1967 година в предприятията на машиностроенето, на леката и хранителната промишленост, строителството и транспорта са загубени поради злополуки, травми и простудни заболявания 17 000 работни дни.

Злополуките пораждат и лошо използване на капацитета на машините и съоръженията — след всяка злополука се налага разместване на смени, остават „свободни" места и т. н. И кои са основните причини за злополуките? Поради неносене на лични предпазни средства: очила, ръкавици, дрехи са допуснати 14 на сто от злополуките.

Никой не отрича и няма да се намери такъв, който да не твърди, че първостепенна задача на административното ръководство и на масовите организации е да осигурят изпълнението на плана по всички количествени и качествени показатели. Но нима грижата за запазване здравето и трудоспособността на работниците не е тяхна? С кого те ще изпълняват плановете, когато живата сила периодически излиза от строя. Силите и средствата за предотвратяване са в ръцете на ръководствата на предприятията и само от тяхното разбиране и работа по изпълнение на тези задачи могат да се постигнат добри резултати.

Неправилната манипулация е също така съществена причина за увеличаване броя на злополуките — 38 на сто. Разбира се, това е показател, в реалността на който можем да се съмняваме, тъй като ръководствата на предприятията и съставителите на актове за злополуки неправилно класифицират някои показатели. Така в ДМЗ „Стомана" в акт № 7 за Димитър Радев сочат неправилна манипулация, а в действителност има неправилно нареждане да се работи голяма по размери част на струг с малки разстояния между центровете. С акт № 20 в ЗММ се регистрира злополука, станала с Борис Аврамов, и се отнася пак тук, а в действителност тя е станала поради неносене на лични предпазни средства. Това е стремеж да се избегне отговорността за нарушение правилата за техническа безопасност.

В този показател част от злополуките са в резултат на непознаване правилата на безопасна работа и липса на контрол. Наскоро имаше аварийна злополука в ДАП поради нарушение на вътрешния ред от началника на пътническа автостанция др. Стоян Янков, нарушение на вътрешния ред от началника на ремонтната работилница Петър Янков и недоглеждане от работниците Тодор Борисов и Димитър Илиев. Проверките, които се направиха, същевременно показват, че не се водят правилно производствените инструктажи и че изискванията от административното ръководство са занижени.

Техническото обучение по безопасна работа трябва да става в курсовете за квалификация, а в изпитите тези, които показват недостатъчни знания, да не им се повишава разрядът. За тези, които са минали курсовете и не са полагали изпит — да се организират допълнителни изпити. През курсове и изпити трябва да минат всички ръководители включително и директорите. Те трябва да знаят минимума за безопасна работа, да познават разпоредбите, да се сложи край на всяко съзнателно нарушение на нормативните актове. Похвален е примерът на ДЗС „Родопа" — Нова Черна за обучение на актива. В крайна сметка загубите на трудещите се от окръга са утежняване на себестойността на продукцията с 21 375 лв. и не даване продукция за 333 320 лева. Когато правим този анализ, не можем да не посочим и една от съществените причини за тези злополуки: извънредния труд. С извънредния труд се разходват средства, които отежняват себестойността на продукцията. За 1967 год. в промишлеността и строителството са положени 312 520 часа. Лошото тук е, че не са правени редовно изследвания за влиянието на извънредния труд върху качеството и брака нито от предприятията, нито от инспекцията по охрана на труда. Особено се засили стремежът у някои ръководители, като ДИП „Добруджа" и Промкомбинат „Текстил", да се удължи работното време в началото на трудовия ден, сутрин, когато „няма" проверки, и да се избегне по този начин заплащането.

За разрешаване на икономическите последици от злополуките в работата на предприятията трябва да се поведе активна борба за недопускане злополуки.

С това се решава и въпросът за запазване и укрепване на здравето и трудоспособността на работниците, което е дело не само на администрацията, но и на профорганизациите на предприятията и наша обща задача.

Н. САРАФОВ

Фуражната кухня в с. Паисиево работи през цялата зима. Всеки ден в нея се обработват по няколко тона фураж. С това се допринася до голяма степен за увеличаване продуктивността на животните.

НА СНИМКАТА: Пастирите Мехмед Алидов и Али Адилов пренасят обработен фураж за кравите.

Професионалното ориентиране—актуален проблем

ЧОВЕШКАТА ДУША НЕ Е ВИТРИНА

- НАВЛИЗАНЕТО В ЖИВОТА
- КОЙ НАЙ-ЧЕСТО ИЗБИРА ПРОФЕСИЯТА?
- ПО-ДОБРЕ КЪСНО, ОТКОЛКОТО НИКОГА — ЗАЩО?

За него прочетох, че е много добър в професията си. Работи със сърце, не жали себе си. Тези ласкави отзиви ме заинтригуваха много. Не защото се съмнявам дали ги заслужава (бяхме с него съквартиранти като студенти — същото и тогава можеше да се каже за него), а защото все ми се струва, че в тези хвалебствени слова има нещо невярно, има само плъзгане по външното, по видимото.

Имаше наистина защо да се съмнявам... Съвсем неочаквано наскоро се срещнах с него. Бяхме доста време заедно. Много неща споделихме. Дълбоко в мене остана този разговор. Когато завърших XI клас — разказваше той — последните думи, с които се разделихме с гимназията, бяха: „Вие напускате родното училище, сега навлизате в живота. Вече сте свободни граждани. От вас ще зависи по кой път в живота ще тръгнете...“ И ние тръгнахме. Постъпихме в казармата, станахме не само свободни граждани, но и мъже. В последния ден, когато се разделяхме с войнишката служба, отново чухме: „Днес вие се разделяте с родната казарма. Тук вие станахте мъже. От утре вие вече навлизате в живота. Желаем ви щастлив път“. И ние пак поехме по щастливия път на живота... Пет години, знаеш, бяхме в Университета. Грабехме жадно голямата наука, за да бъдем най-полезни. Стараехме се да оправдаем доверието, с което ни изпратиха там и с което ни обградиха. Завършихме много добре. Не съм забравил последните думи на абсолвентския бал: „Щастлив път в живота!“

Толкова пъти навлизаме в живота, че аз да ти кажа наистина, не разбрах кога влязох в него. И дали окончателно намерих своето място в живота? Дали след няколко години пак някой няма да ми пожелае щастлив път?..

Слушах тези откровени думи на някогашния си приятел. Мислех си за ласкавите отзиви, с които обсипваха работата му, и изведнъж разбрах, че не в тях беше той, а в този искрен и неочакван разговор... Още веднъж разбрах защо толкова често не можем да вникнем в душата на човека, защо тя е толкова голяма загадка за нас. Тогава, безпомощни, ние не пестим думи, за да покажем витрината ѝ. Но човешката душа не е витрина, тя не може на всеки втори месец да се подреди отново. А често в семейството (пък и не само там) на нея точно така се гледа. Нали затова с такава упоритост близките на завършилия средно образование настояват той да стане инженер, доктор, артист..., за да бъде по-добре подредена витрината на душата му. Но младият човек (пък и само той ли) за това ли мисли? И понеже не познава живота, той върви натам, накъдето го тласкат...

Така се случи и с моя приятел. Той учеше добре, отлично даже, защото трябваше да оправдае доверието. Следваше медицина, а сърцето му се късаше, когато беше сред куп деца. Той беше роден, за да бъде сред тях, това му беше призванието. Но за това никой не го попита. А беше добро момче, послушно момче, не обичаше да противоречи на родителите си, за да не ги обиди, за да бъде възпитан. Завърши много добре медицина, назначиха го на работа, витрината започна да блести. Нещо повече, защото има познания, защото не му липсва твърдост и воля — той преуспя и в медицината. За него се заговори. Той, според хората, е щастлив, но така ли е всъщност? И дали само той е единственият случай?

Той, преуспелият човекът, пред когото се разкрива блестяща кариера който явно никога няма да търпи лишения в живота, на раздяла с мене, с характерна за неговия глас настъпателност, сподели: „На септември ще запиша филология. Готвя се сериозно за приемните изпити и съм сигурен, че ще ги издържа. По-добре късно, отколкото никога!“ Тогава — за миг поне — аз разбрах неговата душа, открита, болееща. Не го беше напуснала любовта към децата, все още в душата си той криеше истинското си призвание, единственото си място в живота...

И аз вярвам, че той, макар и късно, ще намери истинското си призвание. Защото притежава завиден характер — непреклонна воля, неотстъпваща решимост и истинска целеустременост. Но все повече и повече мисля за другите — тези, които имат неговата съдба, но са слаби, безволеви личности. Те тежат ли на мястото си в живота?

В. ДОБРЕВ

Нашите корспонденти ни пишат

Зрителите благодарят

Колкото повече наближават общинските прегледи от III републикански фестивал, толкова по-интензивна става подготовката на самодейците от село Искра. Почти всяка вечер репетират те и най-големи усилия за израстването на колектива те полага учителят З. Вейсалов.

По традиция всяка година преди прегледите самодейците излизат със своя програма пред кооператорите от селото. Битовият състав, работил с най-голяма последователност досега, има среща с почитателите на неговото изкуство на 21 март като заедно с това самодейците честитиха на своите съселяни и първия пролетен ден. Смесеният турски хор изпълни много добре разучените песни. Зарадваха индивидуалните изпълнения на Юлвия Ферахимова, Медине Салиева, Мюстеджеб Реджебова.

На ниво бе и изпълнението на танцовия състав.

Зрителите останаха доволни от срещата със самодейците и ще очакват добро представяне на прегледите.

Тахир МЕМИШЕВ

Дейността на читалището е подценена

Когато се заговори за читалищната дейност в Долно Ряхово, хората от селото винаги си спомнят за годините, когато там работеше фелдшерът Тодор Димитров. Тогава бяха поставени пиесите „Гераците“ и „Нонкината любов“ и драматичният състав гостува в много съседни села. Условията за работа тогава не бяха по-добри. Къде е причината за незадоволителната работа на местното читалище сега? Преди всичко в организационните неуредици, в нехайното отношение към нея. Читалищната деятелка Станка Стоянова през миналата година бе неопитна и не успя да се справи с многобройните си задачи. Липсваше ѝ конкретна помощ от страна на Комсомола. Затова толкова малко са хубавите културни прояви в селото.

През зимния сезон на тази година читалището успя да подготви и изнесе хумористична сценка и художествена програма за Осми март.

Съвсем лоша е подготовката за предстоящите прегледи. По плана на общинския организационен комитет читалището трябваше да се представи с една вокална група, танцова трупа и драматичен състав. Вокалната група след Осми март не провежда своите репетиции. Танцовата трупа изобщо не бе организирана. До никъде не стигна и работата в драматичния състав — само бяха разпределени ролите на пиесата „Снаха“. След всичко това може да се постави въпрос, защо обществеността не се намеси? Не говори ли това за незаинтересованост към дейността на читалището, проявите на което се очакват с нетърпение от хората.

Особено в окаяно положение се намира библиотеката. Преди известно време тя се помещаваше в отделна стая до читалищния салон. Същата стая се ползуваше и от бригадирите. И именно по тяхна инициатива преди няколко дни тя бе преместена в малкия читалищен салон — в едно тясно ъгълче. Така нито салонът е удобен за кинопрожекции, нито книгите и списанията са подредени както подобава. Всеки ден читалището получава списания. Но кой може да ги чете, когато няма удобна маса, където да бъдат подредени.

Могат да се посочат още много примери за нехайно отношение към читалищната дейност, към читалищното имущество в Долно Ряхово. Може би време е вече комсомолските организации да се намесят, за да бъде преодоляно това неестествено положение.

Халил ИБРАХИМОВ

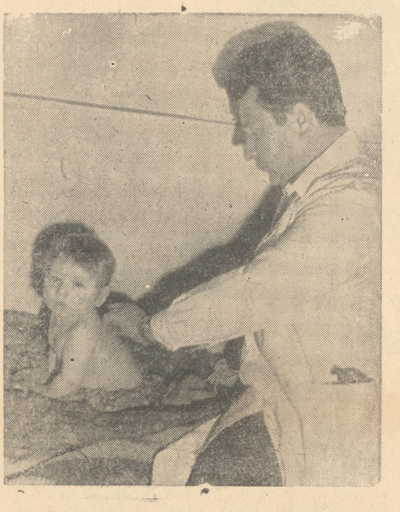

Фелдшерът Али Демиров е от Варна, но работи вече осем години в с. Златоклас.

НА СНИМКАТА: Един миг от ежедневието на Демиров. Под неговите внимателни ръце малките деца понасят спокойно имунизацията.

Нови гори край Дулово

Приветлив пристигна първият ден на пролетта в Дулово. А хората като че ли бяха го чакали отдавна — на групи мъже и жени тръгнаха към градския стадион. По инициатива на Градския съвет до стадиона се оформя кът с нови гори: бор, цер, смърч. В залесяването вече участвуваха работниците от МВР, болницата, съдаа цеха на промкомбинат „Камъшит“. След два дни залесяването ще приключи. Предложението на дуловчани е новият парк да се нарича „Първа пролет“.

Венета ГЮРОВА

С чувство за дълг

С чувство на дълг и с високо съзнание се озоваха жителите на с. Зарник на задачата, поставена от здравните органи, да дадат кръв за нуждите на здравеопазването. Голяма роля за това изигра разяснителната работа, извършена от отечественофронтовските организации в селото, с председатели Ямурла Заиров, Зейнул Реджебов и Сами Салиев. Въпреки че селото е най-малкото в района, само за няколко часа екипът, воден от доктор Янков, успя да събере над 13 кг кръв.

Димитър КОВАЧЕВ

Културни вести

В Москва, в Централния дом на архитекта, се е представил с изложба от живописни платна отдавна утвърденият и именит съветски кинооператор Сергей Урусевски.

* * *

Телевизионната компания „Асошиейтед телевижън“ е запланувала постановката през тази година на „Дванайсета нощ“. Това ще бъде най-скъпата пиеса, показвана някога от английската телевизия: постановката ѝ ще струва 250 000 лири и ще се снима в чернобяла и цветна версия.

* * *

На сцената на театъра при Чилийския университет е била поставена първата пиеса на известния в целия свят поет Пабло Неруда „Хоакин Мурието“. Тя е оценена като крупно културно събитие.

* * *

Неотдавна в италианския град Бордитер се е провел Международен фестивал на карикатуристите, в който взели участие 250 художници от различни стра и на света. С първа награда — златна палма — бил удостоен най-младият участник от участниците във фестивала, 28-годишният белградски художник Зоран Йованович.

* * *

От началото на тази седмица по екраните на страната започна да се прожектира новият български игрален филм „Шибил“ — екранизация на едноименния Йовков разказ.

Кадър от филма „Шибил“.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Водачът бе детрониран!

Слънчева Варна в ранните пролетни дни събра шест отбора — членове на Северна „Б“ републиканска баскетболна група — жени, за да продължат стария спор — кой ще бъде новият шампион по баскетбол на Северна България за състезателната 1967/68 година?

След като студентките от Варна успяха да зазимуват на първо място, следвани в непосредствена близост от Калипетрово и Силистра, то от 20 до 4 март варненските представители „Академик“, „Спартак“ и „Химик“ от Девня разчитаха извънредно много на пролетния турнир за окупиране на първото място в групата. В общата равносметка балансът на силистренските отбори е положителен. Нашите представителки от Силистра и Калипетрово постигнаха максималното.

Но нека да проследим играта в спортната зала „Спартак“ през тези пет дни. Отборът на „Доростол“ — Силистра в турнира извоюва четири победи и инкасира само една загуба и то от Калипетрово. Първи на нашите представителки се удаде да победят временния водач „Академик“ — Варна, и то у дома му. В един мач, наситен с много драматични моменти, в които отборът на Доростол вложи много жар и амбиция, бе извоювана ценна победа с резултат 55:52. Победата е в резултат на отличната форма, в която се намират нашите състезателки. С отборите на „Химик“ от Девня и „П. Хитов“ — Тутракан „Доростол“ се е справил леко. В отличен стил, висока кондиция и правилна тактическа постановка нашите момичета под ръководството на треньора Здравков проведоха срещата с варненския „Спартак“, който до последния ден преди срещата с „Доростол“ нямаше загуба. В един домашен мач между отборите на Силистра и Калипетрово последните се наложиха.

След неуспешния старт срещу „Спартак“ момичетата от Калипетрово навлязоха в обичайната си форма и един след друг пред тях преклониха глава — Девня, Тутракан и „Академик“. Особено силна бе срещата срещу Академик“, който трябваше да преклони глава и пред втория силистренски представител. В тази среща в отбора на Калипетрово се чувстваше през цялото време много свежест, голям заряд от физическа издръжливост и подобрено тактическо виждане на играта.

Сметките вече приключиха от Варненския турнир. Преди отборите да влязат в последния етап — още по един мач при разменени гостувания, позициите на двата представители на Силистренски окръг са отлични — първите две места са заети от Калипетрово и „Доростол, а двата варненски отбора „Академик“ и „Спартак“ са избутани на втори позиции. Щурмът за първото място е осъществен. И той е особено ценен, като се има предвид, че е завоюван на варненски терен. Сега в следващите мачове предстои борбата, която окончателно ще определи първенеца. Ние вярваме, че това ще бъде силистренски отбор.

Ангел КАЛИНОВ

ТУРНИР ПО БОРБА

С всеки изминат ден наближават републиканските първенства, в които ще участвуват и възпитаниците на Силистренската борцова школа. Както всяка година, през пролетната ваканция в столицата ще се съберат най-добрите борци от цялата страна и ще оспорват шампионските титли и призовите места в отделните категории.

По инициатива на дирекцията на Спортната школа на 24 март в борцовата зала на гр. Силистра се проведе турнир за купата на СШ. Участвуваха отборите на МТУ — с. Средище, ССТ — с. Калипетрово, Сградостроителното училище и СШ от Силистра.

Срещите започнаха с най-малките категории. На тепиха един срещу друг застанаха Исмет Хакъев от ССТ и Слави Пенев от СШ. Още след съдийския сигнал Хакъев използува едно неуспешно влизане на противника, приложи майсторски хватката „пакет“ и спечели чиста победа. Не бяха изминали още две минути от схватката, когато Деньо Драгиев от МТУ — Средище залепи плещите на Сейдали Ресулов от Силистра. Както на всяко първенство, така и тук не липсваха изненади. Така например носителят на златен и сребърен медал от миналогодишните републикански първенства Хасан Мустафов от МТУ — Средище неочаквано загуби срещата с туш от младия и амбициозен състезател Иван Илиев от СШ — Силистра. Докато това бе изненада, втората загуба на Мустафов от Хамди Йонузов показа неговата слаба подготовка във всяко отношение.

В категория до 70 кг участвуваха най-много състезатели, които изнесоха интересни схватки на тепиха. Тук като фаворити се сочеха Заид Ахмедов от с. Златоклас, участник на много окръжни и републикански първенства, и Йордан Чешмеджиев от СШ — Силистра. Докато Чешмеджиев спечели лека победа срещу Ангел Бенев, трудна задача имаше опитният Ахмедов срещу младия и много упорит Шабан Илиев от ССТ — Калипетрово. Нещо повече, той удържа на наложеното темпо през първата част и през втората и третата част на схватката, използувайки умората на противника, спечели една много ценна победа по точки. Истински финал бе и срещата между Шабан Алиев и Йордан Чешмеджиев в същата категория. Започна една динамична втора част на схватката, в която и двамата състезатели показаха добра физическа подготовка и умение да прилагат сложни и красиви хватки от свободната борба. Тази интересна среща завърши с победа по точки в полза на състезателя от ССТ — Калипетрово Шабан Илиев. В останалите шест категории доминираха състезателите на СШ — Силистра. Първенци в отделните категории станаха: Деньо Драгиев, Иван Илиев, Божидар Славов, Али Муртазов, Стоян Иванов, Шабан Алиев, Йордан Рачев, Тодор Пецов и Васил Донев.

Първият носител на купата на СПОРТНАТА ШКОЛА стана отборът на СШ — Силистра, следван от отборите на Сградостроителното училище — Силистра и ССТ — Калипетрово.

Общо взето всички състезатели с изключение на отделни единици показаха добра физическа подготовка и правилно разпределяха силите си за трите части на схватката. Недостатъчна бе техническата и тактическа подготовка на повечето от състезателите, които показаха и слаба морално-волева устойчивост. Необходимо е да се провеждат повече двустранни срещи, в които ще добият рутина състезателите и тогава можем да очакваме по-добри постижения от нашите представители на републиканския тепих.

Джемали ИБРАХИМОВ

ДРАМАТИЧЕН ФИНАЛ!

Спортната зала — Силистра в неделя и понеделник отново бе отстъпена на младите баскетболисти — отдел „Народна просвета“ съвместно с ОС на БСФС проведе финалните състезания за пионерки по училища. В списъка на участвуващите отбори наред с познатите имена на у-ще „Отец Паисий“, Тутракан, Калипетрово, Айдемир, Главиница, Ишърково личаха и имената на Белица и Старо село. Тези осем отбора, разпределени в две групи, започнаха борбата за спечелване на окръжната купа.

В началото всичко вървеше в руслото на известността. Победи на фаворитите — Силистра и Калипетрово, в своите групи с чувствителна преднина. Остри спорове се водеха и в двете групи за окупиране на вторите места. В група „А“ малките състезателки на Белица изненадаха с добрата си игра и последователно победиха отбора на Главиница с 34:28 и отбора на Тутракан с 30:26. Този отбор показа добри данни и бързо развитие. В същата група Главиница се наложи над Тутракан, а с този мач се оформи класирането в групата — Силистра, Белица, Главиница, Тутракан. В група „Б“, след като с лекота момичетата на Калипетрово си разчистиха сметките, то и отборът на Ишърково бе над останалите — Айдемир, Старо село. Спорът за трето и четвърто място в групата бе решен между отборите на Айдемир и Ст. село. Айдемир надделя.

В понеделник започнаха и финалните битки. Тук вече предстояха срещи между равностойни противници. В борбата за VII-VIII място отборът на Старо село успя да се наложи над представителките от Тутракан, а в борбата за V-VI място след оспорвани последни минути момичетата от Главиница се наложиха с 21:20 над Айдемир. Наближаваше часът на финалните срещи от първо до четвърто място. След като за трето и четвърто място Ишърково победи Белица, на терена излязоха два стари съперника — отборите на у-ще „Отец Паисий“ — Силистра и с. Калипетрово. Първите минути предвещаваха лека победа за Силистра — течеше 5 мин., а резултатът бе 6:0. Трудно им се отдаваше на представителките на Калипетрово да стигнат до коша на своя противник. Но в интервала от 6 до 9 мин. след няколко наивни грешки на силистренки резултатът е изравнен от отлично играещите Добринка Василева. Марийка Недева. Оттук нататък започна една непрестанна гонитба в точките, за да завърши първата част при 13:12 за Силистра.

Още в началните секунди на втората част с няколко контраатаки калипетровските момичета поведоха с 20:15 и оттук до последната минута на мача непрекъснато водеха. Но ето че дойде оная последна минута, която се оказа фатална за Калипетрово. Хронометърът имаше да отброи още 53 секунди, за да се даде край на мача, а в този момент Калипетрово водеше с 3 точки и притежаваше топката. Особено нервно напрежение цареше 7 сек. преди края, когато резултатът бе 39:38 за Калипетрово и Красимира Гочева от Силистра получи правото да изпълни два наказателни удара. След несполучлив първи, тя успя да реализира втория и с това да изравни и да донесе усмивка и радост по лицата на своите съотборнички и привърженици. След като 32 мин. се оказаха малко, за да се определи победителят, то предстояха още 4 решителни минути. Но на всички беше ясно, че за борбата повече сили представителките на Калипетрово нямат. Като се има предвид, че за пет лични нарушения на пейката бяха излезли вече отличните Недева и Петрова, то в продължението бяхме свидетели на победния ход на силистренските момичета. Последният съдийски сигнал извести — Силистра — 48 — Калипетрово — 42. От отбора на победителите най-добре игра Виляна Костова. И така, традиционният двубой между двата отбора завърши по традиция, установена от последните пет години, с минимална победа за Силистра. Но тя еднакво би прилягала и на Калипетрово.

Иван ПЕТРОВ

Продавам лека кола „Баркас Комби“, ул. Плевен 8 — Силистра.

О Б Я В А

ЗАВОД „ЖИТИ“ — РУСЕ
Т Ъ Р С И
работници за производството:

1. Изтеглячи на тел	30 души
2. Поцинковачи на тел	10 души
3. Пресьори на гвоздеи и болтове	15 души
4. Шлосер монтьори 4-7 р-д	4 души

Заводът осигурява бекярско общежитие и добре уреден стол. Кандидатите могат да бъдат и не русенски жители, желателно е да са завършили военната си служба.

О Б Я В А

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ—гр. СИЛИСТРА
ОБЯВЯВА,

че има вакантни длъжности за финансови ревизори за ревизиране на:

ТКЗС —	3 броя
потребителни кооперации —	1 брой

Заплата по щатна таблица № 5. През време на командировка дневните се заплащат с 20 на сто увеличение.
Справка: телефон 23-55 — Личен състав.

О Б Я В А

БТР по оргтехника — гр. Силистра

търси

Икономисти — с висше образование	— 2
Началник склад	— 1
Преводачи (английски, френски)	— 2
Конструктори и технолози	— 5
Патентен инженер	— 1

Заплащане — по новите щатни таблици.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 38 (1355) | Събота, 30 март 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТ ПРОЛЕТНИЦИТЕ — ОБЕЩАНИТЕ ДОБИВИ

С пълна готовност, уверени в постигане на високи добиви, започнаха пролетната кампания кооператорите от ТКЗС — Белица.

Впрочем тази сигурност завладя хората още през есента, когато натториха земята и извършиха дълбока оран на всички площи, определени за пролетна сеитба. Поникналите плевели бяха унищожени при допълнителната обработка. В края на зимата, когато почвата изпръхна, тя бе бранувана. Преди сеитбата на всяка култура земята се обработва отново, а при засяването — култивира. Затова площта навсякъде е изравнена, без буци и дълбоки бразди. Семената падат на еднаква дълбочина, а това е предпоставка за дружното им поникване и изравнено развитие.

Що се отнася до спазване сроковете за сеитба при отделните култури, трябва да отбележим, че само при ранните се получи едно малко закъсняване поради неблагоприятните климатични условия. Цвеклото бе засято навреме. Правилно се извърши и сеитбата на 1 410 дка люцерна. Земята бе наторена с по 40-50 кг суперфосфат на декар. Люцерната се зася под покров на овес и грах.

Кооператорите от полевъдните бригади ще обработват 1 000 дка коноп. Земята е подготвена. Навреме бяха засети 350 дка в землището на с. Белица. Поради това, че семената трябваше допълнително да се третират с формалин, сеитбата бе преустановена за няколко дни.

Слънчогледът заема значително място в посевния план на стопанството. Върху 5 600 дка ще разцъфтят след време ярките му цветове. И за да получат по 270 кг зърно от декар, кооператорите полагат отсега много грижи. Сеитбата се извършва на добре подготвена почва, наторена с по 80 кг суперфосфат на декар. Работи се с 4 пневматични редосеялки, които имат обхват по 6,30 м. Това ускорява сеитбата. С всяка машина дневно се засяват повече от 300 дка слънчоглед. Благодарение на това тази важна задача ще се извърши в най-кратък и благоприятен срок. До 26 т. м. е засята половината от предвидената площ.

Както при другите култури, така и в този случай специалистите спазват агротехническите указания. За да се осигурят по 5 100 растения на декар, сеитбата на слънчогледа се извършва на 70 см разстояние между редовете и 14 см между отделните растения. В такъв случай ще се наложи ръчно разреждане на посева и това ще бъде единственият случай за намесата на кооператорите при обработката на тази култура, която изцяло е включена в бригадите за комплексна механизация. Предвидени са 3 окопавания, при първото от които ще се внесе амониева селитра. Слънчогледът ще бъде третиран и с прометрин. Стопанството разполага с 4 машини „ГАН — 8“, което до голяма степен ще облекчи борбата с плевелите. Прибирането на реколтата ще стане с комбайни. За да се ограничи разпиляването на зърното, те ще работят само на първа скорост, а лифтерите им ще бъдат удължени.

С пневматични редосеялки ще бъде засят и фасулът, който ще заеме 3 200 дка. Семената, както при люцерната и граха, са третирани с молибден. Предвидени са две ръчни и 2 машинни окопавания, което се прилага за пръв път в стопанството.

Сега се подготвят и площите за царевицата. Семенният материал е набавен.

Много добри постижения в сеитбата бележат механизаторите Илия Балчев и Димитър Костадинов. И не само те. Всички механизатори и полевъди се стремят да постигнат високо качество, да засеят в най-благоприятни срокове. Така те създават една от най-важните предпоставки за постигане на високи добиви от пролетниците.

Ст. ГЕОРГИЕВА

БЕЗСМЪРТЕН Е ПОДВИГЪТ НА ЮРИЙ ГАГАРИН

СЪОБЩЕНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА КПСС, ПРЕЗИДИУМА НА ВЪРХОВНИЯ СЪВЕТ НА СССР И МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА СССР

МОСКВА, 28 март (ТАСС). Централният комитет на КПСС, Президиумът на Върховния съвет на СССР и Министерският съвет на СССР, известяват с дълбоко прискърбие, че на 27 март 1968 година в резултат на катастрофа при извършване на тренировъчен полет на самолет трагично загина първият в света покорител на Космоса, прославеният летец-космонавт на СССР член на КПСС, депутат във Върховния съвет на СССР, Герой на Съветския съюз полковник Юрий Алексеевич Гагарин.

При тази самолетна катастрофа загина командирът на авиационна част, член на КПСС и Герой на Съветския съюз инженер-полковник Владимир Сергеевич Серьогин.

Централният комитет на КПСС, Президиумът на Върховния съвет на СССР и Министерският съвет на СССР изразяват дълбоки съболезнования на семействата и роднините на загиналите другари.

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА КПСС
ПРЕЗИДИУМ НА ВЪРХОВНИЯ СЪВЕТ НА СССР
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА СССР

ДО ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ ДРУГАРЯ ЛЕОНИД БРЕЖНЕВ
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ПРЕЗИДИУМА НА ВЪРХОВНИЯ СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА СЪВЕТСКИТЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ РЕПУБЛИКИ ДРУГАРЯ НИКОЛАЙ ПОДГОРНИ
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА СЪВЕТСКИТЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ РЕПУБЛИКИ ДРУГАРЯ АЛЕКСЕЙ КОСИГИН
МОСКВА

Скъпи другари,

По случай трагичната гибел на Героя на Съветския съюз, първия съветски летец-космонавт полковник Юрий Алексеевич Гагарин, от името на Централния комитет на Българската комунистическа партия, Президиума на Народното събрание и Министерския съвет на НР България, от името на комунистите и трудещите се в нашата страна приемете най-искрени и дълбоки съболезнования.

Предан син на Комунистическата партия на Съветския съюз, мъжествен гражданин на великата Съветска страна, Юрий Гагарин сложи блестящо начало на осъществяване вековната мечта на човека да проникне в тайните на вселената.

Датата 12 април 1961 година, когато на борда на космическия кораб-спътник „Восток“ Юрий Гагарин извърши за пръв път в историята полет в Космоса, е записана със златни букви в летописа на човечеството. Пред този триумфален подвиг на съветската наука и техника се преклони цялата наша планета.

Българският народ позна ва отблизо съветския летец-космонавт, „Героя на социалистическия труд“ на НР България Юрий Алексеевич Гагарин. Незабравими ще останат вълнуващите дни на неговите срещи с трудещите се в НР България. Това бяха дни на ярка изява на българо-съветската дружба, на традиционното братство между нашите народи.

От името на българския народ и от свое име ние изразяваме твърдата увереност, че начертаната от Партията на Ленин програма за изследване и овладяване на Космоса ще бъде успешно изпълнена, че съветската наука и техника, икономика и култура ще завоюват нови победи за благото на съветските народи, за прогреса на човечеството.

ТОДОР ЖИВКОВ
ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГЕОРГИ ТРАЙКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПРЕЗИДИУМА НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Траурни митинги и събрания

ОЩЕ КАТО НАУЧИХА за трагичната смърт на първия космонавт в света полковник Юрий Алексеевич Гагарин, учителите и учениците от предобедната смяна в началното училище „Юрий Гагарин“ в Силистра се събраха в голямото междучасие на траурен митинг. За безсмъртния подвиг на патрона на училището разказа учителката Стефка Дженкова. Своята неутешима скръб по скъпия на всички съветски космонавт учителите и учениците изразиха в съболезнователната телеграма, която изпратиха до съветското посолство в София.

Преди да започнат учебните занятия, на траурен митинг се събра същия ден и следобедната смяна. Прочувствено слово за Гагарин произнесе партийната секретарка Пенка Димитрова.

Вчера в училището бе уреден кът за Гагарин, край който пионерите заставаха един след друг на почетна стража.

* * *

ВЕСТТА ЗА героичната смърт на човека, който пръв излетя в космическото пространство и обиколи с кораба „Восток“ земното кълбо, потресе и работничките от бригадата за комунистически труд „Юрий Гагарин“ в текстилната фабрика „Добруджа“. Вчера сутринта те се събраха край къта с портрета на своя патрон. За обстоятелствата, при които е загинал Юрий Гагарин, разказа бригадирът Нури Мустафов. Тъкачките почетоха паметта на първия в света космонавт с едноминутно мълчание.

* * *

ХАРАКТЕРЪТ на производствените задачи не позволи на бригадата за комунистически труд „Юрий Гагарин“ в мебелната фабрика „Липа“ да организира вчера траурно събрание. Двама по двама обаче те се отделяха от производството и заставаха на почетна стража край къта на своя любим патрон. На почетна стража заставаха след тях и работниците от другите бригади в предприятието.

20 години Договор за търговия и корабоплаване със СССР

ВСИЧКО ХУБАВО! — ТАКА И ДА БЪДЕ!

Преди двайсет години, след подписването в Москва на Договора за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ между двете братски страни Народна република България и Съветския съюз, на 1 април същата година бе подписан Договор за търговия и корабоплаване и Договор за техническа помощ. Това бе година, през която нашата страна изгради не само основите на своята външна политика, но и реши основното направление на своето по-нататъшно икономическо развитие.

При завръщането на нашата стопанска делегация от Москва, тогавашният министър на търговията и ръководител на делегацията Кръстю Добрев между другото заяви: „Ние подписахме протокол за стокообмен със СССР за 1948 год., по силата на който стокообменът между двете страни ще надхвърли 90 милиона долара. Подписахме протокол по транспорта, съгласно който нашият морски и речен флот се включва в превоза на стоки от СССР за България в сътрудничество със съветския флот“.

Само през 1948 година ние получихме от Съветския съюз 100 000 тона метали, 10 000 тона вестникарска хартия, 12 000 тона памук, каучук, химикали и други суровини и материали, необходими за нашата индустрия и селско стопанство. През първата година на този договор, дал първия решителен тласък за развитието на нашата икономика, ние изнесохме 22 милиона килограма тютюн.

За изминалите 20 години много се измени и нашата икономика. С ежегодното подновяване на търговските спогодби се осигури добър пазар на нашите селскостопански произведения в СССР, в замяна на което получаваме суровини, материали и машини за нашата промишленост. Достатъчно е да споменем, че такива гиганти като металургичния комбинат „Кремиковци“, металургичния завод „Ленин“, химическия комбинат в Димитровград са плод на едно такова равноправно икономическо сътрудничество и взаимопомощ с великата братска страна. Измени се значително съотношението на изнасяната от нас продукция. България от аграрно изостанала страна се превърна в индустриално-аграрна.

Увеличи се неколкократно външнотърговския стокообмен като за 1965 година износът за тази велика страна е 717,7 милиона лева, а вносът — 688,7 милиона лева.

В превозването на товарите главна роля играе речният и морският търговски флот. Във връзка с отбелязването на 20-годишнината на договора за търговия и корабоплаване между България и СССР, завчера посетихме пристанище — Силистра, първия наш дунавски порт по речния път за великата страна. На пристанището цареше трудово оживление. Единият портален кран, умело управляван от краниста Михаил Чобанов, въртеше сръчно хобот, разтоварвайки из трюмовете на съветския шлеп № 1 001 суперфосфат за нашите полета. Другият кран с кранист Петър Христов леко подхващаше палетите с добре опакованите консерви и пълнеше трюмовете на друг съветски шлеп. Това е третият шлеп за първото тримесечие, който експедиторите на ДСП „Булгарплод“ — Силистра отправят за СССР. Преди това друг е отпратен с вино. Ние минахме по мостика на шлепа към съветските другари. Приветливо ни посрещна капитанът на плавателния съд Иван Николаевич Савченко и механикът Виктор Семьонович Кушнир. Те са за първи път на пристанище — Силистра, но им са добре известни пристанищата в Русе и Лом. Те бързат да изкажат своите добри впечатления от дружелюбните български моряци и служители, с които имат постоянен контакт, от сръчните и акуратни товарачи. Докато се товари шлепът 2-3 денонощия, те са успели да се запознаят и със забележителностите на град Силистра и да посетят кино „Москва“.

Връщайки се отново на кея, пред нашия поглед се издига хълм от донбаски антрацит. Автотоварачи, изработени в СССР, сноват от пристанището до складовете с други тежки товари. Беседваме с началника при пристанището другаря Фотев. Той ни разказа за постоянните дружески връзки със съветските моряци и със Съветското параходно представителство в Русе, с чиито служители бързо решават разтоварването или натоварването на плавателни съдове от двете страни. Разказва за износа и вноса чрез нашето пристанище. От Силистра се изнасят за Съветския съюз пресни плодове и зеленчуци, пулп и готова продукция, изработена от тружениците на консервния комбинат. А от Съветския съюз пристигат изкуствени торове, каменни въглища, цимент и др. Само през миналата година оттук са отправени 7 659 тона домати, 3 017 тона грозде, 6 500 тона консерви, 751 тона праскови, 338 тона вино, 412 тона пулп. А е получено в замен от СССР 16 151 тона донецки въглища, 5 323 тона брикет, 2 001 тона цимент, изкуствени торове и др.

Беседваме с моряци и работници, с украинци и българи. В своята съвместна работа едните викат „хорошо“ — другите „добре“ и се разбират без преводчик. Потрябвало на съветските другари амбалажна хартия за постелка под палетите във влажните места на шлепа, за да се запази суха стоката до пристигането ѝ до Измаил, и с тази молба се обърнали към експедиторите и работниците — веднага получили необходимия амбалаж.

Напускайки съветския шлеп, слушаме гласа на капитана:

— Ну, вот — все хорошо!

— Щом е добре, — отвръща един от нашите експедитори, — така и да бъде!

Михаил ТОМОВ

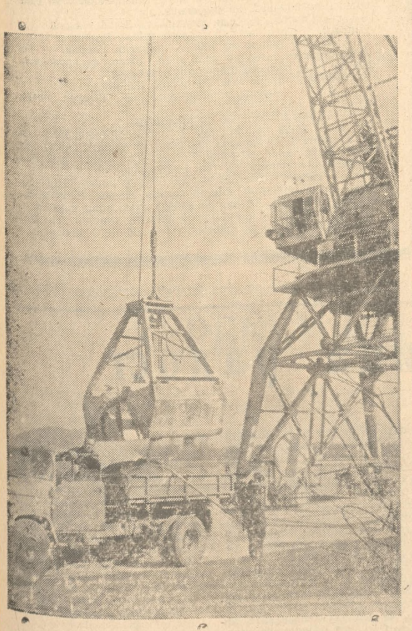

Пристигналият суперфосфат на пристанище — Силистра от Съветския съюз веднага се поема от самосвалите за плодородните кооперативни поля на окръга.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

В борба за високи добиви

Отпочинали, с добре подготвен инвентар посрещнаха пролетта механизаторите от ТКЗС — Средище.

Сега те отново са сред полето. Култивираха и бранувaха повече от 6 000 дка земя, предназначена за засяване с пролетни култури. Бранувaха 1 750 дка есенници, извършиха подхранване.

В подходящо време започна и сеитбата. Всички ранни култури — овес, фий и грах — са засети.

Още през първите дни на кампанията най-добре работиха механизаторите от Средище и Попов. Заедно със своите другари те се включват в борбата за високи добиви от всички култури.

Георги КИТАЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Откриването на новата въздушна линия Силистра — Варна — София ще стане в неделя, на 31 март сутринта от десет часа. За желаещите да присъстват на тържественото откриване ще бъдат пуснати рейсове, които ще тръгват от канцеларията на ТАБСО.

* * *

В началото на изминалата седмица децата от детските градини изнесоха традиционния си пролетен концерт. Те зарадваха своите майки и бащи с новите песни и стихотворения, игри и танци, които са научили в детските градини. Концертът имаше голям успех.

* * *

В Нова Черна се проведе показно съвещание с главните агрономи и главните инженери на ТКЗС от окръга, на което бе демонстрирана пунктирна сеитба на слънчоглед с пневматична сеялка.

* * *

Днес ще се проведе двубой между пионерските отряди от четири силистренски училища на тема „Човекът и реката“. В нея са включени интересни въпроси, които обогатяват знанията на пионерите за река Дунав. От този двубой ще бъдат излъчени най-добре подготвените, които ще заминат за град Видин. Там вече ще се състезават отборите на Силистра и Видин.

* * *

По покана на Окръжния комитет на Отечествения фронт гост в нашия град е писателят Атанас Душков. Той се срещна с пионерите от училищата „10 февруари“ и „Никола Вапцаров“, с комсомолците от ССТ „Добруджа“, пред които разказа спомени за наши видни писатели, прочете свои стихове.

* * *

Приятелската футболна среща между отборите на „Черно море“ и „Доростол“ завърши без голове — 0:0. Срещата премина оспорвано и интересно, но нападателите и от двата отбора не съумяха да отбележат голове. Нещо повече — Пашов от „Доростол“ пропусна да реализира дузпа. В неделя на градския стадион любителите на футбола ще наблюдават срещата между местния „Доростол“ и „Светкавица“ — Търговище.

* * *

През следващата седмица по екраните на кината „Доростол“ и „Москва“ ще се прожектират съветските филми „Силни по дух“, „Журналист“, чехословашкият филм за деца „Когато Доминика е именница“ и югославският филм „Протест“.

* * *

Градският комитет на ДКМС и „Културен отдих“ организират тази вечер в ресторант „Златна Добруджа“ вечер на младото семейство. Вечерта ще бъде изпълнена с интересна програма от хумор, забавни игри и пр.

* * *

Няколко дни наред комсомолците от средните училища в Силистра осъществяват една отлична инициатива. Всяко дружество поема грижата за определено пространство от градския парк край Дунав, за което ще се грижат през цялата година. Вече е започнато разкопаването на местата и засяването им с цветя.

* * *

С голям успех премина концертът на народните певци Стайка Гьокова и Йовчо Караиванов, който бе изнесен снощи пред силистренското гражданство. Тази вечер те ще гостуват с програмата си на кооператорите от Межден.

Пред 25-годишнината на Девети септември

ОБЕЩАНИЯ И ДЕЛА — В МОНОЛИТНО ЕДИНСТВО

Заводът за металорежещи машини — Силистра е едно от промишлените предприятия в Силистренски окръг, чието възмъжаване се извършва буквално в наши дни. Трудното производство отдавна вече е усвоено от работническия колектив и специалистите, а продукцията си е извоювала реноме и по пазарите далеч зад Родината.

Когато говорим за колектива на Завода за металорежещи машини, не бива да отминаваме един факт, а именно, че болшинството от инженерите, техниците и самите машиностроители са комсомолци. Те именно бяха и първите, които отговориха на призива на трудещите се от Пловдивски окръг за предсрочно изпълнение на плана за петата петилетка. В своето обещание колективът на завода реши петгодишната си програма да изпълни за четири години и осем месеца. Решено беше да се създадат устойчиви темпове на ръста на общата промишлена продукция, като годишно 83 на сто от прираста да се дължи на производителността на труда. Предвижда се планът за печалбата да бъде изпълнен още в края на 1969 година.

Ето с тази трудна и особено отговорна работа се заеха комсомолците, обединени около своя заводски комитет. Всички вярват в успешния край на започнатото дело, защото в своята практика имат вече изпълнени не едно обещание. Така например през миналата година те изпълниха производствената си програма за единадесет месеца, въпреки че за първото тримесечие изпълнението спрямо годишния план не беше така обещаващо.

Комсомолците от Завода за металорежещи машини в нашия град са на първо място в Обединение ЗММ по рационализаторското движение. При заплануван икономически ефект от рационализации за годината от 3 000 лева, рационализаторите направиха предложения за 6 000 лева.

Ето тази трудова биография, изпъстрена с похвални прояви, дава основание на младите машиностроители да се чувствуват във възможностите си и когато приеха призива на пловдивчани за съкращение срока на петата петилетка.

През миналата година в завода беше изграден Съвет на младите специалисти, който стана истинско ядро-вдъхновител на дръзновението на комсомолците. Един пример е достатъчен, за да се потвърди тази мисъл — повечето от темите в тематичния план на завода досега са разработени от младите специалисти-комсомолци.

Ето какво казва по повод работата на младите машиностроители секретарят на заводския комитет на Комсомола Петър Стоянов.

— От този месец започнахме задълбочено комплектно изследване и анализ за подобряване състоянието на организацията на производството, труда и управлението. От началото на април в нашия завод ще бъде въведено многофакторното заплащане. Тези две мероприятия включват в себе си огромна стимулираща дейност, стига да се приложат докрай правилно, като се изхожда от опита и постиженията на някои други промишлени предприятия. За успешната работа на нашите цехове от голямо значение са и някои битови подробности. Нека спомена, че на първо време е взето решение да се прокара парно отопление във всички помещения, където работят производствениците, както и в спомагателните помещения.

С особена важност се гледа на въпоса за въвеждане и на поточните линии за монтажа на хидравличните ножовки „ХН-25М". Това е един основен производ, който представлява важен дял от плана ни за целогодишната работа...

...Не е без значение да се спомене, че в завода се води отделно съревнование между самите рационализатори-комсомолци които имат вече значителен опит във внедряването на новости в производствения процес.

Амбицията на комсомолците от ЗММ, техният опит в производството и желанието им и този път да надделеят трудностите, ни дават основание да вярваме, че смелите им дръзновения ще се превърнат в похвални дела.

Р. РУСЕВ

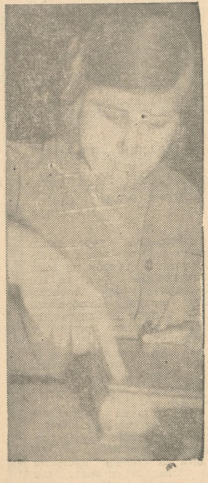

Много сръчност и умение влага в своята професия комсомолката Бонка Великова от цех „Пирография" при промкомбинат „Камъшит". Нашият фоторепортер я засне в момента, когато графираше поредната тоалетна кутия.

С доброволен труд

Много хора, минавайки през Айдемир, остават с впечатлението, че селото се развива само по протежението на централното шосе. В действителност това не е така. Развиват се и се разширяват много странични улици. Кооператорите строят нови и удобни домове. Водоснабдяването продължава и към крайните квартали. Тази година трябваше да се направи три километра улична водопроводна мрежа. Но по инициатива на общинския народен съвет, за да се ускори водоснабдяването и да се увеличи километражът, бе предложено стопаните сами да прокопаят изкопите по улиците. Съветниците от избирателните райони проведоха разяснителна работа.

Айдемирци се отзоваха на тази инициатива и от месец януари досега прокопаха над пет хиляди линейни метра канали, като икономисаха около 4 700 лева. Така с доброволния труд на населението, който не се включва в самооблагането, водоснабдяването се удължава с още пет километра. Особено се отличиха жителите от 19 избирателен район, които прокопаха над един километър изкопи и по наклонен и разкалян терен пренесоха на ръце тръбите.

Така, благодарение на доброволния труд на жителите на селото, главната работа по водоснабдяването е почти свършена през зимата. В близките дни предстои пускането на вода по тези улици.

Георги СТАНЧЕВ

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ ХЕМОРАГИЧНА ТРЕСКА

Хеморагичната треска е тежка и смъртоносна заразна болест, която се причинява от вирус и се предава чрез кърлежи. От инфекциите, които се предават чрез кърлежи, тя има най-широко разпространение и най-голямо значение за Силистренски окръг. Наблюдава се през пролетно-летния сезон. Хранилище на вируса в природата са зайците и някои видове кърлежи, в които вирусът се пренася от един сезон на друг.

Заразяването става чрез ухапване от кърлежа „хиалома плумбеум", наричан от населението „писаният кърлеж". Той се отличава с голямата си подвижност, напада най-различни видове животни и има силна агресивност през горещите дни на лятото. Разпознава се лесно по дългите крака с бледожълти пръстенчета и дълъг хобот. Заразяването може да стане и чрез замърсени ръце при пипане на кърлежи или чрез зацапване с кръв от болен.

Заболяването настъпва внезапно. Температурата достига до 39-40 градуса още първия ден. Болният има усещане на горещина, понякога има разтрисане. Оплаква се от силно главоболие, болки в кръста и крайниците. Може да има и повръщане.

Кожата на лицето, шията и горните части на тялото е зачервена. Зачервени са и конюктивите, склерите и мекото небце. Към 4-5 ден се появяват кръвоизливи от венците, носа, пикочно-половите органи, белия дроб, червата, кожата и други. Болните са силно отпаднали, сънливи и понякога съзнанието им е замъглено.

Кръвта на болния, която се отделя при кръвотечението от носа, венците или чрез изпражненията му, е силно заразителна.

Заболелият от хеморагична треска се изолира незабавно в болницата. Вземат се мерки за дезинфекция на всички вещи, с които си е служил.

Първият случай от хеморагична треска в окръга е установен през 1953 год. Болестта се явява предимно в спорадични случаи. За периода 1952-1967 година е установена в 21 селища с 25 заболели, от които 6 души са починали. По-голям брой заболявания има в с. Добротица — 3, в с. Главиница — 2 и с. Шуменци — 2. В останалите 18 селища (Попина, Дулово, Кайнарджа, Ситово, Айдемир, ДЗС „Янко Забунов", Ирник, Посев, Зафирово, Срацимир, Цар Асен, Златоклас, Сърпово, Правда, Руйно, Межден, Голеш и Искра) са открити по един случай. Характерно за кърлежа-преносител е, че има твърде широко разпространение в окръга и особено в селищата със заболели хора. Ухапванията от кърлежи са станали главно при работа на полето и обслужване на животни.

Хеморагичната треска в окръга протича с ясно изразена сезонност. Най-ранният случай на заболяване е наблюдаван през м. април. През май заболяванията зачестяват. Най-много хора боледуват през юни. Заболяванията намаляват през юли, а още повече през август и през септември вече не се наблюдават.

При съпоставяне сезонността на кърлежите „хиалома плумбеум" и хеморагичната треска в окръга се вижда, че най-много заболявания има, когато кърлежите-преносители имат най-голяма численост и са най-активни — месеците май, юни и юли.

При сравнение на заболелите по възрастови групи се вижда, че боледуват предимно мъже и жени от селското население в най-активната си възраст, защото те са най-много изложени на заразяване при работа на полето и при обслужване на животните.

През последните 2-3 години заболяванията от хеморагична треска в окръга намаляха. Това е в резултат на широката здравна просвета от страна на здравните работници сред полските работници и животновъдите. И запознаването им с начините за предпазване от ухапвания от кърлежи.

Наближава сезонът за появата на хеморагична треска. Важно условие за предпазване на работниците е периодичната проверка на тялото за впили се кърлежи. Впитите кърлежи в тялото внимателно се снемат и без смачкване между пръстите се поставят в съд с газ или креолинов разтвор. За да може кърлежът да се снеме цял, намазва се с масло или газ. Най-добре е да се снеме с пинсет (щипка) и само в краен случай с пръсти. При оставяне на част от хоботчето в тялото, то се изважда със стерилна игла, а самото място се намазва с йод или спирт. По време на снемането на кърлежите не трябва да се пипат очите и носа. Ухапаният от кърлежи трябва да следи своето здравословно състояние и при най-малкото неразположение да търси лекарска помощ.

Предпазването на хората от хеморагична треска се свежда до водене на борба с кърлежите, изтребване на зайци и гризачи, от които зависи масовото разпространение на кърлежите и строгото спазване на личната хигиена на работниците, които имат контакт с кърлежи.

Унищожаването на кърлежите върху пасбищата става чрез почистване на драките, тръните, бурените и други, като се изсичат, окосяват и изгарят.

Работниците, обслужващи животни, трябва строго да спазват личната хигиена, за да избегнат опасността от заразяване. При почистване на животните от кърлежи те трябва да измиват и дезинфекцират ръцете си. Вечер след работа е необходимо да преглеждат тялото си и да отстраняват случайно попадналите кърлежи. Селскостопанските работници при почивка и нощуване на полето трябва да подбират местата, като ги отъпкват (трамбуват) или обгарят.

д-р Георги СТЕФАНОВ

ВЕЧЕР НА АКТИВИСТА

По инициатива на заводския партиен комитет при кооперация „Дунав" в Силистра на 23 март тази година се състоя вечер на активиста. Присъствуваха всички бюра на първичните партийни организации от кооперацията и отговорниците на партийни групи. Повод за организирането на това хубаво мероприятие бе настъпването на пролетта.

Секретарят на заводския партиен комитет Матьо Стоянов направи оценка на дейността на партийните бюра и групи. След това секретарите на партийните организации връчиха на дългогодишни членове и активисти на Партията предметни награди. Срещата продължи с разнообразна програма до късно през нощта.

Мариана КУТИНЧЕВА

„Хан Татар" на айдемирска сцена

Можехме ли да помислим само преди една година, че нашият самодеен театрален колектив има такива големи възможности, каквито показа наскоро с премиерата на пиесата „Хан Татар" в Айдемир. Реалистично пресъздадените образи на литературните герои от Яни Върбанов, Марийка Трендафилова, Димитър Манов и Никола Манолов възхитиха зрителите. Сега навсякъде хората говорят за това.

Сигурна съм, че в най-скоро време спектакълът на айдемирските комсомолци ще развълнува и стотици зрители от други села на окръга, а по-късно, на окръжните прегледи — и силистренци.

Недка ГАНЧЕВА

Задружно против бедствието

На 22 март тази година в двора на Алекси Христов от село Бреница избухна пожар. Малкият Тошо беше запалил плевнята. Докато разберат какво става, огънят се беше разгорял.

Вдигна се паника. Събра се мало и голямо от селото. По-безстрашните грабнаха кофи и се притекоха на помощ. Но огънят беше истинска стихия. Пламъците обхванаха сламения покрив на курника, на обора... А къщата беше само на два-три метра от огъня. Поне тя трябваше на всяка цена да се спаси. Всеки помагаше. Но между всички се открояваше фигурата на пълномощника Димо Банчев. С риск на живота си той ръководеше гасенето на пожара.

Общите усилия на хората победиха стихията. Къщата не се запали.

Йорданка ХРИСТОВА

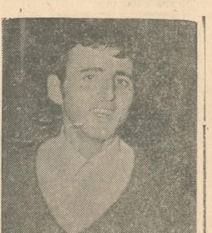

Работата на младия механизатор Димитър Вълков от село Сребърна винаги е оценявана като висококачествена. През миналата година ведно със старши тракториста Тодор Андреев постигнаха най-високото натоварване на поверената им машина. Сега Димитър Вълков работи самостоятелно. Участвува активно в работата на комсомолското дружество при механизаторите. Член е на дружествения комитет на това дружество.

Снимка: Върбан АТАНАСОВ

СВОБОДНО ПАДАНЕ В

Момичето отвори прозореца на своята приемна. Седна на подпрозоречната греда и допря единия си крак до тесния корниз. От височината на шестнайсетте етажа се виждаше как долу леките коли се рояха като упорити бръмбари. Бавно, сантиметър след сантиметър, момичето се отлепи от прозореца. Сега то стоеше с двата си крака на корниза, като се придържаше с едната ръка за ъгъла на прозореца, а с другата за една издатина в стената. Отново погледна надолу, през рамото си, разглеждайки мястото, където щеше да падне.

В отсрещния небостъргач един служител с бял халат погледна нагоре и се вцепени.

Директорът на Калифорнийската банка се наричаше Марти Саливен. Той беше мъж с побелели на слепоочията коси, които всяка сутрин биваха старателно сресвани от личния му бръснар. Когато телефонът звънна — въпреки най-строгите нареждания, дадени на секретарката да не бъде обезпокояван по разни поводи, нали разбирате... Той се вбеси, приглади косите си и рязко вдигна слушалката:

— Ало!

—Моля да бъда извинен, сър, задето Ви безпокоя, но работата е много спешна. Свързвам Ви с полицейския комисар.

Чу се пукот и в ухото му забоботи мекият баритон на шерифа Маклайн.

— Марти, ти ли си?

— Не, не съм аз! — отсече банкерът — Какво има?

Маклайн някога беше негов съученик и отдавна познаваше характера му.

— Дъщеря ти — каза Маклайн.

Той млъкна.

— Глория ли? Какво е забъркала.

— Засега нищо, но може да извърши една глупост. В момента тя стои на корниза на прозореца на апартамента си срещу зданието на твоята банка. Това е шестнайсети етаж...

Директорът на Калифорнийската банка почувствува как слушалката става плъзгава. Глория беше единствена негова дъщеря. Деветнайсетгодишна... На рождения й ден ѝ подари апартамент в сградата, принадлежаща на банката му. Самият той живееше извън града.

— Не може да бъде — промърмори той.

—Ти знаеш, че аз не измислям—каза полицейският.— Тя се готви да се хвърля долу.

Марти Саливен беше делови човек и на практика нищо не можеше да го изненада. При това той знаеше, че всяка постъпка има някакво определено значение и ако един човек иска да се самоубива, значи нещо не му достига.

— Защо ще се хвърля?

Това беше по-скоро стон, отколкото въпрос. Маклайн не грешеше.

— Излез по-скоро! От ъгъла на зданието всичко се вижда. Може би ти ще успееш да ѝ попречиш.

Директорът постави слушалката. Мислите му течаха в странна последователност. Той даже забрави, че не е сам в разкошния си кабинет.

От дивана в ъгъла един женски глас запита кокетливо:

— Коя е тая Глория? Нова любов ли?

Марти Саливен погледна жената. Нейният тоалет беше вече оправен.

— Заминавай си веднага! През задната врата!

Дамата сви рамене.

— Побързай!

С такъв тон той никога досега не беше ѝ говорил...

* * *

— Няма как... —каза майорът от пожарната команда. — А бе може да се опъне и закрепи една найлонова мрежа на четиринайсетия етаж... Но това ще изисква време. И ако момичето през това време се хвърли...

Той даже измъкна от устата си дъвката, за да го разберат по-добре. Беше набит широкоплещест мъж, който сякаш никога за никъде не бързаше. Но той си разбираше работата. Началникът на полицията внимателно го слушаше.

— Трябва да спечелим време — прибави майорът от пожарната команда.

— А ако поставим дълга стълба? — подсказа Маклайн..

— До шестнайсетия етаж ли?

Полицейският комисар не настоя. Вече беше се събрала тълпа — минувачи, зяплювци (кибици), служители от банката. Някакъв млад мъж разбута с рамо хората. Маклайн го хвана за ръката.

— Ричард Крег! Нима вече ви съобщиха?

— Саливен. Той ми позвъни веднага, когато сте му казали.

— Трябва да се спечели време — каза полицейският началник.—Пожарникарите ще се опитат да опънат мрежа на четиринайсетия етаж. Това е максимумът. Върнете да поговорите с нея. Ласкаво. Постарайте се да я разубедите. Дявол да го вземе, та това е ваша годеница!...

Двамата бързо влязоха в зданието. Там цареше суматоха. Пожарникарите товареха на асансьора своите инструменти. Маклайн и Крег седнаха в асансьора и се качиха на 16-тия етаж.

— Тук е — каза Крег.

Вратата беше вече изкъртена. Някакъв полицай беше застанал на прозореца и през него говореше на тълпата.

Маклайн го потупа по рамото.

— Дръпнете се. Това е нейният годеник.

Крег се прехвърли през прозоречната греда. Корнизът беше празен.

Глория Саливен беше на три крачки надясно от него, като се крепеше само за една кука на фасадата и за издатината на стената. Дочувайки гласа на Крег, тя обърна към него своето спокойно лице.

— Рич — каза тя, — ако ти направиш само една крачка по корниза, аз ще скоча...

— Глория, не бъди глупава... Защо искаш да умираш? Пред нас има толкова хубаво бъдеще...

„Хубаво главно за тебе — помисли Глория. — Голямо бъдеще, татко го цени и го готви за наследник. Жалко, че е толкова припрян и практичен".

Нейното краче леко се плъзна надолу.

— Ах! — закрещя младият мъж. — Глория, недей да се хвърляш.

— Тогава махай се от прозореца!

Това беше заповед без съмнение. Ричард Крег влезе в стаята и се стовари без сили на ниския диван, хванал главата си с две ръце. После все пак доближи прозореца и започна да говори отвътре.

— Глория! Ние ще имаме чудесен живот. Ще отидем, където поискаш. Ще ти подаря всичко, каквото пожелаеш. Всичко. Трябва да кажеш само една думичка...

— Ричард — прекъсна го нейният глас. — Ти действително можеш да купиш всичко. Но не и любовта...

Искрица радост

Няма да изпадам в подробности. Искам само да споделя, че близо до пристанището в нашия град има приведена от годините къщурка. В нея доживява годините си самотна жена. През мътните стъкла на прозорците видях очите ѝ, в които блестеше искрица радост. А пръстите, избледнелите пръсти на немощната десница, ми говореха:

— Погали ги! Погали и от мене милите главици...

Ръката ми трепна. Умълчаха се и децата, които довършваха работата си.

...Ралица и другарките ѝ бяха дошли да пошетат на болната жена. Искаха да приметат дворчето ѝ. Нежните стъбълца на пролетните цветя едва повдигаха сухите листа, опадали есенес от клоните на високата круша. Сега малкото дворче светеше от чистота. А игликите, нарцисите и лалетата протягаха листенцата си към пролетното небе и дишаха свежия въздух.

На тях, на цветята, се радваше старицата. С колко обич, с колко песни ги е сяла. С колко китки е кичила къщата си. И ето че дойдоха непознатите деца да ѝ върнат мъничко от радостта на ония щастливи, весели дни...

— Погали ги, погали ги!

Подчиних се на нямата заповед и обхванах запотените главици. Децата погледнаха към светналите очи на старицата и още по-пъргаво заработиха. Третокласничките от училище „Отец Паисий" бяха щастливи, че изпълняват пионерския си дълг. Пък и нали така ги учи тяхната учителка Дорина Петкова: да бъдат добри, да помагат и се грижат за възрастните. Да им носят утеха и радост.

Ст. ГЕОРГИЕВА

КАМЕННИТЕ ДЖУНГЛИ

Ричард затвори очи. Значи всички негови сметки, всички планове трябва да рухнат... Не!

— Добре. Ти не ме обичаш, но аз искам ти да живееш.

— Да живея ли?

Насмешлива гъга се долавяше в гласа на Глория. Какво може да се очаква от живота, ако той вече ви е дал всичко...

В апартамента влезе набитият мъж с дъвката. Полицейският отиде до него.

— Още дълго ли ще се приготвяте?

— Правим каквото можем — каза началникът на пожарната команда. — Вие още колко можете да я задържите?

Маклайн вдигна очи нагоре...

— Може би ще трябва да повикаме свещеника?

— Няма да има полза. Зная, че баща ѝ не обича изповедите. Може би, ако самият баща дойде...

Пожарникарят погледна надолу. Полицаите бяха обградили зданието и не пускаха никого. Ако тя все пак скочи, няма къде да падне. От прозорците на четиринайсетия етаж стърчаха стоманени куки. Ричард Крег отново се опита да говори.

— Нямам сили повече да те слушам — му отговори гласът отгоре.

Тълпата долу ахна. Звукът се чу даже на 16-тия етаж. „Цирк — помисли си Глория — за тях това е само един номер от цирка".

— Тя не иска да ме слуша.

Лицето на Ричард Крег беше жълто. Майорът от пожарната команда го взе под ръка и го отведе в стаята. Глория се залюля на корниза. Тълпата се напрегна, като октопод, очакващ жертвата си. Девойката почувствува облекчение, като чу непознат глас в прозореца. „Следващият" — помисли тя.

„Следващият" имаше благородни черти по лицето. Той беше психиатър. И владееше силата на внушението със собствената си личност.

На третата фаза Глория се отмести от каменната издатина. Психиатърът преглътна слюнката си. Още едно нейно движение и фигурката ѝ в жълта блузка и светлосин панталон ще полети надолу. Психиатърът се отмести от прозореца. В същия момент момичето се вкопчи за спасителната стена. По нейния гръб пропълзя студ. Едва сега тя истински се изплаши с животински страх.

— Глория, момиченцето ми!

Това е нейният баща. Тя бавно обърна своето разкривено лице по посока на гласа му. Страхът я напусна.

— Татко — каза тя със сподавен глас, — само ти липсваше.

— Слушай, Глория!

— Какво да слушам! Да слушам колко си направил за мен ли? Колко пари си ми давал ли? Или образование? То също се купува и освобождава от необходимостта да се възпитава. Обич ли? Която ти делиш в кабинетите си с...

Марти Саливен наведе глава. Но съвсем не от срам, а за да види опънали ли са мрежата на 14-тия етаж.

— Значи, заради това...

— Съвсем не за това. Бедни татко, ти никога не си разбирал, не си се и опитвал да разбереш своята дъщеря...

— Глория, знам, че съм много виновен пред теб! Но аз те обичам, ти го знаеш.

— Трябва да я задържите още три минути — прошепна отзад майорът.

Саливен кимна с глава, че е разбрал.

— Аз ти дадох всичко!

Гласът му беше явно провокиращ. На деветнайсет години може лесно да се самоубие човек, но е трудно да не се отговаря на предизвикателства. Младостта е пълна с гордост.

— Всичко ли? Браво! Скъпи пансиони, яхта, лека кола — всичко, каквото може да се купи с пари. А главното... Ти, татко, отказа...

— Аз? Какво съм ти отказал, Глория?

Тя го погледна. Баща ѝ имаше вид на искрен.

— Ами Джед?

Джед... Марти Саливен не можа веднага да си спомни за кого става дума. А, да, това беше художникът, в когото Глория се влюби преди една година, по време на ваканцията. Той нямаше никакво бъдеще. Глория тогава му беше проглушила ушите — колко бил галантлив, каква хубава изложба направил. Но на Саливен не беше трудно да позвъни на няколко телефона, за да провали изложбата и два вестника да поместят две отрицателни рецензии.

— Аз чаках тебе, татко, за да умра. Не исках ти да отсъствуваш на спектакъла.

— Глория!...

Но момичето беше пуснало опората и полетя надолу...

— Тихичко, тихичко я занесете — каза майорът от пожарната. — Тя е като риба в мрежа, може да изскочи.

Системата действуваше превъзходно. Найлоновата мрежа намали силата на падането. Когато вмъкнаха в стаята мрежата, девойката дойде в съзнание и започна отчаяно да се брани. Крещеше, че иска да умре и никой няма право..

* * *

— Какво има? Слушам те — каза началникът на полицията.

Марти Саливен се изкашля.

— Разбираш ли, докато ние снемахме от корниза Глория, ограбили банката ми. Всички служители до един излезли да гледат дъщеря ми. Негодници. Те биха предпочели тя да се разбие пред очите ми. Гангстерът вързал пазача и взел около 300 000 долара.

— Някой видял ли е крадците?

— Той бил сам, и то с маска.

— Впрочем, как е дъщеря ти?

— В моята вила е, под надзор. Утре ще трябва сериозно да поприказвам с нея...

Глория измъкна изпод завивките ръката си и нейният нокът с бисерен лак завъртя шест пъти телефонния диск.

— Ти ли си, Джед? Всичко добре ли мина? Ох, радвам се. Около 300 000 ли? Бащата ще си умре на мъка... Е, при мен беше не толкова героично, колкото си мислиш. Най-страшното беше, докато пожарникарите се бавеха с мрежата. Мене ми се стори, че те мудно я опъват и се страхувах, че ще ме изпуснат. Ти успя ли да вземеш билети за Мексико? Тогава довиждане до довечера, мили!

Жерар ЛЮКА
Морис РОЛАН
Из в. „Неделя"

НОВ ПОДХОД

ВЪПРОСЪТ за изхранването на животните в ТКЗС — Секулово никога досега не е бил правилно решен. Основните фуражи винаги са били в недостиг. И през настоящата година концентрираният фураж е с 600 т по-малко, отколкото се предвижда в баланса. Силажът е осигурен едва 55 на сто. Такъв е процентът и на набавеното сено. По-добро е положението само със сламата и царевичака.

Липсата на достатъчно фуражи води до твърде лоши последици за стопанството. Тя става причина за непълноценно и оскъдно хранене. Сега например дажбите на някои категории животни са намалени. В резултат на това намалява и тяхната продуктивност. И всеки килограм продукция се получава с по-голям разход на фураж от необходимия. Това е една от предпоставките животновъдството да бъде губещ отрасъл.

За да намали до известна степен вредните последици от липсата на достатъчно концентрирани храни, ръководството на Секуловското стопанство е принудено да ги закупува от други стопанства на много по-високи цени. А от това себестойността на получаваната продукция още повече расте.

За да се преодолеят съществуващите слабости в производството на достатъчно фураж, стопанското ръководство вече взема известни мерки. Общинският партиен комитет също има отношение по този въпрос. Още през миналия месец на едно свое заседание той е набелязал някои мероприятия, свързани с неговото решаване.

Планирано е в ТКЗС Секулово през настоящата година да се отгледат над 13 000 дка фуражни култури. От тях 5 200 дка са стара и нова люцерна. 3 200 дка ще се заемат със силажна царевица и 3 800 дка с царевица за зърно. Повече от хиляда декара ще бъдат засети с грах и грахово-овесена смеска.

Предвижда се да бъде създаден зелен конвейер. Още през есента на изтеклата година в стопанството беше засята смеска от пшеница и ечемик на площ от 750 дка, която ще се използува за добиване на зелена храна рано през пролетта. Засяват се в момента кръмна моркови, кръмно цвекло и тикви. Тези култури, заедно с грахово-овесената смеска, люцерната и силажната царевица, ще осигурят сочна и зелена храна за животните през по-голяма част от годината.

За да не бъде решен досега фуражният проблем в ТКЗС —Секулово главна причина бе подценяването на фуражните култури. Площите, определени за тях, са бивали намалявани за сметка на други, по-доходни култури. Управителният съвет на кооператива е решил тази слабост да бъде преодоляна на всяка цена. Ако се налагат изменения в посевния план, те да не стават за сметка на фуражните култури.

За ново отношение към този въпрос говори и фактът, че за царевицата, граха, новата люцерна и цвеклото са предвидени много по-големи количества минерални торове, отколкото през другите години. Повечето от тези площи са наторени. Освен това тези култури се засяват на сравнително плодородни и подходящи земи. Те са така разпределени в землището на кооператива, че да не се налага транспортиране на готовата продукция на далечни разстояния.

Основите за решаването на фуражния проблем през идната стопанска година се полагат сега, през пролетта, когато се извършва сеитбата на пролетните култури. В ТКЗС—Секулово гледат с необходимата сериозност на тази най-важна за момента задача. Засяването на граха за зърно и грахово-овесената смеска, на люцерната, кръмното цвекло и другите ранни фуражни култури се извърши с бързи темпове. Сега усилено се подготвят площите, определени за царевица за зърно и силаж.

Стремежът на секуловските кооператори е чрез осигуряване на висока култура на земеделието при отглеждането на фуражните култури да получат високи добиви от тях — от царевицата за зърно по 415 кг от декар, от царевицата за силаж по 2,5 т зелена маса, от люцерната по 600 кг сено и т. н. Ако се осигури постигането на тези добиви в стопанството, ще бъде направена решителна крачка за постигане на трайни успехи в животновъдството, ще бъдат създадени условия за превръщането на този отрасъл в рентабилен.

Емил ПРАХОВ

В ТПК „Дунав", сладкарския цех, работят тези две пекарки — Денка Демирова и Мюрвет Азизова. Те ежедневно преизпълняват своите норми и следят зорко за доброто качество на продукцията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Важен въпрос в пчеларството

Недостигът на восъчни основи през изтеклата 1967 г. бе един от най-трудно решимите въпроси на пчеларството в окръга. Приблизително такова е положението и сега, а нуждите от восъчни пити нарастват заедно с постоянния растеж на броя на пчелните семейства.

За да се създаде правилна организация при доставката и раздаването на восъчните основи, необходимо е пчеларските дружества по места да държат тясна връзка с изкупвателните служби към ОКС и да участвуват при разпределението им.

Необходимо е внимателно да се решава и въпросът с уедряването на любителските и обществени пчелини. Трябва да се предпазим от стихийност, каквато се получи през последните две години. Да не се допуска освен това под никакъв предлог отклоняването на восъчни основи за други нужди и в други селища и окръзи.

Докато организационните мерки създадат порядък и справедливост при раздаването на восъчните основи, за тяхното произвеждане са нужни восък и вощина. Това е най-важният въпрос за преодоляване на тази слабост и към него трябва да се насочат нашите усилия.

От пчеларската литература и практика са познати много способи за получаване на восък. Пчеларите добре ги познават, но не всички правилно съчетават производството на восък, мед и увеличаване броя на кошерите си. Голяма част от тях се впуснаха в размножаване на семействата, други масово създават роеве за продан, а не произвеждат восък. Има пчелари, които се придържат към старата теория, че ще загубят големи количества мед за произвеждане на 1 кг восък. Това е вече опровергано от съвременната наука. По безспорен начин се доказва, че пчелите-кърмачки отделят восъчни пластинки като физиологическа необходимост винаги, когато хранят пилото, докато при силен медосбор такива пластинки отделят и пчелите от всички възрасти. Тези продукти, когато не намерят място в кошера, биват изхвърляни безцелно вън от него.

Събирането на восъка само със строителна рамка, въпреки че редовно се подрязва, не може да се осигури напълно в периоди на силен медосбор или масово изхранване на пилото. В такива случаи трябва да се дават допълнително восъчни основи за изграждане. Те се подават в зависимост от силата на пчелното семейство и нуждите за разширяването му. При по-слаби семейства, които не се нуждаят от разширяване, и когато кошерите са без магазин, може да се постави магазинна рамка в плодника. Ако са с магазин, най-добре е да се спуска през магазина плодникова рамка. И в двата случая спуснатите под рамката далаци се подрязват редовно. Такива рамки трябва да изгражда всеки пчелар, с които да изпълва гнездото рано напролет, когато няма още интензивен грабеж.

Съгласно технологията за отглеждане на пчелните семейства се налага да се подменят восъчните пити, в които е люпено пило на повече от 10-12 поколения. С това се предотвратява израждането на пчелите. То е същевременно и най-сигурната профилактична мярка против загнездване на болестите. Това означава, че всяка година в пчелното семейство трябва да се подменят по 4-5 восъчни основи, от които се добива восък или вощина. Като имаме предвид опита, който имат нашите пчелари можем да считаме, че без специални усилия трябва да добиваме от едно пчелно семейство годишно от 0,600 до 0,800 кг восък. При по-просветените пчелари той може да достигне от 0,600 кг до 1,5 кг. В другите случаи тези количества восък се пропиляват от пчелите. Това се потвърждава и от практиката.

Важно условие за получаване на висококачествени восъчни продукти са уредите за преработването им. Слънчевата восъкотопка се явява като много необходим уред. Добрите пчелари могат да работят без було и пушалка, но без восъкотопка не могат, защото подрязаните далаци от строителната рамка и добитите отпечатъци се претопяват най-добре и навреме само от слънчевата восъкотопка. Получената тъмна вощина трябва веднага да се почиства от медени остатъци и се предава в магазините на ОКС, преди още да бъде нападната от молци и загуби част от восъка си.

Ако всички пчелари, пчеларски дружества и селкоопи се отнасят с необходимата сериозност за добиване на восъчни продукти, ще излезем от това затруднено положение, с недостига на восъчни основи, още тази година.

Ганчо ГАНЕВ,
заместник-председател на ОСП

ПРЕД НОВИ ЗАДАЧИ

За увеличаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията инженерно-техническото ръководство на ДИП „Липа" постоянно търси помощта на НТД при предприятието. Това съдействие се изразява във внедряването на рационализаторски предложения, подобряване на технологията в прилагането на научни методи в производството.

— През миналата година — отчете в своя доклад председателят на дружеството Димитър Пенев — за подобряване производителността на труда са били внедрени предложения за механизиране на много процеси и операции. По-значителни от тях са оригиналната машина за завинтване на патентовани болтове на краката на спалня „Роза", предложена от Васил Тончев. Предложението на Трифон Стоянов за направата на текстолитови пръстени на каучуковите уплътнители на хидравличните преси, с което се постига голяма икономия в разходването на скъпо струващото турбинно масло.

Внедряване приспособлението на Димитър Пенев за нисковолтажно фурниране на кантовете на вратичките за бюфетите, нощни шкафчета и тоалетки и обрязването им с циркуляр, което замени нископроизводителния ръчен труд. Внедри се в производството и универсална вайма за корпусна мебел, предложена от Петър Николов. С най-голям икономически ефект 3 362 лева е рационализаторското предложение на Петър Николов и Тодор Енчев — конвейер за байцване и едновременно изсушаване на плоскостите. Тези и много други предложения спомогнаха НТД да преизпълни своя план за рационализациите с 4 000 лева и да достигне общо икономически ефект за годината 9 921 лева.

Дружеството е изградило Бюро за техническа информация, което чрез радиоуредбата и с постоянно табло популяризира новостите и постиженията в мебелното производство.

В своите изказвания членовете на дружеството разкритикуваха някои пропуски в работата на ръководството и направиха конкретни предложения как и въпроси да залегнат в бъдещата му дейност. Отбелязвайки нарасналата роля на НТД, бе предложено неговите членове да участвуват в провеждането на комплексните изследвания и критическия анализ на организацията на производството, труда и управлението. И в разработването и внедряването мероприятията за подобряването на организацията. Да се съберат данни и се изнесе информация за трудоемкостта на някои производствени процеси. Предприятието през второто полугодие ще премине на петдневна работна седмица, това налага всички членове на дружеството най-активно да участвуват за разкриването на нови резерви. Приет бе тематичен план по рационализациите и определени групи, които ще работят по тях.

Събранието завърши, но един въпрос остана нерешен. Впрочем, този въпрос изобщо не бе поставен за разглеждане. Става дума за увеличаване числения състав на дружеството, за подмладяването му. От нови хора може да се очакват нови идеи, нови предложения. Всяка година в предприятието постъпват работници с добра техническа подготовка. През тази година завършва третият випуск на вечерния техникум. В предприятието има и други работници със средно техническо образование. От тези хора НТД трябва да обновява състава си. Но въпросът е за хора дейни, с труда си доказали любовта към професията и към прогреса.

По този въпрос трябва да помисли новото ръководство, щом като пред дружеството се поставят все нови и по-сложни задачи за издигане организацията на производствения процес на световно равнище и преминаване на петдневна работна седмица.

Христо ПЕТКОВ

Мехмед Мюстеджебов е най-добрият дояч в кравефермата на с. Пансиево. През миналата година при план 46 т мляко, той е получил 52 т. И сега преизпълнява дневния си график за млеконадой.

ХЕРБИЦИДИТЕ — НА ПОВЕЧЕ ПЛОЩИ

Химическата борба с плевелите се утвърждава като масова практика както в страната, така и в нашия окръг. През последните две години в силистренските стопанства се третират повече от половината от площите, заети с есенници.

През миналата година за определяне икономическия ефект от хербицидите при пшеницата, по одобрена програма на Министерството на земеделието, Държавната растително-защитна станция — Силистра изведе опити в ТКЗС с. Айдемир. Опитите бяха заложени при производствени условия в два варианта и една контрола.

При първия вариант се работи с хербицида Дикотекс —40 в доза 0,300 — 0,400 г активно вещество на декар. Пръскането се извърши в края на м. март, при въздушна температура над 10 градуса С.

Във втория вариант третирането се извърши с шприцхормид: 150 г активно вещество на декар. Това стана през първата половина на м. април, при въздушна температура над 15 градуса.

И при двата варианта се работи с пръскачка ГАН — 8, монтирана на Беларус, като се разпръсна по 30 литра разтвор на декар. За повишаване на ефекта към разтвора се прибави от 0,5 до 1 кг на декар амониева селитра.

По отношение на другите агротехнически мероприятия опитите бяха поставени при еднакви условия.

Плътността на плевелите преди пръскането се движеше средно от 30 — 50 броя на квадратен метър, от които преобладаваха синапът и дивият фий.

Един месец след третирането, при проверка на неунищожените плевели се установи, че в първия вариант има средно 3-5 плевела на кв. метър, а във втория — по 1-2.

За отчитане на крайните резултати беше осигурено отделно (по блокове) прибиране на реколтата. Резултатите показаха, че добивът от пръсканите с хербициди площи е по-висок средно с 10-12 процента. При първия вариант се получи с 46 кг повече зърно от декар, а при втория с 38 кг в сравнение с контролата. Чистият доход се увеличава с 4,50 до 5 лева на декар, при разходи по третирането (материални и трудови) само 0,50 лева на декар.

Въз основа на получените резултати можем да направим важни изводи за бъдещата ни работа. Преди всичко двата хербицида дават положителни резултати и са икономически изгодни. Те се допълват и позволяват по-продължителен период за борба с плевелите.

При дикотекса пръскането на пшеницата може да започне по-рано, когато плевелите са още много дребни. Това позволява да се работи и със самолети (без страх да се нанасят щети на пролетните култури).

Посочените хербициди са най-ефективни в площи, заплевелени със синап, див фий, овчарска торбичка и паламида, както фактически се срещат из нашите полета.

През настоящата година кооператорите от окръга трябва да получат по 400 кг пшеница средно от декар. Голям дял за изпълнение на тази задача се пада на правилното и пълното използуване на хербицидите. Затова време е да се определят всички площи, които ще се пръскат. Да се направи оперативен план за работа. Да се подготвят всички машини по растителна защита, така че при настъпване на подходящи условия да започне масово пръскане на определените площи.

Павел ПАВЛОВ

оса

ПОЗДРАВИТЕЛНА ТЕЛЕГРАМА

Да се чете на първи април

Многоуважаеми крави от кооперативните стопанства в Сребърна, Ситово, Алфатар и Кайнарджа,
приемете нашия най-сърдечен, не много далечен първоаприлски поздрав
за висо-о-о-окия млеконадой,
който постигнахте във вашата ежедневна високоблагородна работа.
Да сте живи и здрави на вашите стопани,
които също да се чувстват поласкани
от нашата първоаприлска телеграма!

Непредвидени

Лошо е, че голямата философия се търси само из София...

* * *

Преди да правим скокове, трябва да се учим на отскоци...

Т. Р.

ПЪРВОАПРИЛСКО НАДЛЪГВАНЕ

Уводна статия

Който е паметлив, още не е забравил с какво уважение бяха почетени жените на осми март. Поднасяхме им цветя, торти, чанти, електрически котлони и прочие подаръци; целувахме ги. А те самите си тананикаха „Жената на моя приятел“, писха си ликьорите, та дори и коняците, с извинение, а доколкото научаваме, някъде е имало и трезори и бете, с още по-голямо извинение — и искаха този ден да не свършва.

Та питаме ние: на първи април — деня на шегата и на хумора — ще получат ли хумористите и сатириците същите цветя, целувки, коняци и прочие? Трудно е да се предвиди. Защото целият свят го е яд на хумористите и сатириците. А самите тях не ги е яд на целия свят, а само на онази негова половина, която е посветила живота си изключително в писане на опровержения.

С хиляди сатирични поздрави!

Очакваме вашите опровержения!

ОТГОВОРЕТЕ, НО БЕЗ ЛЪЖА!

1. Случвало ли се е да излъжете? Кого и защо?
2. Случвало ли се е да ви излъжат? Кой? И как понесохте лъжата?
3. Какво предпочитате — да ви излъжат или да излъжете?
4. Съществува ли така наречената благородна лъжа? Ако съществува, прибягвали ли сте до нея? Ако сте прибягвали, при какви обстоятелства?
5. Вярно ли е, че на лъжата краката са къси?
6. Как си представяте картинно лъжата?

ЛУКА ВАЙСИЛОВ,
общественик

1. Много пъти, обикновено познати, но недопадащи ми по характер. За съхранение на живота или за забавление.

2. Да. „Доброжелателите“ ми. Със задоволство, че съм опознал качествата на още един „приятел“.

3. И едното, и другото, ако е безкористно. И нито едното, нито другото, ако е користно.

4. Да. Възвишената цел ражда благородна лъжа...

5. Винаги, когато цели лично облагодетелстване за сметка на себеподобните и обществото.

6. Не съм живописец...

СИМЕОН ГОВЕДАРОВ,
художник

1. Да! Всички, за да не ме излъжат.

2. Да! За да не ги излъжа аз.

3. Първото.

4. Не съм сигурен, щом все пак е лъжа, но твърде често я използувам по благороден начин.

5. Не, щом обикаля целия свят.

6. Сигурно прилича на мен, ако е с мустаци...

ОБЩЕСТВЕНИК,
който не желае да му се пише името

1. Случвало се е. Още от най-ранна възраст. Стар занаят, упражняван 30 години. Още от малък не давах пълна и точна информация на родителите си за извършените бели. Опитвах се да привличам за съучастници по-малките си братя, за да разделям с тях отговорността и наказанията. Това беше за мен първата полза от лъжата. Така тя придоби социално-прагматически характер и се загнезди в мен, за да не ме напусне за цял живот.

2. А дали са ме лъгали? Много пъти. По-меко, по-тежко и т. н. Струва ми се, че съм изпитал горчивината на почти всички видове лъжи.

3. Зависи от кое ще има полза. Но винаги най-тежко съм преживявал случаите на самоизлъгване. И то не за друго, а защото няма кого да обвинявам.

4. Благородна лъжа като разновидност на съвременната лъжа очевидно има. Може би това е детската и любовната лъжа. Ако си бил на неудобно място и съумееш да го представиш за удобно, избягваш пушилката и облаците в къщи — ето ти благородна лъжа.

5. Не съм се надбягвал с лъжата и не зная какви са размерите на краката ѝ. Пък не си спомням в училище да сме имали такъв урок.

6. Бих предложил да се проведе конкурс между архитекти, проектанти и художници-приложници за изработването на един идеен проект, един макет и една конструктивна схема на лъжата.

Интересен е въпросът за съотношението между лъжата и шегата, но друг път...

Йордан КОТЕВ

— ИМАТЕ ЛИ АГНЕШКО СИРЕНЕ?

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

УЧТИВОСТ

Злободневка

Друг път като извор бликат
темите на сатирика,
а пък днес търси със свещ —
лошо няма да съзреш.
Всички хора с лоши навици
станали са божи кравици.

Ни се сърдят, ни се карат
булки и свекърви стари.
Сервитьори се не мръщят,
зет и тъща се прегръщат.
А хазаи с наематели
неразделни са приятели.

Заредени магазините
със банани и маслини.
Хляб предлагат само топъл,
а месо без грамче кокал.

В село — празно кафенето,
блока пълен със каскети.
В птицефермата се кискат
дипломирани среднистки.

Ей таквиз реформи смели
днес април у нас въвел е.
Но понеже на шега е,
ден до пладне туй ще трае.
А пък нищо не ни пречи
все така да бъде вече.

Димитър МЛАДЕНОВ

Епиграми

Един началник днес е снет
по липса на авторитет.

* * *

Лъжата предизвиква смях,
а истината — страх.

СМЕХЪТ Е ЗДРАВЕ

Здраве е, но я посмей,
да осмееш деребей.

ЕРГЕНСКА СМЕТКА

Всичко на шега щом става,
днес ще сключа брак,
та да мога да минавам
за ергенче пак.

Митю БОСЯКА

СЪМНЕНИЕ

Не ми се вярва само тая дата
да е Ден на лъжата.

АВТОЕПИГРАМА

Търсейки човека Диоген,
мен намери оня ден!

Турхан РАСИЕВ

На този ден лъжата стара
празнува заедно с кантара.

Ат. ДИМИТРОВ

РАЗНИ

Най-най-после в Силистра ще има държавен театър. Има разрешение от Комитета за изкуство и култура — София. Но най-интересното е, че Невена Коканова приела поканата за артистка в нашия театър. Ще ѝ се плаща по 500 лева месечно и ще ѝ се даде обзаведен, в центъра, с южно изложение двустаен апартамент.

* * *

Някой пуска слухове, че Силистра от 1 април ще има самолетна връзка със София.

Баш на нас ли тези?

* * *

Градският народен съвет в Силистра известява нуждаещите се, че има неограничен брой жилища за настаняване, а за притеснените — разширяване.

* * *

Получена е телеграма от ЦС на БСФС, която гласи, че мястото на „Доростол“ в „Б“ РФГ не му мърда. Съвсем е правилно решението на другарите. Телеграмата се отнася само за окръжните футболни отбори.

Дерзайте, доростолци!

* * *

От два месеца животновъдството в ТКЗС — Кайнарджа е печелившо. Вместо 25 000 лв. планирана загуба, стопанството печели 40 000 лв.

Нека следват примера му животновъдите от Средище, Голеш, Срацимир и др.

* * *

Фуражът в окръга е осигурен. Тези стопани, които още се мъчат да подготвят храна за животните, да спрат работата. От Коми — СССР и Гвинея ще се изпратят неограничено количество листници.

Йордан КОТЕВ

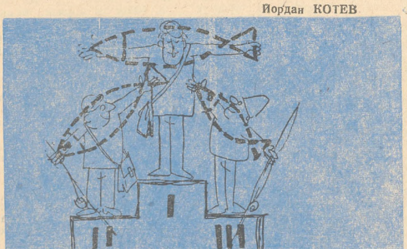

РИБАРИ

Добре сме на първи април

Житейска пътеко, измината
и бъдеще, поклон най-мил,
че може веднъж в годината
да лъжем на първи април!

Жената ми вдига скандали,
че некадърник съм бил.
Но питат ме: „Как си?“ —
С похвали
се пъча на първи април.

Сина ми — студента
се връща
семестра на халост затрил
и ужас е в нашата къща.
Добре сме... на първи април.

„С изкуството как си?
Върви ли?“ —
ме пита приятел един.
Отива, приятелю мили,
тъй както на първи април.

Читателю, горе главата!
Какво си се сплашил и свил?
Ти зле ли си някоя дата,
превръщай я в първи април!

Мичо ДИМИТРОВ

Проблемът

Не ни трябва
Ден на лъжата.
Без това всеки ден
някой някого мяга...
Проблемът е: може ли
с подръчните нрави
Ден на истината
да се направи?..

М. Х.

Йордан КОТЕВ

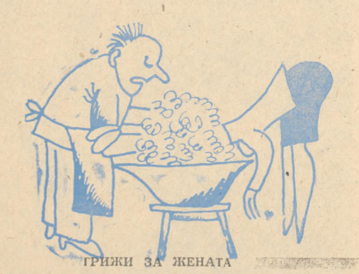

ГРИЖИ ЗА ЖЕНАТА

Опровержение

Тези, които биха седнали да твърдят, че липсват маслини на пазара, са направо неправилно информирани. Защото само няколко дни преди първи април магазините в нашия град бяха просто наводнени от маслини. „Но какво значат тези опашки тогава“ — биха запитали онези, които мислят, че светът се върти около маслините.

След една обстойна проверка ние установихме, че въпросните опашки са просто едно съвпадение, но те съвсем не са били за маслини, а за... репички. Нали знаете какви хубави пролетни салати стават от репичките и каква насъщна необходимост са те при една евентуална обстановка. Така че с пълно съзнание можем да дадем отпор на тези слухове и да заявим, че безкрайните опашки, опънатите до скъсване нерви и непрекъснатите разправии са за едни нищо и никакви репички, които обаче са набавени вече в достатъчно количество, като другарите от търговията се надяват, че те ще са напълно достатъчни за задоволяване на гастрономическите нужди на населението така, както са задоволени тези нужди и от маслини.

Съставил опровержението:

ПАПУЦКОВ

Горски

ПАРАДОКСАЛНО

Зачудили се секирите
защо са голи баирите.

* * *

За гората ни зелена
грижата ни е голяма.
Честваме я седем дена,
а сечем година само.

Димитър МЛАДЕНОВ

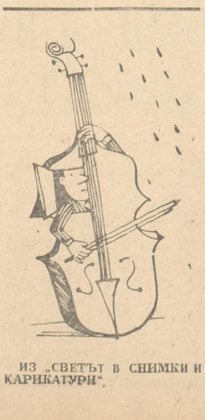

ИЗ „СВЕТЪТ В СНИМКИ И КАРИКАТУРИ“.

ЧАСТ ОТ ЧАСТЕН РАЗГОВОР

— Така не може, тези хора нямат съвест — сърдито повтаряше Горчо Карагорчев на своя събеседник и гневно махаше с ръце.

— Какви хора, каква съвест — състрадателно го питаше неговият събеседник.

— Излъгат ги, доверяват им се, поверяват им народното богатство, а те — едва поемайки дъх, обясняваше Горчо.

— Кого излъгат, кому се доверяват, най-после кои са те — пламнал от желание да узнае за какво става дума, настойчиво го питаше непознатият.

— Някои служители от Окръжния кооперативен съюз — строго му отговори Горчо и двамата за миг онемяха.

След пауза на непредвидено мълчание те се спогледаха и унесен явно в тревожните мисли — Горчо заразказва.

— Вървя си по улицата и срещам стар мой познат, спирам го и започваме да приказваме сѝ тъй, както с теб. От дума на дума разбрах, че е станал голям човек. Получавал и разнасял пощата на началниците в ОКС. Служба, няма как. Не му е работата баш да следи кой какво прави, ама наскоро любопитството го гласнало към престъпление. Решил човека да види какво пише из книжата и го сторил.

Да прочете всичко не можал, но за проклетия две думи го накарали да се стъписа — „Финансови ревизии“. Прочел ги още веднъж моят познат и решил да чете докрай. Редели се думи и все по-обяснителни, докато най-после на края в малко останалите приказки всичко станало ясно.

— От извършените ревизии в ТКЗС и селкоопите — се казвало в неизвестното писмо — и от направените проверки и инвентаризации от вътрешноведомствения контрол за една година... са констатирани щети в размер на 458 хиляди лева. От тях 177 хиляди са внесени доброволно. 166 хиляди са ликвидирани по намалената парична отговорност и 63 хиляди са уредени по съдебен път...

Чел, чел моят познат и тъкмо решил да се откаже, съзрял имена на хора. Големият списък започвал с думите. „По-значителни суми, уредени по съдебен път“: Николай Чешмеджиев, служител от ОКС — Тутракан злоупотребил с 19 472 лева, Февзи Ешрефов с 9 526 лева, Иван Кръстев с 8 789 лева — всички служители от ОКС, Румен Маринов от селкоопа в с. Добротица с 6 620 лева, Богомил Колдов със 7 138 лв., Петър Абрашев с 3 699 лв., и двамата служители на наркооп — Тутракан... Изморил се и спрял.

Спря да разказва и Горчо, но не за дълго и отново гневно запротестира.

— Имат ли съвест тези хора? Не правят ли сметка, че пътят им води само в затвора.

— Чакай, чакай — усмихнат го прекъсна събеседникът му. — Ти сигурен ли си, че това, което ти е разказал твоят приятел, е вярно?

— Защо пък да не е вярно?

— Сам отгатни. Да, разбрах намека ти, но за съжаление вярно е.

Подслушал: КЛЮКАРОВ

Филмова гаргара

Поисках да „Вървя срещу бурята“ сам, но „Негодниците“ се оказаха „Силни по дух“ и затова след кратка „Битка по пътя“ направиха „Отклонение“. Тогава срещнах един „Циганин“, който ми се оплака, че водел „Труден живот“ — нещо като „Бродяга“ или „Господин 420“. На което аз отговорих успокоително: „Виждал съм и щастливи цигани“. А той махна с ръка и обвини „Силните на деня“, че никога не са гледали „Съдбата на човека“, а са отклонявали въпроса, като си играели на „Война и мир“. Като разбра кой съм, той ме предупреди: „Пази се от автомобил“, защото ти готвят „Атентат“. Остават ти да живееш „13 дни“ — така пише и във „Вечния календар“. Аз му отговорих безучастно, че той не е „Пророкът“ и че в края на краищата сатирикът е „Рицар без броня“ и животът му е една „Оптимистична трагедия“.

Сбогувах се с него и предприех едно „Пътуване в неизвестността“, за което никаква „Парола не е нужна“. Пътьом срещнах група „Опасни муцуни“. Един от тях беше извършил „Бягство от ада“, а друг беше „Изгонен от рая“. Най-старият от тях проповядваше, че „Краят на света“ наближавал и тежко тогава на този, който не е спазвал „Десетте божи заповеди“. И че когато всевишният съдел, не можело да се разчита на „Съдебна грешка“. Но понеже „Никой не искаше да умира“, останалите нарекоха този старец „Идиот“.

Продължих пътя си, необръщайки внимание на „Горещото пладне“ и стигнах до „Гората на обесените“, където видях как „Дърветата умират прави“. Там прекарах „Най-дългата нощ“, през която видях доста „Пробуждащи се в мрака“. „Тези прекрасни мъже“ знаеха какво е „Любов и омраза“. Те бяха дали „Много вярност за нищо“ — тяхната вяра беше „Прелъстена и изоставена“.

Преспах в „Чичо Томовата колиба“ и на другото „Утро“ видях, че около мен са спали доста „Госпожи и господа“. На тръгване те се опитаха да заплатят на бедния собственик с „Фалшиви банкноти“, заради което той ги нарече „Банда подлеци“. И добави, че те искали с методите на „Багдатския крадец“ да достигнат състоянието на „Унгарските богаташи“ и „Шведските крале“. Тогава измежду господата излезе „Лимонаденият Джо“ и удари Чичо Том, на когото от „Силния удар“ се привидяха „Бели сенки“. Последният реагира с „Мълчание“ и „Отмъщение“ не последва.

Тази случка ме възмути страшно и аз, след като разбрах, че „До града е близо“, напуснах този „Неспокоен дом“ с цел да изразя „Протест“, където трябва.

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

АНЕКДОТИ

На водолаз, който работи под водата, му съобщават от палубата:

— Остани под водата, Чарли, няма защо да изплуваш. Корабът ни потъва.

* * *

Командирът на едно отделение от американската армия често получавал наказания от началството, затова че проявявал излишна самоинициатива и не винаги изпълнявал инструкциите. Той решил да се справи.

Скоро в щаба се получила радиограма: „В район Х. на товарна платформа тигър разкъсва един мой войник. Чакам инструкция.“

* * *

Стопанката на къщата пита квартиранта си летец.

— Вярно ли е, че самолетите летят по-бързо от звука?

— Нещо повече, скоро те ще започнат да летят по-бързо и от клюката.

* * *

Командир от американската армия във Виетнам вика при себе си редник Смит.

— Смит, как сте с наркотиците?

— Преди да отговоря — казва Смит, — искам да уточня какво е това: предложение или въпрос.

Превод от руски